

مه‌رگێکی بچووک

پۆمانیک له‌باره‌ی ئێین عه‌ره‌یه‌وه

براوێی خه‌لاتی بووکهری عه‌ره‌یی ٢٠١٧

www.iqra.ahlamontada.com

مێندێی ئه‌قرا ئه‌ثقافی

مێندێی ئه‌قرا ئه‌ثقافی

للکتهب (کوردی - عه‌ره‌یی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

مه‌مه‌د حه‌سه‌ن عه‌لوان
و: حه‌یده‌ر عه‌بدوڵلا

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایهائی مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

ناوهندی روښنځي ټاويډ

بهرنۍ بهرني گشتيې ناهند: حسن بن بومي
بهرنۍ بهرني چاپ و بلاوکرډنوه: ټارټر حسن
بهرنۍ بهرني هوډنري بهرگ: ټاکار جليل کاکوهميس
راويوکارۍ ناهند: د. نهجاني عبدالواحد

AWER

ناوهندی ټاويډ
بلاوکرډنوه و چاپ

هولنډر: پشت پاريزگا- پشت مزگوتي محمود علاف

07505114142 - 07507476644

ناوهندی ټاويډ :: Nawendi awer

Nawendi.awer@yahoo.com

مہر گیکي بچووک

محہمہد حہسہن عہلوان

و. حہیدہر عہبدوللا

ناوهندی ناویر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه | **AMER**
ژماره‌ی بلاوکردنهوه: ٤٤٢

نووسینی: محمەد حەسەن عەلوان

وه‌رگیرانی: حەیدەر عەبدوڵلا

پیداچوونه‌وه‌ی: زید نەسەدی

چاپ: یەکه‌م - ٢٠١٨

ده‌هینانی هونەری: خەلیل هیدایت مام شیخ

به‌رگ: ناگار جەلیل کاکه‌وه‌یس

تیراژ: (٢٠٠٠) دانە

نوخ: (١٣٠٠٠) دینار

شوینی چاپ: چاپخانه‌ی رۆژه‌لآت - هه‌ولێر

له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه‌کانی هه‌ریمی کوردستان

ژماره‌ی سپاردنی (٣٤٦) ی سالی ٢٠١٨ ی پیدراوه.

© مافی له‌چاپمانه‌وه‌ی نهم کتیبه‌ پارتیزاره‌ بۆ ناوهندی ناویر. بۆ رەزامەندی ناوهندی ناویر یان

ناماژه‌کردن به‌ ناوهندی ناویر کەس مافی دووباره‌چاپکردنه‌وه‌ و به‌کارهێنانی نییه‌ له‌ بواره‌کانی

راگهیاندن و تفره‌ کۆمه‌ڵایه‌تییه‌کان.

له ئين عه ره بيه وه بو مه لاي جزيري
پيشكه شه

سهرایی

سهردهستهی عاشقان، پیری مه‌بخانهی عاریفان، شاسواری مه‌یدانی ته‌ریقه‌ت، کبریتی سووری شه‌ریعه‌ت، هه‌رده‌گه‌ر و فه‌یله‌سووفی بیره‌له‌کشاور، ئوستاد و خه‌رقه‌پوشی دلسووتاو، قوتبی ته‌سه‌ووف، موخیه‌دینی ئیبن عه‌ره‌بی (۱۱۶۵-۱۲۴۰ز).

به‌ر له‌وه‌ی به‌جه‌سته‌ی کزۆلی سه‌فه‌ر بکات، به‌دلی نوورینی که‌شفی ده‌کات. بۆ که‌یشتن به‌شارپه‌گی هه‌قیقه‌ت و تافه‌گی ئه‌وین، سل له‌هیچ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌یه‌ک ناکاته‌وه. ده‌شت و دۆل و چیا و چۆل و گوند و دوندان ته‌ی ده‌کات و شه‌که‌ت نابیت. ده‌ستوێژی دلی هه‌له‌گه‌ریت، به‌چرای نوور، به‌دوای میخه‌کانیدا ده‌گه‌پیت، به‌هه‌ر میخیکی ده‌کات، باشتر له‌حالی دلی ته‌ی ده‌کات و چاکتر ئادابی پهبواری به‌جه‌ن ده‌هینیت. به‌لی، سه‌فه‌ر ده‌کات، نائومید ده‌بیت و ده‌گه‌رپته‌وه، به‌لام دیسان به‌گه‌رتر ته‌ی هه‌له‌چپته‌وه. ئه‌و مه‌ولانای پۆمی نییه، هه‌روا به‌ئاسانی توێکل بکریت و هه‌ر که‌س به‌که‌یفی خۆی ئاو له‌کانیاوه‌ی عیرفانییه‌که‌ی بخواته‌وه. ده‌رپه‌نه‌کانی ئه‌و، دوای توێکلکردن ئالۆزییان ده‌رده‌که‌ویت و بیرکردنه‌وه‌ی سه‌ر ده‌که‌ن، بۆیه‌ی ناکریت هینده به‌سینایی مرخی خۆمانی له‌خۆش که‌ین و به‌بێ مه‌شقی دل، مه‌له‌ له‌ده‌ریا پهباز و نیازه‌که‌یدا بکه‌ین.

زۆرینه‌ی وته‌ی ده‌رپه‌نه‌کانی ئه‌و، به‌یه‌ک لیکدانه‌وه، بگه‌ به‌دوان و سیانیش ته‌واو پوون نابنه‌وه، پرونیشه‌ هه‌ر ده‌قیق خۆی

نه داته دهست بهک لیکدانه وه، هه میسه به نویه تی و نه مری ده مینیتته وه.

ده بیت زور باش ئه وه بزاین، که ئین عه ره بی به زمانی حال ده دویت و له زمانی قال خوی نه بان دهکات، زمانی باتینی هه موو نووسین و کتیه کانی ئه وی به ره و ره مز و نا پوونی بر دووه. ئه و زمانی پروکه شی بۆ خه لک جه هیشتووه، چونکه پروکه ش، زمانی عه قله و حالیش زمانی باتینه، ئاخه کوا زمانی عه قل ده توانیت زمانی حال لیک بداته وه؟

له باره ی ئه م پۆمانه ییش، که له باره ی ژیا نی ئین عه ره بی نووسراوه، نامه ویت هه ی شتیک بلیم، چونکه پۆمانیکی هینده که وه به چه ند دیریک نه ک نانا سریت، به لکوو سه ریش له خوینه ر تیکده دا، دیسان ناشمه ویت خویندنه وه ی خۆم زال بکه م و خوینه ریش ناچار بکه م به م چه شنه ی من چیژ وه ربگریت و بیخوینیتته وه.

خۆشی وه رگێرانی ئه م پۆمانه له وه دا بوو به رده وام له گه ل خاوه نه که ی (مه مه د هه سه ن عه لوان) له پیوه ندیدا بووم، له پیگه ی پرسیار و وه لامه وه، چه ندان گرفتی زمانه وان ی و ته نانه ت ته کنیکیشمان تاووتوی ده کرد. ئه و، که سیکی خاکی و دلفراوانه، به وردی پرسیاره کانی وه لام ده دامه وه و کارناسانی بۆ ده کردم، بۆ هه ره له یه کیش، که له پۆمانه که م ده گرت، سوپاسی ده کردم و ده یگوت: 'وه رگێر ئاوینه ی نووسه ره'.

عه لوان ئه گه رچی چوار پۆمانی دیکه ییشی به ناوی: 'سقف الکفایه'، 'صوفیا'، 'طوق الطهارة'، 'القدس' هه ن، به لام هه یچیان وه ک ئه م پۆمانه (مه رگێکی بچووک)، شه ره تیان ده رنه کرد و به و فراوانیه نه چوونه نیو گه لی خوینه ران. وێرای ئه مانه ییش، خه لاتی ۲۰۱۷ سی بووکه ری عه ره بییشی برده وه.

بۆ وه رگیزانی ناوی پۆمانه كهيش 'سووكه مهرگ' و نيوه مهرگ' و
نيمچه مهرگ' و چەندان ناوی ديكهيش پيشنياز کران، به لام له
کوتاييدا 'مەرگيکی بچووک' له ميچی زهينمدا لهنگهري گرت و
خۆی چه سپاند، ئاخىر 'مەرگيکی بچووک' باشتىر له گهله مهبهستى
ئيبين عه ره بى يهک ده گریته وه: 'خۆشه ويستى مەرگيکی بچووک'
به هر دهستکارىکردنيکش لايه نه فەلسەفەى و تەسە ووفيه كهى
ده پوو کيته وه و خوينه ريش زياتر سه رنجى بۆ شکل و سيما
کورد ييه كه ده چيت، كه نه وه يش مهبهست نيبه. خۆ نه گه ر تەنى
چه مکيکی پووتى نه ده بى بو ايه، نه وه گونجاندى و کورداندى زۆر
ئاسان ده بوو، به لام چى له ئيبين عه ره بى ده كه يت، كه هر
ده ربړينيکی به چەندان مانا دالهنگاوه، له نيوه هر وشه و
رسته يه کيشدا، چەندان ئاماژه ي عيرفانى و ئينسانى خه مليون.

حه يدەر عه بدوللا شيخوه سانى

هه وليتر

"ئىلاھى!

تەنيا من نىم خۆشم ويستووى،

بەلام من ھەر تەنيا تۆم خۆش ويستووه"

ئىبن عەرەبى

نازەربىجان
۱۲۱۲/ك۶۱۰ز

سەرھەۋى ئەم كوخە ۋەك كۆپارەى وشتر وايە. كاتىك تىيدا پال دەكەوم و دەخەوم، لەبەر تەنگەبەرىي شوئىنەكە بەسەر لاتەنىشمەۋە رادەكشىم. گاۋىك ھەلدەستەۋە، دووكەلى ئاور، كە بنمىچى كوخەكەى گرتوۋە و پەنگى خواردوۋەتەۋە، پشوووم لى دەبېئ و ۋەخنكەخنكم دىخى. گاهىك دەمەۋىت لىيى بىمە دەرەۋە، لەبەرچاوم ئاسمان ۋەك پارچەيەكى داۋەرىو لەگەل زەۋى لىكى داۋەتەۋە، دەترسم بەرەۋ لاي بېرۆم، تىي ھەلنووتىم! لووتكەى كىۋەكە شنگەلى بنارەكەى وا لى دەكات بەئاستەم ببىنرئىن، بى ھەست و خوست بن، ھىچوۋوچ و ناكارىگەر بن. زەۋى، دامىنى كوخەكەى خواردوۋە، لەنىۋان ھەر بستىكدا، كەلىتىكى تى كەوتوۋە و زستانان باى ساردى لى دىتە ژوورەۋە. لە ۋەختى بارانبارىنىش ئاو دەخزىتە نىۋى. لە شەۋانى ۋەرزى بەھارنىش، مېروو و مەگەز پىچكەى بۇ دەبەستن. پەنگە دەرگەم بەكرەۋەى جى ھىشتىت، پەلەھەۋرىكى سەرگەردان و ۋىل، خۇى بە ژووردا كرىتت. لەۋانەيە بايەكى بەھىز ھەلبكات، يەكدوو تابلۇ لە كوخەكە بەرداتەۋە. دواى ھىۋوربۋونەۋەى بايەكە، پۇژىكى رەبەق سۇراخيان بكم. دەشى بىزىكى رى لى تىكچوو،

^۱-تىي ھەلبەنكروم.

له بهردهم قاپییه که مدا باعه باعی کردییت، یان مه لیککی که سیره و کز، به سهر کوخه که دا که وتییت. لیره دا له مه زیاتر شتیکی دی پروونادات، به لام زور شت له دلمدا جوشیان سه ندووه، نه وهی له ناخیشمه وه ژاوه ژاو ده نیته وه، توقین و ترسناکه.

هر له و پوژه وهی پیم ناو ته نه و کوخه وه، نه وه حالیه تی. منیش جگه له که لوپه له کانم هیچی دیکه م نه خسته سهر. رایه ختیکی خوری هه لاجنه کراو له سووچی کوخه که دانراوه، ته شتیکی ده ستویره لگرتنیش له وئ هه یه و شانیه کی تیدا نو قم بووه. له تک نه ویش په راوه پتچراو و چرا و ليقه و حوبردانه که م، که به زستانان حوبره که ی تیدا وشک ده بیته وه، له سهر تاکه ره فهی دیواری نیو کوخه که به سهر یه که وه که له که کراون. له نریک ده رگه که یش که ندووله یه کی ئاردی لینه، کوپه ئاویکی له پشته وه یه، به سه ریشیه وه کیسه یه ک خوئ و سه به ته یه کی پر له خورما و ده فریک له تکه هه نجیری وشک، داندراون.

بۆ که سیک بیه ویت خه لوه ت بکات نه وه موو که لوپه له گه لیک زورن، راستییه که ی نه و خه لوه ته به م شیوه یه ویران و به ربادم ده کات. کاتیک بۆ بینینی مه تله عی نووری ئیلاهی شه ونخوونی ده که م، خه و ده مباته وه! هه لبه ت نه مه یش خه تای رایه خه خورییه که یه، ده یه ویت نه و فه یزه م لی زایه بکات. وه ختیک خوم بیده نگ ده که م و گوچی که کانم بۆ خشپه و له ره لهری نه سراری قودسی قولاخ ده که م، قوره قور به سکم ده که ویت و برسی ده بم و له باسه که م دور ده که ومه وه. گاویک ویستم چرا که م داگیر سینم و په راوه کانم ده ربه ینم، قه له مریشه که م بخمه نیو حوبردان و له و شوینه ی دویشه و وه ستابووم، ده ست پین بکه مه وه، ریک له و جینگه یه ی پوو پهل و قه له مریشه به یه ک گه یشتن، په نجه ریه ک کرایه وه، ده وروبهری نه ندهلوس و کولانه کانی فاس و سووچ و گوشه کانی توونس و خانه قاکانی قاهیره و دوله شیوه کانی مه که که و دووکانه کانی به غدا و غوته ی دیمه شق و ده ریچه کانی قونیای تیدا ده رکه وتن... وای خواجه نه مه چ گوشه نشینییه که!

له سەر پووپەلی ئەو زەمینه دا بە مەنزڵگەیی خۆم نازانم، هەرچەند
 ئەمە بۆ من گرنگ نییە، چونکە خوا دلی منی بە چوارمیخ شەتەک
 داو. شاری (مەلەتییە) م جی هیشت و بەرەو خۆرەلات کەوتە
 ری. بەرەیه کی تووکنم بەسەر پشتهو بوو، هەموو کەلوپەلەکانم تیدا
 گلابوونەو. تا شەکت دەبم دەپۆم، بە هەر خۆراکیک بگم دەبخۆم،
 تا شەو حەز بکات دەخەوم. لە پۆزی سینیەمی ریکردنم، بنی پینیەکانم
 پەقەلاتوون و دەتریوینن، پەنگیان بە شیوێهەکی زۆر سەیر و
 غەریب گۆراو، هەر دەلنی لە جەستەیی من نین! ریشم هیندەیی تر
 ئالۆزاو، لێوکانم شەقشەق بوون، وەختیک بۆ خواردنی تیکەنانیک
 دەیانکەمەو، خوینیان لێ دەچۆرپتەو! هەموو ئەندامەکانی جەستەم
 وە شەکو و نالەنال کەوتوون، کەچی هەر دەپۆم و هەدا نادەم.
 رینگەکان یەک بەدوای یەک باوێشم بۆ دەکەنەو. لووتکە و
 تەپۆلکەکان بەرزم دەکەنەو و دۆل و نیهالەکان نزم دەکەنەو. بە
 لای خەلکی گوند و ئاواپیه کاندای تێپەر دەبم، لە چۆلەوانیدا بەتەک دێندە
 و ئازەلی کێویدا پەت دەبم. بەر لەوێ رینگەیی کێوکانم کوتاییی بیت،
 مانگ لە سەرەتای نوێبوونەو، لە شەوی چوارە و شەوانی ئوغریدا،
 هاو دەمێم دەکات. پشتم هەلکرد و بەرەو سەرەو هەلکشام.
 پۆزگاریکی دوورودرێژە من خەریکی هەلزانانم، رینگەیی وەسڵم لێ
 دەگیریت، دووبارە دیمە خوارەو، دیسان رینگەیه کی دیکە دەگرم و
 تی هەلدەچمەو. سەر دەکەوم، خۆم لەسەر هەلدێرێک دەبینمەو،
 هەمدیس بە رینگەیی خۆمدا دەگەریمەو. ئەوجارەیش بە رینگەیی
 سینیەمی کێوێکە هەلدەگەریمەو، تاکوو رینگەیه کی بۆ نزیکبوونەو لە
 لووتکەیی کێوێکە دەبینمەو. هەتا بەرەو سەرەو هەلدەکشیم،
 برسێتی زیاتر تەنگم بێ هەلدەچنیت، ئاخ و وردە وردە گزۆگیا کەم
 دەبیتەو و زەوین پەقوتەق دەبیت. پەنجەکانم زامداربوون، ژانی
 ئازاکانم پوو لە زیادبوونە، ناوێناو بە گریان و پۆندک پشتم،
 دلنەوایی خۆم دەکەم. لە کوتایدا گەیشتمە سەر لووتکەیی کێوێکە،
 شەوی یەکەم لەو چۆلەوانیە خەوتم. بەیانی ئاسمان ساف و بێگەرد
 بوو، کوخەکەیی خۆم لە دوورەو هاتە بەرچاو. بەرەو لای چووم،

دەرکهوت ماوهیهکی زۆره چۆل بووه، ئەوسا زانیم گەیشتمه ئەنوا و په‌نایه‌ک، که شیاووی په‌یمان و به‌یعه‌تی منه، دوا‌ی په‌نجا سال خه‌لوه و جه‌لوه و گه‌شت و مه‌شق و موا‌جاه‌ده، گەیشتمه قوتبی خۆم. له شیرینه‌خه‌ودا بووم، هیزی بالا به‌یعه‌تی پی‌ دام، ئەمه‌یش شه‌ویک به‌ر له دەرچوونم له شاری (مه‌له‌تییه) بوو. ئەو هیزه به‌ ویستی خوا هات و له‌سه‌ر پی‌خه‌فه‌که‌م جه‌زی کردم و به‌ قه‌د بستیک له هه‌وا رای گرتم. خۆ ئەو جه‌زه‌یه کتوپر نه‌بوو، به‌لکه هه‌ر له‌و کاته‌ی ته‌واو‌فم به‌سه‌ر می‌خه‌یلی کتوه‌کانی ئەم زه‌مینه‌دا ته‌واو کرد، چرکه دوا‌ی چرکه چاوه‌روانی هاتنی ئەو جه‌زه‌یه بووم... به‌ر له له‌دایکبوونم، ئەم ته‌وافه‌م له له‌وحی دیزین بۆ نووس‌رابوو! هه‌موو جه‌زه‌یه‌کان تیکم ده‌هه‌رن، تا‌کوو دلم ده‌بیته کۆتریک له ئاسمانی مه‌له‌کوت، قسه‌کانم شیوه‌ی فه‌وانی وه‌رده‌گرن و که‌س نایان‌زنه‌وی. نووری خودا بیناییم ده‌رفینن، لئ به‌سیره‌تم وه‌نا‌گا دینی... دواتر خودا بۆم که‌شف ده‌کات چۆن و به‌چی فه‌رمان به‌ به‌نده‌ی قه‌له‌نده‌ر و لیپراوی خۆی ده‌کات. داوام لئ ده‌کات کتیبیک بنووسم، زانستیک که‌شف بکه‌م، یاوه‌ری شی‌خیک بکه‌م، کۆمه‌کی موریدیک بکه‌م، له کاتی ئاتا‌جیدا خه‌لوه‌ت بکه‌م و جه‌لوه بگرم. هه‌ر شتیک من ده‌یکه‌م فه‌رمان و ته‌گیبری ئەوه: خۆشی و ناخۆشی، سه‌ختی و ئاسانی، شادی و خه‌مناکی، داسه‌کنان و سه‌فه‌رکردن، زانست و شه‌ته‌حات، چه‌رف و په‌قه‌م، گو‌کردن و وس‌کتبوون. ئیتر بوومه قوتبی شه‌ئنی ئیلاهی، غه‌وسی هاوزه‌مانم، ئاوینه‌ی هه‌ق له ده‌ستی ته‌لیسمی خواوه‌ندی ئەعه‌زمم، ته‌رازووی فه‌یزی به‌رفراوان.

- ئەری پیاوه‌که تو هه‌یت؟

شوانه ئازه‌ریه‌که له دهره‌وه‌ی کوخه‌که قسه‌ی پی‌ بریم و به‌ زمانیکی قورسه‌وه بانگی کردم. منیش هه‌ستام و به‌ره‌و پیلی چووم، قاپله‌مه و گۆزه‌له‌یه‌کم به‌ ده‌سته‌وه بوو. سه‌لامم لئ کرد و سه‌لامی لئ وه‌رگرتمه‌وه. له‌نیو تیپری سه‌ر پشتی هه‌سته‌ره‌که‌ی، نان و دان و تووری ده‌رینا و خسته‌یه نیو قاپله‌مه‌که‌ی من. دواتر کونده‌ی سه‌ر

پشتی هینایه خوار و گۆزه له که ی لئ وه رگرتم و پر ئاوی کرد...
کونده که ی رینک خسته وه و هیستره که ی تاودا و گوتی:

- دوا ی ههفته یه کی دی ده تینمه وه.

منیش دوو دهره می سه لجو و قیم داین و گوتم:

- حوبرم بۆ نووسین دهویت، زه یتم بۆ چرا گهره که.

سه ری قایل بوونی بۆ له قاندم و رویشت. که لوپه له کانم هه لگرتن و
چوممه وه نیو کوخه که م، پاشان بۆ ئاگر کردنه وه هاتمه دهره وه،
ته ماشای ئاسمانم کرد هه لۆ له سه ر لووتکه ی شاخ ده سوور پینه وه،
هه موو پۆژیک له چاوه روانی گرتنی نیچریک له مه لاسدا بوون،
قه یریک تییان رامام. نه ختیک ئاوم له نیو قاپله مه که کرد و پاقله و
چنگه خوینیه کم روو کرده نیو... قاپله مه م خسته نیوان دوو قه ده داری
دایساو و گرگرتوو، دانیشتم، هه م خۆم له بهر ئاگره که گهرم کرده وه،
هه میش چاوه روانی پینگه یشتنی خوار دهنه که م بووم. نانم خوارد و خۆر
ئاوا بوو. نویتزم دابه ست، له دووره وه له بناری کتیه که دا گویم له
لووره لووری گورگ بوو. له پشت لووتکه ی کتیه بلند و سه رکه شه کان
مانگم لئ ئاوا بوو، شه وی ئه نگوسته چاو وه ک سن دوو قینکی تاریک و
بئ درز و رووناکی، دای پۆشیم. ئه ستیره کان له بان سه رم وه ک
شه وی گۆرین، شوینی خویان گرته وه. به ره و کوخه که م چوممه وه،
چرا که م داگیرساند و دانیشتم، دهستم به نووسین کرد، نووسینیک
که س وه ک من له باره یه وه نازانیت، هه یچ که س وه ک خۆم به دۆخی
ئه، ئاشنا نییه: نووسینی ژینامه ی وه لیه که، که خوا خۆی هه لی
بژاردوو، چۆن ویستوو یه تی فرمانی بئ کردوو. له بهر رووناکی
چرای راستینه، قه وماو و به سه رهاتی ئه وم نووسییه وه. ئه مه ییش بۆ
ئه وه ی گهر خه لک له باره ی من ناکوکی و جیاوازیان تیکه وت
به لگه یان به دهسته وه بیت. بسم الله الرحمن الرحيم، پیری ریبوار
ئین عهره بی وه های گوت...

به شی په که م

"رهحمی دایکان نیشتمان بوو، به له دایکبووتمان، ناواره و
ته فروتوونا بووین"
ئیین عه ره بی

خوا دوو به رزه خی پی به خشیم: به رزه خیک پیشی له دایکبوونم و
به رزه خیکیش دواى مردنم. له به رزه خی یه که مدا دایکم بینی، منی
ده بوو، له هیی دوو مدا کوره که مم بینی، ده فنی ده کردم. باو کم بینی
به هاتنه دنیای کوره نوبه ره که ی، دلخوش و دم به پیکه نین بوو.
هاوژینه که مم بینی، بو میرده پیره که ی، خه ریکی گریان و قورپیوان
بوو. پیشی له دایکبوونم له (مورسیه) موه حیده کانم بینی فنیله ی
مورابیته کانیاں ده کوژانده وه. دواى مردنم ته ته ره کانم بینی به غدایان
ده هاری. ئه ولیا کانم بینی به بونه ی هاتنه دنیای سولتانی عارفان و
فه قیهان مژده یان به یه ک دها، به له ناوچوون و نه مانى ئیمامی
مورته زه قانیس ته کبیریاں لی دها. هه موو ئه وانم به ماوه ی چند
سالیکی که م له نیو ئه و دوو به رزه خه دا بینین، ئه مه یس به کومه کی
موکاشه فه ی فراوان و نووری پرشنگذاری خواوه. ئه م چند ساله،
رینگه ی زوو گوزه رکردن و فه نابوونی له نیو ئه و ته مه نه دا بو
دوژیمه وه، ئه و ته مه نه ی، له دپری نامه یه کی ئیلاهی و له

ترووسکە یەکی ئاسمانی شکۆدار و لە شویتەواری خوفیک لە زەمینی پانوپۆری خودا بترازیت، هیچی تر نییە. وەختیک دایکم لە مانگی ڕەمەزاندای ژانی مندالبوونی گرت، بەرزەخی یەكەمی من کوتایی هات. توند دەستەکانی بە گوشە ی ڕایەخەكەوه گرتبوو، بە دەمیشی لە خوا دەپارایەوه و دەیگوت: "پەروەڕینم! با مندالەكەم كۆر بیت و ژانەكانیشم سووك بكە."

داده فاتیمە ئارەقە ی مندالبوونی لە تەویلی دایکم سـپـری و ترس و بیمی نیو دلێشی ڕەواندەوه. كاتیک هاتمە دنیا بەر لە هەموو شتیک، ڕووی ئەو مامانە باشەم بینی، دواتر ڕووی ئەوم بە هەزاران ڕووی دیکە بەراورد کرد، كە لە بەرزەخەکانی خۆم بینیبووم: بەلێ، ڕووی هەزاران ئەولیا، هەزاران ئەتقیان، هەزاران زاهیدم بە ڕووی ئەو گرت، هێی هیچیان هیندە ی ڕووی ئەو، مەهرەبان و بەخشندە نەبوو. دوا ی لە دایکبوونم فاتیمە ڕاستەوخۆ دایکی داپۆشی، بەلام بۆی نەلوا من بخاتە سەر سنگی ئەو. شوشتمی و دایینی کردم. بە لووتفیکی دایکانە دەموچاوی سـپـریم، بۆ یەكەم جار دلم شەیدا و هۆگری بوو.

هەر لەو كاتە ی تەماشای ڕووی منی کرد، بە مەهر و سۆزی خۆیەوه داپۆشیم، كەرمیە كۆری ڕووحیی خۆی، ئاخەر مەهرەبانی ئەو بۆ من، سەرەخۆشی و دلنەوایی فیراقتی بەرزەخی یەكەم بوو، تیشووی سەرەتای گەشتەكەم بوو. ئای خوا یە چەند ناخۆشە بەرزەخیکی ڕێ لە كەشف و دۆزینەوه، بۆ دنیا یەکی سیخناخ لە جەهل و نەفامی جی بەهێتیت. لە بەرزەخی هەقیقەتەوه بەرهو جیهانی گومان و دڕدۆنگی بیتت! گواستتەوه ی من لەو بەرزەخە بە دەستی پاکی داده فاتیمە بوو، لە ڕەحمی دایکم ڕایكیشام و تەسلیمی ئەو دنیا یە کردم. تا لە ئیشبیلیا بە پیرەژنیکی بۆ خوا سولحاو و خاوەن كەرامەت سەری نایەوه، باشترین و ئازیزترین خۆشەویستی من بوو، قەت لە ژیانمدا ڕوویەکی هیندە درەوشاوه و جوانم نەدیتهوه.

رۆژیک بەردەوام هێمای بۆ دلم دەکرد و دەیگوت: "ئەمە پاک بکەوه!"

هەر لەگەڵ وەهۆشەهاتنەوهی دایکم ژنانی دەروجیران و یاریدەدەرانى مامان هاتن و دایکمیان ماچ کرد و گوئیان: "نازادبوونت پیرۆز بیت". پاشان ژنگەلی دیکە لە هەموو لایەکەوه بە نۆرە پیرۆزباییان دەکرد و شادی و خۆشحالیی خۆیان بۆ نازادبوونی دایکم دەردەبەری، هەلبەت ئەمەیش دوای خستنهوهی کوریک . لیکدا لیکدا دەهاتن سەریان بەسەر خەوگەمدا دەگرت و تەکبیر و تەسبیحیان دەکرد، تیلیلی و هەلههەلیان لێ دەدا. هەر ئەو ئیوارەیه فاتیمە لە باوەشـی کردم و بردمیه لای باوکم، ئەویش بە دیتنی من دلخۆش و شاد بوو. هەرکە چاوم کەوتە سەر دەموچاوه خڕکەلەکەى، زانیم لەدایکبوونی من بەدیھانتی نیشانەى ژیر چاوی چەپپەتی، کە بەدریزایی تەمەنى لەوئى خۆی مت کردبوو. فاتیمە پیشتر مژدەى ئەوهی پێدابوو: "قوربان! بوونی ئەو نیشانەیه لە رووی تۆدا، واتا خوا کورپکت دەداتى ناو و شۆرەتت بەرز دەکاتەوه، وەلى کە لە ژێرەوهی چاوتە، مانای وایە بە پێچەوانەى پێبازى تۆ رەوت دەکات."

بەلى باوکم هەر لەو دەمەى چاوی بە دنیا هەلیناوه، قەدەرى منى لە رووی خۆیدا هەلگرتووه. مەتەلى ئەو قەدەرەیش تەنى من توانیم کەشـفى بکەم، کە ئیستە بەهێمنى لەبەردەمیدا دەنیو بيشکەدا خەوتووم.

کە گەرەبووم، دەستم بۆ نیشانەکە درێژ دەکرد و دەمویست بیکرم، باوکم پێدەکەنى، چونکە لای وابوو لە شوینی خۆی لای دەبەم، نەیدەزانى لە قوولایی ناخى ئەودا بێر لە دەموچاوه بیکەرد و دەنگە شکۆمەندەکان دەکەمەوه. چەند جار پێشبینییهکەى فاتیمە پاتە دەکەمەوه، ئاخـر نامەوێت وەکوو باوکم لەبیرم بچیتەوه. بەلى، ناو و شۆرەتى باوکم بەرزکردەوه، ئەوه باش دەزانم، بەلام ریک بە پێچەوانەى رینگە و رێبازى ئەو رۆیشتم، لە کوشکی شاهانە

سله ميمه وه و نه چوم كارى تيدا بكم. و پراى ئه وهى ده موچاروم
وهك ئه و خر و باز نه يى بو، سيمى چاوه قاوه ييه كان و
كولمى ده رپه رپو و كه پووى قيت و قزى پريشم له و ده چوون.
ريكوپاستى ئه نام و، ته ويل پانى و، ريكوپيكي ددان و، چه ناگه ي
درى زيشم، له هبى دايكم ده چوون. به مندالى وه ختيك نيوچاوانم تيك
دهنا، زور شيوهى باوكم ده كرد، دايكم بهم ليكچوونه زوره مان له
قاقاي پيكه نيني دها. دواتر شتيكى ديكه يشم بو پوو خسارم زياد
كرد، برينيك كه وته چه ناگه م، په له دارچواله يه كي تى چه قى، هر زو
دهرم هيتا، چه ناگه م به قه د په نجه يه ك بريندار بو، هه تاكو
كه وره بووم و له ژير پريشم ون بو، هر ديار بو. حيكايه تى ئه م
رووداوه يش بهم شيوه يه بو: به يانيه ك بهر له باوكم هه ستام و
له نيو باخ ده ستم به گه مه كرد، مه له سووره پول پول هاتن و له سه ر
دوو دارپرته قاله كه ي ته نيشت ده رگه كه نيشتنه وه، لقوپوي داره كان
تيكئالقان و له رينه وه. سموره يش له ده ور به رى دارچواله كه
ده سوورانه وه، هر شتيك به ربوبايه وه، خيزا قه پيكيان لى ده گرت.
مه لى بو قزه ش به فركه فرك دابه زين و له نافووره كه ئاويان
خوارده وه، ديسان له شه قه ي باليان دايه وه و له سه ر
خشته سووره كانى خانووه كه نيشتنه وه. هيتا باوكم ده ستي له
نانخواردن هه لئه گرتبو، گوئى له دهنگى ناله و گريانى من بو.
به غار هات و له باوه شى گرتم، به خويى فيشقه كردوى چه ناگه م،
جله كانى خه لتانى خوين بوون.

بردى بو لاي پزيشكى كوشك، كه مالىان له كولانه كه ي ئيمه بو،
قاچى توند له ده رگه هه لدا و به دهنگيكي بهرز بانگى پزيشكه كه ي
كرد، دواتر پزيشكه كه هات و ده رگه ي لى كردينه وه:

- نه ده بوو چاوه رى بكه يت؟

- ئه ي خوايه! خيزه ئينشائه لالا، كوره ئه وه چيت لى قه وماوه؟

- دارچواله لى داوم!

بزه‌یه‌کی کرد و سه‌رمی خسته سهر رانی خۆی، په‌پۆیه‌کی ته‌ر کرد و ورده ورده خوینی سهریمه‌وه و برینه‌که‌ی پاک کرده‌وه، ئینجا گوتی:

په‌له‌دار تا سهر ئیسکی چوو، به‌لام خۆشبه‌ختانه نه‌ییریه.

- ده‌ی دروینه‌وه؟

- برینه‌که بچووکه پنیوست به دروینه‌وه ناکات، خۆی چاک ده‌بیته‌وه.

- به‌لام ده‌بینی خوینی لی ده‌چۆرینه‌وه.

- به‌په‌پۆیه‌ک یان ئیسفنجیک بیپنچه‌وه، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک خوینی

ده‌وستیت. باشه برینه‌که له‌سهر ده‌مار نییه، ده‌رمانیکت ده‌ده‌می

ساریژی بکات.

سندووقی ده‌رمانه‌کانی هینا و پرسیری له‌ باوکم کرد و گوتی:

- فه‌رموو: مه‌ره‌مت ده‌ویت یان بۆدره؟

- کامیان نازاری که‌متره ئه‌وم بدی.

- زۆرباشه‌ه‌توانی (عه‌فص)ت ده‌ده‌می، بیخه‌سه‌ر برینه‌که‌ی و

به‌پۆژیک چاک ده‌بیته‌وه. هه‌روه‌ها به‌یانیش بۆ یه‌کگرتنه‌وه‌ی

گۆشتی برینه‌که، مه‌ره‌می (مه‌رداسه‌نگ) ئاماده‌ده‌کم و بۆ

ماله‌وه‌تانی ده‌نیزم.

- خوا خیرت بنووسیت.

باوکم منی ده‌باوه‌ش گرته‌وه و به‌ره‌و ماله‌وه بردمیه‌وه، لای دایکم

داینامه‌وه... دواتر خۆی شۆرد و جله‌کانی گۆرین و بۆ کۆشک خۆی

ساز و ته‌یار کرد. ئه‌گه‌رچی نه‌یگوت ده‌چمه‌کۆشک، به‌لام جله‌کانی

وایان پنی گوتین. ئه‌گه‌ر پیچیه‌ی خسته‌بایه‌سه‌ری و، جله‌توونسی و،

قایشی ئاوریشم و، که‌وای دیباجی پۆشیا، ئه‌وه ده‌مانگوت

پۆژیکی ئاسایییه و بۆ کارکردن ده‌چیته‌کۆشکی شا‌مه‌مه‌دی

مه‌رده‌نیش. خۆ ئه‌گه‌ر کلاویکی خسته‌بایه‌سه‌ر و جوبه‌یه‌کی

ده‌به‌رکردبا، ئه‌وه ده‌مانزانی ناچیته‌کۆشک، به‌لکوو ده‌رواته

سه‌ردانی که‌سینک، یان ده‌چیته‌بازار شمه‌کیک ده‌کریت... ئه‌گه‌ریش

قاپوتی سەر به قوچکهی بی جوبه و کلاری پۆشیبا، ئهوه به زۆری دهچوه مزگهوتی (مهرسیه) بۆ ئهوهی وانهیهک بلیتهوه، یان قسه لهگهڵ کهسیک بکات. وهک گوتراوه: 'هر شوینه و جلی تاییهتی خۆی دهویت.' جلی دیباجی بۆ لای ههزرهتی مهلیک، جوبه بۆ شوینی گهستی، قاپوت بۆ مزگهوت... هر وهک ئهوهی کاروباری باوکم و بخوازیت سی پیاو له جهستهی یهک پیاودا کو بینهوه، پیاویک گوێ بهوه نه DAT، که سی دل له یهک سینهدا ویران و گرفتاری دهکهن... نمونهی باوکم ریک وهک ههلسوکهوت و رهفتاری ئهمرۆی سی دهولهتهکهی باشووری ئهندهلوس: مورابیت و موهید و فهرنهگهکان وایه.

جگه له عهبدوللای کوری قهتتان کهس بویری ئهوهی نهدهکرد بهگژ ههلسوکهوته دژ به یهکهکانی باوکمدا بچیتهوه دواي چهندان سال دوورکهوتنه وهمان له (مورسیه)، رۆژیک قهتتان له (ئیشیلیا) بۆ نانی شیوان بووه میوانمان، ئهوسا ته مهنم شانزه سالان بوو، زور هامۆشۆم دهکرد، نه ریتی و بوو له مزگهوت و حوجران دانه نه نیشته و وانهی تیدا نه دهگوتنه وه، به لکه له سه ره قامهکان به بی پاداشت و پاره وانهی به ریبواران و سوالکهران ده داوه. قسهی بۆ هه موو کهسیک دهکرد: بۆ ئهوانه ی حالی ده بوون و ئهوانه ییش، که حالی نه ده بوون. ئامۆژگاری هه موو چینیکی ده کرد: ئهوانه ی به گوئیان ده کرد و ئهوانه ییش، که پشتگوئیان ده خست. له و رۆژهی، که ئیواره که ی میوانداری مالی ئیمه ی قبول کرد، دایکرده بارانیکی به خوړ، له ژیر (قهوسی حونیه) ی ئیشیلیا دانیشستبوو، هه موو جهسته ی له ئاو هه له اتبوو، بۆ ماله وه بانگه یشتم کرد ئه ویش رازی بوو. کاتیک باوکم خشیوهوړی ئیمه و چیشتلینه ره که ی، که خه ریکی خواردن سازکردن بوو له نیو باخچه ی ماله وه مان به ر گوێ کهوت، بانگی کردم، به دم بیجامه ده به رکردن و پۆشینی کراسه سووکه له هاوینیه که ی، گوئی:

- موحى ئهوه كئيه ته شريفى هئناوه؟
 - باوه، ئهوه شىخ عه بدوللاى قه تتانه.
 - باشتىن كهس هاتووه. ياخوا به خىر بىت، ئه منىش وا هاتم.
 باوكم به جلى ماله وه هات، نىوچاوانى ماچ كرد:
 - قوربان! مالت پووناك كردمه وه، ئىزهت به ره كه تدار كرد، ئومىدم
 وايه ته ندروستىت باش بىت.

- شوكر باشىن عهلى، خودا كارت راست بىنىت!
 وهختىك خزمه تكار له گه نىكى زىرباجهى كوتر و ده فرىكى پر له
 سهوزه و سه به ته يهك هه نجبرى له پىش دانىن. باوكم هئمايه كى بو
 كرد و فه رمووى لىن كرد، به لام قه تتان هئنده به زهق و زىتى
 ته ماشاى خواردنى ده كرد و سه رى خوى نهوى ده كرد، وهك ئه وهى
 هىچ خواردنىك له و ناوه نه بىنىت. له پر سه رى خوى به رزكردوه وه
 چه ناگهى باوكمى گرت و هاوارى به سه ردا كرد:

- پىرى ئاخرشه ر! كاتى ئه وه نه هاتووه شه رم له خوا بكه يت؟ تاكهى
 هاوه لى ئه و غه دار و زالمانهى كو شك ده كه يت؟ دواتر چه ناگهى
 باوكمى به ردا و به ده سه ته كانى مئزى خواردنى وه لانا. زور به
 نابه دلى باسكه كانى كردنه وه و دىسان هاوارى به سه ردا كردوه:
 - تو ناترسى له م دوخه خراپهى تى داي باهوزى مه رگ لىت بدات
 و راتپىچىت؟ تو له خوت دلىباى مه رگ نا بىته مئوانت؟ دهى وه لام
 بده وه.

ته ماشاى باوكم كرد، سه رى به خويدا به ردا بووه وه، له سىمايدا
 نىشانهى گه رده نكه چى به دى ده كرا، به لام من مه راق و مه لولوبوونم
 له ده روونيدا هه ست بىن كرد. شىخ بو بىنىنى چاوه كانى باوكم
 سه رى خوى نهوى كرد، به ده نكىكى نه ختىك نزمتر گوتى:

- بو په ند له كورپه كهت وه رناگرىت؟ لاوىكى شك و جوان و جاحىله،
 كه چى ئاره زوو و هه واى نه فسسى خوى سه ركووت كردوو. ده
 شه يتانى هه لداوه، پوو له خوداى خوى كردوو. هاوه لى كه سانى

خواناس دهکات، له سته مکاران خوی نه ناس دهکات! که چی تو ئی پیری ناخر شه، نازانی له سهر لیواری کهنده لانی ناگر وهستاوی، ههروه کوو خۆتی و هیچ نه گورپاوی؟

باو کم به جوړیک ته ماشای کردم نه مزانی مانای چی بوو. ئه ری ده بی له وه هه راسان نه بوو بیت گویم له شیخیک ده بیت فهزل و سه نای من به سهر ئه و ده دات؟ یان پی وایه من شه کوا و هانام بر دووه ته بهر قه تان و نه خشه ی ئه و ئاموژگاریه تال و وشکانه م بو کیشاون؟ دواتر ئاخیکی هه لکیشا و خوی و انیشان دا خه مناک و نیکه رانه، بو چکاندن ی ئه سرینیک، چاوه کانی هه لگوفین، به ده میس ده یگوت خودایه توبه، پشت و په نام هه ر به تویه! قه تانیش وازی له ئاموژگاریکردنی هینا و دهستی بو خواردنه که دریزکرد و ناوی خودای لی هینا. کتوپر دهنگی قه تان گورپانی به سهر دا هات و نه رم بوو، ئه برۆکانی به رزکردنه وه و غه زه ب و توورپه یی له نیوچاوانی نه ما، به شاگه شکه بوون و سه رسوورپانه وه پرسیا ری له باو کم کرد، هه ر وه ک ئه وه ی پیش چه ند چرکه یه ک هیچ نه قه و ما بیت:

- وای عه لی ئه م کوتره چه ند قه له وه! باوه ر ده که یه ت سه ره تا و مزانی مریشکیکی چوو که له یه؟

" ھەر خواناسیەك بۆ سەختی و دژواریەكان نەبوو دەرهتان، ئەو بۆ
 پشتیپەستن ناشیت."
 ئیبن عەرەبی

باوكم لەبەر سەرقالیی بە كاروباری كۆشك، لە پۆژی حەوتەمدا
 ھۆزەبانەیی بۆ نەكردم، لە پۆژی چوار دەمیشدا ھەر نەیی كرد،
 بەلكوو دواي تێپەپینی بیستویەك پۆژ بەسەر لەدايكبووندا مەپێك
 لە كۆزی پانەمەپی كۆشك پادەكیشیت و لای قەساب لەتوپەتی
 دەكات و گۆشتەكەیی دەھینیتەو مالهو، بە داكم دەلێت لەنیو
 قاپلەمەیهكدا بیکولینیت. دواتر دانیشتوانی كۆشك و مامم عەبدوλλά
 و مندالەبچووكەكانی و دەروجیرانە ھەژار و دەستكورتەكان لێی
 دەخۆن. ھەریەك لە قازی ئیبن عەرچوون و وتاریبیژی مزگەوتی
 گەورە: (ئیبن فەتخ)، سەوزەیی دەوری قاپلەمەكە دەخۆن و دەست بۆ
 گۆشتەكە نابەن. یەك لە ھەژارە پووخۆش و دەم بە پێكەنینەكان
 خۆی لە باسەكە ھەلدەقورتینیت و دەلێت:

- ئەری ئیو بۆچی دەست بۆ گۆشتەكە نابەن؟

ھیچیان وەرامیان نەدایەو، ئەویش وازی لێ ھێنان، بەلام لەو كاتەیی
 باوكم چوو ھیندیک گۆشتی دی بەینیت، مامیشم ھەستا دەستەكانی
 بشوات، ئیبن فەتخ بە چرپە وەرامی ھەژارەكەیی دایەو:
 - لەبەر ئەوەیی ئەو مەرپە ھیی كۆزی مەرپەكانی كۆشكی پاشایە.

- ئىنجا ئەو چى تىدايه؟

- ئەى نازانى لە مۆلگەى ئازەلانى كۆشك، بەرازىش ھەيه؟

پاشان قازى و جەنابى خەتىب بەر لە تىزبوونيان بەرەو دەستشۆر چوون! ھەردووکیان ھەتا بلنى بەتەقوا و مروقى باش بوون، بەلام ھەتا بلنى ترستۆك و بىغیرەت بوون. بویرى ئەو ھەيان نەبوو پۆژىك لە پۆژان پەخنەھەك لەو دۆخە نالەبارەى مورشىيە بگرن، كە پۆژ لە دواى پۆژ بەرەو خرابى و دژوارى زياتر دەپوات. ھەر لەو كاتەى دەولەتى مورابىتەكان ھەرەس دىنىت و دەولەتى موھىدەكان دروست دەبىت، (ئىبن مەردەنىش) حوكمرانى شارى مورشىيە دەگرىتە دەست و دەبىتە پاشا، لەو كاتەو ھالى ئەو شارە بەرەبەرە تىك دەچىت. ھەر يەك لەوانە سالانىكى زۆر لە دەستەلات دەمىننەو. وەختىك سەرەو ھەندەل دەبىت، لە خوارەو ھەندەلى دەبىتە شتىكى ئاسايى و كەس لى ناپرىنگىتەو. گاهىك شار گەمارۆ بدرىت و ھىچ درز و دەرفەتىك بۆ ھەلمزىنى ھەوای پاك بۆ ژوورە خنكاو و داخراو ھەندەل نەمىننەو، وەختىك رزق و پۆزى بەرتەنگ بگرىت و ھىوا لەبىن بچىت، ئا لەو ئانەدا خەلك بە بىانوى زەرورەت و تەنگەتاوى، ھەموو بەدكارىيەك بەرەوا دەزانن.

ئىبن مەردەنىش بۆ توكمە و پتەوكردنى دەستەلاتەكەى، داواى كۆمەكى لە فەرەنگان كرد. قازى ئىبن ەرجوونىش فەتواى ھەلالى ئەم كارەى بۆ دا. ئەوسا ھاوپەيمانى لى گەل شای فەرەنگان (ئەلفونسو) بەست، ئەویش سەتان مورتەزەقەى بۆ نارد، بە كەففى خۇيان لە شارى مورشىيە دەسوورانەو، ھەر دەلنى بابەلباب شارى خۇيان بوو. مەردەنىش چەندان كلىسا و دووكانى بۆ دروست كردن. ئەگەر يەككىيان لەگەل موسلمانىك ناكوكى و دەمەقائى لى دروست بووبا، ئەو ھەستەوخۆ دۆسىەكەى دەبراىە لای مەردەنىش نەك قازى، ئەمەيش بۆ ئەو بوو لە بەرژەو ھەندى فەرەنگان برىار بدات و مەزاج و سەلىقەى مورتەزەقەكان لە خۆى لىل نەكات.

نهخوازه لا دواى ئه وهى زۆر بهى موسلمانان به يعه تيان به خه ليفه يهك
دا و موه حیده كان گه مارۆيان دا، هر به چاره كى ده هرى بوو، ئيتير
موسلمانان پشتيان له مه ليكيك كرد، كه به ئايين و ناسنامه كهى نامۆ
بوون.

به لام تازه له ژير ئه و گه مارۆ توونده دا، نه فه توای ئيبين عه رجوون و
نه مورته زه قهى (ئه لفونسو) فریای ده كه ون، وهك ده لين كار له كاران
ترازا. ميوه جاتى مورسيه، كه هميشه زور و هرزان بوو، ئه ميسته
خه لكى ره شوک پتيان ناكردرى، ته نيا كه سانى زهنگينيش گوشتيان
دهست ده كه ويته. بازاړى گه وهى رايه خ و ته ونيش له بهر كه ميبى
خورى و كه تان و ئاوريشم، كه پيشتر له (بلنسيه) و غه رناته و
توونسه وه بوى ده هات، ئيستتا نيوهى دووكانه كانى داخراون.
زيوگه ره كانيش به كه ميك پاره زيويان لى ده كړن و به پاره يه كى
زوريش پتيان ده فروشنه وه. شه قام و پتوبان پړن له سواله كړ.
كه شتتبه كانى سه ر پووبارى (شقوره) نه ماون، ئاخى خه لك هه قى
گواسته وه به كه شتتوانه كان نه دا. تاكه بازرگانيبه ك، كه ئيستته له نيو
خه لكدا برهوى پى ده دريت، ده رس و ده ورى مزگه وته كانه، حه لقهى
زانسته، چه ندان هيندهى پيشوو زيادى كردوه، ئه مه يش له بهر
ئه وهى فوقه ها بازاړى بازرگانيبان به ره و كه ساد چووه و جگه له
وانه گوته وه، هيچى ديكه يان به ده سته وه نه ماوه. گه مارۆ ته نكي به
خه لكه كه هه لچنيبوو، دلّه راوكى نوزهى لى بريبوون، بويه ليكدا ليكدا
پوويان له مزگه وته كان ده كرد و لاي فه قيهه كان وانه يان ده خوئيند،
به مه يش دلنه وايى خويان ده كرد و ئارام ده بوونه وه.

ئه گه رچى سه رباژ و پاسه وانه كان هه موو كوچه و كولان و
شه قامه كانيان توق دابوو، به لام هينشتا ئيبين مه رده نيش نه يده ويتر له
كوشكه كهى بيتته ده ره وه. له نيوه پړوى جه ژنى قوربان و دواى
چواره مين پوژ له ئابلوقه دان، به مه به ستي نوپژ كردن بو خه لكه كه و
قوربانى كردن له له وه رگه ي پان و ميگه لى شوانان له نزىك

پووبارهکه، دهرکهوت. هات بۆ ئهوهی به خه لکه که بلیت قوربانیه که ی ئه و بۆ هه موو ژیردهسته و به ردهسته کانیه تی، پوژانی تر هیهچ که سیک: دارا و نه دار، نابئ قوربانئی دیکه بکه ن. به کورتی و پوختی، جارده ر بانگی راهیتشت و گوتی: "موجاهید و پاشای گه وره مان محهمه دی کوپی سه عدی کوپی مه رده نیش، وه ک نواندنی به زه می و سوزیک بۆ خه لکه که ی و سووککردنی باری سه رشانیان، ده یه ویت له بری هه موویان به رائیکئی قه له و بکاته قوربانی."

دوای نوژی جه ژن، ئیین مه رده نیش کورتیله وتاریک ده خوینتیه وه، له چه ند خوله کیکئی دیاریکراو تیپه پ ناکات، له وتاره که دا ده لیت: "خه لکینه! ئارامگرتن کلیلی سه رکه وتنه. ئیوه خوتان دوژمانی خوا ده بینن چون گه مارویان داون و پزق و روژیان لئ بریون. ئه گه ر ئه وانه برای دینی ئیوه بوان، نه ده بوو ئه و کاره بکه ن، به لام دیاره خوا خیر و چاکه ی بۆ ئیوه ده ویت. هیندیک جار کاری خراپ وه خیر ده گه پیت. دیاره ئیوه نه تانزانیوه کاتیک تاعوون له ئه نده لوس بلاو ده بیته وه، گه وره و بچووک و وشتر و بز و مه پی به یه که وه به فه تاره ت بردووه؟ له خوا به زیاد بیت ئه وه له ئیمه دووره، ماده م هیهچ که سیک نه یه ته ناو شار و که سیش لئی دهرنه چیت، ئه وه یانی هه ر به سه لامه تی ده میتینه وه."

کهس ئه و قسانه ی مه رده نیشی به گویدا نه چوو. خه لک له وه پی ته نگه تاوی دابوون و ئارامیان لئ هه لگیرابوو. هاوپه یمانیه تی ئه و له گه ل فه ره نگان، دلی موسلمانانی بریندار کردبوو. سه رکیشیه کانی دژ به موه حیده کان، ئه وانی برسی کردبوو. سه ره رای هه موو ئه مانه ییش، به چاوی سه ریان پوژانه خو بادان و کشوفش و شه وانه بیتابرووی سه ربازه فه ره نگه کانیان ده بینن. له م لاشه وه، گوینان له ده نگوباسی خو شگوزهرانی و رابواردنی شامه رده نیش له کوشکه که ی ده بوو. به پاساوی هاوردنه کردنی کالای نوی له ناینده دا،

باجيان له خه لکه که وهرده گرت، ئه مهيش گوايه فهرهنگه کان هه لمهت
 بو موه حیده کان دهبه ن و گه مارۆيان پهن دهشکينن. خه لک زور رقيان
 له مه رده نيش ده بوويه وه، ئه ویش باش له مه حالي بو بوو، هه ر بوئه
 له ترسی نه فرهت و رقی ئه وان، له کوشکه که ی نه ده هاته دهره وه.
 رۆژیک مه یموونه وانیک بو وه بزه خستنی خه لک، له چه قی رینگه سه ما
 به مه یموونه که ی ده کات، ئین مه رده نيش به سواری ئه سپیک به ناو
 سه ر باز و پاسه وانه کانی، به ویدا رهت ده بن، مه یموونه وان بانگی
 ده کات:

- ئین مه رده نيش...

ئه ویش خو ی له خه تی مه یلان ده دا و وه لامی ناداته وه. مه یموونه وان،
 ده سته کانی به وینه ی که ره نا ده خاته به ر ده می خو ی و به ده نگیکی
 به رز هاوار ده کات:

- قسه م له گه ل بکه، خو خوا قسه ی له گه ل مووسا کرد.

ئین مه رده نيش تا ویک راده وه ستنی و بانگی ده کات:

- چیت گوت؟

- گوتم خوا قسه ی له گه ل مووسا کرد، تویش قسه له گه ل مندا بکه.

- ئین مه رده نيش سه ری ئه سه په که ی ده سوورینتیه وه و
 به تووره بیه وه هاواری به سه ردا ده کات:

- ئاخو ئه و مووسا بوو، خو تو مووسا نیت!

ئه مه ده لیت و ده روا ت، کابرای مه یموونه وانیش له دوایه وه ده لی:

- ئی ئه و خوا بوو، خو تو خوا نیت!

ئه و رۆژه مه یموونه وان لیدانیکي وا ده خوات، که به درێژایی ژيانی،
 ئه شه که نجه ی وای نه دیوه. یه ک له پاسه وانه کانی مه رده نيش
 شم شیره که ی هه لده کیشی و به سه ری مه یموونه که دا ده کیشی و
 ساردی ده کاته وه. دوای رۆیشتنی سه ر باز و پاسه وانه کان، هه موو
 خه لکی لی خر ده بیتیه وه، به لام که س مه قیکی لیه نایه ت.
 مه یموونه وان به خواره خوار و لاکه لاک هه لده ستیتیه وه و مه یموونه

مردووهكهی هه‌لده‌گریت و له‌به‌رچاوان گوم ده‌بیت، دواتر كه‌س نایبیتته‌وه.

پاشان مه‌رده‌نیش له‌نیو كۆشك خۆی گۆشه‌گیر كرد، ترسی له هه‌موو شتیك هه‌بوو. چیتر شه‌وان به‌سه‌ر ژووری ژنه‌كانیدا نه‌گه‌را، به‌لكه ژووریکى بۆ خۆی سازكرد، ئاره‌زووی بۆ هه‌ر ژن و كه‌نیزه‌یه‌ك بچووبا، بانگی ژووره‌كه‌ی ده‌كرد. دواتر پشتی له ژنه‌كانیش كرد، جارى وا هه‌بوو به‌ چهندان هه‌فته له هه‌یچ ژنیكى نزیك نه‌ده‌بووه‌وه. له كۆتاییدا تینوتاوی ده‌روونی گه‌رمتر بوو، تارمایى ترس خۆی به‌سه‌ردا كیشا، هه‌موو ژنه‌كانى خۆی له هۆله تاییه‌ته‌كه‌ی وه‌ده‌رنان. پاشان هینانیه‌وه هه‌مان هۆل، خۆیشی رۆیشت تاكوو له كۆشكه به‌رز و بچووكه‌یدا بخه‌ویت، كه پیشتر خۆی فه‌رمانى دروستكردنى دابوو. ئه‌و كۆشكه له چهند نهۆمیک پینك هاتبوو: نهۆمى یه‌كه‌م، سه‌ربازه‌كانى لى بوون. نهۆمى دووه‌م: پاسه‌وانه نزیكه‌كانى تیدابوون. له نهۆمى سێیه‌مدا به‌نده ئه‌مه‌كداره‌كانى لى بوون، مه‌رده‌نیشیش چوو له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه خه‌وت.

"ھەر كەسك بىناگا بوو، يانى خۆرى ئاوابوو."

ئىبن عەرەبى

بەر لەوھى سالى يەكەمى تەمەنم تىپەرىنم، دەسەر پىيان كەوتم. ئىوارەيەك لە گاگولكىتوھ ھەستامە پىيان، بى ئەوھى مەيلى ئەولا و ئەملا بگەم و بەربىمەوھ، دەستەم بە رۆيشتن كرد. دەلنى لە سالى دووھم، يان سىيەمدا بووم. دادە فاتىمە پىكەنى و پىشپىنى رۆيشتىكى دوورودرىژى بۇ كردم، راستىيەكەى ھەر واش بوو. لەو رۆژەوھى خوا منى لە مورسىيە خولقاند، تا ئەو كاتەى لە دىمەشق سەرم نايەوھ، ئە سەفەرىكى نەبراوھدا بووم. چەندان ولات و مروقم بىنيون، ھاوھلى و ياوھرى چەندان ئەوليام كردوھ، لەژىر حوكمى موھىدە و ئەيووبى و عەباسى و سەلجوقىيەكاندا ژياوم، ئەمەيش بە نەخشەرىگەيەك، كە خوا پىش خەلقم بۆى كىشابووم. كەسك لە شارىكى ئابلۇقە دراو لەدايك بيت، ئارەزوويەكى سەركەشى بۇ چوونە دەرەوھى ئەوديو شوورەكان لەگەلدا لەدايك دەبيت. وەختىك مام بۇ سەيرانكردن ئىمەى لەگەل مندالەكانىدا دەبەردە نزىك رووبارەكە، دەستەم لە شوورە بەردىنيەكانى مورسىيە دەدا و دەمپرسى ئەرى دەبى چى لەپشت ئەم ديوارانەوھ بيت؟ ئاخۇ دەبيت

شاریکی دیکه‌ی وهک شاری ئیمه هه‌بیت؟ ده‌بن هیچ شاریک له هیی ئیمه گه‌وره‌تر بیت؟ ده‌بن خه‌لکه‌که‌ی وهک ئیمه بن، یان جیاواز بن؟ پرس‌سیاره‌کانم پرو‌به‌پرووی مامم کردنه‌وه، ئه‌ویش نه‌خشه‌یه‌کی بچووک‌ی له‌نیو خۆلدا کیتشا، شاره‌ دراوس‌ی و دووره‌کانی نیشان دام. ئه‌و نه‌خشه‌خۆلییه له‌زه‌ینمدا چه‌سپا. ئیتر له‌نیو خه‌یالمدا به‌ره‌و باش‌ووور لای (قرتا‌جنه) و، باکوور کن (بلنسیه) ده‌پ‌ویشتم، له‌ خۆراوایش بۆ (قورتوبه) و، (ئیش‌بیلیا) و، (غهرنا‌ته) به‌خه‌یال ملی پیم ده‌گرت. مامم به‌ته‌مه‌ن زۆر له‌باوکم گه‌وره‌تر بوو، راستییه‌که‌ی خۆشیان نه‌یاند‌ه‌زانی چه‌ند سالیان به‌ینه، به‌لام ده‌یانزانی، که‌ چوار من‌دال له‌به‌ینیاندا بوون و هه‌ر به‌گچکه‌یش مردوون.

پینگه‌ی نیوان دوو‌کان و ماله‌وه‌ی مامم، به‌مالی ئیمه‌ دابوو، هه‌ر بۆیه له‌ من‌دالییه‌وه پینی ئاشنا‌بوو‌بووم. باوکم به‌رده‌وام له‌کۆشک بوو، دایکیشم به‌سکیک دوو کچی بوون، ئیتر له‌ماله‌وه‌که‌سینک بۆ من نه‌مایه‌وه کاتی خۆم پین بدات. مامم سه‌رنجی ئه‌وه‌ی دابوو، هه‌ر بۆیه بۆ هه‌ر شو‌ینیک چووبایه‌ له‌گه‌ل خۆی ده‌بردم... جاروبار بۆ دوو‌کانه‌که‌ی ده‌بردم، که‌ زه‌یت و به‌هارات و گیاده‌رمانی لێ ده‌فرۆشت. هه‌روه‌ ده‌بیردمه‌وه ماله‌وه، که‌ به‌ ژاوه‌ژاو و چریکه‌ و هاواری سێ کچ و دوو کوره‌که‌ی، قانگ درابوو.

ته‌نانه‌ت باوکم نوێژه‌کانی هه‌ینیشی له‌گه‌ل مه‌لیکا له‌کۆشک ده‌کردن، مامیشم ناچار ده‌بوو بیت له‌گه‌ل خۆی بم بات. به‌ده‌ر له‌وه‌یش، هه‌ندیک جار مامم نانی به‌یانینی له‌گه‌ل باوکمدا ده‌خوارد، وهک ئه‌ویش له‌نیو باخه‌که‌ قه‌یلوله‌ی ده‌کرد. به‌دریژیی دوو‌گیانبوونی دایکم، مامم گیاده‌رمانی بۆ ده‌هیتا. ئه‌و به‌حوکمی ئه‌وه‌ی ئاگاداری هه‌موو پرو‌داویکی ورد و درشتی نیو مالی ئیمه‌ بوو، زۆر له‌باوکم قه‌لس ده‌بوو. پ‌وژیک باوک و مامم له‌گۆره‌پانی به‌رده‌م مالمان نانی ئیواره‌یان ده‌خوارد، مامم زۆر به‌تووندی گله‌یی و گازانده‌ی لێ ده‌کرد، دایکم بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ت باوکم ئه‌و

هاتوهاوارهی له چییه و بۆچی هینده دهنگی خۆی بهرز دهکاتهوه،
پهنجهرهی ژوورهکهی کردهوه:

- چی بکه، کۆشک جی بهیلم؟ باشه ئهگەر کۆشک جی بهیلم بهرهو
کوئ سهری خۆم هه لگرم؟ خۆ موریسیه گه مارۆ دراوه.
مام وهک نیشانهیهکی دلخۆشی، قۆلهکانی فشکردن و سهری برده
دواوه و گوئی:

- وه ره له گه ل من کاسی بکه، له دووکان له تهک من دانیشه.
- تو به حاله حال بژئوی بۆ منداله کانت پهیدا دهکهیت، چۆن ئه م
چۆره قازانجهیش له گه ل مندا بهش دهکهی؟
- خاترجه م به که سمان له برسان نامرین، به لام له سایه ی شمشیردا
سندانمان دهگاتی.

مام دهستی خسته سهر شانی باوکم و تکای لی کرد:
- برام من به زهیم به تۆدا دیته وه. باشه ئه گه ر موه حیده کان موریسیه
بگرن خۆ له گه ل خویان ده تبه ن، چۆن ناتبه ن، خۆ تو داروده سته ی
مه لیکێ. ئه گه ر ئه هلی موریسیه یاخی بوون، وه زیر و مه یته ر لیک
ئاویر ناکه ن!

باوکم له قسه کردن که وته مننه و گننه، هه ولی دا رپره وی گفتوگوکه
بگوریت:

- نا بابه نا، کهس یاخی ناییت. ئه ورۆ نا سبه ی موه حیده کان
که مارۆمان له سه ر هه لده گرن، هه ر زوویش ددانمان پێدا ده هینن و
هه ولی ناشته وایی ده ده ن.

- به لام ئه وه قسه ی نیو کۆشکه. ده ته ویت قسه ی خه لک بژنه ویت؟
ده گویم لی بگره: هه موو خه لکه که پێیان باشه (موریسیه) بکه ویته
ده سته ی (موه حیده کان). خه لک هه ر له ئیشیلباوه تاکوو (تیلیته) له ژیر
ده سته ی ئه وانن و له وپه ری ژیا نی خۆشیشدان.
- موریسیه جیاوازه.

- لای مه غریبیه کان هه موومان ئەندەلوسیین، موەحیدەکان جیاوازیی
نیوان خۆرەهەلاتی ئەندەلوس و خۆراواکە ی ناکن.

باوکم چوارمەشقی دانیشت و بە توورپییەووە گوتی:

- براکەم! گویم لە قسەکانت بوو، بەلام پیت وایە ئیبن مەردەنیش لەو
دۆخە ناھەموارەدا دەھیلت لە کۆشکەکە ی دەرچم؟ بەخودا دە
کونجی زیندانیم دەئاخنی...

دایکم کە گوئی لە وشە ی (زیندان) بوو، قیژە یەکی کرد، باوکم لێی لە
ھاوار دا:

- کچی نوور، ئەو پەنجەرە یە داخەوہ.

دایکم پەردە ی داداوە، بەلام پەنجەرە کە ی بەکراوہ یی هیشتەوہ.

باوک و مامم نەختیک دەنگیان نزم کرد، باوکم دەوامی بە قسەکانی
دا:

- ھەر کەسێک لە کۆشکە کە ی خۆی بدزیتەوہ، مەلیک لێی نابوو ریت،
راستیە کە ی ئەو ئیستە وەکوو شیریکی بریندار وایە.

باوکم پتر دەنگی خۆی نزم کردەوہ، ھەر دەتگوت بە سرتەسرت
قسان دەکات:

- یەک لەو بەندیانە ی بەردەستیان دەکرد، بەنھیتی پنی گوتم: ئەو
بە ترس و بیمەوہ لە خەو ھەلەستتیت. کاتیک تووشی توقین و
دلەتە ی دەبیت، ھەموو خەلکی نیو کۆشک وەئاگا دینیت و داوایان
لێ دەکات لە دەوری دانیشن.

مامم وەک نیشانە یەک بۆ نارازیبوون و توورہ یی، بەشینە یی پنیەکی
لە زەوی دا:

- مەلیکی تو شیر نییە، بەلکە گورگنکی ہیچە، باجی ئەو ہیچیەشی
دەدات. کوا (ئەلفونسۆ) ی ھاوپەیمان ی، کە بۆ پاراستنی لە دەستی
موەحیدەکان سەرانی پنی دەدا؟ کوا ئەو مەسیحیانە ی، کە دنیا یەک
کلێسای بۆ کردنەوہ؟ ئە ی نابینی ئەوان ھەموو شتیکیان ئاوەژوو
کردووەتەوہ؟

پاشان دەستەکانی خسته سەر ئەژنۆکانی و قیت بووهوه و گوتی:
—ئەگەر موەحیدەکان دەست بەسەر مورسیەدا بگرن، دەردیکی وایان
پێ دەکەن با بە دەواری شپری نەکردبیت.

دایکم، کە ئەو قسانەى بیست، لە خەفەتان سەری خۆی خسته سەر
لەپى دەستەکانى. پۆژ لە دواى پۆژ نیکه رانی لە سینەیدا کە لەکەى
دەکرد، بەم قسانەى مامیشم تەواو نیکه ران و هەراسان بوو. ئای
خودایە چەند بەدبەختە! لە کۆیلایەتییەوه هاتە دەر و کەوتە نیو
ئابلۆقەدان! بەلێ ئەو، هاوژینی وەزیریکە، بەلام بەناشکوری نەبیت
ئەو وەزیرە لەنیو کۆشکی پاشایەکدا، کە لە دەری و ژووری
گەمارۆ دراوه، لەو پەرى دلپەشتیوى دایە. رەنگە کار لە کاران
بترازیت و موەحیدەکان ئەو ژنە قوربەسەرە دەستگیر بکەن و
دیسان وەک پیشتر بیکەنەوه کەنیزەک!

باوکم دەیزانی دەشى هەموو ئەو ئەگەرە خراپانەى مامم پوو بدن.
باوکم هەرچەند بە زمان نکۆلی دەکرد، لى باقیی ئەندامەکانى تری
بە کزۆلبوون و، ریشسپیبوون و، نەمانى رەهونەقى دەموچاوى، ئەو
ئەگەرەنەیان وەرەست دەگەراند.

باوکم شەوانە زۆر لەتەک نافوورەى گۆرەپانى خانووهکە دادەنیشت،
هیندیک جار تا نیوهى شەو دەمایەوه، پووپەل و پەراوەکانى
کۆشکی دەخویندنهوه و پیشسوازی لە میوانگەلێک دەکرد، کە ئێمە
نەماندەناسین.

وەختیک بیری لەوه دەکردهوه ئەگەر یەکیکیان درزیک بخاتە
شووڕەکە و موەحیدەکان دزە بکەن، یان یەکیک فتیلهى شوپرش
داگیرسینیت رەشووروت و برسى لە بازار و کوچە و کۆلانان
بکەونە خو، ئەوه هەزار جار مردن خوشتەرە! بەس خودا دەزانیت
پۆژانى داهاوو چ دەقەومیت، بەلام هەموو لەوه دلنیاں دۆخەکە بەم
جۆرە بەردەوام نابیت، شتیک هەر روو دەدات.

ئەو پروداوەی ھەمووان چاوەڕێیان دەکرد و خۆیان لێ نەزان دەکرد، خەیاڵی ھەموو ھاوشاریانی مژوول کردبوو، ھەموو شتیک لە کار کەوتبوو. ھێندە بەو باسە خەریکابوون، کەس بیری نەمابوو دواجار کەینی بوو خانوو یەکی نوێ دروست کرا، یان دووکانیک کرایەو. راستییەکەئێ کەس مژدەئێ پوژانی داھاتووئێ نەدەدا. ھەموو دەستیان بە پارە و پوولەکانیانەو گرتبوو، بەدەر لە بژێویی پوژانە، ھیچ شتیکیان نەدەکپی و نەدەفرۆشت. و دەوردە دۆخەکە ئالۆز و خراپتر دەبوو، کەسانی لانیەواز و بیئەوا زۆر دەبوون، بەسەر پێگەکانەو کەوتبوون، لە دەرگەئێ مالانیان دەدا، بەرماوەئێ خەلکیان دەخوارد و دەستیان لەبەر خەلک پان دەکردەو. خۆ ئەگەر چاوی سەربازانیان لێ ونبووبا، ئەو دەستیان بە دزی و تالانیش دەکرد. ئێیین مەردەئێش بۆ پێگرتن لەو بارە نەخوازراو، مورتەزەقەکانی بلالوہ پێ کردبوون، بە شەو و پوژ شاریان تۆق داو. بۆ پاسەوانیکردنی شوورەئێش زۆر تووند و بەئاگاتر بوون، موەحیدەکان بە ھیچ شتوہیەک نەیانئەتوانی دزە بکەن.

"کەسێک حیکمەتی نەبێ، حوکمی شێ نایێ."

ئێبێن عەرەبی

پۆژیک دایکم ژەمی شیوانی ئامادە دەکرد، مەنجەلی شۆربای بەسەر پەنجەکانی پێ و پاژنەیدا پژا و سووتاندنی، پاشان بەربوووه و سمەت و ساتانی هەلاوسان. لە مەتبەخ کەوتە شین و پۆرۆ، باوکم کەیشتە سەری و بریاری دا خزمەتکاریکی بۆ بگریت. بەندەیهکی کورتیلە بە ناوی سەلووم هینا، تەمەنی سێ سالان بوو، قژیکی ئالۆزکاو و گروازەیی هەبوو، گۆچکەکانی چکۆلە و پوخساری خڕکەلە بوو. دایکم قەمیسێکی تلخی خوری و شەرەبیجامەیهکی باوکمی دایێ. ئەوسا لەبارەیی شیوی بەیانی پرسیاری لێ کرد:

- سەلووم قەولە چ لێ بنیت؟

- خاتوونی من، سەلوومی خزمەتکارت خەریکی ئامادەکردنی سرکاوی ئیشبیلی و تەنجیری فاسی، مریشکی بە پۆن سوورکراوه، زولابیە و وەسفەیی شەک و هەموو جۆرە خواردنێکی تریش دەبیت.

- ئەیی مزەوورەیی سەوزە و پەنیر؟ وایزانم گۆشتمان زۆر نییە.

- بەلێ خاتوون هەروەک لە غەرناتە ئامادە دەکریت، وا سازیی دەکەم، بەلام نازانم لە مۆرسیە چۆن چێ دەکریت؟

- به ههنگوین و ههنجیر و چواله ، ئەگەرنا به خورما و قه‌یسی .
دایکم چیش‌تلتینه‌ره‌که‌ی له یه‌که‌م زیافه‌تکردندا تا‌قی کرده‌وه . باوکم
چهند میوانیکی بانگه‌یشت کرد و ناوی شتاقیانیشی ئاشکرا نه‌کرد ،
پریزکی زوری لئ گرتن و گه‌لنک به‌خیرهاتنی کردن ، سه‌لووم له‌ژیر
فه‌رمانی باوکم خواردنیک‌ی زوری بۆ ناماده کردبوون . میوانه‌کان به
ده‌نگیکی به‌رز قسه‌یان له‌باره‌ی نامه‌یه‌که‌وه ده‌کرد ، که (ئیره‌ایم ئین
هه‌موشک) به‌ مۆری تایبه‌تی خۆی بۆ مه‌لیکی ناردوه . راستیه‌که‌ی
نامه‌که‌ فریدرا‌بووه ئەو دیو شووره‌که ، سه‌ربازه‌کانیش هه‌لیان
گرتبووه و بۆ باوکمیان هینابوو :

له‌ ئیره‌ایم ئەحمده‌ ئین هه‌موشکه‌وه بۆ محمه‌د سه‌عه‌دی ئین
مه‌رده‌نیش . دوا‌ی سلاو ریژ : بزانه‌ خه‌لیفه‌ی موه‌حیده‌کان به‌زه‌می به
مندا هاته‌وه و منی وه‌ژیر بالی خۆی گرت . له‌باره‌ی تۆیشه‌وه
سپارده‌ی خیری کردووم ، تو خزم و که‌سی منی ، ئەگەر شار ته‌سلیم
بکه‌یته‌وه ، ئەوه هیچ گرفت و ته‌گه‌ره‌یه‌کت نایه‌نه‌ ری ، ئەگەرنا ده‌بن
ته‌نیا خۆت سه‌رکونه‌ بکه‌یت .

میوانه‌کان پۆیشتن و باوکیشم له‌ باخه‌که‌ی ماله‌وه توند نامه‌که‌ی
به‌ ده‌سته‌وه گرتبوو ، ئین هه‌موشک دوا خه‌لیفه‌ی ئین مه‌رده‌نیش
بوو ، کوده‌تای به‌سه‌ردا کرد و پتوه‌ندی به‌ موه‌حیده‌کانه‌وه کرد .
باوکم دیسان نامه‌که‌ی خوینده‌وه ، به‌ر له‌وه‌ی بچیته‌وه شوینی خۆی ،
چهند هه‌نگاوێک پتی کرد . دل‌ه‌پاوکنی باوکم گه‌یشه‌ ته‌قه‌لان ،
نامه‌که‌ی فری دایه‌ سه‌ر زه‌وی و به‌ تووره‌یی و هاتوه‌اره‌وه‌ گوتی :

- هه‌بی و نه‌بی کاری ئەو گوئی‌پراوه‌یه!

له‌پاشان بانگی سه‌لوومی کرد و به‌غار هاته‌ لای :

- برۆ بۆ مالی عه‌بدوللای برام و پتی بلێ ئیسته‌ بیت .

سه‌لووم خه‌ریک بوو ده‌رگه‌ بکاته‌وه و بروات ، باوکم بانگی کرد :

- ئەم‌رۆ لئ گه‌ری ، سه‌به‌ی برۆ .

باوكم وهك ئاش، به دهوری گۆره پانی ماله وه ده سوورپایه وه. پاشان كه لوپه لی نووسین و لیتووسه كانی هیتانه دهره وه و خواردنی به رده می وه لاوه نا و دهستی به نووسین كرد: له محمه د سه عدی مه رده نیشی مه لیکی خۆره ه لاتی ئه نده لوسه وه، بۆ خه لیفه یووسف عه بدو لموئینی خه لیفه ی موسلمانان و پیشه وای موه حیده كان... تاویك له نووسین وه ستا، ده می لیک به شبوو و چاوه كانی له شتیکی نادیاری نیو گۆره پان زه ق كرده وه. پاشان كاغه زه كه ی به رده می لا برد و رووپه لیکی نوئی هینا و نووسی: "له قازی مورسییه: ئیمامی مزگه وت و شیخی فه رموده ناسانه وه بۆ خه لیفه ی موسلمانان و پیشه وای موه حیده كان..." دیسان په ره كه ی وه لانا و په ره یه کی دی نوئی داناوه، تیندا نووسی: "له خه لکی مورسییه وه، كه عه لی ئیبن عه ره بی نوینه رایه تییان ده كات، بۆ سه ره له شکر خه لیفه ئیبراهیمی ئیبن هه موشك."

مورسییه له هه وال و دهنگوباسی كوده تایی ئیبراهیم بن هه موشك و نه مانی ئۆقره و سه بری موه حیده كان شه پۆلی ده دا. له نیو خه لگی وا بلاو بووه وه، كه سه وپاكه چه ند مه نجه نیقیکی هه ن، ئاگر و نه وتی سووتینه ر ده پۆینن. هه روه ها هه موو ئاوا ییه كانی دهره وه ی مورسییه له (شه قره) و (له وره قه) و (ئه لمریه) كه وتوونه ته دهستی موه حیده كان، هه موو قه لا و قه لاته كانیشیان ته سلیمی ئه وان كردووه. له شكری موه حیده كان ئیسته له مالیه وه بۆ مورسییه كومه ك و پشتیوانی ده كرین. ئه وه مانای وایه كه مارۆی پیشتر هه ر به رده وام ده بیت. دوا یی هه ر به ته وای پشتیان شك: ئه لفونسۆ هه موو له شكره بچووكه كانی باكوری شاری كشانده وه و شوینه گرنه كانی خۆی له قوولاییدا پین مه حكه م كردن.

هه موو ئه وه والانه له ریگه ی ئه وه خانمه ئارایشكارانه به ر گوئی دایكم ده كه وتن، كه ده هاتن مووی قاچی دایكمیان ده كرد و، جلیان بۆ ده دروی و له شیرپیدانی دوو منداله كه شی، هاوکارییان ده كرد.

ههروهها ئه و ژنانه‌ی کالای و که‌لوپه‌لی جوانکارییان ده‌فرۆشت، ئه‌وانه‌ی شه‌نس و به‌ختیان ده‌خوینده‌وه، ئه‌وانه‌ی کاری عه‌تتارییان ده‌کرد، ئه‌وانه‌ی ئیشتی مه‌ساج و شی‌لانیاان ده‌کرد... ته‌نانه‌ت ئه‌و چه‌ند ژنه‌ دراوس‌تییه‌ی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ که‌نیزه‌یی ئازاد ده‌بن، هاموش‌و‌ی دایکم ده‌کن و ئه‌و با‌سانه‌ی له‌لا ده‌که‌نه‌وه. دابی ئه‌و ژنگه‌له‌ وابوو دوو هه‌والیاان لیک ده‌دا، ئینجا له‌سه‌ر راستی و دروستی سویندیاان ده‌خوارد، دایکیشم به‌بی هه‌یج دوودلی و گومانیک بر‌وای ده‌کرد. ده‌یانگوت مه‌لیک به‌ ه‌وی بوونی گومانه‌وه، دایکی خ‌وی له‌ ژووریک‌ی ک‌وشک چه‌پس کردووه، داوایشی کردووه که‌س نه‌چیتته‌ کنی، وه‌ک زیندانیه‌ک له‌ کولانکه‌یه‌کی ده‌رگه‌ خ‌واردنی ب‌و ده‌بن. ژنگه‌ل به‌ق‌یز و ب‌یزه‌وه، با‌سی ئه‌و کاره‌ دزیو و په‌فتاره‌ ناشیاوه‌یاان ده‌کرد:

- ت‌وه‌! له‌و به‌دکارییه‌، به‌لام راستیه‌که‌ی ئه‌و کاره‌ به‌ ئیبن مه‌رده‌نیش نام‌و‌ نییه‌!

- خوشک‌ئ! خ‌و ناوی مه‌رده‌نیش نییه‌، ناوی راستیه‌ی ئیبن مارت‌نیزه‌، ئه‌و، له‌ ناخی د‌له‌وه‌ که‌س‌یک‌ی فه‌رهنگیه‌.

- ئا‌ئا! دیاره‌ فه‌رهنگه‌کان وایان له‌ دایکی کردووه‌!

له‌ ئانی ئه‌و هه‌موو مق‌ومق‌و واته‌واته‌، که‌ می‌ش‌کی دایک‌میان ک‌اس کردبوو، باوک‌م که‌پایه‌وه‌ ماله‌وه‌، زریکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، خ‌سته‌یه‌ سه‌ر نافووره‌که‌ و راسته‌وخ‌و ب‌و ژووره‌که‌ی خ‌وی سه‌رکه‌وت. دایکم به‌ره‌و چه‌وشه‌ هات، که‌ زریه‌که‌ی بی‌نی، هه‌تره‌شی چوو، ده‌ستی به‌ هه‌لنج‌کردن کرد، هه‌رچی له‌نیو هه‌ناوی دابوو هه‌تایه‌وه. پاشان دانیش‌ت و پشتی به‌ نافووره‌که‌ دا، قاچیک‌ی در‌یز کرد و له‌سه‌ر قاچه‌که‌ی دی دانیش‌ت، پ‌یک وه‌ک ژنانی شینگیژ. باوک‌م له‌سه‌ره‌وه‌ گوئی له‌ گریه‌ و ناله‌نالی بوو:

- خات‌وونه‌ شینته‌که‌م، ئه‌وه‌ چیت به‌سه‌ر هات‌ووه‌؟

دایکم لای ب‌و نه‌کرده‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی گوئی له‌ هه‌یج نه‌بووبیت:

- جهنگ، جهنگ ... هاوار له من ده مانگرن. قور تبه سهر نووره، پاش
ئوهی ئازاد بویت، دیسان جار یکی دی، ده بییه وه به که نیزه.
- ئه ری ژنه که جهنگی چی و حالی چی؟ هیچ شه پیک روو نادا، دهی
هسته وه.

ئو قسانه بۆ دایکم نه بوونه مایه ی دلنه وایی، به کول شینی ده گیزا،
چاوه کانی دهنگوت دوو جوگه له که ی رووباری (شقووره)ن. دواتر
باو کم پنی گوت ئه وه زری قاسید (رسول) سه نک هی جهنگ،
به یانی نامه یه کی مه لیک، بۆ سوپای موه حیده کان ده بم، که س
ناوه روو که که ی نازانیت، خودایش هیتشتا هیچی بۆ دهر نه خستووم.
دایکم، که ئه مه ی بیست، گریان و هاواری به تینتر بوو، کیشای به
رووی خویدا و گوتی:

"ئهری مه لیک له تو زیاتر که سی دیکه ی نه دیته وه، خو هه موو خه لک
ده زانیت تو پاریزه ری نهینی و به ریوه به ری کوشکی ئه وی، دلنیم
ده ستگرت ده کن، یان ده تکوژن، یان ده تکه نه که ره سته ی
دانوستان؟

- ئه ری ئافره ت! جهنگه کان که ی وا به ریوه ده چن؟ کوا قاسید له
جهنگ ده کوژریت؟ ته نی من ئاگام له تر په تر پی دلی باو کم بوو، که
چون ورده ورده زیادی ده کرد. هه ر چه ند هینای و بردی نه ی توانی
ترس و بیمی دایکم بره وینیته وه، ئاخه ر خویشی ده یزانی ئه و ئه گه ره
هه یه. ئی خو موه حیده کان ئیین مه رده نیش و ده ستو پیوه نده کانی به
کافر ده زانن، چونکی ئه وان له گه ل فه ره نگان دژی مو سلمانان
هاو په یمانیان به سته وه، ئه وان خیانه تیان کردووه و به ره له گه مارو
کوده تیان به سه ردا کردوون، رهنگه بلین زه مه نی ئاشسته وایی و
هو دنه به سه رچوووه. ئه و که سانه ی درو و خیانه تیان کردووه، تازه
ئهن و ئاسایش بۆ وان هه یهاته! کوشتنی قاسید بۆ ئیین مه رده نیش
باشترین په یام ده بیته، به مه یش مه و دای تو وره یی و رقی خو یان
ده رده خه ن.

به لام تازه هیچ فیل و پاساویکی به دسته وه نه ماوه، هیچ که سیک له پیاوماقوول و دهمراست و سهردهسته کانی مورسییه نه یانده ویست و هکوکو قاسید دهر بچن. ئانه وه تا وتاریژی مزگهوت ده لیت نه خوشم، که چی له وپه ری ساغ و سه لامه تیش دایه. ئین عهر جوونی قازیش فه توای داوه کومه ک و پشتیوانی فه په نگه کان بکریت، بویه گهر بچیت، ئه وه هه لده واسریت. له و لایشه وه، دهر گه وانی مه لیک پنی وایه نا کرئ و ناشیت جه نابی مه لیک له م نه خوشییه دا جی به لیت.

به په یوه به ری بازار گانانیش چند مانگیک بهر له ئیسته له شار هه لاتووه و به ره و مه غریب سه ری خوی هه لگرتووه، ئه میسته بازار بی دهمراست و مشورخوور ماوه ته وه. هه ردوو کوره که ی مه لیکیش خه ریکی ئیشوکاری خویانن، هه ره له بهر ئه وه ی کوری مه لیکن، نا کرئ و نالوی وه ک قاسید بنیردرین. ئه گه ره بیت و مه لیک که سیک دور له پیاوماقوول و دهمراستانی مورسییه بنیریت، ئه وه وه ک سووکایه تیکردن به شا ئین هه موشک داده نریت، ئومیدی وهرامدانه وه ی ناوه روکی نامه که یش زور لاواز ده بیت.

له بهر ئه وه هه موو ئه گه ره و ته گه رانه، باوکم پنی وابوو ئه و تاکه شووره سواری ئه و مهیدانه یه، که نامه که بیات. زرنیه که ی پۆشی و جانتایه که ی به دهسته وه گرت. مۆر و نامه یه کی مه لیک و چند نامه یه کی دیکه ی خه لکی مورسییه له ناو جانتا که دا بوون. لای دهر گه دوو ئه سپسوار و ژنیک له نئو که ژاوه، چاوه نۆریان ده کرد. باوکم له گه لیاندا وه ری کهوت، به ره و نزیکترین خالی شووره ی سوپای موه حیده کان چوون. له شکری موه حیده کان په یژه یه کیان داهاویشته، باوکم پیندا سه ره کهوت، وه ختیک گه یشته سه ره دیواری شووره که، ئالای سپی هه لدا، پاشان هیمای بۆ هاوه لانی کرد، ئه وانیش ژنه که یان له که ژاوه که هینایه دهر و سه ریان خست. ژنه که خرپوخه پان و گوشتن بوو، به زحمهت وه سه ره په یژه که هه لده گه را. هه ره که ژنه که گه یشته سه رووی شووره که وه، باوکم په یژه که ی بۆ دیوی

دیکه هینا و سه‌ره‌وخواری کرده‌وه، وهختیک باوکم له دیوی دووه‌می شووره‌که دابه‌زی، دوو ئه‌سپسوار به‌ره‌و لای هاتن، ئه‌ویش به‌رانبه‌ریان وه‌ستا و به‌گور و تینه‌وه‌گوتی:

- من‌عه‌لی ئین‌عه‌ره‌بیم، قاسیدی مه‌لیک محمه‌دی ئین‌مه‌رده‌نیشم، بۆ لای خه‌لیفه‌ یوسفی‌عه‌بدولمؤمن هاتووم. ئه‌مه‌یش سه‌لمای کچی‌هه‌موشکه، جه‌نابی مه‌لیک داوای لئ کردم به‌پریز و شکووه‌ بیگی‌رمه‌وه‌ لای ئیبراهیمی‌کوری‌هه‌موشک، چونکه‌ مه‌لیک ته‌لاقی داوه‌ و ئیسته‌ ژنی ئه‌وه‌ نه‌ماوه‌.

له‌و سه‌ینوبه‌ینه‌شدا دایکم ژانه‌سه‌ریکی‌تووندی‌گرت، به‌ پارچه‌په‌رۆیه‌کی‌زه‌رد پیچای. خوشکه‌کانیشم‌کو‌تریکی‌بالشکاویان له‌باخه‌که‌ی‌ماله‌وه‌مان‌گرتبوو، یاریان‌پن‌ده‌کرد. عه‌بدوللای‌مام له‌گه‌ل‌یه‌ک‌له‌کوره‌کانی، له‌چیشته‌نگاوه‌وه‌له‌دیوه‌خانی‌باوکم دانیشتوون، من‌له‌نیوان‌ئه‌وان‌وه‌ه‌ردوو‌خوشکه‌که‌مدا، که‌خه‌ریکی‌وازیکردن، دیم‌و‌ده‌چم. که‌شه‌که‌هه‌تا‌بلی‌ساف‌و‌بینه‌گه‌رده، لئ‌من‌هه‌ست‌به‌هاتنی‌قه‌ده‌ری‌خودایی‌ده‌که‌م، که‌مورسییه‌وه‌ژیر‌نستی‌خۆی‌ده‌گریت.

گه‌ر‌شنه‌با‌هه‌لی‌کردبا، لکو‌پۆپی‌دوو‌دارپه‌رته‌قاله‌که، به‌هیمنی‌ده‌ش‌نانه‌وه، وینجا‌دلم‌ئوخزنی‌ده‌گرت‌و‌ده‌مگوت‌ئه‌وه‌خودا‌قه‌ده‌ریکی‌باشی‌نارد، ئه‌میسته‌یش‌که‌شه‌که‌هینده‌خاموش‌نییه‌تا‌بلین‌له‌که‌شی‌به‌ر‌له‌هاوار‌و‌قیژه‌ی‌گه‌لی‌سه‌موود‌ده‌چیت، ره‌شه‌بایش‌نییه‌تا‌بلین‌شپوه‌ی‌پیش‌سزاکه‌ی‌عاد‌ده‌کات.

دوای‌چه‌ند‌ده‌مژمیتریک، باوکم‌له‌سه‌رووی‌شووره‌که‌ده‌رکه‌وت‌و‌به‌په‌یژه‌که‌دا‌هاته‌خواره‌وه، هه‌رکه‌پتی‌له‌نیو‌خاکی‌مورسییه‌دانا، ریک‌سواری‌ئه‌سه‌په‌که‌ی‌بوو‌و‌به‌ره‌و‌کوشک‌هاته‌وه، وهختیک‌گه‌یشته‌وه‌کوشک، بانگی‌پاسه‌وانه‌کانی‌کرد:

- ئه‌میر‌غانم‌له‌کوینییه؟

بەر له‌وهی کهس وه‌لامی بداته‌وه، ئەمیر غانم له‌گه‌ل ده‌نگی باوکم هاته‌ده‌وه، له‌گه‌ل باوکم چوونه‌دانیشتگی خه‌لیفه، که ماوه‌ی چه‌ند مانگیک بوو لێی دانه‌نیشتبوون، ده‌رگه‌یان له‌سه‌ر خۆیان قوفل دا. که‌میک قسه‌یان کرد و دواتر باوکم بۆ مال گه‌رپایه‌وه. ئێمه‌ هه‌موومان له‌ ده‌وری خواردن کۆبوو‌بووینه‌وه، دایکم خیرا چوو بۆ لای، به‌ دووری چه‌ند پێه‌ک به‌بێده‌نگی له‌به‌رانبه‌ریدا وه‌ستا، خۆیشی نه‌یده‌زانی چی ده‌کات. ته‌ماشای ره‌نگه‌رووی باوکمی کرد، چاوه‌روانی چاره‌نووسی خۆی و خانه‌واده و هه‌ی تیکرای شار بوو، وه‌لێ سیمای وشکی باوکم، هه‌چی لێ هه‌لنه‌ده‌کری‌ترا. به‌بێ ئه‌وه‌ی ورته‌یه‌کی له‌ زار بێته‌ ده‌ره‌وه، به‌ره‌و ژووره‌که‌ی چوو. دایکم به‌ دایکی خه‌مگین گه‌رپایه‌وه سه‌ر خاوه‌نه‌که، ده‌ستی بۆ تیکه‌نانیک برد، به‌لام راسته‌وخۆ داینايه‌وه، دیسان هه‌ستایه‌وه و خۆی گه‌یانه‌ باوکم و پرسیا‌ری لێ کرد:

- عه‌لی، پێم بێی چی رووی داوه‌؟
- نوورخانم، له‌ کاتی خۆیدا ده‌یزانی.
- پێم بێی، حا‌لمان وه‌خه‌یر ده‌گه‌ریت؟
- به‌لێ، مه‌ترسه‌.

باوکم له‌ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که‌یدا جوبه‌ و جله‌کانی دانان، ته‌ش‌تیکی ده‌ست‌نوێژی برد و ده‌ست‌نوێژی هه‌لگرت، به‌رماله‌که‌ی ر‌اخست و ئە‌للاه‌و ئە‌که‌به‌ری کرد و به‌ هه‌یمنی: 'إِذَا جَاءَ نَصْرَ اللَّهِ وَالْفَتْحُ... ی خویند.

"ئەو زەمەنەى نەبىتە يار يا نەيار، ھەر بۇ ئەوە باشە پشتى تىكەيت."
ئىبن عەرەبى

بەيانى سەرکەوتن و فەتھى خودا ھات، بەلام بۇ موھىدەکان نەک
بۇ ئىبن مەردەنىش. خەلکەكە لە رېگەوبانەکان گوييان لە جاپدەرى
مەلىک بوو، وەك نەرىتى ھەمىشەيان، لە جىگەيەک لە سەرەتاي
بازىر گەردبوونەو، جاپدەر سىنەى خۆى پىر لە ھەوا کرد،
دەستەکانى بەرزکردنەو، وەك ئەوہى لەبەر ئاسمان بنووزىتەو،
گوتى: "ئىبن مەردەنىش، مەلىكى موزەفەر و موچاھىدى گەرەمان،
دەيەويت بارى سەرشانى گەلەكەى سووک بکات، چىتر بە گەمارۆ
پشتيان نەچەمىتەو، بۇ ئەم مەبەستەيش چەند تەتەرىكى
موھىدەکان ھاتوون و پەيماننامەيەكى تۆکمەيان لەگەل خۆدا
ھىتاو، تىيدا داواى ئاشتەوايان کردو، بەرەنگىک دەرگەکان
بخرىتە سەر پشت و گەمارۆى سەر ئىوہ ھەلبگىرىت. مەلىكىش بالى
ئاشتەواى راخستو، خودايش بە ھەموو کەينوبەينىک ئاگادارە."

نيوہپۆى ھەمان پۆژ، دەروازەکان کرانەو. سەربازەکانى ئىبن
مەردەنىش بۇ پىشسواى موھىدەکان، ژمارەيەكى زۆرى لانەواز و
رەشوپووتى خەلکى شارىيان کۆکردەو. ئەگەر موھىدەکان نيازى
کارى خىريان ھەبىت ئەوہ بىگومان بەزەبىيان بەو برسى و

پەشورپوتانە، بەو چاوكز و قۇبزانە دیتەوہ. خۇ ئەگەر نیازی شەپیان ھەبیت و بیانەویت شمشیرەکانیان لى ھەلکیتشەن، ئەوہ خەلک لییان دیتە دەست و بەرگری لە خۇیان دەکەن، ئەوسا ئەوانیش بە ڤاکەڤاک پشست ھەلدەکەن و بەرەو سووچنیک سەرھەلدەگرن.

دەرگەکان کرانەوہ، ماوہیەکی زۆری خایاند کەس نەھاتە ژوورەوہ. پاشان دەستەپەکی پیادەپۆ دەرکەوتن، زرییان پۆشى بوو، بە دوو ریز لە بەرانبەری یەکتەر دەپۆشستن، وەختیک دەروازەیان تێپەڤاند، ھەردوو ریزەکە لیک جیابوونەوہ، ھەر یەکەو بەرەو شوورەکەى بەرانبەریان چوون. پاشان تاقمیکى دى ھاتن، ئەوانیش ھەمان تاسوھمامى ئەوانیان پاتە کردەوہ. دوائى گرووپکەلینکى ئەسپسوار بە دوائىندا ھاتن، ھەر دەستەو لە چوار کەس پینکھاتبوون، لەپشست دەروازەکەوہ سەنگەرى خۇیان گرت. دوو گرووپ لە چەپ و دووشیان لە دەستى راستەوہ وەستەن. دوابەدوائى وانیش دەستەگەلینکى دیکەى تیرھاویژ، پۆل بەپۆل ھاتن، بۇ تیرھاویژى، خۇیان ساز و تەیار کرد. لە کۆتاییدا چەند تاقمیکى دیکەى پیادەپۆ ھاتن، ریزی تیرھاویژ و ئەسپسوارانیان تێپەڤاند، ھەموو پینشەرەوییان کرد، بەلام زۆر بە سستى و وریاییەوہ، دەترسان بۆسەیان بۇ دانرابیتەوہ، ھەر بۆیە بەوردى چاودیرى پەنجەرە و دەرگەکانیان دەکرد.

دوائى چەند سەعاتیک، نیوہى سوپای موہحیدەکان ھاتنە نىو شار، نیوہەکەى تریشان لە دەرەوہ، لەشوینى پینشترى خۇیان، سەنگەریان داکوتا. زۆر بەخیرایى سوپا دەستى بەسەر شاردا گرت، لە ھەموو خالە سەرەکییەکان و دەروازەى بازار و، مزگەوت و، کوچە و کۆلانەکان خۇیان قايم کرد. نیوان سەربازەکان تەنیا پەنجا گەزیک دەبوو، ئاخەر نەبادا لە بىئاگايدا کەسیک پەلاماریان بدات و زیانیان پى بگەینیت. ھەموو چەکەکان لە گۆرپەپانى مزگەوت کۆکرانەوہ،

شمشیرەکان بە جیا کە لە کەرەن، خەنجەر و چەقویش لە لایە کە وە
خرانە سەر یەک، پرمەکانیش بە جودا وەسەر یەک هەلدران. تیرەکان
لە سووچیک و کەوانەکانیش بە جودا هەلدران. جار دەرانی سوپا، بە
بازاردا دەسوورانه وە و بانگەوازیان دەکرد: هەرکە سیک چە کە کە ی
تەسلیم بکات، ئەو دەکەوێتە ناو ئاسایش و تەناهی، لئ هەر کئ
چەکی لە لا هەبیت و نەمانداتە وە، ئەو ئەو ئوبالی بە ئەستوی خوی.

پاش تێپەڕینی چەند سەعاتیک، سوپا بەبئ هیچ بەرگریەک هەموو
شارە کە ی خستە ژێر رکێفی خۆیە وە. ئەوسا بە شیک لە سەربازەکان
خودەکانی سەر سەریان هێنا یە خوار، بە شیک دیکە ییش بۆ
خۆشۆردن چوونە گەرما وەکان، هیندیکی دیش بۆ کرینی
پیدا و یستییەکانیان چوونە دووکانەکان. خەلکە کە ییش لە رێویان لە گەل
سەربازەکان دەوستان و قسەیان لە گەلدا دەکردن. دەچوون ئاو و
نانیان بۆ دەهێتان، لە یەکتریان دەپرسی لە چ شار و ولایتیک هاتوون.
مورته زەقە ی فەرەنگەکان بەبئ هیچ جەنگ و بەرگریەک
مورسییەیان جئ هینشت، ئەمە ییش بە و مەر جە ی، شمشیر و نیزە و
تیرەکانیان دابنن، خواردن و ئەسپەکانیشیان رەگەل خۆدا بەرن.
هەر چۆنیک لە مال دەرچوو بام، ئالای موە حیدەکانم دەکە و تە
بەرچاوان، ئالاکە شیو ی تەختە ی شەترەنجی دەکرد، لە هەموو
دەروازە و شوورەکانی شار هەلدرابوو. هیندیکی جار لە مزگەوت
لەتەک سەربازیکی وان ریز دەگرم، دەبینم هینشتا قەلغانی جەنگی
لەبەرە و چەکوچۆلی شەری پێیە. راستییە کە ی هەر کاتیک بۆم
بلویت توقەیان لە گەلدا دەکەم.

ئەو جارە ییش زیان هاتە وە بەر شاری مورسییە، دووکانە داخرا وەکان
کرانە وە، بازارە چۆلو هۆلەکان بووژانە وە، دەنگی کاسبکاران هەموو
مورسییە ی کاس کرد. شوانەکوچەرەکان بە پانە مەر و میگەلی
بزنەکانیان بەرەو شار بوونە وە، کاروانی سوف و کەتان و ئاوریشم
لە (قرتانجە) گەیشتە وە جئ. زار و سک پربوونە وە، گیرفانەکان

ئاۋەدان بوونەۋە. خەلك لە دلەۋە سوپاس و پەزنامەندىي خۆيان بۆ لەشكرى موەحىدەكان دەردەبېرى، هېچ سەرباز و ئەسپسوار و فەرماندەيەكى موەحىدەكان نەبوو، خەلكەكە بانگهێشتى مالهەويان نەكات و ۋەك بەرەكەت و نزيكبوونەۋە، زىافەتيان بۆ ساز نەكات. باوكم چەند هەفتەيەكى تريس دواي ئەم پروداۋە، بەردەوام هامۆشۆي كۆشكى دەکرد، ۋەك ئەۋەي هېچى تازە پروي نەدايىت، پروژىك گەرايەۋە و هەۋالتيكى نوئي بە گوئي دايكمدا چرپاند كە تامەزرۆي دەنگوباسى نوئ بوو:

- شا ئىبن مەردەنيس كۆچىدوايى كرد.

دايكم بە سنگى خۆيدا كيشا و چرىكاندى:

- ئەي خودايە!

- ئىمەيش دەروين.

- بۆ كۆئ؟

- بۆ ئىشيبىليا.

لەو كاروانەي بۆ ئىشيبىليا دەچوو، چوار و لاخى بارىيان بۆ ئىمە تەرخان كرد. باوكم لەگەل بردنى جل و جىگور و كەلوپەلى زۆر نەبوو، چونكى زۆربەيان لەبەر زۆر بەكارهينان لەكەلك كەوتبوون، بەهۆي گەمارۆيش نەمانتوانىبوو هېي نوئ دەست بخەين. بە گواستەۋەي كالا و ئاتاچەكانى مالهەۋە بۆ سەر پشتى و لاخەكان، زۆر شاد و دلخۆش بووم، ئەۋەي توانيم و پىم هەلگىرا بردم. خانوۋەكەمان چۆل كرد و دەرگەمان داخست. لەسەرۋەندى پرويشتن، دايكم خۆل و خاشاكي حەوشەي مالهەۋەي گسك دا، ئەمەيش بەبى هېچ ھۆ و ھودەيەك، مەگەر دلى خانوۋەكە بداتەۋە، كە ماۋەيەكى زۆر بەچۆلوھۆلى بەجىي دەھيئين.

دواي بىست سال، بۆ فروشتنى خانوۋەكە گەرامەۋە مورشىيە، بىنيم گسكەكەي دايكم لە شوينى خۆي، لە ليۋارى مەزراي ئاۋەكە ماۋەتەۋە، زەلەكانى دەورۋەرى شكاون، خاك و خۆل لەسەرى

خړبووه ته وه، گژوگيا به نيويدا سهريان دهرهيتنابوو. نه وکات دايک و باوکم مردبوون، پيشم دريژبوو بوو، به مردنی وان، دوو خه رقه ی نه وليايانم لي داکه لابیون.

با بيمه وه سهر باسی پوښتنمان، ولاخیک دوو بوخچهي پر له جلکی من و، دايک و، باوکم و، دوو خوشکه که می لي بار کرابوون. دايکم له گهل دوو منداله که ی چوونه نيو که ژاوه يه ک. سه لوميش سواری هيستریک بوو، خهرواریکی پر له پيداويستيه کانی کردبوو، خهرواریکی دیکه يشی له مهنجل و که لوپه لی شيو ليتان ناخنيبوو. باوکم به سواری ولاخیک له پيشه وه روښت، جانتايه کی پيستی بين بوو، په راو و، مؤر، حوبر و، قه له مريشه ی تيدا بوو. له نيوان هه رسی ولاخه که دا، ده هاتم و ده چووم، نه گهر پي چه قين بووايه و تزوتال له بن پتي ولاخان هه لنه ستابا، نه وه به پييان دهر روښتم، هه رکه شه که تيش ده بووم، ده چوومه لای دايکم و له نيو که ژاوه که ده خه وتم. تا ده گه يشتمه مال و مندالی مامم، ده بوو مه و دای نزیکه ی بيست ولاخیک بېرم، نه و جا ده مان کرده قوشمه و به زمی خو مان.

داده فاتيمه ی کچی موسه نایش ده گهل نيمه دا شاری جی هيشت، سواری هيستریکي ماچه بوو. دواتر له کاروان هه لبراو به ره و شاری قورتوبه چوو. له دوو پريانه که، قافله به سهر دوو به شی هاوته رييدا له ت بوو، هه موو خودا حافيزيان له داده کرد، وهختیک توره گه يشته من، داده فاتيمه گوتی:

- کوره شيرينه که م ليم نزیک به وه.

- قوربانتم بم داده گيان.

- دلنيا به يه ک له چوارميخه کان له ئيشييليايه...

- داده ميخه کان چين؟

- چوار شتن، زه مين له کاری خراپ و به د چه پاله دهن.

- چون پييان ناشنا بم؟

- نه وان به تو ناشنان و باش ده تناسن.

- چۆن پېيان بگەم؟

- ئەوان بەتو دەگەن...

ئىنجا ماوھىەكى زۆر، تووندى منى بە خۆۋە نووساند. لەپى دەستى خستە سەر سنگم و چاۋەكانى نوقاندن، سوورەتى فاتىحەى لەسەر خويندەم و پەنجەكانى لەسەر دلم خشانەد و گوتى:
- ئەمە پاكز بگەۋە... پاشان شوينى بگەۋە، وىجا مىخى خۆت دەدۇزىيەۋە.

چونكى مندال بووم، ھەستەم بە ئازارى فىراق نەكرد، بەلام ئەم ھەلوئىستە بەزىندوۋىي لە يادگەمدا ماىەۋە، كە گەۋرە بووم زۆر ئازارم پىن خوارد. راستىيەكەى ئازارى ئەۋلىايان ۋەكۈۋ قەرز ۋايە، لە مندالان ۋەرناگىرئىتەۋە، بە ھەلكشانى تەمەنىش لاناچىت. من دۋاى چەند سالىك قەرزەكەم بىرم كەۋتەۋە، رۇژىك ۋانەم بە دەستە فەقىيەك دەگوتەۋە، كتوپر بەبىن ھىچ دەسپىك، دەستەم بە گريان كرد، فەقى گوتيان:

- مامۇستاگيان چىت بەسەر ھات؟

- قەرزىكم بىرگەۋتەۋە و دامەۋە.

- خاۋەن قەرزەكە كى بوو؟

- قەزاي خۇدا.

- قەرزەكەت چىيە؟

- ئازارى فىراقە، خۇدا بۆى ناردم. پىشتر لەبەر ئەۋەى مندال بووم، نەمتوانى لە كاتى خۇيدا بىدەمەۋە، قەرزەكەيش لەنىۋان ئەرز و ئاسماندا دەخولايەۋە، تا كاتى دانەۋەى ھات و بۇ ئاسمانى مىشكەم دابەزى.

يەك لە فەقى وريا و زىتەلەكانم لىي پرسىم:

- ئەى چۆن بە ھۆى مندالىتەۋە خۇدا لەسەرى لانه بردى؟

- ئەگەر لاىبردا، ئىستە نەى دەھىناۋە، ھەر خۇيشى زانا و دانايە. كورەكانم! قەزاي خۇدا لەسەر كەس لاناچىت، ھەموو كەسىك لە

کاتی گه وره بوون و پیگه یشتندا، ده بیت قهرزی زهمه نی مندالیی خوی بداته وه. هر که سینک بیته سینهی تنگ بوو، بیتاساو هستی به نازار کرد، با بزانت قهرزیکی له سهره و له بیری چووه ته وه... خودای ده بیان، قهت دهینه که ی له بیر ناچیته وه.

ها نه وه ته من بۆ یه که م جار له ژیاندا له دهره وه ته ماشای مورسییه ده که م. له وه ته ی له دهوری نه و شوورانه دا له دایک بووم، ئیره نیشتمانی من بووه. دوی چهند سه عاتیک ریکردن، ئیتر شاری مورسییه له بهرچاوان ون بوو. پاشان خۆر ئاوابوو، باره کانمان خستن. کاروانچی پشوویان دا، نانیاں خوارد و ئاویان خوارده وه. منیش له گه ل هاوه لانی باوکم، له سهر ته ختیک دانیشتم، راستییه که ی باوکم منی له سهر ته خته که دانیشاندا، چونکه ترسی نه وه ی هه بوو نازارم بن بگات. قاچه کانم شوپرکردنه وه وهک قاچه کانی وان نه ده گیشتنه زهوی، به لام گوچکه و چاوم له ئاستی گوچکه و چاوی نه واندای بوون. له و دانیشتنه دا هه ستم به وه نه کرد له وان بچوو کترم یاخود ریز و پایه م که متره.

" ھەر سەفەر ئۆك سەر كە وتنى تىدا مسۆگەر نەبىت، ۋەك بلىقى سەرنائو واىە."
ئىبن عەرەبى

لەو شەۋەدا ھىمنى و بىدەنگىيەكى ئەفسونائى بالى خۇيان داھىشتىبوو. مەگەر دەنگى فېر كە فېر كى ئەسپ و جەپجەپەى و شتر، دەنا ھىچ شىتېك نەبوو ئەو كە شە ھىمەنە بىسمن. نەختىك بەر لە ھاتنى بەيانى، لىزە و لەۋى، گويمان لە ترىنگە و زرىنگەى قاپ و قاچاخ بوو، ھەروە سووكە جوولە و بزائوى ئەو كە سەنەشمان ھاتە بەر گوئى، كە زوو لە خەو ھەستابوون. زۆرى پىن نەچوو، يەكك بە دەنگىكى بەرز بانگى دا، خەلك بىدار بوو ھەو، بوو بە دەنگەدەنگ و ژاۋەژاۋ. ھەر كە سەى بەلايەكدا چوو، دەستيان بە ئاۋ گەياند و دەستنوئىژيان ھەلگرت، بۆ نوئىژكردن خۇيان ئامادە كرد. ھەركە لە نوئىژبووئىنەو، دىسان خۇمان بۆ رۆيشتن ساز كردهو. خزمەتكارانى قافلەكە، جەلەۋى و شترەكانيان لىك بەستەو، خەلك بە پەلەپرووزى شىتېكيان خوارد و ولاخەكانيان بار كردهو و ژنەكانيان خستەو كە ژاۋە. لە كۆتايىدا سەرقافلە دەنگى دان و بەردەستەكەيشى دەنگى ئەۋى بە ھەموو لايەكدا پەخش كرد، تا ئەو كاتەى دوا كەسى قافلەكە، بانگەوازەكەى بىست، ئىنجا مى رىگەمان گرتەو بەر.

به‌هاران ږيگه زور نه‌رم و خوښه. قافله‌که‌مان به‌رده‌وام به‌دهو
ږووبار و ناوه‌ږوډا ده‌ږوښت، مه‌گه‌ر له ږووباريکه‌وه بۆ ږووباريکی
تر چووباین، یان به‌دینه‌کدا ږه‌تېووباین، دنا هر به‌دهم ناوه‌وه
ده‌ږوښتین.

تا شاری (له‌وره‌قه) به‌دهم ږووباری (تین‌وه) ږوښتین. به‌دریژایی
ږيگه‌که، به‌دهر له‌چهند ناوه‌ږو و ده‌ر به‌ندوچکه و ده‌ریاچه‌ی
پچرپچر و چهند ږووباريکی لای باشوور، هیچی دیکه‌مان به‌دی
نه‌کرد.

دواتر له (غهرناته) نزيکيووینه‌وه، چهند ږوژيکیش به‌دهو ږووباری
(شینیل)‌وه ږیمان کرد. چهند جارن، له ږوخ ږووباران لمان ددها،
ده‌چوون ناومان بۆ خواردنه‌وه و چیتشتلینان ده‌هینا. هرکه لمان
ددها، سه‌رقافله‌کان ده‌هاتن په‌تی دریژی ولاخه‌کانیان، که به‌یه‌کتریان
به‌ستېوونه‌وه، ده‌کرده‌وه. هر گروپه و لای ولاخه‌کانیان
داده‌نیشتن. سه‌لووم هر زوو ده‌چوو ده‌فر و مه‌نجه‌له‌کانی پږ ناو
ده‌کرد. به‌و که‌رویشکانه‌ی له ږيگه‌ ږاوی کردبوون، شیوی بۆ ساز
ده‌کردین، یان ماسییه‌کانی (شېوت)‌ی بۆ ده‌برژاندین، که
خزمه‌تکاره‌کان له ناوی ږووباری زه‌حله‌ گرتېوونیان و به‌خه‌لکیان
ده‌فرۆشتنه‌وه.

قافله‌که چهند قه‌فه‌سینکیان له داری‌هه‌یزه‌ران پېښوو، مامر و که‌وی
کټووییان تیدا بوو. هر وه‌ها چهند فه‌رده برنجیکی بلنسی و
سه‌به‌ته‌یه‌کی وشکه‌هه‌نجیریان هه‌لگرتبوو. هیندیکیان له‌نیو سندووقی
دار سه‌وزه‌یان چاندبوو، له کاتی پټویستی‌دا ده‌یان‌ږینه‌وه و
ده‌یانخوارد. ناوه‌ناوه چهند که‌سیک له قافله‌که جیاده‌بوونه‌وه،
ده‌چوون له ناوایی، که‌لوپه‌ل و میوه و ده‌رمانیان ده‌هینا. که‌ږه‌تیک
باوکم بۆ ترئ کرپن له (جیان)، سه‌لوومی له‌گه‌لدا ناردن، به‌لام
به‌ده‌ستبه‌تالی‌هاته‌وه، ناخر تریفروشه‌کان دیناری مه‌رده‌نیشیان
وه‌ر نه‌گرتبوو، نه‌گه‌رچی پښتر بازارگانانی (له‌وره‌قه) وه‌ریان ده‌گرت

و هیچ گرفتگیان له گهل ئه و پارهی نه بوو. باوكم خۆی له سه لوم
توورپه كرد، چونكه پتی نه گوتبوون، كه خهلیفه دیناری مه رده نیشی
قه ده خه نه كرده و موریسیه ش هیشتا پارهی مو حیده كانی، كه له
مه غریب چاپ ده كرا، پئ نه گه یشتوو.

ئهو ره فتاره ی باوكم به رانه ر سه لوم، بۆ ئه وانه ی له وی بوون،
مایه ی سه رسوورمان بوو، چونكه پنیان سه یر بوو پیشینی
گفتوگویه کی وه ها له و بنده یه بکات، كه بچیت له بازار باسی
مورابیت و مو حیده و دینار و خهلیفه و پاشاکان بکات.

سه لومی به سه ته زمان به بیده نگی سه ری به خۆیدا شو پر کرده و،
باوکیشم جامی غه زه بی خۆی به سه ردا رشت و تیز سه رکۆنه ی
کرد، به لام راستیه که ی ئه وه توورپه یی و سه رزه نشتی که سیکه
خه جاله ت و شه رمه زاری خۆی له په نا ئه ودا ده شاریته وه، كه ئیسته
توانای ئه وه شی نه ماوه ترئ بۆ خیزانه که ی بکریت.

دوای ئه و رووداوه، به دریزایی رینگه باوكم زور نیکه ران بوو، هر
که سیک باسی پارهی له لا کردبا، کۆلیک خه مبار ده بوو. گویم لئ بوو
به شیوه ی پرسیار به مامی ده گوت: ده بی بازارگانه کان له ئیشبیلیا
پاره ی مه رده نیشی به پارهی مو حیده کان بگورنه وه؟ یان به نا چاری
په نا بۆ توه وه ی به رین و به چواریه ک زهره ر، بیگورینه وه؟
- تو ده زانی ئین مه رده نیش دیناری له زیز و زیوی بیکه رد له
سککه نه داوه.

مامم به ئارامی و متمانه وه وه لامی دایه وه:

- به لئ، مو حیده کان ئه مه زور باش ده زانن.

- ئه ی که واته چی له دیناره کانی خۆم بکه م؟

- به دیناری مو حیده کان خهلیفه فریات ده که ویت.

بۆ ئه و ئه گه ره مامم له باوكم زیاتری نه ده زانی، وه لئ که متر گوئی
به و باسه ده دا. ئاخو خۆ هه موو مالی ئه و بریتی بوو له چه ند ده به
و کیسه یه ک و چه ند پریسه که یه کی ده رمان و چه ند جوړکیکی

به هارات و چهند تووره گه یهک له کانزای دهگمن و گیاوشکه و
ئاوی بیته و دهستان بشو. هه موو ئه مانه له گهل خیزانه کهیدا، باری
دوو و لاه بوون. مامم له ئیشییلیا راسته و خو بازراگانی به و چتانه وه
کرد. زور جار، به بئ هیچ دهستمایه و قازانجیک، گیای به گیا
دهگورپییه وه. هه ندیک جاریش به خورایی ده رمانی به کهسانی نه دار
و هه ژار ده دا. ئه گهر قوت و بژیوی ئه مژی هه بویه، زور گوئی به
به یانی نه ده دا. کوکرده وهی مال لای ئه و، زور گرنگ نه بوو.

دوای ئه و گونده، به چهند گوندیکی دیکه دا ره تیبوین، به بئ منجه منج
پاره ی مه رده نیشه کانیان قبول کرد. وا دیار بوو به شیکیان
نه یانده زانی مورسییه که وتووته دهستی موه حیده کان، به شیکی
دیکه یشیان هیچ گرنگیان به و باسه نه ده دا. خه ریک بوو خواردنمان
لئ بپریت، باش بوو باوکم بریک میوه و خواردنی بۆ کرین. شه و
سه لووم دوو مریشکی بۆ برژاندین، من و دایکم و باوکم و
خوشکه کانم به ده وریدا خه رمانه مان کرد. شه که تی و ماندوو بوون،
به دایکم و دوو منداله که یه وه دیار بوو، به لام باوکم زیاتر هه له شه و
نیگه ران بوو، ده تگوت ته مومژی ئیشییلیا گوشاریان خسووته سه ر
میشکی و هه راسانیان کردوو. بۆ منیش هه موو پوژده کان، وه ک
روژی یه که م، پر له شادی و ئومید و سه رسامی بوون.

له کوتاییدا و لاهه کانمان له ده وره بیری ئیشییلیا راگرتن، شه و یک تا
به یانی ماینه وه، له کوتاییی یه که م گه شتی ژیانم نزیکیبوومه وه. هه ر
میلتکمان له زهوی ده بیری، به قه د ئه و میله دلم گوشاد ده بوو.
سو مای چاوه کانم به نیتو ئاسوکاندا ده کشا، سینه م پر هه وا بوو،
راستییه که ی پیشتر قه ت هه وای ئاوام هه لئه مژی بوو. ئای خودایه! بۆ
بینینی ئیشییلیا، چهنده عه ودال و تامه زرۆم! چهندان حیکایه ت
له باره ی ئه و شاره ده ماوده میان ده کرد، سوارگه ل به م قه و ماوانه
شاگه شکه بوو بوون. له قافله که چهند که سیکمان له گه لدا بوون،
ئیشییلیایان نه بینیبوو. شه و راشکا، بۆ پرساری وان ورد گویم

قولاخ کردبوو، پرسبیاری دل‌به‌تاسان و وه‌لامی عاریفان. مام یه‌ک له‌و عاریفانه بوو، که چهند جاریک بو بازارگانی سهردانی ئیشیبیلیای کردبوو.

- قوربان عه‌بدوللا، ئیشیبیلیا چۆنه؟

- چهند رۆژ له‌وئ مایته‌وه؟

- له‌بازاری ئه‌وان چ باسوخواسه؟

مام به‌ر له‌لێشاوی ئه‌و هه‌موو پرسبیاره مندا‌لانه‌یه ده‌گریت و ئارامی لێ هه‌لده‌گیریت.

- نه‌فامینه شاد و دلخۆش بن! دلنیا بن خانوو یه‌کتان ده‌ست ده‌که‌ویت له‌خانوو که‌ی خۆتان باشتر و خۆشتر ده‌بیت، ده‌ئیترا وازم لێ بێتن... به‌لام ئه‌وان وازیان نه‌ده‌هینا، زیوینگر و زیوینگره‌کان، پرسبیاری بازاری زیو و زیوینان لێ ده‌کرد. مام‌وستای زاروکان، پرسبیاری دهرس و دهری مزگه‌وتانیا ده‌کرد. زه‌یتفرۆش، له‌باره‌ی کێلگه‌ی زه‌یتوون ده‌یانهرسی. بلویرژه‌نیش له‌ولاوه ده‌یگوت خه‌لکی ئیشیبیلیا شای و سه‌ما ده‌کن؟ سه‌رتاشیش ده‌پرسی ئه‌ری لێره خه‌لک قزیاں درێژ ده‌کن و پێشیاں ده‌هیننه‌وه؟ به‌رگدروویش سه‌بارهت به‌جۆری جلوه‌رگی خه‌لکه‌که، پرسبیاری ده‌کرد.

مام پرسبیاریکی وه‌لام ده‌دایه‌وه و دانه‌یه‌کیشی پشتگوێ ده‌خست. خه‌لکه‌که که زانیان مام به‌بی هه‌وسله‌یی و به‌قرچوکی وه‌لامیاں ده‌داته‌وه، پشتیاں تی کرد و پرویاں له‌پیره‌شوانیک نا، که دوو رۆژ دوا‌ی دهرچوونی قافله له‌مورسییه، له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا پێوه‌ندی پێوه ده‌گرن و ده‌خزینه ناویه‌وه. مام شوان به‌ده‌نگیکی زۆر نزم قسه‌ی ده‌کرد، ئه‌وه‌ی له‌ته‌کی نه‌بووایه، گوێی لێ نه‌ده‌بوو. وه‌ک مندا‌لیک له‌پشت پیره‌شوانه‌که دانیشتم، توانیم به‌پروونی گوێ له‌ده‌نگی نزمی بگرم، ئه‌و به‌زمانیکی زۆر په‌وانی عه‌ره‌بی ده‌دوا، شینوه‌ئاخاوتنی به‌ره‌ری و دووره‌کانی پێوه دیار نه‌بوو:

-... ئىشيبىليا شارىكى ئاۋەدانە، چەندان دى و شارۋچكە و كۆشك و قەلا و بازاپ و بازىرگانى لىن، ھەروا گەرمای گەورە و فراوانى تىدان، خاكەكەى پىرۋزە، بەردەوام سەوزە و دەشنىتەو، لە دەوروبەرىدا، چەندان باخ ھەن، لەبەر سىبەرى چىرى دارزەيتۋونەكان، تىشكى خۆر بەر خاكەكەى ناكەوئىت. نىزىكەى بىست كەس لە دەورى ئەو پىرەشوانە خىرپونەو، زۆر بەتاسەو گونيان بۇ گرتبۋ. ئەمەن نەمزانى ئايا گوىگرتنى ئەوان بۇ ئاشنابۋون و شارەزايى بوو لە شارى ئىشيبىليا، يان لەبەر زمانپاراۋى و رەوانبىژى شۋانەكە بوو؟ شۋانەكە كە ھەستى كرد خەلك وردەورده لە دەورى جەم دەبن، دەنگى وەلەرەلەر كەوت، ھەردوو پىلۋە قورسەكانى بەرەو خەلكەكە بەرزركردنەو، دوو چاۋى تەر، ھەك چاۋى ھەر پىرىكى دىكە، لە ناۋەراسستياندا ھەلتوقىبون. درىژەى بە قسەكانى دا و ئاۋازى حىكايەتخۋانى تىكەل بە دەنگى بوو:

- كەشۋەواكەى مامناۋەند و لەبارە، بالاخانەكانى جوان و قەشەنگن، خەلكەكەى دارا و زەنگىن، بەلام بەدەرەوشت و بىناموسن، سات لە دۋاى سات بەدۋاى ھەلى زەمانەدا دەگەرپن، يانە و ھەوارگەى دلرفىن و ھەستبزوئىنىش، پتر دنەيان دەدن و زىاتر دەستيان دەگرن.

پياۋىك، كە مىسر و شامى بىنىبون، لىيان پرسى خالۋ ئەوان خۆشترن يان ئىشيبىليا؟ گوتى: ئىشيبىليا، چونكە بەرزىيەكەى دەلئى غوتەى دىمەشقە بەبى دىندە، رووبارەكەيشى ھەك نىلى مىسر وايە بەبى تىمساح.

دهستنووسيتك له شارى حه له ب

ز ۱۲۴۸ / ۵۶۴۶

- تاهير...

-

- تاهير تو له كوئيت؟

دياره كورپه كه م وه لام ناداته وه! له وه ده چي له مال دهر چووبيت. منيش به هوي كوكه تو ونده كه مه وه په راسووم تيكشكاون و له بز او كه وتووم. دمه ويت قومه ئاويك بخومه وه، سووتانه وهى هه ناو و گرزي و غه رغه رهي نيو گه رووم لابه ريت، به لام كوا ده ستم پني ده گات. به مه به ستي سارد بووني، گوزه له ئاويكيان له سه ر ديواري نزيك په نجه ره كه دانا وه. له ته كيشيه وه چه ندان گياده رمان دانراون، هه ركه هاتينه (بيت المقدس) تاهير ده ستي خستن. له سه فه ريكي دوور و دريژي شه وانيني سار ددا، ئه و نه خو شيبه بووه ميان... هه ر خودا شيفابه خشه و به س.

- هه تاهير. كورم تو له كوئي؟

جگه له زايه له ي ده نگم، هيچ شتنيك دهنگي نييه. به زه حمه ت خوم وه رگيژا، هه ولم دا دانيشم. وه ختنيك سسيه كانم پر هه وا كردن، كوكه يه كي تووند دايگر تمه وه. هه ر ده تگوت دركنيك له گه رده نم گيربووه و ئه و كوكه دزيوهم لي شيت و هار ده كات. چه ند تنوكنيك

خوین که وتوونه ته سەر ئەر ز و تەنیشت پێخەفە کەم، لە کورپە کەم توورپە و پەستم، ئاخر چۆن دەبیت باوکی خۆی لێرە فری بدات و پایدۆز بکات!

کۆکە کەم هینوربوو هەو، وا بە سەر کە لە کەو هەم، بۆ ئەو هی دیسان کۆکە پەلامارم نەداتەو، بڕیارم دا لە شوینی خۆم نەجوو لێم. چاوه کانم لێکنان و بیئاگابووم، دەستیکی گەورەم بینی رەشەرەیحانە یەکی گەش و جوانی لە بان لە پێدا روا، لێکدا لێکدا ماچ و بۆنم دەکرد، لە گەل هەر ماچیکێ من، نمای دەکرد، بە لام وەختیک سیبەکانم لە بۆن و بەرامە ی سیخناخ کرد، لکو پۆپی دەرکردن. دواتر لە نیو پەنجەکانیدا رەیحانە ی تر سەریان دەرهینا. بە جۆریک بەرزبوونەو، بە سەر قەد و قیافە ی منیاندا دەروانی. هەستم کرد بە سەر لە پەدەستەکانمدا دەروم، هەر چوار دەورم رەیحانستان بوو، تا دەهات لێکھالان و تیکئالقان زیاتر دەبوو، بۆ ئەو کە بە نیویدا تێپەرم، دەبوو بە دەستم لکو پەرچەکان وەلا نێم. لە دوورەو، دەنگی قورئان و زیکریکی خوش دیتە بەر گویم، تەسبیحاتی سوؤفیانە و بەنگەوازی خودایی دەژنەوم. لە پەر لکو پەرچی لێکھالای رەیحانەکان بوو بە ریشیکێ چروپر و نەرمۆلە، چۆن مەل خۆی بە نیو هیلانەدا دەکات، منیش وا خۆم بە نیو ئەو ریشەدا کرد. بینیم لە بەردەم وەستاو:

- سلاو سوو دکین.

- قوربان؟

سەرم قیت کردەو، بینم خۆیەتی، روویەکی هیندە درەوشاوە و پڕشنگاری هەبوو، دەتگوت سەعاتی یە کەمی شرۆوقە. ریشە سپیە کە ی وەک پەلە هەو ریکی بینگەرد و پاقربوو لە رووخساری جیا نەدەبوو هەو، زەردە ی پیکە نینیشی، کە من قووتی پۆژانە و زیکری شەوانەم لێ دەرنیەو، رووی بە جێ نەدەهیشت. دەستی خستە سەر رووم و پێی گوتم:

- سوڊڪين، تاسه‌ى ديدنه‌ت بووم.
- مه‌ولاي! منيش بو ديدارت تامه‌زرو بووم.
- ده‌ى كه‌وايه دوام بكه‌وه، ليزه مه‌قام فراوانه و ماخو‌ى ماليش به‌خشنديه.

باله‌كاني لينك كرده‌وه و سووريكى خوارد. منيش چاوه‌كانم هه‌لئنان و ته‌ماشاي نه‌و ده‌موچاوه پاك و پر و سامناكه‌م كرد. خوئين له ده‌م ده‌چؤرايه‌وه، گونا و سه‌رينم له خوئين هه‌لاتبوون، لاروومه‌تيكم هينده سوور بووبوو، كه‌س نه‌يده‌وي‌را ته‌ماشاي بكات، نه‌و هات به ده‌ستي موباره‌كى خوينه‌كه‌ى س‌رپيه‌وه.

- باوكه، باوكه.

- تاهير.

- له خزمه‌تتدام قوربان.

- بمبه ژوورى كتيبان.

- باوكه پيم بلئ چيت ده‌ويت، با بو‌ت بهيتم.

- نا روله، بمبه نه‌وئ.

قوئلكى خسته بن هه‌نگله‌كانم و قوله‌كه‌ى ديشى خسته پشت نه‌ژنوكانم و به ئاسانى هه‌لى گرتم. گاويك له قاهيره به شيخي كه‌وره ئيبين عه‌ره‌بى كه‌يشتم، وهك نه‌و به‌هيز و بازوو بووم. نه‌و كات له خانه‌قا سه‌ردانى كردين، خانه‌قا وهك باخچه‌يه‌كى وشك و برينگ وا بوو، به هاتنى نه‌و، به‌هاري به‌سه‌ردا هات. به‌ره‌كه‌ت كه‌وته نئو هه‌ست و سينه و دل و ده‌روونمان، ته‌نانه‌ت نه‌و زيكرانه‌ى ئيواران ده‌مانخويندن، قوولتر له جاران شوينه‌واريان به‌سه‌رمانه‌وه جئ ده‌هيشت. كاتي‌ك وانه‌ى پئ ده‌گوتين و ده‌چووينه‌وه حوجره‌كاني خومان، هه‌ستمان ده‌كرد كيشمان له زه‌وى كه‌مى كر دووه و له ئاسمان نزيك بووينه‌ته‌وه. وي‌جا من هه‌ستم به‌وه كرد، كه دواى چه‌ندان سال هاموشو‌ى شيخانى ته‌سه‌ووف و ته‌ريقه‌ت له قاهيره، نه‌وه ئيسته شيخه نازداره‌كه‌ى

خۆم دۆزییهوه... بهلام وهک دیاره غهریبه و گهپیدهیه؟ باشه ئەگەر بنهوبارگهی پینچایهوه و پڕوشت، ئەمن چی بکه‌م؟ لهوه خراپتر ده‌بن چی بیت، که بهر له وادهی خۆی مورید له شیخه‌که‌ی هه‌لبهریت، ئەگەر وای لیهات، پرووحی هه‌رگیز تیر نابیته‌وه. ئەگەر شیخ موحییهدینی ئیبن عه‌ره‌بی به بنی من بپروات و سه‌ره‌ه‌لبهریت، به‌ خوای ئیتر منیش ناتوانم به‌رگهی ئەو برسیبوونه پرووحیه بگرم. ئەو پڕۆژه‌ی کۆچی کرد، نزیکتیرین که‌سی بووم، ده‌سته‌کانم خسته سه‌ر نه‌عه‌کانی و چاوه‌پروانی ده‌رچوونی بووم، ئەویش مائالئاوایی له هاوه‌لانی کرد. کاتیک ده‌رچوو، نه‌عه‌کانیم خسته پینیه‌کانی و تا کاروانسه‌را ده‌گه‌لی چووم، له ریگه‌ ده‌رگهی گفتوگۆم کرده‌وه و قسه‌ی نیو سینهم بۆ هه‌لپشت:

- قوربان! من موریدم و تۆیش که‌سیکی گه‌پیده‌ی.

- پیم بلێ چیت ده‌وێت؟

- ئەزبه‌نی، ده‌مه‌وێت ببمه یاوه‌ر و خزمه‌تکاری تۆ، له زانستی تۆ به‌هره‌ وه‌رگرم.

- ده‌ی که‌وايه دوام بکه‌وه، مه‌قام فراوانه و ماخۆی مالیش ده‌هه‌نده و دلاویه.

له خوشیان خۆم پێ نه‌گیرا، تووند باوه‌شم پیندا کرد و پامموسی. به‌ تووندوتۆلی قۆل و هیزی به‌ده‌نم پینکه‌نی، ده‌ستی له قۆل و بازوومدا و گوتی:

- باشترین که‌سی به‌هیز و بازوو و ده‌سته‌پاکم ده‌سته‌که‌وت.

ئهو پیاوه به‌ هیز و بازووه‌ی جاران، ئەوه‌ته ئیستا له‌به‌رده‌می کوره‌که‌ی، وه‌ک تووره‌گهی ئارد دیت و ده‌چیت. ئەگەر به‌ تپه‌پینیی سالان، هیزم نه‌پووکه‌بایه‌وه، ئەوه بیکومان ئەمانه‌تی شیخ و مه‌ولای منیش بیسه‌روسه‌ودا نه‌ده‌مایه‌وه. ها ئەوه‌ته ئیستا ئەمانه‌ته‌که له‌نیو ئەو سندوقه‌ که‌له‌که‌کراوانه‌ی ژووری کتیبخانه‌دا خه‌تووه. چاوم که‌وته سه‌ر کتیبه‌ سه‌ه‌فتکراوه‌کان، که له‌بن دیواره‌که‌ پۆلین کرابوون

و هیتستا له خویندنه وهیان نه بوو بوومه وه. له نیو سندووقه کاندای
چهندان کتیب خویان مات دابوو، به لنی راسته پیتشر خویندبوونمه وه،
وله لنی مالم ههقه بۆ تاقه جاریکیش سه رم لیتان نه دابوو وه.

- تاهیر، له دواى مهرگی من چ له کتیبه کانم ده کهیت؟

به م پرسیاره کتوپره، زمانی بوو به ته له ی تهقیو و وهرامی نه دامه وه.
پروونه ئهم کورهم ریگه ی منی نه گرت بهر. هینده ی توانیم هه ولم
له گهل دا، فه رمانم پین کرد، گوپرایه لی نه کردم، خو شه ویستی و
سۆزی خو م بۆ ده رخست، لی هیچ سوودیکى نه بوو. پۆژیک له
دیمه شق لای ئیین عه ره بی شکایه تم لینی کرد، ئه ویش سه یاره ت به مه
منی به خه مبار و دلته نگ بینى:

- ها بۆچی لیوبه بار و خه مبارى؟

- تاهیری کورم ریگه و پینازی منی نه گرت.

- ریگه هبی خودایه، هه رکى بیه ویت ده بیته ریپواری.

- بهس من چه زم ده کرد ئه و سو فیه کی زاهید و خوداناس بووایه،
وهک من و باوکم به شی چیژ و ئوقره بی دل و دهروونی پین برابایه.
- خو ئه گهر ریپره وی باوکم گرتبایه، ده بوومه ده رگه وان و پاسه وانى
کوشکی مو حیده کان، ئه وسا هیچمان به یهک نه ده گه یشتین... لی
خودا ریگه یه کی دیکه ی جودا له ریپازی باوکمی پین نیشان دام،
ریگه یه که ی جیاواز له ریگه ی باوکیشی بۆ تاهیر دیاری کرد.

- پیم ناخوشه خه ریکی ژیان به سه برردن و بازرگانی بیت و پشت
له زوه د و خوداناسی بکات.

- چه فتا سال مامم خه ریکی بازرگانی بوو، به لام کاتیک کاسه ی
مه رگی توش کرد، وه لییه کی خاوه ن که رامه ت بوو!

پاشان وهک نه ریتی هه میشه ی، هه ردوو له پی دهستی خستنه سه ر
ده موچاوم، ویستی په یقه کانی خو ی له قوولایی دهروونم بنه خشینت
و هه رگیز نه سرینه وه، ئینجا گوتى:

- سودکین گوی بگره: ریگه‌ی خودا، شاپریگه‌یه‌کی گشتی و فراوانه، به‌لام ریگه‌ی به‌ره‌وخوداچوون، به‌ئەندازە‌ی ژمارە‌ی هەناسە‌ی خە‌لک لکوپۆپی لی دەبنه‌وه.

- تاهیری کورم هیچ لەم ریگه‌یانه‌ی گرتووته به‌ره؟
- به‌لی، ریگه‌ی بازرگانی کاری پیغه‌مبه‌ران بووه. زوه‌د، له‌باتیندایه نه‌ک له‌پووکەش. پنیویست به‌وه‌ناکات زوه‌د له‌شتیکدا بکه‌ین، که‌ بۆی ئافراوین.

ئیتیر له‌و پۆژه‌وه‌ منیش نیگه‌رانی تاهیر نیم. ئەو، ئیستە خه‌ریکی بازرگانی و کاروباری دنیا‌ی خۆیه‌تی، خوا‌ه‌لناگریت له‌گه‌ل منیش زۆر باشه. دوا‌ی تپه‌رینی هه‌شت سال به‌سه‌ر کۆچیدوایی شیخی مه‌زن، ئیستە زۆر له‌جاران باشتیش بووه. کزۆلی و سیسی و نه‌خۆشی، پروویان تی کردووم، هه‌ر وه‌ختیک بۆی خه‌مبار و نیگه‌ران بم ئەو قسه‌یه‌م بیر ده‌که‌ویت‌ه‌وه: "الطریق، طریق الله". ده‌ی ماده‌م خودا ریگه‌که‌ی ده‌ستنیشان کردووه، مرۆ له‌چی داوه، بۆ وا خۆی قه‌لس و په‌شۆکاو ده‌کات؟

- ده‌ی پۆله! وه‌لامم بده‌وه، دوا‌ی من، چی له‌کتیبه‌کانم ده‌که‌یت؟
- باوه! خودا ته‌مه‌نت درێژ بکات. چۆنت ده‌ویت و ده‌لیت وایان لی ده‌که‌م.

- هه‌ر هه‌موویان وه‌قفی فه‌قیانی حوجره‌ی فیرده‌وس بکه.
- باوه‌گیان چۆنت ده‌ویت وا ده‌بیت.
- ئەو سندووقه‌ی سه‌ره‌وه‌ بینه...

هه‌ستا و به‌ئاسانی سندووقه‌که‌ی هینایه‌ به‌رده‌مم. پیم گوت بیکه‌وه، ئەویش کردیه‌وه، کتیبیکی هینایه‌ ده‌ر، دوا‌ی مه‌رگی شیخی مه‌زن، هه‌میشه‌ هاوده‌م و هاو‌نشینم بوو. کتیبه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستم، نه‌ختیک به‌ سینه‌مه‌وه‌ نووساند و دامه‌وه‌ ده‌ستی و گوتم:

- پۆلە! تەنیا ئەو كۆتیبە مەبە، با ئەو ەت لەلا بۆمبۆنۆتەو، وەك كۆتیبە
چاوت بۆپارۆزە، وەسۆت بۆ مندالەكانۆشۆت بۆكە با بۆپارۆزن و
نەبۆفەوتۆنۆن.

چاوهكانى تاهير سامگرتى بوون، بە هۆواشى و هۆمنى دەستى بە
بەرگى كۆتیبە گەورەكە دا هۆنا.

- كۆرە شۆرۆنەكەم، ئۆستە بە كەبۆ خۆت شۆوۆنۆكۆ كۆتیبەكە بۆكەو
و چەند بۆت دەلوۆ بۆخۆنۆنەو.

سەرم بۆ پۆشۆتەو بەرد و چاوهكانم نۆقاندىن. بۆ ئەو ەى لەبارەى من،
نۆگەرانى داۆنەگۆرۆت و لە خۆنۆندەنەو نەپچۆرۆت، بەنەهۆنى لەژۆر لۆنۆان
شۆاىە تمانم هۆنا. پۆسۆتۆبەكەى دەمەوۆت بە دەم مەرگەو گۆى لە
ژۆاننامەى شۆىخى گەورە بۆرم، ئەو شۆىخەى وەك دەرىا واىە،
زانسۆتى وى هەتا بۆلى فراوانە. هۆواش هۆواش با دەى مەرگ نۆش
دەكەم، بە خۆرۆبە و تۆرۆبەى پۆكەو سەر دەنۆمەو، ها ئەو ەتە
پەبۆفەكانى شۆىخى من، بەسەر زوانى كۆرەكەم لە گۆچۆكەمدا
دەزۆرۆنگۆنەو: "مەقام فراوانە و ماخۆى مۆلۆش دلاواىە، كۆكى پۆبۆوار
و ەهاى دەفەرمۆو."

بہشی دووہم

"خەلك پرووحى خانووھەكانيان"

ئىين عەرەبى

بانگيژ له دەروازە و شىپانەى ئىشيبىليا بانگى بەيانى دا، پروومان له پرووگە کرد و نوژمان دابەست. کاتیک له نوژ بووینەو، بینیم پیاوھەکان چۆن باوھش بەیەکدا دەکەن و ژنەکانیش بە فنکەفنک و نیکەرانییەو، بەشەرم و نازەنینییەو، مالاوایی لیکدی دەکەن. سەلووم و باوگم چوون و لاخەکانمان ئامادە بکەن، کەژاوەى دایکمیان لەسەر پشەتى و لاخەکە داناو. دایکم لە ورتکە و چنکەى دوینی، لەتەنانیکی دامى. دواتر هەلووژەیهکی وشککراویشی پى دام. زارۆک لە خەنیخۆشییان گۆرانى مندالانەیان دەچرى، بە چوونە نیو ئىشيبىليا دنیایەک کەیفخۆش و شادبوون. خۆ هەتا دوینیش شەوق و چاوهروانى من بۆ ئىشيبىليا لە هى ئەوان کەمتر نەبوو، هەر خودا دەیزانى دویشەو، بە چ حالیک خەوم لى کەوت.

هەر کە دەروازەى شارمان تێپەراند، پاسەوان و قافلەناسەکان هاتن و رایان گرتین، سەر قافلە قسەى دەگەل کردن، ئەوان گوتیان:

- لەکوی هاتوون؟

- له (مورسیه) و ده‌وروبه‌ری، که میکیشمان خه‌لکی ده‌وروشتی
(جیان)ین.

- کهس هیه خه‌لکی ئه‌نده‌لوس و مه‌غریب نه‌بیت؟

- نه‌خیر، ته‌نیا به‌نده‌که‌مان نه‌بیت.

- کهس کالای بازارگانی (گینوفا) و (سه‌ردایگنا)ی پینه؟

- نه‌خیر، ته‌نی کالای خو‌مان پینه.

- ریناسیک خۆی داهیناوه و هیمایه‌کی بۆ پاسه‌وانه‌که کرد، قافله
به‌کاوه‌خۆ به‌ره‌و شار که‌وته پڕی. پاشان ریناوه‌که به‌ سه‌رقافله‌که‌ی
گوت:

- ریشمهی ئه‌سه‌په‌کانتان بکه‌نه‌وه، له‌م گۆره‌پانه‌ی به‌رده‌متان
په‌رتوبلاو بن، به‌یه‌ک که‌ره‌ت مه‌چوونه نیو شار، با ولاخه‌کانتان
ته‌پوتۆز دروست نه‌که‌ن...

سه‌رقافله سه‌ری رازیبوونی له‌قاند. به‌رده‌ست و خزمه‌تکارانی
قافله‌که، خیرا ریشمهی ولاخه‌کانیان کرده‌وه. رینایش له
رینماییه‌کانی خۆی به‌رده‌وام بوو، له‌گه‌ل نزیکبوونه‌وه‌ی قافله له
سه‌نته‌ری شار، پتر ده‌نگی به‌رز کرده‌وه:

- به‌سواری ولاخه‌کانتان مه‌چوونه نیو بازاره‌کان. ولاخه‌کانی خوتان
به‌سته‌نه‌وه، نه‌که‌ن به‌ره‌لایان بکه‌ن.

به‌ریزیکي پانوبه‌رین داخلی ئیشیلیا بووین، باژیروان ورد ته‌ماشای
ده‌موچاو و که‌لوپه‌له‌کانی کرد، ئه‌وه‌ی ویستبای لئیرسینه‌وه‌ی لئ
ده‌کرد و که‌لوپه‌له‌کانیشی ده‌پشکنی. ولاخه‌کانی ئیمه و مام له
قافله‌که جیابوونه‌وه. باوکم پاره‌ی دایه مندالیک تا له رینگه رینوینیمان
بکات، به‌همبه‌ر (نهر الوادی)دا بردین، له‌وه‌ی رینگه‌وتی چه‌ندان
که‌شستی گه‌وره‌مان کرد، وه‌ها پروباریان شه‌ق ده‌کرد، ده‌تگوت
له‌نیو ده‌ریادا ده‌رۆن. ئیمه پشتر که‌شستی وا گه‌وره‌مان نه‌دیوون،
هر ته‌نی چه‌ند به‌له‌میکي چکۆله‌ی پروباری (شقوره)مان چاو
پیکه‌وتبوو. کاتیک ناموزاکانم دیمه‌نی ئه‌و که‌شتییه زه‌به‌لاحانه‌یان

بيني، له خوښيياندا خهريکبوو بال بگرن. پاشان کورپڙگه که نيمه ي له ږووباره که دوورخسته وه. من و سه لووم و دايه و بابه و خوشکه کانم له چوار ولاخ سواربووین. مامیشم به خوئی و سئ کچ و دوو کوره بچووکه که یه وه، له پینچ ولاخ سواربوون. ماموژنیشم مردبوو، پینستر له کاتی ئابلوقه دان تووشی نه خوښی سیل بوو، له ترسی ته شه نه کړدنې نه خوښییه که ی، دوور له مالی خوئیان، خستبوویانه نئو ختوه تیک، هر به هوئی ئم نه خوښییه یش سه ری نایه وه. بیرمه باوکم به ماموژنمی هه لده گوت و دهیلاوانده وه:

- ئه ی به سته زمان و کلؤل و به دبخت! خه لک ئابلوقه یه کیان له سه ره، تو له مه یش دووانت پین ږاوه : ئابلوقه ی ناو ختوه ت له لایه ک و هیی شاریش له لایه کی تر.

ئو کات له مورسییه به در له پزیشکی کوشک، که نه ده بوو خه لکی ږه شوږووت و ږه شوک تیمار بکات، هیچ پزیشکینکی دیکه ی خودان متمانه نه بوو. باوکم له کوشک ماموژنمی به ژنی خوئی ناو ږدبوو، به م پاساوه پزیشکی هینابووه لای. پزیشکه که له درگه ی ختوه ته که ده وه ستیت و ده لیت:

- خاتوون! ده ستت بیته با بیینم!

ماموژنیشم ده ستی دريژ ده کات، پزیشک ته ماشای نینوکه کانی ده کات، ده بینی ئاوساون و وهک ته خته ی سه ری ته پلایان لی هاتووه، سه ری خوئی باده دا و به باوکم ده لیت:

- کاتیک نینوک ئاوسان، ئیتر چاره سه ر نامینن. با وه سیه تی خوئی بکات، باهوژی مه رگی نزیک بووه ته وه.

دوای چهند ږوژیک گیانی سپارد، ئیتر دوای ئه و، مامیشم ژنی نه هیناوه. کچه گه وره که ی مشووری مال و مندالی ده خوارد، هر بویه ش ته مه نی گه یشته سی سال و هینشتا میزدی نه کړدبوو. هه رکه ده گه یشته من، گالته ی پین ده کړدم: ها پسمام! تو که ی گه وره ده بی و ده مخوازی؟ شه رم دای ده گرتم و خه جاله تبار ده بووم، راس تیت

دهويت ٺه و قسانهه پيمناخوش بوون، به تاييه تي ٺه و کاتانه ي ماچي دهکردم و شاشي و که لوکومي ددانه کاني و بالوکهي که پوويم ده بيبين، ويزاي ٺه مانه يش، بونیکي ناخوشي لي ده هات، وهک ٺه وه ي باوکی پيشتر قهت عهتتار نه بوو بويت! باوکم له خوراواي پروباره که خانوويه کی له گهل مامم به کري گرت. خانووه که چوار ژور و حه وشه يه کی گه وره ي هه بوو. سه لووم له حه وشه که خيوه تيکی بو خوی هه لدا. مامم و کورپه کاني چوونه ژورويک، سي کچه که يشي چوونه ژورويکی دي. باوکيشم به ته نيا ژورويکی گرت. من و دايکم و خوشه که کانيشم فراوانترين ژورومان يي برا. دواي چهند پرژيک ٺه م دابه شکاریيه گوراني به سه ردا هات: باوک و مامم به يه که وه چوونه ژوره گه وره که، منيش چومه ژوروي مندال و کورپه مامه کانم. ته ني دوو ژور بون ٺه کان مانه وه، کچه يلی مامم به که يفي خويان له نيوان ٺه و دوو ژور هدا جرتو فرتيان ده کرد. هر وه ختيک ده چومه لاي دايکم دانه يه کيان له لاي دانيشتبوو. دواي چهند مانگيک له ئيشبيليا کچه بچوکه که يان مي ردي به زره عه ره بيک کرد، باوکم به مه زور توورپه بوو:

- خو ٺه و گه نجه عه ره بي ره سه ن نييه!

مامم به پيکه نينه وه:

- کوا عه ره بي ره سه ن له ئيشبيليا ماون؟

چهند مانگيک باوکم و مامم له باره ي شووکردني ٺه و کچه گاله گال و دهنگه دهنگيان بوو، به لام مامم له برياري خوي پاشگه ز نه بووه وه. باوکم به قه يره بووني کچه گه وره که ي مامم، زور خه مي ده خوارد، ده ترسا ٺه ويش به ده ردي کچه بچوکه که ي بچيت. ماميشم وهک نه باي ديبيت و نه باران، هيچ گويي به بوچووني باوکم نه ده دا، له حوزووري ئيمه دا گالته ي به باوکم کرد:

- خزمه تکاریکی به ره بری پنی ناخوشه کچ به زره عه ره بيک بدهم؟
واي چهند سه يره!

به هر حال، ژيانی هاوژينيان پينکھينا و له ئيشبيلياوه بۆ (شبربل) رويشتن. ئيتير باوکم و مامم دهستيان لهو دهمه قالييه هه لگرت. دواي ئه وهی خهليفه بانگهيشتی کرد، باوکم له کوشک دهستی به کار کردهوه. هه والی بۆ باوکم نارد: پاش ئه وهی خهليفه له گيرانه وهی چهند گونديکی بچووکی نزیک قورتوبه بۆ ژير رکيفی خوی تهواو دهبيت، نيازی هاتنی بۆ ئيشبيليا ههيه، بۆيه پنيويسته بهر له گهيشتی جهنابيان ديوانهکان ريك بخرين. ماميشم دابهزینی نرخی دووکانهکانی نزیک مزگهوتی (ئيبين عهديس)ی به هه ل زانی، دانهيهکی کړی و کاری بازرگانی تيدا کرد. دياره هه رزانبوونی نرخی ئه و دووکانهيش به هوی دروستکردنی مزگهوتی (قهصبه)وه بوو.

رۆژنيک خهريکی نانخواردنی ئيواره بووين، ديسان گاله گال و هاتوهاواری باوکم دهستی پين کردهوه. وهک نهريتی هه ميشه، به دنيايهک پيدا هه لدان و سه ناوه، باسی خهليفه و، والی و، وهزير و، ديوان و، عه رزو حالنوو سانی کرد. ئه مرق و والی له کوشکه کهی هاتووته ده ر، کهس نه بووه ئه سه په کهی بۆ ساز بکات، ناچار به پينيان چووته سه ر کاره کهی، ئه مه يش بۆ رايکردنی کاروباری خه لک.

- خوشحالی بۆ ئيشبيليا که ئه و واليه زاهيد و خا که رايه ی هه يه، ناماده نه بوونی ئه سه په کهی بۆ چوونه سه ر کار نايسته بهر به ست و به پينيان ملی رچ ده گريت.

مامم به دهنگيکی نزم، به لام هه موو بيستان گوتی:

- بریا توی زين کردبا و سوارت بووبا!

ئهم رسته يه دهنگوت هه وره تريشقه بوو له ده می مامم هاته ده ر، بيدهنگی بالی خوی به سه ر ئه و ناوه دا کيتشا. کچگه ل هه تره شيان چوو، باوکم له توورپه بيان ده ماره کانی ملی ده رپه رين، گرکانتيک له توورپه یی له هه ناويدا جوشي خواردبوو. به چه وه به باوکمی گوت:

- عه بدوللا! نايینی ئه ندامانی خيزان دانيشتون!

ئەو نىوھ بابۇلەي بە دەستتەيەوھ بوو فرېنى دا و بەرھو ژوورەكەي
خۆي چوو. ھېچ وشەيەك لە دەممان نەھاتە دەرەوھ. دايكىشم بە
كچەكانى گوت نانى خۆتان تەواو بكن، خۆيشى دواي باوكم كەوت.
راستتەيەكەي منيش ترسام، بەلام خۆم وا دەرخت، كە خۆراگرم و
گوي بەمە نادەم... ھەر من و مامم لەسەر خوانى نانخواردن
ماينەوھ، دواتر ئيمەيش ھەستايىن و دانىشتنەكە بەتەواوي تىكچوو.
دواي چەند پۆژىكى كەم، خەلىفە گەيشت، ھەموو ئەو لىستانەي
باوكم و والى لەبارەي دەستوپتوھەندە نوپتەكەي لە ئىشيليا ئامادەيان
كردبوو، داينە دەست. لەم كەينوبەينەدا باوكيشم لە ئىقلىمى
شەرف^۲ خانوويەكی پى برا، بەلام بە بنەمولكى نا . ئىتر ئيمە مالمان
بۆ وئ گواستەوھ، ماميشم بۆ خانوويەكی نزىك دووكانەكەي خۆي،
بارى كرد.

^۲-ناوي دەفرىكى ئىشيليايە.

"له بهر چا وچنۆكى نه بووايه، هيممهت نه ژنۆي دهشكا"

ئيبين عه ره بى

تازه چەند پوژىك بەسەر هاتنى خەليفە بۇ ئىش بىلبىيا تىپە پىبوو، خەلكەكە لە هيكرا هەوالىكيان بەر گوى كەوت، كە قەت شتى وایان بەبیردا نه دههات: "جەنابى خەليفە هاوسەرگىرى لەگەل سەفیهى كچى محەمەدى كورپى مەردەنیش دەكات. دایكم وهختىك ئەم هەوالهى لە باوكم بیست، داخىكى قوولى هەلكىشا و دەمى خۆی گرت: دياره كچ لە دنیا براون، هەر كچى دوژمنهكەى مابوو هاوژىنى دەگەلدا بكات؟ سەیره! ئەى خۆی گەمارۆی نه دابوو؟ باوكم بە دەم داكەندنى خوفەكانى و نوقمکردنیا لەنیو تەشتىكى ئاودا، گوتى:

- ژنهكە، ئەوه زیتەلى و وشيارى خەليفەكانه. سەفیه لە مالى خۆیتى، خوشكى سەفیهيش لە مالى ئىبراهيمى كورپى هەموشكە. كەواتە ئىستە جووتە خوشكى مەردەنیشییه كان لای موەحیدەكانن.
- یانى ئىستە خەليفە لەو كچە دلنیايه؟

- بهائی له هه موو مهرده نیشه کان دلتیایه... ئه و چاپووکى و
چاپووشیى خوی بۆ ده رختن، هه موویان شایانى ئه وهن له ژیر
حوکمرانیى ئه ودا بمیننه وه.

- ئه ی کچه که ژه هری بۆ له خواردن کرد؟
باوکم پیکه نی گوتی:

- نا ئازیزه کهم، تو پینت وایه خه لیفه کانیش وهک ئیمه له لایه ن
ژنه کانیا نه وه خواردنیا ن بۆ ئاماده ده کریت و هه موو شه ویک
له ته کیاندا ده خه ون؟ نا گیانه! که سانی متمانه دار خواردنیا ن بۆ چی
ده کن، چه ندان پاسه وان و به نده یش چاپویریى هه موو جووله و
بزاویکیان ده کن. ژنه کانی خه لیفه له مانگیکا دتیا یه ک پوژ، یان
دوو پوژ، خه لیفه ده بینن.

خه لیفه به بۆنه ی سه رکه وتن و هه م زه ماوه نده که ی، ئاهه نگیکی
حه وت پوژیی ریک خست. گو په پانه کانی شار پر بوون له ماره وان و
مه یموونه وان، سه مایان به مه یموون و ماره کانیا ن ده کرد و خه لکیش
په یتا په یتا ده هاتن و له ده وریان جه م ده بوون، هه ر گاهیک له
یه کیکیان وه په زبووبان روویان له یه کیکی دیکه ده کرد.

من و باوکم و خوشکه کانم و جاروباریش دایکم پوژانه
ده رده چووین، به لام دایکم له بهر سه ره ئیشه ی تووند هیندیک جار
سه ر له نیوه پوژیا ن ده گه رایه وه ماله وه. حیکایه تخوانه کان له سیله ی
مزگه وت داده نیشتن، هه ری که وه مندالکی لایبوو، خه لکیان بۆ
خرده کردنه وه. منداله کان ته پلیکی بچووکیان به که له که وه کردبوو،
پیتاندا ده کیشا و هاواریان ده کرد: "گوئ له شته سه یر و
سه مه ره کانی خوره لات بگرن... هه ی به غداد و به سه ره.... ئی دیمه شق
و قاهیره... باسی زه یرسالم و ئه بووله یلای موه له له ل و به سه وس
ده که ین... گوئ بگه و هه یچ مه پرسه، خه م و مه راق له دلتان
ده رهاویژن، ئه ری گه لو مژاری شوړشی زه نجتان نه بیستوه؟

یه کبه یه ک به سهر ئه و حیکایه تخوانانه دا ده گه رام، له ژیر قاچ و قوئی
 ئه و قهره بالخی و جه نجالییه دا هه لده شیلرام، چه زم ده کرد زور له
 حیکایه تخوانیک نزیك بیمه وه، به لام ئه گهر نه گونجا با ده چومه لای
 دانه یه کی دی. پاشان ریکه وتی حیکایه تخوانیکی ئیشبیلیام کرد،
 پیشتر چه ند جاریک له کن دووکانی مامم دیبوم، به لام راستی
 نه مده زانی حیکایه تخوانه. له حهلقه که ی ئه و، بیست پیاو و چه ند
 ژنیک، که ماتوی مه غریبیان پۆشیبوو، دانیشتیبون، ههروه ها چه ند
 سه ربازیك به شمشیره کانیانه وه له وئ بوون، چه ند مندالیکیش له
 ته مهنی جور به جور، گوئیان گرتبوو. حیکایه تخوان به م ته رزه
 حیکایه ته که ی گنرایه وه:

- 'که شتیگه لی ئاگر په رستان هاتنه نیو شاری ئیشبیلیا، به شمشیر و
 ته ورداس، که وتنه ویزه ی خه لکی هه ژار، ده لئی قه له ره ش بوون
 ده ربایان دا پۆشی، دلی خه لکیان پر کرد له خه م و ناخۆشی. به زور
 خۆیان به مزگه وت و مالاندا کرد، ئه وه ی کوشتیان و ئه وه ی
 به دیلیان گرت. حه وت پوژ تیندا مانه وه و باده ی مه رگیان به و خه لکه
 به سته زمانه توش کرد...'

حیکایه تخوان به ئه نقه سست به رزی و نزمی به ده نگه که ی ده کرد و
 چاوه کانی زه ق ده کردنه وه، منداله بچو که کان له ترسان
 خرده بوونه وه سه ر یه ک و خۆیان ویک ده هیناوه. ئه ویش باسی
 سه ختی ناخۆشیی غه زوه ی نورمانی ده کرد: " ... ئه وکات ئیشبیلیا
 شاریکی بی شووره بوو، کافر و به دکاران به سینایی هاتنه نیوی،
 که شتییه کانیان پر کردن له دیل، دواتر به ره و جه زیره ی (قیتیل)
 پویشتنه وه، خه لک به ترسوله رزه وه ئیشبیلیایان جی ده هیشت و
 به په له پرووزی خۆیان ده رباز ده کرد. کابرای عه ره ب ده یگوت:
 مه جووس، مه جووس. فه رهنگی ده یگوت: فایکنج، فایکنج، هیچ مرو و
 مه ل و ئاژه لیک نه بوو له سایه ی شمشیری ئه واندا زیانی پی نه گات،
 تیکرای شار، که وته ژیر پکیفی وان."

پاشان حیکایه تخوان دوا حیکایه تی خۆی خویندهوه، که بهراستی شایانی میهره جانه گه موگوره که ی جهنابی خلیفه بوو:

"... پاشان نه ژده و فریاد پهس له قورتوبه و قرمونه به هانایانه وه هاتن، موسلمانان له (مۆرۆر) و (لشبوونه) دژ به دووژمنانان کوبوونه وه، له دهو روبه ری ئیقلمی ره شسف جهنگیان بهرپا کرد، ئەوان باشترین خه له ف بوون بۆ باشترین سه له ف، مه نه نیقیان له دهو ری پوو باری گه وره دانان، که شتییه کانی سه مکار و به دکارانان پینکا، ناگر په رستان ریگه ی هاتنه ژوور و چوونه دهریان لی گیرا، چندان سه قالیه و علوجیان لی کوشتن..."

خه لکه که دهستان به ته گبیرلیدان کرد و فلوسی مسیان بۆ هه لدایه سه ر ده سرۆکه که، ئەویش سوپاس و ستایشی ده کردن و فلسه کانی کو ده کردنه وه... پاشان خه لکه که په رته بیان لی کرد، هه ری که به دوا ی دلنه وایی و چیژیکی تر دا ده گه را.

دوا پۆژه کانی میهره جان، ریگه و بان پر بوون له سه ربان، له هه موو په نگ و چینیکه وه جمه ی ده هات. مه غریبیه کان ده سرۆکیکی سووریان به سه ره وه بوو، به سه ر شان هکانیانه وه هاتبووه خوار، جلیکی سپی قیبتی رازاوه یان پۆشیبوو، ئالای سووریان به ده سه ته وه بوو. سوودانییه کانیش زری پیستی و وشتری قه شه نگ و به زهنگولیان پی بوون، کلای توپتوریان به سه ره وه بوو. له ولایشه وه، ئەغزازه کان به ریشی سه یر و سه مه ره یان ده بینران، به جوریک هه ردوو لاروومه ت و ژیر چه ناگه یان تاشیبوو، ته نیا ریشی سه ر چه ناگه یان هیش تبووه وه. به ده ر له مانه یش، له نیو سه ره یازه کاندای که سانی به ره به ر و عه ره ب و سه قالیه و کویله ده بینران. زور به ری کویکی پیان ده کرد، نه ورته و پرته یه کیان ده کرد و نه لاشیان به راست و چه پ ده کرده وه، هه ر که سه و ته ماشای پشته ملی که سی پینشه خۆی ده کرد.

نزیکه‌ی دوو هزار کهس له گۆره‌پانی ئیشبیلیا له به‌رانبه‌ر مزگه‌وتی گردبوونه‌وه، داویان لی کرا، بازنه‌ بازنه‌ دانیشن، هر بازنه‌ی دووسه‌ت کهس بیت، بازنه‌ی یه‌که‌م په‌نجا، پاشان په‌نجای دی، دواتر په‌نجای دیکه... ئا به‌م جوړه. له‌نیو هر بازنه‌یه‌کدا وتاریبژیک وه‌ستا‌بوو، وتاری بۆ ده‌دان و ده‌یگوت:

- جیهاد، لووتکه‌ی هه‌ره‌به‌رزی ئیسلامه.

سه‌ربازه‌کانی دواوه‌یش هه‌موو به‌یه‌ک ده‌نگ دووباره‌یان ده‌کرده‌وه، دیواری مال و دوو‌کانه‌کانی به‌رانبه‌ریان، ده‌نگیان ده‌دایه‌وه و ده‌له‌رینه‌وه:

- به‌لی، جیهاد تو‌قه‌لانی هه‌ره‌ به‌رزی ئیسلامه.

ئینجا تاویک بیده‌نگ ده‌بوو. سه‌ربازه‌کان هه‌ریه‌که‌و تابلۆیه‌کیان پین بوو، هه‌موو ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی ده‌یانگوتنه‌وه، به‌ نه‌خش و نیگار ده‌یاننووسینه‌وه. پاشان کاکی وتاریبژ ده‌ستی پین ده‌کرده‌وه:

- جیهاد، قاپیبه‌که‌ی به‌ه‌شته.

سه‌ربازه‌کان به‌ زمان ده‌یانگوتنه‌وه و به‌ قه‌له‌میش ده‌یاننووسیه‌وه. باوکم له‌ته‌ک من وه‌ستا‌بوو، دیمه‌نی‌کمان هاته‌ به‌رچاو، له‌ناو ریپوارانیش بوو به‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ و هه‌را، تومه‌ز ئه‌وانیش قه‌ت دیمه‌نی وه‌هایان نه‌دیووو. باوکم ئاو‌ریکی لی دامه‌وه و به‌ ده‌نگیکی پر شکۆ و شانازییه‌وه گوتی:

- نابینی چ‌ پروو ده‌دات؟ ئه‌وه‌م به‌ خه‌لیفه‌ گوت. ئه‌مه‌ رای خو‌مه‌. به‌لی، ئه‌مه‌ کاری خو‌مه‌.

- بۆچی باوکه‌؟

- چونکه‌ سه‌ربازه‌کان ده‌سته‌ده‌سته و جو‌راو‌جو‌رن، شتی‌ک نییه‌ هه‌موویان له‌خۆ بگری‌ت. من له‌ کاتی ئاماده‌کردنی دیوانی سه‌ربازان و ناو‌نووسینیان ئه‌وه‌م بۆ پروون بووه‌وه. مه‌غریبی و نیمچه‌عه‌جه‌م و ئه‌نده‌لوسی و پاشماوه‌ی سوپای مورابیته‌کان و مورته‌زه‌قه‌ی گاوران و کویله‌ و ژیره‌ده‌سته‌ی سه‌قالیبه‌کانی تیدان. به‌وه‌دا زانیم

ئەوان پىيازىيان جۆراوجۆرە و مەبەست و پاي جوداوازيان ھەيە،
ھەموويان لەيەك شەكل و شىئە نين.

پاشان ھىماي پۆيشتى بۆ كردم و لە قسەكانىشى بەردەوام بوو:
- پيشتر بە خەليفەم گوت مامۆستايەكيان بۆ دابىن بكات، فيزى
جىھاد و كاروبارى پۆزگاربان بكات، بۆچوونەكەي منى بەراسەت
دانا و پازى بوو.

بەم پرسورا و تەگىيرانە والى پتر بايەخى بە باوكم دەدا و لە خۆي
نزيك دەخستەو، بەلام ھىچ پلە و پۆستىكى بەرزتر لە
عەرزوئالئوسى نەدائىن.

باوكم پيشتر زۆر لە كۆشكى ئىبن مەردەنىش دەمايەو، بەلام
ئىستە ھىندەي پىن ناچىت و زوو دەگەرپتەو. ئەمەيش بەوە لىك
دەداتەو، كە لە كۆشكى خەليفە مەغرىبىيەكان بىزار و ھەراسانى
دەكەن، بە زمانى مەسموودى دەدوئىن، كە باوكم ھىچى لى نازانىت.
بەلى، باوكم دواي نوئىزى عەسەر بەرەو مال دىتەو، خۆ ئەگەر
بزانىت خەليفە لەگەل خەلك دانىشتوو، ئەوە تا سەرۆبەرى
خۆراووبوون ناگەرپتەو، بەلام پاسىتتەكەي ئەمە زۆر پوو نادات.
خەليفە بەردەوام لەگەل كەسە نزيكەكانى دادەنىشىت، كە باوكم
ھىشتا لەوان كەسان نىيە. ئەو، نە وەك ئىبن توفەيل فەيلەسووفە، نە
وەك ئىبن زوھەير پزىشكە و نە وەك ئىبن پوئىش قازىيەكى
كەورەيە... بەلام لەگەل ھەموو ئەمانەيشدا زۆر نىگەرانى و
بىئومىدبوونى پتوھە ديار نەبوو. زۆر سوپاسى خەليفەي دەكرد، كە
لە كۆشكى ئىشيبىليا دايمەزراندوو و مانگانە مووچەي دەداتى و
خانويەكىشى داوھت. باوكم پار شەوانىكى ناخۆش و دژواری
لەناوفا بەسەر دەبرد، بىرى لەو دەكردەو، كە لەتەنىشت ئىبن
مەردەنىش لەناو جەرگەي شاردا ھەلبواسرىت. ئەگەر بىتو بەم
سالەي بەراورد بكەين، ئەوە باوكم ئىستا لە خۆشگوزەرانىيەكدايە
نەبىتەو. تۆ بلى گلەيى لە چى ھەبىت؟ ھا ئەوەتە لای خەليفەيەك

عەرزو حالنۆوسە، کە حوکمپرانى مەغریب و نیوہى ئەندەلوس دەکات... ئەوہ زۆر باشترە بۆ ئەو لای پاشایەک وەزیر بیت، کە فەرمانپەرەواییەکەى لە سنوورى شار بڕ نەکات. تەنانەت ئەگەر بەپێوەبەرى دارایی بە فەرمانى خەلیفە دینارە مەردەنیشییەکانیشى لى وەنەگرتبایەوہ و دینارى موہحیدەى نە دابایی، ئیستە رەنج بەخەسار دەبوو.

باوکم بۆ ئەوہى لەبەر خویندەم دابنى، یەک پوژى رەبەق کۆلان بەکۆلانى ئیشبیلیا لەگەلمدا گەرا، دەچووینە ھەر مزگەوتیک لە مەلا و فەقیکانى دەپرسى. کاتیک زانى گەرەفەقیھى شار، لە مزگەوتە تەنگ و تەسکەکەى خۆى دەرس و دەورى ھەبە، لەلای قەوسەکەى ئیشبیلیا، زۆر لە چاوەروانى ھاتنەوہى وەستا. پوژى دواتر، کە زانى مە ئەوى پە دەزانم، ناردمیەوہ، چەند مندالیکیشم دەگەلدا بوون، شیخ پێى گوتم:

- کورەکانم بپوئەوہ مالمەوہ، بە دایە و بابەتان بلین مزگەوتەکە فەقی زۆرن و جیگەمان نەبووہوہ. مانگی شەعبان وەرنەوہ، خوا یاربى، وەرتاندەگرم.

گەرمامەوہ مالمەوہ و چاوەروانى باوکم بووم لە کۆشک بیتەوہ، کە ھاتەوہ، پێچەى سەرى ھینایە خوارەوہ، حال و ھیکایەتى خۆم بۆ گێراپەوہ، ریک پێچەکەى خستەوہ سەرسەرى و بردمیەوہ مالى جەنابى شیخ. باوکم لە دەرگەى مالى شیخى دا، شیخ بە ریشە سوورە خەنەکراوہکەى، بە تەویئە پان و بەرینەکەى، کە خالیکی جوان و گەرە لە نیوہراستی ھەلتوقیبوو، دەرگەى لى کردینەوہ، باوکم راستەوخۆ پێى گوت:

- شیخ بمانبوورە کاتیکى خراپ ھاتین، پشوممان لى تینکدايت، بەلام لە شارى ئیشبیلیا بۆ غەریبەھەکى وەک مە ناخۆشە کورە تاقانەکەى لە وەرگرتنى زانست و نوورى تودا بیتەش بیت.

- کورپه کهم! نوور، هر نووری خودایه. حهلقه‌ی دهرس‌مان زور
به‌رتنگ بووه. نه‌گه‌ر مندال زورتر بن، گاله‌گال ده‌کن و دهرس
که‌لکی پیوه نامینیت. خو له مزگه‌وته‌کانی دیش حهلقه‌ی دهرس و
دهور هن.

- یا شیخ! خودا نیعمه‌تی خو‌ی به‌سهردا رشتویت. من متمانه‌م به‌تو
هه‌یه. خه‌لکانیک له‌م شاره‌دا هن به‌ خیچه‌خیچ به‌ زمانی عه‌ره‌بی
ده‌دوین، به‌لام کورپه‌که‌ی من، عه‌ره‌بیکی ره‌سه‌نه. به‌و ئومیده‌ی جیی
بکه‌یته‌وه، تا ببیته‌ خزمه‌تکار و په‌یمانپاریزت.
- باشه، قه‌یناکه.

له‌پاشا لای بو کردمه‌وه و گوتی:

- کوری شیرینم! به‌یانی له حهلقه‌ی وانه‌که‌مان ئاماده‌به.

"هەر هونەرێک کە لێکی زانستی پێوه نەبێت، هیچ باوەختکی نابێت"
ئێبێن عەرەبی

پووبەری ماله نوێیه که ی ئیشبیلیامان له ههیی مورشیه که متر بوو، به لام بیناکه ی نوێتر و ههواکه ی پاکتر بوو. له شاخ زۆر نزیک بووین، و یقه و یقی چه قه ل هه تره شسی هه ردوو منداله که ی بردبوو، باو کم دلی ده دانه وه و ترسی ده ره وان دنه وه: " ئیوه له و یقه و یقی چه قه لێکی به سه سه زمان تۆقیون له حالێکدا خه ریکی ته سه بیحاتی خودایه؟" به م جۆره دلی ده دانه وه. منیش بیرم له و ژیاندار و گیانداره درندانه ده کرده وه، که ئیسه وه ک ئه ولیای خودا، دلسۆز و لیبراوانه به ئیواره و به یانیان له ده ور و به رمان سه رگه رمی زیکر و ته سه بیحاتی زاتی هه قن.

ژووره که م پوو له خۆره لات بوو، وهختیک به یانیان تیربژی خۆر لێی ده دا، خه وی زۆر ناخۆش و ناحه ز ده بوو. پیره ژنیکی که نفت و خه له فاو، له خانوویه کی بچوکی به رده م په نجه ره که م بوو، هه رگا په نجه ره م ده کرده وه، ده سستی به بۆله بۆل و فله فله ده کرد و هه یچی لێ تێ نه ده گه یه شتم. هه ندیک جار هاواری ده کرد و ناوکی میوه جاتی تێ ده گرتم. راستیه که ی من لێی ده ترسه ام، به ده گمه ن نه بووایه

په نجره م نه ده كرده وه. باوكم به تهنی ژووریکي هه بوو، دايكشم له گهل دوو منداله كهي له ژووریکي دی بوون. له خواره وه، حوشه يه كمان هه بوو، گوميكي لاكيشه يی گوره ی لی دروست كرابوو، زورینه ی حوشه كهي گرتبوو. گومه كه قووليه كهي كه متر له بستيك بوو، به خشتی سوور و شين، كه هينده ی په نجه ی دوره دريژه ده بوون، هه لئرابوو. من خه ريكی هه ژماركردنی خشته كان ده بووم، كه ده ميني ژماره يان له نيوان دوو هيلي ناتهریبدياه، بيزار ده بووم و وازم لی ده هيتان. هه رچهند شار له ژير پرته قال و زه يتوون داله نكابوو، به لام نيمه هيچمان نه بوو، با ئه وه يش بليتم: پرته قالی ئيشيبيليا تال و تفت بوون و وهك هي مورسيه خوش و به تام نه بوون. له تهك شووره كه مان دارميويك هه بوو، له ته نيشت ويش به هينهك روابوو، له لايه كهي ديكه يش دارسنه و به ريكی گوره بو ئاسمان هه لكشابوو، مالی نيمه ی پين ده ناسرايه وه. سه ره تاي هاتنمان بو ئيشيبيليا به هو ی ئم سنه و به ره كه له گه ته وه مالی خوم ده دوزيه وه. سه لووم بو ئه وه ی مشقه تي هاتوچووی بازاري له كزل بيته وه، باخچه ی ماله وه ی به چندان شتي جوراوجور داچاندبوو، هه ر له ته ماته و ليمو بگره تا مارچيوه و شتي تريش.

باوكم له ژير دارميوي باخچه كه، جينگه يه كي بوخو چي كردبوو، زوربه ی روظانی سال، كه شوهه وا خوش بووايه، له وي داده نيشت. له وي ده ينووسی و ده يخوينده وه، پيشوازيی له ميتوانان ده كرد، هه نديك جار نانيشی هه ر له وي ده خوارد. عه بدوسه مه د بازارگانی مه رومالات بوو، له وي زور ده گهل باوكم داده نيشت، ئه و له نيوان ئيشيبيليا و (ئيستيجه) كاری بازارگانی ده كرد و له مالی زاواكه ی ده مايه وه. ده هات له ده رگه ی ده دا، ئه گه ر له وي نه بووايه ده رويشت. باوكم چه ندجار له كنی، گله یی له مه غريبه يه كان كرد:

- دووسی پوژبوو شستیکم له دلدا دههات و دهچوو، کهس نه بوو لهو باره کومه کم بکات، دواى ئه وهى شته که له کوتایى نزیك كهوته وه، بهر له من چوونه لای والی و پتیان گوت.

عه بدوسه مه د به نابه دلی سهرى خوئى له قاند و گوتی:
سوبحانه لالا! ئه وانه په رته وازه ی بیابان بوون، هیچ شتیکیان به دهست نه بوو، که چی ئیسته بوونه ته که له گا و مشوورخوړ.

باوکم زه نده قی لهو قسانه چوو، هه لى دایه وه و گوتی:
- نا، نا، راستییه که ی ئه وان که سى زور نایابیان تیدایه. هه ر ئه وان بوون ئایینی ئیسلامیان سه رخست، دادگه رییان بهر پارکرد، خه لیفه یش له پیش هه موویانه وه... بهس هه شیانه مافی ئه نده لوسیه کان پیشیل دهکات و سووکایه تییان پین دهکات.

- وا ده زانن ئیمه یان له هه لاکه ت و تیچوون پرگار کردو وه، به لام هه ر لهو پوژه وه ی ده وله تی خه لافه تی ئه نده لوس که و ته سه ره پین، ئه وان به دواى قووت و کارى خوئیانه وه بوون.

باوکم سهرى له قاند و تاویک بیته نگ بوو، ئینجا گوتی:
- وه ها به زمانى (مه سموودى) قسه ده که ن، هه ر ده لى له جه رگه ی بیابانه وه کوچیان کردو وه! خودا شایه ته چه ند جار گویم له خه لیفه گرتو وه، قه ت به م زمانه قسه ی نه کردو وه، هه رچه ند باشیش ده یزانى، به لام چه ز ناکات پتی بدویت، ئه و به عه ره بیه کی په وان قسان دهکات، وه ک ئه وه ی عه ره بى ده شته کی بیت!

- ئاخه ر ئه وان نایانه ویست که س تییان بگات و که س له ئاینوئوینیان سه ر ده ربکات.

به هه ر حال، دواى ئه وه ی باوکم ئاگرى توورپه یی دامرکانده وه و به بزه ی خسته وه، عه بدوسه مه د هه سته و پویشته.

پوژ به پوژ کارهکانى باوکم زیاتر ده بوون، ته نانه ت هینده جه نجال بوو بوو، هیچ کاتیکى وای به ده سته وه نه مابوو که له نیو باخچه که دانیشیت. نانى ئیواره و به یانیانى له کوشک ده خوارد، هه رچییه کی

پن سپارد رابایه، به پیخوشبوون یان پیناخوشبوون، ده بوو بی کات، هر له هاوه لایه تی والی بۆ شوینی کارکردن و تومارکردنی هرچییهک، که فرمانی پن بکریت، تاکوو دانانی به شه ئالیکی نه و ناژه لانه ی بۆ خانووبه ره و بیناکردن به کار دین.

کاتیک له خوره لاتی مه غریب و باشووری نه ده لوس چه ندان شار و قه لا و قه لاتیان فته ح کردن، پاره و پوولیکی زوریان بۆ خه زینه ی موه حیده کان هاورد، نه وسا ئاره زوی خلیفه بۆ بیناکردن زیاتر بوو، سه رقالی و جه نجالی باو کم هینده ی تریش زیادی کرد. بۆ نه و مه به سه ته یش چه ندان وه ستا و کوره چی و دارتاشیان له فاس و مه راکیشه وه هینا، هه روه ها چه ندان ژمیریاریان بۆ سه ره په رشتی کاره کان و خه رجکردنی پاره و دارایی، دامه زراندن. بۆ ته واوکردنی مزگه وتی (قه صبه) و دروستکردنی پردی نیوان ئیشیلیا و بوتریانه ده سته کار بوون. دواتر (ئین باسه) سی ناوداریش گه یشته ئیشیلیا، دروستکردنی کوشکی ده ریچه که یان خسته نه ستو. له قه لای جابر ئاوی بۆ راکیشا، هه نار و سیوی غه رناته ی له و کوشکه پرواندن. پاشان باخیکی فراوانی کوشکی بۆ دره ختی دارتوو ته رخان کرد، نه مه یش بۆ به ره مه ینانی کرمی ئاوریشم.

بیناکردن و بنیاتنانه وه، هه موو ئیشیلیای گرته وه. ته نانته گه ره که هیمنه که ی ئیمه یش، به یانیه ک به ده م ده یان وه ستا و کریکار وه خه به ر هات، قه ده داری دریز و قورسیان هه لگرتیوو، به ره و ناوچه ی (پیشه سازی که شتیان) رینان گرتیوو، دیاره خلیفه فرمانی فراوانکردنی نه ویی ده رکردبوو.

کاتیک بۆ وه رزشکردن ده چووینه نزیک پروباره که، یان پروژانی هه ینی، که بۆ مه له کردن ده پرویشتینه نه وی، نه م شوینه م ده بینی. هاوینیک باو کم بریاری دا فیزی مه له و نه سپسواری و تیره اوژی م بکات. سه ره تا ویستی فیزی مه له م بکات، راستیه که ی من هه ره له وه خته وه ی حیکایه تی (نورمان) هکانم بیستوه، که له و پروباره وه

هاتوونه دەر، رڤم له مهله کردن دهیتهوه... بهلام بههر حال، دهبوو
 فیږی مهله کردن بم. سهلووم لهسه رینمای دایکم، به مویش له
 من دوور نه دهکوتهوه، ناگای لیم بوو و همیشه به دهورمهوه بوو.
 رووباری ئیشبیلیا ساردبوو، بهردهکانیشی تیزبوون، به پیچهوانهی
 رووباری (شقوره)، که هیمنتر دهات و ئاوهکیشی که متر بوو.
 باوکم بانگی کردم: "لیزهوه خۆت ههله و تا ئه و راسته بږۆ. پاشان
 ئاسنیکى فږی دایه ناو رووبارهکه و گوتی بیهینهوه."

ئهو شیوه فیڤکاریهی ئه و بۆ من بهردهوام بوو، بهلام هیچ کهلکیکی
 نهبوو. ئاخیر ئه من له بنچینهوه رڤم له مهله کردن بوو، ساردی و
 پیسی ئاوهکیش هیندهی تر بیزار و بیحالیان کردبووم. باوکم ههر
 ئه وهندهی دهزانی، که خۆهلهدانه ناو ئاو، واتا مهله کردن له
 مهلهکووتی خودا و فیڤبوونی تیرهاویژیش، یانی قسهی ههق له
 شوینی ترسناک و سهخت. ههروهها فیڤبوونی ئه سپسواریش،
 سهفه و گهراڤه بهدوای زانست و زانیاری. باوکم ههر لایه نه
 پروکه شهکهی وهرگرتبوو، خودایش لایه نی پنهانی بۆ پۆشن
 کردمهوه. باوکم بۆ کاریک په لکیشی کردم، نه حهزم لئی بوو، نه
 نه تواناشیم به سهریهوه ههبوو، پۆژیک له و سستی و خاویهی من،
 توورپه بوو! پنی گوتم مادهم خاوه خاوه دهکیت، شهرت بی دهبی
 لهوبه ر بۆ ئهوبه ری رووبارهکه بپه رپتهوه. گریام و خۆم به قوربانی
 کرد، لی ئه و لهسه ر قسهی خۆی ههر سوور بوو. شهپۆلی ئاو و
 ساردیهه کهی منیان تاساندبوو، باوکم لهسه ر پۆخی رووبارهکه
 وهستا بوو، دهستهکانی لهسه ر سنگی دهبه ر یهک وه رینابوون، به
 پرویهکی گرژ و مۆن لیم پامابوو. به مهله تا نیوهی رووبارهکه
 پۆیشتم، قاچهکانم شل و بیهز بوون، زۆر کوشام سهرم له
 دهرهوهی ئاو بمینیتهوه... له کوتاییدا گهیشتمه ئهوبه ری رووبارهکه
 و له ئاو هاتمه دەر، باوکم دهنگی دامهوه و بهردی تیگرتم، دیسان
 خۆم ههلهداوه نیو ئاو، شهکهت بووم، له سههرمان ههلهله رزیم.

نهختیگی دی مه له م کرد، وام ههستم کرد شه پۆلی ئاو له گه ل خۆی
بردم. سه لووم و باوکم به ئاماژه ئاگادار کردنه وه، ئه وانیش خیرا
هاتنه لیواری پروباره که، سه لووم خۆی تی هاویشت و گرتمی و
هینامیه دهره وه. باوکم بۆ ماله وه پیشمان کهوت و یه ک تاقه
قسه ییشی له گه لدا نه کردم. ئه من له سه رمان و له ترسان له رزم
گرتیوو. قه میسه که م به رز کرده وه و سه رمم پین داپۆشی، به لاره لار
ده رپۆیشتم، قاچه کانم تریوه یان ده هات و چاوه کانیشم پریان به دی
نه ده کرد. مووچرکی سارد، پشت و شانیان ویکهینابووم. دوای
ئه وهی له رزیکتی تووند هه موو جه سته ی داگرتم، هه ستم کرد
ته راییه کی گه رم به نیو قاچه کانمدا دیته خواره وه، ئیتر له وه زیاتر
خۆم پین نه گیرا و میزم پیندا هاته خوار، قاچم له پۆیشتن کهوتن،
سه لووم له کۆلی کردم و تا نه گه یشتینه وه کۆلانه که مان و
سنه و به ره که م لئ دهرنه کهوت، وه هۆش خۆم نه هاتمه وه.

"ئای له بیداریم وای له بیداریم!"

ئیین عەرەبی

هەناسەم لەخۆ بڕیوه و بەنیو توولەپڕ و کووچەکانی ئیشییلیادا بە گورگەلۆقە پڕ دەکەم. دەرۆمە نیو هەر کووچەیهک، مەودای نیوان تیشەبەردەکانی فراوان دەبیت. خلیسک دەبەم و قیت دەبمەوه، لە راکەپاک بەردەوام بووم تا کوو کەلینی نیوان هەر بەردینک، لەگەل بەردینکی دی، بەقەد پینەکانی من شاش بوون، ئیتر منیش لە گۆرەپانەچۆلەکان پام کرد، خۆم لە شوینی بەردەلان دوور گرت. دواتر پینگەم زۆر لێ تەنگ و تەسک بوو، قەچەکانم لە پیکردن کەوتن. بە تەواوی لە رۆیشتن بیزار و دەستەوستان بووم، راستییەکە ی ئەم پینگەیه بوو کۆت و بەندی من. ئاو لە کون و درزەکان دەریبوو، سەرەتا تا قۆلەپیم هات، دوابی گەیشتە قاچ و ئەژنۆکانم. ویستم بەسەر پوومدا بکەوم و مەلە بکەم، ئاو لە دەم و لووتم وەلابنیم، لێ تەنگەنەفس بووم و خەریک بوو بخنکیم. پینەکانم تووند و تۆل کردنەوه، ویستم لەو کۆت و بەندە بەردینە خۆم دەرباز بکەم، تیمساحیک تووند کلکی لە قاچم لوول دا. لە ئاسۆشەوه کەشتیگەلی (نورمان) هاتنە بەرچاوی سەریان لە وینە ئێژدییها بوو، لەسەر بەرینکی ناگرین دەرویشتن و لەمن نزیک دەبوونەوه،

سهرنشینهکانی به تیلا و دارعه ساکانیان له دووره وه هیمامیان بۆ کردم. به نابه دلییه وه شانم وه بهر ئاوه که داو بۆ ته ولا و ئه ملام وه لانا، ئه مهيش به ئومیدی ئه وهی ئاگری به گری ژیره وه یان خاموش بکه م. په نجه کانم له نیتو ئاو دهرهیتان، بینیم وهک تۆپه له سووفیک تیکهالاون. درکم به وه کرد ئیتر کار له کاران ترازو و ئه مرۆ دهبی تالاری مه رگ بنۆشم. به کوشان و زهحمه تیکی زۆره وه ئه و وشانه م بیرکه وتنه وه، که له پیش مردندا دهگوترین. گه رده لولویکی چروپ، له نیتو کاسه ی سه رمدا لول دهخوات، له هه ر سووچ و گۆشه یه کی ئه فکاری وشکه ه لانه و مدا، گێژه لولویکی چکۆله دروست بووه. ئاوه که داکشا و رووپه لی زه مین دهرکه وت، به سه ر روودا که وتم، گویم له ته په ته پی پیلایان بوو لیم نزیك ده بوونه وه. من ئیستا ته واو له بزه و بزاو که وتم. گۆناکانم به نیتو خۆلدا چون، چاوه کانم، دوورتر له لووتم نابین. قاچگه لیک له به رده مدا چه قیون، هه تا بلنی نیتوکی په نجه کانیان دزیو و پیسن و دهریشان ره ش و چلکنه. زانیم که سیک له بانمه وه وه ستاوه، خه ریکه به دارعه ساکه ی سه رم هه پروون به هه پروون بکات. سه رم له نیتو شانماندا متبووه و چاوه نواری کوتیک دهکات، که چی نهک هه چ شتیک رووی نه دا، به لکه عه بایه کی که تانیم پی دادرا، سووکه له بوو، به لام گه رم بوو. عه بایه که م ته واو به سه ر خۆمادا هه لکیشا و خۆم کر کرد، نۆرمانه کانم بینی به ره و شوینیکی دوور رایان دهکرد، زهنده قیان چوو بوو، وه سه ر که شتییه کانیان هه لده چون و به سه ر یه کدا به رده بوونه وه. وا هاته به رچاوم قاچ و شانمانیان به چه ند مه نجه نیقیك به رده باران ده کرین، قاچیان ده پیکریت و شانمان ده شکیت، له بهر ئازاری به سوویان گریه و ناله نالیان بوو. ئاو پیکم بۆ دواوه دایه وه تا ماخۆی عه باکه بینم، فه رمانده یه کم بینی، ئادگار و سیمای لام روون نه بوو، شانوشه پیلک پان بوو، هه ر ده تگوت له ژیر عه باکه دا، زرنی به سستی. به شمشیره که ی هیمایه کی بۆ نۆرمانه کان کرد، مه نجه نیقه کان لیان دهر بوونه وه و ورد ورد کوتانیا... پاشان

شمشیره‌که‌ی نزم کرد و مه‌نجه‌نیقه‌کان بۆردوومانیان وه‌ستاند، دیسان ئاماژهی بۆ کردنه‌وه و مه‌نجه‌نیقه‌کان پڕژاندنیانه‌وه. دواتر له‌نیو جهرگه‌ی جه‌نگدا لایه‌کی بۆ کردمه‌وه و بزیه‌کی هاتی، هه‌ر ده‌گه‌ل بزیه‌که، ددانه‌کانی ده‌رکه‌وتن، ئه‌وسا ئه‌گه‌رچی ته‌قوت‌توق هه‌ر به‌رده‌وام بوو، به‌لام که‌م بووه‌وه.

له ئاسمانه‌وه ده‌نگی هیندیک منداڵ هات، له ده‌وری شیخیک خڕبووبوونه‌وه و خه‌ریکی خویندنی قورئان بوون، پاشان ده‌نگی شیخه‌که‌یان به‌سه‌ر ده‌نگی وان به‌رز بووه‌وه، ئه‌ویش ده‌ستی به قورئان خویندن کرد: (إنا نحن نحی الموتی ونکتب ما قدموا وآثارهم وکل شیء أحصیناه فی إمام مبین) ریک خۆم به‌سه‌ر پێنانه‌وه بینیه‌وه، هه‌ر ده‌لنی له گۆر هه‌ستا بوومه‌وه، به‌ره‌و نورمانه‌کان ریم کرد، ئه‌وان شه‌ل و کورت بووبوون، به‌ملا و ئه‌ولادا ده‌هاتن، هیز له ده‌ست و قاچ و جه‌سته‌یان نه‌ما بوو، له‌گه‌ل جه‌نابی شیخ ده‌ستم به قورئان خویندن کرد: (... وإن نشأ نغرقهم فلا صریخ لهم ولا هم ینقذون) لێیان نزیک که‌وته‌وه، به‌تێله‌چاوی ئومیده‌وه ده‌یان‌روانی و هاتوه‌اوار و ناله‌نالیان بوو، ده‌میان هینده‌ به‌ش بووبووه‌وه، مه‌رجووماتی مه‌نجه‌نیقیان تێوه ده‌چوو... به‌خیرایی ریم کرد، هه‌ر ده‌لنی بازه‌بازم ده‌کرد، ئایه‌تی (الیوم نختم علی افواهم...) خوینده‌وه. پاشان لای سه‌ری یه‌کیکیان وه‌ستام، قاچی خۆی شه‌ته‌ک ده‌دا و له‌به‌ر ئازاری زۆری، لێوه‌کانی ده‌کڕۆشتن: (وتشهد أرجلهم بما كانوا یکسبون) دوا‌یی به‌ جورمانی دواندمی، به‌لام هیچی لێ تێ نه‌گه‌یشتم، هه‌ر به قورئان وه‌لامم دایه‌وه: (.. فلا یحزنک قولهم إنا نعلم ما یسرون وما یعلنون) ئاو هه‌ستا، ئه‌وانی به‌ که‌شتیه‌کانیان‌وه دوورخسته‌وه... منیش چاودێریم کردن، بینیم ڕووباره‌که به‌ره‌و ده‌ریای بردن و هه‌لی ڕشتن، یه‌ک به قورگی خۆم هاوارم کرد: (وامتازوا الیوم ایها المجرمون). پاشان ئاوه‌که وشک بوو، رینگه ئاچوو غ بووه‌وه، به‌ری ئاسمان هینده فراوان بوو، زه‌وی وه‌ک مه‌لۆتکه‌یه‌ک وابوو له

باوه شیدا. تەماشام کرد فەرماندە لە تەکمەووە وەستاووە و لە ئاسۆ
 ڕاماووە. گوتم: "مامە تۆ کێت؟" ئاورپکی لێ دامووە و بەم شنیووە
 وەلامی دامووە: (یس. والقران الحکیم إنک لمن المرسلین). باوکم ئەو
 ئایەتانەی خۆیندەووە و منیش هەولمدا چاوەکانم بکەمەووە، بینیم
 چوارمەشقی لەکن سەرم دانیشتوووە و دەستی لەسەر تەوێلم داناووە،
 تا کوو جارێکی دی قورئانم بەسەردا بخوینیتەووە، چاوەکانم لێک
 نانهووە: (علی صراط مستقیم. تنزیل العزیز الرحیم لتتذر قوما ما أنذر
 آباؤهم فهم غافلون). خۆم مت کرد، تا کوو باوکم تەواوی
 سوورپەتەکی بەسەردا خۆیندەووە، نەک تەنیا جارێک، بەلکە چەند
 جارێکی دیکە، بەبێ ئەوێ هەست بەو بکات، کە من دەمیگە وەهۆش
 خۆم هاتوومەتەووە. ڕۆژانی داها توویش هەموو بوو بە خویندنی
 سوورپەتی (یاسین)، بەیانیان و ئیواران هەر یاسین بوو. ئەمن لە
 دلەووە ئەو سوورپەتەم دەخۆیندەووە، هەر دەلێ پێشتر قەت دەمم لێ
 نەگێڕابوو و بە حەوت قیرائەتە کەیش نەخۆیندەبوووە. ڕاستییەکی
 بە هەموو سەهر و بەر و بۆر و ئیزهار و ئیقلاب و غوننە یەکی
 ناشنا بووم، لێ ئەو جارە تەنیا سوورپەتیک نەبوو، بەلکە نامەی خودا
 بوو بۆ دلی من هات، چرای نوور و ڕینوینی ڕیگەم بوو. هەموو مژدە
 و هەرهەشەکانی بۆ من بوو. دەبێ بە درێژایی تەمەنم لە دەوری
 شوورەیی ئەو سوورپەتەدا بینم و بچم، لە خودام داوایە ڕازەکانیم بۆ
 دەربخات، دەرگاکانیم بۆ والا بکات، بۆ ناشنا بوون بە قوولاییەکی
 کۆمەکم بکات، لە قوناخەندییەکی تێم بگەینیت. خودا کلیلی سوورپەت
 و دەرگەیی قورئان تەنیا بەو ئەولیا یانە دەدات، کە باش ئەویان ناسیووە،
 عاشقانە خوشیان دەوێت و ئەوینداری ڕیگەیی ئەون. خودا چۆنی
 بووێت وا ساز و تەیارم دەکات. ئیتر لەرز و تا یەخەیی بەردام و
 سوورپەتی (یاسین) یش لە سینەمدا ماکی گرت و مایەووە.

"خوږپه‌ی په‌که‌می دل به‌هه‌له‌دا ناچیت"

ئین عه‌ره‌بی

له‌نیو خه‌لکدا وا بلاوبوه‌وه، که پو‌حانییه‌تی ته‌سقوف ئیسیدو‌ری ئیشیبیلی له‌ مزگه‌وتی (ئین عه‌دیس) —دایه، گوايه به‌ردیکی گلکوکه‌ی، بو دروستکردنی مناره‌که‌ی به‌کارهاتووه... هه‌ر له‌به‌ر ته‌وه‌یشه بانگده‌ره‌کانی، په‌که‌به‌دوای په‌کدا ده‌مرن.

پاش ته‌وه‌ی کو‌شک چیتړ موئه‌زینی نویی بو ته‌و مزگه‌وته دانه‌مه‌زراند، چه‌ند ده‌نگخو‌شیک، خو‌به‌خشانه ده‌هاتن بانگیان له‌نیو ده‌دا. ته‌و کونه‌ مزگه‌وته، هه‌فته‌ دوای هه‌فته به‌ نویژکه‌ران جه‌نجالتر ده‌بوو، که‌لیک جار ته‌گه‌ر له‌ به‌یانی زووه‌وه له‌وئ نه‌بووام، ته‌وه به‌ ناچاری ده‌چوومه ژیرزه‌مینه‌که نویژم ده‌کرد، به‌لام مامم چاوه‌پړی ده‌کرد تا پړزی نویژکه‌ران ده‌گه‌یشه به‌ردهم دووکانه‌که‌ی، ته‌وسا به‌بی ته‌وه‌ی هه‌نگاویک بچیته‌ پیش، به‌رماله‌که‌ی راده‌خست و له‌گه‌ل ته‌واندا نویژی ده‌کرد. گوئی له‌ وتاره‌که نه‌ده‌بوو، راستییه‌که‌ی هه‌ر گرنگی‌شی به‌مه نه‌ده‌دا. ده‌نگی (الله‌ اکبر) به‌باشی نه‌ده‌گه‌یشه، به‌تاییه‌ت ته‌گه‌ر په‌شه‌با بوایه، یان باران له‌ له‌سه‌روو هه‌نوانی پیش دووکانه‌کانی بدایه، که بو سینه‌ر له‌ پړه‌وی دووکانه‌کان دورستیان کردبوون، که‌س گوئی له‌ ته‌للاهونه‌که‌ری مه‌لا نه‌ده‌بوو... چه‌ند

نویژکهریک ریز له دوا ریز ته کبیریان له مه لا وهرده گرتوه و دهیانگوتوه، به لام ئه مه بۆ به شیک له نویژکه ران ته واو جیاواز بوو، که مه لا له سوژدهی دووم هه لده ستایه وه، ئه وان تازه سوژدهی یه که میان ده برد، هینشتا ئه وان له نینو هه ردوو سوژده که دا بوون، مه لا سه لامی ده دایه وه، نه سوژدهیان پێ ده برا و نه ته حیاتیشیان پێ ده خویندرا.

به دریزایی رۆژ، له نینو قه ره بالخی ئه و مزگه وته پێ له دهرس و ده وره ده مامه وه. ئه گه ر برسی بووما یه ده چوومه لای مام، ئه ویش هه رچییه کی له نان و په نیر و میوه لا بوا یه دهیدام. وام لینه اتبوو هه موو به یانییه ک ده چوومه کتی، ئه ویش زۆر که یفخۆش ده بوو، ئاخه به م دوا یانه، کورپه کانی خه فه خان و پیریان کردوه، هه ر بۆیه ش که یفی به چاره ی وان نه ده هات. نه کار و بازرگانیان له گه لدا ده کرد، نه له دووکان هاوکاریان ده کرد، ئه وان له که یف و سه فای ئیشبیلیا نغو بوو بوون. له سه ر که ناری رپووباره گه وره که بێ کار ده سوورپانه وه، خۆیان له و ژنه قشستالییانه مات ده دا، که په چه یان لاده دا و هیچ جلیکی وایان له به ردا نه ده ما. زۆر به ی ئه و ژنانه میتردیان به پیاویکی عه ره ب کردبوو، ئه مه ییش بۆ ئه وه ی هه ر کاتیک موسلمان و قشستاله کان تینگی ربوون، هه ر له ئه نده لوس بمیننه وه و نه بنه سه با یه و دوورنه خریننه وه.

دواتر هه ر به راستی کورپه مامه گه وره که م که وته داوی کچیکی قشستالی. باوکم که به وه ی زانی زۆر توورپه بوو، ئه و رۆژه به رپوه کی گرژومۆن له کۆشک هاته ده ره وه، ریک به ره و دووکانی مام هات، منیش ئه و کات له وێ بووم، پیتی گوت:

- برا ده ته ویت چیمان پێ بکه یته؟ ده ته ویت پیمان بگوتریت بێ رچه له ک و ریشه؟

هه ورینکی لیل و چلکن، سه روسه کووتی مامی گرتبوو، وه لامی نادایه وه، باوکم نه بی رپه وه:

- كچهكەت بە زپەموسلمانىك دا، بە ھەرحالىك بوو قبوولمان كرد، بەلام ئەگەر كورپەكەت ھاوژىنى دەگەل كچە گاورىكى قشتالىيدا بكات، خەلك چىت پىن دەلئىن؟

- مامم بە دەنگىكى ماندوو و بىزارهوه وهلامى دايەوه:

- وازم لى بىننە عەلى. من بە ھىچ شىئەيەك بەو ھاوژىنىيە پازى نىمە، بەلام ئەو پەكى لەسەر رەزامەندىى من ناكەوتوو. ئەگەر بەگوئى كردبام ئىستە لىزە لەو دووكانە، لەگەل مندا كاسىى دەكرد. باوكم دەستەكانى پىنكادان و نەختىك ھىوربوووه و و گوئى:

- يانى ھىچ شتىك ناكەيت؟

مامم لە جىگەكەى ھەستا، كاسەكەى لە كوپەكە پىر ئاوكرد و بىئەوى تەماشای باوكم بكات گوئى:

- ئەگەر تو شتىكت لەدەست دى، فەرموو بىكە، دەى ئەو كارەكەم دايە دەستى تو.

راستىيەكەى باوكىشم ھىچى پىن نەكرا، زەماوندەكەيان كۆتايى ھات و لەبەرچاوان ون بوون، تەنانت كەس نەيزانى لە ئىشـبىليا ماون يان دەرچوون. كچە گەورەكەيشى رۆژىك بە راكەراك گەرايەوه مالمەوه و بە ھاتوھاوارەوه گوئى: "فريام كەون، كەسىك راوم دەنئىت. دەروجبىران ھاتنە دەرەوه، چەندە ئەولا ئەملايان كرد كەسىيان نەدۆزىيەوه، رىگە چۆلوھۆل بوو. رۆژىكى دى، ماسىيفرۆشنىك بو فرۆشتنى ماسىيەكانى لە قاپىيەى دەرگە دەوہستىت، كچە دىتە دەرەوه و سەرکەبزووتىكى پىئە دەنئىت، كابرا ئازارى پىن دەگات و ھاوار دەكات، كچەيش بەسەرىدا دەقىژئىت. خەلك لى خردەبنەوه، دۆتمامەكەيشم دەلئىت: "كورى قەچپەى دەستدرىژىم دەكاتە سەر."

بەرەبەرە رەفتارى دەگورپىت، تا واى لى دىت وەسوسە كۆنترۆلى دەكات، لاجانگەكەى خۆى داخ دەكا و پشـتەملىشى قۆرت قۆرت دەكات. پەنجەرەى مالمەوه بە تەختەدارىك دەگرىت و لەنىو باولەى

جلکان دهخه ویت، ئەمەیش نەبادا زیندەوهریک پێوهی بدات. وێرای ئەمانەیش، دەست بە قسهی هەلەق و بەلەق و وپینه دەکات. بەهەر حال، ئەو ئاکار و ئادگارە گوینەدەر و کەمترخەمانە، کە پرووی ماممیان دەردەخست، لەبەرچاوان ونبوون، ماسکیکی قەترانی گرژ و تەنگ، جینی ئەوانی گرتەوه. ئەوسا مامم خوی بە مەبخواردنەوه گرت، زۆربەیی پۆژان دووکانەکەیی لەسەر خۆی دادەخست و تا مەست دەبوو دەبخواردەوه، هەر لەویش دەخهوت و نەدەگەراییهوه مالهوه. دووکانەکەیی خۆی بە تەوای پشستگویی خستبوو، خۆ من دەمزانی ئەوانەیی لەنیو قەخوورییهکانی سەر رەفەکان دانراون هەر دەبەیی زەیت نین، بەلکە زۆربەیان شەرابن. راستییەکەیی ئەو نەیدەزانی بەمە دەزانم، تاکوو پۆژیک دایکم تووشی سەرئیشە بوو. بۆ چارهسەری هەرچی دەرمان بوو تاقی کردەوه: سەری خۆی بە مولاس جوانجوان چەور کرد، پێتیهکانی خستتە نیو گولاو. دووکه‌لی دەیان گیادەرمانی گرانبه‌ها و هەرزانی هەلمژی. بە ئاوێکی سوویری ئاویتە بە زەیتی داربی خۆی شوشت، دواتر جوان خۆی بە هەتوانیکی گیراوه بە زەیت و خۆله‌میش، چەور کرد. دووجار حیجامەیی کرد، بەلام سوودی نەبوو. مانگی رەمەزان ناردمی بۆ لای مامم:

- موحی بریک (شۆنیز) و دەبە زەیتیکم بۆ بینە.

منیش پۆیشتم و چوومه دووکانەکەیی، بێ سلاوکردن وەژووورکەوتم، دایم مامم بادەیه‌کی سووکه‌لی بەدەسته‌وه‌یه و خەریکی مەینۆشییه. بە ترسوله‌رزوه کشامه‌وه، ئاخ‌ر به‌و رەمەزانه پیرۆزه مەبخواردنەوه مانای چیه‌؟ ئەو منی نەبینی. پاشان نەختیک کشامه‌وه و لە دەرەوه بانگم کرد، هەرۆک ئەوه‌یی تازه هاتبم و ئاکام لە هیچ نەبیت، ئەویش پووخته‌تی چوونه ژووره‌وه‌یی پێ دام. من شوک بووبووم، به‌و ریکه‌وته کتوپره‌ سەرم سوووری دەخوارد، راستییەکەیی نەمدەزانی چی بلیم.

- دایکم شۆنیزی سېی دەویت.

- چیت گوت؟

- شۆنیزی سېی.

قهیریک به سەرسوورمانەوہ لە دەموچاوم رامە و دواتر لە تریقەى پیکەنینى دا. ئینجا لیفکەپەکی سەرشۆرینی تى گرتم و لە تەپلى سەرى دام.

- مامە بەچى پىدەكەنیت؟

- بە نەزانى تو! شۆنیز كوا سېیپە؟

بەم رەفتارەى مامم توورەبووم، ئاخىر كەى ماقولە كەسێك بەو رەمەزانە رۆژوو بشكینى و مەى فركات، هەر لەبەر ئەوہى شارەزایم لە شتیک نىیە گالتهیشم پى بكات! ئاگام لە خۆم نەما و بە پرویدا تەقىمەوہ:

- من بە نەزانى رەنگى شۆنیز، هېچ زيانتيك لاى خودا پى ناگات، بەلام ئارەزووبازى و غەفلەتزدەبى تو لەكن خودا گوناھبار و زيانبارت دەكات. بەرلەوہى بزەنم كاردانەوہ و هەلویستى ئەو چى دەبیت، هاتمە دەرەوہ و خىزا بە چاوى بەئەسرىنەوہ بەرەو مال بوومەوہ. توورەبى و ماندوو بوونم، شۆكبوونم بە فاسقبوونى مامم، پەستبوونم لە هەمبەر ئەوہى بە نەقامى دانام، هەموویان تىكەل بە يەك بووبوون. وەك ئەسپى چەمووش بەرەو ژوورى دایکم خۆم هەلكووتا، بىنیم لەسەر پشت راکشاوہ، سەرى پىچاوہ و قولتيكى لەسەر چاوہكانى داناوہ.

- دایە!

بە دەنگى من راپلەكى و كەمىك سەرى بەرزكردەوہ و چاوہ شەكەت و ماندووہكانى تى بريم، بە دەنگىكى كز گوتى:

- چىپە؟ شۆنیزت هیتا؟

- شۆنیزی سېی يان چى؟ چۆن داواى شتیکم لى دەكەیت، كە نازەنم رەنگەكەى چۆنە؟

- شۆنیز، کورپی خۆم شۆنیز، رهشکه. نازانی رهشکه چیه؟ نابینی ناوهکهی به خۆیهوهیه؟

که زانیم دایکیشم خوی بهسهه برینهکهوه دهکات، شیت بووم، نهدهزانی چی دهلیم:

- چون بزانی؟ تو چیت له من دهویت؟ دهتهویت، که گورهبووم بیمه شیخیک له مزگهوت قسه بۆ خهک بکهه، یان بیمه دووکاندار و رۆزوی رههزان بشکینم؟

- چی بووه؟ کئ رۆزوی رههزانی شکاندووه؟

- عهبدوللای مام، به چاوی خۆم بینیم مهی دهخواردوه.

- یا ئیلاهی!

- بهلئ، بهلئ، له رۆزی رههزان.

لهپی دهستی وهتهویلی داهینا و تووند چاوهکانی چوقاندن، سهری خوی راههژاند و به هسههتیکهوه گوتی:

- یا ئیلاهی! بهزهیی تو! خودایه بیبووره.

دوای ئەم رووداوه، ئیتر نهچوومهوه دووکانی مام. دایکم ئەگهه کاریکی ههباوه سههلوومی دهنارد، منیش بۆ ئەوهی سههروفیسالی نهبینم، به ریکهیهکی دیکهدههچومه مزگهوت، با راستیهکهی بلیم ئەوهه ههموو له توورهییان نهبوو، بهلکه بهشیکی له ترسان بوو. ئەمن نازانم مام ئەو قسانهی منی چون به دلدا چون، لهوانهیه چاوهپیی بینیم بکات و لیم بدا. خۆشبهختانه مام زوو زوو سهردانی نهدهکردین، پچرانی پتوهندیی منیش لهگهه ئەو، چهند مانگیکی خایاند. هههچهند ماوهکه زۆرتر دهبوو، زیاتر له دیدهنی دهترسام. شهوانه خهونی ناخۆشم دهبینی، مام دهبینی له چهقی ریکهدههشلوکوتی دهکردم، ریبواران دههاتن لهبهه دهستی دهریان دههینام.

جاریک باوکم بۆ چهند رۆژیک سههفهریکی بۆ قورتوبه کرد، نامهی خهلیفهی بۆ ههندیک له زانایانی وی برد، وهه نهاریتی پیشووتری،

کاروبار و مشووری ماله‌وهی ته‌سلیمی مامم کرد. دوی چه‌ند
پوژیک مامم هات، چوم دەرگه‌م کرده‌وه، خه‌ریک بوو نه‌یناسمه‌وه،
له ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند مانگه‌ پشتی کوور بووبووه‌وه، له پوژیشن هینده
خوی داده‌هیناوه، ده‌تگوت کړنووش ده‌بات. وه‌ختیک گوتی سه‌رمامه،
به زوویی فه‌رمووی ژووره‌وه‌م لئ کرد. ئاوم بو برد و له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه
دانیشتم، تاویک بیده‌نگ بوو، گوتم:

- مامه‌ چیته، نه‌خوشیت؟

پوژندک له چاوی هاتنه‌ خواره‌وه و پووی تی کردم و گوتی:

- پوژله‌ ته‌ئ گونا‌هه‌کان ئازارم ده‌ده‌ن.

شوکر مامم تو‌به‌ی کرد. ئیواران دوو‌کانه‌که‌ی داده‌خست و ده‌چووه
مزگه‌وت و به‌ دریزایی شه‌و ئیعتیکافی ده‌کرد. پیش نویژی به‌یانی
پریک ده‌خه‌وت، دواتر هه‌لده‌ستا و ده‌ستنویژی هه‌لده‌گرت، نویژی به
جه‌ماعه‌ت ده‌کرد و ده‌گه‌پایه‌وه دوو‌کانه‌که‌ی. هیچ هاورپ و
هاونشینیکی نه‌بوو، له‌هسه‌ن شکازی دراوستی بترازیت، دیده‌نی
هیچ که‌سیکی نه‌ده‌کرد. به‌یه‌که‌وه شه‌ویان به‌ زیکر و قورئانخویندن
و تیفکرین به‌رز راده‌گرت. پیم وابوو حیکایه‌تی من له‌گه‌ل شوینیز و
ئاموژگارییه‌ توونده‌که‌ی من بو ئه‌و، بوون به‌هوی پینمایی و
گه‌پانه‌وه‌ی بو لای خوا. هه‌ر کاتیک ئه‌وه‌م به‌ خه‌یالدا ده‌هات، هه‌ستم
به‌ شانازی و عیززه‌ت ده‌کرد، به‌لام قه‌ت ئه‌وه‌م نه‌ده‌درکانه‌د، ئاخه‌ر
ترسی ئه‌وه‌م هه‌بوو بلئ وانیه‌ درؤ ده‌که‌یت! له‌وه‌یش خراوتر،
ده‌ترسام به‌م قسانه‌ی من ده‌ماری گونا‌هکاری سوار یه‌ک بین و
بچیته‌وه سه‌ر به‌زموره‌زمی جارانی.

هه‌رکه ده‌چومه‌ مالی شکان، ده‌مینین له‌ گه‌رمه‌ی زیکر و
ته‌سیحاته‌دان. جاروبار قورئانیان به‌یه‌که‌وه ده‌خویند و یه‌کیکیان
ئه‌وی دیکه‌ی وه‌گریه‌ ده‌خست. ناوه‌ناوه‌یش شکان قسه‌ی بو

دهکردین، له خوښه‌ویستی و ئه‌وینی خودا نوقمی ده‌کردین، که‌س زاتی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد خه‌لوه‌ گهرموگووړه‌که‌مان لى تیک بدات. هیندیک جار له مالى ئه‌و ده‌خه‌وتم، به‌مه‌ یه‌که‌م که‌رامه‌تى مامم بؤ ده‌رکه‌وت. وه‌ختیک به‌ره‌به‌یانیان بیدارده‌بووه‌وه، ده‌یگوت:

- رابن فه‌جر هه‌له‌ات.

- له‌کوینوه‌ ئه‌مه‌ت زانی؟

- بؤنم کرد. ئاخ‌ر هه‌ناسه‌کانی فه‌جر بؤنیان هه‌یه.

رؤژیک که‌سیک له‌ ده‌رگه‌ی دا، چوم کردمه‌وه، بینیم ئاموزامه، که‌یل و مه‌ستبوو، به‌ لاره‌لار و خواره‌خوار ده‌رؤیشت:

- باوکم له‌کوینیه؟

بردمه ژوروه‌وه و ریک به‌ره‌و لای باوکی چوو، شکازی نه‌بینی، که له‌ رۆخ باوکی دانیشتبوو، پنی گوت:

- باوه! پارهم بدئ، ئه‌و پاره‌یه‌ی دابووت به‌من، ته‌واو بوو.

- پارهم پنی نییه.

به‌ ده‌نگیکی زور به‌رز هاواری کرد:

- پیم گوتی پارهم بدئ...

- هه‌تا ده‌توانی هاوار بکه، پیم گوتی پارهم پنی نییه.

- نالیم پارهم بدئ خه‌له‌فاو... پاره بؤ کی داده‌که‌یت، زورت نه‌ماوه بمریت. ده‌ی پارهم بدئ!

- ئه‌گه‌ر لیره‌ نه‌رؤییت به‌و عه‌سایه‌م وه‌ک ئاژهل لیت ده‌ده‌م و تیت هه‌لده‌ده‌م...

ئیت‌ر کتوپ‌ر کورپه‌ هه‌لیکوتایه‌ سه‌ری. چاوه‌کانی مامم ده‌میک بریس‌کانه‌وه، تاسان و بیئومیدبوون له‌نیویاندا جرتوفرتیان ده‌کرد. به‌په‌له‌ چووین لیمان دوورخسته‌وه، گۆزه‌یه‌کی شکاند. له‌و کتیبه‌ی هه‌لدا که‌ شکاز ده‌یخوینده‌وه و دواتر رؤیشت. مامم به‌ هانکه‌هانک هه‌ستایه‌وه، چاوه‌کانی پر ئه‌سرین بوون، له‌به‌ر خو‌یه‌وه گوتی:

- دلت بریندارکردم، خودا دلت برینداربکات و هرچی زووه بو خوی
بتباته وه.

شکاز دهستی به سهر و جهسته ی مامدا هیتا و به چپه وه پنی گوت:

- نا، له قسه کهت په ژیوان به وه، نزا ی رینویتی و هیدایه تی بو بکه،
خودا به لالانه وه ی دایک و باوک ریگه ی نیشان ده دا.

- ئه مه نزا نه بوو، که شفی خودا بوو.

ئه سرین زهنگول زهنگول له چاوه کانی بارین و گوتی:

- ئه و پیشی من دهمریت، منیش چل روژ دوا ی ئه و دهمرم.

"ئەو (مەكان)ھى (مەكانەت)ى تۆى تىدا نەبىت، بەرگەنارى خە"
ئىبن عەرەبى

حەلقەى عىلم و دەور و تەدرىس بۇ مزگەوتى (قەصبە) گوازرايەوہ.
كەمىكىشى لە مزگەوتى ئىبن عەدىس مایەوہ. كاسبكارە
دەستگىزەكان ھەراسانىان كرىبون، دەھاتن لە گورەپانى مزگەوت
كەلوپەل و كالاكانيان دادەنا. ھەرچەند رینگە بە بەشىكىان درابوو،
بەلام ژمارەكىشىان بەبى پووختەت دزەيان دەكرد و كەسىش پنى
لى نەدەگرتن. منىش يەكىك بووم لەو فەقىيانەى بۇ مزگەوتى
(قەصبە)ـيان بردن، برامە حەلقەى ئەو شىخەى كە لە رۆژىكى
خۆرەتاودا ئاسمانى ئىشىبىلىيى درەوشاندەوہ. بەر لەوہى شىخ
(يوسف كومى) لە فاسەوہ بىت، باسى كەرامات و شكۆى كەوتبووہ
نىو زارى ھەموو خەلكى. باوكم لە حەلقەى وانەبىژى ئەودا
جىگەيەكى بۇ كرىمەوہ. بۇ يەكەمجار، كە لە خزمەتى دانىشتم، وام
ھەست كرد لە ھەمبەر چرايەكى درەخشاندەم. زۆرىەى مندالە تازە
فەقىكان، لەبەر دەموچاوى گرژ و ئەبرۆى پىكدادراوى، مۆرەيان لى
دەكرد و دەپۆىشتن. بەدرىژاى پۆژ ئەو پياوہ ھەر وا گرژ و مۆن
بوو، تا ئەو كاتەى ھەژارىكى دەبىنى، وىجا پىدەكەنى، بانگى دەكرد

و له‌ته‌ک خۆی دایده‌نا، پارە و خواردنی پێ دەدا، بەم جۆرە هەتا پریاسکە‌که‌ی بە‌تال و حە‌تال دە‌کرد.

باوکم ئەو شیخە‌ی بۆ دە‌ست‌نیشان کردم، بێ ئەو‌ه‌ی بزانی‌ت، یان هە‌ست بکات بە‌م هە‌نگاو‌ه‌ی، منی له‌ سەر‌ه‌تای پێ‌گە‌ دانا‌وه‌. خودا له‌ ئاسمان نە‌خشە‌ی کێ‌شا و باوکیشم له‌ زە‌مین جێ‌به‌جێ کرد، له‌ کۆ‌تاییدا مورید به‌ مورادی خۆی گە‌یشت. بە‌نیو ئادگار و پوخساره‌ نوورانییە‌که‌یدا سە‌فە‌رم کرد، بە‌وینە‌ی کۆ‌تریک، که‌ هێ‌چ ئاسمانیک له‌ غە‌یری پووی ئەو بە‌ئە‌مانتر نە‌زانی‌ت، هێ‌چ پووحیک له‌ پووحی ئەو بە‌رفراوتر نە‌زانی‌ت. له‌لای راستی خۆی دای‌نیشان‌دم. من مە‌تتی کتیبم دە‌خویندە‌وه‌، ئە‌ویش شە‌رحی دە‌کرد... له‌ لای چه‌پیشی کورپیک دانیشتبوو، ناوی ئە‌حمە‌د حەریری بوو، بۆ یە‌که‌مجار له‌و حە‌لقە‌یه‌ ناسیم، دواتر بوو به‌ هاو‌پێ‌ی تە‌مە‌نم، له‌ دلی خۆ‌مدا جێ‌به‌کم بۆ راخست، تا کۆ‌تایی ژیانم ئەو جیگە‌یه‌م هە‌لنە‌گرت.

من و ئە‌و، له‌ هە‌موو فە‌قیکانی شیخ زیرە‌ک و زی‌ته‌لتر بووین، هە‌ربۆیه‌ پوژیک له‌نیو هە‌موان ئێ‌مه‌ی هە‌ل‌بژارد و گوتی:
- له‌ به‌یانییە‌وه‌ هە‌موو پوژیک دە‌چینه‌ (منتیار).

- بۆ‌چی یاشیخ؟

- ریساله‌ی قوشە‌یری دە‌خوینینه‌وه‌.

هە‌رچە‌ند پێ‌شنیازە‌ی شیخ زۆر که‌یفخۆشی کردم، به‌لام پێ‌م گوت:
- بۆ چاوه‌پێ‌ نە‌که‌ین تا له‌ خە‌لوە‌ت دە‌گە‌رینته‌وه‌، ئینجا له‌ مزگە‌وت بۆت بخوینینه‌وه‌؟

- له‌وێ ئە‌م نە‌هێ‌نیه‌ دە‌زانن.

به‌هەر‌حال، دە‌روازە‌ی شارمان به‌جێ هێ‌شت و به‌ره‌به‌ری نوێ‌ژی نیو‌ه‌رۆ گە‌یشتینه‌ کێ‌وی منتیار، له‌ تۆ‌قه‌لانی کێ‌وه‌که‌ له‌ خە‌لو‌ه‌تگە‌یه‌کی کۆ‌ندا نوێ‌ژمان کرد. شیخ له‌ سوو‌چیکدا لێ‌ی دە‌خە‌وت. دوا‌ی نوێ‌ژ، ریساله‌‌که‌ی له‌نیو که‌لوپه‌له‌کانی هینایه‌ دەر و دایه‌ دە‌ستم و گوتی:

- مو‌حی، ئە‌وه‌ندە‌ی دە‌توانیت بیخوینە‌وه‌.

ریساله‌ی قوشه‌یریم لی وەرگرت و بەرگه‌که‌یم هه‌لدایه‌وه و ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی کرد. له‌ناکاو له‌رزه‌یه‌ک هه‌موو جه‌سته‌ی داگرتم، مه‌په‌رسه‌له‌به‌ر چی؟ چونکه‌نازانم! وشه‌له‌قورگم گیربوون، چه‌ندی کردم نه‌متوانی ده‌ریانبرم. چاوه‌کانم پوو به‌ره‌و شیخ به‌رزکردنه‌وه، له‌هه‌موو ئه‌و ویتانه‌ی بینیبوونم هیچیان هینده‌ی ئه‌و به‌شکو و ئیجلال نه‌بوون. دیسان ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی کرد، له‌رزهم زیاتر بوو، پووپه‌له‌کان له‌ده‌ستم ده‌له‌رینه‌وه، خه‌ریک بوو له‌داوه‌که‌یان راپسکین و به‌ربینه‌وه. چه‌ند جارێکی دیکه‌هه‌ولم دا بیخوینمه‌وه، به‌لام شکستم خوارد و نه‌متوانی، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌نگم پوکابینه‌وه و نه‌ماییت. ریساله‌ی قوشه‌یریم له‌ده‌ست که‌وته‌خواره‌وه، به‌چاوی پر له‌ترس و سامه‌وه، ته‌ماشای شیخ کرد. شیخ زه‌رده‌یه‌کی کرد و ریساله‌که‌ی هه‌لگرته‌وه، دواتر دایه‌ده‌ستی ئه‌حمه‌د و گوتی:

- ئه‌حمه‌د تو بیخوینه‌وه.

ئه‌حمه‌د ریساله‌ی قوشه‌یریی به‌هه‌ستیاریه‌وه له‌شیخ وەرگرت و به‌جۆریک له‌نیگه‌رانی لایه‌کی بۆم کرده‌وه. پاشان ئه‌عوزوبیلا و بیسمیلا‌ی کرد و ریساله‌که‌ی لیک کرده‌وه و خویندیه‌وه. به‌ده‌نگی پوون و په‌وان و زۆر به‌سینایی پینداچوو، ناوه‌ناوه‌شیخ پای ده‌گرت و شه‌رحی ده‌کرد. ماوه‌یه‌ک به‌م حاله‌ماینه‌وه، هه‌ر ئه‌و ده‌خویندنه‌وه و شیخیش رافه‌ی ده‌کرد، منیش بیده‌نگ و خامۆش، نه‌هیچ پرسیاریکم ده‌کرد، نه‌هیچ وه‌لامیکیشم پین ده‌درايه‌وه. له‌رزه‌که‌م نه‌ما، به‌لام هیتشتا هه‌ر په‌شوکار و خه‌مناک بووم. گاهیک وه‌ختی عه‌سره‌ات و نوێژمان کرد، شیخ گوتی:

- موچی، تو لای من بمینه‌وه، با ئه‌حمه‌دیش بروتاه‌وه.

پاشان ئاورپکی له‌ئه‌حمه‌د دایه‌وه و گوتی:

- برۆ بۆ لای که‌سوکاری موچی، پینان بلێ ئه‌و له‌گه‌ل من خه‌لوته‌ ده‌کیشیت و تاکوو ریساله‌که‌ته‌واو نه‌خویننه‌وه ناگه‌رینه‌وه.

ئەحمەد پۈشۈش و منىش لەو خەلۋەتگە چكۆلەيە پامام و ورد بوومەو. شىخ خەرىكى نويزكردن بوو، منىش گۆشەيەكى گونجاوم بۇ خەوتن دەستنىشان كرد. كاتىك لە نويز بوو، بىئەو، بىئەو، ورتەيەك لە دەمى بىتە دەرەو، هىماي بۇ لای سووچىكى نزيك دەرگەكە كرد، كە بچم لەوئى بخەوم. دواتر شىخ لە خەلۋەتگە دەرچوو و منىش تەنيا مامەو، بىرم لەو دۇخەي خۆم دەكردەو، ئاخىر قەت خەلۋەم نەكردبوو، نەشمەزانی لە خەلۋەتدا چى پىويستە بىكەم. ئاخىر دەبى چى بكەم؟ جەنابى شىخ خزمەتكارى نىيە، دەبى خزمەتى بكەم؟ خۆ خواردنىشم بەپىنى پىويست نەهيتاوه، ئەي چى بخۆين؟ باشە بۇچى شىخ منى بۇ تەواوكردى رىسالەي قوشەيرى هيتەتەو و ئەحمەدىشى ناردهو؟ تا شىخ گەرايەو، سەرم لەنيو ئەو هەموو پرسىارانەدا گىزى دەخوارد. بەرەو قورنەيەكى خەلۋەتگە چوو، پىشتەر ئەو قورنەيە لای من ديار نەبوو، پاشان بە دەستى پر لە خورما و لەتگە هەنجير گەرايەو و لەبەردەمى من داينان و گوتى: - دەزانم تو پىخۆرت نەهيتاوه، فەرموو ئەو خواردنەيە بخۆ. - بەلام يا شىخ ئەو هەر زۆر زۆرە، پىنج شەش دەنگە خورما بۆمن بەسە.

- خۆ ئەو خواردنى يەك پۈژ نىيە، ئەمە بۆ يەك هەفتەي رەبەقە.

پاشان ئاماژەي بۆ گۆزەلەي ئاو كرد و گوتى:

- هەلى بگرە و دوام بكەو.

لە خەلۋەتگە چووينە دەرەو و بەرەو لووتكەي كىو پۈشۈتن، گەيشتەنە كانىيەك ئاويكى گەرمى لى هەلدەقولى. داواي لى كردم بىخۆمەو و گۆزەكەيشى لى پر بكەم. پاستىيەكەي ئاوهكە تامى ناخۆش بوو. دەستنويزمان هەلگرت و گۆزەم پر ئاو كرد و بەرەو خەلۋەتگە گەراينەو، لە رىگەي هاتتە خوارەو پىم گوت:

- يا شىخ، پىشتەر بە ھۆي ماندوووبون و شەكەتى لە رىگە، نەمتوانى رىسالەكە بخوینمەو، من...

- نا موحي نا، له بهر ئه مه نه بوو.
- ئاخر له به يانينيه وه به ريگه وه بوو، هيج وچانتيكيشكان نه دا، ماندوو بوو.
- موحي خو پيم گوتي له بهر ئه وه نه بوو.
- هر چه ند دهنگي نزم بوو، به لام زور به په روښ بوو، قسه ي له گه ل ده كردم و ئاورې ليم نه ده دا يه وه. بيانوه كه ي مني پووچانده وه و هويه كه ي شي پي نه گوتم، به مه سامگرتي بووم. وا ديار بوو له باره ي گونا هيكه وه سه ركونه م ده كات، كه نازانم چپيه. تا گه راينه وه خه لوه تگه بيده نگ بووم. گوزه كه م دانا و دانيشتين. ريساله كه ي له نيو كه لويه له كان ده رهيتا و ديسان دا يه وه دهستم و گوتي:
- بيخويته وه.
- زور به ستينايي خو ينده مه وه. بئ هيج زور له خو كردن و مشه قه تيك. به دلتيكي ئارام و هه ناسه دانتيكي ته واو ده مخوينده وه، تا داواي لي كردم بوهستم، ئه وسا گوتي:
- ده بوو ئيسته له پيشووتر شه كه تتر بيت، كه چي زور به پووني خو ينده ته وه.
- بو يا شينخ؟
- چونكه جاري يه كه م دهسته كانم قوچانده بوون، نه تتواني بيخويينيه وه، ئيسته كردنمه وه و به ئاساني خو ينده ته وه.
- چون قوچاندين و كردنمه وي دهسته كانني تو ئاوام لي ده كه ن؟
- چونكي من شينخي قوم، خودا مني كرده مورادي تو و تو يشي كرده موريدي من. به فرماني خودا ده تبهستم و ده تگه مه وه... تازه يه كه م ههنگاوت نا، ئه و جا بو كوي ده چي برؤ. دواي يه كه ههفته مانه وه له كيوه كه، ته واوي (ريساله ي قوشه ييري) م ئه زبه ر كرد. خو م گوشه گير كرد، له خودا ناورامه وه له سه ر ئه و ريگه يه ي بو مني داناوه كومه كم بكات. دواتر شينخ ريگه ي دا برؤم، خو شسي له خه لوه تگه ما يه وه. به يانينيه كي باراناوي و سارد به ره و ئيش بيبليا

هاتمهوه، راستیت دهویت هیچ ههستم به سهرمانه کرد، نیازی سهفهریکی دوورودریژم هینا و هیچ ههستم به ماندووبوون نه کرد... که گه یه شتمه بناری کیتوهکه، ته ماشایهکی لووتکه کهم کرد، خه لوه تگه م لئ ئاوا بوو. به فیرا قی شیخه کهم، چاوه کانم پر له ئه سرین بوون، خاترجه م بوون له وهی بوومه ته موریدیکی هه قیقی، بویه وا به کول ئه شکیان ده پرشت. هه بیه تی شیخ له کیتی (منتیار)، ده یان هینده ی ئیشبیلیا بوو. هه رچهند پارامه وه و لالامه وه، زورم بیر لئ کرده وه، داوام له خودا کرد نه یئینی ئه وه م بۆ ده ربخات، بۆی ده رنه خستم... پشتی چهند سالان، له مه ککه ئه مه ی بۆ که شف کردم. ئه وه موو فیکرانه ی نیو سهرم پینکدا ده پزان، وهک تا فگه یهک له خه ونمدا هه لده پزان، زانیم ئه وه موکاشه فه ی خودایه، به په له خۆم گه یانده قه له م و نووسیم:

- له کیتی منتیار، (مه کانهت) —ی پرووحی شیخ کامل بوو. (مه کان) نیره و (مه کانهت) مئیه. ئاده م نیربوو، ته نیا به حه و کامل بوو. منتیار کیتی که ته نئ به لووتفی شیخ کامل بوو. ئاده می به بی حه و، که سیکه هیچ ریشه و ره چه له کی نییه. کیتو به بی شیخ، ته پۆلکه یه کی بی به هایه. (مه کان) به بی (مه کانهت) بلقی سهر ئاوه. بویه گه ره که (مه کان) رامی به رده سستی مئینه بکه ین، تاکوو (مه کانهت) ی خوی تیز و کامل بکات.

دەستنوسىڭ لە ھەلەب

۱۲۵۹/ز/۶۵۷ك

چووم بىست چىلم بە يەك وشتر گۆرپپەو، ھىشتايش پىم و ابو
 قازانجم کردووه. ھەتا دووژمن لە شار نزيك دەكەوتەو، نرخی
 ولاخی سواری و باری گرانتر دەبوو، ھىي ئازەلى ديش وردەوردە
 دەھاتە خوار. کاسبکاران ھەرچى لە دووکان و کۆگەکان ھەيان بوو
 بە ھەرزانتريں نرخ ھەراجيان کرد. خەلکيش ھەر پارەيەکیان لەبەر
 دەست بوو، بەپىخۆر و نان و خورما و ئاليکیان دا، بەمە باری
 کۆچرەويی خۆيان سووک کرد، بەلام ئەوھى ئاتاجيان پینەبوایە
 نەيان دەبرد. ھەرکى توانای ھەبوایە دەپۆی، ئەوھى درەنگ کەوتبا،
 دواتر فریا نەدەکەوت. خەلکانىکم دیتن لە مالەوہ بۆ بازار دەچوون،
 دواتر پيش ئەوھى بۆ مال بگەرینەو، راستەوخۆ بۆ دەرەوھى
 ھەلەب کۆچيان دەکرد. گاورەکان بەرەو ئەنتاکیە و ئەزنە و سیس و
 ترسوس پۆیشتن. لە دەروازەى ئەنتاکیە و خۆراوای شار،
 کۆبوونەو، پشتینەکانیان لەخۆ دەکردەو و سەلیبە بچووکەکانیان
 وەلا دەنا. گاورەکان نیازی گەرانەوہ بۆ ولاتەکانیان ھەبوو، لەترسى
 ئەوھى چەتە لەپى پرووتيان نەکەنەو، ھەموو زىرەکانیان دەفروشت.
 زىرنگەران دواى ئەوھى زانییان گاورگەل زىر و زیویان دەفروشن،

له نزیك د هروزه كه قوناخيان داكوتا، دواتر، كه گاوره كان
 ئاشكرابوون، وازيان له م كاره هینا...
 بهلام زوربهی موسلمانه كان بؤ باشوور، پیک به رهو ئاراسته ی
 دیمه شق و حیجاز و میسر ده پویشن. به دریزایی سالی پابردوو،
 مهالا له پوژانی ههینیدا تهنی شتیکی به گویدا چرپاندبوون:
 "ئو کاته ملی و شتران له به سرا به ئاگری حیجاز پروناک ده بیته وه
 نبوئته ئیلاهی به نزیکبوونه وهی پوژی په سلان دیته جی". ههینی
 دوای ههینی و تاربیژه كان خه لکیان له نزیکبوونه وهی روژی قیامت
 و نیشانه و پروداوه کانی ئاگادار ده کرده وه. کاتیک به غذا که وته
 دهستی ته تهره كان، له نیو خه لکی وا قاوه^۲، که هولاکو مه سیحی
 ده ججاله، ته نیا به کوچکردن بؤ ئه رزی موقه ددهس، خه لک له چنگی
 پزگاری ده بیته... و تاربیژی ئیمه هر زور باوه ری به م باسه هه بوو:
 "... خه لکینه! بویه مه سیحی ده ججال ئه م ناوه ی لی نراوه، چونکه له
 ماوهیه کی که مدا، زهوی داده مالت. فه رمانده ی ته تهره كان هولاکو
 نه فره تی خودای لی بیت، به ماوه ی هه فته یه ک له نازهر بایجانه وه تا
 شام، زهوی وه بنه خو گرت، ئه مه مه سیحی ده ججاله... ئه و،
 بانگه شه ی ئیسلام ده کات، لی ئیسلام له و به ریبه. هه رکی له ئیوه
 باوه ری به پیغه مبه رایه تی محمه د هه یه، با راسپارده کانی جیبه جی
 بکات. ئه و فه رموو یه تی ده ججال له نیوان شام و عیراق دیت و راست
 و چه پ بؤگه ده کات، هه یج شوینیک له و دنیا یه نامینیت سه ری پندا
 نه گریته، تهنی مه ککه و مه دینه نه بن". خه لک له گوړه پانی مزگه وتی
 له رزه یان وی که وتبوو. ئه و دهنگو و واته واتانه، هه موو گوړه پان و
 مزگه وت و بازار و مال و گه رماو و کیلگه کانیان گه رم کردبوو.
 هه رکاتیک هولاکو گه ماروی شاریکی ددها، ئه و دهنگویانه ده بوونه
 سرته سرت، بهلام گاویک له شکرکیشی ده کرد و له حه لب نزیک

^۲ -وا بلاو بووه ته وه.

دەبوو ھو، دەبوو نە بنیشتە خۆشەى سەرزاران. لە کورتاییدا ماردین کەوتە دەستی ھۆلاکو، ھیچ بەربەس تیک لەنیوان حەلب و ئەودا نەما، ترس کەوتە دلێ خەلک. قەت بازارم وا شەپریۆ نەدیوو. کەلوپەل لەکن دەرگەى دووکانەکان دانرابوون. پیریۆ و ئاژەل بەنیو بازاردا جرتو فرتیاں بوو، کەس نەبوو ئەو پەشیوییه بەرزەفت بکات. دەنگ و ھاواری کاسبکاران بەسەریە کدا بەرز دەبوو ھو. لە ھەر کوینیەک ویستبایان شەمەک و کەلوپەلیان دادەنا. زینفرووشەکان ھاتیوونە بازارى عەتتاران، قوماش فرۆشیش کەوتبوونە بازارى ئاسنگەران. دەفر و قاپوقاچاغ و شووشە ورد و ھەرا کرابوون، لەنیو کۆلانان خەلک پینان لى دەنان، ئەمەیش دواى ئەوەى کاسبکار لە فرۆشتنیان بیئومید بوو بوون، تینان ھەلدا بوون و بەولاولایان دادابوون. وشترە کەم پراکیشا و بەرەو مال بوومە ھو، باوکم لە قاپیە کە ھەستابوو، ئوقرەى لەبەر برابوو، ھەرکە منى بینى، دەنگى دام:

- پۆلە! بۆ دەرنگ کەوتى؟ دەى خیرا گورج بە.

من چاوەرپێ ئەو ھبووم بەروودا ھەلشاخیت، چونکە ئەگەر زانیبیتی چ مامەلە یەکم کردووە، دەر دیکم پى دەکات، با بە دەواری شەری نەکردبیت، بەلام خۆشەختانە ھیچی نەکرد. پینکە ھو سندوقەکانمان داگرتن، لەبەر خۆمە ھو دەمگوت ئاخۆ دەبی ئاگاداری ئەو دۆخە بیت؟ ھەگومان کەوتم، ئەرى دەبی بزانیتم، کە من بیست چیلەم بە یەک وشتر گۆرپیو تەو، یان نا؟ بەھەرحال، یازدە ھیتستری لە سندوق و بوخچە و قووت و زەخیرە بارکردن، ھانکە ھانکی وئ کەوت. بە تەنیشتیو ھو رویشتم، ھەک ئەوەى قسە لەگەل خۆمدا بکەم:

- بیست چیلە بە یەک ھیتستر، وای ئەو ھ چ شیتیبیە کە!

باوکم بن ئەوەى لام لى بکاتە ھو، گوتى:

- دياره ٺه و كه سهى ٺه و چٽلانہى لئ وەرگرتوويت شيت بووه، مهگين چييان لئ دهكات؟ به خوا هه مووى لئ مردار ده بنه وه.
- دواتر هيمايه كى بؤ كه ژاوه لولدراره كهى و سهر زهوى كرد و به جورىك له دنه دانم گوتى:
- دهى كه ژاوه كهى دايكت هه لده و ريكي بخه.
- دايكيشم وهك ٺامازهيهك بؤ ته و او بوونى كاره كانى، له ده رگه ده ركهوت و دهسته كانى هه لته كاندن و گوتى:
- تاهير هيچ شتيك له ژووره وه نه ماوه.
- دهى كه و ابوو بهر له خوړٺابوون وهرې ده كه وين.
- دايكم له م برياره كتوپرهى باوكم سهرى سوورما:
- يانى شهو؟ ٺهى بؤ تا به يانى ٺارام نه گرین؟
- نا، تا ته تر نه هاتووه، ده نا شار ده شله ژيت و كهس به كهس ناميتيت، دواى ده ره وهى شار زور له ناوه وهى ٺه مينتر ده بيت.
- ٺهى دز و چه ته چى؟
- باوكم ٺاوړيكي له دايكم دايه وه و بؤ يه كه م جار له به يانيه وه بزه يه كى هاتى و گوتى:
- حورمى! باوه رېم بې بكه رېگه ي حه له ب ديمه شق ناگيريت، حه له ب دواى چه ند رېوژيكي كه م، چول ده بيت.
- فرميسكيك كه وته سهر پيلوه كانى، ته ماشاى كوسپه كهى ده رگه ي كرد و گوتى:
- خانووه كه مان؟ خزمو خو يشمان؟ ده روجيرانمان؟
- باو كيشم لاسايى كرده وه:
- دوو كانه كه م؟ بازرگانبيه كه م؟ شمهك و كالاكانم؟
- ده موچاوى دايكم نو قمى فرميسكان بوو، به ناله نال گوتى:
- ٺاى له و باره ناله باره، له و دوخه پر له ٺاخ و داخه.

- دایکی ئیسماعیل، بەر لە ھەمووشی تێک گەرە که خۆمان ھەشار بەدەین. ئیستە مفاڕقین و ماردین و رەھا کەوتوونەتە دەستیان، لە ھەلب زیاتر سەنگەریان مەحکەمتر بوو.

- ئەمن وام دەزانی شوورەکانی ئیمە بەرزترن و قەلاکانمان شکست ناهینن.

- ئەگەر گەمارۆمان بەدەن لە برسان دەمرین. بیستم دواى سالیك گەمارۆدان چوونەتە نێو مفاڕقین، دەبینن ھەموو خەلکە کە مردوون. - لوتفی تۆ خودایە...

دانیشتم و گویم بۆ ئەو گفتوگۆیەى دایە و بابە ھەلخست، لە خەفەتان خەریک بوو شەق بەم، لە ترسان ھەموو گیانم دەلەرزى. سوپای تەتەر بەرەو پرومان دیت، سوپای ناسر یوسفیش لە دیمەشق وەک مریشکی سەر ھیلکان کێکەوتوو. نە ئیمە قوتار دەکات، نە ھیچیشی بۆخۆی پێ دەکریت. لەو تەى ئیسلام خۆرى ھەلاتوو، ئەو یەکەمین جارە موسلمانان بێ خەلیفە بن. قوتەر لە میسرە، ناسر لە شامە، موعیس لە کەرکە! بە خۆای ئەوانە مریشکن. ھەموویان مریشکن و لەسەر ھیلکە متبوون، تاکوو پۆژیک ھۆلاکو دیت و ھەموو ھیلکەکانیان دەشکینیت!

باوکم سەرئیکى بەنێو مالددا گرتەو، بۆ ئەوێ بزانیت ھیچی تیندا ماوہ یان نا، بەنێو ژوورەکاندا ھات و چوو. پاشان ھاتە دەرەوہ و بە چپەوہ سندوقى سەر ھیستەرەکانى ژماردن. دیسان بۆ دواچار گەرپایەوہ مالدەوہ، سندوقى دارینى ھینا، زۆر بە مەحکەمى داخرابوو، نەخش و ھێلى جوانى بەسەرەوہ کیشرابوو. لەو ھیستەرە بارى کرد، کە خۆى سواری دەبوو. پاشان گەرپایەوہ و لەبەر دەم دەرگە کە وەستا، دایکیشم بە چاوى پێ گریان و پەنگى زەرەدەوہ ھات بە باوکمى گوت:

- ئەى بە لای مالى روقیەدا نەچین؟ لەوانە یە پنیوستى بە ھاوکارى ئیمە ھەبیت.

- له دەر وازهی (قنسرین) پښان دهگهین.

- ئه‌ی سومه‌ییه؟

- هه‌موو کچ و هاوژینه‌کانیان له‌وئ ده‌بینی. ئه‌م‌رۆ به‌یانی ئیسماعیل سه‌ردانی کردبوون.

به‌هه‌رحال، دایکم چوه‌ نیو که‌ ژاوه‌که و جله‌وی وشتره‌که‌یشم دایه‌ ده‌ستی یاقوت، که‌ ئه‌ویش سواری هه‌ستره‌که‌ی خۆی بوو‌بوو. ده‌گه‌ل قافله‌ بچوو‌که‌که‌مان رینگه‌مان گرته‌به‌ر، راستیه‌که‌ی من هه‌ستم به‌ و نینگه‌رانی ده‌کرد: "خودا ئه‌مه‌ چ قافله‌یه‌که‌؟ یانزه‌ هه‌ستهر و وشتریک بۆ بازرگانیکي ناسراوی هه‌له‌ب‌ چین؟ ته‌نانه‌ت سه‌رنجی دز و جه‌رده‌ی شار و ده‌ورو به‌ریش به‌ لای خۆیدا راناکیثیت! دایکم له‌نیو که‌ ژاوه‌که‌ ده‌نگی هات، نزای سه‌فه‌ری بیرخستینه‌وه. هه‌رکه‌ له‌ کولانه‌که‌مان ده‌رچووین، دایکم به‌ ده‌نگیکي گریانای و پچرپچر گوتی:

- یا سه‌تار، سه‌ترمان که. یا هه‌فیز، حیفرمان که.

که‌یه‌شتینه‌ ده‌روازی (قنسرین)، زاوا و خوش‌که‌کانم له‌ وئ چاوه‌نۆریان ده‌کردین، باوکم هه‌مای بۆ می‌ردی سومه‌ییه‌ کرد، که‌ سواری هه‌ستریکی مه‌ بیت، چونکه‌ خۆی هه‌یچ و لاخیکي پښنه‌بوو. له‌گه‌ل خه‌لکیکي زۆردا، که‌ له‌ دۆزه‌خی په‌شی ته‌ته‌ر رایان کردبوو، ده‌روازه‌مان جئ هه‌شت.

شاریک، وا باله‌خانه‌کانی له‌ خه‌لک هه‌لده‌ته‌کینیت، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی، که‌ دوو‌پشک پتوه‌ی داوه‌ پتخه‌فه‌که‌ی داده‌وه‌شینیت! ده‌رودراوستی خۆمانم بینی، هاو‌رپیکانم دیتن، پشه‌وه‌ر و پیاوانی ئاسایشم دیتن، ته‌نانه‌ت سه‌ره‌بازه‌کانم بینین، زری و خوده‌کانیان به‌ و لاخه‌کانیان خستبوو... به‌شیکمان به‌م سه‌ره‌بازانه‌ زۆر دلخۆش بووین، چونکه‌ به‌ چه‌که‌کانیان به‌رگریان لئ ده‌که‌ن و چه‌ته‌ و رینگر توخمان ناکه‌ون، ئه‌گه‌رچی خۆشیان له‌ ترسان رایانکردبوو.

پیشتر له گهل باوكم زورچار ريگه‌ي نيوان ئه‌و دوو شاره‌مان
 كوتاه‌ته‌وه، كه‌ليک جاريش چووينه‌ته نابلس و كه‌رك، به‌لام قه‌ت
 هينده‌ قه‌ره‌بالخم نه‌ديوه، ته‌نانه‌ت له مه‌راسيمي حه‌جيش شتي وا
 نه‌بووه. كه‌ گه‌يشتینه ديمه‌شق، جه‌نجالي و پالپه‌ستويه‌ك بوو، له
 ژيانمدا شتي وام نه‌ديبوو. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ريزي باوكم له‌كن به‌شيك له
 بازرگانه‌كان نه‌بوايه، ئه‌و شه‌وه شوينيك نه‌ده‌ما تيندا بخه‌وين،
 جيگه‌يه‌ك نه‌ده‌ما ولاخه‌كانماني لي بيه‌ستينه‌وه، به‌لام باش بوو باوكم
 پيش ئه‌وه‌ي بگه‌ين كه‌سيكي ناردبوو خانووئيكمان بۆ بۆ دابين
 بكات... زور له‌ هاوه‌لانمان له‌ ده‌وروبه‌ري شار ختوه‌تيان هه‌لدا.
 سه‌دان كه‌س به‌ چه‌ند ريزيكي نارپك وه‌ستابوون، چه‌ندان پياو و
 ژن و منداڵ و به‌نده و كاسبكار، له‌نيو ئه‌و ريزانه ده‌هاتن و
 ده‌چوون، ختيرخوازان بۆ هاوكاري ريتواران هيتابوونيان.
 به‌ياني دواتر باوكم گوتي:

- من ده‌چه سه‌ر گلکوی ئيين عه‌ره‌بي، كئ ده‌يه‌ويت با بيت.

من و دايمك و سومه‌بيه له‌گه‌لي چووين، به‌لام روقيه دووگيان بوو،
 به‌ده‌ر له‌وه‌يش، حه‌زي ده‌کرد لاي مي‌زده‌كه‌ي بمينيته‌وه، كه‌ له‌ ريگه
 دووپشك پتوه‌ي دابوو و تووشي له‌رزوتا بووبوو. به‌پينان چووينه
 (قاسيون)، گلکوی ئالزه‌كي له‌وي بوو، چووينه ژووره‌وه، باوكم
 سندوقيكي جوان و رازاوه‌ي به‌ده‌سته‌وه‌بوو. له‌ به‌رانبه‌ر گوپيكي
 كه‌چكراو وه‌ستا و سلاوي له‌ شيخي ئه‌كه‌به‌ر كرد، دايمك و
 سومه‌بيه‌يش له‌بن ليوان نزايان ده‌خويند، من گويم له‌ هيچ نه‌بوو.
 ئه‌منيش سلاوم له‌ گوپي شيخ كرد، پيش چه‌ند سالان له‌گه‌ل باپيره
 سوډكين ئه‌و ريگه‌يه‌مان برپيوو. باوكم هه‌ستا و به‌ره‌و لاي خاديمي
 گلکوی شيخ چوو، له‌ سووچيكي نه‌زم خه‌ريكي قورئان خویندن بوو،
 سه‌لامی لي کرد و له‌كنی دانیشت و گوتی:

- ئەم کتیبه هه‌ي شيخي گه‌وره‌مانه، به‌ ده‌ستی خۆي نووسيوه‌تیه‌وه،
 باوكم له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا داواي لي کردم وه‌ك گلينه‌ي چاوم بپاريزم.

ئەمن ھیچ شوینیک لێره بە گونجاو و ئەمیتەر نازانم، ئاخەر ئێره
گلکوی خاوەنه که یه تی. ئایا ده کریت له نیو گلکۆکه داینین؟
- خادیمه که زۆر بایه خێ بهم قسانه ی باوکم دا، قورئانه که ی
به ردهستی داخسته وه و لایه کی له باوکم کرده وه و لینی پرسى:
- کوا دهستتووسه که؟
باوکم سندنووقه که ی له پیش خوی دانا و کردیه وه، پوو په له
ته جلیدکراوه کان ده رکه وتن، ده و روبه رى به دهستی که سانی شاره زا
و لیهاتوو رازابوو وه، په رى حه له بی بریسکه داری لیدرابوو،
ماده یه کی پتوه بوو، به کۆنبوون په رپووت نه بیت. ئاخیکی هه لکیشا
و رۆندکی به چاودا هاتنه خواره وه.
- به لى، راست ده فهرموون، ده بی سپارده بدریته وه خاوه نه که ی.

بہشی سپیہم

"زهمان (مه‌کان) ییکی جووله‌داره، (مه‌کان) یش زهمانیکی وه‌ستاوه"
 ئیین عه‌ره‌بی

له‌هیکرا برای خه‌لیفه کوچیدوایی کرد، ده‌بوو باوکم بچینه مه‌راکیش. داوام لئ کرد و له‌به‌ری پارامه‌وه له‌گه‌ل خۆیم به‌ریت، ئه‌ویش پازیبوو و گوئی خۆت ئاماده بکه، به‌لام دواتر په‌شیمان بووه‌وه. پئی گوتم پۆله شانده‌که له‌به‌ر نه‌بوونی کات، بریاری دا به‌له‌م تا ده‌ریای ره‌ش، به‌نیو پروباردا برۆن، له‌به‌له‌میش جئی تو نابیته‌وه. به‌لووتفه‌وه ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانم و گوئی:

- ئه‌گه‌ر له‌ریگه‌ی قافله‌وه‌بوایه، په‌یداکردنی ولاخیک ئاسان ده‌بوو. دلم ویکهات، هه‌ستم به‌خه‌مناکی و ناوئمی‌دییه‌کی زۆر کرد. شووره‌کانی ئیشییلیا له‌چاومدا زۆر بچووک بوونه‌وه، تا بوونه‌و زیندانیکی به‌ردینی گه‌وره. ته‌مه‌نم گه‌یشتبوووه بیستوپینج سال له‌م دنیا فراوانه‌دا ته‌نی مورسیه و ئیشییلیام دیتوون. چاوم پر ئه‌سرین بوون، باوکم دلی نه‌رم بوو، گوئی:

- کورپی شیرینم خه‌م مه‌خۆ، که له‌سه‌فه‌ره‌که‌م گه‌رامه‌وه، که‌ره‌تی داهاتوو بۆ قورتوبه له‌گه‌ل خۆم ده‌تبه‌م. دواي دوو مانگ گه‌راپه‌وه، سندوو‌قیکی گه‌وره‌ی زاخی له‌گه‌ل خۆی هینابوو، گوئی هاو‌رپیه‌کی

بازرگانم ئەمەي پىن سىپاردووم. ئەمن چەند فيكرم لى كردهوه
نەمزانى ئاخۇ بۇچى جىگەي ئەو سىندوووقە، كە قەبارەكەي دوو
هيندەي منە لەنيو بەلەمەكە بووئەتەوه، كەچى جىگەي من نەبووئەتەوه!
باوكم زۆر دلخۆش دياربوو. خەليفە بەم شاندى زۆر ئاسوودە
دەبىت، بە ئامادەبوونيان سۆزى بۇ ئىشيبىليا دەخرۆشيت. ھەر يەكەو
بەخششيتكى باشيان دەداتى. پاشان نامەيەك بۇ والىيەكەي
دەنووسىت:

"خودا وەفای لەگەلمان نواندوو، سەرانە و داھات و دەستكەوتىكى
زۆرمان دەسگىرىبوو، بۇيە داوا دەكەين سەرانە لەسەر خەلكى
ئىشيبىليا ھەلگرن و لەمپۆ بەدواو، ھىچ شتتەك لە خەلكەكە
وەرئەگىرىت... سوپاس بۇ خودای تاقانە."

ھەر ئەو پۆژە والى ئەمەي پراگەياندى و داواي لە مەلاكان كرد، ئەمە
لە وتارەكانيان باس بگەن و نزاى سەرکەوتن و شكومەندىش بۇ
خەليفە بگەن، بۇ ئەوئەي ھەموو ئەوانەي لە فەرمانى دەردەچن
تەفرووتوونايان بگات.

خەليفە ئەسپىكى پەسەنى عەرەبى دابوو باوكم، ھەرۋەھا خشلىكى
مەراكىشىشى بۇ دايكم ناردبوو. بەلام دايكم داواي ئەوئەي، كە زانى
خەليفە كەنيزەيەكى قشتالى داوئەتە باوكم، خشلەكەي لەبەرچاوان
كەوت. ئەو ژنە قشتالىيە يەك لەو كەنيزانە بوو سالانە بەزۆر وەك
بەشتەك لە سەرانە لە (ئەلفونسو) وەردەگىران و دەبرانە كۆشكى
موەحىدەكان. داواي دوو ھەفتان، پاش گەيشتنى بەخششەكانى
خەليفە بە والى، پۆژتەك دوو سەرباز لەنيو كەژاوەيەكدا
خاتوو(دورە)يان بۇ باوكم ھىنا، باوكم دەستبەجئى بردىە ژوورى
خوشكەكانم، پاشان چووہ لای دايكم و گوتى:

- نوورەگيان! گويم لى بگرە، خەليفە كەنيزەيەكى بۇ ناردووم، من
نامەويت مندالم لىي بيت، تكايە كيشە دروست مەكەن و بەدفعەرى
مەننەوہ.

دایکم له بهرانبهر باوکمدا بهرگهی گرت و به لینی گویراپه لیبوونی پندا، بهلام هرکه چووه دهرهوه به خاموشی دهستی به گریان و واوهیلا کرد، بالیفی له نیو ده می خوی نابوو بۆ وهی دهنگی دهرنه چیت. هیتده گریا تا کلوکوی دامرکا، ئینجا چووه ژووری کچهکان، بینی دهرهخاتوون به بیدهنگی دانیشتووه، کچهکانیش دهیانه ویت لئی نزیک بکه ونه وه و قسهی له گهل بکه ن. دایکم پئی گوت ههسته وه ره له گهلم. هه موو ژوورهکانی ماله وهی له گهلدا گهرا، فیری کرد چون جلی باوکم دهشوات و چون جیخه وه که ی بۆ چی دهکات، چون ناوی بۆ گهرم دهکات و گهرماوی بۆ پاک دهکاته وه. له ئاخیش پئی گوت:

- له مرۆ به دواوه تو له هه موو شتیکی گهره که ی خوت به رپرسی. وهختیک باوکم ئیواره گهراپه وه، دایکم زور به گهرموگورپی و دلخوشی پیشوازی لیکرد، پاشان پئی گوت:

- خودا که نیزه کهت بهرکه تدار بکات. هه موو شتیکم بۆ باس کرد، پیم گوت چونچونی خزمهتی تو بکات. وهک ده بینی من پیربووم و توانای کارکردنم نه ماوه. سه ره ئیشه ییش له کۆلم نابیته وه. نه گهر ره زامه ندی بفرموویت من و کچهکانم له هه ردوو ژووری بهری خورهلات ده مینینه وه و تو و دهره ی که نیزه شت له هه ر دوو ژووره که ی خورئاوا نیشه جی بن. مو حیش با له ژووره که ی خواره وه بیت. نه وه باشتره بۆ تو له وهی هه موو شه ویک گوازه گوازی نه وجی وجی بکه ییت. باوکم ریگهی پندا، هه رچه ند به رووالهت خوی وا دهرخست که پئی ناخوشه، بهلام وا دیاربوو زوری پی خوش بوو. ریک به پیچه وانهی من، خۆم دهرده خست که یفسازم، بهلام هه تا بلئی دلتهنگ و نیگه ران بووم. هیچ شتیکی له و ماله دا هیممه تبه رزی و گه یشتن به مورادم پی نابه خشی. دایکم خه ریکی گریانه، باوکیشم له نیوان دین و دنیا دا تیماوه. خوشکه کانم بوونه ته دهسته ژن، ئیستا په چه و چارۆکه ده پۆشن، بهلام هیشتا نازانن جیاوازی نیوان عه دهس و عه لهس بکه ن. نه وان ته نیا بایه خ به

حیکایهت و، چاوه‌پروانی خانمانی ئارایش و، گوتنه‌وهی سرود و هونراوه ددهن. سه‌لومیش کروماته و قسه ده‌گه‌ل که‌س ناکات، هه‌روه‌ک گایه‌ک وایه له ناعووریک به‌سترابیتته‌وه، کاری ته‌نیا خواردن و کارکردن بیت و به‌س. هه‌ستم ده‌کرد خانه‌واده‌کم پێگی‌ی رۆیشتم لئ ده‌گرن و له‌گه‌یشتن به‌ ئاواتم پێشم لئ ده‌گرن. خۆ هیشتا دایک و باوکم هینده‌ پیر و که‌نه‌فت نه‌بوون تا به‌سه‌روکاریانه‌وه بم، هیشتا خوشکه‌کانم می‌ردیان نه‌کردووه، تا ئه‌وه‌ی مالیان لئ چۆل بووینت.

ئه‌سیریک له‌ سینمدايه، ده‌یه‌ویت بفریت. خۆرێک له‌ چاوه‌پروانی هه‌له‌اتندایه. قافله‌یه‌ک، چاوه‌پێی رۆیشتن ده‌کات. له‌ ماله‌وه‌ باوکم به‌ که‌نیزه‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه، دایکیشم به‌ که‌چه‌کانی، له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالیش هه‌چ شتیکی نوێ نیه‌.

هه‌لقه‌ و مه‌جلیسی زانست و زیکریش خامۆش بووه، ئێ ناخر خه‌لیفه‌ رۆیشت و هه‌رچی زانا و فیه‌زان و فه‌یله‌سووف و هه‌کیم هه‌بوو له‌گه‌ل خۆیدا بردنی. ئیشبیلیا ئاوی تیوه‌رکراوه، شتیک نه‌ماوه به‌ناوی فیکر و عه‌قل. له‌ تیکرای شار، شیخیکی جێ متمانه‌ نه‌ماوه نه‌چوومه‌ ده‌رسه‌که‌ی و کتیه‌کانیم نه‌خویندبنه‌وه. په‌راوکه‌ و کتیبفرۆشیک نیه‌ سه‌رم به‌ دوو‌کانه‌که‌یدا نه‌گرتینت و ده‌ستتووسه‌کانیم هه‌لگێر و وه‌گێر نه‌کردن. شیخ یووسف کومیش له‌ منتیار چووته‌ خه‌لوت و هه‌چ وانه‌یه‌ک نالیتته‌وه. بيمه‌یلی خۆی به‌سه‌ردا کیشاوم، ئه‌وه‌یش یه‌ک له‌ شه‌یتانه‌کانه، که‌ هه‌ممه‌ت له‌نتو ده‌بات و عه‌زیمه‌ت ده‌پوکینیتته‌وه.

رۆژیک له‌گه‌ل ئه‌حمه‌د هه‌ریری به‌بێ گۆیدانه‌ هه‌چ چتیک، پیاسه‌یه‌کمان بۆ ده‌و‌پووبار کرد. ئه‌و ئه‌گه‌رچی دووسال له‌من گه‌وره‌تر بوو، به‌لام بالای کورتر بوو، وا ده‌رده‌که‌وت که‌ برا بچووکی من بیت. باویه‌مان کرین، له‌ که‌ناری پووبار دانیشتین و ده‌ستمان به‌قسان کرد. من ده‌رگه‌ی قسه‌کردنم کرده‌وه و گوتم:

چیتر بهرگهی مالهوه ناگرم. دایکم بهردهوام سه‌ری دیشیت. خوشکه‌کانم به‌کاری خویانه‌وه خه‌ریکن. باوکم له‌نیوان کوشک و که‌نیزه‌که‌یدا هر هاتوچویه‌تی. پیره‌ژنه‌که‌ی پشت مالمان نه‌ک هر جنیو ددهات، به‌لکه به‌رد و نه‌عله‌یش له هه‌موو نه‌و که‌سانه ده‌وشیتیت، که به‌پیش مالیدا ر‌هت ده‌بن. هریرری به بیستنی نه‌و قسانه‌ی من، یه‌ک به ده‌می خوی پیکه‌نی و گوتی: به‌خوا حاللی مالی منیش له هیهی تو باشتر نییه. دایکم پیربووه و توانای به‌خوکردنی خویشی نه‌ماوه، براگه‌وره‌که‌م که به‌رگدرووه، به‌خوکردنی خستووه‌ته نه‌ستوی خوی. باوکمان له سوپای مورابیته‌کان سه‌ریباز بوو، له کاتی هانتی موه‌حیده‌کان بۆ نه‌ده‌لوس وه‌فاتی فهرموو.

- بیت چونه راکه‌ین؟

به‌لفتیکی خوش و ناوه‌رۆکینکی تفت، نه‌م پرسسیاره‌ی کرد. منیش سه‌ری خۆم راهه‌ژاند و بزیه‌کم کرد و گوتم:

- برا یا ده‌چینه میسر، یان دیمه‌شق، یانیش (دار السلام).

راسستییه‌که‌ی نه‌من دل‌م بۆ هه‌موو نه‌و شارانه‌ی لینی ده‌دا. چیتژم له‌و قسانه‌ی نه‌و وه‌رده‌گرت، نه‌گه‌رچی به‌گالته‌وه ده‌یکردن. نه‌و به‌ده‌م چواله‌خواردنه‌وه، خه‌ریکی خه‌یال‌پلاوی بوو، ورد له‌ئاسۆکه ر‌امابوو، که له‌کلکه‌ی پوو‌باره‌که ون ده‌بوو:

- نه‌ری باسوخواسی (ئیین جو‌بیری غه‌رناتی) ت بیستووه، کتینیکی لای کتینفرۆشه‌کان هه‌یه.

- باسی چی ده‌کات؟

- باسی گه‌شته‌که‌ی بۆ مه‌ککه ده‌کات. خه‌لک حیکایه‌تینکی زۆر خوش و پیکه‌نیناوی لئ ده‌گێرنه‌وه.

- جا حیکایه‌ته‌که چیه‌ی؟

خوی ر‌استکرده‌وه و لایه‌کی لئ کردمه‌وه و نه‌وه‌ی له ده‌می بوو قووتی دا و به‌مه‌شره‌بیککی خوشه‌وه گوتی:

- ئەو پەرەزەشەي كىتەبە كەم لە دوكانە كەي خويندەوہ گوتى:
والى غەرناتە بەدوای جوبىزىدا نارد نامەيە كى بۇ بنووسىت،
ئەوئىش كە دەچىت دەبىنىت خەرىكى مەنىۋىشەيە. فەرموۋى لى
دەكات، ئەوئىش وەرى ناگرىت و ناخواتەوہ، ئاخى ئەو كەسىكى
لەخواترس و مونتەقىيە. والى بەمە توورە دەبىت و سوئىد دەخوات،
كە دەبىت حەوت بادە بەسەرىيەكەوہ فەرى بكات.

حەرىرى لىزە حىكايەتەكەي بېرى و دەستى بە پىكەنىن كەرد و چاۋى
لى ئەبلەق بوون، ئەوسا گوتى:

- بىر لە كەسىك بكەوہ، كە قەت مەي نەخواردىتەوہ، رۇژىك حەوت
بادە بەدوای يەكدا بخواتەوہ، چى لى دىت؟

دىسان حەرىرى لە قەتەي پىكەنىنى دا و تووند سىكى خۇي گرت،
ئەمنىشى وەپىكەنىن خست، بە چاۋى پەر ئاۋەوہ گوتى:

- كىتەبىرۇشەكە دەيگوت وەختىك جوبىز بادەي حەوتەمى خواردەوہ،
هەستايە سەرىپىنان و بەربوۋەوہ، پاشان پشايەوہ و هەرچى لە
سىكىدا بوو هەتايەوہ و بەسەر پوۋىدا كەوت. والى كە بەم دۇخەي
بىنى، بەزەي پىندا هاتەوہ، داۋاي لە پاسەوانەكەي كەرد، كە هەر
حەوت بادەكەي بۇ پەر لە دىنارى زىر بكات.

- ئەگەرچى ئەمە زۆر لەوہ كەمترە، كە تەقواكەي بۇ قەرەبوو
بكاتەوہ!

- ئىين جوبىز هەلدەستىتەوہ و پارەكانى هەلدەگرى و دەروا. بېرىر
دەدات وەك كەفەرەتىك بۇ گۇناھەكەي، ئەم پارەيە لە خەرجى
حەجكەردن سەرف بكات. ئىتر بۇ حەجكەردن دەچىت، بە مىسر و
عىراق و (سقىلە) تىپەردەبىت، وىجا كىتەبەكەيشى دەنووسى، كە بە
دلىيايىيەوہ باسى ھۆكارى گەشتەكەي تىدا نەكەردوہ.

- لەكوى ئەو كىتەبە دەست بخەم؟

- بېرۇ بۇ لاي كىتەبىرۇشە توونسىيەكە، دوكانەكەي لەنىوان مزگەوت
و ئەو رېرەوہيە، كە دەچىتەوہ بازارى زىرنگەران. بىگومان

- دەيناسىيەو، چاوى راستەى خىلە، دووكانەكەيشى مەيلەو خىچە و
شيۆەيەكى سىڭوشەيى وەرگرتووه.
- چۆن ئەو كىتتيفرۆشانە دەناسىت؟ من قەت ئەو كىتتيفرۆشانەم
نەديون.
- زۆربەيان دواى ئەوەى كىتتەكان دەنوسنەو، بۆ لای محەمەدى
برام دىنن تا بۆيان جزوبەند بكات. ھەر بۆيە ھەموويان دەناسم، بى
بەرانبەر كىتتبيان لەلا دەخوئىنمەو.
- دەى كەواتە سبەى دەچىن.

"ئەو خواناسییەى ھەر تەنیا لە یەك بابەتدا كورتهه‌ئدیتریت، ھیچی لى سەوز ناییت"

ئیبین عەرەبى

دواى ئەو ھى ھەرىرى پەراو فرۆش و كتیفرۆشەكانى پى ناساندم، بازارى ئەوان بوو بە مالى دوو ھى من. بەلام من پى بەرانبەر كتییم نە دەخویندەنەو، بەلكە ھەر كتییکم داوا دەکرد، دەستبەجى پارەم دەدانى. ھەتا كتیەكە دەگمەن و سەیرتر بوایە، فزوولیی من بۆى زیاتر دەبوو، گەرانیش بە دوایدا سەخت و دژوارتر دەبوو. كتیفرۆش بە كتیفرۆش بە دوایدا دەگەرام، دەیانبردمە كوگەى كتییان، نیو كوئەكتییان دەگەران. دەیان جار ئەو رینگە ھەم تەى دەکرد و بە دواى كتییدا دەگەرام. ھیچ كتیفرۆشیک نەبوو نە چمە لای، تەنى ئەو كتیفرۆشانە نەبیت كە كتیى قشتالى و یۆنانیان دەفرۆشت، ئاخر من تا قە پیتیكم لەو كتییانە نە دەزانى. لەكن ئەو كتیفرۆشانە ھەرگىر ھەبوون ھەر كتیییكیان بە دە ھەكى كتیسى زیو بۆ زمانى عەرەبى ھەردەگىرا. جارێك چوومە لای یەكیان كتیىكى یۆنانیم پیوو، كتیەكەى بۆ كیشام، نیو ھى پادا شتەكەم پىدا. پیاویكى تەمەن شىست سالیشى لەكن دانیشتبوو، شیو ھە ئادگارى بە قشتالییەكان دەچوو، كۆلەبنە بوو، چاوەكانى زۆر جوان بوون، ھەر كەسێك

به‌ویدا ده‌پویشست بزه‌یه‌کی بۆ ده‌کرد. له‌و کتیبه‌ی من پاما، که له ترازووی وەرگیردا بوو، ته‌ماشایه‌کی کردم و وهک سه‌رسامبوونیک به‌و کتیبه‌ سه‌ری خۆی با‌دا. سللوی لئێ کردم و گوتی:

- من نیوه‌ی هه‌قی وەرگیره‌که ده‌ده‌م، به‌ مه‌رجیک دوای وەرگیران بینووسمه‌وه.

- زۆرباشه، به‌لام ده‌بی پیشتر من بیخوینمه‌وه.

- به‌لئێ، به‌لئێ، هه‌یج په‌له‌م نییه.

ئهو کابرایه‌ ناوی فریدریک بوو. خودا نزاکه‌ی منی گیرا کرد، بیمه‌یلی له‌ دل لادام، ته‌نبه‌لی له‌ عه‌قل وه‌لانام. فریدریک وهک من بوو، هه‌یج دووکانیکی لای په‌راوه‌فروش و کتیفرۆشه‌کان نه‌بوو، به‌لام به‌رده‌وام هامۆشۆی ده‌کردن. پۆژبه‌رۆژ نیوانمان خۆشتر ده‌بوو، ئهو وه‌لامی هه‌موو پرسسیاریکی له‌باره‌ی کتیبی گریکی و فه‌ره‌نگی ده‌دنامه‌وه، زۆریش له‌باره‌ی کتیبه‌گه‌لی هه‌ندی و چینی شاره‌زابوو، که هه‌تشتا بۆ زمانی عه‌ره‌بی وهرنه‌گیردا‌بوون. پۆژیک بانگه‌یتشتی ماله‌وه‌ی کردم، منیش بۆ حه‌ریری پوو‌خسه‌تم لئێ خواست، ئه‌ویش پازیبوو. له‌گه‌ل حه‌ریری چووین، له‌ ده‌رگه‌مان دا فریدریک به‌ ده‌می به‌خه‌نده‌وه هاته‌ ده‌ره‌وه، خۆشحالی خۆی نیشان دا و به‌ شیوه‌زاری قشتالییه‌کان فه‌رمووی لئێ کردین.

له‌ مه‌جلیسی ئه‌ودا، نۆ پیاو و دوو ژن دانیشتبوون. له‌ناوه‌پاستدا که‌سیک کتیبیکی ده‌خوینده‌وه، ئه‌وانی دیش گوینان بۆ قولاخ کردبوو. به‌خه‌یرایی چاویکم به‌ سه‌روسه‌کوئیاندا گه‌نرا، ره‌نگی چاو و سه‌ریان جیاواز بوو. عه‌ره‌ب و زه‌عه‌ره‌ب و فه‌ره‌نگ و به‌ره‌ریان تیدا بوو. فریدریک هه‌یمایه‌کی بۆ کردین و له‌ نزیک ده‌رگه‌ دانیشتین، جوان گویمان بۆ شل کرد، دیاره‌ قسه‌کان له‌باره‌ی فیساکۆرسه‌وه‌ بوون، به‌یۆنانی ده‌خوینده‌وه، ئینجا وه‌ری ده‌گیرایه‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی. له‌ خوینده‌وه و وەرگیران به‌رده‌وام بوو، دواتر له‌ مه‌جلیس هه‌ستا و هاته‌ لای ئیمه‌ دانیشت. پیاویکی دیکه‌ هه‌ستا و چوارمه‌شقی له‌نیو

مهجليس دانیشست و ئه‌ویش کتییکی دیکه‌ی یونانی خوینده‌وه و
وه‌ری گپ‌رایه سهر زمانی عه‌ره‌بی.

ئهو پیاوه‌ی پیشتر قسه‌ی کرد، گوتی: "ته‌نیا لوزیک خلوود و
جاویدانییه، هه‌مووشته‌کانی تر کاتین و له‌به‌ین ده‌چن." سهرم له‌بن
گوئی حه‌ریری نا و به‌ سهرته‌ پیم گوت: "به‌خوا ئه‌م قسانه‌ بوون
سه‌ریان له‌ ئیبن پوو‌شد شیواند." من و حه‌ریری زوربه‌ی شه‌وانی
شه‌مه‌مه و یه‌کشه‌مه‌مه ده‌هاتینه‌ مه‌جلیسه‌ی فریدریک، ئه‌ویش به
ئاماده‌بوونی ئیمه‌ دنیا‌یه‌ک دلخۆش و شاد ده‌بوو. من هه‌ندیک جار
له‌ پیش واده‌ی دانیشته‌که ده‌گه‌یشتم، له‌گه‌ل فریدریک و کچه‌که‌ی
داده‌نیشتم، تا ئه‌وانی دی ده‌هاتن قسه‌مان ده‌کرد.

- جه‌نابی فریدریک که‌ی هاتوو‌یته ئیشییلیا؟

- من نه‌هاتووم، هه‌ر لیتره له‌دایک بووم.

- باوکت؟

- باپیریشم لیتره بووه، پیش ئه‌وه‌ی موه‌حیده‌کان بین، (ئوسقوف)‌سی
کلێسایه‌ک بووه.

- یانی له‌ سه‌ره‌تاوه لیتره بوویت؟

- نا، به‌ره‌و باکوور ئاواره‌بووین، من ئه‌وسا منداڵ بووم، له‌ گوندیک
له‌ نزیک (تیلته) ژیانم به‌سه‌ر بردووه.

- ئه‌ی بۆچی گه‌پ‌رایه‌وه؟

- له‌به‌ر جه‌نگ.

- جه‌نگی نێوان مورابیت و موه‌حیده‌کان؟

- نانا، له‌ قشاله له‌سه‌ر وه‌سیه‌ته‌که‌ی (ئه‌لفونسو)‌سی هه‌شته‌م، که له
منداڵیه‌وه عه‌رشه‌ی ده‌سته‌لاتی کرتبووه ده‌ست، جه‌نگیک هه‌لگیرسا.

بیرم کرده‌وه برۆمه فه‌ره‌نسا لای مامه‌کانم، به‌لام ترسه‌ی ئه‌وه‌م
هه‌بوو ئه‌و کتییانه‌ی له‌ باپیرمه‌وه بۆم جی مابوون، زه‌وت بکری‌ن
یان بسووتی‌ن. یه‌ک کتییخانه‌ی پر له‌ ده‌ستنووسی یونانی له‌دوا
جیما، به‌شیکیانی به‌ ده‌ستی خۆی ته‌رجه‌مه‌ی عه‌ره‌بی و قشالی

کردبوون. دواتر بیستم موهحیدهکان وهک مورابیتهکان نهزیهت و نازاری گاورهکان نادهن. هاوژینهکه مئه مری خودای کرد، نهوکات گالای کچیشم چواردهسالان بوو، بۆ ئیشبیلیا کۆچمان کرد.

وهک بلئی گالاخان گوئی له ناوی خۆی بوو، هاته ژووره وه جلیکی دریزی له بهردا بوو، جگه له گهردهن و پوخسار و قژه ئالۆزکاو و زۆره کهی، هه موو جهستهی داپۆشیبوو. چاوهکانی بچووک بوون، به ته ماشاکردنی من زۆر ئاسووده نه بوو. وهک ئاماده باشی بۆ هاتنی میوانان، رایه خهکانی تهکاندن و له سههر دیوار دهقی کردن. فریدریکیش ده ربارهی گهرانه وهی بۆ ئیشبیلیا به رده وای به قهسهکانی دا:

- که گهراینه وه ته ماشام کرد خانووی مالی باپیرم چۆله و کهسی تیدا نییه، منیش یه کسه ر کریم. باخچهی (به هشیه) یشم له دهوروبه ری ئیشبیلیا کړی. له به هاران زۆر خۆش و به ردل ده بیت، پۆژیک له وئی داوه تتان ده که م. کرمی ئاوریشم ده بینن، که بۆیهی جلو به رگی لی ده رده هینریت، ژنه قیبتیهکان زۆر چه زی لی ده که ن. من ئه وه به قافله گه لی بازرگانی نیوان ئهنده لوس و فه رهنسا ده فرۆشم.

له ده رگه درا، خاتوو گالا بله ز ده رگه ی کرده وه. گه لی پیاوان وه ژوور که وتن، هیشتا ناوی به شیکیانم نه ده زانی. به چه ندان زمان سه لامیان کرد، سه لامه عه ره بییه کانم وه رده گرته وه. ئیره ییم به فریدریک و گالا برد، سه لامی هه موو خه لکیان وه رده گرته وه، به زمانیکی پوون و په وان قسه یان به عه ره بی و قشتالی ده کرد.

فریدریک مه ی بۆ هیناین، من باده یه کم وه رگرت، چه ریری نه ختیک دوودل بوو، به لام که منی بینی، ئه ویش وه ری گرت. قومیکم لی خوارده وه، سه رنجی په شوکان و سه رسوورمانی چه ریریم دا. به هه رحال، من شه رابه که ی خۆم ته واو کرد، هیشتا چه ریری ده می بۆ نه بردبوو. دواتر لام لی کرده وه و پیم گوت:

- ئەوہ بۆ ناخۆیتەوہ؟
- دەترسم.
- لە کئی دەترسی؟
- دەترسم خودا لەسەر ئەو گوناھە گیانم بکیشیت.
- بەلام تۆ لەسەر گوناھ نیت!
- چۆن چۆنی؟ ئەی مەئەی حەرپام نییە؟
- بەئێ. بەلام تۆ ئیماندار، ئیمان لکاوه و گوناھت پچراوه. ئەگەر خودا گیانت بکیشیت، بە ئیمانەوہ دەیکیشیت، کەواتە سەرئەنجامت باش دەبیت.
- بەراست؟
- بەئێ.
- حەریری بادەکەئێ لە دەم نزیک کردەوہ و نەختیکی ئێ فرکرد.
- تەماشایەکی کردم و منیش دنەم دا. بزەییەکی کرد و منیش زەرەییەکم بۆ کرد. هێمەئێ گەمەوگەپ لەسەر روخساری دروست بوو، تەواوی بادەکەئێ هەلقۆرتاندا. فریدریک دیسان بادەکەئێ بۆ پڕکردینەوہ و ئەویشمان فرمان کرد. حەریری پرسیری ئێ کردم:
- کئی ئەو فەتوایەئێ بۆ دایت، کە ئیمان (لکاوه) و گوناھ (پچراوه)؟
- کەس فەتوای بۆ نەداوم. خوا وەھای بۆ کەشف کردووم. حەریری تری بادەئێ سینیەمیشی هەلقۆرتاندا و گوتی:
- سەیرە! من لە ھەموو دەرس و دەوریکدا لەگەل تۆ بووم، کەچی خودا ئەوہئێ بۆ من کەشف نەکردوہ.
- کەشف بە گوێرەئێ عاریفەکە دەبیت، گەرەکە خودان زەوق و سەلیقە بیت.
- راست دەفەرموویت. دەربارەئێ زەوق و چیژ: ئەمن قەت شەرابیکی ھیندە خۆشم نەخواردیتەوہ.
- ھەئێ درۆزن! ئەوہ یەکەمجارە لە ژیانندا دەخۆیتەوہ، زەوقی چی و حالی چی!

- يا ئەللا! خودا ئەمەيشى بۇ كەشف كرديت.
- به گالته جارپيه كهى پيكنه نيم و گوتم:
- چاوه مهسته كانت ئەوهيان بۇ كەشف كردم.
- ئەرى چەند بادەمان خوار دەوه؟
- چوار.
- واتا كه متر له وهى ئيبين جوبيز، بۇ ئەوهى وهك ئەو سەفه ر بكهين،
- دهبى حوت بادە بخۆينه وه.
- بانگى فریدريکمان كرد:
- سى بادەى ترمان دهوئيت، ئاخىر دهمانه وئيت به رهو خۆرهه لات
- گەشت بکهين!

"چۆن ئاو بە شووشە رهنگا ورهنگ ده بئیت، وه هایش هه قیقتهت به وشیاریی
 عاریف، فره رهنگ ده بئیت"
 ئیبن عهره بی

خاتوودوره، شهوی یه که می له گهل باو کم به پری کرد و باو کیشم
 تاسه و تامه زرویی شکا و به لیتی به جیهینانی په یمانه که ی پیدام.
 له گهل قافله یه کی دورودریژ، ریگه ی قورتوبه مان گرت به ر. له نیو
 قافله که دا نیرده ی والی هه بوون، نامه و مال و کالا و که لو په لیان
 پیوو. نیمچه بازرگانیشمان ره گهل که وتن، چونکی قافله کانیان
 بچووک بوون، بۆ خۆچه پاله دان و پاریزی له گهل قافله ی والی لیکیان
 دابووه وه. بریک خزمه تکار و بهنده و کریکاریش، که بۆ خزمه تکردنی
 مه هاتبوون، له نیو قافله که ده بینران. باو کم ده مپراسستی قافله که بوو،
 هه موویان فرمانیان له و وهرده گرت. سه ره تای مانگی په مه زان بوو،
 له ده روازه ی خۆره لات دهرچووین و به ره و باکوور و ئینجا
 خۆره لات رویشتین. ریگه پیویستی به ریوان و ئه ستیره و فیراسه
 نه بوو. رووباره که وره که له نیوان هه ردوو شاره که بوو، ریکوپراست
 ده رویشت، ته نی له هیندیک شوین خواری و خچی تی ده که وت،
 کاروانچییه کان تا شوینی مه به ست، ده بوو له هه مبه ر ئه و رووباره دا
 برۆن.

پوژی دواتر، په وه که ره کتوییه کمان بینی، چهند که سیک دوايان که وتن و پراویان کردن. داوام له باوکم کرد پینگه م بدات له که لیاندا بچم، به لام نه و به توندی به پروودا هه لشاخی: خو بو پراووشکاری نه هاتووین، له سه فهدراین و منیش نه مینداری نه و قافله یه م. ئینجا کوتی:

... به تاییه تی له کاتیکدا پورتوگالییه کان بو سه یان له قافله کانمان گرتوه.

- باوکه بوچی؟ ئیستا له گه ل نه واندا له جهنگ داین؟
- به لن به دلنیایی. نه ی نازانیت له چ باریک داین؟ هیزی ده ریایی خلیفه نیوه ی که شتییه کانی نه وانی تیک شکاندوه.

- بوچی به یه کجاری له ناوی نه بردن؟
- کاره که هینده ئاسان نییه، پرتوگالییه کان له هه موو فه رهنه گه کان ئازا و لیها توتوترن.

- نه وان هه ره شه له قافله کان ده که ن؟
- ده ستیان به سه ر چهند قافله یه کی ئیمه دا گرتوه و قافله وانه کانیشیان کوشتون.

- نه ی چاره چییه؟
- هه والمان هه یه خلیفه له مه راکیش بو جهنگی وان، نوژی ئیستیخاره ی کردوه.

له پوژی سینه می سه فهدره که ماندا، له دووره وه سنووری قورتوبه مان لن ده رکه وت.

ده وروبه ری عه سر گه یشتین، توشی چهند سووکه ریکه وتیکی سه یر بووم: پیاره کانی وئ، پیچه یان له سه ر نه نابوو، قزی خو یان به سه ر شانیا ندا به ردابووه وه. شه قامه کان به و فانوسانه ی شه وان داده گیرسین و روژان خاموش ده بن، پروناک بو بوونه وه. خانووه کان پیکداچوو بوون و تیکئالابوون، هیچ کولانیکیان له نیودا نه بوو تا گو فه کی زبل و خاشاکی تیدا کوبیته وه، یان سوالکه ران تیدا

بخون. چەند گالیسکە یەکم بینی بە کا رایان دەکێشان، بە گەرە که کاندایە دەسوورپانەوه، زبێ و خاشاکیان کۆدە کردەوه. خەلک بە گشتی جلی جوان و ئالووالایان پۆشی بوو، هەر دەتگوت پۆژی جەژنە. بەرەو بازار چووین. هەندیک مندالە بازرگان هاتن بزانی چ کەلوپەلی کمان پێتە. ئەو نیمچە بازرگانانە ی لە گەلمان بوون هەر زوو کالای و کەلوپەلەکانیان ساغ کردەوه. بەر لەوهی بگەینە جەرگە ی شار، کۆمەلێک ئەسپیان لە کۆشکی والی بەپیلەوه هینان و بەرەو کۆشکیان بردین. باوکم نووسراوه رەسمیەکانی قافلەکە ی تەسلیمی کاتیانی کۆشک کرد و ئەوانیش وەریان گرتن و تۆماریان کردن. پاشان قافلە پەرتوبلاو بوو: سەرباز، بۆ خانە ی سەربازان. بازرگان، بۆ خانە ی بازرگانان. من و باوکم و بەندە ی خزمە تکاریشمان چووینە میوانخانە یەکی تایبەتی والی لە نزیک مزگەوتی گەرە. ئاوێکمان بەخۆدا کرد و تۆز و چلکی سەفەرمان لەخۆ کردەوه. قەمیس و بیجامە یەک و جوبە یەکم دەبەر کرد. سەرم کۆت کرد، یەک لە کارگوزارانی گەرماو، قژی بۆ داھیتام و خاوی کردەوه، تا سەر شانەکانم هات. چوومە لای باوکم، بینیم ئەویش خۆی شۆردوو و خەریکی پونگاوخواردنەوهیە، بەم سەر و شگلە ی من پیکەنی:

- پۆلە! بوویە قورتوبی؟

- ئە ی گویت لەو وتە یە ی ئیمروزی فەرەنگی نەبوو: "ئەگەر پیت کەوتە ولاتای رۆما، وەک ئەوان پەوتار بکە."

- ئەمەت لەکوێ بیستوو؟ نەمزانیوہ لە ئیشبیلیا هیچ ھاورپێتەکی فەرەنگیت ھەبیت.

- ئەو وتە یەم لە پیاویک بەناوی (فریدریک) بیست، لە مەجلیسی ئەودا باسی پۆم و گریک و زانست و ئاداب دەکریت، گالای کچی ئەو وتە یە ی فێرکردم.

باوکم بە ھەستیارپێوہ پیکەنی و گوتی:

- خاتوو گالا چۆن بوو؟
- وەك ھەموو كچە فەرەنگىيەكان شۇخوشەنگ بوو.
- خۆى راستكردەوہ و لای لى كىردمەوہ و گوتى:
- كورپى خۆم، نابى ژن لە فەرەنگان بخوازىت، تىگەيشتى؟
- خۆ من نەمگوتووہ حەزم لىيەتى. بابەگيان من ھەر ژن ناھىتم،
ژنھىتان و كەسى وەلىيان نەگوتووہ!
- بۇ تۆ بوويتە وەلى؟
- ھىشتا نا، بەلام بە ئىزنى خودا دەبمى.
- يانى دەتەوئىت بىيە ئەو وەلىيە سەركىژ و گىلانە، كە بى ھىچ
پىنوئىن و پىوانىك بە پىگەدا دەپۆن؟
- ئەمن بە پىنوئىنى خودا دەپۆم، پىنمايى خودا دلمان پۆشن
دەكاتەوہ، پىنوئىنى كەس وەك ھىي ئەو نىيە.
- باوكم ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى:
- كورپە شىرىنەكەم ئەگەر پىت وايە ئەو تەمەنەى لە خزمەتكردنى
كۆشك بەسەرم بردووہ بۆخۆم بووہ، ھەلەيت. من پىگەم بۇ تەخت
كردى، چەندان سالىم بۇ كورت كردىوہ، كارە گرنگەكانم بۇ ئاسان
كردى، ئىستە ھەقى ئەوہم ھەيە داوات لى بكەم لەكن يەك لە
كاربەدەستانى كۆشك بىيە كاتىب، لەوانەيە داوترىش بىيە كاتىبى
تايبەتى خەلىفە.
- نا باوہگيان، نا. تەنيا دەمەوئىت بىمە وەلى.
- ئاخىر چۆن دەبىيە وەلى؟
- خودا خۆى ئەولىكانى بژاردە دەكات، ئەوئەندە بەسە من خۆم بۇ
ئەو بژاردەيە ئامادە بكەم، بۇ قەدەرى ئەو، خۆم ساز و تەيار بكەم.
- يانى ھەتا ئەو كاتەى خودا دەتكاتە وەلى، بىكار دەسوورپىتەوہ؟
- نا باوہ، بە دواى زانست و زاناياندا دەگەرپىم. ئەوہم پىخۆشترە لە
كارى كۆشك و خەلىفە. تكايە مەمخەرە ژىر بارىك، كە پىم ناخۆشە،
دلى من ھۆگرى خودا بووہ، تەوہللام مەكە.

باوكم قاچىكى به تەنىشتمەۋە كىشا و گوتى:

- ئەغوزوبىللا... بۇ پۇلە ۋا دەزانى من شەيتانم تا لە خودات تەۋەللا
بەكم! ھەستە لە بەرچاوم ونبە، خودا بەزىادت نەكات.

بە درىژاىى ئەو پۇژە لە بەرچاۋى باوكم گوم بووم. بۇ سەردانى
دادەفاتىمەى كچى موسەننا رۆيشتم، مەۋدايەكى زۆر بەپىيان
رۆيشتم، دواتر گەيشتمە مالەكەى، لە كۇتا گەرەك، بەسەر پىنگەى
زىلدانى شار، لە ژوورىكى بچووكدا بوو. زىل و خاشاك دەسووتا و
دووكەل ئەو گەرەكەى قانگ دابوو، ھەركەس بەۋىدا تىدەپەرى،
خىكەخنىكى وى دەكەوت. لە دەرگەم دا، مندالىكى چكۆلە دەرگەى
كردەۋە، ديار بوو مندالى ژىنىكى دراوسىيان بوو، ھەر پۇژىك كارى
ھەبوايە، دەھات لاي دادەفاتىمە دايدەنا. مندالەكە منى برده ژوورەۋە،
بىنىم دادە فاتىمە لە سووچىك دانىشتوۋە و لىفەيەكى ستوورى بە
خۆۋە لوول داۋە. دەست و قاچىم ماچ كردن و لەتەكى دانىشتىم.
لچكى لىفەكەى گرت و بەسەر منىشى داھىنا، ئەگەرچى سەرمام
نەبوو، بەلام دەنگم نەكرد. لەو سووچە لەژىر لىفەيەكدا ئاۋىزىنى
يەكتر بوۋىن. لە نىزىكەۋە تەماشاي ئادگار و رۇخسارىم كرد، بە ھەر
چرچ و لۇچىكى تازەى، جۋانتەر بوۋبوو. بە پرسىاران دامگرت، ۋەك
ئەو مندالەى ماۋەيەك لە داىكى ون دەبىت. ئەۋىش ھەموو قسەيەكى
لەگەلدا كردم، ۋەك ئەو داىكەى مندالەكەى لى ون دەبىت و دواتر
دەبىبىننەۋە. كزى و لاۋازىي جەستەى برستىان لى برىبوو، دەنگى
ۋەك دەنگى كچۆلان ناسك بوۋبوو. دۋاى قسەۋباسىكى زۆر، پروى
لى كرد:

- داىەگىان! ھىشتا مىخى خۆم نەدۆزىۋەتەۋە.

- نا، دۆزىۋتەۋە.

- ئەى بۇچى خۆيم بۇ دەرناخات؟

- تاكرو دەبىيە ئەھلى ئەۋ كارە.

- پیشتر گوتت تا دلت پاک دهکەیتەوه. ئیستە دلم بایی ئەوه پاک نهبووتهوه؟
- چۆن پاکت کردەوه؟
- بە ڕهوشتی جوان، بە بینگەر دکردنی نیازم، بە نییەتی باش، تا وام لێ کرد جگە لهمانه ههموو شکل و وێنەیهکی دی ڕهت بکاتهوه.
- کۆره شیرینهکم، ئەمه نیوهی پاکیهکهیه.
- ئەی نیوهی دی چۆن پاک بکهمهوه؟
- وای لێ بکه ههموو شکل و شینویهکی تر قبول بکات.

"نهیڻی، له سینهی ئاشکرادا شراوه ته وه"

ئین عه ره بی

به هه والیکي زور ناخوش و به سوئ قورتوبه پیشوازیی له ئیمه کرد،
خه له فی کورپی بشکوال، گه وره فه قیهی قورتوبه کزچیدوایی
کردبوو. له گه ل باوکمدا چووینه پرسه که ی، دیتم خه لکه که هه موو
جلی سپیان پۆشیوه، هه ر ده لئی پۆژی جه ژن بوو. باوکم سه رنجی
شۆکبوونی منی دا و گوتی:

- پۆله ئه هلی قورتوبه له پرسه دا جلکی سپی ده پۆشن.

- ئه ی ده بی له چ بۆنه یه ک جلی ره ش بیۆشن؟

هه ر پۆژیکم له وئ به سه ر ده برد، باشتر بۆم ده رده که وت، که هه موو
شتیکي پیچه وانه ی ئیشبیلیایه. ئه م خه یالهم زوو به میتشکدا ره تبوو،
پیم وابوو زوو لاده چیت و نامینیت، به لام سهیره که له وه دابوو ئه مه
بوو به باسوخواسی پرسه که. ئین روشد هاته پرسه که، خه لکه که
یه کجی له به ری هه ستان و به خیره اتنیان کرد، نیشانه ی خه مباری و
شوینه واری فرمیسکی وشکه وه بووی به سه ر روخساره وه دیار بوو.
بیرم له و پیاوه ده کرده وه، ئاخه له وه ته ی پئی ناوه ته سه ر خاکی
ئیشبیلیا، باس هه ر باسی ئه وه. وه ختیک له حه لقه ی ده رس
داده نیشم، مه لا و شیخ وته کانی ئه و به به لکه ده هینته وه. که ده چمه

دووکانی مامم، بۆ بره‌ودان به داوده‌رمانه‌که‌ی، وته‌کانی ئه‌و له بواری پزیشکی به به‌لگه ده‌هینیته‌وه. گاوئیکیش له ماله‌وه داده‌نیشم، باوکم چۆن باسی ده‌ستوپوهندی خه‌لیفه ده‌کات، ئاوايش باسی ئیبن روشد ده‌کات. ته‌نانه‌ت دایکم حیکایه‌تینکی له ژنیکی ئارایش‌که‌ر ژنه‌وتبوو، دیاره ئه‌ویش له ژنیکی یۆنانی، که هاوژینی بازرگانینکی ئیشبیلی بوو، بیستبوو: ئیبن روشد ده‌لی: "هیچ جیاوازییه‌ک له‌نیوان ژن و پیاودا نییه. ژنیش وه‌ک پیاو بۆی هه‌یه حوکمرانیی ولات بکات، وه‌ک ئه‌و، بیته‌ جه‌نگاوهر و شه‌ر بکات."

دایکم پرسیری لئ کردم: موحی، شیخه‌کانی تو له‌وباره چی ده‌لین؟ ئاخ‌ر چی به دایکم بیژم؟ خو هیشتا دوو ده‌یه به‌سه‌ر ئازادبوونی له که‌نیزه‌یی تینه‌په‌ریوه، که چی وا بیر له حوکمرانی ده‌کاته‌وه! به‌شیک له خانمه ئارایش‌که‌ره‌کان پتویسته به‌رله‌وه‌ی بچنه هه‌ر مالیک ده‌می خۆیان بگرن و هه‌تا دینه ده‌ره‌وه نه‌یکه‌نه‌وه. ئه‌مه له‌وه‌هفته‌یه‌دا بوو، که خه‌لیفه داوای له هه‌موو نووسه‌رانی کۆشک کردبوو، که هه‌رچی له‌به‌ر ده‌ستیاندایه وه‌لاینین و خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی راقه‌کانی ئیبن روشد بن له‌باره‌ی ئه‌رستۆ تالیس، هینده زۆریان له‌به‌ر نووسییه‌وه، تا وای لیهات کتیبفرۆشه‌کان دانه‌یان به چاریکه ده‌ره‌میک ده‌دا.

به‌یانیه‌ک شیخ عه‌بدولقه‌ییوم، که ئه‌من ئه‌وسا له حه‌لقه‌ی ده‌رسی داده‌نیشتم هاته ژووره‌وه و دانیشه‌که‌ی خۆشتر کرد. ئه‌و له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیعی بوو. گوته‌ی:

- ئه‌وه‌نده‌ی له کتیبه‌که‌ی پیشتر خویندمانه‌وه با به‌س بیت. ئه‌م‌رۆ کتیبی (تهافت الفلاسفة) ده‌خویننه‌وه.

داوای له فه‌قیه‌یه‌ک کرد کتیبه‌که‌ی له‌نیو پریاسکه‌که بۆ بیئت، ئه‌ویش چوو بۆی هینا. شیخ چوارمه‌شقی دانیشته‌ی کتیبه‌که‌ی خسته سه‌ر رانی خۆی و ده‌ستی به خویندنه‌وه‌ی کرد، ده‌رکه‌وت یه‌که‌م جاره ده‌خوینیته‌وه و تازه به‌ده‌ستی که‌یشتووه: "أبدأت ل‌تحریر هذا الكتاب، ردًا على الفلاسفة القدماء، مبينا تهافت عقيدتهم، وتناقض

کلمتهم، فیما يتعلق بالإلهیات، وكاشفا عن غوائل مذهبهم، وعوراته التي هي على التحقيق مضاحك العقلاء، وعبرة عند الأذكياء. أعني: ما اقتصوا به عن الجماهير والدهماء، من فنون العقائد والآراء...^۱ پاشان سهری خوی بهر زکرده وه و راسته و خو گوئی:

- ...قازیی قورتوبه ییش له وان دور نییه، گویتان له ناوی بووه؟

- منیش پیتم گوتم:

- ئیین روشد؟

شیخ گوئی:

- دهک خودا ناهومید و ههولبرای بکات! له مه جلیسی خه لکیدا کوتوویه تی: کاری باش ئه وه یه عهقل به باش و چاکی دابنیت، کاری خراپیش ئه وه یه عهقل به خراپ و دزیوی دابنیت. هه ی به دبهخت بیت! ئه ی حوکم و شه رعی خودا له کوین؟

منیش له بهر خو مه وه ده مگوت:

- خوت به دبهخت بیت! ئه ی به شی عهقل و که شفیی خودا له کوین؟
ئهو ئیین روشده ی پیشتر ده مه ته قی و گهتوگو مان له مه ر قسه کانی ده کرد، ئا ئه وه ته ئیسته له هه وه لی مه جلیس له گه ل ده مر است و سه رانی شار، له به ران به رم دانیش توه. زور به پرونی دهنگی ده بیستم. به جوانی گویم بق گرتوه، وهک ئه وه ی ئاواته خوازیم شتیک بلیت و یه قینم به رایه که ی خو م زیاتر بیت. دانیش توانی پرسه که هه ر باسی ئیین بشکوالیان ده کرد. یه کیک، به پیاوه هه ره چا که که ی قورتوبه ناوی برد، که له دایکبون و مردنی له و شاره دا بووه. یه کیک دیکه ئه شه دو بیلا ی بق کرد و سه ری بق له قاند، به لام ئه وه ی شی بق زیاد کرد، که چند سالتیک له ئیش بیلیا قه زاوه تی کردوه. که سی سینه م لایه کی له ئیین روشد کرده وه و پی گوئی:

- له ئیش بیلیا به خزمه تی گه یشتبوویت؟

ئیین روشد سه ری خوی به نه خیر بادا.

دواتر قسه و باس هاته سه ر به راورد کردنی نوان ئیش بیلیا و قورتوبه. سهیره! ئه و خه یاله ی من له باره ی دژه یه کی ئه و دوو شاره،

بەر له چەند خوله کتیک به میشکمد تته پری، ئەوان ئیسته قسه ی
له سەر ده کەن. ئەها ئیبن پوشد ده دویت:

- نازانم باسی چی ده کەین! هینده ههیه پیم خوشه ئەگەر زانایه کی
ئیشیبیلیا بمریت کتیه کانی بین له قورتوبه بیانفرۆشن. ئەگەر
گورانیبیژیکیش له قورتوبه بمریت، ههقه نامرازه موزیکیه کانی له
ئیشیبیلیا بفرۆشن. خه لکه که به بیستنی ئەم قسه یه له مه جلیسی
پرسه که خویان پین نه گیرا و له قرته ی پینکه نینان دا.

له به رانه بر ئیبن پوشددا، ههستم به جوریک له توپه بوون کرد،
ئاخر ئەوه سووکایه تی به شاره کهم ده کات، باوکیشم له گه ل
خه لکه که وا به حیده پیده که نیت. کاتیک ئیبن پوشد سلای لی کرد،
باوکم ریزیکی زوری لی نا، ته نانه ت سه ری ماچ کرد. ئیبن پوشد
لای باوکم نمونه ی شکو و گه رهبی بو: زانا و قازی و هاو نشینی
خه لیفه کان بو، هه موو ئەوانه یش به دلی باوکم بوون. به یانی پوژی
دواتر، خه به ریان بۆ ناردم: ئیبن پوشد ده یه ویت بتینیت:

- من؟ بۆ چ کاریک؟

- کی باسی منی له لا کردووه؟

- گویت لی ده گریت و گوئی بۆ ده گریت.

- واز له م پرسیارانه بینه، ههچ پیوه ندی به تووه نییه. دوا ی نوژی
عه سر برۆه لای، مالیان له نزیک پرده که یه، یه ک له به رده سه ته کانی
والی نیشانت ده دا.

نوژی عه سرم دابه ست، خه یالم بۆ ئەوه چوو، که دیداری من له گه ل
ئیبن پوشددا، به شیک ده بیت له پیلانی ویرانکردن و گه نده کردنی
ده روونی خۆم، به لام باش بو، نوژه که به شیک له گومانه کانی
به وانده وه... که له نوژ بوومه وه، دیداره کهم زۆر به ئاسایی هاته
به رچاو، پیوست به نیگه رانی و چاوه ری بوون ناکات.

پیشتر له گه ل ده یان مه لا و شیخ دانیشتوم، چه ندان قسه و باس و
پرسیار و وه رام و گفتوگو له نیاوماندا هه بووه، بۆ ده بی دیدهبی
ئیبن پوشد له وان جیاواز بیت؟ له مزگه وت هاتمه ده ره وه، سواری

ئەسپىكى بەزىن بووم، بەردەستەكە جەلوى ئەسپەكەى پاكىتسا و بەرەو لای پردەكە كەوتىنە رى.

خانووەكەى زۆر لەووە بچووكتەر بوو، كە بىرم لى دەكردهو، بە پىچەوانەى خانووەكانى قورتوبە، داروبارىكى زۆرى لە دەوروبەر پروابوو. بە خانووەكانى دىبەو لەكابوو، نەتدەتوانى بە تەواوى بە دەورى حەوشەكەيدا بسوورپىتەو. خزمەتكارەكەى پىى گوتم، شىخ دوو فەقى لایە، دوای كەمىكى دىكە دەپۆن. منىش چومە ژوورەو و سەلام لى كردن و خۆم پى ناساندن، ئىبن پوشتدەستا و زۆر بە گەرموگورپى بەخىرەهاتنى كردم و لە تەنىشت خۆى داينام. زۆر بە گروتىنەو قسەى بۆ دوو فەقىبەكەى دەكرد، ئاماژەى بۆ نەخشەوئىنەكەى سەر پروپەلىك كەرد، نەمزانى ماناى چى دەگەنىت. ئاورپىكى لى دامەو و بزەبەكەى كەرد:

- ياخوا بەخىر بىتت. چۆن لە قورتوبە مەقامى خۆت دۆزىبەو؟
بە لووتقى خۆى كەمەندكىشى كردم، ناچارى پىداهەلدان و مەدحى خۆى كردم. قسەكانى دوىنىم لە پرسەكە بىركەوتنەو، كە فەزلى قورتوبەى بەسەر ئىشپىلىا دادا، گوتم:

- ئەم شارە لە چەپۆبەدايە، خەلكەكەى ماخۆى زانست و زانىارىين، رەچەلەك پاك و دانان.

- خودا خىرت بنوسىت. لەو شارە هىچ سۆفىبەك دەناسىت؟
- هەمووىان نا، بەلام بە خزمەت يونسى كورپى سەفەفار و عەبدورەزاق غەزەوى و چەند سۆفىبەكەى دىكە گەيشتووم.
- ئەى لەبارەى ئەهلى فەلسەفە، هىچ شتىكىان لى فىزبووىت؟
ئەوسا هەستەم كەرد، چوونى من لەگەل ئەحمەد حەرىرى بۆ لای فرىدريك، بە تەگبىر و فەرمانى خودا بوو، بەو پەرى باوهر بەخۆبوونەو گوتم:

- بە زانستى ئىمبادزقلىس و، فىساگورس و، ئەفلاتون ئاشنا بووم.
ئەبرۆكانى تىكەهلدان و بەسەرسامىبەو سەرى خۆى بادا و گوتى:

- گەيشتییە ئەو رایەیی، کە فەیلەسووفەکان لە قانونگەلی سروشتی
لەبارەیی حالەتی کەشف، لەگەڵ پروانگەیی ئەهلی تەسەووف
هاودەنگن؟

- بەلێ.

- ئەمە زۆرباشە... ھەرۆھە...

قسەکەم پێ بێی:

- نەخێر ھەرۆھە.

نەختیک سەری بۆ پشتمووە برد و نیوچاوانی ویکھینا و پرسی:

- مەبەستت چییە؟

- مەبەستم، نەخێر و بەلێیە.

- چۆن نەخێر و بەلێ؟

- بەلێ، ئەوان لەبارەیی ئەو جیھانە ھاودەنگن وەک ئێمە دەیبینن.
نەخێر ھاودەنگ نین، چونکی جیھان دەگۆریت و لەسەر حالی خۆی
نامیشت.

- کۆرەکەم جوانتر پروونی بکەو... من ئەو پیر بووم، کەسێکی
وێک تو زینھتیژ و زیرەکم نەدیو.

- قوربان! قانونگەلی فەلسەفە، یاسای دەستکردن، رابردوو شی
دەکەنەو، بەلام وێک حالەتی کەشف، ناتوانن داھاتوو لێک بدەنەو.

- بەلێ قانونگەلی فەلسەفە ھەوایی غەیبیت پێ نادەن، بەلام یاسایەک
دادەنن ئەگەر ھەوایی غەیبییەکە ھاتە دی، دژی ناوەستەو.

- ھیچ یاسایەک نییە.

- چۆن ھیچ یاسایەک نییە؟

- بەلێ، ھیچ یاسایەک نییە. تەنیا خەلق ھەیە، ئەویش گریڤراوی
ئێرادەیی خۆدایە و تەواو.

"هەر نوورتک تاریکیهک رانه مالیت، حیسابی بۆ ناکریت"

ئین عەرهبی

که له قورتوبه گهراينهوه، مام له ئاويلکه دانا بوو. گونهکانی هینده
ئاوسابوون، له کاتی دانیشتن وهک بالیف له پیتشه خۆی دایده نان.
زۆر ئازاری پتوه دیتبوون، هیچ دهرمانیکی بۆ چاره سه رکردنیان
دهست نه که وتبوو، به وینهی ئهولیايان خۆی ته سلیمی خودا کردبوو.
وهختیک له گهله باوکم چووینه لای، به دهنگیکی نزم دهینالاند،
نه مانزانی ئاخۆ خهوتووه یان به خه به ره.

باوکم قسهی له گهله کرد:

- سه لامه تیه براله! ئینشاللا خوا شیفات دهدا.

مام چاوهکانی کردنهوه و ته ماشایهکی کردین و گوتی:

- له هه موو باریکدا هه ر سوپاسی خوا ده که م.

- برام حالت چۆنه؟

- به دهست خودایه، ئه گه ر باشی بکات، خۆی ره حیمه، ئه گه ر خراوی
بکات، هه ر خۆی ره حمانه. سه رمان ماچ کرد و به بیدهنگی له کنی
دانیشتین. باوکم به ولوائه ملای ژووره که دا هات و چوو، لاهه وله و
وهلا قوه تهی ده کرد. له ته ویلی لۆچاوی و ده موچاوی وشکه لاتووی
رامام، وهک وشکه هه نجیری لی هاتبوو. سه رنجی قاچه کانیم دا،

له ژیر لیفه لیک بهش بووبوون، بهم باره ناخوش و خه مناکه ی مامم دلم ویکهات. له ناکاو بهرله وهی ئاور بۆ لای ئیمه بداته وه، شیعیریکی گوت:

- کات وا دهروات و زیان گوزهر دهکات
چهرخی زهمانهش خویشیت تال دهکات
باوکم به داخ و نیگه رانییه وه گوتی:

خودا شیفات بدا براله ی شیرینم، شادی و بزهدشت بۆ بگه پرنیتیه وه.
چاوه کانی باوکم پر ئاو بوون، خه ریک بوو بگریت. له پی دهستی
ماممی به دهستی راسته یه وه گوشی و ماچی کرد، پاشان هه ستایه وه
و گوتی:

- ههچ شتیکت ناویت؟

مامم به سه ربادانه وه ئاماژه ی نه خیزی بۆ کرد. باوکم ئاورپیکی لئ
دامه وه و گوتی:

- مامت ههچ خزمه تکاریکی نییه، تو له لای بمیتیه وه.

من و شکاز شازده پوژ به سه روکاریه وه بووین، باوکیشم سه ری
لئ نه ده برین. تاکوو مرد ئیمه له خزمه تیدا بووین. باوکم، که زانی
حالی مامم شرپووه، شه ویک له کتمان مایه وه. له نوژی عیسا
بووینه وه، مامم پوو له قیبله راکشا و خوی بۆ خه وتن ساز کرد، به
دهنگیکی کز به ئیمه ی گوت:

- ئیوه ییش پشوو بدهن و بخه ون.

ئیمه ییش له دهوری خه وتین. به ره به ری سه حه ره له خه وه ستام. له
هه موویان پتر له مامم نزیک بووم، ده بینم هه ناسه نادات! دهستم
خسته سه ر ته ویلی، وهک به فر سارد و سر بووبوو. دهستم برده
نیو سینه ی بۆ ئه وه ی بزانه هه ناسه ده دا یان نا، سینه یه کی گه رم و
دلکی له ترپه که وتوو. زانیم تازه پووچی ده رچوو، دهستم به
چریکه و هاوار کرد، باوکم و شکاز له خه و رابوون. باوکم
نیوچاوانی خوی له سه ر سینه ی مامم دانا و به ناله ناله وه گریا و

گوئی: براله‌ی خوشه‌ویست و نازیم، تو له جیگه‌ی باوکم بووی.
هینده گریا، به ئه‌سیرینه‌کانی کراسی ماممی تهر کرد. شکاز بریاری
دا خۆی تهرمه‌که‌ی بشوات. مامم بهر له چه‌ند پرۆژیکیی که‌م، کفن و
که‌لوپه‌لی شۆردنی خۆی ئاماده کردبوو، شکاز چوو هینانی و بو‌ی
رێکخستن. هه‌لمانگرت و له‌سه‌ر ته‌خته‌داریک داماننا، هه‌موو
جله‌کانمان له‌به‌ر دا‌که‌ناندن، ته‌نیا نیوان ناوک و ئه‌ژنۆمان به
داپۆشرای هینشته‌وه. شکاز ده‌سته‌کانی ماممی شوشتن، دواتر
په‌پۆیه‌کی له‌ ده‌ستی خۆی لوول دا و له‌ژیر په‌رده بردی شه‌رمگه‌ی
په‌ بشوات، له‌ناکاو وه‌ستا و نیشانه‌ی سه‌رسامیی به‌ روخسارییه‌وه
به‌دی کرا. سو‌بجانه‌للا‌ی کرد و په‌رده‌ی له‌سه‌ر شه‌رمگه‌ی مامم لادا،
گونه‌ئاساوه‌کانی مامم گه‌رابوونه‌وه باری ئاسایی پینشووتر، وه‌ک
ئه‌وه‌ی هه‌یچ سه‌تووری و ئاسانیک رووی تی نه‌کردن. گو‌رگو‌ر
پۆندکمان به‌ چاودا هاتنه‌ خواره‌وه، شکاز گوئی:

- ئه‌مه که‌پامه‌تی ئه‌ولیا‌کانه، په‌ند و وانه‌یه‌ک له‌مه‌دا هه‌یه، گونا‌ه‌ نییه
ئه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌ن. شکاز و باوکم به‌ فنه‌کفه‌نک ته‌رمی ماممیان
ته‌واو پووت کرده‌وه و شو‌رد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌رمی مامم بوو به
جه‌نازه‌یه‌کی سه‌پی و هه‌یچ به‌رزی و نزمییه‌کی نه‌ما، شکاز به
گریانه‌وه خۆی به‌سه‌ردا هینا. باوکیشم زه‌نگول زه‌نگول ئه‌سه‌رینی
ده‌پشتن... به‌لام چاوه‌کانی من له‌و بیابانه‌ وشک و برینگتر بوون، که
موه‌حیده‌کانی لئ هاتبوون. خستمانه سه‌ر شان و به‌ره‌و مزگه‌وت
بردمان. خه‌لک ورده‌ورده بو نو‌یژی به‌یانی ده‌هاتن، هه‌ر که‌سه‌یک
جه‌نازه‌که‌ی ده‌بینی، (لاحول ولاقوة)ه‌ی ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی نو‌یژی
له‌سه‌ر کرا، بو گو‌رپستان چه‌ند که‌سه‌یک جه‌نازه‌یان له‌گه‌ل هه‌لگرتین،
له‌گه‌ل ژماره‌یه‌کی که‌م له‌ خه‌لکه‌که‌ به‌ خاکمان سپارد. خو‌ره‌ه‌لات و
ئیشیبلیا بن مامم مانه‌وه.

پۆژانی به‌رای، باوکم به‌ له‌ ده‌سته‌چوونی مامم، خه‌مناک و نیگه‌ران
بوو، به‌لام هه‌ول‌ی دا خۆی بگ‌ریت، وه‌له‌ی پۆژانی دوا‌یی،

خه مه قووله که ی سهری کرد و برستی لی بری. ناخر کۆتا دیواریک، که ئه و پشتی پین ده به ست پووخوا، نیکه رانی و دله پراوکی تهنگیان پین هه لچنی و ئیمه یشی خسته ناو ئه و چوارچنویه، هه موو شتیک ده بوو به حیساب و واده ی خۆی بیت. تاکوو ده رگه ی دانه خستبا نه ده خه وت، تا به ده وری مال نه سوورابایه وه، نه ده رپویشت، به ئه ندازه ده یبه خشی، که میک نانی ده خوارد و ده کشایه وه. به شی منیش له وه سه وه سه و هه ستیارییه ی وی، ده بوو له کاتی خۆی ده رچم و له کاتی خۆشی بگه ریمه وه. هه ستم ده کرد له ئیشبیلیا وه ک زیندانی وام. هه ر کاتیک باسی سه فه رم له گه ل ده کرد، ئه و باسی مه ترسیی پرتوگالییه کانی بو ده کردم. دوا ی ئه وه ی قه لای (شنقیله) شیان به ر له چه ند هه فته یه ک که وته ده ست، قوربه که خه ستر بوو، سه دان موسلمانیان به دیل گرت. مه لای مزگه وت داوا ی له خه لکه که کرد کومه ک و هاوکاری برایانیا ن بکن. باوکم ده دیناری کرده خیز و به منیدا نارد، بردم خسته سه ر په رپویه کی گه وره، که له مزگه وت پاخرابوو، خه لکه که په یتا په یتا ده هاتن و دینار و ده ره م و به شیک له زپر و خشلی خویان ده خسته سه ر.

له چه ند پوژتیک که مدا، کومه کیکی باش کوکرایه وه، خه لکه که هه مووی له کاره ساتی هاوشنیه ده ترسان. له و باره له سه ر خوانی ئیواره قسه مان له گه ل باوکم کرد، هه ر وشه یه ک له ده مم ده رده چوو وه ک چه کووشیک وابوو به سه ری دایکم بکه ویت. پرساری کرد:

- قه لای (شنقیله) لیره وه چه ند دووره؟

- چه ند پوژتیک.

(لاحول ولاقوة) ی کرد و ده سستی که وته له رزه و ئه سرین به چاوه کانیدا هاتنه خوار، سه ری خسته سه ر له پی ده سستی. باوکم به

میهره وه پووی تیکرد و لئی پرسی:

- نوورخانم! ئه مه چیه؟

- چیم بیت؟ کافر موسلمانان دهگرن و به چند پوژتیکی دیکه دهگه نه
ئیره و من و کچه کانیشم ده بن!

- دلنیا به کس نازار به تو و کچه کانت ناگه نینت. ئه عوزوبیلا بکه و
خوت له شهیتان چه پاله بده و واز له مه بیته.
دایکم تاویک بیتهنگ بوو، به لام باوکم ههستی به ترس و نیگه رانی
ئو کرد و گوتی:

- بو تو پیت وایه خلیفه له و به دکارییه یان بیتهنگ ده بیت؟
- ئه ی چاوه پئی چی دهکات؟

- چاوه پئی هاتن و ته و او بوونی سوپا دهکات، دواتر به ره و ئه نده لوس
ده په پنه وه، به و نزیکانه وانه یه کی باشی ئه و کافرانه داده دات! له
کو تاییدا خلیفه له گه ل سوپا که ی له ده ربه ندی جه به ل تاریق
په رینه وه و به ره و ئیش بیلیا رویش تن. باوکم له نیو باخچه ئه و
هه والی بو عه بدوسه مه د باس کرد، هه ردووکیان دانیش تبوون.
باوکم تری ده خوارد و عه بدوسه مه دیش به هه رتک ده سته کانی خوی
به سه ر گوپاله که ی داهینا بوو، زور به بایه خه وه گوتی بو باوکم
هه لختبوو:

- پیشتر قهت ئه نده لوس هه والی سوپا یه کی وا زلی نه ژنه و تو وه!
زیاتر له په نجا هه زار سه رباز به وشکانیدا ده پون و بیست هه زاریش
له ریگه ی ده ریاهه ده چن.

عه بدوسه مه د ئه برۆکانی تیه لدان و له نیوچاوان رای گرتن، به
سه رسامی و دهنگیکی گه وره گوتی:

- سو بجانه لالا!

باوکم به سو زه وه باسی سوپا که ی کرد:

- ئه مسال به ره له وه ی باج و داهات بو سوپا بنیرین، بو خلیفه مان
نارد: له جیاتی زیڕ، زری و شمشیر و قووتمان نارد. عه بدوسه مه د
ده زانی بو؟

وا دیار بوو عه بدوسه مه د دهیزانی بوچی، به لام خوئی له خه تی مهیلان دا و بیئاگایی خوئی دهر بری، ئه مهیش بو ئه وهی باو کم له چیژی قسه که ی بیتهش نه بیت:

- باوکی موچی بوچی؟

- چونکه ئه گهر ئیمه زیرمان ناردبا، قورتوبه و غه رناته و بلنسیهیش زیریان دهنارد، که له بهر زوریان به های نه ماوه، هر بویه خهلیفه بریاریدا هه موو شاریک ئه و شمهک و که لوپه لانه بنیرن، که سوپاکه ی بئ ساز و پر چهک ده کریت.

عه بدوسه مه د وهک سه رسامبوون و تیگه یشتن له باسه که، سه ری خوئی راهه ژاند و دووباره گوئی:

- سو بجانه لالا!

- به لئ. به لئ. هه رچی زری و شمشیر و زین و تیر و که وانیک له بازار هه یه، ده یانکرین و به سهی قافله بو یان ره وان ده که ین. هه یی به که م بو سو پای وشکانی، که خهلیفه خوئی له جه بهل تاریق سه ره رشتیان ده کات. دووهم له پرووباری گه وره بو که شتیگه لی ده ریا، که ئه بوو عه باسهی سه قلی مشووری ده خوات. سه نیه م بو که شتیگه لی دووهمی ده ریا له دۆلی ئانا، که ئیین ربتیر فه رمانده یی ده کات.

- عه لی کوپی ربتیر؟

- به لئ.

- کوپی زرته زه لامه شه له که؟

- به لئ.

- ئه ی سو بجانه لالا! گاوری که فه رمانده یی که شتیگه لی موسلمانان ده کات!

- موسلمان بووه، دیاره تو نه ترانیوه؟

- نه مزانیوه. له کوئی بزانه؟

- با موسلمان بووه. باوكيشى پيش ئو، فرماندهى سوپاي روم بووه و خزمهتى مورابيتهكانى كردووه.
- وهى سوبحانهللا!
- عهبدوسه مه د، گرنك ئه وهيه خهليفه دهيه ويت مه ترسىي پرتوكالييه كان له ره گوريشه وه بينيت. عهبدوسه مه د به گوپاله كه يه وه هه ستاوه و مؤله تى رويشتنى خواست و گوتى:
- خودا سه ركه وتووى بكات. ئه من ده بى ئيسته برؤم.
- عهبدوسه مه د هر ساخ و سه لامه ت بيت.

"ههقیقهت دژی چهقبهستن و قهتیسبوونه"

ئیین عه ره بی

خه لکی ئیشبیلیا هه ریه که و به گویره ی بیرکردنه وه ی خۆی ده چوه
 بازار و خۆی بۆ جهنگ ئاماده ده کرد. بازار ی ئاسنگه ران له ئاپۆره ی
 موسلمانان جمه ی ده هات، هه ر بابابوو شمشیری تیژ ده کرده وه و
 زرئ و خوده ی بۆ خۆی و نالی بۆ سمی ئه سپه که ی ده کپی، ئاخه
 ترسی ئه وه یان هه بوو خه لیفه له ناکاو جههاد رابگه یینت، سوپا زرئ
 و خوده ی به گویره ی پیویستی سهر بازاران نه بیته. نه سرانییه کانیش
 قووت و دانه ویله و میوژ و زهیت و هه رچییه ک، که توانای کپینیان
 هه بوایه ده یانکپی و له ماله کانیان داینده کرد. ده ترسان جهنگ
 ده ست پئ بکات و گه مارۆ بدرین و قافله کان بوه ستن. هه روه ها
 به هزی مه شق و راهینیانی سوپای موسلمانان نه توانن کینگه کانیشیان
 داچینن و په ره به کشتوکالیان بدهن.

عه بدوللا قه تتان، له گه ل سوپا به پینیان به ری که وت، ئه گه رچی
 ولاخیش ئاماده بوو. قه تتان ئه و که سه ی پیشتر ریشی باوکمی
 راکتیشا و ئاموژگاری کرد و سوودی لئ وهر نه گرت... ئه و گوتی:
 - زیاتر له ولاخه کان قاچه کانم هه وجه ی پاداشتن.

هرچند ده‌مزانى له‌لای (قه‌وسولحه‌نیه) به‌رده‌وام له‌چ‌راستی‌ک ده‌ده‌نیه ده‌که‌م، لئ‌ئو‌که‌رته‌خودا‌حافیزیم لئ‌نه‌کرد. قه‌تتان هه‌میشه‌ئامۆژگاری پێ‌یوارانی ده‌کرد، دێ‌کودال و به‌رد و داری له‌له‌سه‌ر پێ‌گه‌دا لاده‌بردن، سه‌گ و پشيله‌ی ئاو ده‌دان. شه‌وان ده‌رگه‌ی دوو‌کانه‌کانی به‌سه‌ر کړیار و فرۆشیاران داده‌خست و بانگه‌وازی نه‌سه‌رانییه‌کانی بۆ سه‌ر ئایینی ئیسلام ده‌کرد. ئیسته‌دانیام ده‌پرسی بۆچی ناچم بۆ جیهاد، پرسیاره‌که‌یشی پتر سه‌رکونه‌کردن و پرووشکیتی کردنه‌وه‌که پرسیکی پرووت بیت، هه‌یج پاساو و پوزشیکیش نییه‌ئهو‌ی پێ‌ئیقناع بکریت. راستیه‌که‌ی ئه‌من له‌ژێر به‌یداخیک جیهاد ناکه‌م، که باوه‌رم پێ‌ی نییه. پیاو هه‌ق بلئ، من نامه‌وێت سوپا تیکبشکیت، به‌لام ته‌ماخوازم به‌رێکه‌وتن و ئاشته‌وایی پاشه‌کشه‌بکات. ئاخۆ ده‌بین بزانی، که ژیان له‌پیناوی خودادا زۆر له‌مردن له‌رێگه‌ی ئه‌ودا دژوارتره‌؟

له‌کو‌تاییدا سوپا رویشت و ئیشبیلیا هه‌تور بووه‌وه، به‌لام ئه‌من له‌جاران پتر نیگه‌ران و بیمه‌یل بووم. هه‌موو ئه‌و کتیه‌ی یونانی و به‌شیک له‌و کتیه‌ی رۆمانیانه‌ی فه‌لسه‌فه‌یان تیدا بوو، لای فریدریک خویندمنانه‌وه. داوام له‌کتیفرۆشیک کرد، له‌قورتوبه‌چهند کتیبیکمان بۆ بینیت، جگه‌له‌کتیبیکی په‌رپووتبووی (شکانکارا هیندی) هه‌یج کتیبیکی تری بۆ نه‌هه‌تاین، ئه‌ویش به‌دوو پۆژان خویندمنانه‌وه و بێ کتیب‌گه‌راینه‌وه. دیسان ملمان ده‌به‌ر ئه‌و کتیبانه‌نايه‌وه، که پیشتر خویندبوونمانه‌وه. دوو ریز به‌رانبه‌ر یه‌کتر داده‌نیشترین، ریزی یه‌که‌م چهند لاپه‌ره‌یه‌کی له‌کتیبیک ده‌خوینده‌وه، ئه‌وسا نۆره‌ی ریزی دووم ده‌هات، ئه‌وانیش ده‌بوو له‌و کتیبانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستیان دان شتی‌ک بخویننه‌وه، که پێ‌وه‌ندیان به‌وه‌ی ئیمه‌وه هه‌بوايه. هه‌تدیک شه‌وان گه‌فتوگو و ده‌مه‌ته‌قی درێژه‌ی ده‌کیشا و له‌سه‌ر هه‌یج رێک نه‌ده‌که‌وتین. هه‌ندیک جار به‌ئه‌نجامیک ده‌گه‌یشترین، فریدریک سه‌ری پێ‌سه‌رده‌ما و توماری ده‌کرد، تا له‌دواییدا کتیبیکی زۆر به‌ردل و

ژیکه له دەرچوو: تیندا زهینوون په رچی ئەببقووری دەدایه وه، ئەفلاتوون په خنەیی له سووقرات دەرگرت، ئیبن سینا گفتوگو و دەمه ته قینی دهگەل رازی و گالینۆس و ئیبن مسره دەرکرد. دواى چەند هەفته یەك، فریدریك هەوالی پینگەیشتنی بەرھەمی باخەكەى پین داین، گوتی ئەو مانگە لەوئ بەسەر دەبەم و ئیویش وەرن. ئیمە حەوت كەس بووین، لەوئ خێوہتمان لەبن ئەو دارمیوانە هەلدا، كە شەراب لە تریبەكەیان سازدەكرا. عوودژەنیک و تەپلکوتیک و دوو ژنەسەماكەرى بۆ بەكرئ گرتبووین. هیشتا خۆر بە تەواوی ئاوا نەبوو، بەزموڕەزم دەستی پین کرد. بەر لە خۆراوایوون خەریکی خویندەنەوه و قسەکردن و پیاسە بووین. هەر وەختیک بادەى مەى بەتال دەبوو، مەيگیز لە كوندەیهكى گەورەى نزیك عەسارەكە پری دەرکدەوه. خەریك بوو مەسست دەبووین، من و حەریرى و ئەوانى دیش دەستمان بە سەما کرد، گالا و جیدویش وەسەما كەوتن. گورانییژ، لیک لیکە گورانیى عەپەبى بۆ چرین، دواتر ستران دواى سترانى قشتالیى بۆ گوتین. هەرکە بادەم بەتال دەبوو، بۆ مەيگیز دەمترینگاندهوه تا بۆم پر بکاتەوه. دواتر خۆم گەیانده كوندەكە و دیسان و پرم كردهوه و بۆ ئەوانیش بوومه مەيگیز. گالا بەپنی پەتى لەسەر سەكۆى خشتەپژكراو و لووس سەمای دەرکرد. هەرکە پینەكانى سارد دادەهاتن بەسەر میز دەرکەوت، یەكینك لە سەماكەرەكانیش لەگەلیدا سەر دەرکەوت، راستییهكەى ئەمن زۆر دەترسام میز لەژیریاندا شەقوپەق بیت و گالا خۆى هەلدا تە ناو مەجلیسەكەمان.

ئۆخەیش! لەو هەتى گالا دەناسم، ئەوه جارى یەكەمیه بزەم بۆ بکات. ئەو بزەى کرد و منیش بزەم بۆ كردهوه. هەر وەختیک پرومان دەرکەوتە بەرانبەرى یەك، خەندەیهكم بۆى دەرکرد... تا زەرەدیهكى بۆ بکەم بە ئەنقەسست چاوم دەچاوى دەرکردن، بەو رەوتارەى من دەموچاوى وەك جاران گرژ و مۆن دەبووهوه. چووم لە تەنیشتى

دانیشتم، ههستا و پووی. فهرمووی مهیخواردنهوهی زیاترم لئی کرد، داوای لیتیوردنی کرد. ههستام لهگهلی سهما بکه، دانیشت. ههر ومختیک ئه و پووی لئی وهردهگیرام، بادهم ههلهدهقوراند، که لهوئ نهدهما دیسان پرم دهکردهوه. ههر گاهیک داوام لئی کردبا له نزیکم دانیشتیت و رهتی کردباوه، ئهوه داوام له مهیگیر دهکرد بیت لهجینی ئه و دانیشتیت و بۆم تی بکات. ئهگهر له بهر وشکی و دلپهقیی کچان نهبوایه، مهیگیرمان بۆچی بوو؟ ئهگهر ههر کاتیک ئارهزوومان لئی یوانه خۆیان بهدهستهوه دابایه، ههر ومختیکیش تاسهمان لئی شکابانه پشتیان تی کردباین، شهرايمان بۆچی بوو؟

فریدیگ لهناوهپرست وهستا و داوای له ههر دوو گوراننیزه که کرد، واز بیتن. دنیا بیدهنگ بوو، گویمان ههلهخت:

- با گوئی له (ئورفیوس) بگرین، که گیتاره کهی که لووی ئاسمانه: "من (ئورفیوس)م، گورانیم بۆ باهۆزان چریوه، تا خهویان لئی که وتوو، بهندم بۆ گاشه بهردان گوتوو تا خۆیان له کهشتیه کانمان دوور بگرن، چوومه ته قوللهی قاف، شتی وام بینوه، قهت به خهیا لدا نه هاتوو."

- به خوای ئه مه کاریکی زۆر باشه!

دهنگی دروشمکیشان و چهپله و چهقه نه لیدان به ره و کهشکه لهی ئاسمان ده پویشت ... باده کانمان به ره و فریدیگ به رزده کردنه وه، ئه ویش به رده وام بوو: "یا ئیلاهی! تو ئه و کهسه خه لات ده که یت، که جهرگسۆز و وهفاداری ئایینه که ته. ئیمه نهختیک له زه وین خاو ده بینوه، دواتر تا ئه بهد بۆ لای تو ده گه پیننه وه. هه میشه هبی تو ده بین، بۆ تو ده ژین... به لام پهروه رینم! خوشه و یسته که م زۆر به خیرایی هاته لات. بهر له وهی شکوفه ی سهر دهر بکات، هات. داوای چه ند سالیکی که م، به یه که وه ده گه پیننه وه لای تو. ئه م وشانه دلی حه ریریان پینکا و گوتی: "خودا هه میشه زیندوو و ده بیانه." پاشان ویستی به بی ده هۆلگوتان و موزیک، سه ما بکات، که وته پیکه نین.

فریدریک ئاماژەى بە دەھۆلکوتان کرد و بەزمورەزم دەستی پێ کردووە. ھەموومان لە ھەلقەيەکی بازنەیی، کە ھەریری لە نیوھراستەکەى بوو، وەسەما کەوتین. ھەتا نزیکى بەیانی ھەر پینکەنین و سەما بوو، فریدریک داواى لە مۆزیکژەن و ستراننیشان کرد ئاھەنگە کە رابگرن. ئینجا گوتى:

- موسلمانمان لەگەڵن، کاتى نوێژکردنمان ھات.

من و ھەریری و سەى موسلمانى دیکە چووین لە کانیاویکی ناو باخە کە دەستتوێژمان ھەلگرت. خزمەتکاری فریدریک بەرمالى بۆ رابخستین و وەک ئیمە خزی بۆ نوێژکردن ئامادە کرد. ھەریری ئاورپیکى لى دامەوہ و گوتى:

- بەو سەرخۆشى و مەستبوونە دەبى نوێژمان بەرکەوێت؟

- دەزانى چى دەلێت؟

- بەلى.

- کەواتە نوێژەکەت دروستە. ئایەتە کە دەلێت: (لا تقربوا الصلاة وانتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون.) دواتر منى بۆ ئىمامەتى پىشخست و نوێژم کرد. لە ركاتى بەکەم: (إنا أعطيناك الكوثر)م خویند، لە ركاتى دووھمیش: ئایەتى (مدھامتان) —م خویند. نوێژە کەمان تەواو کرد و ديسان ھاتینەوہ نیو کۆپى یاران.

لەو کاتەى سوپا، لە وشکانى و دەریادا گەمارۆى (شنترىن)ى دا، ئیمەیش دەورى (جیدۆ)مان دا، بوو نزاى (شانکارا)ى بۆ دەخویندینەوہ: "خودایە لەو سەى گوناھەم ببورە: بۆ لای تۆ ھاتم، بیرم چوو تۆ لە ھەموو شوێنیکیت. بیرم لە تۆ کردوہ، نەمزانی تۆ لەسەر ووى بیرکردنەوہى. نوێژم بۆ کردى، بیرم چوو تۆ لە سەر ووى ھەموو نوێژیکیت." گاویک ئاو ھەستا و باھۆز ھەلى کرد، سوپاکە ترسا ئاو رايانمالى، ئەمن لە ناوھراستى ھاوھەلانم وەستام و گوتم: "لە رھەمتى ئەو خودایە رامين، کە بەدیهیتاوين. بىر لە خۆشەویستى ئەو بکەنەوہ، کە لە نەبوونەوہ ھیناوينیە بوون."

کاتیک سوپا خپوه ته کانیان هه لگرته وه، وایانزانی خه لیفه فه رمانی کشانه وهی پی کردوون، نهک گه مارژدانی قه لا... له و کاته دا حه ریری داوا له گورانیبیژه کان دهکات قه سیده ی قه یره وانی: 'یا لیل صب متی غده'. بلین. کاتیک له کن شووره کانی (شنتترین) به شمشیر هیندیک پیکران، جهنگ گهرم بوو، کالا وهک په روانه سه مای ده کرد و ده خولایه وه. نه و کاته ی خه لیفه له ژیر ناوکیه وه پیکرا و خوینی لی چورایه وه، پاسه وانه کانی رایانکرد... له و ساته دا، نوره ی سه محی کورپی صالح هات، که فه رمووده کانی شانکارامان بو بخوینیته وه: 'بو وهی له کوتوزنجیری به ندایه تیی رزگارت بیت، ده بن سه ره تا نه وه جیا بکه یته وه ناخو چی هیی دهروونی تویه و چی هیی نه و نییه. خو ت له دهستی باوه ره که ت رزگار بکه، خو ت تویه له گوشتیکی، که پیی ده لین جه سته. دهروونی هه قیقی خو ت جودا بکه وه، له ده ره وهی زه مان ده بیینییه وه، رابردوو، نیسته و ناینده ی پیوه نامینیت، نه وسا پووحت ده گاته که ناری نارامی.'

کاتیک سوپا شکا و ته رمی خه لیفه یان هینایه وه، من له ناو هه مواندا هه ستام: گوئی بگرن. گوئی بگرن. گورانیبیژ وه ستا و سه ماکه ر دانیشیت، هه موو گوئیان راگرت، منیش به شیعر که شفی خودام بو به یان کردن:

و حق الهوی أن الهوی سبب الهوی * ولولا الهوی فی القلب ما وجد الهوی

به دهنگی بهرز ناهه رینیان لی کردم. فریدریش هه ستا و و گوئی: - مه یگیز، به خو شسی نه و شیعره پر مانایه، شه رابمان بو تیکه با بینوشین!

"شهونخوونی بِن شهواره، که لکی پشتیبه ستنی نییه"
ئین عه ره بی

چهند پوژیک له باخه که ی فریدریکدا خه وتم. ژووریکی بو من و
حه ریری سازکردبوو، به سه ره چیمه نیکی چکوله ی گولوگولزارددا
ده پروانی، تووی گوله کانی له ولاتی قوت هیتابوو. سه ره له به یانییه ک
له خه و رابووم، سه رم وهک مه شکه ی دو داله ننگابوو. خزمه تکاری
فریدریک که شه وان مه یگیرمان بوو، خواردنیکی باشی بو هینانین،
له گهل حه ریری بایی شه وان خوارد هیزمان بیته وه بهر و
سه ره ئیشه مان بپوات. به سواری دوو ئه سپ له و ده وره به ره
پیا سه مان ده کرد. تیر و که وانمان بِن بوو، ده مانویست راو بکه یین،
بهس زور به که می ئامانجمان ده پیکا. ده گه راینه وه لای فریدریک، له
چوله وانی ئاگریکی ده کرده وه، ده فریکی پر له تووی سووری تازه له
دارتووه په رشه کانی ده وری باخه که لِن ده کرده وه، ئا به م جوړه
پیشوازیی ده کردین.

که کاتی نویژ دیت، ئاگادارمان ده کاته وه، داوا له خزمه تکاره که ی
ده کات بهر مالمان بو رابخات. کاتیک شه و داده که ویت و تاریکی بال
ده کیشیت، شه وان ه ی دوینن شه و له گه لمان نه مانه وه، په یتا په یتا دین.
گاویک کوړی یاران ته واو ده بیت، دهنگی کوته کوتی ده هؤل دیت،

دواتر له ره له ډیری عوودیش ده ست پې ده کات، شه و ټکی دیش له ده لیزی مه ستی و بیئاگایدا به سر ده به ین. له که ولی جه سته مان ده رده چین، ده رگی ده رفه ت بؤ پو و حمان والا ده که ین، به شکم نه ختیک له م په شیوی و نالوز کاوییه بمانشواته وه.

ئوه دوانزه روزه قاچه کانم به خاکی ئیشیللیا نه که وتوون، خزمو خویش و که سوکارم وا ده زانن له کیوی (منتیار) ده گه ل شیخیک له خه لوه تدام. حه ریری ده گه ریته وه و به درو هه والی منیان بؤ ده بات، ئه وانیش به سه لووم ده لین خوار دنیکی به چیژ بؤ من و فه قی و شیخه خه لوه تگره کانی منتیار ئاماده بکات، نازانن مه ست و سه ماکارانی باخی به هشیه ی فریدریک نانه که ده خون. به هاریکی زور خوش و دلگیره، که شه وهه وا زور له باره، خوار دنه که زور به تامه، قسه کان زور خوشن، به زموره زم گهرمه، شه پاب زوره. هه ستم کرد لیره دلم زور گوره بووه، سینم فراوان بووه. کاتیک وه خه بهر دیم، سه وزایی و، به روبووم و، کانیوا و، مه ل و، جوانی ئه و ناوه، مه ستم ده کن. وه ختیک شه و ئه وانه ده شاریته وه، به شه رابی فریدریک مه ست ده بمه وه. ئه و خوی، له نیو چه ند به رمیلنکا ئه و شه رابه ی ساز ده کرد و هیچیشی لی نه ده فروشت، هه مووی به سر میوانه کان دابه ش ده کرد. هه ر رژیگ ده روات، وه رچه رخانیک له مندا پوو ده دات، هه ر ده لئی به ره و مه قامه کانی ئاسمان به رز ده بمه وه، یاخو قوناخه کانی سه ر زه وین ده بېرم. هه ر رژیگ گوزه ر ده کات، وا هه ست ده که م هه ی ته مه نی من نییه، وه ک ئه وه ی له پیاویکم وه رگرتیت، که حه ز به به خته وه ری نه کات.

هه موو ئه و پاره یه ی هه مبوو به بیست به رانی قه له وم دا و بؤ فریدریک بردن، پیم گوت هه موو ئیواره یه ک به رانیکمان بؤ بېرژینن. سه رها به پاساوی ئه وه ی ئیمه میوانین و نان له سه ر خانو خوییه، ئه و دیارییه ی ره تکرده وه، به لام من سووربووم و ئه ویش ناچار قبوولی کرد.

ئەو چەند پۆژەمان بەخۆشی بەسەر برد، تا پۆژیک حەریری لە ئیشبیلیا گەرایەو، دەموچاوی رەش ھەلگەرابوو. ھات دانیشت. بەر لەوہی پرسسیاری ھیچی لێ بکەین، گوتی:

- لەشکری موەحیدەکان شکا! پرتوگالییەکان بەرپۆن.

فریدریک رەنگی زەرد بوو، شلەژا. جیدۆ بەبیدەنگی دەستی گالای گرت. (سەمح) سەری خۆی گرت، ئەو ھەوالە ناکاوە ورتەئە لێ بڕی. بیدەنگی چەند چرکەبەک بەئە خۆی بەسەر مەجلیسدا کێشا. بێوہی حەریری لام بۆ بکاتەو، پرسسیاریکی لێ کردم: - موھی، ئیستە چی روودەدات؟

ھەموو پوویمان لەمن کرد، وەک کۆدەنگییەک لەسەر ئەوہی، کە تاقە کەسیک شتیک لەوبارەوہ بزانیت منم، ئەمەیش بەھۆی ئەوہی باوکم لە کۆشک کار دەکات. راستییەکەئە من ھیچ شتیکم لەبارەئە جەنگەکە نەدەزانئە، تەنیا ئەوہ نەبیت پێشتر لە باوکم باسی چەک و تفاقئە زۆری سوپای خەلیفەم بیستبوو. ئەو سوپایە چۆن ھەرەسی ھیناوە و شکاوە؟ چ کارەستیکە ئەگەر پرتوگالییەکان روو لە ئیشبیلیا بکەن؟ تەماشای دەموچاویانم کرد و گوتم:

- خەلیفە سوپایەکی زۆری وەگەر پخستووہ. پیم وانییە پرتوگالییەکان بتوانن شکستی پێ بەینن. لەوانەئە لە ھێرشیکدا سەرکەوتبن نەک لە تەواوئە جەنگەکە...

دیاریبوو دلایان بە قسەکانئە من ئاوی نەخواردوہ. چاوی ھەموان ترس و پەشوکاری پێوہ دیاریبوو، بەتایبەتئە چاوەکانئە گالا و جیدۆ. حەریری (لاحول ولاقوہ)ئە دەکرد و بە چپە نزای دەکرد. چووم لەنیویاندا وەستام و گوتم:

- ھاوریان! پرتوگالییەکان قەت جەنگیان لەگەل ئیمەدا نەکردوہ، ھەموو ئەوہی بوو، بەرگرییان لە شار و ولاتانی خۆیان کردوہ و نەیانھێشتووہ ئیمە بچینە ناویان، ھەر ئەوہ و بەس! ئەوہیش بە مانای بەزینی ئیمە نایەت.

فریدریک هستا، وهک ئه وهی کوتایی به دانیشته که بهیئت:
- خودا چیی پین باش بیئت، هر ئه وه دهکات. موچی له هه موو هه وال
و قسه و باسیکی تازه ئاگادارمان دهکاته وه... وانیه موچی؟
- به لئ، به لئ...

- ئیستیش و بزائم مانه وه له دهره وهی سنوره کانی شار باش
نییه، با بگه پیننه وه ئیشیلیا.

هه موومان به ره و ئیشیلیا هاتینه وه. شار ئارام بوو، وا دیاره تا ئه و
کاتهی سوپای تیکشکاو دهست به گه پانه وه دهکات، هه موو مالیک
به و هه واله نازانیت. سوپا پرشوبلاو بوو، هه ریه که و له کون و
که له به ریک ده گه پایه وه. مه غریبیه کانی به پینی دهریا، ته رمی
خه لیفه یان هینایه وه. خه لکه که که وتنه نیو ترس و چاوه پروانی.
موه حیده کانی له راگه یاندنی خه لیفه یه کی نویدا دواکه وتن. والی هه ر
چوار شاره که، که کورانی خه لیفه بوون، بو مه راسیمی به
خاکسپاردنی باوکیان چوونه مه غریب. ماوه یه که ئهنده لوس بئ
خه لیفه و والی و سوپا مایه وه. هه ر ده لئی موه حیده کانی له و شاره دا
کوچیان کردبوو. وه زیره کانی کوشک هه سستیان به م درزه کرد،
داویان له پاسه وانه کانی کرد دهره وانه کانی شار دابخهن. وهک ئه وهی
له حاله تی جهنگدا بن، رۆژانه ته نیا دوو سه عات دهره وانه کانیان
ده کرده وه، پاسه وانه کانی له و په پری ئاگایی و هه ستیارییدا بوون.
ژماره ی قافله کانی به شیوه یه کی به رچاو که میان کرد، ته نیا قافله کانی
نیوان ئیشیلیا و قورتوبه نه بیئت، به شیوه یه کی ئاسایی ده هاتن و
ده چوون. به هوی چۆلبوونی کورسی خه لافهت، کاری بنیاتنایی
خانوبه ره به ته وای و هه ستا. هه رچی وه ستای بینا کردن و،
دارتاشی و، کوره چی و، که سی لیزان و کارزان هه بوو، ئیشیلیایان
جی هیشت و گه پانه وه مه غریب.

حالی باوکم وهک حالی ئه و رۆژه و بوو، که موه حیده کانی له
مورسییه که مارۆیان دابوون. نیگه ران و تووپه، سه ر و سه لیه

تیکچوو. به تهنیا نانی ده خوارد و به دریزایی چه ندان سه عاتیش به بیده نگی له باخچه که ی داده نیشته. سه لوومیش به شیک له تو وره یی باو کمی به رکه وت. پنی گوتبوو برۆ دار و چیلکه م بۆ بکره ئه ویش له بیرری کرد، زلله یه کی له پشته ملی دا.

باو کم هر له خورایی ریگه ی له کچیکی دراوسیمان گرت و نه یه نیشته بیته لای خوشکه کانم. خاتوو دوره ییش واقی و پرما، ناخر قهت ئه وی وا نه بینیبوو. دایکم وازی له پرسسار کردن هینا، چونکه زانی پرسساره کانی وی، زیاتر ده یجوشیتن. به ره به ره هه موو ئه ندامانی خیزان راهاتن، که چون خویان له باو کم دوره په ریز بگرن. ئیتر باو کم که وته ئامیزی گوشه گیری، نه مانزانی کاته کانی چون و به چ به ری ده کات.

له ناخری موه حیده کان له سه ر ئه وه ریگه وتن، که یه عقوبی کورپی خه لیفه ی کوچکردوو بکه نه خه لیفه ی ئیشیبیلیا، خه لیفه ییش برپاری دا ئه بوو ئیسحاقی برای هر به والی ئه م شاره بمیته وه.

دوای ئه وه ی خه لیفه ده سه ته لاتی گرته ده ست، ده نگی جارده ر له ریگه و بان و کوچه و کولانان به رز بووه وه: "خه لکینه! مه ی پیسه و کاری شه ی تانه، بۆیه داواتان لی ده که یین قله ی بکه نه وه. هر که سیک له مه و دوای مه ی پی بگریته، ده کوژریت. خه لکینه! گورانی و ده هۆل و زورنا کاری شه ی تان، که سیک ده م و ده ستیان بۆ بیات، ده خریته زیندان. خه لکینه! به رگی ئاوریشم، یان دیباجی ئاوزیرکراو، بۆ هه موو پیاو یک قه ده خه یه. هه رکه سیک جلی ئاوریشم بیوشیت لئی ده سه نریت و جه لده ی لی ده دریت."

دوای بانگه وازه که پیاوانی ئه من و ئاسایش بۆ جیه جیکردنی فه رمانی خه لیفه، که وته خو. مه ی له ریگه و بان و کوچه کان ده گوپی کرا، تا ماوه یه ک بۆنی شه راب له پیش مه یخانه کان هر ده ات. گوران بیژ و به ند بیژان به زموره زمیان جی هیشته و خویان له نیو مال و باخ و باخچه کانی ده وره به ره حه شار دا. نرخی ئاوریشم و دیباج

دابه‌زی، تاییه‌ت‌ه‌و قوماشه‌ی بۆ پیاوان دروا‌بوو، به‌ نرخیکی زۆر
هه‌رزان ده‌فرو‌شراوه، هه‌ر به‌ زوویی هه‌لده‌وه‌شیتراوه و بۆ جلکی
ژنان رینک ده‌خراوه. باوکم جلکی ئاوریشمی هیتایه‌ ده‌ر، پیتشتر
خه‌لیفه‌ی باوک پیتشکه‌شی کردبوو، ئیسته‌یش به‌ گوپرایه‌لی خه‌لیفه‌ی
کور، ده‌بێ له‌ناوی بیات. بردی له‌ بازار لای به‌رگدروویک داینا،
تا‌کوو هه‌لیوه‌شیتیه‌وه و بۆ که‌ه‌کانی جلی لێ دروست بکا. گوستیله
زیره‌که‌یشی لای زیرنگه‌ر تونده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی جاریکی دی بۆ دایکم
بیکاته‌وه گوستیله. خۆیشی به‌ جلکی زۆر ئاسایی و به
خۆکه‌شخه‌کردنکی که‌متر له‌ جاران هاموشۆی کوشکی ده‌کرد، ئاخ‌ر
دۆخه‌ نوینه‌که‌یش هه‌ر ئه‌مه‌ی لێ ده‌خواست.

پو‌ژیک له‌نیو باخچه‌ دانیشتیوو، بانگی کردم، کاغزیکی به‌ده‌سته‌وه
بوو، نیوه‌ی پڕ کردبووه‌وه، که‌ منی بینی گوتی:
- دانیشه‌ مو‌حی.

ئه‌منیش دانیشتم، نه‌مزانی چی له‌ من ده‌وێت. ته‌ماشای په‌ره‌که‌م
کرد، ناوی چه‌ندان کتیبی تیدا بوو، نووکی قه‌له‌می ده‌خسته‌ سه‌ر
ناونیشانی کتیبه‌کان و به‌ چه‌وه‌ ده‌یزماردن. وه‌ختیک ته‌واو بوو،
لای بۆ کردم‌وه و گوتی:

- ده‌مه‌وێت ناوی ئه‌و کتیبانه‌م پنی بلی، که‌ له‌ مزگه‌وته‌کان
ده‌گوترینه‌وه.

- هه‌موو کتیبه‌کان؟ ئاخ‌ر خۆ سه‌دان کتیب ده‌بن!

- زۆرباشه، زۆرباشه، تۆ ته‌نیا کتیبه‌کانی مه‌زه‌بی مالیکیم پی بلی...
ناوی هه‌ر کتیبیکم زانی، پیم گوت. ناوی هه‌ر کتیبیکم ده‌گوت،
ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر ئه‌و لسته‌ی دروستی کردبوو، ئه‌گه‌ر نه‌ینووسیا،
پای ده‌گرتم و ده‌ینووسی، ناوی ئه‌و مه‌لایه‌شی له‌ته‌نیشته
ده‌نووسی، که‌ له‌ حوجره‌ یان مزگه‌وت ده‌یگوته‌وه. پیم گوت ئه‌م
کاره‌ت له‌پای چی؟

- خه‌لیفه‌ فه‌رمانی ده‌رکردوه کار به‌ فیه‌ی مالیکی پابگیریت.

- بۆچی باوکه؟

- نازانم بۆ! خەلیفە بەر لە چەند پوژیک قاسیدیکى ناردوو، داواى کردوو مەزەبى زاهیری جینگەى مالیکى بگریتهوه، دەمەتەقنى مۆتەكەلیمەکانیش قەدەخە بگریت. والییش داواى لەمن کرد ناوی هەموو کتیبەکانى مەزەبى مالیکى كە لە مزگەوتەکاندا دەگوترینهوه بۆ بنووسم.

- بۆ ئەوهى قەدەخەیان بکات؟

- بەلى.

- باوکه ئەوه زانسته. چۆن دەبێ لە خەلك قەدەخە بگریت؟

باوكم قەلەمپیشهكەى لەنیو شوشە حوبرەكە دانا، فووی لە نووسینهكە کرد تا وشك بپتهوه. بەر لەوهى ئاوپم لى بداتهوه، گوتى:

- ئیمە چیمان پى دەگریت؟ ئەوان فەرمان دەكەن و ئیمەیش جیبەجیبى دەكەین.

- پێویسته ئەهلى كەشف و زانست، ئاموژگاریى ئەو خەلیفەیه بكن، ئاخر ئەو هیشتا تەمەنى بچووکه و هیچ نازانیت.

باوكم بەم قسەیهى من دای لە قاقای پینكەنین و بە گالتهوه سەرى بادا و گوتى:

- پیت وایه بچووکه؟ بە چەند سالان لە تو گەورهتره.

پەراوهكەى پینچایهوه و داویكى لى بەست و هەستا. منیش لیم پرسى:

- چى لەو لستهى بەر دەستت دەكەیت؟

بەرەو لای مالهوه رۆیشت و لەبەر زۆر دانیشتن پینەکانى سربووبوون و بە سووكی دەشەلى، گوتى:

- دەیخەینه بەر دەستى پیاوانى ئەمن و ئاساییش، ئەوان بەسەر مزگەوتەکاندا دەگەڕین تاكوو لە پابەندبوونى شیخ و مەلاكان بەو بپیاره دانیابنەوه.

"هر ترووسکه يهک نه بئته مایه ی فیربوونی زانست، ناشی پشتی پی
بیه سترت"

ئین عه ره بی

نیوه پۆ له مال دهرچووم، ههستم به تهنگه تاوییهکی زۆر کرد. هه
دهلئی تهنگه بهری پیشووتری شار بهس نه بوو، تا خهلیفه ییش به
خۆی و ئه مر و نه هیهکانیشی بیته سه ری و هینده ی تر ناحهزی
بکات. ته نیا کتیبه کانی مه زه بی زاهیری ماون بیانخوینینه وه،
ئه وانیش نه دل ده جۆشین، نه هۆش ده خروشین. خه لک تاقت و
توانای شاری ئیشبیلیای نه ماوه. چاوه کانیان پر ترس و په روا و
باژیره کانیان وشک و برینگ و دهر و نیشان شه ژاوه.

له که ناری پرو باره که، کیشمه کیشم و ده مه ده می نیوان که نجانی
موسلمان و گاوه ره کان چه ندان جار پاته ده بیته وه. ژنه ئارایشکه ره کان
ده نگۆی سه یروسه مه ره یان له باره ی ته سلیمبوونی ئه نده لوس به
فه ره نگان بلاو ده کرده وه. واته واتیکی دی بلا بووه وه: که شتیگه لی
ده ریایی خاچه رستان، به ره وه به نده ره کانی پورتوگال ده پۆن.
یاخیبوونیکی زۆر له نیو ئه فریقا سه ری هه لداوه، هه ره شه له
موه حیده کان ده کریت. ته نانه ت وهرزی زستانیش له به ره ژه وه ندی
ئیمه دا نییه، هه تا بلئی سارده، به رده وام ره شه با هه لده کات، به م

که شه تووش و ناخوشه، ناتوانم بچم له که ناری پروباره که
 پیاسه یهک بکه، یان له بازارهکاندا بۆ خۆم بگه پریم.
 تاکه په ناگه ی من، مالی فریدریک و باخچه که به تی، هه رچهند ته
 په نایهش وهک خۆی نه ماوه. دواى دهرچوونی یاسا نوینه کانی
 خهلیفه، زۆر چه زهر دهکن، له یهک مانگدا، ته نى چند پوژیکى که م
 کوپ ده به ستن. به دهر له چند کتیبیکى که م، هیچ کتیبیک نه ماوه
 بیخوینینه وه... له ترسی نه وهی بسووتنیزین، یان دهستیان به سهردا
 بگریت، له ناو چند سندووقیکى ناون و به پیست دهورى پینچاون و
 به قافله یه کدا ناردوونی بۆ لای براکه ی له (مورسیلیا). جاریک بۆ
 باخه که ی بانگهیشتی کردین، نیوه ی خه لکه که ئاماده نه بوون.
 دههۆلژهن نه هاتبوو. گۆزه ی مهیش، له جیاتی شه پابی ترئ،
 (شه پابولرپوب) ی^۱ تیدا بوو. له مه بترائ هیچ شه پابیکى دیکه نه
 دههات و نه هه شبوو. من و هه ریری و فریدریک و گالا و جیدق و
 سه م و خزمه تکاره سه قله بییه که ی فریدریک، که له گوره که یه وه
 به کرنی گرتبوو، دانیشتن. له باره ی شتگه لیک دوان، ئیستا بیرم
 ناکه ویته وه، ئاخه که م و زۆر پیوه ندى به منه وه نه بوو. باده یه کی
 شه پابم بۆ خۆم ساز کرد و خواردمه وه. پاشان دووباره
 خواردمه وه، دیسان خواردمه وه. دواتر قسه کانم پین برین و دهستی
 (جیدق) —م گرت، به سه رسامی و بزهی په سستیوونه وه، ته ماشای
 یه کترین ده کرد. سترانییژ بى دههۆلژهن، به زمه که ی گهرم کرد.
 هه ریری هات باده که م له دهست دهرییتیت، که خه ریک بوو لار
 ده بووه وه و ده پزا، سه ره که رمی سه ماکردن بووم... باده که م
 به رز کرده وه و به لیوه کانمه وه نووساند، وهک بابای تینوو، ده م پر
 ده کرد و فرم ده کرد. باده که م له ده می (جیدق) نزیک خسته وه،
 کشایه وه و به لووتفه وه له خۆی دوورخسته وه. سه م و گالایش

^۱ — ناوی شه پابیکى کونی نه و کاته، له نیو ئینگلیزه کان پیتی ده گوتريت Rum.

کهوتنه سه‌ما، به بهینی من و جیدودا هاتن و لیکیان دورخستینه‌وه. ته‌واوی باده‌که‌م هه‌لقورتانند، چووم باده‌یه‌کی دی بهینم. فریدریک ده‌ستیکى له شانم دا و به پینکه‌نینه‌وه گوتی:

- هیواش هیواش... هیشتا هه‌ر ئیواره‌یه.

لاربوومه‌وه، سه‌مح گرتیه‌وه و لئ نه‌گه‌را بکه‌وم. باده‌یه‌کی دیکه‌م هینا، بیوچان و فریم کرد، مه‌ی به هه‌ردوو لائیوه‌کانمدا چۆرکه‌ی کرد. خه‌ریکی سه‌ما بووم. تووند جیدۆم گرت، ویستم گالایش بگرم، وازیان له سه‌ماکردن هینا و له گوشه‌یه‌کی مه‌جلیس دانیشتن. هه‌ریری و سه‌مح سه‌مایان بئین کردم، به تیله‌چاویکی مانادار ته‌ماشای یه‌کتريان کرد، به‌په‌شۆکاوی بزهیان بۆ یه‌ک کرد. هه‌ولیان دا باده‌که‌م له ده‌ست راپسکینن، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیکسیری ژیان بیت، تووند ده‌ستم پیوه‌ گیرساند. که‌وتمه‌ سه‌ر میزه‌که، ده‌ستم دایه ده‌هۆله‌که و به‌که‌یفی خۆم کوتام، بانگی عوودژنه‌که‌یشم کرد:

- به‌رزتر، به‌رزتر...

به‌هه‌وری خۆمدا ده‌سوورپیمه‌وه. ده‌خولیمه‌وه، تل ده‌خۆم. ده‌ستی راسته‌م که باده‌که‌ی گرتبوو، بۆ سه‌ره‌وه به‌رز کرده‌وه، ده‌ستی چه‌په‌یشم به‌خۆمدا به‌ردایه‌وه. هه‌ستم کرد وه‌ک په‌ره‌مووچ سووکه‌له بووم، وه‌ک شاهه‌نگ بۆ ئاسمان ده‌فرم. چاوه‌کانم تووند چوو‌قاندن، سه‌پیايه‌تییه‌کی زۆر هاته به‌رچاوه‌ چوو‌قاوه‌کانم. تا ده‌هات سه‌پیايه‌تییه‌که زیتر ده‌بوو، خولانه‌وه‌ی منیش هه‌ر پتر ده‌بوو. هه‌ستم کرد داخلى ناو هه‌ور بووم و پینچه‌ی سه‌ریشم بوو به هه‌ور. پیم وایوو له‌ناو نووریکی وه‌ک پرشنگی خۆر، نقووم بووم. ئه‌ستیره و هه‌ساره به‌هه‌ورمدا ده‌خولانه‌وه. ئه‌ستیره‌یه‌کم گرت و ماچم کرد، هه‌ساره‌یه‌کم راگرت و له‌باوه‌شم گرت. هه‌موو له‌به‌رده‌مم خۆیان پروت کرده‌وه، خۆم هه‌لدايه سه‌ر یه‌که‌به‌یه‌که‌یان.

له‌هیکرا له‌پشته‌وه‌ی په‌رده‌ی گه‌ردوون پیاویک هاته ده‌ره‌وه، هه‌چ نادگار و شگلیکی نه‌بوو، بانگی کردم و زۆر به‌تووندی جه‌زبی کردم

و بهر یوومه وه. ئەو میزه‌ی سه‌مام له‌سه‌ر ده‌کرد، وردوخاش بوو، شه‌پابی ده‌ستم به‌گۆرئ وهر بوو، گه‌ده‌یش هه‌رچی تینیدا بوو هینایه‌وه. چاوه‌کانم به‌سه‌ر ده‌موچاوی ترسناک و گرژومۆندا کردنه‌وه. هه‌ستم به‌ ترس و له‌رزیکێ زۆر ده‌کرد، قه‌ت له‌ ژیاندا شتی وام به‌سه‌ر نه‌هاتبوو. ئاویان به‌سه‌ر ده‌موچاومدا پ‌شاندا. پینچه‌یان هه‌لوه‌شاندمه‌وه و قۆپچه‌کراسیان کردمه‌وه و سینه‌یان ئاورپشین کردم. هه‌موویان ناوی منیان به‌سه‌ر زمانه‌وه بوو. هه‌لیان گرتم و دایاننیشاندم. که‌ دانیشتم و له‌ ده‌وروبه‌رم پ‌مام، هه‌ستم کرد که‌ شه‌که‌ زۆر تەنگ و خنکینه‌ره، خه‌ریک بوو گیان بده‌م. دیواره‌کان نزیک بوو فیراکی پ‌ه‌شم له‌به‌ر بېرن، ده‌موچاویان دپنده‌ئاسا بوون، خه‌ریک بوو قه‌پیان لئ ده‌گرتم. هه‌لوه‌سته‌یه‌که‌م کرد و له‌ ده‌ستیان پ‌ام کرد، به‌ره‌و ده‌رگه‌ چووم. له‌نیۆ مه‌جلیسه‌که‌ پ‌ام کرد، نه‌مزانی به‌ره‌و کوئ ده‌چم؟ که‌سانیکێ سه‌رخۆش و مه‌ده‌ۆشم له‌ دوا‌ی خۆدا جئ هیشتن، نازانن چیم به‌سه‌ر هات!

له‌ شه‌ویکی ئەنگوسته‌چاودا، له‌م باخ بۆ ئەو باخ پ‌اکه‌پ‌اکه‌م بوو. گویم له‌ ده‌نگیان بوو، دواتر ده‌نگیان کپ بوو. به‌سه‌ر خاکی په‌ق و نه‌رمدا پ‌ویشتم، به‌سه‌ر خۆل و گژوگیادا په‌تبووم. زه‌وینی پ‌است و خپچم ب‌ری، به‌ هیچ شیوه‌یه‌که‌ ته‌ماشای به‌رپینیه‌کانی خۆم نه‌کرد. چه‌ندان جار گلام و هه‌ستامه‌وه، دیسان غارم ده‌دایه‌وه، هه‌ر ده‌لئێ هه‌موو شه‌هیتانه‌کانی دنیا دوام که‌وتبوون. پ‌ام ده‌کرد و ده‌گریام، تنۆک تنۆک ئەس‌رین به‌سه‌ر لاجانگ و گوپچه‌مدا ده‌هاتته‌ خواره‌وه. ناخ‌ری خۆم له‌ که‌وشه‌نی ئیشبیلیا بینیه‌وه. به‌ده‌م شین و هاواره‌وه پ‌ام ده‌کرد، هانکه‌هانکم بوو و ده‌کۆکیم. گویم له‌ باره‌ی مه‌پ‌یک بوو، به‌ره‌و لای چووم، شوانیکم بینی، کۆنه‌کراسیکێ ش‌روشیتال و ج‌ربه‌ج‌ری له‌به‌ردا بوو. بێجامه‌یه‌کی پیس و چه‌په‌لی لئ هه‌لکیشابوو.

ده‌ستم خسته‌ سه‌ر شانی و به‌ هه‌ناسه‌ب‌رکێوه پ‌یم گوت:

- ئەمه‌ چیه‌... جلی خۆتم بدئ و جلی خۆمت ده‌ده‌می.

چاوه‌پروانی وه‌لامی شه‌وم نه‌کرد، رېټک خؤم پروت کرده‌وه، شه‌ویش ته‌ماشای کردم. کراسیکی لؤکه‌ی نه‌رم و جوبه و بېجامه‌یه‌کی نویم داین. ده‌ستی پېداهینان، زانی شه‌و جلانه‌که‌شخه و جوانن، وابزانم له ژيانیدا جلی وای نه‌پوشیبوو. سه‌ری به‌رز کرده‌وه، ته‌ماشایه‌کی منی پروت و قووتی کرد و خیرا جله‌کانی خؤی بؤ‌داکه‌ندم و دانی پېم. کراسه‌دراو و بېجامه‌پسه‌که‌یم پوشین. جېم هیتت، نه‌مزانی شه‌وه ئینسان بوو یان جنؤکه، خه‌و بوو یان ئاگایی. به‌ئاراسته‌ی شوره‌که‌دا رؤیشتم، له‌نیو سینه‌یشم ده‌نگیک هه‌بوو، بې هه‌ژمار پاته‌ده‌بووه‌وه. دواچار که‌یشتمه‌گورستانیک، سلالوم له‌مردووی نیو‌گوره‌کان کرد، به‌نیویاندا هاتم و چووم، هه‌ستم به‌ئوخژن و ئارامی کرد. چاوم له‌گورپکی ویرانبوو هه‌له‌نگوی، وه‌ک شه‌شکه‌وتیکی بچووکی لن‌هاتبوو. چومه‌نیوی دانیشتم، ده‌ستم به‌قورئانخویندن کرد.

"هەر حالتيك تا دوو زهمەن دريژهي كيشا، كه لكي پشتيبه ستنى ناميتيت"
ئيبن عەره بى

بە يانى رۆژى پىنجەم، سەلووم منى دۆزيبه وه. هەتا بلنى نىگەران و خەمناك بوو. قسەى دەکردن و ئوميد و شەكەتتى تىكەل بە چاوه پر ئەسرینه كانى بووبوون. ئەگەر لە گۆرستان دەرنەچووبام و نيازی گەپانە وهى شارم نەبوايه، ئەوه چاوه پوانى كه سوکارم پتر دريژهي دەكيشا. باوكم بە ئيزنى والى، دە سەربازى بۆ گەپان بە شوينمدا لە دەورو بەرى ئيشيبيليا تەرخان کردبوون. حەريرى دوا ساتى منى لە باخى فریدريك بۆ باوكم باس کردبوو، وه سەفى ئەو حالەيشى کردبوو، كه لەوى پام کرد... هەموو شتىك، بەلئى هەموو شتىكى پىن گوتبوو... تەنانەت لىكدانى باده و بەزمورەزمى گۆرانىچرىنیش...

بە جلو بەرگى شوانەكە، گەپامه وه ماله وه، چلكن و پىستر بووبوون. دەموچاوم خۆلاوى و، رەنكم هەلپچكوپابوو، لە برسان چاوم قوول چووبوون. دايكم، كه منى بەو حالە وه بينى، دلئى پارە پارە بوو، دانىشت و وهك هەميشە، كه دەگريا قاچىكى دريژ کرد و قاچىكىشى خستە وه ژير خۆى، وهك دايكى رۆله مردوو دەينالاند. باوكيشم بە دەورمدا دەهات و دەچوو، هيشتا نەيدەزانى داخوا ديل بووم، تا بەزەبى پىمدا بىتە وه، يان ويل بووم، تا شەفەقەتم لە گەلدا بنوينى،

یاخود مه‌ست و سه‌رخۆش بووم، تا به‌سه‌رمدا ببۆلینیت. خوشکه‌کانیشم تووند خۆیان به‌ده‌رگه‌وه نووسانده‌بوو، له‌شیتوه و شکلیان ترس و ده‌هشەت به‌دی ده‌کرا، تا چوار پۆزان ترس به‌رۆکی وانی به‌رنه‌دا.

له‌ته‌نیشتم دایکم دانیشتم، ئه‌وه‌نده‌ی کرا وه‌لامی پرس‌سیاره‌کانی باوکم دایه‌وه. دواتر گازی داده‌دوره‌ی کرد، بچیت گه‌رماوم بۆ ساز بکات. داده‌دوره‌ سه‌لبوون و شووشه‌ گولۆویک و، لیفکه‌یه‌کی نوینی بۆ دانابووم. سه‌له‌وومیش مه‌نجه‌لی گه‌رماو، که‌ عاده‌ت نه‌بوو پر ئاو بکریت، بۆی پر کردبووم. چەند توانیم خۆم شووشت، جلم پۆشین و به‌ سه‌ر و پێی ته‌ر هاتمه‌ ده‌ره‌وه، چومه‌ ژوره‌که‌م و هه‌تا نویژی نیوه‌پۆ لێی خه‌وتم. کاتیکی وه‌خه‌به‌ر هاتم، قاپیکی پر میوه‌جات و په‌نیر و نان دانراوه، وا دیاره‌ له‌ کاتی خه‌وتم دایکم بۆی هیناوم. به‌هێه‌ک و چەند ده‌نکه‌ تریه‌که‌م خوارد، ریه‌ه‌لۆکه‌کانم وه‌ئاگا هاتن، چومه‌ ئه‌ده‌بخانه‌ ماوه‌یه‌ک مامه‌وه، سکم هه‌لگوشی و هه‌ستم به‌ ژانی گه‌ده‌ کرد. ئه‌مه‌م لای دایکم باس کرد، سه‌له‌لومی نارد سه‌رکه‌ی سیو و پوه‌کی (قیرفه) و (مه‌ریمیه) بینیت. (قیرفه) سی تیکه‌ل به‌ سه‌رکه‌ی سیو و زه‌یتی زه‌یتوون و زه‌عه‌فران کرد، هه‌رکه‌ له‌ گه‌رماو هاتمه‌ ده‌ره‌وه، پاسته‌خۆ گیراوه‌که‌ی دامی. پاشان گه‌لای (مه‌ریمیه) سی له‌نیو ئاویکی گه‌رمدا کولاند، پشت و شانی پێ شینلام، ده‌ستی به‌ ده‌موچاومدا هینا، سه‌رم خسته‌ سه‌ر سینه‌ی، گریا و تنۆک تنۆک ئه‌سیرینی گه‌رمی به‌سه‌رمدا باراند.

ئێواره‌ باوکم له‌ کۆشک گه‌رایه‌وه، رێک به‌ره‌و ژوره‌که‌ی من هات. له‌سه‌ر جیخه‌وه‌که‌م دانیشتم و له‌ ته‌ندروستیم دلنیا‌بووه‌وه و لێی پرسیم:

- پۆله‌ له‌کۆی بوویت؟ کێ ئه‌مه‌ی پێ کردیت؟
- باوکه‌ له‌ گۆرستان بووم.
- چوار پۆژ له‌ گۆرستان بوویت؟ وامانزانی ر‌فینراویت...

- سویند به خودا، تا ئیوه باستان نه کرد، نه مزانی چوار پوژ له
گورستان ماومه ته وه!

- چۆن بوو؟ چی پرووی دا؟

خۆم له وهلامدانه وهی ئه و پرسیاره دزییه وه و پرووم وه رگتیرا، باوکم
هه مان پرسیاری دووبار کرده وه... منیش وه لامم نه دایه وه. چه ناگهی
گرتم و پرووی منی بۆ لای خۆی وه رسووراندا، چاوی له چاوی بریم
و هه مان پرسیاری کرده وه:

- پۆله! پیم بلی کئ نازاری داویت...

پاشان سۆزی له دهنگی خۆی بری و به تووندی گوتی:

- نه که ی هیچ چتیک له من بشاریته وه.

هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا و دیسان پرووم لی وه رگتیرا وه و گوتم:

- جه زبه بوو باوکه، جه زبه!

- جه زبه چییه؟

- جه زبه ی سۆفییان.

باوکم به م وه لامانه ی من ئوقره ی لی هه لگیرا، چونکه لای ئه و، ئه م
جۆره قسانه وه لامگه لیتی ئالۆزبوون، به دهنگیکی به رز هاواری کرد:

- پیم بلی جه زبه ی سۆفیان چییه؟

- سه رنج و عینایه تی خودایه بۆ بهنده کانی، بۆ لای خۆی
که مه ندکیشیان ده کات.

- ئه مه چۆن؟

- خودا سه رنجی حالی دام و به عینایه تی خۆی جه زبه ی کردم.

جه زبه ی خودا مرو شیت و دیوانه ده کات. ئه دی وهختیک مه لا

ئامۆژگارییه کی به که لکت ده کات، ده روونت ناشله ژیت و دلّت

سامگرتی نابیت؟

- با.

- ئه ی چی ئه گه ر خودا خۆی ئامۆژکارییت بکات؟

- بۆچی خودا ته نیا ئامۆژگاریی تو ده کات؟

- چونکه من وهلیی ئوم.

قهیریک باوكم بیدهنگ بوو، دواتر چاوئیکى به پاست و چه پیدا گنرا، له ژورره کهم به دواى شتیکدا دهگه پرا نهختیک فشارى توور په بیه کهى کپ کاته وه. یهک به ده می خوی هاوارى کرد:

- کورپه کهم! وهئاگا وهره وه، چیتر خوت له خه تی مهیلان مه ده. ته مهنت بیستووو ساله، شهوت له گهل چاوهش و سه ما که ران به پری کردوو، پیم نالئی تو چ وهلییه کی؟

- خودا وای داناوه من مهست و سه رخوش بم و رابویرم، تا شایانی جەزبه و توبه بم.

- هه روا به و ئاسانییه کهیل و مهست بین تا کوو بیینه وهلیی خودا؟ پرسیاره کهى باوكم توورپه یی و سووکایه تی تیدابوو، بویه وه لام نه دایه وه. هه به بیدهنگی مامه وه، سه رکونه کردنی ئوم قووت دا، که چند جاریک به روومدا هه لشاخی. لئی پرسیم:

- ئەى بۆچى له گۆرستان مایته وه؟ بۆ نه هاتییه وه ماله وه؟

- له گۆرستان دلم به هه ق تهعالا گری دا. هه زار هه زار جار داوام لئ کرد بمخاته ژیر بارى کاریکه وه لیم پازى بیت، نه مخاته ژیر بارى شتیک له خوییم دوور بخاته وه.

- هه زار هه زار جار؟

- به لئ باوکه، هه زار هه زار جار. کاتیک له و ژماره یه بوومه وه، هاتمه وه لاتان. ئیوه به حیسابى خوتان ده لئ چوار پوژت پیچوو، به لام من به گویره ی خه لوته ی خوم، هه زار هه زار نزام کردوو. ئەوه زه مه نی منه، دهگهل زه مه نی ئیوه دا، ئاسمان و پرسیمانه نیوانیه.

باوكم وهستا، به ته وای ئوقره ی لئ هه لگیرا، ویستی ده رچیت، له کن قاپیه که وهستا و ئاوپیکى لئ دامه وه و به دهنگیکى ئومیدلیتپراو کوتی:

- پو له! به خوا که سانی چاک و خراپ و توبه کار و گونا هکار و چاکه کار و تاوانبارم بینون، ئیسته نازانم تو له کامیانیت؟ پیم وایه

که لکه لهی له خۆباییوون له عه قلی داوی، وا ده زانی بووینه وهلی، وهلی چی و حالی چی؟ بانگه شهی ته قواداری ده که یت، که چی هیج ته قوایه کت نییه! سویند به خودا هه موو ئه وانه له بیکاری و کاتی زۆرته وهیه.

- نا باوکه، من به زیگری خودا سه رقالم، فه راغی من، به نووری خودا پر بووه ته وه.

- ههی پرووت رهش بیت یاخوا. سه رقالی کۆری گۆرانی و مهینۆشینی، سه ره ئیشه شیش بۆ مردووی نیو گۆره کان دروست ده که یت... ئه ئی نه ترانیوه، خه لیفه یه عقووب فه رمانی داوه هه رکه سیک مهی بخواته وه، جه لدهی لی بدری، ئه گه ر دووباره گه راپیه وه سه ری، بکوژریت. ئه و ئه نجامه ی من لینی ده ترسم، ههی هیج وهلی و شیخیک نییه، جا بیر له حالی خۆت بکه وه.

دهنگی ئومید لیت بر او ی باوکه هانی دام پتی بلیم:

- که واته ریگه م بده سه فه ر بکه م.

باوکه به و داخواییه ی من زیاتر تو وره بوو، له ناوه راستی ژووه که م وهستا و دهستی به رزکردنه وه و هاواری کرد:

- سه فه ر ده که یت؟ له نیو ئیش بیلیا له به رچاوی خۆم متمانم پین نه کردی، ده ته ویت له شوینی دیکه بروات پین بکه م. به سه ههی پرووت رهش بیت.

له ژووره که م چووه ده ره وه و له ناکار وه ژووه که ته وه و گوئی:

- بزانه لیتره به دواوه، چه ند چاودیریکت به سه ره وه داده نینم، سویند به خودا شتیکی خراپت له باره وه بییستم، ده ردیکت پین ده که م که س به که سی نه کرد بیت.

"تۆ، ھەۋرى بەر خۆرى خۆتى، دەى گەۋابوو خۆت بناسه"

ئىبن عەرەبى

لە ماۋەى چۈار سالد، شىستگەلىك پروياندا قەت بە خەيالمدە نەھاتىبون: لای خەلىفە بوومە كاتىب، دەگەل كچىك بەناۋى مەرەمى كچى عەبدوون زەماۋەندەم كەرد. ئەۋەى خۇدا وىستى لەسەربوو، كەردى. ھەرچىيەك خۋاستى لى بو، سەزى كەرد. ئەمن ھىچ جىدەستىكەم لەو كەره نەبوو. خۇدا بۇ ئەۋەى كەره كەنى بەجى بگەينىت، دوو كەسى ھەلبۇزاد، يەكەم: سانشۇى يەكەمى پاشاى پرتوگال. دوۋەم خۇشكە بچووكەكەم.

كەسى يەكەم، دۋاى ئەۋەى سوپاكەى دەپەرىننىتەۋە و بۇ ئەۋەى لای (شەلب) لەگەل سوپاى خەلىفە پرووبەروو بىنەۋە، داۋا لە خەلىفە دەكات سولج بگەن. كەسى دوۋەم، خۇشكە بچووكەكەم، لەگەل داىكم و خۇشكەكەى دىم رىك دەكەون، كە ژنىكم بۇ بدۆزەنەۋە، تاكوو چىتر نەچمە گۆرستانان و لەسەر گۆرى مردوان دانەنىشم. كەركە بە ئارەزوۋى وان كۆتالى ھات، پۆژانە ھاۋدەمى خەلىفە و شەۋانەش ھاۋنشىنى ھاۋژىنەكەم بووم. چۈونە گۆرستان و سۇفيايتىش ھىچ باسكىيان نەما. ئەمن ھىشتا بەندكراۋى نىو

سننوره‌کانی ئیشبیلیا بووم، دوو زنجیری دیکه‌یشم تیکران،
به‌ته‌واوی به‌سترامه‌وه.

دواوی رینگه‌وتن و ناشته‌واوی، خه‌لیفه بریاری دا له‌بری ئه‌وه‌ی
بگه‌رپته‌وه مه‌غریب، له ئیشبیلیا بمینیتته‌وه. هر له‌گه‌ل به‌یانکردنی
نیازه‌که‌ی، والی سوپای جی هینشت و له‌گه‌ل سی له پاسه‌وانه‌کانی
به ئه‌سه‌پی خوشره‌وه به‌ره‌و ئیشبیلیا هاتنه‌وه و ئاماده‌سازییان بۆ
گه‌یشتنی جه‌نابی خه‌لیفه کرد. هر له ئانی گه‌یشتنی والی، داواوی له
باژیروان و شورته و پشسپی و ده‌مراست و مه‌لا و نووسه‌رانی
کوژک و قازییه‌کانی ئیشبیلیا کرد، پوژ و شه‌وه له یه‌ک گری بدهن،
تا کاروباری خه‌لک راهی بکه‌ن و بۆله‌بۆلی خه‌لک بیرن، بۆ ئه‌وه‌ی
له وهختی هاتنی خه‌لیفه، که‌س سکالا بۆ مه‌قامی ئه‌وه به‌رز نه‌کاته‌وه.
والی هه‌موو لایه‌کیشی له‌وه ئاگادار کرده‌وه، که:

- خه‌لیفه له مه‌راکیش ده‌چپته بازار و قسه له‌گه‌ل خه‌لک ده‌کات، له
ئاتاج و پنیوسستییه‌کانیان ده‌پچپته‌وه. هر سته‌م و زۆردارییه‌کی
به‌رچاو بکه‌ویت، له هه‌مان سه‌عاتدا به‌دواداچوون و کاری پنیوست
ده‌کات...بۆیه تکاتان لی ده‌که‌م وریا و له‌سه‌ر هه‌ست بن!

دواتر والی داواوی له مجبوری مزگه‌وت کرد به‌ره‌کانی مزگه‌وت به
به‌ره‌ی نوی بگورپت و دیوار و دوانگه‌که‌ی میسکپرژین بکات. هه‌روه
داواوی له باخه‌وانه‌کان کرد، داره‌کانیان هه‌له‌په‌ردیون، گول له
کیلگه‌کان بیتن و له ده‌وربه‌ری ئه‌وه رینگه‌یه‌دا بیانچینن، که خه‌لیفه
پیدا تی ده‌په‌رپت.

بارکیشم له‌وه‌ته‌ی والی گه‌راوه‌ته‌وه، بۆ شه‌وه‌یکیش له‌ماله‌وه
نه‌خه‌وتوه. هه‌موو شه‌وه‌یک لای خۆی ده‌مه‌هلیتته‌وه، تاکوو هه‌موو
ئه‌وه بریارانه‌ی پیشتر ده‌رچوون و جیبه‌جی کراون به‌یه‌که‌وه
تۆماریان بکه‌ین، چونکه خه‌لیفه وهختیک جله‌وی خه‌لافه‌تی گرت
ده‌ست، فه‌رمانی ده‌رکرد، هر بریاریک له حوکه‌مکانی خودا جیبه‌جی
کرا، پنیوسته‌ به‌لگه و شایه‌تی و هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی تۆمار

بکرین. پیشتر والی گرنگی بهم باسه نه‌ده‌دا، چونکه پئی وانه‌بوو
 خه‌لیفه‌ی برای لپنچینه‌وه و پشکنین له‌و باره‌وه بکات، به‌لام‌ها
 نه‌وته براکه‌ی دیکه‌ی، هیتستا پئی نه‌ناوته خاکی ئیشییلیا، داوای
 توماری دادگایی ده‌کات. نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی کردییت و که‌سیکی
 وردبین بیت، تییینی نه‌وه ده‌کات، که ده‌ره‌جه‌ی خویره‌که له‌روی
 قوولی و ره‌نگ و هه‌لمژیندا یه‌ک شته، خه‌ته‌که‌یش به‌یه‌ک شکل
 نووسراوه. کتییی توماری بریاری چه‌ندان سال دادگایی له‌ئیشییلیا،
 له‌ماوه‌ی دوو شه‌و، به‌ده‌ستی که‌سیک نووسراوه نه‌ویش باوکمه.
 به‌هه‌رحال، شه‌ویک خه‌لیفه‌گه‌یشته ئیشییلیا، به‌ره‌و کوشکه‌که‌ی
 چوو، سوپاکه‌یشی له‌ده‌ره‌وه‌ی شووره‌کانی شار، جئ هیتستبوو. له
 به‌یانی رۆژی دواتر، له‌ناکاو له‌گه‌ل دوو له‌پاسه‌وانه‌کانی له‌نیو بازار
 ده‌رکه‌وت. هه‌ر له‌گه‌ل بلاوبونه‌وه‌ی نه‌و هه‌واله، باژیروان و
 ده‌م‌راستانی ئاوایی له‌ده‌وری جه‌م بوون، پرسیاری نرخ و که‌لوپه‌ل
 و کالاو و خوارده‌مه‌نیی لئ کردن. خه‌لکه‌که له‌ده‌وری گردبوونه‌وه،
 سلاویان لئ کرد و ده‌ستیان به‌سینه و جلو به‌رگیدا هیتا. چوو له‌لای
 دوو پیاو وه‌ستا و پرسیاری لئ کردن:

- والیه‌که‌تان پئ چۆنه؟

- هه‌تا بلئی باش و به‌خشنده‌یه.

- هه‌چ سکالایه‌کی دادگاییتان هه‌بووه؟

به‌نه‌خیر وه‌لامیان دایه‌وه. خه‌لیفه‌ده‌نگی خۆی به‌رزکرده‌وه:

- خه‌لکینه! کئ له‌و نزیکانه سکالای هه‌بووه؟

که‌سیک وه‌لامی خه‌لیفه‌ی داوه:

- قوربان! من.

- نزیک به‌وه.

هاته پیشه‌وه و خه‌لیفه‌پرسیاری لئ کرد:

- سکالاکه‌ت چی بوو؟

- چه‌ند به‌دکاریک له‌بازار لییان دام.

- قازی دادورهانه له گه لت جولایه وه؟
- به لئ، بریاری شکاندنی ددانی یه کینکی دهرکرد، به لام به پینج دینار
ددانه که ی کرپیوو.

- رازی بوویت؟

- به لئ.

خلیفه کوتی:

بزانه له رۆزی په سلاندا تو له و قسه کردن و شایه تیدانه ی خوت
به رپرسی.

- مه ولام هرچی گوتم راست و دروست بوو.

رۆزی دوايي باوكم گوتی خوت ناماده بکه بچینه کوشک به خیرهاتنی
خلیفه بکه یین. کاتیک گه یشتینه کوشک بینیمان کومه لیک خه لک بو
همان مه بهستی ئیمه سره یان گرتووه، چاوه پیمان کرد تا نوره مان
که یشتی. باوكم سلاری له خلیفه کرد و منیشی په پیش کرد:

- ئه مه ییش کوپه که مه، موحیه دینی بن عره بی.

ته وقه م له گه لی کرد و ویستم برۆم، دهستی به رنه دام، له دهموچاوم
راما و گوتی:

- ئیین پوشد باسی توی بو کردووم.

بیده نگ و خاموش مام، نامزانی چ بلیم، خلیفه ییش هیشتا هر له
پوخسارم راماوه. دواتر ده می کرده وه و گوتی:

- تو له مه جلیس بمینه وه، تا خه لکه که دهرۆن.

به دلی ده هسه تباره وه دانیشتن، باوکیشم حالی له من باشتر نه بوو،
ترس و چاوه پروانی په رپیووه سر و سیمای. هیچ کاممان پیمان
وانه بوو شه و دیداره که مه ی من به ئیین پوشد له قورتوبه هینده
گرنگ بوویت و له یادگه یدا مابیته وه و باسم بکات. چاودیزی
هه لسوکه وتی خلیفه م کرد، به ده می به خنده وه، به شتویه کی زور
خاکییانه سلاری له خه لک وهرده گرته وه. جلیکی زاهدانه ی خوری
له به ردا بوو، وهک جلی ئاسایی خه لکه که وابوو. بیرم له وه

ده کرده‌وه، نه‌گهر خه‌لکه‌که ئیره چۆل بکه‌ن ده‌بئی چی له‌نیوان من و خه‌لیفه‌دا ږوو بدات.

له‌ناکاوا باوگم ده‌ستی گرتم و به‌سرته‌ پئی گوتم:

- کوره‌که‌م قسه‌ی جوان بکه و نه‌ده‌ب بنوینه، نه‌که‌ی ده‌مه‌ته‌قئی

له‌گه‌ل بکه‌یت. نه‌گهر فه‌رمانی شتیکی پین کردی، بلئی به‌سه‌ر چاو.

سه‌عاتیک تیپه‌ری، به‌ر له‌وه‌ی ده‌رگه‌وان خه‌لکه‌که له‌ مه‌جلیسه‌که

به‌ږی بکات، ږووی له‌ ئیمه‌ کرد و گوتی: خه‌لیفه بانگتان ده‌کات.

چووینه لای و له‌ ته‌نیشتی دانیشترین، به‌بئی هیچ پینشه‌کیه‌ک گوتی:

- راسته به‌ ئیین ږوشدت گوتووه فه‌لسه‌فه‌ غه‌یب که‌شف ناکات؟

- به‌لئی. جیهان له‌سه‌ر هه‌مان دۆخی خۆی نامیتیت.

- هه‌روه‌ها گوتووته له‌ ئیراده‌ی خودا به‌ولاره، هیچ یاسایه‌ک له‌

که‌ردووندا نییه‌؟

- به‌لئی، وام گوتووه.

خه‌لیفه بزیه‌کی هاتی و به‌ده‌سست بزاویتی کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی بلئی

منیش ته‌واو له‌گه‌ل بۆچوونه‌که‌ی تۆدام. پاشان گوتی:

- خودا به‌ره‌که‌ت بخاته ژیا‌نت. ئه‌ی که‌وا‌بوو فه‌لسه‌فه‌ چ سوودیتی

هه‌یه‌؟ پینت وا نییه‌ پینوه خه‌ریکبوونی کاتکوشتن بیت؟

- پینشه‌وا‌ی باوه‌ږداران، فه‌لسه‌فه‌ واتای خۆشو‌یستی حکمه‌ت

ده‌گه‌یه‌نیت، خۆ هه‌ر که‌سیک دلبه‌ره‌که‌ی خۆشو‌یست، مانای وا نییه‌

پینی ده‌کات.

- نه‌للا نه‌للا له‌م قسه‌ جوانه‌ی که‌ کردت!

- به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا ئیمه‌ ده‌سته‌لاتی نه‌وه‌مان نییه‌ دل له‌ جۆشان

کپ بکه‌ین، ده‌روون له‌ خروشان و نه‌وینداری مت بکه‌ین.

- به‌لئی، راست ده‌که‌ن.

- خودا کۆمه‌کی خه‌لیفه بکات.

- هه‌تا له‌ ئیشبیلیا ده‌ږوم، له‌ مه‌جلیسی من هه‌لمه‌سته.

"هه قیقهت به هۆی ژنهوه، ده گاته پلهی که مال"

ئین عه ره بی

بیستوشهش پۆزی خشت یاوهر و هاوده می خهلیفه بووم. پۆزانه داده نیشتم و کاروباری خه لکی راهی ده کرد، منیش له کنی داده نیشتم ، گویم لیتان ده گرت و چاوم له سهریان بوو. سه رهتای هه موو دانیشتیکی به قورئان ده ست پین ده کرد، پاشان یه کدوو لاپه ره ی فه رمووده ی ده خویندنه وه و به شیکانی راهه ده کردن، دواتر به کاری خه لکه وه خه ریک ده بوو. کاتیک خه لکه که ده پۆیشتن و ده رگاکانی کۆشکیان داده خست، که میک پشووی ده دا، ئه وکات ده رفه تی ده رچوونم له کۆشک بۆ ده ره خسا و ده گه پامه وه ماله. دوا ی نو یژی عیشا، دیسان ده گه پامه وه کۆشک، ده مدیت له گه ل وه زیر و ده رگه وانه کان دانیشتوو و خه ریکی خویندنه وه ی به ریده، یان له ریگه ی کاتیبه کانیه وه، سه رقالی نووسینه، منیش مۆله تم ده خواست و داده نیشتم، نانی ئیواره مان له سه ر خوانی ئه و ده خوارد. دوا ی نو یژی عیشا، خه لیفه زۆر ئیشکگری ناکات، پونگاویکی گه رم ده خواته وه و ده خه ویت. ئه منیش هه لده ستام و به ره و مال ده گه پامه وه، باوکیشم چاوه ری ده کردم و به ره نگ و خولقی خوشه وه پرس یاری لی ده کردم، ناخۆ ئه مرۆ له گه ل خه لیفه دا چیتان کرد؟ منیش پینی ده گوت:

ئەو و ئەمەمان کرد و فلان و فیسار سەردانیان کردین، باوکیشم دەیکوت:

- ھەر ئەمە و بەس، ئەی بەدریزایی پۆژ لە مەجلیسی ئەودا چیت دەکرد؟

- ئاخر ئەو بەردەوام خەریکی دابینکردنی خۆراکە بۆ سوپا. ئەو ماوەیە بازەرگانەکان لە ھەموو خەلکی پتر لە مەجلیسی ئەو نامادە دەبن.

- مادەم سوپاکە ی پەرت نەکردوو، دیارە دەیەوێت جارێکی دیکە بۆ جیھاد بپرواتەو، ئەو ھەموو گومانی تێدا نییە. بەلام ئەمجارە کەس نازانیت بەرەو کوێ دەچیت. لەگەڵ پرتوگالییەکان لە سولح و ریککەوتندان. لەگەڵ قشتالییەکان ھودنە ی کردوو، ھەموو شوێرشەکانی توونسیش خامۆش بوون.

- بەرەو پورتوگال دەروات...

- دەشی، بون؟ دەکرێ بشلین بەرەو خۆرھەلات دەچیت، دەریا دەبریت و دەچیتە (میورەقە)، کە تا ئێستە لەژێر چەپۆکی (بەنوغانیە)دایە.

شەویک خەریک بوو خەوم لێ دەکەوت، خوشکەکەم (ئوم سەعد) ئیزنی خواست و ھاتە ژوورەکەم و گوتی:

- دەزانم گویم لێ ناگریت، بەلام دەمەوێت باسی مەریەمی کچی عەبدوونت بۆ بکەم.

- ئەو کێیە؟

- ئەدییکی پەوشتبەرزە، زانایەکی چاوکراوەیە، ھەرەھا جوانیشە.

- بۆچی باسی ئەوم بۆ دەکەیت؟

- بۆ ئەوێ زەماوەندی لەگەڵدا بکەیت! ھەر بۆ ئەمە و بەس!

بە قسەکە ی پیکەنیم و بەلووتفەو ھەروێ خۆم وەرگیرا و گوتم:

- ئوم سەعد وازم لێ بینە با بخەوم، ئەمن ژن ناھینم نا.

خوشکه که م پرۆیشت، منیش خه وتم. خه ونم به مەریه مه وه دیت، به بزوه خه ریکی خویندنه وهی کتیییک بوو. هەر له و خه ونه دا به شیوهیه کی دیکه خۆم و ئه وم بین، ناتوانم لێزه باسی بکه م. پرۆژی دواتر به سه لاپیته ی خه یالمه وه نووسا، به باران لێ نه بووه وه. زانیم ئه وه ئاماژه یه که بۆ ئه وه ی، که دلم که سێکی له ریگه ی ناوه که یه وه هه لبژارد، دهنه بۆچی له جیاتی هه موو کچانی دنیا، هەر ئه و له خه و ده بینم؟

چهند شه ویکی تریش، هه مان خه ونم بینیه وه، تیگه یشتم ناتوانم به ته نیا ئه و کاره بپریتمه وه، پێویسته پرسورا بکه م. داده فاتیمه ی کچی موسه ننا، واری خۆی بۆ ئیشیلیا گواستبووه وه، وام به باشم زانی بچم پراویژی پێ بکه م، چوومه لای و ده ستیم ماچ کرد:

- دایه گیان، له باره ی مەریه م چی ده لیت؟

- وه ک مەریه می کچی عیمرانه، داوینپاک و ره وشتبه رزه، خودا به وینه ی ئه و، له نیتو هه موو ژنی دنیا هه لی بژاردوو و پاکی کردوو ته وه. وه ک وی گوپرایه ل و کړنووشبه ر و رکووعبه ر و خوداناسه.

- دایه ده یناسیتیت؟

- نا کوره شیرینه که م، وه ک هاوژینی داها تووی تو باسی ده که م.

له وباره قسه م ده گه ل باوکم کرد، ئه ویش زوو سه زراخی باوکی مەریه می کرد، پاش چهند پرۆژیک له مالی خۆی میتوانداری کردین، خواردنیکی زۆری بۆ چێ کردبووین، به بینینی مه زۆر دلخۆش بوو. چوومه بازار، شان و عه تر و قوماشی ئاوریشم و که تان و پیلاروم بۆ کړین و له گه ل سه ت دیناری موه حیدی، وه ک ماره یی بۆم برد. چهند هه فته یه کی که می پێ چوو، گواسته مه وه. باوکم له ده وربه ری له (ئیقلیمی شه ره ف) خانویه کی بۆ به کړی گرتم. چوار ژووری تیندا بوون، ژووریک بۆ ده رس و ده ور، ژووریک بۆ

هاوژینه‌که‌م، ژووریک بۆ دایه فاتیمه، ژووریکیش بۆ به‌نده‌یه‌ک به‌ناوی (عه‌داد)، که باوکی مەریه‌م، به دیاریی دابوویه مەریه‌م. ئەمن مەریه‌م خۆشویست. چەناگە‌یه‌کی تیز و دوو چاوی مەست و جەستە‌یه‌کی خڕکە‌له و خڕپنی هەبوو. لەپە‌ده‌سته‌کانی گوشتن بوون، کاتیک زۆر تە‌ماشام دە‌کردن، شەرمی دە‌کرد، مە‌یله‌وخێچ دادە‌نیشت و لە‌ژێر خۆی دە‌یشاردنە‌وه، منیش پیندە‌که‌نیم. لە‌گە‌لم زۆر گە‌رموگۆر بوو، وە‌ک درە‌ختیک، که تازه چرۆ دە‌ربکات، وا بوو. دلێ رازی کردم، بادە‌ی خۆشی پێ نۆش کردم، سە‌رجینە‌کی ئارام و ئاسوودە‌ی لە‌گە‌ل کردم. راستیە‌که‌ی ئە‌گەر لە‌بەر ئە‌و نە‌بوایه، ئە‌من تاقە‌تی ئیشبیلیام نە‌ما‌بوو.

وا بە‌ره‌و مال دە‌گە‌ریمە‌وه. رێ‌وبانە‌کانی ئە‌و شارە، تە‌نگیان پێ هە‌لچنیوم، شووره بە‌رزە‌کانی زیندانیان کردووم. یارە‌که‌م بالیفیکی لۆ‌که‌ی به‌ قوماشیکی جوان و رازاوه دروست کردووه، دە‌یخاته پال پشتم، ئینجا سە‌ری خۆی دە‌خاته سەر ئە‌ژنۆ‌کانم و چاوه‌کانی، لە چاوه‌کانم دە‌بریت. دە‌موچاوی لە‌ من نزیک دە‌خاته‌وه و دە‌لیت: "نازیزە‌که‌م، قسە‌م بۆ دە‌که‌یت، یان قسە‌ت بۆ بکه‌م؟" کاتیک قسە‌ی بۆ دە‌که‌م، وە‌ک بخووری هیندی وایه، به تاسە‌وه گۆنی بۆ دە‌گرم، به جوانی گۆیم بۆ هە‌لدە‌خات. کاتیک ئە‌و قسە‌م بۆ دە‌کات، میچی ژووره‌که‌م چە‌ند کلاو‌پۆژنە‌یه‌کی بۆ ئاسمان تی دە‌بیت، ئە‌ستێره و هە‌ساره‌کانیش فزوولی دە‌که‌ن و به تاسە‌وه گۆی لە‌ حیکایه‌تی ئە‌و دە‌گرن.

خە‌به‌ری ژنە‌یتانی من گە‌یشته خە‌لیفه، شە‌ویک بانگی کردم و دە‌باوە‌شی گرتم و پیرۆزیایی لێ کردم، دلخۆشانه بزە‌یه‌کی بۆ کردم. پاشان بانگی دە‌رگە‌وانە‌که‌ی کرد و گوتی:
- (موس‌ته‌عنی)م بۆ بیته.

دە‌رگە‌وان نە‌ختیک ونبوو و هاته‌وه، کتیییکی پانوپۆری هیناو و لە‌بەر دە‌م خە‌لیفه‌ی دانا و گوتی:

- ئەو ەكتىبى ئىبن بىكارشە، دەيناسى؟
 - بەلى دەرمانسازە، لە جوولەكەكانى (ئەلمىزىيە)يە.
 - كورپە! بەزەهيت پىندا بىمەوہ! ئەو ەچىيە ەمووشتىك دەزانى!
 بزەيەكم كرد و تەماشائى كىتتەكەم كرد. خەلىفە پەرەكانى
 ەلەدانەوہ، راستىيەكەى ئەو كىتتەم نەخوئىندىبووہوہ. لەكوئايىدا
 خەلىفە گەيشتە ئەو لاپەرەيەى، كە بەدوايدا دەگەرە، بە دەنگىكى بەرز
 خوئىندىيەوہ:

- كۆمەلە دەرمانىك ەن تووى پياو زياد دەكەن، ئارەزوو و
 شەهوەتى جنسى دەخروشىتن، وەك: تۆك، پاقلە، سەنەوبەر،
 ەنجىر، جەرجير، ەليون، گونەرئوى، سەقنقور، زمانەچۆلەكە،
 شەقائل و زەنجەبىل. سەرم سوورما و چاوەكانم ئەبلەق بوون.
 لىوہكانم دەكروشتن تاكوو بزەى شەرمىم حەشار بەدم، كەچى
 خەلىفە يەك بە دەمى خوئى بە گالتەوہ پىدەكەنى، لە خوئىندەوہ
 بەردەوام بوو:

- بەلام ئەو دەرمانانەى توواو كەم دەكەن، خيار و پاقلەى يەمانى،
 پاقلەى بندراق، پاقلەى زربىج، كۆلەكە و گندۆرە و توو و شەقلەح
 و جمار و بىبەر و بەنجەنكوشتن.

پاشان زۆر بە پووخواشى بانگى دەرگەوانى كرد:

- دەرگەوان! ەموو ئەوانەى گوئىت لى بوون، بە ئاشپەز بلى بو
 ئىوارە بوومان حازر بكات، ەلەبەت ئەوانەى كە دەست دەكەون، با
 ئىبن ەرەبى ئەوانە بخوات، كە ەئزى جنسى زياد دەكەن، ئەمنىش
 ئەوانە دەخۆم، كە جنسم كەم دەكەنەوہ.

ەستم كرد خەلىفە پتر لە پوژانى رابردوو، لەگەلم كراوہ و
 پووخواشە. پىچەى كردهوہ و جوپەى دانا، وەك ئەوہى لە مالى
 خوئى دانىشتبىت. پاشان داواى لە پۆستەچى كرد ەموو ئەو نامانەى
 بو بىنىت، كە لە شار و ويلايەتەكان و خەلكى رەشووكەوہ بوئى
 ەاتوون. خەلىفە قاچى بەسەر كورسىيەكى پىشەخۆ داھىنا،

وردهورده نامه‌کانی خویندنه‌وه و له پټگه‌ی نووسه‌ره‌کانی به‌رده‌ستی، وه‌لامی یه‌کبه‌یه‌کی نامه‌کانی دایه‌وه. نامه‌یه‌ک زور سه‌رنجی پراکتشا، به‌قوولی خویندیه‌وه و لئی پاما، دواپی له‌لایه‌ک داینا و گوتی:

- موحی، ئه‌وه بۆچی فه‌قیهه‌کان دانویان له‌گه‌ل فه‌یله‌سووفان ناکولیت؟

- قوربان! خه‌لک له‌سه‌ر ئایینی پاشا‌کانیانن.

- چۆن؟ مه‌به‌ستت چیه‌؟

- بروانه! له‌هه‌موو بۆسته‌یه‌کدا خه‌لک شکایه‌ت له‌ئێین روشد ده‌کات، له‌زه‌مه‌نی باوکتدا ئه‌وه نه‌بوو!

- سووبحانه‌للا! چۆن زانیت ئه‌و شکایه‌ته‌ی به‌رده‌ستم له‌ئێین روشده؟

- قوربان! خودا بۆی که‌شف کردم.

خه‌لیفه‌هه‌موو نامه‌کانی وه‌لانان و ده‌ستی خسته‌ژیر چه‌ناگه‌ی و به‌گومانه‌وه ته‌ماشای کردم و گوتی:

- راستم پین بلی، تو غه‌یبیت پین که‌شف ده‌کریت؟

سه‌ری خۆم بادا و به‌به‌لی وه‌لامم دایه‌وه. له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت ئیسته‌له‌ناکاو به‌پوومدا هه‌له‌شاخی و به‌رپه‌رچم بداته‌وه. منیش هه‌ر بیده‌نگ بووم، تا‌کوو پرسیا‌ری لئێ کردم:

- ئه‌دی له‌باره‌ی قشتالییه‌کان هه‌چی بۆ که‌شف نه‌کردوویت؟

- نه‌خیر.

- بۆچی خودا ئه‌وه‌ت بۆ که‌شف ناکات؟

- میری ئیمانداران، خودا ئه‌وه‌ی بیه‌ویت بۆم که‌شف ده‌کات، ئه‌وه‌ی نه‌شیه‌ویت، لیم ده‌گریته‌وه. ئه‌مه‌نه‌ئسه‌تیره‌گرتنه‌وه‌یه، نه‌به‌رچاوپروونییه، نه‌ئه‌فسوون و فالگرتنه‌وه‌شه. نه‌گویم به‌هه‌ر ده‌زینگیته‌وه، نه‌چاوم به‌هه‌ر په‌شکه‌وپیشکه‌ده‌کات، ته‌نیا هه‌ر

ئەو ھەيەكەلەنئەو ھالئەكدام، خوا شتەكەم بۇ كەشەف دەكەت، بىن ئەو ھەيەكەلەن بىن بىكەم، ئەو ھەيەكەلەن ھالئەو لىيا و تەرىقەتە سۆفیانە. خەلىفە پالى بە كورسەيەكەي دا و بە دەنگەك، كە ئاوازی تەسلىمبەونى لى دەبەسترا، گوتى:

- موھى، ئەمەن لە ھەموو قەسەكەنت تى ناگەم. سۆفى فەيلەسوفە يان فەقەزان؟

- ھەيچان.

- جىاوازی ئەوانە چەيە؟

- فەيلەسوفە ماخۆى فەكەر و ئەستەدلەن، فەقەزانەكان شوئەكەوتە و گوتەپەلەن.

- ئەي سۆفەيەكان؟

- سۆفەيەكانەش خەدان زەوق و ئەھوالەن.

- چۆن جىايان دەكەيتەو؟ ھەموو دىنە مەجلىسى مەن لەتەكەم دادەنەشەن، نامەم بۇ دەنووسەن و سەكالا دەكەن. مەن بە پەنگ و مەشەرەبىيان ئاشنا نەم. دەي پەم بلى: چۆن لىكەيان بەكەمەو؟

- فەقەزان كەتەب دەخوئەيتەو، ھەر ئەو دەلەت، كە تەي گەيشتەو. فەيلەسوفە بىر دەكەتەو، ئەو دەلەت، كە لە ئەنجەمە بىر كەردەو. پەي گەيشتەو. سۆفى خەلەت لەگەل خەدەي خۆى دەكەت، ھەر ئەو دەلەت، كە خەدە بۆى كەشەف كەردەو.

- بۆچى خەدە شتەي خەدە تەنەيا بۇ سۆفەيەكان كەشەف دەكەت و خەلەكە دىكەي لى بىتەش دەكەت؟

- خەدە تەنەيا بۇ ئەو كەسەنە شتە كەشەف دەكەت، كە بەتەواوى پەشتەيان پەي بەستەو، بەباشتەين شەو خەلەتەيان لەگەلدا گرتەو، ئەو كەسەنەي خەدان چەتەن، تەدەگەن كەشەف و تەجەللا مانەيان چەيە.

- زۆر باشە، سەرم لى مەشەوئە. زۆر بە پەوون و پەوانەي پەم بلى: كامەيان بۇ خەلىفە بەكەلەن؟

- قوربان! ئەگەر پشت بە فەقیهەکان ببهستیت، عهقلت له کار دهخەن، ئەگەر پشت بە فەیلەسووفەکان ببهستیت دلت ویران دهکەن، ئەگەر مهیلی ئەولیاى خودایش بکهیت، ئەوه دل و عهقلت دهخەنه ژیر شهپۆلی نووری خودا.

- تۆ چونکه لهوانیت، بۆ وان بادهدهیتهوه، وا نییه؟
- میری ئیمانداران، تیگه‌یشتنی من له ئایین له سه‌رووی تیگه‌یشتنی فەقیهەکانه، تیگه‌یشتنم له فەلسەفه له سه‌رووی فەیلەسووفەکانه... ئەگەر چه‌زم کردبایه وهک ئیبن چه‌زم ده‌بوومه فەقیهه، وهک ئیبن توفەیل ده‌بوومه فەیلەسووف، وهک ئیبن روشد، ده‌بوومه هەردووکیان، به‌لام خودا کردمیه پێبوارى ئەو پێگه‌یه، به‌لى خودا گوتى ببه، منیش بووم.

- پیم گوتی قهت مه‌جلیسم جئ مه‌هیله، له‌گه‌ل ئیمه‌یش وه‌ره مه‌راکیش.

زۆر به‌خیرایی دلم لینی دا، وهک ئەوهی مژده‌یه‌کی پێدابم، گوتم:
- وهی به‌سه‌ر چاو.

زینگه‌ی هه‌ق، راست و بازنه‌یه
ئین عه‌ره‌بی

سپیده‌ی دواتر، خاتوو مه‌ریه‌می هاوژینم به ناسکی سه‌ره‌په‌نجه‌کانی ده‌ستی به گونا و ته‌ویلمدا هیتان و له‌خه‌و هه‌لیستاندیم. کاتیک چاوه‌کانم کردنه‌وه، بینیم بزه‌ده‌کات و ددانه‌کانی ده‌رکه‌وتوون، چاوه‌کانیشی پر گریان بوون. سه‌فه‌ری من بۆ مه‌راکیش نزیکبووه‌ته‌وه و دلنیاشه‌له‌گه‌ل خۆمی نابم، دوو هه‌فته‌یه‌خه‌و نه‌چووته‌چاوه‌کانی. چه‌ند جاریک به‌رویدا هیتانم، که‌پیشتر چه‌ند که‌ره‌تیک سه‌فه‌ری بۆ (بیجایه) و (تلمسان) کردوه، توانای خۆگری و به‌رگه‌ی نازاری زینگه‌ی هه‌یه، هه‌روه‌ها پاساوی ئه‌وه‌ی هیتاوه، که‌من پئویستم به‌که‌سینکه‌به‌سه‌روکارمه‌وه‌بیت و خزمه‌تم بکات، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ولانه‌ی بیثاکام بوون. راستیه‌که‌ی ئه‌من دهمویست خزمه‌تی دایه‌فاتیمه‌بکات، که‌په‌کی که‌وتوووه. هه‌روه‌ها چه‌زیشم ده‌کرد، له‌گه‌شتی به‌که‌مدا ئه‌رکی سه‌رشانم سووک بیت، تاییه‌ت، که‌من ده‌بی پابه‌ندی مه‌جلیسی خه‌لیفه‌بیم و له‌هۆکاری چوونیشم زۆر ئاگادار نیم.

مه‌ریه‌م لیم نزیک بووه‌وه، منیش گه‌رده‌نم ماچ کرد، خۆی به‌سه‌ردادام و که‌وتینه‌نیو ئه‌وینیکی قوول. ده‌ستی به‌هه‌موو له‌شم

داهینا، وهک ئه وهی بیهویت بهر له وهی سه فهر بکه م، خودا حافیزیی له بستبه بستنی جه سته م بکات. قژی رهش و چروپری به سه ر پوومدا هاته خواری، وهک بلنی کتوپر شه و گه رابیته وه، تاکوو ئه وهی له شهوانی رابردوو له ده سته م چووه، بۆم قهزا بکاته وه. وای خودایه جه ستهی مهریه م چهنده جوان و نه رمونۆله، چهنده ساف و بیگه رده! روخساری بازنه یی، چاوه داچووه کانی، هه میشه وایان نیشان هدا به هومیده وه ده روانی، ته نانه ت له کاتی توورپه یی و هه لچوونیشدا. ئه و جه سه ته یه کی نه ختیگ خرکه له ی هه بوو، زۆری پئ سه رسام بووم.

وه ختیگ له گه ل ئه وینی مندا مه دهۆش بوو، هیندیگ قسه ی کردن، له کاتی دیکه بویری ئه وهی نه ده کرد بیانکات. هۆشی برده م، سه ری کردم، ئاره زووی ته قانده مه وه، زۆر له دوینی خۆشترم ویست، دلنایام به یانیش له مرۆ خۆشترم ده ویت. له سه ر سهینه م بیئاگا بوو، ئه سه رینه کانیسی جوگه له یان به سه تبوو، وامزانی ئه سه رینه خه مناکین، به لام دواتر زانیم خه م و خۆشی له دلیدا تیکه ل بووه. دواتر ئه وهی خودا بۆی که شف نه کردم، ئه و بۆی روون کرده مه وه.

دایه فاتیمه ده ستهی له سه کی مه ریم کوتا، دلنایای کرده مه وه، که ئه و سه کی هه یه و له مانگی سه نیه مدایه. که گویم له و مژده یه بوو، تووند مه ریه م گرت و ده باوه شم گرت، تاکوو له خۆم نزیک بیه مه وه، واتا له و کۆرپه یه ی له سه کی ئه ودایه. وهک دوو مندا ل پیکه نین. بیر و خه یالی مه ریه م به و سه که پاکبووه وه، چونکه تازه ده بی له ئیسه بیلیا بمینیته وه، ئیتر رویشته نی میرده که یسی نابیته جه فا و خه مباری.

راسته یه که ی ئه من نه مده زانی به چی زیاتر دلخۆشیم: به و سه فه ره ی، که له میژه له چاوه روانی دام، یان به و کۆرپه یه ی له سه کی دایکی گه وره ده بیته؟

هه ر له و کاته ی خه لیفه هه والی سه فه ره ی مه راکیشی پئ راگه یاندم، له گه ل مه ریه م جانتای جلو به رگ و کتیبه کانم ریکخست و له گو شه ی

ژووریکى دیکه له سه‌ره کمان دانان... به لام دواتر خلیفه تووشى گرانه تا بوو، سه‌فه‌ره کهى دووجار دواخست. به لام وا ویده‌چى سبهى به‌رې بکه‌وین، ناخر دوینی سه‌ردانم کرد، زور باشتر بوو بوو، نه‌گه‌رچى هیشتا به‌ته‌واوى چاک نه‌بوو بوو وه. گومانه که م نه‌نگاوتى، قاسیدى کوشک ئیواره هات، پنی گوتم خلیفه ده‌یه‌ویت سبهى دواى نویژى به‌یانی برۆین، نه‌منیش که لوپه‌له‌کانم پیدان، تا له ولاخه که باریان بکات. بۆ خوداحافیزی چومه مالى باوکم، ره‌نگورپووى دایک و باوکم گرژبوو، خوشکه‌کانم ده‌ستیان به‌گریان کرد. منیش بۆ ئه‌وه‌ی دلیان خوش بکه‌م و ئه‌و خه‌مه‌یان بره‌وینمه‌وه گوتم:

- مزده‌تان لی بیت، مه‌ریه‌م سکی هه‌یه.

ئوم سه‌عد و ئوم عه‌لا له خوش‌ییان هاواریان کرد. دایکم تووند ده‌می خۆی گرت، تاکوو ده‌سته‌کانی به‌رز نه‌کردنه‌وه و نزای نه‌کرد، وامانده‌زانی هه‌واله‌که‌ی پی ناخۆشه. باوکم چه‌ند جاریک ره‌نگی گۆرا، په‌شوکابوو، دواتر دلخۆش بوو، ئینجا نیگه‌ران بوو، ئینجا هینور بووه‌وه، که یفخۆشى له ده‌موچاوی به‌دی ده‌کرا. له مالى دایکم ده‌رچووم و به‌ره‌و مالى هه‌ریری چووم، ئیره‌یی به‌و سه‌فه‌ره‌ی من برد، له‌باره‌ی ئه‌ولیا و مه‌لا و شیخی مه‌راکیش قسه‌ی بۆ کردم، که ناوبانگمان بیستبوون، به‌لام قه‌ت نه‌مان بینیبوون. دواى گه‌رامه‌وه مال، چومه ژوورى دایه فاتیمه، بینیم نویژ ده‌کات، چاوه‌ریم کرد تا له نویژ بووه‌وه، له‌نیو قاچه‌کانی دانیشتم و ده‌ستم ماچ کرد، پیم گوت نامۆزگاریم بکه، ئه‌ویش گوتی:

- رۆله! سه‌وره‌تى فاتیحه بخوینه، من ئومیدم به‌هه‌ر کاریکى خیر هه‌بوو بیت ئه‌و سه‌وره‌ته‌م خویندوووه و پنی گه‌یشتووم. به‌نیازی لادانی هه‌ر شه‌ر و ناخۆشییه‌کیش خویندبیتم، لیم ده‌که‌لی هاتوه.

- ئه‌مه نامۆزگاریی تو بوو، با منیش نامۆزگاریکت بکه‌م.

- چ نامۆزگارییه‌ک؟

- نابن له و سه فهره بگه پيمه وه تاكوو ده كه ويه وه سهر قاچه كانت و تهنروسيت باش ده بيت و وهك خور به ده وري ئه و ماله دا تيشك ده ديت.

هيشتا قافله كه مان نه گه يشتبوه دؤلى (لكه)، خه ليفه حالى تيكچووه وه، نه خوشييه كه لى تيرتر بوو، ناوه ناوه له هوش خوى ده چوو، ته نانه ت هينديك له پزيشكان پينان وابوو نه خوشي سهرمه رگيه تى. له بهر شه كه تى و شپرزهبوونى، چيتر سواري ولاخه كه لى نه كرايه وه، به لكوو له سهر ته ختيره وان دريژيان كرد، دوو هيستريش رايان ده كيشا تاكوو گه يشتینه رۆخ ده ريا، له وئ چوار به له مى گه وره چاوه رپيان ده كردين. كه ده ريام ديت، دلم وشك بوو، هه تا رويشتنى كوتا به له م، ئه من هيشتا له ولاخه كه م نه هاتبوومه خوار. له كوتاييدا سواري به له مه كه بووم و ده ستم به قورئانخويندن كرد، دواى رۆژ و دانيك گه يشتینه قه سرى مه جاز، ئه من بؤ يه ك سه عاتيش خه وم لى نه كه وت. خه ليفه له به له مه كه لى هاته خواره وه، به هوى هه لچوون و داچوونى به له م له نيو ده ريا، حالى شپرزهرتر بوو بوو. پزيشكه كان داوايان لى كرد، له (فاس) لا بدا، دواى چاكبوونه وه و تهنروسيتيكي باش، بچيته مه راكيش، ئه ويش پازى بوو.

به ره و فاس رويشتين، هه موو پيمان وابوو بهر له وه لى بگه ينه فاس ده مریت. له ريگه لى به له مه كان نامه يان بؤ براكانى خه ليفه نارد له ئه نده لوس، هه والى تيكچوونى تهنروسيتى خه ليفه يان پين راگه ياندن. له وئيش له ريگه لى پؤسته وه، ئه وه هه واله گه يشته قوررتوبه و ئيشيبليا و غه رناته و مورسيه. زور به خيرا لى و به ره و فاس ده رويشتين، بؤ تاويكيش وچانمان نه دا، ته نيا مه گه ر خور ئاوا بوابايه، شه و سه ره وتمان ده دا و به يانى زووبه زوو به گورجى ريگه مان ده گرتوه بهر. تيشوومان زور پين بوو، له هيج شوپنيك نه ده وه ستاين. له ده وري ريگه وه دره ختى زورم بينين، به شيكيانم ده ناسين،

هیندیکیشم قهت نه دیبوون. زهیتوون و کالبتوس و برنجم بهرچاوکوتن، هه موویانم ناسینه وه، مه غربیبیه کانیش، که له قافله که هاوه لمان بوون، درهختی مهستیخان و دارمه ریه م و حهلفایان نیشان دام. چهند گه لایه کم لئ هه لپچرین، له سهه ره له پی دهستم دانان و تینانه وه رامام، هه لمگوشین و بۆنم کردن، ههستم به خووشی و شادی دهکرد.

دوای چهند رۆژیک، له دهروبهری شاری (فاس)، کارگهی قاپ و ئامان و کارگهی زهیتوون و کارگهی دارتاشیمان بینی، پریزیکى دورودریژی دووکانی گچکه یان به دوادا دههات، که سیک داخلی شار بوویا به هر له هه وه له وه هه تا ناوه راسته که ی، بهو دووکانانه دهوره دهرا. هه مووشتیکیان تیدا ده فرۆشرا، به شیک له که لوپه له کان نه مزانی چین، بریکیشیانم دیتبوون، هه موو ئه وانه له شاریکی بن شووردها بوون.

خهلیفه گه یشته کوشکه که ی خووی و قافله ییش په رت بوو. بهک له کریکاره کان منی برده میوانخانه ی خهلیفه و پی گوتم ئیرهت بۆ گیراوه، به لام نه گهر چه سیری پاکتر و بالیفی نویت دهویت، بریک پاره بده و خزمهتکاران بۆت دینن. به یانی زوو ههستم، له ههوشه ی میوانخانه هیندیک پیخورم خوارد. ههستم نهختیک به پییان برۆم، زۆر دلخۆش و مهست بووم. ناشیرینم به جوان و بییه هایشم، به هادار ده بینی. ئاو له چه شمه کان هه لده قولی و له نیهاله کان دههاته خواره وه، به جوگه له بۆ هه موو سووچنکی شار دابهش ده بوو، ئه و دیمه نه ته واو منی مهست و چهیران کرد. چۆن بابای تینو به خواردنه وه ی دهه سه سایه وه، گوچکه ییش به خورپه شیرینی، ده سه کتایه وه.

زۆربه ی دیوارهکانی شار به نهخشونیکار رازینرابووه وه، له کاتیکدا ئه و نهخشونیکاره له ئه نده لولوس ته نی له نیو کۆشک و مزگه وته کانداندا کرابوو. دیمه نی ئه و خانوانه ی باخی بن په رزینیان له دهوردا هه بوو،

دلایان پفاندم، هر دهلی هموو خانوویهک له پازاندنوهه و جوانکردنی ئه و شارهدا هاوبهش بوون.

کولانهکان هیندیک جار هینده بهرتهسک دهبوونهوه، پپرو به ئاستهه مه دیتوانی تیناندا تینهپریت، گهلیک جاریش لیژ دهبوونهوه، دهبوو خوّم به دار و دیوارهوه بگرم و به وریایی ههنگاو بنیم.

له میوانخانه ههوالی خهلیفهه له خزمهتکارهکان دهبیست، که پروژانه خواردنیان بو دههینان و به سههروکارمانهوه بوون. پنیان گوتم خهلیفه ناتوانیت خهک ببینیت، ناشکری سهردانی بکهه. پزیشکهکان داویان لی کردبوو له ژووریکدا بمینتتهوه، بو ئهوهی لهگهل نزیکبوونهی پایزدا سهرمابردی نهبیست. حهوت مانگم له (فاس) بهری کردن، بهدریژی ههموو ئه و کاته، پروژیک ئهوم نهبینی، یان دانیشتنیکی بو ریک نهخرا، راستیهکهی ئهمن ئهوهه پیشبینی نهدهکرد. له و ماوهیهدا چهندان مزگهوتی (فاس) بهسهرکردنهوه، ئامادهی چهندان وانه بووم، به دیداری چهندان ئهولیا گهیشتم، چهندان کتیبیشم خویندنهوه. له و حالهدا، که دل به هر چوار لادا کراوهتهوه، خودا زانستی خوئی بهسهردا ریشتم، میعراجی عهقلی بین کردم، پیشتر میعراجی وام نهبینی بوو. ههروه بو مهقاماتی پروحانی بردهم، پیشتر قهت پی نهگهیشتبووم، وهک چون تیشکی خور گهردوون پروناک دهکاتهوه، مهرتبه بالاکانیش وهها ریکهی منیان پروشن کردهوه. هر زوو ئهولیا و ئههلی تهریقته ههستیان به حالی من کرد. ئهوان دینه میوانخانه و لهبارهی منهوه پرسیار دهکهن، کاتیک دیدهنیم دهکهن، بزه دهکهن و بزهیان بو دهکهمهوه، شهئن و حاله دهزانن، ئهمنیش دهزانم چ باسه. نو ئهولیا منیان برده باخچهی ئیین ههیون، تهنی ئه و وهلییه بژاردانهی لی بوون که له تهریقتهدا به مهقامیکی بهرز گهیشتبوون. چهندههفتهیهک لهوی ماینهوه.

خوری ههلات، چ خوریکی؟ خوری دنیا نهبوو! ههیف، شهوانی زولمهتی پروناک دهکردهوه، بهدریژی یهک مانگی رهبهق، له

كورتى نە دەدا. ھەر وەختىك يەككىك لە ئىمە نەيتىيەكى قودسى
كەشف كىردبا، گولەستىرەيەكى درەخشاو تارىكىي ئاسمانى شەق
دەكرد و دەھاتە خوارەوہ. گاهىكىش يەككىكمان باسى لەتائىفى
عەلەوى دەكرد، دوو ئەستىرە دادەپزان. گاوىكىش كەسىكمان فووى
پۇحاننى لى دەدرا، ھەموو خۇمان بەسەر دەستەكانى دادەدا، بۇ
وہى ئەو حالە عىرفانىيەى ئەو پنى گەيشتوۋە، ئىمەيش پنى بگەين.
خىرقەى يەكترمان دەپۇشى، خۇشى يەكدىمان دەنۇشى، بەر لە
جەستە و ئازامان، دل و پروحمان بەيەك دەگەيشت و ئوخۇزنىان
دەگرت.

‘خو ئەگەر مزگىتى نەھىئا، بەھاي چلەپووشىكى نابىت’
ئىبن عەرەبى

مندالبوونى مەريەم نزيك بوو، خوونم پىئوھىنى، سىكى وەك سەدەف لىك كرابوو، مروارىنىكى زۆر جوانى تىدا بوو، زانىم كچىكمان دەھىت. داوام لە جەنابى وەزىر كرد، مۆلەتم لەلای خەلىفە بۆ وەرگىرىت بگەرئىمە وە ئىشپىلىا و سەرىك لە ھاوژىنەكەم بدەم. وەزىر ھەم مۆلەتى بۆ وەرگرتىبوم، ھەمىش ديارىك و دوو ولاخىشى بۆ ھىنام. كەلوپەلم خستتە سەرىك و خۆم بۆ ئىشپىلىا رىكخست. ھىشتا مانگىك نەبوو گەرابوومەو، مەريەم كچۆلەيەكى خوينشەرىنى بوو، ناوم نا زەينەب. كاتىك ھەلم دەگرت، بەقوولى لە چاوەكانم رادەما، وەك ئەوھى بەنىوياندا بچىتە ژوورەوھم و بەدواى خالى ھاوبەشى نىوانماندا بگەرئىت. دەموچاوىكى ھىلكەيى رىك وەك دەموچاوى دايكى وابوو، قژى رەشى قەترانىشى ھەر لەو دەچوو. زۆر ھۆگرى بووم، تەنانەت وەختىك لە مال دەردەچووم، وام خەيال دەكرد لە باوھشمە و پىندەكەنىت، رىك بەرەو مال دەبوومەو، سەعاتىك گەمەوگەپم لەگەل دەكرد. مەريەم بەو رەفتارەى من گەلىك دلخۆش و شادبوو، ترسى ئەوھى رەويىيەو، كە بەھوى لە دايكبوونى كچىك بەرىنىكى گرتىوو.

سەروەیسالی باوکم وا ھاتە بەرچا، کە چەند سالیگ بیت نەمیینی
 بی، نەک چەند مانگیکی دیاریکراو. پیر و بیئاقەت بووبوو، بیدەنگی
 و غەمگینی بڕستیان لئ بڕی بوو، مەگین بانگیان بکردایە، دەنا
 قسەئ لەگەل کەس نەدەکرد، بۆ کۆشک نەبوا، بۆ هیچ شوینتک
 نەدەچوو. لەگەل نەخۆشکەوتنی خەلیفە، باوکم نە هیچ شتیکی بۆ
 کەس دەنووسی و نە کەسیش هیچ چتی بۆ دەنووسی. لەو ماوەیەدا
 بۆ خۆیندەنەوئ قورئان و کتیبی (صیحاح) و زۆر لە کتیبە
 فیهیەکان، کە بەشیکیان لای من بوون و بەشیکیشان لە کتیبخانەئ
 کۆشک بوون، لئ بڕابوو. ھەستی بیستی زۆر لاواز بووبوو، تەنھا
 لە دووری گەزیک لیت تئ دەگەیشت و وەرانی دەدایەو. لەو
 حالەیدا، ئوم سەعد زۆر لئی نزیک بوو، بەردەوام لەگەلئ دادەنیشت
 و خواردنی دەداین و دلئ دەدایەو، لە دورە زیاتر بە سەروکاریەو
 بوو. باوکم سییووری بە ئوم سەعد دەھات و ھۆگری بووبوو،
 چەند کتیبیکی بۆ خۆیندبوونەو و چەندان زانستیسی فیرکردبوون.
 ھیندەئ لە ماوەئ ئەو چەند مانگەدا فەرموودە و قورئانی بئ
 ئەزبەر کردبوو، بەدریژایی ھەموو تەمەنی ئەوئندەئ بئ لەبەر
 نەکرابوو. دایکم پئی گوتم ئوم عەلا لەبارەئ دەرنگکەوتنی پیناژۆئ
 شووکردنی نیگەران بوو، ھەرکە بەیەکەو دەدەنیشین و باسی
 زەماوەندی بووکیکی گەرەک دەکەین، یان باسی مندالبوونیک
 دەکەین، ئەسەری ھەلدەپژیت، خەو لە چاوەکانئ دەتوریت و خەم
 بەو دەخوات قەیرە بیت و شوو نەکات.

فاتیمەئ کچی موسەنایش وەسیەتەکەئ منی لەگوئ نەگرتوو، کە
 پیش سەفەری فاس بە گوئمدا چرپاندبوو. زۆر کزۆل و لاواز
 بووبوو، بە ئاستەم خۆئ بئ ھەلگێر و وەرگێر دەکرا. خەوئ زۆر
 بووبوو، دەنگی نزم و ھەناسەئ تەنگ بووبوو، سیخەسیخی لە
 سینگەو دەھات. لە ئانی ئاویلەکەدان، من و دایکم و ھاوژینەکەم
 دەورمان دا، قسەم لەگەل کرد و وەلامی نەدامەو. دەستم گرت و

- پڙوله، نهختنک چاوهړی بکه، وا نازانم ئیسته خلیفه که یفی به چارهت بیت.

- بوچی باوکه؟

- هه والیان پی دام، ئین پو شدی ده زیندانی کردوه.

- بهرهو مال بوومهوه، بهم هه واله دنیا یهک خه مبار بووم. له هه موو
ئو به خشش و مهلیسانه ی خلیفه، په ژویان بوومهوه. خو هینستا
خودا به ته واری شیفای نه دابوو، وا به گور خه لک ده خاته زیندان!
هه ستم به تنگه تاوی و سینه تنگی کرد. پتشر ئه نده لوس زیندان
بوو، ئه وه مه غریبیشی به سهر دا هات. چهند ته ماخوازم بچمه ولاتنک،
موه حیده دلره ق و ها وره فتاره کانیا ن تیندا ده سته لاتدار نه بن... به لام
تازه به رهو کوی بچم، بابه و دایه پیر بوون و کچه که یشم زور منداله.
ماده م جهنگ له گهل فه رهنگان هر به رده وام بیت، هیچ گومانیکم نییه،
خلیفه دوی خلیفه، ئاسو لیل و ره شتر ده بیت. ئه و خلیفه ی
سهر ده که ویت، هه وای سهر که وتن له سهر و که لله ی ده دات، هه موو
خه لک ناچار ده کات بکه ونه ژیر بوچوون و بیر کردنه وه ی ئه و... ئه و
خلیفه یه ی نسکو دینیت و ژیر ده که ویت، خو ی له تانه و ته شهر و
گله ی دوور ده گرتیت، خه لک و ژیر ده سته کانی لومه باران ده کات و
به لاری بوون له هه ق، تومه تباریان ده کات.

رشته ی روزه کان یه کبه دوا ییبه کدا ده پرون و منیش سات دوا ی سات
دلته نگ و په ریشانتر ده بم. خه میک ته سلیمی خه میکی دیکه م ده کات،
حوزن له سینه مدا هیلانه ی دروست کردوه، نازانم چون له چنگی
پزگار بم. ئه و دلله ی داده فاتیمه ی پی گوتم پاکی بکه مه وه، ئه و یستا
چلکی لی ده چور پته وه. ها ئه وه ته له گهل خلیفه دانیشتم و خووم به
نانی کوشک وه گرتوه. مهریه مم هینا، به له زهت و چیژی جه سته
راهاتم. به خشش م وه گرت و له گهل گیرفان ئاخیندا مه دارم کرد.
که واته ئیسته یش، که له شکری خه مان ده وریان داوم و تنگیان پی

هه‌لچنیوم، هیج سه‌یر و غه‌ریب نییه. تازه چاره‌ی من ته‌نیا گۆرستانه و به‌س.

جاریکی دی ریتی گۆرستانم گرت‌ه‌وه به‌ر، به ئومیدی ئه‌وه‌ی رووحم پاک بکه‌مه‌وه، وا مشتومالی بکه‌م به که‌لکی جه‌زبه‌ی خودایی بیت. هه‌رکه خۆر ئاوا ده‌بوو، وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی بیگیان ده‌چمه خزمه‌ت مردووه‌کان و له‌نیویاندا داده‌نیشم... تا به‌ره‌به‌یان به تاقی ته‌نیا ده‌مامه‌وه. هه‌موو شه‌وان داوام له خودا ده‌کرد خه‌لوه‌ته‌که‌م پیرۆز بکات و بمباته حزووری خۆی، دلم پاک بکاته‌وه و بینه‌نگی و برسیه‌تی و ته‌وه‌کولم پین عه‌تا بکات. به‌ره‌به‌ره خووم به دیداری مردوانه‌وه گرت، باسی مه‌رگ و به‌رزخ و مه‌قامات و جیهانی ئه‌ودیومان ده‌کرد. شه‌ش مانگ تپه‌پین، له‌به‌ر چیژی هاوشینی مردوان و ئوخزنی خه‌له‌وه‌تم، وامده‌زانی ته‌نیا شه‌ش پۆرم به‌سه‌ر بردووه. هیج شتی‌ک هینده‌ی زایه‌له‌ی بانگی مه‌غریب دلخۆشی نه‌ده‌کردم، ده‌زانن بۆ؟ چونکه زه‌نگی چوونه گۆرستان لینی ده‌دا. هه‌روه‌ها هیج شتی‌ک به‌قه‌د کازیوه‌ی به‌یان، خه‌مباری نه‌ده‌کردم، ده‌زانن بۆ؟ چونکه کاتی ئه‌وه ده‌هات هاوړی مردووه‌کانم جی به‌یلم و له‌وی بپۆم.

شه‌ویک له‌و گۆرستانه‌دا هه‌ستم به جوله‌ی زیندوویه‌ک کرد، ته‌ماشام کرد جه‌نابی شیخ کومییه، به دارعه‌ساکه‌یه‌وه به‌ره‌و رووم دیت. به‌په‌شو‌کاو‌یه‌وه سلاوم لی کرد، نه‌مزانی چۆن منی دۆزیوه‌ته‌وه! هات به‌بینه‌نگی لای من دانیشت، هه‌ستی به ئارامی و ته‌جه‌للای ئه‌و شوینه کرد. پاشان گوتی:

- هاوشینی زیندووه‌کانی گۆرستانت پیرۆز بیت. ئه‌وان زیندوون و خه‌لکانی ده‌ره‌وه‌ی گۆرستانیش مردوون، به‌لام ئه‌وان هه‌ستی پین ناکن. رینگه ده‌ده‌یت منیش هاوه‌لت بم؟

- شیخی من، زۆرم پینخۆشه هاوه‌لیم بکه‌یت، چونکه به به‌ره‌که‌تی تو ئیزه ئاوه‌دانتر ده‌بیته‌وه.

کومی هفتا و حهفت رۆژ له و گۆرستانه یارم بوو، له گهه زه ده په پری ئیواران ده رۆیشتین و ههتا به ره به بیان له وئ خه له و تمان ده کیشا، بۆ سه عاتیک چیه له و جیزوانه دانه براین. ده میک ته سیبحاتمان ده کرد، ده میکیش ده مانخوینده وه، ده میکیش له و بوونه وه ره راده ماین. شهوی بیست و حهفتی ره مه زان شیخ تاخیر بوو، دواى نیوه شه و ده رکه وت، هات له کنم دانیشت، به سه ره ده موچاویه وه جۆریک له خه مناکی به دی ده کرا، پیشتر قهت وام نه دیبوو. که میک بیده نگ بوو، پاشان رووی تیکردم و گوئی:

- موحی وه لامم بده وه: ئه گه ره له هه زووری شه و دبی خوا دوو عارف کۆبوونه وه، حوکمیان چیه؟
- ئه مه ئه گه ره و نابیت.

- بۆ نابیت؟

- چونکه هزووری خودا دوو که سان وه خۆ ناگریت. عارف له هزووری خودادا خۆی بێ نادیتیت، جا چۆن ده توانیت عارفیکی دیکه ببینیت!

- ئه ی چۆن ده کری ببیته ئه گه ریک؟

- به ته جه للا ده بیته ئه گه ره. هه ره عارفه و زه وق و سه لیه ی له عارفیکی دیکه جیا به، به شکلی جودا ته جه للا بۆ ده کریت. هه ره وه بیته وه ده شیت له هزووری شه و دبی خودا کۆبینه وه، چونکی ئه وان له وینه ی سه روشت و رۆحانییهت و جیگه دا له یه کتر جودان.

- ده ی رۆله موحی وه لامم بده وه: گلکۆی سیزدهم، له سه ره تای شه و ره که هیه کتیه؟

- هیه ئیبن زه دیدوونی شاعیره.

- که واته کۆری شیرینیم گۆی بگه ره.

- قوربان له خزه تتمد.

- من مینخی به که می توم. مینخی دووه میش له ئه فریقایه، برۆ

دهستوو سټك له ديمه شق

۱۲۶۰/ك۶۵۸ز

له كوتاييدا دژوار ترين دؤخى ژيانم، له دهروازى رېحانه تې كړد. منيک كه قهت دهستم به بادهى مهى نهكه وتووه، له ماوهى هه شستا سال، له وه تې خودا منى ئافران دووه، هرگيز تامم نه كړدووه، كه چى ئه مړو بؤنى شه راب له جله كانم ديت، تنوك تنوك وا له قزم ديتته خواره وه، به نيو ريشمدا چووه و سينه ي ته پكردووم. ئيتير به رگه ي ئه وه موو شر و شپړتوييه ناكيريت. كه وجگه لى گاوران، هر له به يانى زووه وه به نيو شه قام و كولانه كانى ديمه شق وه ربوون. هر له ده لى ده جال خوى به نيودا كړدوون، ئازاريان ددهن و تيبان ه لده دن... تيكه لدابى و تالان و بړويه كه، كه سبه كه س نيبه. سه لبيكيان به ده ست و دانه كيشيان به گرده نه وه يه. به زمانى عه رهبى و سريانى هاوار ده كن و دهنه پرينن. ده سته يه كه شه قاوه و سه رسه رى، دهرواز كه يان گرتووه، مه گه ر خه لكه كه خويان له ژير ئه و خاچه دارينه دا بنوشتتېنه وه، كه خاچه رستان له سه ر دهرواز كه دايانناوه، دهنه دهرچوون محاله!

- تو ئه ي پيره پياو...

ته ماشام کرد مندالیکه بانگم دهکات، پینم وایه تهمنی بیست سالان دهبوو. کزؤل و سوورباویک بوو، خویتتال و دزیو بوو، دهتگوت ناشربینی هموو دنیا خوی به پرویدا ئالاندووه. پیاویکی زل و زرپه و سینهپان و ریشنیشی له پشتهوه وهستابوو، گهژهئاسا بهچیژهوه زهردهی دهکرد و چاودیری ئه و مندالهی دهکرد، که ریبارانی رادهگرت، هیمای بۆ خاچه مسهکهی بهرده میان دهکرد و کوله مستیکی له کهله کهی خه لکی بیده رتان و هیچ له بارنه بوودا دهسره واند. ئه من هر له گهل یه کهم ههنگاومدا، سه رنجی ئه و باره ناله باره م دا. کاتیک یه کتیک ویستی به بی گه رده نکه چی له دروازه رت بیت، منداله که له گهل کومه له مندالیکه دیکه ی له خوی هه راشتر، پشتملیان دایه بهر زلله و دایانهیناوه. وهختیک هه ولی دهسته که ری دا، دهسته پیاویک لئی هاتنه دهست و به دهوریدا هه لخوان، پیاوه که به ناچاری پشتی هه لکردوو و رویشت.

- پیره پیاو، گویت لئ نه بوو! گوتم: هۆ پیره میرد...

منداله کانی دوری له قاقای پیکه نیان دا. وهستام و تیمروانی، به لام هیچ قسه یه کم له گهلدا نه کرد. گوزه له یه کی بچوکی به دهسته وه بوو، به دم پیکه نینه وه گوئی:

- چه زناکه ی شه راب بخویته وه و دلی خوت گوشاد بکهیت؟

پروم لئ وهرگیزا و رویشتم، دهنکه دهنگیک له پشتمه وه بهرز بووه وه:
- یا شیخ! بهر له وهی باده یه ک مه ی فر بکهیت و گنجیت بگیریه وه، نه کهیت برؤیت...

قاقای پیکه نین هه تا دهات له پشته وه م پتر ده بوو، منیش ده مو یست به قه ده ر توانا خۆم له وان په نا بدهم و ئه و ناوه جئ به یلم و هیچ ئازاریکم پئ نه گه یین... گه یشتمه نیو دروازه که... ئه و پیاوه م بیرکه وته وه که بهر له من چیان به سه ر هینا، خۆم له وه به گه وره تر ده زانی له و تهمنه به دهردی ئه وم بهرن، به هر حالیک بوو خۆم کووڤ کرده وه و ورده ورده ریم کرد. دروازه و خاچی سه ره وه م

تیپه پانده، له نیو سینه شیم خه ریکی پاته کړنده وهی زیگری " لا إله إلا الله " بووم. "وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه له". خه ریک بوو له ویی دهر بازم بیت، شه رابه وهک سوولواوکه به سه رمدا هاته خواره وه. هه موویان له قرته ی پیکه نینیان دا، هه ر ده لئی له نیو مه یخانه دا بوون. دارعه ساکام تی فرهدا و به ده سته کانم سه ری خوم گرتبوو، به شکم له و شه رابه پیسه چه پالهی بدهم، که وهک چوراوکه له نیو کونده یه ک دیته خواره وه، به ده سته کی که سیکه وهیه، له سه ره وهی دهره وازه که خوی مه لاس داوه، هه ر کاتیک هیما ی بؤ ده کهن، به سه ر سه ری رپیوارندا هه لئی دهر پیژیت. خوم داهینایه وه تا دارعه سایه که کم هه لگرمه وه و خوم له و شه رابه پرگار بکه م، هینده ی دیکه یشیان به سه ر پشتندا هه لپرشت، جله کانم له ته ریان شرینگیه یان دات. له کورتاییدا به هانکه هانک و سیخه سیخ خوم دور خسته وه. بونی مه ی له جله کانم ده هات، بیوه ی هه سته ی پی بکه م، فرمیسک به سه ر روومدا باریبوون. ئه سرینی زه لیلی و شه رابی خاچپه رستان له روومدا که پکه یان کړدبوو، قهت شتی وام به سه ر نه هاتبوو. وام ده زانی هیچ شتیک نه ماوه ئه زموونی نه که م، که چی ئه وه له ته مه نی هه شتا سالیدا ئه و خوزه عبه لاته ده بینم...

خودایه به زه بیت پيدا بیمه وه. به ره و مزگه وتی (ئیین عه بدان) چووم، به رده و امیش زیگری "یا حی یا قیوم... برحمتک أستغیث" م به سه ر زمانه وه بوو. هه تا نه چوومه نیو مزگه وته که نه مده زانی ده نگم هینده به رزکړدووه ته وه. وه ختیک به کړنووش و سوو جده دا که وتم، به ته واوی جو شام و که وتمه نیو گریه و زاری، له ژیانمدا هینده نه گریاوم. نو یژ خوینان له دهورم جه مبون و قیتیان کړدمه وه، که بونی جله کانیان کړدم، زانیا ن چیا ن به سه ره اتووه. هه موو یه ک به ده می خویان (لاحول ولا قوه) یان ده کړد و په نجه ی هه ر شه یان له خاچپه رستان دریژ ده کړد. له ناخری هاتمه وه سه ره خو و لام له که سیکه نزیکی خوم کړده وه:

- ئه مړو یه حیا زه کی هاتووه؟

پیاوه که وهلامی لانه بوو، بهلام پرسیاره کهی منی ، که به سرته کردم، به دهنگینکی بهرز له ناماده بوان کرد، مندالیک، که وا پتده چوو مجبوری مزگهوت بیت، وهلامی دایه وه:

- له پشت مزگهوت، له حوجره کهی خو یه تی.

به دوا ی منداله که دا رپویشتم، تا که یشتینه حوجره کهی یه حیا. منداله که له دهر کهی دها، منیش بیرم له وه ده کرده وه، چو ن بهو حاله بچمه لای قازی دیمه شق، نه وه ته بو نی شه راپ له جله کانم دیت! دهر کهی کرده وه. له وه ته ی یه حیا دهناسم، دهمو چاوی پووناک و دره وشاوه ن. زه مهنیک له بهر دهستی من وه گاگوله کهوت، به سه ر شاننه کانم هه لده به زی، کاتیکیش شه کهت ده بوو له باوه شسی من خهوی لی ده کهوت. به بینینی من دلخوش بوو، گوتی:

- مامه گیان به خیر بیت.

به رله وهی وهلامی سهلامی بدهمه وه، منداله که گوتی:

- یا شیخ! خاچپه رستان لیان داوه.

یه حیا گوتی:

- چی؟ تخوا لیان داو بیت؟ خو سه لامه تی مامه گیان؟

- نا قوربان! کهس لی نه داوم، بهلام شه رایان به سه ردا رشتووم و جله کانیان ته پرکردووم، ده بی له بو ن و پیسی جله کانم ببوریت.

یه حیا من و منداله کهی به جیا برده ژووره وه، دواتر پووی له منداله که کرد و گوتی:

- ئاوی بو گهرم بکن و گهرماوی بو ساز بکن، دسته جلیکی پاکی منیشی بو دابنین.

- قوربان پیویست بهو ئه رکه ناکات، ده چمه ماله وه و خو م پاک ده که مه وه.

- مامه نه وه مالی خو ته. فهرموو دانیشه، پیم بلی چی پووی داوه؟

- روله شاره که مان ئالوزاوه. نهو گاورانه له پرینکا شیت و هار بوون، نازانین چیان دهویت.

یه حیا هه ناسه به کی قوولی حه سره تاوی هه لکیتشا و گوتی:
- حه ز ده که م ئه وه بزانیته...

- پۆله! چی پروو ده دات، ده لئی هه والیکت لایه؟

- کهس هه والیکتی راستی لایه. ئه و میره ی که ته ته ره کان له
دیمه شقیان دامه زرانده هاوکاری گاوره کان ده کات و بۆ ئه و کارانه
دنه یان ده دات. له وه ته ی جله وی ده سه ته لاتی وه رگرتووه، قه شه و
ده مپراسته کانیان له مه جلیسی ئه و هه لئاستن.

- به لام ئه مه بۆچی، ئاخۆ ده بی ئه و به چکه ته ته ره چی ده نیاز گرتیت؟
- نه ئه یه یه که له و کاره دا هه یه، ئه مه هه یه له باره وه نازانین، به لام به
پرواله و ده رده که ویت گاوردوست و نزیکه کانیان واز له و کارانه یان
نه هین.

- ئه ی ئه مه چی؟ نابی قسه یه که به پرووی ئه و ته ته رانه دا بکه یین؟ ئاخۆ
ده بی نه زانن، که زۆربه ی خه لکی دیمه شق موسلمانن؟

- ئه مه ته واوی قازییه کان و هه شت فه قیه و ئیمامی مزگه وته کان و
شه یخه کانی ته ریه قته، له قه لاته که ی چووینه لای و سه کالای حالی
خۆمان له لا کرد، هه ر گویشی پین نه داین.

- چۆن یانی؟

- هه رکه سه کالایه کمان ده کرد، پرووی له قه شه کانی مه جلیس ده کرد و
ده یگوت: ئه وه ی ئه وان ده یلین پراسته؟ ئه وانیش ده یانگوت: ئه وانه
زیده پرووی ده کهن. "موسلمانان خوویان به وه گرتووه، که ئه مه به کهم
و زه بوون ته ماشا بکهن. هه ربۆیه ش ئه گه ر شه یکیان نه گاته دل،
بۆله بۆل ده کهن و هه راسان ده بن." په نگی میر زه رده هه لگه را و
گوتی: شه تی وا له ولاتی منکوخانی مه زن پرووندات، پیاوی گه وه
ته نی منکوخانه و بهس، ئه وه ی دزایه تی ده کات بچووک و هه یچ
له باردا نه بووه. پاشان هه موومانی له مه جلیسه که وه درنا.

- قازی و ئیمام و فه قیه کانی وه درنان؟ ... لاهول و لاقوه الا بالله.

- کاروباری ئیسته و داهاتوو هر به دهست خودایه. تو دهزانی دایکی
ئیمپراتور نه سِرانییه؟

- نه خیر نه مزانیوه.

- برایه که ییشی هولاکویه، بۆ خوراسان گه رایه وه، هه موو
سو پایه که ییشی خسته ژیر دهستی فرماندهیه کی خاچه رستان به ناوی
کتبگا...

- نه وانه له هه موو لایه که وه دهوریان داوین.

- مامه گوئیان بچ مه ده، خودایش دهوری نه وانی داوه.

له وه خسته دا منداله که هاته ژووره وه، گوئی:

- یا شیخ گه رماو نامادهیه.

یه حیا هه ستا و قیتی کردمه وه، تا گه رماو له گه لم هات، دواتر
منداله که ی لا جیهیشتم تا کوو سه رم بشوات و هاوکاریم بکات. بیر
له دوا ی بیر به می شکمدا ده هاتن و ده چوون، گیزه لوکه ی خه مان
هه لیان ده پیچام. نه من بۆ نه وه هاتبوومه لای قازی تا کوو دلنیام
بکاته وه، که نه و دۆخه زور ناخایانیت به هۆی هه لاتنی ناسر و هاتنی
ته ته ر بۆ دیمه ی شق پرووی داوه... نه مزانی نه و خه می زیاترم ده داتی
و له لیواری نا ئومیدی نزیکم ده خاته وه. منداله که به په له سه ری
شوشتم، به قه میسیکی که تان و سیروالیکی لوکه و میزه ریکی نوئ،
پوشته ی کردمه وه. له گه رماو هاتمه ده ره وه، قازی یه حیا دانیشتبوو.

- قوربان! ئیزن له جه نابتان ده خوازم...

- ئیزنی چی مامه...

- نه وه زیاتر له چل سه الهه خزمه تی خاک و ناوی ئیوه ده که م، به
دهستی خۆم نه نک و باپیر و باوکت و شهش مامتم نه سه پرده ی خاک
کردوون. هه ر به دهستی خۆم شیخی نه کبه ر و دوو منداله که ییم
ناشتوون. هه ر له خاک و خۆلی خۆیانم نیشته جی کردن، له گه ل
رۆحانیه تی پاکیاندا ژیاوم. له گلکوی شه ریفیان به ره که تم وه رگرتوووه.
به بۆنی خۆشی له تیفیان خۆم بۆندار کردوووه.

- مامه! تو به کینکی له ئیمه، نهک خزمه تکار.
- دهمه ویت پیت بلیم پیربووم و لئ که وتووم، چیتر بهرگهی ئه و پاشاگهردانییه ناگرم. به چاوی خۆم بینیم به دکاران چون شه پرایان له کن دهرگهی مزگهوتان دهرشت و له دهوری گلکوی شیخه کانمان چون کشفشیان دهکرد. ئه گهر بگه نه خاکی ئیوه، ئیتر ناتوانم لایان بدهم و ریگریان لئ بکه م.
- مامه گیان! خودا پاریزه ره. دلنیا به کس سه رکونه ت ناکات.
- دهمه ویت دیمه شق چی بهیلم.
- له دیمه شق دهرویت؟ بو هیچ جینه کی دیکه لیره زیاتر یی دهرانیت؟ به ره و کوئ ده چیت؟
- رۆله! ده چمه (که رک). ئاموزاکانم له وین.
- ئاگیان لیت ده بیت؟
- خودا ئاگادارم ده بیت، ئه و منی له نه بوونه وه هیتا وه ته بوون. بویه داوای ئیزنم لئ کردی، دهمه ویت هه ندیک کتیب و نامه له گه ل خۆم بیه مه (که رک)، به ئومیدی ئه وه ی له وئ جینه کی ئه مینان بو دابین بکه م. دهرانم ئه گهر ته ته ر بینه ئیره هه مووشتیک تیک هه لده شیلن و ویرانی ده که ن.
- تو بۆم هه لده گری مامه... ولاخیک و پئوانیکت ده گه ل ده نیرم، هه ول دهم دوو پاسه وانیشته بو دابین بکه م، با تا که رک یا وه ریت بکه ن، چونکه ئه و ریگه یه مه تر سیداره.
- باوه شی پیتا کردم، جه سه تی وه له ره له ر که وت، گریانیکی قه تیسماوی به ریوه بوو. مزگه وتم چی هیشته و خۆم له دهر وازه ی (ره یحان) — لادا، ده نگیک له دووره وه هاته بنگویم، نه مزانی ئاخو ده نگی ناقووسه، یان وه هم بوو، وه لئ به دلنیا یی گویم له هاواریکی به کومه ل بوو، تیکرای دهر وازه ی له رانده وه:
- ئایینه راسته که دهر که وت، ئایینی مه سیح هاته پیشه وه.

به شی چوارهم

’ناکری پشت به سهفهری بیتاکام ببهستیت’

ئیین عه ره بی

حه ز ناکم بچمه فاس تاکوو ئه و چه له مه و ناخوشییهی سه ر
 ئیین پوشد که شف نه بیت و نه زانم خه لیه چ کاریکی به ران به ر
 کردوه. ماده م وایه باشتره ریگه ی (بیجایه) بگره به ر. ههستیکی
 قول له ناخمه وه پیم ده لیت میخی دووه می من، غهوسی
 ئه بو مودینه. ده بین له ئه فریقا جگه له و، کی شایانی ئه وه بیت بیته
 میخی من؟ ئه گه ر بریاره من له میخی دووه می ئه فریقا بیت، ده بین
 هه ر ئه و بیت و به س. پیم باش بوو له ریگه ی ده ریا وه به (ئه لمتریه)
 به ره و (وه هه ران) بچم، پاشان به ره و خوره لات برۆم تاکوو ده گمه
 خزمه تی. چومه لای باژیروان پرسسیاری قافله کانی بازرگانیم لی
 کرد، که به ره و (ئه لمتریه) ده رۆن، ئه ویش پیی گوتم قافله ی (له تیمه)
 له ماوه ی یه ک هه فته دا له بازاری زیړنگه ران ده رده چیت و چه ندان
 سه ربازی والیشیان له گه ل ده چن. چومه لای ئه مینداری بازاری
 زیړنگه ران و ئه ویش ریئوینی کردم، دواتر رویشتمه لای سه ر قافله و
 پاره که م دا و به لینی دا به ر له وه ی برۆن، به دوامدا بنیری.
 پاش چه ند روژنیک کاله و پیتاوم پینچاوه و رویشتم، نیوه ی ریگه،
 یاده وه ریگی گه شتی یه که مم بوو. که له مورسییه چومه ئیشییلیا

مندالیتی کچکه بووم. لووتکه و تهپۆلکه و ئاوه‌پۆی نیهال و بۆن و به‌رامه‌ی چپرستان و بی‌شه‌لان و رپر‌ه‌وی پووباره‌کانم بیرکه‌وته‌وه، خۆ هه‌ر ده‌نگوت دوینیه. دوا‌ی هه‌شت پۆژ، که‌ش‌تیه (ئه‌لمیریه)، راسته‌وخۆ چوومه مورسییه، سو‌راخی که‌ش‌تیه‌کم کرد که به‌ره‌و (وه‌هران) بپروات. باش بوو زووبه‌زوو که‌ش‌تیه‌کم ده‌ست که‌وت، به‌ پینچ دینار رازی بوو من و ئه‌سپ و که‌لوپه‌له‌کانم بگه‌یه‌نیه شوینی مه‌به‌ست. ئه‌و که‌ش‌ته ده‌ریاییه‌م زۆر له‌ که‌شتی یه‌که‌می نیوان ئه‌نده‌لوس و مه‌غریب دوورتر بوو. بایه‌کی زۆر به‌هیز هه‌لی کرد، که‌ش‌تیه‌که‌یش هینده‌ی که‌ش‌تیه‌کانی خه‌لیفه توندوتۆل نه‌بوو، که‌ که‌په‌تی یه‌که‌م به‌سه‌ریانه‌وه گه‌شتم کرد. پووبه‌ری نیوان (ئه‌لمیریه) و (وه‌هران) به‌ دوو پۆژ ده‌بدریت، که‌چی ئیمه ئه‌وه سئ پۆژ و نیوه به‌سه‌ر پش‌تی که‌ش‌تیه‌که‌وه‌ین. هینچم ده‌هاتنی و سه‌رسوورپکیم گرتبوو، له‌ نانه‌وشکه و که‌مه سه‌ه‌زه‌یه‌ک بترازی، هه‌چ نه‌چووبووه هه‌ناوم. هه‌ر وا ماینه‌وه، هه‌تا به‌ته‌واوی له‌ په‌روبال که‌وتم، که‌ هه‌لده‌سه‌تامه‌وه سه‌ر پینان، به‌ملاولادا لار ده‌بوومه‌وه و هاوسه‌نگی خۆم پین رانه‌ده‌گیرا. زۆرینه‌ی کاته‌کانی نیو که‌ش‌تیه‌که‌ له‌سه‌ر ته‌نیش‌ت پال ده‌که‌وتم و لیفه‌یه‌کم له‌ خۆم لوول ده‌دا و نزام له‌ خودا ده‌کرد ریگه‌م بۆ کورت بکاته‌وه.

سه‌رباری ئه‌و حاله‌یش سه‌کئیشه ده‌ستی پین کرد، خه‌ریک بوو برش‌تیه‌وه، هه‌ستام و چوومه لیواری که‌ش‌تیه‌که، سه‌رنش‌ینانی که‌ش‌تیه‌که هه‌موو خه‌ویان لی که‌وتبوو. ته‌ماشای ده‌ریای پانو‌پۆرم کرد، ترسناک و شیتانه بوو، له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و پیاویکم له‌ دووره‌وه هاته به‌رچاو، به‌سه‌ر پووی ئاوه‌وه، به‌ره‌و پووم هات.

له‌ ترسان قورگم گیرا، هه‌چ قسه‌یه‌کم پین نه‌کرا، ته‌نانه‌ت توانای ئه‌وه‌م نه‌بوو بانگی هه‌چ که‌سه‌یک بکه‌م بێت ئه‌و دیمه‌نه ببینیت. که‌یش‌ته لیواری که‌ش‌تیه‌که، قاچی راسته‌ی به‌رزکرده‌وه، ته‌ماشام کرد وشکه‌و ته‌ر نه‌بووه، قاچی چه‌په‌شی قیت کرده‌وه، ئه‌ویش به‌

همانشیوه وشک بوو، پاشان سلاوی لڼ کردم و پشٹی هه لکرد و بهسهر ئاودا رږویشت، وهک چؤن هات، وایش گه راپه وه. میلیکی به ههنگاوئیک و دوان، دهبری. دهستهی که شستیانیم بانگکردن و رووداوه کهم بؤ گیزانه وه، دهستیان به گوتنی (لاحول ولاقوة) کرد. دواتر یه کیک یارمه تی دام و منی هیناوه سهر جینگه کهم.

له کوتاییدا گه یشتینه (وههران). دواي چهند رږوئیک قافله یه کهم دهستکهوت به ره و جه زائیر، ده رږویشت، خؤم ره گه ل دان، زوربه ی خه لکی قافله که جووله که بوون، کراسی فشو فولیان پؤشی بوو، بهرکه کانیان تا سه رپینان هاتبوون. ههروه ها کلاری شینیان به سه ره وه بوو، پیتتر خه لیفه فه رمانی ده رکردبوو ئه م کلاره له جیاتی میزه ر بکه نه سه ریان. قافله له ترسی ئه وه ی بکه ونه دهستی چته و شه قاوه کانی (به نی غانیه)، له تهک که ناراوه که رینان ده کرد. ئه و چه تانه هه ر وه ختیک قافله یه کیان بکه وتایه ده ست، ده یان پروتانه وه، به مه شو رشی موه حیده کانیان لاواز ده کرد. دواي ئه وه ی هه وال هات، که که شتیگه لی به نی غانیه به نیو ده ریادا دین و ده چن و هه رپه شه له که شتی خه لک ده کهن، قافله که له که ناراوه که دورکه وته وه.

به هه رحال، گه یشتینه جه زائیر، دواي ههوت رږو خؤم له گه ل قافله یه کی دیکه ریکخست که بؤ (بیجایه)، ده چوو، پاش سی رږو، گه یشتینه جئ. له پاشکوی گه رماوئیک، ژووریکم به کری گرت، شه ویکیشم له وئ به سه ربرد، دواتر چومه قه له نده رخانه یه ک زور له و مزگه وته یه دور نه بوو، که غه وس وانه ی تیدا ده گوته وه. قه له نده رخانه که شه وان هه تا بلئی هیمن و ئارام بوو، ته خته به ر و هه سیری زاهید و خواناسانی لڼ راخرابوون، سه رینی سووفی دږ و تووندی لڼ دانرابوون، وه ختیک له سه ریان راکشام، جه سته م تریواندی و پووحیشم هه سایه وه.

دوای دوو پوژ مانه و هم، به ره و مالی غهوسی نه بو و مودین پویشتم. له بهر قاپیه که ی مالیان وه ستام و له دهرگه م نه دا، چاوه پروانی هاتنه وه، یان دهرچوونیم ده کرد. ناخر نه من کیم تا له دهرگه بدهم و شیخ له بهرم ههستیت و بیت وه لامی موریدیکی هیچی وهک من بداته وه. دوای چهند سهعاتیک دهرگه کرایه وه، شیخ به رووی نوورانی و دره وشاوه ی دهرکوت، هر دهرگوت پارچه یه کی سپیده یه و شه و پنی نه گه یشتو وه. ریشیکی سپی، سر سینه ی داپوشی بوو. ته نیا یه ک دهستی هه بوو، دهسته که ی دیکه ییشی له جیهاد پهری بوو. به رووی به بزوه ته ماشای کردم، منیش سلووم لی کرد و دهستی چه پیم ماچ کرد، پاشان کوتمه که ی راسته ییشم ماچ کرد و گوتم:

- من موحیه دینی ئیین عه ره بیم، له نه دهلوسه وه هاتومه خزمهت جه نابت، بۆ نه وه ی کومه کم بکهیت و بییه فریاد پرس و وه ژیر به ره که تی خومم بگریت.

له بیجابه چهند ههفته یه کم به سه ربرد، بۆ یه ک پوژیش له وانه ی غهوسی نه بو و مودین دانه برام. هر پرس یاریکی بکر دایه، وه لام ده دایه وه، هر مه سه له یه کم لی ئالوز بووایه پرس یارم لی ده کرد. هر کاتیک وانه گوتنه وه ی ته و او بوایه، بۆ ماله وه ی یا وه ریم ده کرد. به یان یان زوو له بهر قاپیه که ی مالیان ده وه ستام، تا له ریگه ی چوونه مزگه وتی یا وه ریی بکه م. کاتیک ده ستنو یژی ده شوشت خوفه کانیم هه لده گرتن و نیوان په نجه ی پنیه کانیم پاقرده کرده وه، نه نیشک و ته ویلیم به پارچه په رویه کی لۆکه بۆ مه سح ده کردن، هه موو شه وانه ییش نه و په رویه م بۆ ده شو ری. کاتیک له نو یژ ده بو وه وه، ته سییح م بۆ ده برد و ده مسته دهستی چه په ی، تاکوو ته سییحاتی پنی بکات، کاتیک ته و او ده بوو ته سییحه که م لی وه رده گرتنه وه و تا کاتی نو یژیکی دیکه ده ملم ده کرد. زور چاوه ریم کرد میخی دو وه م بۆ که شف بکات و شوینی میخی سییه مییشم پنی بلیت. هر شه ویک

زیاتر مابامه وه، فەرموودهی داده فاتیমে بیر دهکه وته وه، که له مورسییه به پئی کردم: "رۆله دلت پاک بکه وه... ویجا شوینی بکه وه." ده بی دلم چلگن نه بوو بیئت و میخی دووه می لئ ون نه بوو بیئت؟ داده فاتیمه له ئیشبیلیا بۆ میخی دووه م پینوینی کردم، دواى چه ندان سالی دوورودریژ، پاش چه ندان خه لوه و جه لوه و جزوور و چوونه گۆرستان، دۆزیمه وه. باشه ئه ی میخی دووه م له کوینی ئه فریقا بینمه وه؟ کئیه ئه و که سه ی دلم به و ئه ندازه یه پاک ده که اته وه؟ زۆر چاوه پیم کرد، ناهومیدی که مارۆی دام. دواتر بریارم دا نیازی خۆم له خزمه تی غه وسى ئه بوومودین بتروو کینم. تا وانه که ی ته واو کرد چاوه پیم کرد، پاشان پیم گوت شتیکم هه یه ده مه ویت به ته نیا پیت بلیم. شیخ سه ری خۆی بادا و گوتی:

- رۆله ی شیرینم! هه ر موریدیک پرسیا ری لئ کردیم، پینش ئه وه ی ده می هه لبینئ، تنی که یشتووم، زانیومه چیی ده ویت، به لام ئیسته هه یه له وه ی تو نازانم! پیم وایه پرسیا ری شتیکم لئ ده که یته، که نایزانم، یان ناتوانم وه لامت بده مه وه.

بینه نگ بووم، ئه سرین به ده موچاومدا هاتنه خوار، داواى ئیزنم لئ خواست، ئیزنی دام... که پامه وه سه و فیخانه که م، یه ک به قورگی خۆم گریام. پاشان ئه سرینه کانم سرین و که لوپه له کانم کۆکردنه وه، ئه گه ر به یانی قافله بروات و نه پروات ئه من خۆم ساز و ته یار کرد. دواى دوو هه فته، جارێکی دیکه خۆم له ئیشبیلیا بینیه وه. خۆ ئه من ته نئ یه ک میخم وه ده ست هینا وه، هه ر وه ک چۆن قه له م به دواى چه قی بازنده دا ده سوورپه وه، منیش وا به دواى میخه کانمدا ده خولیمه وه. ئه وه نده ی فیکری لئ ده که مه وه و میشکی خۆم ده گوشم، به ده ر له غه وس، هه یه میخیکی دی بۆخۆم شک نابم. تازه که لکی ئه وه م نه ما سه فه ری ئه فریقا بکه مه وه، ئاخه ر خاوخیزان بن که سوکار و مه غریبیش بن ئه نوا ده میئیه وه. ده ی گرفت نییه، ئه وه نییه داده فاتیمه پئی گوتم: "خویان ده تدۆزنه وه." به لام واباشه

سه ره تا دلم پاک بکه مه وه. یا ئەللا! خۆزیا داده فاتیمه ئەوه تن
ده گه یشت، که گه پان و سووپان بۆ دۆزینه وهی میخ به هه موو
ئه فریقادا، زۆر ئاسانتره له پاقرکردنه وهی دل!

هه رکه گه یستمه وه ئیشبیلیا راسته وخۆ گه رامه وه ماله وه، بینیم باوکم
له سه ر جینگه نه خۆش که وتوو. دایکیشم له وه ختی سه فه ره که ی من،
له نیو پینچه فه که ی له گه رمه ی خه ودا، وه فاتی فرموو بوو.
خوشکه کانیشم له وه پری دلته نگی و نارچه تهیدا بوون. هه ردووکیانم
ده باوهش گرتن، به سه ر سینه مه وه گریان، به دیده نی من، برینه کانیا
کولانه وه و ئاگری خه مه کانیا به جۆشتر بوو. له گه ل گریان
به سوۆزی ئەواندا منیش دهستم به گریان کرد، زۆر له وه سه فه ره بیمانا
و بیناساوه م په ژیاوان بوومه وه، راستیت ده ویت، سه فه ره که ی من
هیچ نه بوو، ته نیا نه خۆشی و خه موخه فه تی دایه و بابم زیاتر کرد.
باوکم له سه ر جینگه که وتوو و بزه و بزای لئ براوه، هه تا بلنی
شه که ت و ماندوو، له بهر حالی دژوار و سه ختی، هه والی مه رگی
دایکیمان پئ نه داوه. دایه دوپهش شه وانه هه تا به یانی له لای
ده مایه وه، ئوم سه عدیش به دریزایی پۆژ له ته کیه وه بوو. ئەوان
نه یانده زانی له ماوه ی شه و و پۆژیکدا چ سه عاتیک دیته وه هۆش
خۆی بۆ ئەوه ی خواردن و خواردنه وه ی پئ بدن و ده ستاوی پئ
بکه ن.

سه ر و شانم ماچ کرد، هیچ ئاگای له من نه بوو، بانگم کرد، وه لامی
نه دامه وه. داوام له دایه دوپه کرد به ته نیا جیمان بهیلتیت. له ژوو
سه ری دانیشتم و دهستم له سه ر ته ویلی دانا، دهستم به خویندنی
سوپه تی یاسین کرد. دوا ی چهند جار خویندنی ئەو سوپه ته وه ئاگا
هاته وه، به هه ردوو چاوه کانی تیم رام، هه قی موبینم تیدا به دی کرد.
پنم گوت:

- باوکه تا ئه و کاتهی هه والی فیرا قی تۆم بێ دهگات، ده چمه
مزگهوت.

چوومه مزگهوت، هه ر نوێزی (ته حیهه تولمه سجد)م ته واو کرد، بینیم
سه لووم به چاوی پر گریانه وه له پشتمه وه وه ستاوه:
- قوربان! "عظم الله أجرك" باوکت کو چیدوایی کرد.

"وه ختيك ئارەزوو خۆي بەسەر يە قيندا هەلکيشا، که لکی ئەوهی نامينيت پشتی
پن بهستيت"
ئيبين عەرەبی

پينشتر، که ويستم سهفهري فاس بکەم، جەنابی کومی به چەند
هەوالیک ئاگاداری کردمەوه، ئیسته هەموو ئەو هەوالانە یە کبەدوايەک
راست دەردەچن. ها ئەو هەتە کابرای چار دەر له باژیر بانگەواز دەکات
و دەلیت خەلکینە هەر کە سیک دەستنوسیک، یان کتیبیکی ئیبين
روشدی لەبارەي زانستی لۆژیک و فەلسەفە له لایە با بی سووتینیت،
دەنا والی سەنگەساری دەکات، بەلام بیرتان نەچیت، کتیبیکەلی بواری
پزیشکی و ماتماتیک و ئەستیرەگەری لەو باسەدا هەلاویژ دەکرین.
کتیبفرۆشەکان هەر کتیبیکی ئەویان لابوو، فریاندایە گۆرەپانی بازار.
کتیبە تووپردراوہکان بەسەر یە کەوہ بووبوون بە گردۆلکە، ئەوهی
بەدریژایی چەندان سال خەریکی بوون، وا ئیسته بەئاسانی لەبەینی
دەبەن. دواتر خەلیفە فەرمانی کرد ئیبين روشد له زیندان دەربهینن و
بۆ گوندی ئەلیسانە دووری بخەنەوه. دەبی ئەو هۆکارانە چی بن که
وا له خەلیفە بکەن دۆستیکی وەک ئیبين روشد، بە چاوی دۆژمن
تەماشای بکات؟ ئەم پرس و دەنگویانە هەموو ئەندەلوسیايان مژوول
کردبوو. ئەم هەستم بە گوناھ دەکرد، ئاخیر چۆن هەست بە گوناھ

نه کهم؟ له لایه ک به تهرمی دایکم پانه گیشتووم و له ناشتیندا به شدار نه بووم، له لایه کی دیکه بوومه ته هوی نه خوشک ووتنی باوکم. هیتشتا ههست به گونا هکردن به ران بهر دایه و بابه بهری نه داوم، ههستکردن به گونا ه— به ران بهر ئیبن روشدیشی هاته سهر. ههستیک له ناخه وه پیم ده لیت من بوومه هۆکاری نه وهی خه لیفه نه و به لایه به سهر ئیبن روشددا بیئت، ناخر پیتشتر خه لیفه له باره ی فه یله سووف و موته که لیمه کان پرس یاری لی کردم، منیش به شتیوه یه کی خراب باسی فه یله سووفه کانم کرد.

تخوا ماقو له له مه جلیسی خه لیفه و سولتانه کاندانا نه و به دغه پریه بکه م؟ زمان له خه لک بدهم و بیانخه مه کونجی زیندان؟ بیری خوم بۆ دۆخی دیکه وه رده گپرا و به شتی دیکه وه خوم ده خه جالاند، به شکم ههستی خۆبه گونا هبارزانین له دلدا لابه دم، یان هیچ نه بیئت سه رکونه و نازاری دهروونم که م بکه مه وه، لی سوودی نه بوو. زور پروونه خه لیفه له وه ته ی جله وی ده ستله تی گرتووته ده ست، پقی له فه یله سووفان ده بیته وه. فه قیهه کانیش پوژ له دوا ی پوژ دینه لای و سکا لای حالی خویان له ئیبن روشد ده کن. نا، نا کرئ خه لیفه هه ر ته نیا له سهر بۆچوونی من نه و بپاره ی له باره ی ئیبن روشد دایئت، به لام بۆ نا؟ نه ی پیم نه گوت نه من که شفی خوداییم هه یه؟ له وانه یه باوه ری به م قسه یه ی من کرد بیئت. ده شی خه لیفه دوا ی چاکبوونه وه ی، میزاجی تیکچوو بیئت! ده نگوباس که رمه، دوا ی نه وه ی له یه حیای برای وه شک ده که ویت، ملی ده پیره ی بیئت.... ماده م شمشیر له که رده نی برا و خزمه کانی بدات، هیچ دور نییه که رده نی فه یله سووف و سو فیهه کانیش بقرت بیئت. فه قیهه کان ماتوول له زمانلیدانی ئیبن روشد سه رکه وتوو بوون، ده یان که سی دیکه ییشی به دوا دایت، دلنیا م پوژیک زمان له منیش ده دهن.

ههست به گونا هکردنم گورا به ترس و وه هم. ئه ری باشه من له ئیش بیلیا چی ده که م له کاتی کدا میخی من له نه فریقایه؟ نه ی چی له

خوشکه کانم بکه م، خو له من زیاتر که سی دیکه یان نییه؟ ئه ی ژنه که م؟ ئه ی کچۆله که م، که تازه خه ریکی گروگاله؟ به دهر له مه، هه موو شتیک له و شاره ئارامه، ته ئی دل ی من نه بیته. خانووه که م، که باو کم مانگانه کرنی بو ده دام، چۆل کرد و له گه ل ژن و کچه که م که راینه وه خانووی مالی باو کم. له و دوو ژووره ی باو کم و داده دوپ ره، نیشته جی بووین. دوا ی ئه وه ی ئوم سه عد پی گوت م باو کم وه سیه تی کردو وه داده دوپ ره له که نیزه یی ئازاد بکه ی ن، راسته وخۆ ئازاد م کرد، دواتر نه مانزانی به ره و کو ی سه ری خو ی هه لگرت. هه ستم کرد له قه سدی دلم لام داوه، ریگه ی راستم گۆری وه، بۆیه خودا سزای داوم و دهروونی پر ترس و نیگه رانی کردووم. ئه و دلارامیه ی له مه جلیسی مه شایخ و دهرس و دهو ر دهسته به رم کردبوو، ئه ویستا بۆنسۆ ی لی دیت. ئه و سه کینه ته ی دلۆپ دلۆپ له خه لوه تی خودا و هاوده میی گۆرستاندا وه ده ستم هیتابوو، هه موویم له کیس چوو.

رۆژیک له دهرگه درا، که چووم قاسیدیکی کوشکی والی بوو، گوتی والی داوای کردووه دوا ی نویژی هه ینی بچیه لای. منیش هه مان رۆژ چوومه کوشک، له مه جلیسی والی که سیکم بینی نه مده ناسی. سلووم کرد، والی به پیاوه که ی ته نیشتی گوت:

- ئه وه مو حیه دینه، تا قه کو ری خوالیخۆشبوو: عه لی ئیبن عه ره بییه. پاشان لای لیم کرده وه و گوتی:

- مو حی، ئه وه ئه حمه د ئیبن به قیی قاسیدی خه لیفه یه بو لای تو هاتوه.

هه ستا و توقه ی له گه ل کردم و گوتی:

- میری ئیمانداران بو پرسه ی سه ره خو شیی دایک و باوکت ناردوومی.

- خودا پاداشتان بداته وه.

- داوای کردووه بیته مه راکیش و لای وی بییه رازنووس.

ئه منیش بی منجه منج وه لام دایه وه:

- هیچ ئاتاجیکم بهمه نییه.

کابرای قاسید تیکهه لقا، وهک ئه وهی پیشبینی ئه وهی نه کردبیت، که من رهتی بکه مه وه. والی هاته نیو بابه ته که و گوتی:

- باوکی زهینه ب، خهلیفه بویه به دوای تویدا نار دووه، چونکه لای ئه و پایه داری، باوکیشت باشترین پیایو ئه و کوشکه بوو. ئه گهر به قسهی من ده کهیت به ده م داواکهی خهلیفه وه برۆ.

- جهنابی والی، خۆ من ئه وه له بهر لووتبه رزی و خۆ به گه وره زانییه وه رهت ناکه مه وه، به لکوو له بهر ئه وه یه بۆ ئه و نه خولقاوم. راستیه کهی ئه وهی باوکم دهیزانی، من نایزانم.

- من داوات لئ ده کهم چه ند پوژیک بیر له و بابه ته بکه یته وه، ئه گهر هه ر سوور بوویت له سه ر بۆچونه کهت، با قاسید ئه و هه واله نه بات، بۆ دلئاو خوار دنه وهی ئه و، باشتره خۆت بچیت.

- چۆن فه رمووتان بیری لئ ده که مه وه و دواتر دیمه وه خزمه تتان.

پاشان والی هیما ی بۆ ئه حمه د بن به قی کرد و گوتی:

- له میوانداری ئیمه دا بمینه وه و له پیش ئیبن عه ره بیدا مه رۆوه، هیچ شتیکیش له و باره بۆ خهلیفه مه نیره، تاکوو خۆی سه ردانی ده کات. - به سه ر چاو.

له ریگه ی ماله وه، هه ستم به هه له یه ک کرد. ئه و داوا یه ی خهلیفه هه لیکه جاریکی دیکه سه فه ری ئه فریقام بۆ ده ره خسینیت، ئه و جیگه یه ی، که میخی دووه م چاوه ریم ده کات. ئه ری بۆچی ئه و سه فه ره م رهت کرده وه؟ ناشی خهلیفه بۆ کاریکی خراپ به دوامدا بنیریت. خۆ ئه گهر کاریکی خراوی له نیازدا بوایه، فه رمانی به خهلیفه ده کرد، که کووت و زنجیرم بکه ن و به شهق بمنیزن. ئه ی که واته بۆچی له ئیشبیلیا بمینمه وه، که چیتر جتی ئه هل و زانست و میخی من نییه؟ نا، خوشکه کانیشم ده به م و جاریکی دیکه ناچار به گه رانه وه نابم. مه راکیش چه ندان شیخی هه یه هیشتا به دیداریان

شاد نه بووم، چهنان کتیبی لیتیه، هیشتا نه مخویندونه ته وه، وپرای
نه وانیش، میخی منی لیتیه، نازانم که ی خودا بۆم که شف دهکات.
که یشتمه وه ماله وه، به مریه مم گوت به و نزیکانه ده پۆینه مه راکیش.
خیزایش خۆم که یانده خوشکه کانم و هه واله که م به وانیش دا،
سه رسوورمان و نیگه رانی و دلخۆشی له روخسار و
نادگار هکانیانه وه نیشته.

له وباره زۆریان پرسسیار لی کردم، منیش په یامی خه لیفه م بۆ باس
کردن. هیندیک پرسسیاری دیکه یان کرد، هیچ مانای نه بوو:
- سواری ته سپ بین یان و شتر؟ به ده ریا برۆین یان به وشکانی؟
دوایی کئی دیته خانووه که مان؟ به یانی پۆژی دواتر، چومه کۆشک،
دیاریبوو والی ته و پۆزه هیچ مه جلیسیکی دانه نابوو. سوواخی
قاسیدی خه لیفه کرد، بۆ شوینی هه وانوه ی رینوینیان کردم،
هه والی رازیبونی خۆم پیندا، پینشم گوت به خاوخیزانه وه دیمه
مه راکیش. به م هه واله زور دلخۆش بوو. پرسسیاری ته و قافله یه لی
کردم، که له بازار بینیبووم. خۆیشی بریاری دا له گه ل نیمه بیت.
دوای چهند هه فته یه که به پینچ و لای، که والی به که ژاوه وه نارذبوونی،
به پری که وتین. من و هاوژینه که م و که که م و دوو خوشکه کانم و
سه لووم و عه داد، ریگه مان گرت به. به وه رزی هاوین که یشتینه
مه راکیش. خانوویه کی فراوانم به کری گرت، پینچ ژووری تینا بوون،
حه وشیک و باخچه یه کی خۆشی هه بوو. من و مریه م له سه ره وه
و خوشکه کانیشم له خواره وه، سه لووم و عه دادیش له پاشبه ندی
خانوره که ده مانه وه.

دوای چهند پۆژیک چومه مه جلیسی خه لیفه، هه رکه منی بینی،
بزه یه کی کرد و ده ستیکی له شانم دا، به لام هیچ قسه یه کی له گه لدا
نه کردم. مه جلیسی خه لیفه له ئەندازیار و هه ستا جمه ی ده هات،
چهنان نه خشه و پوو په لیان به ده سه ته وه بوو، ویتنه ی خانووبه ره و
باله خانیه یان به سه ره وه بوو. ژماره یه کی زوری رازنووسیش له وی

بوون، فه‌رمانه‌کانی خه‌لیفه‌یان ده‌نوس‌سییه‌وه. گویم لی بوو خه‌لیفه ده‌یگوت به‌و نزیکانه ده‌ست به بنیاتنانی: شووره‌یه‌کی گه‌وره له ده‌وری شاری رپیات ده‌که‌ین، هه‌فتا‌و‌چوار بورج و پینچ ده‌رگی تیدا دروست ده‌که‌ین. هه‌روه‌ها بیمارستانیکی گه‌وره له مه‌راکیش دروست ده‌که‌ین. پرۆژه‌یه‌کی ئاوی خواردنه‌وه‌یش هه‌یه، ده‌گاته هه‌موو مالیک. بۆریه‌کی گه‌وره‌یش بۆ مزگه‌وتی (کتبیین) راده‌کیشین، ریک وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ مزگه‌وتی (قه‌صبه)ی ئیشییلیا راکیشراوه. قه‌لایه‌کی به‌رگریش له‌سه‌ر ر‌ووباری ئیشییلیا به‌گومبه‌تی گه‌وره‌وه بینا ده‌که‌ین. مزگه‌وتیکی گه‌وره‌یش له (سلا) دروست ده‌که‌ین و حوجره‌یه‌کیشی له رۆخ ده‌بیت. ناعووریک بۆ هه‌موو مه‌راکیش، له باکووره‌وه بۆ باشوور، چئ ده‌که‌ین. چهند کۆشکیکی نویش بۆ خه‌لیفه و میرانی موه‌حیده له مه‌راکیش و فاس و سبته و سلا دروست ده‌که‌ین.

یه‌ک له نووسه‌رانی خه‌لیفه داوای کرد هاوه‌لیی بکه‌م. منیش له‌گه‌لیدا چوومه‌خانه‌ی کاتبیان له کۆشکی خه‌لیفه، له‌پشت میزه‌که دانیشته و کتیبیکی گه‌وره‌ی ده‌ره‌ینا و کردیه‌وه و گوته‌ی:

- پاداشتی مانگانه‌ی خه‌لیفه بۆ کرئ خانوو و وانه‌گوته‌وه‌که‌ت له مزگه‌وت، ده‌ دینار ده‌بیت.

- خودا پاداشتی تو و خه‌لیفه بداته‌وه.

"تهوهی ریگهی بینینی ههقیقهتت لئ دهگریت، تهنیا ههر خوئی"
ئیین عهرهبی

لهو کاتهی قاسیدی خلیفه له ئیشبیلیا له چاوهروانی وهلامی مندا بوو، ریک لهو وهختهیشدا قاسیدیک له کتوی جیلزی مهغریب چاوهروانی وهلامی شیخ (سبتی)یه. ئەمن له ماوهی یهک شهووا، وهلامی قاسیدم دایهوه و بۆ مهراکیش وهپئ کهوتم، بهلام قاسیدهکهی دی، سی شهو له ئەشکهوت لهگهله شیخ خهلوتهی کیشاوه، تاکوو له کوتاییدا شیخ وهلامی دهواتهوه و خهلوتهکهی دهشکینیت و بهرهو مهراکیش دیت.

دوای چل سال خهلوتهکیشانی شیخ له ئەشکهوت، لهگهله کهکه له بهر دهرگهی (ئهکناو) چاوهروانی هاتنهوهی بووین. پاش چند سهعاتیک چاوهروانی، هیسترهکهی گهیشته بهر دهروازهکه، خهلهکهکه رایهخیان دهخستنه ژیر سمی هیسترهکهی، دوای تپهپبوونی، ههلیان دهگرتنهوه و جاریکی دیکه دهیانخستهوه ژیر پینهکانی. تا جهنابی شیخ نهگهیشته میوانخانهکهی، که خلیفه بۆ خوئی و قوتابییهکانی چۆلی کردبوو، سمی هیسترهکهی به زهوی نهکهوت. شیخ له هیسترهکهی هاته خوارهوه و پریاسکه خهتزیوینهکهی دههینا، که عادهتهن بهخشش و موچهی خلیفهی تیدا دههات،

هه موو ئه و پارهبه ی تیتیدا بوو به سهر هه ژار و نه داره کانی
 ده و روبه ری دابهش کرد. هه ر چند ماوه به کی دووردریژ به سهر
 خه لوه ته که ییدا تیه ری بوو بوو، به لام دیمه نیکی زور جوان و قر و
 ریشیکی دریژ و خنده به کی بیگه ردی هه بوو. نه گه رچی پیر بوو بوو،
 به لام نیوشان پان و عه زه لاته کانیشی وهک نه و کیوه ی سالانیک
 هاوده می بووه، تووند و به ند بوون. خه لکیکی زور پروویان له
 میوانگه که ی ده کرد و به خیره اتیان ده کرد، له بهر قه له بالخی نه متوانی
 خومی پی بناسینم، وهک خه لک به خیره اتنم کرد و ده ستم ماچ کرد
 و هاتمه ده ره وه. خه لیفه میوانخانه به کی بچوو کتر له هبی شیخی بو
 وانه گوته وه ی من، دابین کرد بوو. سه ره له به یانیان وانه ی فیهقه — و
 ته فسیرم بو گه نه گه کان دانابوو، پایه ی زانستی نه وانه م به رز کرده وه،
 که خاوه نی ره ئی بوون. له حه لقه ی ته ئویلکاری، که دوای نیوه شه و
 ده مانبه ست، که میکیان ده مانه وه. له نیویاندا دوو گه نجی فاسی
 عه قلامه زراو و زانستدوست هه بوون. هه ر له رۆژانی سه ره تاوه،
 سه رنجی منیان کیش کرد، رۆژیک دوای خویندنی ده رسه که یان لای
 خوم هیشته وه، رۆژیکی دیکه بردنمه وه مال. له زور براردا قسم
 له گه لدا کردن، له باره ی دین و دنیا تا قیم کردنه وه. پاشان بریارمدا
 هه ردوو خوشکه که میان لی ماره بکه م، هه ر چواریان له خوشیان
 خه ریک بوو ده که وتته هه له که سه ما. چند هه هفته به ک رۆیشتووه،
 که چی هیشتا ده رفه تی دیداری شیخ (سبتی) نه ره خساوه. نه من
 هه موو رۆژیک ده چمه مه جلیسی وانه گوته وه که ی، چاوه رینی نه وه م
 پرسیار و کاروباری خه لک ته واو بیت و هه لیک بو دیداری
 بره خسیت، دواتر درهنگ دادیت، سلای لی ده که م و ده گه ریمه وه.
 دوای چند رۆژیک ده چومه ژووره وه، نه گه ر خه لکیکی زوری لی
 بوایه، ده مزانی کاته که بهش ناکات، بویه راسته وخو ده گه رامه وه.
 بریارم دا دوای به ک مانگی دیکه بچمه وه لای، به ئومیدی نه وه ی له
 فه قیکانی زیاتر، که سی له ده ور، نه مینیتته وه. سه ره گرمی وانه گوته وه

بووم، سهرباری ئه‌وه‌یش ده‌ستم به‌ نووسینی کتیییک کرد، هه‌موو کاته‌کانی لئ گرتم. نیوه‌شه‌ویک ئیمه‌ خه‌ریکی وانه‌ی ته‌ئویل بووین، له‌ ده‌رگه‌ درا، فه‌قییه‌ک ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه، بینیمان (سبته‌ی) به‌ رووی شه‌رمنده‌ و خه‌جاله‌ته‌وه‌ له‌ پشت ده‌رگه‌ وه‌ستاوه‌:

- کوا شینخه‌که‌تان؟

به‌په‌له‌ خۆم گه‌یاندئ و ده‌ستیم ماچ کرد، به‌ ناوران‌ه‌وه‌ گوته‌ی:

- له‌ سه‌رمان خه‌وم لئ نه‌که‌وتوه‌.

- به‌لام یا شینخ ئیمه‌ له‌ وه‌رزی هاوینداین!

- به‌لئ. سه‌رما، واتا ئه‌و خیره‌یه‌ی به‌سه‌ر جه‌سته‌مه‌وه‌یه‌ و هیه‌ی من نییه‌. تاکوو داینه‌که‌نم بۆ که‌سیک، که‌ شیاویه‌ته‌ی، ئه‌ویش خیره‌یه‌ی خۆیم بۆ دانه‌که‌نیت، جه‌سته‌م له‌ سه‌رما و له‌رزین ناکه‌ویت. هه‌ستم کرد ناویمیدی وه‌ک مه‌ل به‌سه‌ر سه‌رمه‌وه‌ ده‌سوورپه‌ته‌وه‌، خه‌ریکه‌ به‌سه‌رمدا بکه‌ویت. دوا ته‌قه‌لای خۆم دا، به‌شکم خودا وه‌لای بنیت و لیم لابدا:

- یا شینخ کیه‌ ئه‌و که‌سه‌ی شیاوی خیره‌یه‌ی تویه‌؟

- تۆ! مه‌گه‌ر له‌ تۆ زیاتر کئ هه‌یه‌؟

مه‌لی ناھومیدی به‌ربووه‌وه‌. قه‌ت به‌بیرمدا نه‌ده‌هات داکه‌ندنئ خیره‌یه‌ی وه‌لییه‌کی سالح وه‌ها بیمه‌یل و دارماوم ده‌کات... ناخر ئه‌من ته‌ماخوازی ئه‌وه‌ بووم ئه‌و بیته‌ میخی من، به‌لام تازه‌ ماده‌م خیره‌یه‌ی خۆی داکه‌ند، ئیتر به‌ میخ ناشیت. باشه‌ ماده‌م ئه‌بوومودین و سبته‌ی میخ نه‌ین، ده‌بئ کئ له‌ ئه‌فریقاییه‌ هه‌و بیت؟ له‌و ولاته‌ فراوان و کاکی به‌ کاکیه‌، له‌کوی میخی خۆم بدۆزمه‌وه‌؟

له‌به‌رانبه‌رم وه‌ستا و خیره‌یه‌ی خۆی داکه‌ند، منیش خیره‌یه‌که‌م له‌به‌ر کرده‌وه‌. له‌ کاتی خۆیدا گه‌رپه‌یه‌وه‌، منیش گه‌رپه‌یه‌وه‌ مه‌جلیسی خۆم و نه‌مزانی چی ده‌که‌م و چی ده‌لیم. به‌ فه‌قییه‌کانی خۆم گوت به‌یانی ده‌رسه‌که‌تان ته‌واو ده‌که‌م. گه‌رپه‌یه‌وه‌ ژووره‌که‌م و هه‌ولمدا له‌کوی ده‌ستم هه‌لگرتبوو، له‌وی ده‌ست بئ بکه‌مه‌وه‌، هه‌رچه‌ند هه‌تام و

بردم، خوا دەرگه‌ی یه‌ک پیت و ژماره‌ی لی نه‌کردمه‌وه. به‌ناوی خه‌وتن له‌جیخه‌وه‌که‌مدا پال که‌وتم، بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه نه‌گه‌ر داده‌فاتیمه سه‌ره‌تا هه‌والی ئه‌و چوار میخه‌ی به‌من نه‌دابویه، بۆ من زۆر باشتر ده‌بوو. چاوه‌پروانی ئه‌و میخانه، منیان وردوخاش کرد، ئه‌و چاوه‌پروانییه، هه‌تا بلێی تال و ته‌فروتووناکه‌ره. ئه‌ی ئه‌و مه‌رجه سه‌خت و زه‌حمه‌ته‌دلّت پاک بکه‌وه! وای خودایه ئه‌و مه‌رجه چه‌ند ئالۆز و بیسنووره! چون بزانه‌م دلّم پاکبووه‌ته‌وه؟ ئه‌ی چون بزانه‌م پیس و چلکن بووه؟ ها ئه‌وه‌ته به‌هه‌مان مینوالی جاران نه‌گه‌ر پیس و نه‌گه‌ر پاک، خه‌ریکی ترپه‌ترپیه‌تی. خۆر له‌هه‌مان جی جاران سهر ده‌ردینیته‌وه، نه‌گه‌ر باش و نه‌گه‌ر خراو. شه‌و به‌یه‌کسانی بالی خۆی به‌سهر ئه‌ولیا و به‌دکاراندا ده‌هینیت و پووک و پاکیان هه‌لناویرئ.

به‌هه‌رحال، به‌بیر و خه‌یالیکی ئالۆزه‌وه، به‌خیرقه‌ی سه‌بتیه‌وه، که‌بونی داری سه‌ووتاوی لی ده‌هات، خه‌وتم. به‌یانی به‌مه‌یله‌و تووره‌بوونیکه‌وه له‌خه‌و رابووم، نه‌شه‌مده‌زانی بۆچی و له‌کن تووره‌م؟ من سه‌رکۆنه‌ی سه‌ی میخه‌که‌ی دیم کرد، ده‌شی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌هیش تووره‌ و بیحه‌وسه‌له‌ بم. ئه‌ری ئه‌وان چاوه‌پروانی چین؟ بۆچی گه‌ره‌که‌ چوار جار دلّی خۆم پاک بکه‌مه‌وه؟ ئایا یه‌ک جار دلّ پاککردنه‌وه بۆ هه‌ر چوار میخه‌که‌، به‌سه‌ نییه؟ هاته‌مه‌ ده‌ره‌وه بۆئه‌وه‌ی ئاگری ئه‌و تووره‌بوونه‌م دامرکینمه‌وه، نه‌مزانی له‌نیو شاردا گره‌که‌ی به‌جۆشتر ده‌بیت، نه‌گه‌رچی به‌هۆی چه‌ند شتیکی دیکه‌ی جیاوازه‌وه بوو. بۆ گرده‌بوونه‌وه له‌گوره‌پانه‌ گه‌وره‌که‌ی بازار، خه‌لک بانگی یه‌کتریان ده‌کرد، ده‌میکی دی جارده‌ر ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌کی خه‌لیفه‌ به‌گویتاندا ده‌چرپینیت. له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ به‌ره‌و پینشه‌وه‌ چووم، له‌نزیك ئه‌و پینلقانه‌ی جارده‌ر له‌سه‌ری ده‌هه‌ستیت، وه‌ستام. جارده‌ر هات، ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو، چاوه‌پروانی

هاتنی زیاتری خه لکی ده کرد، پاشان هیمایه کی بۆ روپه لیککی پانی
به ردهستی کرد و به دهنگیکی بهرز گوتی:

- خه لکینه! ئەمه نامهی (ئەلفۆنسۆ) یه بۆ میری ئیمانداران. خه لیفه
فه رمانیدا به نیتو خه لکدا بلاوی بکهینه وه، بۆ ئەوهی بزائن چی تیدا
نووسراوه. پاشان بزائن چییان پی باشه بکریت. نامه که ی کرده وه و
خویندییه وه:

- ئەهی خه لیفه! پیت گوتم تو سال دوا ی سال خا و خلیسکی
ده نوینیت، پتیه ک دتیه نواوه، پتیه ک ده چیه دوا وه. ههروه پتییان
گوتم هیچ پاساویتک بۆ شه پرکردن نییه. خۆت ده زانی چیم به سه ر
سه روکەکانی ئەنده لوسدا هینا وه، چون شه رمه زار و بیدهسته لات
بوون. بزانه! زه لیل و ملشۆریان ده که م، کچه کانیا ن ده که مه سه بایه،
ئا برووی پیا وه کانیا ن ده به م و گه نجه کانیا ن ده کوژم.... ئیسته هیه
بیانویتک به دهسته وه نه ما تا کو وه له سه رخستن و پرگار کردنیان
خۆت دوا بخهیت، له کاتیکدا خودان هیز و دهسته لاتیت...

جا رده ر نه ختیک له خویندنه وهی نامه که وه ستا و دهنگ و هاواری
خه لک بۆ شه رمه زار کردنی نامه که به رزبو وه وه. له چه ند لایه کی
ئا پۆرای خه لکه که، دهنگی ته کبیر به رزبو وه وه. جا رده ر که میک وازی
له خه لکه که هینا بۆ وهی ههستی تو وپهیی و خرۆشاوی خۆیان
ده ربهرن. پاشان دهستی به رز کرده وه، بۆ ئەوهی ریگه ی بدن قسه
بکات، دهنگی خه لکه که خامۆش بوو، ئەوسا پتی گوتن:

- خه لکینه! گویتان له ناوه روکی نامه ی (ئەلفۆنسۆ) ی درنده گرت، که
بۆ جه نابی خه لیفه ی نار دبوو، ئیسته ییش کاتی ئەوه هاتو وه گوئی له
وه لامی میری با وه رداران بگرن.

خه لکه که بیدهنگ بوون و گویتان هه لخصت. جا رده ر تا ویتک له
قسه کردن وه ستا تا کوو خه لکه که به تاسه و تامه زرۆبیه وه گوئی له

وهلامی خهلیفه بگرن. پاشان چاوهکانی نوقاندن و ئایهتینکی سوورپهتی نهملی خویندهوه:

- إرجع الیهم فلنأتینهم بجنود لاقبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة وهم صاغرون.

خه لکه که وهک زهیتی گهرمی نیو تاوه قرچه قرچیان دههات. وهلامی خهلیفه، هه موویانی ورووژاند، به ناوی ئه و هواتفیان دهکیشا. ته کبیر و دروشملیدان، بانگه وازی جیهاد و نه فره تکردن، تیکه ل بهیهک بوون و خاچپه رستانیان بئ داشوری. بزهیهک که وته سه ر پووی جاردهر، هه ولی شارندهوی دا، دواتر دابهزی و رویشت.

دوای چهند پوژنیک جاردهر به نیو کوچه و کولان و مزگه وته کان وهر بوون، خو به خشه کانیان ناو نووس ده کرد و بو نیو سوپا ده یانناردن. خهلیفه جلیکی شه پی پووشی، له هه موو مه جلیسه کانیه هر ئه و جله یه ی له به ردا بوو. نامه که ی (ئه لفونسو) پو لیکه گرنکی له په خشکردنی روو حی تو له سه ندنه وه له نیو خه لکدا هه بوو. ئه وانیه، که قهت کاری خو به خشییان نه کرد بوو، ئه مر و بئ سیودوو هاتته نیو به ره ی خو به خشان. خه لک به بی تیر و شمشیر به ره و جیهاد ده چوون. سه دان پیاوگه لی مه راکیش له به ردهم دیوانی سه ربازی وه ستاون، ئاماده ن بو مه شق و راهینان و چوونه نیو له شکر. بازارگه ی ئاسنگه ران پر بووه له باژیروان، هاتوون بو ئه وه ی له نرخه ی جارانی شمشیر دلنیا بینه وه، تا کوو هه موو که سیک دهستی بئ را بگات. دواتر خهلیفه هه مووشتیکی نیو کوگه ی بازارگانه کانیه کرپوه و به سه ر خو به خشه کانیدا دابهش کردوه. قاسیدانی خهلیفه به هه موو لایه کی مه غریبدا چوون، خه لکیان بو جهنگ و جیهاد دنه دا. کوگه ی چهک و تفاق و ئه سپی راهینراو و زری و زینیان کرپی. دوای چهند هه فته یهک خهلیفه خو ی، دوو هه زار سه ربازی له سووان و به ربهر و عه ره ب و سه قالیبه و دووره و ئه غزازه کان بو ئه نده لوس هینا.

“گومان، بۆ پشٹیپیه ستن ناشیت”

ئین عەرهبی

کابرایه کی حه به شی هاته ناو حه لقه ی وانه گوتنه وه که م، له ژیانمدا بۆ هیچ که سیک هینده سه رچیخ نه چووم. پیم وابوو له وانه سه ره تاییه کانی فیهه — دهوستیت و ناروات، که چی به چند مانگیکی که م گیشته حه لقه ی دهرسی ته ئویل و لیکدانه وه. وا گومانم برد هیچ له و ناماژه و ره مز و رافه و که شفانه ی من تن ناگات، که چی هه موو نه وانه ی له کتینیکی کو کردبوونه وه و شهرحی کردبوون. و امده زانی نه و دهیه ویت یاوه ریم بکات، چونکه له به ندایه تی راهاتووه و حه زی به ژیر ده سته ییه، به لام نه مزانی له ناخیدا که سیکي ئازادبووه، نه که رچی به دیمه نیش به نده بوویت. لام وابوو چند رۆژیک هاوه لیم ده کات و دهروات، که چی بیستوپینج سالی ره به ق یاوه ریی کردم. نه من پیم وابوو نابیی به در ره ش بیت، که چی نه مزانی هوشم نسکوی بردووه، نه وه ته به در ی حه به شی کاملترین و پر نورترین مانگه، له هه موو مانگه کانیش پتر ئاسووده یی و شادمانیی به مروف ده به خشیت.

- تو له کوئی هاتوویت؟

سەرەتا هیچی نەگوت، وەك ئەوەی نەزانیت خەلكی كوینیە و لەكوئی
هاتوو. پاشان گوتی:

- ئەمن بەندەى ئازادكراوى ئەبووفتووحى حەرانییم. لە قاهیرە و
دیماى و مەككە و بیجاىە و مەراكیش و فاس لەگەلیدا بووم. ئیستە
نازانم لە كوئی هاتووم!

- لە زەویندا خولقاون و هەر بۆ ئەویش دەگەرینهوه.

سەرى رەزەماندەبوونی لەقاند و بە ئاسوودەبیەوه بزەیهكى كرد،
وەك ئەوەى ئەو گرتە گەورەیهى، كە دواى ئازادبوون تووشى
هاتبوو، ئیستە بۆى حەل بووه. باش نەیدەزانى تەمەنى چەندە، لى وا
دەفامراوه لەسەرەتای چل سالى دايت. كەسىكى هەتا بلنى شەریف
و لەتيف و خزمەتدۆست بوو. دواى ئەوەى ئەبووفتووح پیر دەبیت،
ئازادى دەكات، ئاخى ترسى ئەوەى هەبوو بمریت و كورەكانى
ئازادى نەكەن. كاتىك كۆپەر ئەو هەوالە دەبیستیت نازانیت چى بگات،
نە كارىكى هەبووه، نە هیچ پارەیهكى بەدەستەوه بووه. قاپیەى
مژگەوتان دەگریت و لە حەلقەى دەرس و دەوران دادەنیشیت، گوئ
بەوه نەدات ناخۆ سەر بە چ مەزەهەب و فیکریکن. پاشان باسى منى
دەكەویتە بەرگوئ، دەبینى فەقى پۆلپۆل دینه حەلقەى دەرسم و گوئ
دەگرن، مۆلەتى هاتنە نۆو حەلقەى خواست و منیش رینگەم پى دا،
هەرچەند سەكەم پى سووتا، چونكە پىم وانەبوو لە سەختى
مەسەلەكان و ئالۆزى تەئویلكارى تى بگات.

چەند هەفتەیهك بەسەرچوو، ئەو، بەبى ئەوەى رۆژىك قسەم لەگەلدا
بگات، لە حەلقە دادەنیشت و گوئ دەگریت. رۆژىك لە دواى
دەرسخویندن گوتی:

- یا شیخ شوین ریبازت دەكەوم و خزمەتت دەكەم... وابزانم هیچ
كەسىكت دەگەلدا نییه؟

- بەدرى حەبەشى لەبەرانبەر ئەوەدا چیت دەویت؟

- تەنیا زانست و بەرەكەتى تۆ و بەس.

په زامه نديم دهر پرې، وهك سيټهر به شوينمه وه بوو، له ماله وه بو
 ديوه خان، له ديوه خان بو مزگهوت، له مزگهوت بو باژير، له باژير
 بو كوشك. شهوان له مزگهوت، له ژووري غه ريبه و غه واره كان
 دهخوت، به ياني زوو دهات له بهر قاپيه ي مالمان هله ده كورما تاكوو
 دهاتمه دهر وه. هژگري بووم و خووم پينه وه گرت. متمانه يه كي
 زورم پني كرد و كردمه ريكخه ري كاروباري فه قتيان و چونه تي
 دابه شكر دني به شه وانه كانيان، هه روه ها نووسينه وه ي كتبه كانم دايه
 دهست نهو. دواي چهند مانگيك بووه دهسته راستي من و له
 هه مووشتيك پشتم پني بهست، له هيچ چتنيك خه جاله تي نه كردم.
 هه ر له سه ره تاوه دركم به وه كرد، نهو مزده به خشيشه. مزده ي
 سه ركه وتنيكي گه وري سوپاي موه حیده كاني له نه نده لوس پي دام،
 راستيه كه ي هه ر و ايش بوو، قافله كاني نه نده لوس دنيا يه ك هه والي
 سه ركه وتني له شكري موه حیده كانيان له گه ل خو يان هينا بوو. هه ر
 رينواريك دهات ژماره يه كي زوري كوژراو و دهستكه وتنيكي
 بيته ژماری قششتاليه كاني باس ده كرد. هينديك ده يانگوت ژماره ي
 كوژراوه كان بيسته زار كه سه. به شيكي ديش ده يانگوت په نجاهه زار
 كوژراوه. به گويي خوم بيستم كابرا سويندي ده خوارد، ده يگوت له
 سه ته زار تي په پان دووه. شاره كاني نه نده لوس پر بوون له نه سير و
 گيراو، هه ر بابايه و دوو به نده يان زياتري پينه و به باژيردا
 ده يانسوور پينته وه. گيراوه كان قزيان كه ژ و چاويان شين بوو.
 دهنگوي نه وه هه بوو زور له دهستكه وته كان له بهر نه بووني ولاخي
 باره لگر، له جي خويان مابنه وه. ده شكوترا نه لفونسو له به ره كاني
 جهنگ هه لاتووه و پيش و قزي خوي تاشيوه و به لينی داوه تاكوو
 توله ي نهو شكسته گه وريه نه كاته وه پيشي نه هيليته وه.

له كوتاييدا دهستكه وته كاني جهنگ گه يشتنه مه راکيش، نه سير به يه ك
 دهره م و شمشيريش به نيو دهره م، نه سپ به پينج دهره م،
 گویندريژ به دهره مينك، دهره وشران. خه لکيكي زور روويان له

کویله کرین کرد، دهیانبردن فیری پیشه‌یه‌کیان ده‌کردن و دواتر به
نرخیکی زور دهیانفرۆشته‌وه، هر یه‌که و به گویره‌ی پیشه و
کاره‌کی. زوربه‌ی کویله‌کان بۆ دروستکردنی خانووبه‌ره و بینای
نوی ده‌بران، هه‌قده‌سته‌که‌شیان بۆ خاوه‌نه‌کانیان گل ده‌درایه‌وه.
باژیر و خانه‌بازرگانیه‌کان به دابه‌زینی نرخ‌ی کویله و پیترۆ،
بووژابوونه‌وه. خه‌لک ئومید و باوه‌پوون به داهاتویان بۆ
که‌پرایه‌وه.

هه‌رکه خه‌لیفه‌گه‌یشته‌وه مه‌راکیش، خه‌لک تیکرا چونه پیش‌سوازی،
گولبارانیان کردن و میسکیان له جی سمی ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌پرشت.
فه‌رشیان له‌به‌رده‌م راده‌خست و ده‌وسی ئه‌سه‌په‌که‌یان ماچ ده‌کرد...
تا گه‌یشته‌وه کوشک به‌م ته‌رزه به‌خیره‌هاتنه‌ویه‌یان کرد.

له شاره‌کانی مه‌غریب، شاند دوا‌ی شاند ده‌هاتن و پیروزیابی ئه‌و
سه‌رکه‌وتنه‌مه‌زنه‌یان لی ده‌کرد. له‌گه‌ل هاتنی هر شاندیک، خه‌لک
له شه‌قامه‌کان به‌ناوی ئه‌و هوتافیان لی ده‌دا. حیکایه‌تخوانه‌کان
به‌بۆنه‌ی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌چه‌ندان حیکایه‌تی نوییان داهیتابوو. ده‌نگی
ده‌هۆل له‌نیو گۆره‌پانه‌گه‌وره‌کاندا، هه‌موو کوچه و کۆلانه‌کانی
کاس کردبوو، ته‌نانه‌ت له شوینی دووریش ده‌بیسترا. خه‌لیفه
فه‌رمانی دا هه‌موو منداله‌هه‌تیوه‌کان بۆ خه‌ته‌نه‌کردن له کوشک کۆ
بکه‌نه‌وه، هه‌ر منداله‌ و گرامیک زیڤ و ده‌سته‌جلیک و کولیره‌یه‌ک و
هه‌ناریک و دوو ده‌ره‌میان پی بده‌ن. بازارگانه‌کان به‌بۆنه‌ی
سه‌رکه‌وتنی سوپا، له بازاره‌کان خوانیان بۆ هه‌ژار و
بینه‌واکان رازانده‌وه. هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه قوماشفرۆشه‌کانیش سه‌ت
ئالای موه‌حیده‌کانیان به‌خشی، له ده‌روازه‌ی باژیر و ریره‌و، تاقی
مزگه‌وته‌کاندا چه‌قینران و شه‌کانه‌وه.

له کوشکیش ئاهه‌نگیکی گه‌وره‌سازکرا، خه‌لیفه‌له‌سه‌ر سکویه‌ک وا
دانیشت، که به‌سه‌ر گۆره‌پانی شار و خه‌لکه‌که‌وه ده‌یروانی. شاعیران
یه‌کبه‌دوا‌ی یه‌ک ده‌هاتن، به‌قه‌سیده‌چر و پره‌کانیان ئه‌و سه‌رکه‌وتنه

مەزەنەیان دەلاواندەوہ. دواى گەیشتنەوہى خەلیفە، ھەموو دوانیوہ پۆیەک مەجلیسى خەلیفە جمەى دەھات. ئەمنیش بەر لە بانگی نیوہ پۆ، دەرس و دەوری فەقیانم تەواو دەکرد، نوێژم دەکرد و دەچوومە مەجلیسى خەلیفە. مەجلیسى خەلیفە لە مەراکیش جیاواز لەوہى ئیشبیلیا بوو، وەزیرەکان لە مەراکیش بەر لەوہى خەلکەکە بچنە ژوورەوہ، جیگەیان دەستنیشان کردبوون، ھەر کەسێک دەھات پیرۆزبایى لە خەلیفە دەکرد، ئەوان ئاماژەیان بۆ شویتەکەى دەکرد و لە جیگەى خۆیان دایاندەنیشاندا... بەلام لە ئیشبیلیا وا نەبوو، مەجلیسەکە بچووک و بەرتەنگتر بوو، وەزیرەکانیش ھیندە گرنگیان بە رێسای دانیشتن نەدەدا... بۆیە لە مەراکیش نەمتوانى لە نزیک خەلیفە دانیشم، لێ ھیندە ھەبوو ھەر جارێک سلاوم لێ دەکرد، ناوی دەھینام و بزەییەکی بە پوودا دەکردم، بە پیچەوانەى زۆرینەى خەلکانى دیکە، کە نە قسەى دەگەل دەکردن و نەناویشى دەزانین.

ئاهەنگ و بەزمورەزمى سەرکەوتن کوتایى ھات، تەنیا خەلیفە مەجلیسى دادەنا و منیش دەگەل دەیان کەسایەتى وەک سوپاسالار و سەرۆکخێل و وتاریبێزى مزگەوت و قازیبەکانى شار و میرەبیلی موەحیدەکان، لەوئى ئامادە دەبووم. خەلیفە کاروبارى خەلافەتى باس دەکرد، گوێی بۆ بۆچوون و قسەکانیان رادەگرت. خەلیفە لە بەنى غانیە زۆر پەست بووبوو، ئەوان سەرقالبونی سوپایان لە ئەندەلوس بە دەرفەت زانى بوو، فقیلەى شەہر و شوپرشیان لە توونس ھەلگیرساندبووہوہ، چەندان شار و قەلایان داگیرکردبوو. خەلیفە بەتوورەبیەوہ دەیکوت:

- شەرمان لەگەل کردن تەمى نەبوون، بانگھێشتمان کردن، وەلامیان نەبوو. ئەبووحەفس وەزیری خەلیفە ھەلى دایى و گوتى:

- بەلام خەلیفە شانوشەو کەتى شکاندن، رېسى لێ کردنەوہ خورى. ھەموویانى تەفروتوونا کرد، ئەوانەى ماون کۆمەلێک گەجەر و

گوجهرن، خلیفه‌یان له‌لا بیژاندوون. هه‌روه هه‌ندیگ مورته‌زه‌قه‌ی بی به‌ندوبارن، شمشیزه‌کانیان له‌به‌رانبه‌ر پارهدا هه‌راچ کردوه.

خلیفه به‌توو‌پیه‌وه وه‌لامی ئه‌بووحه‌فسی دایه‌وه:

- ئه‌بووحه‌فس ئه‌وه‌م پینش‌تریش بیست. هه‌مووتان گوتتان ئه‌وان که‌مینهن و هینز و پیزیان نییه، که‌چی وه‌ختیک رووبه‌پوویان بووینه‌وه، ژماره‌یان له‌سه‌روو بیکردنه‌وه و چاوه‌پوانی ئیمهدا بوو.

- خودا خلیفه سه‌ربخات. سوپای ئیمه‌ حازر و پر چه‌ک و تفاقه، ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌یت په‌لاماریان ده‌ده‌ین و ریشه‌کیشیان ده‌که‌ین.

خلیفه تاویک بیده‌نگ بوو، ده‌ستی به‌ ریشی داهینا و بیری کرده‌وه. به‌ر له‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه، پیاویکی دیکه ئیزنی قسه‌کردنی خواست، له‌ سه‌ر و شکلدا له‌ فه‌رمانده‌یه‌کی سوپا ده‌چوو:

- جولاندنی سوپا له‌ جه‌نگیکه‌وه بو‌ جه‌نگیکی دیکه به‌ کاریکی عه‌قلانه نازانم. سه‌ربازه‌کان ماندوون، بیمارستان پرپوون له‌ بریندار و نه‌خۆش، له‌ ئیسته‌دا ئه‌و کاره هۆشمه‌ندانه نییه.

خلیفه ده‌میکی خۆش له‌ ده‌موچاوی پیاوه‌که راما، وه‌ک ئه‌وه‌ی قسه‌کانی ئه‌و پیاوه ریزه‌وه‌ی بیکردنه‌وه‌ی گۆری بیت، به‌لام هه‌ر به‌بیده‌نگی مایه‌وه و ورته‌یه‌کی نه‌کرد. ئه‌بووحه‌فس رووی قسه‌ی له‌و پیاوه کرد و گوتی:

- به‌لێ راست ده‌که‌ن. به‌لام بو‌ جه‌نگی ئه‌وان پتویستمان به‌ هه‌موو سوپا نییه، ژماره‌ی ئه‌وان زۆر که‌متره له‌ هینی قشتالییه‌کان.

کابرا بیده‌نگ بوو و وه‌لامی نه‌دایه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت له‌گه‌ل خلیفه و ده‌سته‌راسته‌که‌ی بکه‌ویتته ده‌مه‌قڕی.

پیاویکی دیکه‌ی ریش‌دریژ، له‌نزیگ منه‌وه هه‌ستا و به‌ دارعه‌سایه‌که‌وه، له‌ مه‌قامی خلیفه نزیگ بووه‌وه و وه‌ستا و گوتی:

- خودا خلیفه شکۆمه‌ند بکات. خه‌لک له‌ژیر ئالای ئه‌و کۆبوونه‌ته‌وه و له‌ سایه‌ی ده‌وله‌تی ئه‌ودا یه‌کیان گرتووه... لێ هینشتایش که‌سانیک

هەن دەیانەوێت پرسیمان لێ بکەنەوێ خوری و لە یەکتەرمان بترازینن. ئەگەر خەلیفە پێگە بدات، بەئێزنی ئەو باسی دانەیهکیان دەکەم، ناشمەوێت زمان لە هیچ کەس بدەم.

خەلیفە بە قەسە ئەو پیاوێ ئارامی لێ هەلگیرا و ئەبرۆکانی پێکدادان و پوختساری و شک بوو، هێمایەکی بۆ کرد، پیرەمێردەکەیش کەوتەوێ قەسەکردن:

- قوربان! شوعەیی کۆری حەسەن، لە هەموو ولاتیک شۆینکەوتەئێ هەن، لە هەموو مزگەوتیک موریدی هەن. ئەوێ ئەو دەلێت کەم و زۆر دانوی لەگەڵ مەزەهەبی زاهیری، کە ئێمە لەسەری دەپۆین ناکولێت. هەرەها پێبازیکی دوور لە پێبازیی ئێمە پەیرەو دەکات. دڵم کەوتە لەرەلەر، ئەپۆ ئەو لە مەجلیسی خەلیفە گویم لە ناوی غەوس ئەبوو مودین دەبێت زمانی لێ دەدریت. گوێی خۆم قولاخ کرد بۆ ئەوێ بزانم وەلامی خەلیفە چییە؟ بەلام خەلیفە بەدەست هێمایەکی کرد، وەک ئەوێ بە قەسەکانی ئەو پیرەمێردە زمانلێدەرە پازی نەبوو بێت. بەرلەوێ خەلیفە سەرنجی خۆی لەسەر ئەو پیاوێ لابدات، دیسان دەستی بە قەسەکردن کردەوێ:

- لەئێو خەلکی بیجایە وایا بۆبۆوئەوێ کە ئەو، خۆی بە محەمەدی مەهدی چوواندووێ.

خەلیفە پووی تێ کرد و گوتی:

- ئەو خۆی گوتووێتی من محەمەدی مەهدیم؟

- نا، بەلام دوور نییە وایا بێت.

- چۆن دەزانی وایا دەلێت؟ هەوایی غەبیت پێت؟

- مەولای! هیچ دوو کەلێک بێ ئاگر نییە.

- ئەگەر ئاگر تەبە بە چاوی خۆت بینی، ئێمەیش ئاگادار بکەوێ، ئەگەرنا زمانلێدان قبوول ناکەین... تکایە لە خودا بترسە!

"ئازاد كەسپكە مشوورى كاروبار بخوات، نەك بە پېچە وانەوہ"

ئىبن عەرەبى

هەفتە يەك تېپەرى، وەك نەرىتى ھەمىشەم دواى نوپىزى نيوەپۇ چوومە مەجلىسى خەلىفە، سالوم لى كىرد و لە سووچىك جىگەى خۆم كىردەوہ. سەرنجى شاندىكى سەنھاجەم دا، كە تازە بۇ پىرۇزىباى خەلىفە ھاتبۇون، درەنگ ھاتنىيان بە نەخۇشبوونى دەمراستەكەيان، پاساۋ دەدا...خەلىفە بە خىرھاتنىكى زۆر گەرمى كىردن، پاشان يەكەو دەستەجلى داىە ھەموويان.

دواتر باژىپروانەكانى مەراكىش ھاتن، پرسىيارى باژىپر و نىرخى شتومەكى لى كىردن، داۋاى كىرد بە فرۇشتى دەغلى نىو ئەمبارەكان نىرخى جۇ دابەزىنن. دواتر سەفىرەكانى ۋلاتى سۇدان ھاتن، لە دەستى بازىرگانەكانى مەراكىش دادەداىيان بوو. ھىلكەى وشترمرخىيان كىرون و لە رىنگە شكاون، بە ھاكەيان نەداۋەتەوہ. خەلىفە دۆسىيەى ئەۋانى رەۋانەى لای قازى كىرد. پاشان پىشۋازىي لە دەستەيەك فەرماندەى سەربازىي كىرد. لەبارەى سەربازەكان پرسىيارى لى كىردن، گوتىيان:

- فەرماندەكانى سوپا شەكوۋاى ھالى خۇيان لای خەلىفە دەكەن.

خهلیفه خۆی پریک و راست کرد و به‌بایه‌خه‌وه پرووی تی کردن و
گوتی:

- شه‌کوا‌ی چیان هه‌یه؟

- ده‌لین سالی ته‌نیا چوار جار مووچه‌مان پین ده‌دریت، که‌چی
ئه‌غزازه‌کان هه‌موو مانگیک مووچه‌ی خۆیان وه‌رده‌گرن.
خه‌لیفه ئاماژه‌یه‌کی بۆ وه‌زیره‌که‌ی کرد، ئه‌ویش لینی نزیک بووه‌وه،
به‌سرت‌ه‌وه پینی گوت:

- خودا لیت خوش بیت... ئه‌وانه‌ غه‌واره و بیته‌وان، له‌و ولاته‌ جگه
له‌و مووچه‌یه‌هیچی دیکه‌یان نییه. برۆ ئه‌وه به‌سه‌ربازه‌کان بلنی ...
بلنی سه‌ربازه‌کان چاوی ئیمه‌ن و له‌بیریان ناکه‌ین.

فه‌رمانده‌کان چوونه‌ ده‌ره‌وه و مه‌جلیس چۆل بوو. منیش ویستم
بچمه‌ ده‌ره‌وه، ده‌رگه‌وان بانگی کردم منیش به‌ره‌و لای چووم...
خه‌لیفه‌یش لیم نزیک بووه‌وه به‌چرپه‌وه گوتی:

- ئه‌رئ شوعه‌یبی کورپی حه‌سه‌ن ده‌ناسیت؟

- مه‌به‌ستت غه‌وسی ئه‌بوومودینه، جا کئ هه‌یه نه‌یناسیت؟

خه‌لیفه گه‌رپه‌وه سه‌ر کورسیه‌که‌ی و پشتی دایه‌وه، ئاماژه‌یه‌کیشی
بو‌من کرد، که‌ له‌ته‌کی دانیشم... یه‌کیک له‌ ته‌نیشتی هه‌ستا و جینگه‌ی
بو‌من چۆل کرد، دانیشتم دیسان دلم به‌تووندی لینی ده‌داوه... زاکیه‌م
منی گنپه‌یه‌وه بۆ ئه‌و کاته‌ی زمانم له‌ ئیین روش‌ددا و تووشی
ده‌رده‌سه‌ریم کرد. ئه‌گه‌ر خه‌لیفه له‌باره‌ی غه‌وسیش پرسوپام پین
بکات، ئه‌وه ده‌ربازبوون و له‌ناوچوونی ده‌که‌وێته‌ ده‌ستی من، بۆنا؟
خه‌لیفه هیندی‌ک کاری خه‌لکی راهی کرد و دواتر داوای له‌ ده‌رگه‌وان
کرد، چیتر خه‌لک نه‌نیرێته‌ ژووره‌وه. پاشان له‌ مه‌جلیسه‌که‌ی هه‌ستا
و گوتی:

- وه‌ره‌ له‌گه‌لم...

- له‌گه‌لی چوومه‌ کوشک، ده‌رگه‌وانیشمان به‌داووه‌ بوو. له‌ جینگه‌یه‌کی
به‌رت‌ه‌سک، که‌ هه‌ر ته‌نیا جینی شه‌ش که‌س ده‌بووه‌وه، دانیشتین... به‌

دهرگه وانه که ی گوت برۆ ئه بوو حه فس و جنفیسى و ئیبن به قى بانكى ئیره بکه. تا ئه وان نهگه یشتن، خهلیفه ده می نه کرده وه. ئیبن به قى ئه و که سه بوو، که خهلیفه به قاسید به دواى منى نارد بووه ئیشبیلیا، چند ههفته یه کی که میش ده بیت وهک قازى دامه زراوه. جنفیسى له بیجایه و ده ورو به رى والى خهلیفه بوو. به خیره اتتم کردن، هه ر چوارمان چا ورتی ده می خهلیفه مان ده کرد، دواتر پرووى له جنفیسى کرد و گوتی:

- ئه وه ی ئه مرۆ به یانى گوتت، بۆم باس بکه وه.

جنفیسى ئحمیکى کرد و چاوه کانى به راست و چهپدا بردن و به شه رمه زارییه وه گوتی:

- میرى ئیمانداران - خودا ده وامى عومرى بدات - له باره ی شوعه یبى کورپى حه سه ن پرسىارى لى کردم. ئه منیش ئه وه ی زانیم پیم گوت. مزگه وتیکى هه یه، پیتش نوویژى بۆ خه لکینكى زۆر ده کات، ده م له زۆر زانست ده گنریت...

خهلیفه هه ر به په له قسه کانى جنفیسى برین و گوتی:

- به چ مه زه بیک...

- چه ندان مه زه ب... له وانه حه نه فى و مالیکى.

خهلیفه لای بۆ ئه بوو حه فس کرده وه و پتی گوت:

- ئیمه له باره ی مه زه بى مالیکى چ بریار یکمان ده رکرد؟ ده زانى؟

ئه بوو حه فس بى منجه منج وه لامى دایه وه:

- فه رمانه کانى میرى باوه رداران له سه ر سه رمانن. به هه موو والیه کانت راگه یاند، که مه زه بى مالیکى له هه موو مه جلیس و مزگه وتیکدا قه ده غه یه. هه رکه سیک سه رپیچی بکات، خۆى شایانى سزا ده کات.

خهلیفه به ره و لای جنفیسى ئاورپى دایه وه:

- نووسراوى ئیمه ت پى گه یشت؟

- به لى قوربان! راسته وخۆ جیبه جیم کرد.

- ئەى شوعىب؟

- نووسەرەكانى مە پىئان راگەياندوو.

- ئەى مادەم سەرپىچى كرد، بۇ سزات نەدا؟

جنىسى تاويك بىندەنگ بوو، وەك ئەوھى بىر و خەيالى خۇى
كۆبكاتەو، تىكشىوان و سلەمىنەو بەسەر پوخسارىەو ديار بوو،
پاشان گوتى:

- قوربان! مېرى باوهرداران، شوعىب لە بىجايە و تلمسان و قەفسە،
بىنشۆ مورىد و شوپىكەوتەى ھەن. بەشىك لە فەقىكانى لە ميسر و
سودان و شام و ئەندەلوس ئىقتىداى پىتو دەكەن. پىشتر جىھادى
خاچپەرستانى كردوو و دەستىكى پەرىتراو، بەم ھۆيەشەو
خۆشەويستىيەكى زۆرى لەنتو خەلك پەيدا كردوو. دەترسم ھەر
قسەيەكى بەم ئاراستەيە دەگەلدا بكم، بىتتە پشىوى و ئالۆزى...
خەلىفە بە جۆرىك لە جۆشان و ھەلچوونەو، قسەكانى پى برىن و
گوتى:

- ئەى بۆچى پىت نەگوتم؟ مادەم لە پشىوى و ئالۆزى دەترساي،
دەبوو خەبەرت دابامەو، ئەوسا قسەيەكى دىكەمان لەبارەو دەكرد.
نەك ھەر وا بەردەوام بە سەر و گوئلاكى خەلكەو، سەرپىچى
فەرمانەكانى ئىمە بكات. جنىسى بە تووندى سەرى خۇى بادا و
خامۆش بوو. خەلىفە بە دەنگىكى بەرز دەبىولاند و سەركۆنەى
دەكرد. پىنەدەچو ئەبووحەفس لە چاوسووركردەوھى خەلىفە
ترسا بىت، يان نارەحت بوو بىت.

خەلىفە لە ھاتوھاوارەكەى بەردەوام بوو:

- دواى ئەوھى ناوبانگى دەرکرد و مورىد و موخلىسى زۆر بوون،
تازەبەتازە شكايەتى لى دەكەيت؟ تەنانت ئەو ھەوالەيشم لە كەسانى
دى بىست، تىگەيشتى والى بەدبەخت؟

لەو كاتەدا دلم وەك مامزى راكردووى لىھات. ئەمن چاوەروانى
ئەوھبووم خەلىفە لەبارەى غەوس پرسىيارم لى بكات و منىش پىندا

ههلبلیم و چاکهکانی بخمه پروو... بهلام تازه وا دیاره خلیفه به و پیداهلدانهی من، تووربه دهبیت و ههلهدهچیت. ئەگەر له زمانی من ئەوه بیبیسیتیت، دهکهوئیته گومان و دهلئیت دیاره له کۆشک و مهجلیسی منیشدا مورید و شوئینکهوتهی غوس ههبوون. هیشتا لهنیو ئەو خهیاالاتانه تهواو نهبووبووم، خلیفه پرووی لهمن کرد و به دهنگیکی ناخۆش گوتی:

- فهرموو تویش باسی ئەو پیاوه بکه، که ههموو بهردهستهکانی من دهیناسن، تهئێ من نهبیت.

- منیش ههه بهقهه والی دهیناسم... بهلام ئەهی میری ئیمانداران، دهمهوئیت بلیم ئەبوومودین و بهشیک له شیخهکان کاتیک قسهیهک لهو مهزههب وهردهگرن و قسهیهکی دیکه له مهزههیبیکی دیکه دههینن، بۆ بهراوردکاری و بهلگههینانهوه و لئیک نزیخسستهوهیه... خۆ ئەگەر کهسێک قسهیهکی ئیمامی مالیکی یان ئەبووحهنیفهی لئ بیبیسیتیت، مانای وا نییه ئەو بۆ ئەو دوو مهزههبه لئپراوه و له مهزههبی زاهیری لای داوه. ئەگەر خۆت گوئی لئ بگریت، ئەوهت بۆ پروون دهبیتهوه.

خهلیفه تاویک هیمن بووهوه، وهک بلئی قوول به قسهکانی مندا چووبیت. پشتی به کورسییهکهی دا و له پوخساری من راما، وهک ئەوهی ئەمن هیشتا له قسهکردن تهواو نهبووبم. لهو کاتهیش ئەبووحهفس ههلی قۆستهوه و گوتی:

- ئەبووزهینهب راست دهکات. ئەگەر خۆت گویت لئ بیت، دلنیا دهبییهوه. بیت چۆنه ئەگەر بانگهیشتی مهراکیشی بکهین، خۆت گوئی لئ بگریت؟

خهلیفه قسهکانی ئەبووحهفسی پئ باشبوون، بهدهم بیرکردنهوه به دهنگیکی نزم گوتی:

- ئەری، ئەری، ئەوه زۆر باشه.

جنفییسی ئحمیکی کرد و به سیخهسیخهوه گوتی:

- ئەوھى مىرى ئيمانداران دەيليت تەواوھ، بەلام ئەو پياوھ پير و
 كەنەفت بووھ و تواناي سەفەرکردنى نەماوھ.
 خەليفە بە تيلەچاويك تەماشاي جنفيسى كرد و بە كالتەجارپيەوھ
 پىي گوت:
 - لىت نەگەراوھ گويم لە باسى ئەو پياوھ بيت، ئىستائيش ناتەويت
 ببينم!
 - مەولانا، پەنا بە خوا من مەبەستى ئەوھم نەبووھ، تەنيا حەزم كرد
 حالى ئەوت پىن بلىم. لە رابردوو و داھاتووئيش كاروبار ھەر
 لەدەستى تويە و بەس!
 - كاروبار تەنى ھەر لە دەست خودايە. بانگەشتى مەراكيشى بكن...
 خەليفە ھەستا، پۆيى و كەمىك دوور كەوتەوھ، بەلام دەنگى ھەر
 دەھات:
 - با دوا نەكەويت.

"ئەوھى دلم دەخاتە بارى ئارامى، سەرچاۋەى ترس و تۆقىنە!"
ئىبن عەرەبى

چەند شەۋىكە خەو نەچۈرەتە چاوانم. مەرىم دەخەۋىت و بىدار دەبىتەۋە، بە پەژارە و خەمەۋە چاۋدىرىم دەكات. بە ئومىدى ھىۋر بونەۋە، دەستم دەگرىت و تۈۋند بە خۇيەۋە دەمگوشىت. خۇ ئەگر خەلىفە زىيان بە غەوس بگەيەنىت، من دەبمە خراۋترىن مورىدى سەر ئەو زەمىنە، ئىتر خودا لە ويلايەت و قەتابەت و نەجابەت بىتەشم دەكات. چۆن پەۋەمامز لە چىنگى دېرندەكان رادەكەن، ۋە ھايىش مېخەكان لە من دوور دەكەۋنەۋە. ھا ئەۋە بوومە دوژمنى ئەۋلىيا باشەكانى خوا، دەيانخەمە كۈنجى زىندان و لە ۋلات دوورىان دەخەمەۋە.

دوور نىيە دادگەرىى خودا، تۆلەى ئەۋ شەرانگىزىم لى نەكاتەۋە، لە زىندانىكى تەسكەم باۋىت، يان بۇ جىگەيەكى دوور توورم ھەلدات... خودايە! بەس ئازار بە شىخ نەگات، ھەرچ ئازارىك بەمن بگات بەرگەى دەگرم، ھەرچەند دەزانم لىتۈوردەيى تۆ بۆمن و ئەۋ، زۆر بەرفراۋانە.

ھەفتەيەك، دوان، مانگىك، تىپەرى ھىچ ھەۋالىكى غەوس نەبوو. منىش لە كەس پىسىارم نەكرد، گويم لە كەسپىش نەبوو باسى بگات،

خودايش ئەمەى بۆ كەشف نەكردم... بەلام ئاخۇخودا چىم بۆ
كەشف بكات؟ ئەمن تازە كەى شايانى كەشف و خەونم؟ كەشف
شايانى ئەو ئەوليا چاكانەيه كە چاكە لەگەل شىخ و پىرەكانيان
دەكەن و خودايش چاكەيان دەگەل دەكاتەوه. دادە فائىمە
ئامۇژگارىيەكى كردم: دلت پاك بگەوه و شوينى بگەوه. تا نووكە
نەپاڤۇم كروووتەوه و نە شوينى كەوتووم! ئاى لە خۆم! ئىستە
زمان لە ئەولياكانىش دەدم و هاوئىشىنى خەليفەكانىش دەكم. وەك
خەلكى رەشۇك و عوام يەك بە سكى خۆم دەخۆم و دەخۆمەوه...
يا هەق! ئەوه چ پاككردنەوهيهكە!

راستىيەكەى ئەمن چ چىتر بەرگەى ئەو بارە نالەبارە ناگرم. غەوس
هيشتا نەگەيشتووه، هەبى و نەبىت بانگهيشتى خەليفەى
رەتكروووتەوه يان بۆ شوينىكى دوور لە دەستەلاتى موەحىدەكان
هەلاتووه. داوام لە خودا كرد ئەوهم بۆ كەشف بكات، بەلام نەيكرد.
هەموو شەوان هەلدەستامەوه و شەونويزم دەكرد، خۆم لە مەريەم
دابرى، نيوەى مووچەى مانگانەى خۆم بەخشى، زيارەتى سى
نزرگەم كرد، ئايەتى (ما ودعك ربك وما قلى)م لە پكاتى هەموو
نويزە فەرز و سوننەتەكان دەخويند، دوو شەوان لە گورستانى شار
خەوتم. مانگى دووهميش پۆبى، خودا هېچ چشتىكى بۆ كەشف
نەكردم. ويستم مندالەكانم هەراسان نەكەم، وەسەر بان كەوتم و
دەستم بە گريه و زارى كرد.

پۆزى دووهم چوومه كوشك و لامدايه لاي ئەبوووحەفس، دەمىك
بوو نەم بينى بوو. بەقولى لىم رامما، سەرنجى خەرمانەى
دەوروبەرى پىلوهكانم و خەموپەژارەى نيو چاوهكانمى دا. دەستى
گرتم و بە مېهرەبانىيەوه لىتى پرسىم:

- ئەبووزەينەب تۆ نەخۇشيت؟

تەماشای دەموچاوم كرد، مېهرەبانىيەكەى ئازارى دام، وەلامم
دايهوه:

- به هۆی گوناهاه كانم نه خۆش كه وتووم، له بهر لووتبه رزی و
غه فله تزه دهیی خۆم لی كه وتووم.

پینكهی و دهستیكی له پشتدام و گوتی:

- كه واته نه گهر تۆ به هۆی گوناهاه كانته وه نه خۆش بیت، ئیمه ده بین
بمرین. ئه بووزهینه ب وهره لیره دانیشه.

له بهردهمی دانیشتم، بۆ دواچار چاویکم به دهروونی خۆمدا
خشاندهوه، ئاخۆ ئیسته کاتی ئه وهیه له باره ی غهوس پرسیا ری لی
بکه م، یان نا؟ بریارم دا پرسیا ر بکه م، ئاخیر ئه گهر دوو مانگ تپه پری
بیت و غهوس نه گه یشتیت، مانای وایه خه لیفه بریا ری کوتایی خوی
داوه و جیه جیشی کردوه، ئه و جا ههر چۆنیک و ههر چیه بک بیت.
تازه سۆراخی من له غهوس، نه زیانی ده بیت و نه سوود.

- ئه ری غهوس بۆ دوا كه وت؟

وه زیر بیوه ی بایه خ به پرسیا ره كه م بدات، به ده م هه لگێر و
هه رگێر کردنی په راوه كانی، گوتی:

- مه گهر نه تزانیه وه؟ نه خۆش كه وتوه!

هیوربوومه وه. وه لامه كه ی وه زیر بۆ من، دۆلچه ئاویکی ساردبوو
به سه ر سینهی گرگرتوومدا پڑا، كه له ماوه ی دوو مانگی رابردوودا
به رده وام ئاگری گرتبوو. چۆن بیر له وه نه كه مه وه؟ به لی، ته نیا
نه خۆشی به ره به ست بووه. ئه من چه ندان گومانم به شیخی خۆم
برد، وامزانی رای کردوه، یان یاخی بووه، گومانه باشه كه م نه برد،
كه نه خۆش كه وتتیه تی ... ئای خودا! منیش چه ند به ده به خت و
چاره په شم.

- به راست، خه لیفه ئه مه ده زانیت؟

- به دلنیا ییه وه. دوا ی قاسیدی یه كه م، دوو قاسیدی دیکه یشی ناردن.
شیخ له بیجا یه به ره و مه را کیش به ری ده كه ویت و له تلمسان
نه خۆش ده كه ویت.

- ئه ی قاسیدی خه لیفه نه یگوت كه ی وه ری ده كه وه وه؟

- شیخ هیچ قسه‌یه‌ک ناکات، پیم وایه نه‌خۆشی سه‌ره‌مه‌رگیه‌تی.
دۆلچه ئاوه سارده‌که‌ی سه‌ر سینه‌م، بوو به‌هه‌لم و دیسان ئاگری
به‌تین و بلیسه‌گه‌رایه‌وه و هه‌موو په‌راسوه‌کانی هه‌للووشیم.
سه‌فه‌ر، شیخی منی له‌په‌لوپۆ خستوه.

خوداحافیزیم لئ کرد و پۆیشتم. هیچ چتیکم نه‌کرد و گه‌رامه‌وه مال.
مه‌ریه‌م به‌م زوو گه‌رانه‌وه‌ی من هه‌تره‌شی چوو، له‌پوخسارم رام،
ده‌بویست هۆکاره‌که‌ی بزانیته. هه‌واله‌که‌ی غه‌وسم پین گوت. دیتم
عه‌داد ئالیک ده‌داته ئه‌سپان. بریارم دا به‌رله‌وه‌ی شیخ گیان
بسپیریت، بچمه‌تلسمان و دیده‌نی بکه‌م. داوام له‌عه‌داد کرد
ئه‌سپیکم بۆ ساز بکات، به‌مه‌ریه‌میشم گوت تیشووی سه‌فه‌رم بۆ
ئاماده‌بکات.

مه‌ریه‌م گوتی:

- به‌ته‌نیا ده‌پۆیت؟ قافله‌یه‌ک نییه‌ له‌گه‌لیدا برۆیت؟
- ناتوانم چاوه‌پروانی قافله‌ بکه‌م، ده‌ترسم غه‌وس گیان بدات و پینی
رانه‌گه‌م.
- به‌لام سه‌فه‌رکردن به‌ته‌نیا ترسناکه... تکایه! عه‌داد له‌گه‌ل خۆت
به‌ره.

- ئه‌سپی زیاد نییه، ئه‌گه‌ر به‌پینانیش برۆیت دوات ده‌که‌وم.
- با سواری هینستر بیت.
- هینستر بۆ رینگه‌سته.

- مه‌ریه‌م به‌و نکوولیکارییه‌ی من په‌ست بوو، پۆیشته تیشووی
رینگه‌م بۆ ئاماده‌بکات. گویم لئ بوو به‌سرت‌سرت هیندیک قسه‌ی
بۆ سه‌لووم کردن، راستیه‌که‌ی من تینان نه‌گه‌یشتم. سه‌لووم
پۆیشته، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت، له‌ده‌رگه‌ درا، کردمه‌وه، بینم
به‌دری حه‌به‌شییه، وه‌ستاوه و جله‌وی ئه‌سپیکیشی به‌ده‌سته‌وه‌یه.
هه‌رکه منی دیت گوتی:

- ئه‌من له‌گه‌ل تۆ دینم قوربان، ها ئه‌وه ئه‌سپیشم پینیه.

ئاورپىكىم بۇ دواۋە دايەۋە، دىتم سەلووم ۋە ستاۋە، لە پشت ئەۋىش مەريەم دەيەۋىت تەماشاي من بىكات.
تىگەيشتم ئەۋ، سەلوومى بە دواي بەدرى حەبەشىيدا ناردۋە.
بەھەر حال، مادەم بەدر ئەسپى پىيە، ۋەختى دەمەقالى و بىنەۋبەردە نىيە.

سوۋارى ئەسپەكانمان بوۋىن و لەشار چوۋىنە دەر، بەدر تارىفى رىگەكەي بۇ كردين، كە پىشتر چەند جارىك پىندا رۋىشتبوو. بەدرىزايى رۋزان و دوۋبەشى شەۋانىش بە رىگەۋە بوۋىن. دواي پىنج شەۋورۋزان گەيشتىن. ئەۋ خانوۋەي شىخى لى بوو، بە مزگەۋتەۋە لىكابوو. يەك لە فەقىكانى بەسەروكارىۋە بوو. شىخ لەگو كەۋتبوو. دەست و پىش و تەۋىلم ماچ كرد و لەپشت سەرى دانىشتم. پرسىارم كرد كاتىك شىخ واى لى ھات كام لە فەقىكانى لا بوو؟ باسى لەخۇچوۋنى شىخيان لە رىگەي مەراكىش بۇ گىرپامەۋە. ئەسرىن لە چاۋەكانم دابارىن، رۋوحم بۇ شىخ تلىساۋە... ئاخىر بەۋ تەمەنە ھىي ئەۋەيە خەلىفە تالاۋى ئەۋ رىگە دوور و درىزەي بىن بچىزىت. داوام لە خاۋەن خانوۋەكە كرد، لاي بىمىنمەۋە و خزمەتى بىكەم، ئەۋىش رىگەي دا. بەدرى حەبشىم ناردە بازار، خواردىنكى زۆرى ھىتا، وا دياربوو ئەۋ مالا ھەزاربوون، نەمويست ئەركباريان بىكەم. فەرشىكم لەخوار پىيەكانى شىخ راخست، كە خەوم دەھات لەسەرى دەخەۋتم، پىيەكانى شىخ تا تەۋىلم دەھاتن. كە ۋەئاگا دەھاتمەۋە دەچومە كىن سەرى و چەندان جار سوۋرەتى ياسىنم لەسەر دەخوئىند.

چەند رۋزىكى پىچوو، ھالى شىخ ھەرۋەك خزى ۋابوو. خاۋەنمال كفن و كافور و مىسكى بۇ شىخ حازر كرد و لە سوۋچىكى ژوورەكەي دانا. منىش پىم گوت:

- برا ئه وه چى دهكەيت؟ تو دئىيائى له وهى كه دهمرىت تا كفى بۆ
بدروويت و ئامادهى بكەيت؟

به چاوى پر گريانى وهلامى دامه وه:

- من نه مهيناوه، له بيجايه شىخ له گهل خۆى هيناويه تى.

قورگم تال بوو، زمانم لال بوو. پرسيم:

- دهبى ئه وه خۆى ههستى به نزيكبوونهى ئهجه له كهى كردىت؟

- نهك هه هه ههستى پى كردوو، بهلكه دئىابوو. كاتىك قاسىدى

خهليفه گهيشته بيجايه و داواى كرد غهوس بپرواته دىدهنى خهليفه،

خهلكه كه هه موو دئيان به خهليفه سووتا و پئيان ناخۆش بوو ئه وه

رىگه دوور و درىژه بپرىت... تكايان لى كرد نامهيهك بۆ خهليفه

بنووسىت و داواى لىبووردنى لى بكات و حالى نهخۆشكەوتنى خۆى

بۆ بهيان بكات، بهلام شىخ به قسهى ئه وان پىدهكهنى و دهلىت: "مردنى

من له جىگهيهكى دىكه قهلهمى لى دراوه، دهبن به رهو شوينى مهركم

بپروم. پياوهكه گريا و چاوهكانى منىشى پر ئه سرىن كرد. له قسهكانى

به ردهوام بوو و گوته:

- به درىژاى رىگه دهىگوت: "سو پاس بۆتو خوايه كه سىكت بۆ

سازكردم بمباته جى مردنم." هه ره وهى پاته دهكرده وه تاكوو

بوورايه وه.

پاش ئه وهى ئه وه قسهيهم له كابرا بىست، له چاكبوونه وهى شىخ

ته واو ناھومىد بووم... ئىتر چاوه رپى ئه وه بووم خودا كه رامه تى

وه لىيه كهى ته واو بكات و گيانى بكىشىت. داواى چهند سه عاتىك

وه فاتى فهرموو، هه والى مهركى ئه وه له هه موو تلمسان دهنگى دايه وه.

وهختىك وىستمان بىنيزىن، گه وره و بچووك له مال هاتنه در،

خهلكه كه هينده زوربوون، له گورستان جىگهيان نه ده بووه وه. تا

خۆرئاوا بوون خهلك دهسته دهسته دههاتن و نويزيان له سه ر

دهكرد... به ردهوام دهگرىان و شىن و واوه يلايان دهكرد.

خه مبار و لیو به بار له گهل به در گه پامه وه مه پراکیش. به ران به ر خه لیفه
پقه ستور تر بووم، چون پقه ستور نه بم؟ ئه، نازاری ئه ولیا کانی
خوا و زانایان ده دات... ها ئه وه ته ئین پو شد له مه نفایه و
ئه بوومودینیش له نیو گوردایه. و ابزانم دوا ی ئه وانیش ئه و جاره نوره ی
منه. فو قه ها دووزمانه کانیش بوونه ته ها ودهم و ها ونشینی خه لیفه،
سینه یان پر له کینه کردووه، به هه وای سه رکه و تنیش مه ست و
سه رخوش بووه، مادهم ئه وانه شایهت و به لگه ی ئه ون، گرنک نییه
هه واله که له چ سه رچاوه یه که وه دیت.

"دلیپه شیوان له خۆرا په ریشان نابن"

ئین عه ره بی

هه والی مه رگی شیخ ئه بو مودین بو خه لیفه زور تال و ناخوش بو. سه رکونه ی ئه بو وحه فسی کرد، له دلی خومدا گوتم: "ئهی جنفیس ی پی نه گوتی ئه و نه خو شه؟ ئهی ئه و سه رکونه کردنه ی ئه بو وحه فسی له پای چی بوو؟" چهند پوژیک به سه ر مه رگی شیخدا تپه پی، خه لیفه پی و ابوو خه لک ئه و باسه یان له بیر چوو ته وه. پوژیک خه لکی بیجایه هاتن. کاتیک خه لیفه فه رمانی هاتنی شیخ دها، ئه وان به و خه به ره زور دلگران دهن، وه ختیکیش له تلمسان بای مه رگ هه لی ده پیچی و کفن و دفن ده کریت، هینده ی دیکه په ست و نیگه ران دهن. به لی ئه وان هاتنه مه راکیش و داوای دیداری خه لیفه یان کرد. ئه بو وحه فس پی و ابوو ئه وان بو پرسه هاتوون، فه رموی ژوو ره وه ی لی کردن، که هاتنه ژوو ره وه به بی سه لام و که لام داده نیشن و یه که به یه ک قسه ی پی ده لین:

- خه لیفه گوئ بگره، تو وه لیبه کی خودات ئازار داوه، له ماله وه ده رتپه راندوو و مشه قه تی سه فه ریکی تا قه تپرو و کینت داوه ته به ر. له کوشک و مه جلیسه که تدا به که یفی خوت رابویره، پوژیک دیت

بگه پښتته وه لای خودا و هق و حیسابت له گه لدا بکړیت، تو دزایه تی و بهر بهر ه کانی قوتبی زه مان و، سولتانی واریسان و، نیمامی راستگو یانت کردووه.

دواتر یه کینکی دیکه هه ستا و گوتی:

- خوا ناگاداره! هینده ی خه لیفه له کوشکدا ماوه ته وه، غه وسیش به قه د ئه ونده له مزگه وت خه لوه تی کردووه. کاتیکیش بؤ لای خوا گه پرایه وه، ته نانه ت قووتی دوو پوژیشی له ماله وه نه بوو. تویش به و غه در و سته مه ی، که له شیخت کرد ده گه پښتته وه دیوانی هق ته عالا.

خه لکه که هه موو ئه و ته رزه قسانه یان کردن و خه لیفه ش بیده نگ و خاموش بوو، ده یویست به نمایشی ده ربړینی خه م و په ژاره بؤ مه رگی شیخ، توورپه یی و هه لچوونی وان دامرکینیتته وه. ئه وان له گله یی و سه رکونه کاری هه ر به رده وام بوون، وا دیار بوو توورپه ییه که یان زور و خه مناکیه که یان قول بوو. ها ئه وه ته منیش له سووچیکي مه جلیسه که دانیش تووم و گوئ له قسه و گازانده کانیان ده گرم، بریا توانیام له وانیش زیاتر قسه به خه لیفه بلیم. شاکه شاک و دهنگه دهنگ هه ر به رده وام بوو، ته نانه ت یه کیکیان له کورسیی خه لیفه نریک بووه وه و په نجه ی شایه تمانی لی راست کرده وه، خه ریک بوو بگاته چمکی کراسه که ی و پنی گوتی:

- ئه ری ئه وه خودا به زه یی له دلندا چوران دووه ته وه؟ داوای شیخکی هه شتاسالی ده که ییت به سه ر هیتس تریکه وه بیته لات، خوشت له مه راکیش له سه ر فیتاس لینی دانیش توویت؟

یه کینکی دیکه ده م به هاواره وه گوتی:

- ئه ی سته مکار! ئیمه هه موو مورید و فه قئ و مه نسووی ئه وین، به له ده ستچوونی ماموستا و شیخ و پیتشه و امان، نازاریکی زورمان

چەشت، سویند بە خودا سکالامان بۆ لای ئەو زاتە بەرز دەکەینەو،
 کە مافی هیچ کەسینک لای وی ون ناییت.

ئەواندە لۆمە و سەرکۆنەیان کرد تا لە تامنیان بردە دەر، خەلیفە
 چیتەر خۆی بۆ نەگیرا و لەگەلی کردنە قەرەقەر. تکای کرد ئەدەب
 بنوینن و ریزی خۆیان بگرن، لێ ئەوان گوینیان پێ نەدا. بە ناوی
 خۆی بانگیان دەکرد و نزای تەفروتوونای سەلتەنەت و
 بەهیلاکچوونی ئەویان دەکرد. خەلیفە داوای لە پاسەوانەکانی کرد
 ئەوانەیی دەنگی خۆیان بەرزکردەو و ئاگری توورپەییان نیل دا،
 حەپسیان بکەن. پاسەوانەکان لە دەوریان خەربوونەو و بیست
 کەسیان لە نێو مەجەلیسەکە پەلکیشی دەرەو کرد. بە دەم رینگەو
 هاواریان دەکرد، یەکیکیان دوغای لە خەلیفە دەکرد و ئەوانی
 دیکەیش بە دەنگیکی بەرز ئامینیان دەگوتەو. هیشتا بەتەواوی
 نەخرابوونە زیندان، خەلیفە قاسیدیکی ئارد راستەوخۆ ئازاد بکرین.

دوای ئەو پووداوه، خەلیفە چەند پرۆژیک نەهاتەو مەجلیس، پێی
 ناخۆش بوو لە مالهو دەر بچیت. تەماشای هیچ سکالا و
 داواکارییەکی نەدەکرد، راستەوخۆ پەوانەیی کۆشکی دادی دەکردن.
 کورپەکانی ئەبوویەحیای برای بانگ کردن، بەخشش و خانووی دانن.
 خەلیفە پیشتر خۆی سەری یەحیای برای پەراند. هەرەها داوای
 کرد گەنم لە کۆگاگان بێننە دەرەو و نرخێ نان دابەزینن، ئەگەرچی
 نرخێ نانیش زۆر نەبوو. هەموو ئەو زیندانیانەیی ئازاد کرد، کە لەبەر
 هەقیکی خودایی زیندانی نەکرابوون. چیتەر پیشنوژی بۆ خەلک
 نەکرد، داوای کرد کە سینک لە عەوامی خەلکەکە، ئیمامەتیان بۆ بکات.
 لە ماوهی ئەو پووداوه، تەنیا دووجار بەرپیکەوت خەلیفەم بینی، هەر
 تیلەچاویکی لێ دەکردم و دەرۆیشت، لە نێو چاوهکانی پەژیوانی و
 خەمیکی زۆرم بەدی دەکرد. سەر لە بەیانیەک بە هەوالی
 لیخۆشبوونی خەلیفە لە ئیبن پووشد، دلخۆش و شاگەشکە بووین.

دهسته يهك پاسهوانى خۆى ناردنه ئهلىسانه، داواى لى كردن به جوانى رهفتار لهگهڵ ئىبن روشد بگهن و بهرپرز و شكوه بيهينهوه مهراكيش. بهم ههواله يهكجار دلخوش و شادبووم، ههستم كرد خهميكي ديكه له قهفهسى سینه مدا دیته دهروه. خهليفه دهيوست گوناھى گيانله دهستدانى غهوس، به ليخوشبوونى ئىبن روشد داپوشيت. بيگومان ئه و وا بير دهكاتوه، بهلام با باش بزانيت ئهگه ر ههفتاجار له ئىبن روشد خوش بيت، هه ر نايتته كه فارهتى گوناھهكەى، وهلى خودا چى بویت هه ر ئه وه دهكات.

دواى دوو ههفته له عهفوى خهليفه، ئىبن روشد گهيشته مهراكيش. بهجۆرىك پير بووبوو، هه ر دهنگوت له برى سى سال، سى سال له ئهلىسانه ماوه تهوه. پيشى سى و تهويلى چرچولۆچ بووبوو، پيلوهكانى خاو و پشتى كوور بووبوووه. گاهيك بهره وه مجلسى خهليفه چوو، له دوروه بهم شيوه بيهينيم. بههوى ههستىكى كه فوكول گرتووم، بهخيزهاتنه وه نه كرد، ئاخى ترسى ئه وه م هه بوو تيله چاويكى وى، بۆ دۆخى پهشيمانى و ههسره ت بمگيرينه وه، كه بهره به ره ليم دهكەلى دههات، راستيه كهى ههزم نه كرد وهكوو جارنم لى بيته وه. لهگه ل خهلكى مجلسه كه بهپتوه وهستابووين و چاوديرى دۆخه كه مان ده كرد، ئىبن روشدش ورده ورده دههات و خهليفه يش له پيشوازى و بهخيزهاتنه وهى له سه ره پى وهستابوو. وا دياربوو خهليفه پنى ناخوش بوو بهم شيوه ده بيهينه وه، ئاخى لاي وانه بوو بهم جۆره په ريشان بوويت. ههردوو كيان له ناوه راستى مجلس وهستان، خهليفه دهيوست ته ماشاى ده موچارى ئىبن روشد بكات، بهلام ئه و سه رى بهخويدا بهردابوووه و سه يرى پيشه خۆى ده كرد. خهليفه پرسى تهنه روستى له كرد، ئىبن روشد سه رى خۆى بادا و چهنه جار يك ئه وهى گوتوه:

- الحمد لله على كل حال. الحمد لله على كل حال.

خهلیفه له ته نیشته خۆی داینیشان و پنی گوت:

- ئه بوو وه لید، ئه وه ئیمه لیت خوشبووین و گه پرایه وه مه جلیسه که مان. خودا له پابردوومان خوش بیت.

ئیین روشد بیدهنگ بوو، وامانزانی وه لامی ناداته وه و گویی له قسه که ی خهلیفه نه بوو. له ناکاو وه قسه هات و گوتی:

- ئه گه ر تویش له دنیا دا له من خوش بیت، ئه وه من له پوژی دواییدا له تو خوش نابم.

خهلیفه بهم قسه یه یه ی ئیین روشد پرووی گرژبوو، به په ژاره و توور په یه وه سه ری له قاند و گوتی:

- تو چاک ده زانی من سته مم له تو نه کردوو. ئه گه ر له خه لکم گه پرایه تویان ده کوشته. من تو م بۆ مه نفا دوور خسته وه، تا کوو له ده سته ی خه لک پاریزراو بیت، دوا ی ئه وه ی ده روونی خه لک ئارام بووه وه، لیت خوش بووم.

ئیین روشد سه ری خۆی به رز کرده وه و ته ماشایه کی خهلیفه ی کرد و سووکه بزه یه کی تالی بۆ کرد و گوتی:

- ئه من هیچ زیانیکم له مه نفا نه بینوه، دنیا هه مووی مه نفای ئیماندارانه. ده زانی له ئه لیسانه چ شتیک بۆ من زور ناخوش و دژوار بوو؟

خهلیفه جوان گویی بۆ قولاخ کرد، ئیین روشد گوتی:

- له گه ل کوره که مدا چووین له مزگه وتیک نویژ بکه ین، چه ند گه وجیک، که تو به سه ر مندا زال کردبوون ده ریا نه ییتام و نه یانه یشت نویژ له مزگه وته که دا بکه م.

خهلیفه به توور په یه وه سه ری خۆی هه ژاند، ئیین روشد به ده نگیکی به رزتر گوتی: ئه وه ماوه ی سه سئ سه لئه نه چوومه ته هیچ مزگه وتیکی ئه لیسانه، تو ئه وه ده زانی؟

- وه لّاهى ئه وهم نه زانیوه. من قهت كه سم له مزگهوت قه ده خه نه كرده وه.

- تازه بزانی و نه زانی چ سوودیكى هه یه.. كه خه لیفه شوین هه رچیوپه رچییان ده كه وئ، هه ر ئه وه پروده دا كه ده بیینین! مافی خه لك پیتیل ده كری و ئاوی پوون له دنیایدا نامینی.

خه لیفه هه لچوو، قاچیکى به زه ویدا كیشا، به ده سستیكى هیمای بۆ ئه ملاولا كرد و به ئیین روشدی گوت:

- قوربان! خاتریكمان بگره. نه من شوینكه وتهی هه رچیوپه رچیانم و نه تویش ئه وه كه سهی بییت له سهه ر حوكمی خودا و پیغه مبهه ر (دخ) گازاندهم بكهیت. تۆ له حوكمی ئه وان به گومانی؟

- یه عقووب! خودا پرۆژی په سلان حوكم له نیوانماندا ده كات. ئیین روشد هه ستا و خۆی داله نگانده سهه ر دارعه ساكهی، بۆ ده ره وه هه نگاوی ناو و گوتی:

- بیگومان حوكمی خودا هه مووشتیك یه كلا ده كاته وه. ئه وسائیین روشد پشتی له خه لیفه كرد و ورده ورده به ره و ده رگه كه رۆیشت، خه لیفه ییش په شوكا، نه یه زانی چون رهفتار بكات. بیدهنگ و خامۆش بوو. گاله گال كه وته نیو به رده ست و كار به ده سته كانی، وهك ئه وهی بیانه ویت له جیاتی ئه وه، توورپه یی خویان ده ربیرن. ده رگه وان ته ماشای خه لیفه ی كرد، بۆ ئه وهی خه لیفه فه رمانیكى پین بكات و ئه ویش جیبه جیی بكات، به لام خه لیفه هیه قسه یه كی له دم نه هاته ده ره وه. ئیین روشد به به رده م مندا رۆیشت، زۆرنه ما بوو دارعه ساكهی به چمكى كراسه كهی من بكه ویت. سهه ری به رزكرده وه، ویستی سهه ری بكه م، به م قسانه ی ئه وه، شیفای سینه م هات. ئه وه بزه یه ی، كه ده بوو بۆ په زامه ندی قسه كانی ئیین روشدی بكه م، شاردمه وه.

دوای ئه وهی ئیبن پوشد بریاری دا حوکمی نیوانیان به ریته لای
خودا ، به ره و ئه و دادگایه به پئی که وت. دوای چهند ههفته یهک، خودا
پووحی بۆ لای خۆی بهرز کرده وه. هه والی کۆچیدواییی ئیبن پوشد
بۆ خه لیفه، وهک هه وره تریشقه وابوو، خۆ ئه و هیشتا تینوتاوی
هه والی کۆچیدواییی غه وسی له سه ر لانه چووه، هه والی مه رگی ئیبن
پوشدیشی به سه ردا هات. زه وی لئ وه ته نگ هات. بۆ دلنه وایی و
هیوربوونه وه، بریاری دا بجیته کۆشکه که ی که نار ده ریای شاری
(سلا).

"ئەمە ئېين روشد و ئەو ەيش كىتپەكانى، خۇزىا دەمزانى ئاخۇ خەون و ئومىدەكانى وەدى ەاتوون، يان نا"
ئېين ەرهىبى

ئېين روشد وەسىەتى كوردبوو لە قورتوبە بىنننن. منىش بپىارم دا لە رپورسىمى ناشتنەكەى بەشدار بم، بەشكەم لەگەل ناشتنى ئەودا ەستكردن بە گوناھىشم بنننم، لەتەك ئەودا چەقۇى پەژىوانىش ئەسپەردەى خاك بكەم، كە ەەر رۇژە و پارچەبەك لە دلم دەكاتەو ە ەەر بپىشى ناشكىت. لەگەل بەدردا بەرەو مالەكەى چووين، پتر لە بىست كەس لە قاپبەكەى وەستابوون، خىوئەتى خەمناكى خۇى بەسەر پوخسارماندا ەلكىشا،بوو. چەند كەسىك و لاخىان ەئىنابوون، بەشىكى دىكەىش، پرىسكەيان دەبن ەنگل نابوو، ژمارەبەكىشان بن تىشوو و ولاخ بوون. بەدرم پەوانى بازار كرد، خواردنى بو دە كەس لەوانەى خواردن و پىنخورىان پى نەبوو، كرى. لەپشت قاپبەكە وەستابىن و چاوەپوانى ەئىنەنە دەرەوئەى تەرمى ئېين روشدمان كرد. ەردوو كوربەكەى ئېين روشد و خادىمى تووربە و چاوبەئەسرىن، تەرمى ئېين روشدىان ەئىنەنە دەرەوئە. گەنجىك وەختىك ئەو دىمەنەى بىنى، دەستى بە نالە و ەاوار كرد و جلەكانى جربەجركردن و لەخۇچوو و بە زەویدا كەوت. قافلە بچووك و

ماته مداره که سهر له به یانی وه پئی که وت. وشتره که ی ئیین پوشد، له دسته پراستی مندا ده پویشت، ئه وهی که له دنیا دا جیی هیشتبوو، به سهر پشستی ئه و وشتره وه بوو: تهرم و کتیبه کانی. دوا ی چنده پوژیک گه یشتینه سهر ده ریا، زور هیمن و نارام بوو، هر ده لئی شان به شانی ئیمه، له مه راسیمی ناشتتی ئیین پووشدا به شدار ده بی. دوا ی یازده پوژ گه یشتینه قورتوبه، خه لکه که به ر له ئیمه ییش، هه والی هیئانه وهی تهرمی ئیین پوشدیان به گویدا چرپا بوو، خه لکیکی زور له خزموخویش هکانی ها تته پیشوا زیمان. هه موو ئه وانه ی ده یانناسین و نایانناسین ده باوه شیان گرتین و به خو یانه وه گوشین، ئه سرین وه ک باران به سهر پووماندا ده ها تته خوار، ناله نال بو که شکه لانی فه له ک ده چوو، به سه ردوولکه ده یانلا وانه وه و پیاندا هه لده گوت. ده سته له رزۆکه کانیا ن به تابووته که ی داده هیئا و به خه م و حه سه ره ته وه سه ریا ن به سه ردا ده گرت. قافلای تهرمی ئیین پوشد به نیو شه قامه کاندا ده پویشت و پیاوه کان له نیو کوچه و کولانه کان (لاحول ولاقوة) هیا ن ده گوته وه و ژنه کانیش له نیو دالان و به ره یوانه کانیا ن شین و پوژویان بوو. هر گه ره ک و باژیری کمان ده بری، ژماره ی به شدار بوان زیتر ده بوو، کاتیک گه یشتینه گورستان، ژماره مان بووه سه دان که س. گاهیک ئه سه په رده ی خاکمان کرد، خور له سه روبه ری ئاوا بووندا بوو. هه موو بلاوه یان لی کرد، منیش له گه ل به در چووینه خانیک، به لکه له خه مو په ژاره دوور بکه وینه وه. شه وی یه که م، من له سه ر فه رش خه وتم و ئیین پووشدیش له گوره که یدا پالکه وت، من له بییری ئه وه دا بووم سه ر و دلی خوم خوش بکه م و هه سستی خه منا کیم وه لا نیم. تا نیوه شه و، خه و نه چوو ه چاوه کانم. په راوه کانم ده ره یانان به شکم بتوانم شتیک بنووسم، به لام مرد و سه و تا م، هیچم بو نه نووسرا، دواتر له سه ر پووپه لیک سی، به جوانترین شیوه نووسیم (ئیین پوشد) و به بیدهنگی تیی پامام.

چەند پوژىك لە قورتوبە مامەوه، ئەو كتيبانهى لە مەراكيش نەمبوون پەيدام كردن. چوومە باژيپى كتيبەفروشهكان، لە يەكەم دووكانەوه تا دوا دووكانم تەى كرد، تەنيا كەمىك كتيبى ئيبين پووشد مابوونەوه، ئەوانى دى هەموويان فروشرابوون. زۆر پيم سەيربوو مامەلەيان بە كتيبەكانى ئەو دەكرد و هيج سەلشيان لى نەدەكردەوه. پرسىارم لە كتيبەفروشهكرد: ئەى ئەگەر باژيپروانان ئەم كتيبانهيان بينى چى دەكەن؟ وەرامى نەدامەوه، بەلام دەنگى خۆى بەرزكردەوه و بانگى پيپوارانى كرد: "دانراوهكانى ئيبين پووشدەمان هەن: "بداية المجتهد. تهافت التهافت. شرح الارجوزة". زۆر پوون بوو، ئەوان وەك بەرەنگاريەك ئەو كارەيان دەكرد، كۆتا ويستگەى تەمەنى ئيبين پووشد، ئەوانى زۆر پەريشان و پەست كردبوو. سەردەستەى قازيبان و هاوششيني خەليفان و فەيلەسووفى فەقيهان، لە دواپۆژەكانى تەمەنيدا لە مزگەوتان دەردەكرىت... ئەو پوژەى بپيارى سووتاندنى كتيبەكانى ئيبين پووشد درا و لەنيو گۆرەپانى شارەكان ئاگرىان پىن خۆش كرد، ئەوان هينديك كتيبى ئەو حەشار دەدەن و ئەمپویش لە داخى ئەو غەدرەى لەويان كرد، كتيبەكانيان هينانە دەر و بەناشكرا دەيانفروشتن.

لەو كاتەدا كۆستىكى تر، خەمى لەدەستدانى ئيبين پووشدى خستە ژيەرەوه، ئەويش كارەساتى پووبارى (شقورە)ى مورسيه بوو. ئيمە هيشتا لە قورتوبە بووين، خەبەرى بناوكەوتنى بەشى خوارووى شارى مورسەيەمان پىن گەيشت. خانوو و مزگەوت و باژيپ و دووكان ژيەر ئاو دەكەون و بەسەريەكدا خاپوور دەبن. مال و مولك و كتيب و كەلوپەل تەفروتوونا دەبن و خەلك و پيپویش دەخنكين. مەرزەكانى شار ژيەرئاو دەكەون، بەروبووم لەنيو دەچيت و قووت و بژيويش كەم دەبیت. ئاو سەر دەكات و بەرز دەبيتهوه، خەلك بۆ پەرينەوه و هاتوچوو بەلەم بەكار دەهينن. خانووهكەى خۆمانم بپير

كهوتهوه، كه هر به مندالی جيم هيشت بوو. بپارم دا سهردانىكى
بكهمهوه، بۇ ئهوهى بزائم لافاو چى لى كردوه.

كاتىك من و بهدر گهيشتینه مورسييه، ئاوهپۇ له زۆربهى شوينهكان
كه م بووبوو. هيشتا ريگهوبانهكان هر تهربوون، قورت و چالاههكان
بووبوون به زۇنگاوى بچووك بچووك. كهلهشى ماسىي شهبووت و
بۇقسووره، كه هيشتايىش بۇ پهنايهك بازهبازيان بوو، ريگهوبانيان
داپوشى بوو. ههشت سالان بووم، كه بۇ دواچار به شهقامهكانى
مورسييهدا رۇيشتووم، ها ئهوهته ئىستهيش بهبى هيچ رپوان و
رپنوئينىك مالهكه م ده دۆزمهوه، هر دهلى دويئى بوو ئىره م جى
هيشتووه. ئاو، په رزىنى باخچهكهى رامالى بوو، ده رگهكهى
شكاندبوو، دهستهيهك شهقاوهچى له نيو بوون. گاوئىك منيان به سهر
ئهسپيگهوه به جلى مه غريبى هابوونى بينى، كه لوپه له كانيان تىككان و
داواى لىبووردنيان كرد و رۇيشتن. به نيو خانووهكه ماندا هاتم و
چووم، زانيم چاكردنهوهى پارهيهكى باشى گرهكه. تازه مه حاليشه
جاريكى ديكه بگه پيمهوه ئهندهلوس، به تاييهتى دواى ئهوهى
ئهندهلوس بوو به قۇچى قوربانى، فهرهنگهكان له باكور
تئيوهپووهاتن، پورتوگالييهكانيش له خۇرئاوا بۇى هاتن،
موهحيدهكانيش له باشوور گورزى خۇيان لى سه رهواند،
موريقيهكانيش له خۇرهلات دهستيان تئوهردا. تازه ژيان ليره هيچ
مانايهكى نيه. دوو خوشكهكه م ميژديان به دوو پياوى مه غريبى
كردوه، پيم وانويه ئيدى حهوجه بهم خانووه بينهوه. هر بۇيه
بپارم دا بيفرؤشم، راسته وخۇ چوومه بازار. به دواى نووسينگهى
خانوبه راندا گه رام. دوو ههفتهى نه برد، خانووهكه م فرؤشراو و
پارهكه م وه رگرت، به دهستى خۇم رهگ و پيشالى خۇم له ئهندهلوس
برى. له گه ل به درى حه به شى، به نيو شهقامهكانى مورسييهدا
رۇيشتن، سينه م تهنگ بوو، نه زمانى به رهو كوى بچم و له كوى

ئۆقره بگرم. بەدر ویستی میزاجم بینیتەوہ سەرخۆ، لەبارەى هەموو ئەو شتانەى دەیانینی پرسسیارم لى دەکات، منیش بە هەرچیەک بیتەوہ بیرم، وەلامى دەدەمەوہ. ویستەم بچمە ئەو خانووەى دادەفاتیمەى تیدابوو، دیتەم بە خانووەکەى تەنیشتیەوہ لکاوہ. لەبەر دەرگە دانیشتم، بە ئومیدی ئەوہى پاشماوہى رۆوچە پاکەکەى، کەرتولەتە پەرشبووہکانى من بخاتەوہ سەررەک، ئارامى و سکونەتەم بۆ بگێرتیتەوہ. شەنەبايەک هەلى کرد، بەرچاوہکانم لیل بوون، بەکول گریام. بەدر نەیدەزانى چى بکات، وەک من بەتاو گریا. لەبەر دەرگە پالکەوتم، وەک مندالى شىرەخۆرە ویک هاتمەوہ، یەکبەدەمى خۆم گریام و نالاندم. پینچەى سەرم خستە سەر رۆخسارم و چاوہکانم نووقاندن، وەک ئەوہى بەمەوێت لە دەستى ئەم جیہانە رابکەم. بەدرى حەبەشى رانى خستە بن سەرم و بە پەشتەمالەکەى داپۆشسیم، ئاگام لەخۆ بڕا و خەوم لى کەوت. لە خەودا عەرشى خودام بىنى، بەسەر گۆ و بلیسەى ئاگرەوہ بوو. کە لى رامام، مەلیکی جوان و قەشەنگم کەوتە بەرچاو، راستیەکەى قەت مەلى وا جوانم نەبىنى بوو. کلکى لەخۆى درێژتر بوو. شىنبیەکەى لە رادەبەدەر بوو، هەر دەلنى یاقووت بوو دەفرى. چاوم لەسەر هەلنەگرت، بە دەورى عەرشدە سوورپایەوہ، پاشان لەنزیک من کەوتە خوارەوہ. وەختیک لى نزیک کەوتەوہ، وەدەنگ هات و گوتى:

- بگەرێوہ مەراکیش، لەوئ پیاویک چاوہریت دەکات، پینکەوہ دەچنە مەککە.

لەخەو رابووم، بەلام هیچ بزاونکم نەکرد، بەو ئومیدەى خەوم لى بکەویتەوہ و خەونەکە ببینمەوہ، لى هەرچەند کردم نەتوانى. بەدر، کە ناوہناوہ دەبۆرژا، سەرنجى منى دا. هەستامە سەرپیتان، ئەویش هەستا، دیسان دانیشتمەوہ، نەمزانى بۆچى هەستام و وەستام.

- خێرە قوربان!

- خیر دهبی ئینشاللا.
- نهگه پرتینه وه خان؟
- دهچینه وه باژیر.
- که میکی دیکه بانگی مه غریبه، خه لک دهر واته وه و باژیره کان داده خرین.
- به لام خو هه ژار و بینه واکان ده میتنه وه.
- به ره و بازای چووین. پریاسکه ی پاره ی خانووه که م دهر هیتا. کردم
- دوو بهش، نیوهم دایه به در و پیم گوت:
- به در ئه وه هه قی دوو خوشکه که مه، لای خوت تا قه تی بکه. به در
- سه ری پریاسکه که ی جوان تووند کرد، پاشان به داویک، که به
- به ریه که یه وه بوو به سته وه، به و حاله یش له نزیک سینه ی، تووند
- دهستی به سه ره وه گرتبوو. که یشتینه باژیر، پریاسکه ی خو م
- دهر هیتا، به هه هه ژاریک که یشتم، دیناریکم دای، تا پریاسکه که م
- به تال بوو. باژیرمان جن هیشت، له دوی خو شمان کومه له
- هه ژاریکمان جن هیشت، که له خوشییان پتیا ن زهوی نه ده گرت.
- به ره و خان که راینه وه، به در بیده نگ و خاموش بوو، به لام به سه ر
- روویه وه خه نده یه کی بیگه رد هه بوو، که له به یانییه کی ساف ده چوو.
- پیم گوت:
- به یانی دهرۆین؟
- بو کوی؟
- بو مه راکیش... ئه من زور تامه زرۆم...
- بو کی؟
- له وی پیاویک چاوه روانی منه... ناشزانم کتیه!

دهستوو سټك له كهرك

۱۳۰۹/ك۷۰۸ز

له څاخیرې باهوژه که دامرکایه وه. ئه من پیم و ابوو تا پاشاکان له رهگورپیشه نه هینې و سه ری خه لک نه قرتینې، هیور نابیته وه. دوو شه وه زور کم خه وم لې ده که ویت، ئیسته هه قی خو مه له کتیبخانه ی قه لا، تاو یک خه لوه ت بگرم. له وه ته ی له حه ماوه هاتووم، څاگر له دوا ی څاگر ده کوژینمه وه. څاگریک له نیو دلې ناسرپشا، که له وه ته ی وازی له ده سته لاتی میسر هیناوه، له م قه لایه گوشه گیر بووه. څاگریک له نیو نامه ی زاهیر پیبرس، گلپه ده دا، که داوا ی له ناسرپشا کردووه هه موو پاره و سامانیکې شاری که رکی بو بنیریت و هیچ شتیک بو خوی گل نه داته وه. څاگریک له عه قلی موغه لتای نه فره تی، قاسیدی پیبرس به ربووه، ئه و که سه ی به سه ر شادا کشوفش ده کات و به که یفی خوی له که رک فره مانې بکه و مه که ده رده کات، وه ک ئه وه ی خوی له بیر کرد بیت. څاگریکی تر له دلې من هه لگیرساوه، منیک، که نامه ویت ناسرپشا به م زه لیلی و پړسواویه ببینم، ئا ئه وه ته مه مالیکه کانی باوکی، حوکمی به سه ره وه ده که ن! ده ی نان و هه نگوین و میوه م بو ئاماده بکه ن، تا له کتیبخانه بچوو که که به ته نیا نان بخوم، وا دیاره چه ند سالیکه جکه له

خزمه تکاره کانی، کهس سه‌ری پیندا نه کردووه. من وا به‌پتووه نان ده‌خۆم و به‌نیو ره‌فه‌ی کتیبه به‌سه‌ریه کداکه وتووه کان دیم و ده‌چم، کتیبه‌کان نه پۆلین کران، نه ریکیشخراون. ئەو کتیبه‌نە‌ی سه‌رنجیان راکیشام، هه‌لمگرتن و له‌ته‌ک خۆم دامنان، لاپه‌ره‌کانیانم هه‌لده‌دایه‌وه و قه‌پیشم له‌ به‌ه‌ی ده‌گرت. به‌ره‌به‌ره میتشکم ساف ده‌بوو: ها ئەوه‌ته ده‌خوینمه‌وه و نان ده‌خۆم، شنه‌بایه‌کی فینک، که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه دیته ژووره‌وه، هه‌لده‌مژم. له‌ نانخواردن بوومه‌وه، بانگی خزمه تکاره‌که‌م کرد، ئەویش هات پاشماوه‌ی خواردنه‌که‌می هه‌لگرته‌وه و پۆیشیت. له‌به‌رده‌می په‌نجه‌ره‌که وه‌ستام و ته‌ماشای کیلکه‌کانی ده‌ورو به‌ری قه‌لام ده‌کرد. کاتیک فه‌رده جۆم بینی به‌سه‌ریه‌که‌وه دانرابوون، چه‌زم کرد قسه له‌گه‌ل مشوورخۆر (ئیس‌تادار) بکه‌م، پتی بلیم بۆچی هینده زوو جۆتان دروینه کردووه، به‌لام هیچ کاتیکی وام له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوو. بانگی خزمه تکاره‌که‌م کرد بچیت بانگی مشوورخۆر بکات.

پاش ده‌میک، مشوورخۆر گه‌یشت، ئیزنی خواست و هاته ژوور:
- ئەبوو فیدا ئەمر بکه‌ن.

- وه‌ره ئیره. بۆچی به‌م زووه جۆتان دروینه کردووه، خۆ هیشتا زه‌رد نه‌بووه و گوله‌کانیشی کامل نه‌بوونه؟
ده‌سته‌کانی ئاوه‌لا کردن و ملی خۆی راته‌کاند، وه‌ک ئەوه‌ی بلی:
هیچ وه‌لامیکم لانییه. له‌ وه‌لامدانه‌وه‌که‌ی په‌ست بووم، لینی نزیک که‌وته‌وه و ده‌ستم خسته سه‌ر شانی و راسته‌خۆ ته‌ماشام کرد و
گوتم:

- تۆ مشوورخۆری شای، به‌رپرسی به‌روبووم و کشتوکالی وی، باشیش ده‌زانیت زوو دروینه‌کردنی جۆ ده‌بیته هۆی ته‌له‌فبوونی دانه‌که‌ی، ئە‌ی شا خۆیشی ئە‌مه نازانیت؟
کابرای مشوورخۆر به‌ چاوه‌شینه‌کانی تین پام، له‌وه‌نه‌ده‌چوو هه‌ره‌شه و گوره‌شه‌ی من، ئە‌وی ترساندییت، گوتی:

- میر موغلتای فرمانی ئه وهی بی کردین.
- موغلتای؟ کهی وای گوت؟
- هر له و پوژهی گه یشته ئیزه ئه و فرمانه ی دهر کرد. گوتی: نیوهی بهروبوم له گهل خۆم ده به مه وه قاهیره.
- شاتان له مه ئاگادار کردووه ته وه؟
- به ئی، هیچ شتیکی نه گوت.

دۆخی ئه و شایه به سته زمانه ئازاری دام! سولتانیکی بی سولته و مه لیکیکی بی مه مله که ت، ته نانه ت کاروباری جۆدروینه یشی له ده ستدا نه مابوو. مشوورخۆرم به پڕی کرد و بیرم له قسه کانی کرده وه. هه لبه ت موغلتای ئه گه ر پشتیوانیی (پیبرس) —ی نه بیته ناتوانیته ئه و کاره بکات، پیبرسیش ئه گه ر نیازیکی خراوی نه بیته وا ناکات. له و نامانه وه گومان که وتم، که دوینی شه ونخونیم به نووسینیانه وه کیشا، ئاخۆ ده بی بتوانن مه لیک له و دژواریه پزگار بکن. بیرم له دووباره پینداچوونه وه یان کرده وه، ئه وسا ره وانیان بکم، چونکه ئه گه ر له شووره کانی قه لا دهرچوون، تازه دهرفته ی پینداچوونه وه هه به اته!

ئه من هر بیرم له پینداچوونه وه ی ئه و نامانه ده کرده وه، له هیکرا دهرگه ی کتیبخانه کرایه وه و شا وه ژوور که وت، به دواشیه وه خزمه تکاره که ی به سندووقیکی پر نامه وه هاته ژووره وه. هه ستام و به په رواوه له به رده می وه ستام، ئاماژه ی کرد دانیشم، له سه روسیمایه وه دیاربوو دویشه و، خه و نه چووبووه چاوه کانی. به چه ند پوژیکی که م پیروبووو، که س گومانی ئه وه ی نه ده برد ته مه نی بیستوچار ساله. مووی پیشه سه ری وه ری بوون، چه ند تاله موویه کی که م نه بیته، هیچ چتیک که چه لیه که ی نه ده شارده وه. له پوڅ من دانیشت، خزمه تکاره که یس سندووقی نامه کانی له به رده م داناین، پاشان چوو میزی نووسینی بو هیناین. شا گوتی:

- داوام لی کردن موغلئای له چه پسخانه بیتنه دهر، هر ئه مپویش له قه لا دهری دهکهم، پئویسته نامه یهک بۆ پبیرس بیات. گهرهگه پیکه وه دواچار پیندا بچینه وه.

- فرمان دهکن قوربان!

سندوو قه کهم کرده وه، ئه و نامه یه م هینایه دهر، که دوینی له سهر په ره شینه که ی سه لته نت نووسیم، به شام گوت:

- با بۆت بخوینمه وه، له کوئی ویستت بیگورم، پیم بلئ.

شا ئه نیشکه کانی خسته سهر ئه ژنۆکانی، ده ست و په نجه کانیشی خسته نیو یهک و چه ناگه ی خسته سه ریان و په زامه ندی خۆی دهر بری، منیش دهستم به خویندنه وه ی نامه که کرد:

- ستایش بۆ خودا، ئه و ستایشه ی میزاج چاک دهکات و پشیوی و ناهه مواری لاده بات. دروود بۆ په یامه یته که ی، که ره نفه تی هینا و په حمه تی په خش کرد. ئینجا، به نده ناسری کوری قلاوون، دهستی جه نابی مه لیکه موزه فه ر ماچ دهکات. نووسراوه پیروزه که تان گه یشت، به نده و ژیر دهسته تان بۆی هه ستایه سه ره پینان و خسته سه ر سهر و چاوه کانی. خۆی نووشتانه وه و زهوی ماچ کرد، وهک ئه وه ی جه نابان ئاماده ن و به نده ییش له به رده متانه. هه ق ته عالا، به عینایه ت و هیدایه تی خۆی، به نده ی بۆ فه زل و به خشنده یی ئیوه رینوینی کردوه. به نده و مه مالیکه موسلمانه کانیشی له به ر و به حر و شام و میسر و دوور و نزیک، خسته وه ته ژیر دهسته لاتئ ئیوه... پاشان به نده له که رک گۆشه نشین بوو، ئه مه ییش ته نیا بۆ سه لامه تی و بهس. مه ولانا سوولتان زاهیر پبیرس په روه رده ی کردووم و رایه پیناوم، به دهر له و کهس به باوکی خۆم نازانم. هه رچییه ک له مندا هیه، هیه ئه وه. نامه که ی ئه وم به ده ست گه یشت، داوای کردبوو مال و پاره ی که رکی بۆ په وانه بکه م. ئه و ده زانیت ئه و ماله ی وهرم گرتوه، به ره مه ی نه فه قات و تیچووه کانه... من فرمانی پیروزی ئه وم به جی هینا، نیوه ی ماله که ی بۆ په وان دهکهم، ئه گه رچی به

فهرمانی مهولانا سولتان هیشتا لای من ماوه ته وه. به شیک له
ئه سپه کانیس سه کهت بوون، ته نیا به شی من ماون. هیچ به نده به کیشم
لای خۆم نه هیشتووه ته وه، ته نیا مه گهر خۆیان چه زیان کرد بیت
بمینه وه، تایهت ئه وانه ی که هیچ پیوه نندیکیان له گهل ئه هل و
منداله کانیان نه ماوه، ئاخر چون ده کریت وه ده ریان نیم؟ هه ق ته عالا،
مهولانا چه پاله بدات، که هه ر چاکه ی بۆ من هه بووه، ئه گهر چی
ئیسته له گهل خۆشه و یستانی گۆراوه و پشتی له خزمه تکاره کانی
کردووه.

من ئه و نامه به م خوینده وه، که به دهستی خۆم نووسیووم، به لام دلم
بۆ مه لیکی خه مبار و بیده رتان ده گوشرا، که پیشتر ته نیا دوو سالان
سولتان بوو، زاهیر پیبرسیس جیگری بوو، که چی ئیسته دۆخه که
سه رنخوون بووه ته وه، زاهیر سولتانه و ئه ویش مه لیکیکی
بچکولانه ی که رکه... به لام له گهل ئه وه یشدا شا خۆی ده به رخو گرت
و له نامه که رازی بوو. نه ختیک بیده نگ بوو، تاوینک دالغی لئ دا،
پاشان گوتی:

- ئه بووفیدا چی ده لیت؟

- ئه وه ی دویننی ئاماژه م بئ دا، هه ر ئه وه ده لیمه وه. نیوه ی پاره و
مال ده نیرین و نیوی دیکه ییش لای خۆمان گل ده ده ینه وه. هه ر
زوویش وه لامی موغله تای بده وه، پاشان نامه بۆ هه موو میرگه لی
شام بنووسه.

- ئه ی ئه گهر پیبرس به مه ی زانی چی؟

- ئه گهر به وریایی و وشیاریی بیاننیرین، هیچ روونادات.

- ئه ی ئه گهر ئه وان پیتی بلین؟

- پیم وانیه شتی وا بکن، هه موو نوینهر و میرانی شام مه مالیکی
باوکتن و خۆشه وستی و ریزیکی زوریان بۆ هه به.

- سه ری بۆ لای من قیت کرده وه و له هه ر دوو چاوه کانم پاما و
گوتی:

- كهواته تو نامه‌كانيان بۆ بيه، من جگه له تو، متمانه به كهس ناكم.
ئهو قسه‌يهى ئهو بۆ من، كتوپر نه‌بوو، مه‌يله‌و دُنيا‌بووم، كه من
ده‌نيزيت. ئه‌من خه‌لكى شام و ميره مه‌ماليكه‌كان ده‌ناسم، ده‌شزانم
له‌ حاليكدا ئه‌گهر زاهير پيبرس نيازىكى خرابى هه‌ييت و بيه‌وييت
زيان به‌ ناسرِشا بگه‌ييت، ده‌توانم قه‌ناعه‌ت به‌ خه‌لكه‌كه‌ بيتم كه
پشتيوانى شا بكن. زۆر به‌ ئارخه‌يانانه وه‌لامى شام دايه‌وه:

- مه‌ولام به‌سه‌ر چاو.

- پوژيک چاوهرى بکه، تاكوو دُنيا ده‌بیه‌وه، كه موغه‌لتاي له (كه‌رك)
ده‌رچووه، ئه‌وسا به‌نه‌ينى برۆوه ديمه‌شق.

- به‌سه‌رچاو مه‌ولام.

شا هه‌ستا ويستى پروات، گوتى:

- به‌ مشوورخۆر بلنى با ئه‌سپىكى راوشكاريت بخاته ده‌ست، تاكوو
به‌ زووترين كات بگه‌يه شوينى مه‌به‌ست. پاشان روپشت، به‌ر له‌وه‌ى
ده‌رچيت بانگم كرد:

- قوربان!

لاى كرده‌وه و هه‌چ قسه‌يه‌كى نه‌کرد، منيش ئاماژه‌م بۆ ئه‌و كتيبه
کرد، كه به‌ر له‌وه‌ى بيته ژووره‌وه به‌ ده‌ستمه‌وه بوو، گوتم:
- ئه‌گهر پنيوسيتيت به‌و كتيبه نه‌ييت، من هه‌ز ده‌كهم له‌گه‌ل خۆم
ببیه‌م بۆ (حه‌ما)، ئه‌گه‌رچى...

قسه‌كه‌ى پى بریم و به‌ جۆريک له‌ بيتاقه‌تى و تووره‌بیه‌وه گوتى:

- ئه‌بووفيدا كه‌ى كاتى ئه‌م قسانه‌يه! هه‌رچيت ده‌ويت ببیه..

به شی پینجه م

"مومکین بهرزه خیکه له نیتوان بوون و نه بووندا"

ئین عه ره بی

خه لیفه ون بوو!

به یانییه ک خزمه تکاره که له "سلا" ده چیته ژووری خه وتنی خه لیفه، ده بینن هیچ که سیکه لی نییه. هه موو خزمه تکاره کانی بانگ ده کات، که س نازانی له کویتیه و به ره و کوئی چوو. به ره هیوان و دالانی کوشک و ژووری که نیزه و نویتزگه و کتیبخانه گه پان، هیچ ئه سه ریکی نه بوو. پاسه وانه کان به باخچه و ده و روبه ریاندا بلاو بوونه وه، نه بادا هاوسه نگیه عه قلی تیکچوو بیت و به لایه کدا سه ره په بوو بیت، به لام بیهووده بوو. به ره و ده ریا چوون، نه خو به پیاسه بو که نار چوو بیت، به لام جگه له مه لی نه ورهس و قه له رهش، هیچی دیکه یان به رچاو نه که وت.

چه ند که سیکیان بو ماله وه زیر و هاومه جلیسه کانی نارد، به ئومیدی ئه وه ی سه ردانی یه کیکیان کردیت، به لام له کن وانیش نه بوو. چه ند پاسه وانیکیان به ره و بازار نارد، به شکم وه ک نریتی هه میسه ی له بازار بسوو رپته وه، وه لی بازار زور ئاسایی بوو، هیچ شویتنه واریکی خه لیفه ی پیوه دیار نه بوو. سه ر بازه کان به شار و به ندهر، گه ره ک و مه رزه کاندا بلاو بوونه وه، هیچ سو راختیک نه بوو.

وهك ٺهوهي خهليفه بووبيتته ههلم و به ههوادا چووبيتت. له كوتاييدا قاسيديكيان پهواني مهراکيش کرد، تاکوو ٺه وهواله به کورهکهي خهليفه: محهمه، وهليولعههد، رابگهيهنيت. محهمهدي تازهلاو، به ههوالي بيتهر و سؤراخبووني باوکی سهري سوورما. لهگهل سوارچاکنک بهپهله هاتنه (سلا) و ههموو کونوقوژبنیکیان پشکنی. ههرکه گهيشت، فهرماني پشکنيني ههموو مال و خيوهت و حوجره و کوخیکی شاري دهرکرد، ٺهمهيش هيچ کهلکی نهبوو. ههموو خزمهتکاریکی کوشک بو ليپرسينهوه لهبهردهم وهلي عههد ٺامادهبوون، بهشیکیان لهترسان دهستيان بهگريان دهرکرد و ههموو سهر و سؤراخیکیان لهبارهي خهليفه رته دهرکروهو. وهليعههد ههچي وهزير و جهليس و کهسه تايبهتهکاني خهليفه ههبوون کوي کردنهوه، ههپهشهي لي کردن و چاوي لي سوورکردنهوه، ٺهگر بهکينک لهوان خهليفهي رفانديت واوهيلا به حالي. داواشي لي کردن، که ٺه وهواله بههيچ شيويهک نهچيته دهرهوهي کوشک، دهنا له گهردهنتان ددهم. لهنيو ٺه جوشان و توورهبوونهي که دهيويست بسهلميني، که بهلینهکهي بهجي دينيت، شمشيزهکهي راکيشا و له پروي پهکينک له بندهکاني کوشکی دا، که ٺاوي دهدي، بندهي قهلهندر لهنيو خويناوي خوي گهوزي.

وهليعههد بهپهله پراويژکار و وهزيرهکاني باوکی بو مهجليس بانگ کردن، دهرگهي ژوورهوهي داخست، تهنانهت خزمهتکارهکانيشي وهدر نا. وهک گورگيکی برينداری ليهاتبوو، نه هيور دهبووهوه و نه دادهنيشت. تهماشاي کورسييه کهساس و چولهکهي باوکی دهرکرد، دهستهکاني به پهکدا دهدان، راستيهکهي ٺهوه نه باوهر دهرکرا و نه عهقليش قبولي دهرکرد. خو ٺهگر خهليفه له ٺهندهلوس بوايه، دهمانگوت قشتالييهکان رفاندوويانه، ٺهگر له تونس بوايه دهمانگوت بهنووغانيه رهندوويانه... ٺهي باشه ٺهگر له مهغريب لهنيو سوپا و بنکه و بارهگاگاني ون بيت، چي؟ ٺاخر له (سلا)، که

ته‌واوی و شکانییه‌که‌ی به هیزه‌کانی سوپا ته‌نراوه و ده‌ریایش به که‌شتی به‌رزه‌فت کراوه، چلۆن ده‌شی ون بوو‌بیت؟

له‌گه‌ل ئاماده‌بوان بیروپا ئالوگۆر کرا، چه‌ند بریاریکی به‌په‌له‌یان دا. سوپایان بۆ سه‌ر پێگه‌وبانه‌کان جو‌له‌ پێ کرد، هه‌موو ئه‌و قافلانه‌ی به‌خاکی موه‌حیده‌کان تیده‌په‌رین، به‌وردی ده‌پشکینران. چه‌ند ده‌سته‌یه‌ک له‌ هه‌جانه‌ پێکهاتن، کاریان پشکنینی ده‌شتوده‌ر بوو، هه‌ر مال و خێوه‌ت و په‌شمالێکی به‌دوه‌ کوچه‌ره‌کان هه‌بوو، به‌وردی ده‌پشکینران. له‌ هه‌ر سه‌وزایی و ده‌م ئاوێک، دوو که‌سیان شک بردبا، ده‌وریان ده‌دان و به‌وردی ئه‌و ناوه‌یان لێک ده‌دا. چه‌ند تاقمیکی نه‌ینییان پێکه‌ینا و بۆ مزگه‌وته‌ بچووک و گه‌وره‌کانیان ناردن، به‌ئومیدی ئه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ له‌ یه‌کنێک له‌و مزگه‌وتانه‌ ئیعتیکافی کردبیت و دواتر شتیکی لێ به‌سه‌ر هاتبیت. تا‌قیکردن و لێپرسینه‌وه‌، که‌ی‌شته‌ گۆره‌له‌کن و که‌شتیوان و قافله‌چی و ئیمامی مزگه‌وته‌کان، به‌لکه‌ شتیکی له‌ قسه‌کانیان هه‌لبکرێت و سه‌ره‌داویک په‌یدا بیت.

له‌میانی ئه‌م پشکنینه‌ ورد و جزووری ئه‌و هه‌موو سوپایه‌، له‌ پێگه‌وبان و گۆره‌پان و کوچه‌ و کۆلانان، که‌ دواتر مه‌راکیشی گرته‌وه‌، جو‌ره‌ها‌ ده‌نگۆ و واته‌وات به‌نیو خه‌لکدا بلا‌بوونه‌وه‌. هه‌ر له‌ پو‌ژه‌کانی به‌رایێ مالی منیشیان وه‌ک هه‌ر مالیکی دیکه‌ پشکنی. سه‌رباز هاتنه‌ ژووری خه‌وتنم و ته‌ماشای هه‌موو سووچه‌کانیان کرد، هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانیان سه‌یر کرد. چوونه‌ سه‌رخان و به‌نیو باخچه‌ و حه‌وشه‌ی ماله‌وه‌ هاتن و چوون. دواتر ئاگام لێ بوو پو‌یشتنه‌ مالی دراوسێکه‌مان، به‌دریژایی کۆلانه‌که‌مان گویم له‌ زرینکه‌ و ترینگه‌ی قاپوقاچاخ و زیفه‌ و زریکه‌ی مندالان و (لاحول ولاقوة)‌ه‌ی پیره‌میزدان بوو. ئه‌وان فه‌رمانیان پێ کرابوو، که‌ به‌ر له‌ خو‌رئابوون هه‌موو مالیکی مه‌راکیش بپشکنن.

هه‌فته‌یه‌ک پو‌یشت و خه‌لیفه‌ له‌ هیچ لایه‌ک سه‌ر و سو‌راخی نه‌بوو. وه‌لیعه‌هد به‌ په‌شو‌کاوی و سه‌رگه‌ردانی به‌ره‌و مه‌راکیش گه‌رایه‌وه‌.

تووړه بیهه که ی وهلیعه هد، دامرکایه وه و خه م و ترس جینیان گرت ه وه. پتر له وهزیریک بویری ئه وه یان کرد پتی بلین ئه و باسه رابگه یه نیت، به شکم شایه تیک په یدا بیت، یان لیکدانه وه یه ک بو ئه و حاله بکریت، به لام ئه و به تووندی رته ی کرده وه. وهزیریک له سه ر ئه م با به ته پینداگری کرد، وهلیعه هد تی هه لدا یه سه ر زه وی و هاواری به سه ردا کرد:

- ئه ی خه لک نالین تو باوکی خوت به فه تاره برد!

وهزیره کان له ناموژگاری وهلیعه هد پاشه کشه یان کرد، وهلیعه هدی تازه لاو که وته نیو شه پو لی سه رگه ردانی و مهراق. ئه و پرودا وه بو ئه و، زور ناخوش بو، هه رچند بی ری له و کاره ده کرده وه، خوی به تاوانباری یه که می گومکردنی باوکی ده زانی، بو ئه وه ی جل ه وی دهسته لاتی عرش بگریته ده ست. هه ر بی ری ده کرده وه و له دوخه که راده ما، له ناخری بریاری دا کاره که دیزه به ده رخنه بکری، ئه ویش خوی مشووری ده ولت بخوات، ههروهک ئه وه ی خه لیفه ی له جیگه ی خوی داینابیت. فه رمانی کرد دهسته سواریک بنیرنه بیابان و له وی بمیننه وه، بو ئه وه ی خه لک وا گومان بیه ن، که خه لیفه چو وه ته راووشکار... چه ند پوژیک کاره که هه روا مایه وه، تاکوو پوژیک وهزیریکی نزیکي وهلیعه هد، به یاوه ری قازی قوزاتی مه راکیش هاتنه لای، سلاویان لی کرد و قازی گوتی:

- جه نابی میر، خه لک بو دیارنه مانی خه لیفه له سه ر هه ستن - خودا به ساغ و سه لامه تی بیگریته وه - ئیمه ترسی ئه وه مان هه یه هیندیک له وان، ونبوونی خه لیفه بقوزنه وه و خه لک دنه بدن و ده ست به سه ر عه رشی خه لیفه دا بگرن.

وهزیر له قازی وه رگرت ه وه و گوتی:

- خوت ئه وانته بینی، که به وجودی خه لیفه یس هه لپه و تاسه ی دهسته لاتیان بو، هه ولی ده سته سه ر داگرتیان دا، ئیسته که خه لیفه دیار نییه، هه له که بو وان زور له بارتره.

وہلیعہد بہ توورہیبیہوہ گوتی:

- ئەگەر پرسیارى خەلیفەیان لى کردم، دەتانهوئیت چى بلیم؟
وەزیر ئحمىكى کرد و تىکھەلقزا، بەلام بەسەرخویدا زال بو، وا
دیاربوو پىشتر چەند جارێک بیری لەو بابەتە کردبووہوہ:

- دەلین بە تاولەرز لە جىگەکەیدا مرد، وەسەیتى کرد مەراسیمی
ناشتنى بۇ نەکریت، ھەر وہا ھیچ قەفەزەپەکیش بەسەر گۆرەکەپەوہ
دروست نەکرئ.

- ئەى ئەگەر گوتیان کۆرەکەى بۇ گرتنەدەستى دەستەلات
کوشتووئیتى؟

- کەسێک ئەو گومانە بیات، ئەى چ شتىک بەرەستە لەوہى، کە پنى
واپیت خەلیفە مردووہ؟

وہلیعەد گوتیەکانى بۇ وەلامى وەزیر قولاخ کردبوون، وەک ئەوہى
دلى بە قسەکانى وەزیر ئاوى خواردبیتەوہ و ترسى رەوئیتەوہ.
دواتر بە دەنگىكى نزم گوتى:

- ئەى ئەگەر خەلیفە زیندوووبوو و دەرکەوتەوہ؟

- ئەوکات کارەکە چۆنە وا دەبیت، ئەوئیش لەو کارەى کردومانە
چاوپۆشیمان لى دەکات، ئەمەئیش لە پیناوا نەرشتى خوئنى
موسلمانان و پاراستنى پىگەى دەولەت.

لە ئاخىرى قەناعەتى ھات. بەناوى خەلیفە میرگەلى موەحیدەکان و
سەرانی دەولەت و قازى و زانا و وەزیر و والیبەکانى کۆ کردنەوہ.
ھەر وہ بە شوئین دەمراست و شىخەکانى (مەسموودیە) و
(سناھاجیە) و (زناتیە) و دەستروئىشتوانى دیکەیدا نارد. دواى ئەوہى
ھەموویان لە مەراکیش کۆبوونەوہ، تا رۆژى ھەینى چاوەرپیان کرد.
وہلیعەد ئەو رۆژە لەنیو پاسەوانگەلێكى زۆر، کە ھەموو دەستیان
لەسەر دەسكى شمشیز بوو، ھاتە نیو مینانان. دواتر وەسەر دوانگە
کەوت و وتاریكى کورتى لەبارەى یەگگوتارى و یەگگرتنى ئومەت
پیشکیش کرد. پاشان لە دوانگە ھاتە خوارەوہ و نوئیزی بۇ خەلکەکە

کرد، دیسان وەسەر دوانگە کەوتەو وە مردنی خەلیفە بەعقووبی کۆری یووسفی لە شاری (سلا) ڕاگەیاند، گوتی: چەند هەفتە یەک لە جێ کەوتوو و پاشان پەکی کەوت. وەسیەتی کرد لە گۆرستانیکی موسلمانان، لە گۆرپکی ئەناسراودا بینیزین، کەس نەزانی هێی ئەو، ئەمەیش وەک زوهد و خاکەڕایی خۆی.

کاتیک دواوشەیی لەبارەیی مردنی خەلیفە گوت، هەر وەک چۆن خۆی ویستی وابوو، ئەو پلانی دایرشتبوو هاتە دی. پاسەوانەکی، کە لە پشتی وەستابوو، بە دەنگیکی بەرز هاواری کرد، دەنگی لە هەییوانی مزگەوت سەدای دایەو، خەلک هەموو سەریان سوورما:

- بەیعت بۆ میری ئیماندار و خەلیفەیی موسلمانان: محەمەدی کۆری بەعقووب، خودا دەوامی هیز و دەستەلاتی بدات. پاسەوانە و خۆ پاسەوانەکان لە بەرانبەر خەلیفەدا بوونە دوو ڕیز، بۆ ئەوێ خەلک بەنیویاندا بین و بەیعت لە خەلیفە وەر بگرن. وەزیرەکان، کە لە ڕیزی یەکەم دانیشتبوون، زووبەزوو بەیعتیان پێدا، ئەمەیش بۆ ئەوێ ڕیگری لە هەموو ئەو کەسانە بکەن، کە تەماعگیری دەستەلاتن و بەدوای دەرفەتییکی وەهادا دەگەڕین. خەلکە کە ڕیزیکی درێژیان بەستبوو، خۆیشی ئاخر کەس لە مزگەوت هاتە دەر. خەلیفە تیلەچاویکی ماناداری ڕیپە مامەکانی، ئەوانیش یەکەوسەر، بەر لە خەلک هەستان و بەیعتیان داین. منیش لە گەل وان وەستام و بەیعتەم پێدا.

"که سټک له بهر ځوی نا، به لکه له بهر تو، بوو به هاو هلت، بایه ځی پښ بده"
 ټیښ عه ره بی

بیر و خه یالی من هر له سهر ټو پیاوه نه ناس و غه ریبه بوو، که چاره نووسی منی پتوه بونده. به خه یال هه موو شکل و شیوه یه کی گونجاوم بو داده تاشی، به نمونه: فه قینه ک له وانه ی مندا، سوال که ریک له مزگوت، سه ربازیک به ریگه وه. بازرگانیک له باژیر. جووله که یه ک به جلی شین، وه لیبه ک به سه ر کټویکی دووره وه. له خودا پارامه وه هه رچی زووه به دیداری یه ک بگه ین. هه رکه که یشتمه وه مه راکیش به دوا ی خوش که کانمدا نارد، به شه میراتی خانووه که ی مورسیبه م دانی، له خو شییاندا که و تنه هه له که سه ما. کاتیک ټوان خودا حافیزیان کرد، مه ریبه می هاوژینم سه یری کردم و پرووی لی و هرنه گیزام، وه ک بللی ټه ویش به وینه ی ټه وان پارهی بویت. باسی که لوپهل و ټاتاجی ماله وه ی کرد، وه ک: رایه خ و ټاتاجه کانی نیومال... داوه کاریبه کانی ټه، وه قسه ی هیتام، پیم گوت:

- ماله که ی مه راکیشمان گه وره نیبه.

- ټه ی به ره و کوئ بچین؟

- بو خو ره هلات.

- که ی؟

- وهختیک خودا ئیزن بفرمووی.

زانیم چاوه چاواکردن دادم نادات، بریارم دا دهستبه کار بیمه وه،
وانه یه کی نوئی به فه قینانم بلیمه وه، کتیبیک بنووسم، شهو و پوژ،
سه رقالم و پرکار بم، تا ئه و کاته ی خودا کاروبارم راهی دهکات.
چووم گوشه یه کی مزگه وتم گرت، کورسییه کم لئ دانا و به به درم
گوت له نیو مزگه وت رای بگه یه نیت. به یانی پوژی دواپی، ده یان
فه قینم بینین له چاوه نوپری من وه ستابوون، به لام ئه و کورسییه ی
دوینی بوخوم دامنا بوو، نه مابوو. به در گوتی ئه مرق دوا ی نوژی
به یانی کابرایه ک هات و کورسییه که ی لابر، مجیوری مزگه وت به
روویدا هه لساخی، کابرا گوتی: ئه وه هیی کوشکی خه لیفه یه. ئه و
چیرۆکه هه تره شی بردم، به لام به هه رحال چوارمه شقی دانیشتم و
فه قن له ده ورم کوبوونه وه و وانهم پینگوته وه.

دوا ی نوژی نیوه پو مجیوری مزگه وت هات و گوتی هه رکه سییک له
مزگه وت دهرس به فه قینان بلیمه وه، ده بن کوشکی خه لیفه ی لئ
ئاگادار بکریته وه. هه رچه ند ویستم زانیاری زیاتری لئ وه رگرم،
سه ری خوی بادا و هیچی دیکه ی نه گوت. بو دروستی و نادروستی
ئه و بابه ته، به درم نارده کوشک و بو خوشم گه رامه وه ماله وه. دوو
ههستی دژبه یه ک له سینه مدا هاتوچوو یان بوو: له مه پ
خوتیه هلقورتانندی ئه و خه لیفه نوینه له کاروباری مزگه وت، نیکه ران
و په ستبووم. له لایه کی تریشه وه ئاسووده بووم، چونکی بو
پویشتنی من، هژیه ک په یدا بوو. ئیواره به در به پوویه کی گرژ و
دووچاوی پیکداقوپاو گه رایه وه. بهر له وه ی ده می بکاته وه، گوتم:

- دهرکه وت هه واله که راست بو.

- قوربان! له سه رووی ئه مه یش...

- چی؟

- به فه رمانی خه لیفه تو و چوار زانای دیکه یش له وانه گوتنه وه ی
هه ر مزگه وتیکی مه راکیش قه ده خه کراون.

- بۆچی؟

- له مه زیاتریان نه گوت.

به یانی له خه وه ستام نه مزانی چی بکه م. به درم به دواى فه قینه کاندای نارد، که پنیان بلیت تا ماوهیهک وانه نالیتمه وه. له حه وشه ی ماله وه به زه بینیکی مژوول و ئالوز ته ماشای باخچه م ده کرد، نه مده توانی ته رکیزی خۆم بخه مه سه ره هیج شتیک. مه ریه م پنی گوتم ده رۆیت، گوتم نه خیر. چوومه ته نیشتی دانیشتم، پشتی شیلام تا نه ختیک ئازارم که م بیته وه، گوتی:

- خۆشه ویسته که م، له وه ته ی له ئه نده لوس که راویته وه، بیر وخه یالت ئالوز بووه، پیم بلن شتیک له وی خه مباری کردوویت؟
- مه ریه مه که م، به پیچه وانه وه ئه وه ی له مورسییه بینیم دلخۆشی کردم.

- چیی بوو؟

- خه ون.

- خه ونت به چیه وه بینی؟

- مه لیک له نیو عه رشى خودا هاته ده ره وه و پنی گوتم به هاوه لیی پیاویکی مه راکیشی برۆوه مه ککه.
- ئه و پیاوه کتیه؟

- نازانم. چاوه ریم به فه رمانی خودا بیته لام.

مه ریه م تاویک بیده نگ بوو، منیش له بنمیچی ژووره وه پامام. له ناکاو مه ریه م سه ره ی خۆی خوار کرده وه و لیم ورد بووه وه. به جۆریک دلنیایی، بزهی بۆ کردم و گوتی:

- ئازیزه که م من ده یناسم.

خۆم راست کرده وه، قسه کانی مه ریه م رای هه ژاندم. به دوو چاوی پر هومیده وه ته ماشام کرد و گوتم:

- کتیه؟

- پیاویکه ناوی هه ساره.

- حەسار؟ مەبەستت ئەبووبەكرى حەسار، زانای حەساباتە؟
- بەلى.

- چۆن دەزانیت ئەو ھەوہ؟

- پێش چەند سالیك، كاتيك ھاتینە مەراكیش، مندالیك لە ھەرگەى دا، ئەو دەم تۆ لە مزگەوت بوویت. پى گوتم: پوورئ ئىوہ لە ئەندەلوس ھاتوون؟ گوتم بەلى. گوتى: خەونتان بە ھەجکردنەوہ نەبىنئوہ؟ گوتم نەخىز. گوتى: سوپاس پوورئ. بانگم کرد، بۆچى ئەو پرسىارەت کرد، گوتى: ئەبووبەكرى حەسار، من و چەند مندالیكى بەكرى كرتووە، تا بەو مالانەدا بگەڕىن، كە لە ئەندەلوسەوہ بەرەو مەراكیش ھاتوون.

ھەر زوو جل و بەرگەكانم دەبەركردنەوہ و بەدوای مالى حەساردا گەرام، نەمدەزانى لەكوئىيە. رېئوار بە رېئوار پرسىارم کرد، تاكوو لەكوئاییدا منیان گەياندە پێش مالى ئەو. لەبەر قاپیيەى مالى ئەو، سەرگەردان بووم، نەمدەزانى چى بگەم. ھىچ كەشفيكى خودايش نەھات رېئوئىنیم بكات. ناشزانم چارەنووس لەپشت ئەو ھەرگەى چى بۆمن گل داوہتەوہ. نەختىك دووركەتمەوہ و رووم لە رووگە کرد، كړنووشم برد و داوام لە خودا کرد پشت ئەو ھەرگەى بۆ من بكاتە مایەى ئەوہى چاوہكانم روون ببنەوہ، ھەروونى چەند سال ئازارچەشتەم بھەسیتەوہ. لە ھەرگەم دا. ژنىك بەرلەوہى ھەرگە بكاتەوہ، گوتى:

ئەبووبەكەر ھەرچووہ، نەشى گوت كەى دەگەرئیمەوہ. چەند ھەنگاويك لە ھەرگە كشمەوہ و دانیشتم، بړيارم دا چاوہرېئى بگەم. لەگەل چەند رېئواریك نوژئى عەسەرمان لەبەر ھەرگەى ئەو کرد، دواتر لە چاوہروانى ئەو دا دانیشتم.

سەروبەرى خۆرئاوایوون بوو، حەسار، بەقەدوقیافەى زراف و رېشە چروپ و چاوہ تیزھەكانى ھەرگەوت. تەماشایەكى منى کرد، لەكن ھەرگەى مألەوہیان دانیشتووم، وەستا و منیش ھەستام. بەر

لهوهی سلاو له یه کتر به کهین، تیک راماین. له من نزیک کهوتهوه و دهستی خسته سهرشانم و به قوولی له پوخسارم پاما. زور ئومیده وار بوو، لئوهکانی له رزهیان گرتبوو له چاوهکانی من ئه سرین دابارین، له هبی ئه ویشدا پلووسکیان کرد. باوهشی پیندا کردم و بهدم گریانوه کوتی:

- ئاخ ئه ندهلوسی، ئاخ! ئه وه چوار ساله... به لئ چوار ساله، من چاوله پئی قوم!

"هەر مه عریفه یه ك قبوولی هه مه چه شینی نه كات، به كه لك نایهت"
ئین عه ره بی

له بازار سه لوم و عه دام فرۆشتن. نرخى سه لوم دایه خوشكه كانم، به نرخى عه دایش، دوو ولاغ و بریک تیشووی سه فیریم کړی و نیوه زیاتریشم بۆ مایه وه. من و مەریه م و زهینه ب و به در له گهل قافله یه ك، كه بۆ بیجایه ده چوو، بهرئ كه وتین. هه ساریش به تهنئ سواری ئه سپیکى بۆز بوو، تیشوو و كه لوپه له كانیشی له هیستریک بارکردن. بهردهوام له پیش ئیمه دا ده پویشت، ئه مەیش بۆ ئه وهی ئه گەر مەریه م ویستی، سه ره ستهى خوی و هه بگریت و له كه زاوه بیته ده ره وه. ئه من له پشته وه هه سارم بینى، به هاله یه كى پرشنگدار ده وری درابوو. له من بترازئ، كه س ئه و هاله ی نه ده بینى. ئه وهنده ی به دیدهنى هه سار دلخۆش بووم، قهت به دیدهنى كه س هیتنه دلخۆش نه بووم. ئه ویش به دیدهنى من، بیئش^٦ دلخۆش بوو، به قهت ئه و چوار ساله ی چاره پیم بووه، عه ودال و چاره چاری دیداری من بووه. ئه ویش هه مان خه ونى من ده بینیت. به هه مان تاسوچه مام، باسى عه رش و مه له یاقووتیه کلکدریزه كه ی

^٦-بیته ژمار

دەرکرد. بەدریژایی ئەو گەشتەمان باسی ھەمووشتیکیان کرد، وەک ئەوەی دوو ھاوڕێی گیانی بەگیانی بووبین و ماوەیەک لێک داڕابین، نەک دوو کەسی غەریبە بین و بۆ یەکەمجار یەكترمان بینی بیت. نازانم بۆچی ھەردوو کمان کەوتینە بەر بەسەرھات و قەوماوی ژیانی خۆمان، ھەرچیھەک لە مندالی بەسەرمان ھاتییەت، بۆ یەكتریمان گێڕایەو. من باسی مۆرسیە و باوكم و ئیبن مەردەنیش و فاتیمە ی کچی موسەننا و ئیشبیلیا و جەنابی کومی و ئیبن پڕوشت و فریدریکم بۆ کرد. ئەویش باسی ژمارە و حیساب و کتیب و دانراو و ھەندەسە و جەبری خۆی بۆ کردم. قەسە ی لەبارە ی ئەندازیاری دەرکرد و چەندان شەکلی چوارگۆشە و بازنەیی لە ھەوادا دەرکێشا، دواتر بە یەکی دەگەیاندن و بە نیو یەكتریدا دەربردن، ئینجا ژمارەکانی تیکدەشکاندن... ئەوسا نیشانی دەدام چون نیو دەبیتە نیو و سیتەک دەبیتە سیتەک و چوارێک دەبیتە چوارێک. کاتێک گەشتینە بیجاہ لەو ھەندەچوو چەند پۆژیک بە پێو بووبین، بەلگە واما نزانێ چەند سەعاتیک بوو.

ھەتا بلنی دلخۆش و شادبووین، من بە ھاوھەلی حەسار و مەریەمی ھاوژینیشم بە نزیکبوون لە خزم و کەسوکاری. گویم لێ بوو، گۆرانییەکی پڕ سۆز و غەریبی دەچری. لەگەل زەینەبی کچی، چوو ھەرێ کەسوکاری، ئیمە ی پیاوھەکانیش لە مێوانخانە یەکی کەنار دەریا دا بەزین، بۆ ئەو ھەرکاتیک کە شەستیە کمان دەست کەوت، بەمانگە یەنیتە ئەسکەندەرییە. دوا ی چەند پۆژیک خەبەرمان بۆ ھات، کە ئاوی نیلی میسر دا بەزیو. ولات تووشی قاتوقری و گرانییەکی زۆر بوو. زۆری لە میسرییەکان لە پێگە ی قافلەکانەو، پرویان لە بیجاہ کردبوو، ھەوایی زۆر سەھیر و سەمەریان باس دەرکرد. دەگوترا خەلک گوشتی مرداربوو دەخۆن، کەسانی ئازادیش خۆیان دەفرۆشن و دەبنە بەندە، ھەر نوێژیک دەکریت و جەنازە یەکی بەدوادا دیت. حەسار، پێداگرییەکی زۆری بۆ گەشتی قاھیرە دەرکرد،

دهیگوت دهبی بهر له هج بچینه ئهوی. بپارمان دا تا دۆخی میسر
ئاسایی نه بیتهوه، ههر له بیجایه بمینینهوه. قافلگهلی میسر بهبن
پسانهوه دههاتن و دنیایهک ههوالیشان لهگهڵ خۆدا دههیتا. لهوی
دوو کهسی ئیشبیلیم بینین، له ترسی ئه و باره ناههواره ی میسر
هه لاتبوون. هانایان بۆ هیتان و لهگهلماندا نانایان خوارد و خهوتن،
باسی خه لکی ئه ندهلوسی ناو قاهیره یان دهکرد. لههیکران ناوی
حه ریر و خه یاتیان به سه ر زماندا هات.

- ئه وان هاو پتی من بوون، پیم وایه له مه ککه ن!
- له رینگه ی چوونه مه ککه، براگه وره که نه خۆش ده که ویت، ئیتر
نه خۆشی له شاری قاهیره به ندی ده کات.
- ئه ی خودایه! نه خۆشییه که ی تووند بوو؟
- وه ک بلتی تووشی شه له ل بووه، نانی ده خوارد و ئاوی
ده خواردوه، به لام له بز او که وت.
- په حمه ت و په ئفه تی تو خودایه.

سه ره پای ویستی هه سار بۆ سه فه ری میسر، هۆیه کی دیکه ییش
بۆ من هاته پێش. هه رچه ند جیگه ی من له بیجایه زۆر خۆش و
دلر فین بوو، به لام له پێش چاوم لیل و ته ماوی بوو، چاوه رینی هه لیکم
ده کرد به زووترین کات بگه مه میسر، وه لی هه تا ده هات، هه والی ناو
میسر ناخۆش و دژوار تر ده بوو، راستیه که ی بویری پویشتمان
نه ده کرد. زۆرینه ی کاته کانم له گه ل هه سار به سه ر ده برد، کتیه کانی
خۆم بۆ ده خویندنه وه و ئه ویش کتیه کانی خۆی بۆ ده خویندنه وه.
فیزی حیساباتی ژماره به شکراره کانی سه ر تابلوی کردم، چون
که رت دهبن و به ش (جزء) ده چیته سه ر هه موه کی (کل)، ئه گه ر
ویستبای دوو شه شییک بنووسیت، ژماره دووی دهنووسی، پاشان
هی لکی به ژیردا ده هیتا، له ژیره وه دهنووسی شه ش. هه روه ها فیزی
کردم چون چوارینک له گه ل سینیه ک لیک بدهم، یان چون شه شییک

- له گهل پینجییک کو بکه مه وه و دواتر له هیندیکان کهم بکه مه وه. دواى
 ئه وهى به باشى فیزی بووم، پنی گوتم:
 - ئیسته کاتی ئه وه یه پاداشتم بده یته وه.
 - پاداشتی چی؟
 - پاداشتی فیرکردنی حساب و کهرته کان.
 - چ پاداشتیکت ده ویت؟
 - زانستیکی خۆتم بۆ کورت و پوخت بکه وه، ئاخیر ئیمه ئه هلی
 حیسابین چه زمان له کورتبیرییه.
 ده میک بیرم کرده وه، نه مزانی چی پنی بلیم، له هه موو ئه و
 گفتوگۆیانه ی له گهل ئه و کردنم، بۆم ده رکه وت ئه و چه زی له زانستی
 سۆفیگه ری و فه لسه فه نییه... خوا هه لئاگریت ئه گه ر باسی ئه و دوو
 زانسته م بگردیایه وه ک ئه ده بییک گوئی ده گرت، به لام هیچ شتیکی
 له باره وه نه ده گوتن. به هه رحال، ئحمیکم کرد و گوتم:
 - هاوړی گوئی بگه ره، له سروشتدا سنی هیزی غه بیی هه ن: سرووش،
 عه قل و دل.
 سه ری خۆی هه ژاند، وا دیاربوو چه زی له و بابه ته بوو، جوان گوئی
 گرت، منیش به کورتی بۆم شی کرده وه:
 - ئه گه ر مرۆف ته نیا مه یلی سرووش (وحی) کرد، که سینیکی
 پروکه شی لی ده رده چیت. ئه گه ر ته نی به لای عه قلدا چوو، ده بیته
 فه یله سووف. ئه گه ر ته نی به جیهانی دل وه خه ریک بوو، ده بیته
 سۆفی.
 - ئه ی ناگریت مه یلی تینکرایان بکات؟
 - ئه وکات ده بیته پردیکیان له نیواندا دروست بکات.
 - ئه و پردانه چۆن دروست ده کرین؟
 - له نیوان عه قل و سرووش ده بن پردی (ته فسیر) دروست بکریت.
 له نیوان سرووش و دلیشدا ده بن پردی (ته ئویل) دابنریت.
 - ئه ی له نیوان عه قل و دل؟

- له نیتوان عهقل و دلئشدا، ده بڼ پردی خوښه ویستی چی بکریت.
دیار بوو زور گرنگیی بهم قسانه دها و بیړی لڼ ده کردنه وه. نه و
تابلویه ی، که له بازار گانه کانی هیند کریبووی ده ریختا و رهشی کرد،
پاشان به جیری سپی هیندیک شتی نووسی و رهشی کرده وه. دواتر
سی بازنه ی بو سرووش و عهقل و دل کیشان. ئینجا نه و پردانه ی
بوم باس کردن، دروستی کردن، وینجا به قولی لیان پاما. پاشان
ته ماشایه کی منی کرد، زه رده یه کی کرد، ریشه چوپره که ی جواتر
خوی نواند. پووی حسان، وهک پووی نه سپیکی جوان و
نه فسوناوی و ابوو. دواتر گوتی:

- تو پاداشتیکت دامی، له سهرووی داواکاری من بوو.
- نه و نده ی ده ته ویت بیبه، تویش باقی زانسته که ی خوتم فیریکه.
بهم ته رزه زانسته کانی حساب و هه نده سه فیربووم. چهند جار
باسیکی پاته ده کرده وه، تا کوو به ته وای فیری ده بووم. نا بهم جوره
تا زور به ی زانسته کانی لڼ فیرنه بووم، له بیجایه نه رویشتن. کاتیک
خو له چاوه کانم ده توریت، دیم به سه ر تابلوکه وه چوارینیک و
سیتیک ده نووسم، بیر ده که مه وه، ناخو حه سار چون ژماره کانی کو
و کهم ده کردن... دواتر نه مه م له لا ده بیته مه له که و قهت له بیرم
ناچیته وه. دوا ی نه وه ی زانسته کانی حساب فیربووم، زانسته کانی
داوده رمانیشی فیر کردم. به یه که وه چووینه باکووری بیجایه، کنوی
(میسون). به دوا ی گیاده رمانیبه کاند ا گه راین. به شیک له گیایه کانمان
تیکه ل به یه ک کردن و به ناوی شله تین ده رمانیکان لڼ ساز کرد و
دامان به زهینه ب، که هه فته یه ک تای ده گرت و هه فته یه کیش به ری
دها.

مانه وه مان له بیجایه بو چهند مانگیک دریزه ی کیشا. له میوانخانه
گواستمانه وه بو خانوویه کی یه کزووری، به لام زور فه راج بوو،
حه وشه یه کی گه وره یشی له پینش بوو. من و حه سار و به در تیندا
ده خه وتین و مهریه میش له میوانداری دوتامه کانیدا بوو، نه وان

زهینه‌بیان زۆر خوش دهویست، جلی گهورانیان ده‌به‌ر ده‌کرد و
 فیزی سه‌ما و گورانیان ده‌کرد، راستیت ده‌ویت دایکانه
 به سه‌روکاریه‌وه بوون. بریارمان دا ئه‌و مایه‌وه بو نووسین لئ
 بپرین. به‌در له بازار په‌راوی بو ده‌هیناین و من و سه‌ساریش
 به‌رانبه‌ر یه‌ک دانیش‌تبووین. زانست و مه‌عریفه‌ی یه‌کمان
 ده‌نووسییه‌وه، هه‌ر وه‌ختیک سه‌فته‌په‌راویکمان ده‌نووسی، به‌در
 ده‌هات جزوبه‌ندی ده‌کردن و له شینوه‌ی کتیب پرکی ده‌خستن. دوا‌ی
 چه‌ند مانگیک سه‌سار کتیبکی دانا، داوا‌ی له‌من کرد ناویکی لئ بنیم،
 منیش ناوم نا: "البیان والتذکار فی علم مسائل الغبار". هه‌روه‌ها منیش
 توانیم کتیبک بنوسم، داوام له سه‌سار کرد ناویکی لئ بنیت،
 ئه‌ویش ناوی نا: "إنشاء الدوائر والجداول". راستیه‌که‌ی ناوه‌که‌م زۆر
 پێ خوش نه‌بوو، به‌لام چون دلم دیت بیگورم، که سه‌ساری قاسیدی
 عه‌رشی خودا ناوی لئ بنیت.

"ترس نه گهر سه چاوه که ی ناخی مروّف نه بوو، هیچ نییه"

ئین عه ره بی

به گویره ی هه واله کان میسر به ره و هیوربوونه وه ده چوو. ئیمه ییش به دوای هه لیکدا ده گه پراین به زووترین کات بگه یینه ئه وئ. خه ریکی ئاماده کاری سه فه ره که بووین، مه ریهم گوتی هه زده که م له بیجایه بمینمه وه، ئه مه بۆمن شتیکی چاوه پروانه کراو بوو، ئاخه پیم وابوو ئه و ناتوانیت به رگه ی دا برانی من بگریت. چه ندان پاساوی بۆ هیئامه وه، وه ک: تاقه تی ئه و سه فه ره م نییه. ده ترسم زه ینه ب له وئ تووشی نه خووشی بیت. له گه ل کچه مامه کانی خووش هه لی ده کرد و بیجایه ی لی وه خووش هاتبوو. پنی گوتم له هه ر شوینیک نیسته چی بوویت، من ده گه مه لات. چه ند رۆژیک له داواکه ی ئه و وردبوومه وه، پاشان رازی بووم، راستیه کی بۆ منیش وا باشتر بوو، نه ک له ریگه نیگه رانیی ئه و و زه ینه ب بم.

که شتییه کی جه نه وی تووند و مه حکه م و جوانمان گرت و سواری بووین. سه ره تا چه ند سه عاتیک زۆر به هیمنی و ئارامی به ره و خو ره لات، پنی کرد، به لام دواتر له ناکاو شه پۆله کانی ده ریا سه رکه ش و شیتانه پیکیان دادا، ئیمه به ملاولادا چووین، خه ریک بوو ببووریمه وه. سه ی رۆژی ره به ق که شتی هیمن نه بووه وه، له هیچ

شوینتیکیش له ننگه ری نه گرت. هر پوژنیک ده پویشیت، ده مگوت پوژی پی بچین نه مپویه. شه پوله کان به وینته ی کیتو بهرز ده بوونه وه و تیک هه لده پزان، ته نانهت که شتیوانه که ترسی له بایه وان ی گهره ی که شتیبه که هه بوو، داوای کرد لئی بکه نه وه و له جیگه ی ئه و، چهند بایه وان یکی بچووک دابنن. کاتیک بایه وان یکیان بۆ که شتیبه که داده نا، به دوری خویدا ده سوورایه وه، که یه کیک ی دیکه یان بۆ داده نا، به ره و پاش ده گه رایه وه.

سه زمان لئ شیوا، هه موو لایه کمان لئ تیکه ل بوو، نه مازانی ئه و خوره لاته ی بۆی ده چین، له کام لایه! چهنه ویبه ده ریوانه کان به زمانی خو یان ده وان، به ده مه قالی و قسه کانیا نه وه دیار بوو راپا و ناکوک بوون. داوامان له پیاویکی توونسی کرد، که زمانی ئه وان ی ده زانی، بچیت گو ییان لئ بگریت، داوای تاویک گه رایه وه و گوتی:

- ئه وان ده گه ریته وه بیجایه.

دواتر دیسان لیان بوو به ده نگه ده نگ و هه را، خه ریک بوو پینکا ده لشاخین، دیسان کابرای توونسیمان نارده وه، پاش که میک گه رایه وه و گوتی:

- به لام ئه سکهنده ریبه له بیجایه نزیکتره. له وانیه بچینه ئه سکهنده ریبه، یان له توونس بمینینه وه.

نیگه رانیم گه یشته توقه لان، بۆ جاری سنیهم کابرام نارده وه، گه رایه وه و گوتی:

- ئه وان ده یانه ویت به ره و باکوور بۆ (جنوا) پرون، به و ئومیده ی ده ریاهیندیک هینور بیته وه.

هر که ره تیک ئه و پیاره م ده نارد، هه والی ناخو شتری بۆ ده هینانین، ئاخری سویندم خوارد نابیی جاریکی دیکه بینیرینه وه. با پروو له خودا بکه ین و له به ری بیارینینه وه، داوای لئ بکه ین و شکانیمان نیشان بداته وه و ئاو له که می بدات و له جیگه یه ک که شتیبه که له نگر بگریت، به لام ده ریاکه به شه و و پوژ هر هینور نه بووه وه،

بۆ ساتىكىش چاۋەكانم نەچۈنە خەۋ، خواردن و خواردنهۋەم لە سكدانەما. لە برسان و بىخەويان، ھۆش و گۆشم نەمايو، بەتەۋاۋى لىم شىۋابوو. لە سوۋچىكى كەشتىيەكە، لەنىۋ دوو سىندوۋقى پىر لە كالا و كەلوپەل پالکەۋتم، بەۋ ئومىدەى سىندوۋقەكان توۋندوبەندم بگەن، زۆرى پىنەچوو دانەكيان بەسەرمدا ھات و دوو پەنجەم كەۋتنە ژىرەيەۋە، خەرىك بوو بقرتەن. ھەلبەزىمەۋە و توۋپەبووم، چوومە لىۋارى كەشتىيەكە و ھاۋارم كرد:

- ئەى دەرياي ئاۋ، تىكايە ھىمەن بەۋە، مەگىن نازانى دەريايەكى زانستت بەسەرەۋەيە!

لەم قسانە دابووم، كەشتى ھەلشەقا، خەرىك بوو بەرىمەۋە. سەرم سوۋرا و بەسەر پىشتا كەۋتم. بە دەنگىكى شەكەت و ماندوو ھاۋارم كرد. دەرياۋانە جەنەۋەكان سىكيان پىم سوۋتا، بۆ ئەۋەى سەرسوۋرپكەى دەريام لەسەر بىروات، بە زۆر گىراۋەى زەنجەبىليان ۋەسەر دەم كردم. دوو لەۋان منيان بىردە ژوورەكەى خۆيان لە دواۋەى كەشتىيەكە. داياننىشاندم و پىشتيان بە گىشەپوۋشىك دام، كە بەكۆنە لىفەيەك داياننۆشىبوو. دەگەل يەكتەر بە رۆمى قسەيان دەكرد، ھىچيان لى تى نەگەيشتم. لە ئاگردانە بچوۋكەكەيان ئاوريان كىردەۋە، خۆشاۋىكيان لە جۆرە سەۋزەيەك، كە شىۋەى بەقەدەنۋوسى دەكرد بۆ كۆلاندەم و ۋەسەر دەمىان كردم. ويستم پال بگەوم نەيانھىشت، يەكىكيان ئاماژەى بۆ كردم، كە بە ئەستىق قىتتەۋە دانىشىم. منىش بە زەحمەت توانىم وا بگەم، وردەۋوردە ھەستم بە ئاسوۋدەيى كرد.

لە كۆتايىدا بەدر و كابرا توۋنسىيەكە، كە بەزمانى رۆمى قسەى دەكرد، ھاتنە ژوورەۋە، وا دياربوو بەدر زۆر بە دواى مندا گەپابوو. منيان بىردەۋە شىۋىنى خۆم و تەندروسىتىم باشتەر بوۋەۋە. يەكىكيان پارچەپەرۋىەكى بۆنگولاۋى دامى، داۋاى لىن كردم ناۋەناۋە بىخەمە

ژیر لووتم، منیش وام کرد. هر که منیان بردهوه جیگهی خوم، بو یه کهم جار له وهتهی سهر ئه و کشتیه که وتووم، خهوم لی کهوت. بهیانی رۆژی پینجهم، خور له ئاسمانیکی ساف و بیگهرددا، خوی نیشان داینهوه. دهریا هیوربووهوه و کشتی هاتهوه سهرخو، به پرونی گویمان له قرچه قرچی داره که بو، که به هوی باهوز تیک شکا. دهریاوانه کان به دهم گوته وهی سروودیکی هه ماسی رومی، جاریکی دیکه بایه وانه گه وره کیان داناوه. موسلمانان کان سوپاس و ستایشی خودایان کرد و دهستیان به سهر پوخساری خوی له سهر نیشتوودا هینا. له کوتاییدا گه یشتینه ئه سکه ندهریه، به لام دوا ی چی؟ خهریک بوو شیت بم و له په لویق بکهوم. ئیتر دهریام نه فره تیاران کرد و سویندم خوارد ئه گهر زور ناچار نه بم جاریکی دیکه سواری کشتی نه بمه وه... راستیه که ی سوینده که یشم به جی هینا، دوا ی ئه و گه شتم، جاریکی دیکه سواری کشتی نه بوومه وه. ریوانه رۆمیزانه که مان هات و گوئی: دهریاوانه کان داوا ده که ن ئه گهر کالایان پی بیت، لای به ندهره که باج بدن. هه سار پیکه نی و هیمایه کی بو سهری خوی کرد و گوئی:

- کالای من نه وهیه!

ریوان لای له من کردهوه و منیش ئاماژه م به دلم کرد و گوتم:

- کالای منیش لیرهیه.

ریوان گه رایه وه لایان، وایزانی گالته ی پی ده که ی.

وهختیک کشتی له به ندهر نزیک که وته وه، پیاوگه لیک بانگیان کردین و گوئیان تا کوو باجمان نه دهنی، دانه به زن. چوار که سیان سهر که شتییه که هوتن، له نیو که شتییه که بلاوه یان کرد. یه کیک گه شتیاره کانی ده ژمارد. دانه یه کیان دابه زیه لای ئاژه له کان. یه کیکیشان خهریکی تۆمار کردنی کالا و لینه رسینه وهی دهریاوانه کان بو، ئاخو له کوئیان هیناون و چین و چۆن. چواره میشیان

شمشیرتیکی به دهسته وه گرتبوو، چاودیری هی موومانی ده کرد.
داوای کرد سندووقه کان سهف بکن، پاشان گوتی:

- نه وانه هیی کوین؟

- بازرگانیتی جه نه وی هات و به عه ره بییه کی ره یک هاته قسه و
گوتی:

- ئی منن.

- چی له و سندووقانه ده که یته؟

- کالای بازرگانین.

- دهی زه کاتیان لی ده ربکه.

کابرای جه نه وی ئامازهی به چند سندووقیتی جیاکراوه کرد و به
ئه مینداری گوت:

- زه کاتیان لی ده رده که م، به لام ئه مانه هیشتا سالیان به سه ردا
نه سوورپاوه ته وه.

ئه میندار بیتاکانه سه ری خوئی له قاند. بازرگانه که گونیه کی پر کوتال
و پریاسکه یه کی پاره ی دایه ده ست ئه میندار. ئه ویش پشکنی و
دایه وه که سیتی به رده ستی خوئی. سه سار ئاوریتی لی دامه وه و به
سه رسوورمانه وه بزه یه کی کرد و منیش بزم بو کرده وه. وه ختیک
له بنده رده که دوورکه وتینه وه، به پیکه نینه وه گوتی:

- ئه و ئه مینداره چند سهیره، زه کات له غهیره موسلمانیش
وه رده گرت!

به لی، ئه میندار و پیاوه کانی له که شتی دابه زین، له بری وان سه مبال
و به پرتوه به ره که یان سه رکه وت. به پرتوه به ره له گه ل بازرگانه کاند
له باره ی کرینار گفتوگویان کرد، دواتر به زوویی گه یشتنه ریکه وتن...
ئینجا به پرتوه به ره که فرمانی به پیاوه کانی دا و کاروباری به سه ردا
به ش کردن. له زمانی به پرتوه به ره ی سه مبالان له هجه ی میسریم
به رگویی که وت. باری نیو که شتی به که یان داگرت: توری پر له
مه رجانی وشکی توونسی. کوزه له ی پر له شله ی دیباغ و زه یتوون

و شه‌پابی شاری بندوقیه. سندووقی پر له ئاوریشم و عه‌نهر و رایه‌خی ئه‌نده‌لووس. جلی سووف و پیستی جنوا. شیشی ئاسنین و قه‌سدیر له ولاتی غالدا. ئه‌و به‌ندان‌ی له‌نیو که‌شتیه‌که‌ کاریان ده‌کرد، له‌ چند ریزیکدا وه‌ستان، په‌تیکی دریزیان له‌ ده‌ستی هه‌موویان کردبوو، به‌ره‌و به‌نده‌ره‌که‌ هینانیا. له‌ کوتاییدا نیو که‌شتیه‌که‌ به‌تال کرا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بازرگانه‌کان له‌ سه‌لامه‌تی و که‌منه‌بوونی که‌لوپهل و کالاکانیا د‌ل‌نیا‌بوون، ئینجا ر‌ی‌گه‌یان به‌ ئیمه‌ دا بیینه‌ خواره‌وه‌. مووی وشکی سه‌ر پینه‌کان، زور خو‌ش و دل‌ه‌سین بوو.

ئسته‌ و له‌سه‌ر هه‌رد دانیش‌تووم، تاویک سه‌ر به‌ خو‌مدا به‌ر ده‌ده‌مه‌وه و بیده‌نگ ده‌بم، گاویک سه‌ر بۆ ئاسمان به‌رز ده‌که‌مه‌وه و به‌ قولی هه‌ناسه‌ ده‌دم. دوا‌ی چه‌ندان ر‌ۆژ ر‌ۆیشتن و وه‌ستان و خه‌وتن و دانیشتن و راست و چه‌پکردنی که‌شتیه‌که‌، ها ئه‌وه‌ته به‌ره‌به‌ره‌ هاوسه‌نگیم بۆ ده‌گه‌ر‌یته‌وه‌. خه‌لکه‌که‌ به‌من پیده‌که‌نین، به‌لام من هه‌چ گویم ب‌ن‌ نه‌ده‌دان. سه‌سار گوتی:

- ئه‌گه‌ر خودا داینا‌ییت بگه‌ر‌یینه‌وه‌، ئه‌وه‌ به‌وش‌کانیدا ده‌چینه‌وه‌ مه‌غریب.

به‌ره‌و لای پاره‌گۆر چووین، له‌پشت میزیک‌ی گه‌وره‌ دانیش‌توو، چه‌ند ته‌رازوویه‌ک و ژماره‌یه‌ک پریاسکه‌ی بچووک‌ی به‌تالی به‌سه‌ره‌وه‌ بوون. چه‌ند که‌سیک بۆ پاره‌ گۆر‌ینه‌وه‌، سه‌ره‌یان گرتبوو. ده‌ره‌م و دیناره‌کانی (موه‌حیدیه‌) سی خو‌مان هه‌لدانه‌ پیش، کیشانه‌ی کردن و بونی کردن، به‌ر له‌وه‌ی بیانگۆر‌یته‌وه‌، گوینی بۆ ترینگه‌ و زرینگه‌ی راگرتن. دیناره‌ نوییه‌کانم له‌نیو پریاسکه‌که‌م کردن، سه‌ساریش هه‌روا. دواتر چه‌ند مندالیکمان بینی خورما و میوه‌یان به‌سه‌ر هه‌ژارانداندا دابه‌ش ده‌کرد، پرس‌یارمان له‌ یه‌ک‌تیکیان کرد میوانخانه‌ و خانه‌کان ده‌که‌ونه‌ کوی؟ ته‌ماشای جله‌ مه‌غریبیه‌که‌م و سه‌ر و هه‌یکه‌لی کردم و گوتی:

- ئەگەر خەلکی مەغریبیت، ئەو ە پرۆرەو ە خانى مەغریبىيەکان. بەدەست ئاماژەى بۇ شوپنەکە کرد. گەشتىنە خانى مەغریبىيەکان، ژمارەىەکی زۆریان لەوى بوون. چوونە ژورریکی فراوان، تەخت بەرانبەر تەخت دانرابوو. چوار تەخت جل و کەلوپەلى خەلکیان بەسەرەو ە بوو، پینجى دیکەش جگە لە نوینی خاوین هیچیان لەسەر نەبوو. ەریەکەو تەختیکمان گرت، خۆمان شۆرد و نوێژمان کرد و خەوتین. رۆژى دواتر لەبەرانبەر خانەکە گویمان لى بوو مندالیک دەیگوت:

- مەغریبىيەکان نانم ەتاو ە نان...

خزمەتکاری خانەکە سەبەتەىەکی بەدەستەو ە بوو، چوو ە لای مندالەکە و پى گوت:

- ەوت...

مندالەکە چوارە کولیرەى بۇ ژماردن و خستنی ەئو سەبەتەکە. خزمەتکاریش یەکەو دوو نانى خستە دەستی ەموان. پرسىارم لى کرد:

- ئەو ە سەدەقەىە؟ من سەدەقە ناخۆم.

- ئەو ە نانى مەغریبىيەکانە.

- یانى چى؟

خزمەتکار شانى خۆى راتەکاند، وەک ئەو ەى ەچ زانیاریەکی لەبارەو ە نەبیت. گەشتیاریکی دیکە، کە گوئى لە گفتوگۆى ئیمە بوو، ەاتە پىش و گوتى:

- ەر لە سەردەمى سەلاحەدینەو ە ئەو نەرىتە باو ە: بۇ ەموو مەغریبىيەک دوو نان.

- بۆچى تەنیا مەغریبىيەکان؟

پیاو ەکە پیکەنى و رۆیشت، بە ورتەورت دەیگوت:

- خودا خۆشەویستى ئیمەى خستوو ەتە دلى ئەو. دەى بخۆ و تیربە.

گه پامه وه و له تهك چه سار دانیشتم، دیار بوو ئه ویش به بیتهنگی
 گوئی بو کرتبووین، گوئی:
 - له و کهینو بهینه تیگه یشتی؟
 - نه خیر، به لام دهزانم نانی سه دهقه دهخۆم.
 به در خۆی تیهه لقورتاند و گوئی:
 - ئه بوو غه نائیم ده لیت: سه لاهه دین زور که یفی به مه غریبیه کانی
 میسر دههات، چونکه ئه وان هم سوننه ن و همیش سو فین، دهی
 به شکم خودا به هۆی ئه وان وه فاتیمییه کان له ریشه وه بینیت.
 - که واته نانه که مان دیاری و به خششی میوانه، نه ک خیر و
 سه دهقه ی پئیوار؟
 چه سار گوئی:
 - به لئ، ته وا وه.
 ئینجا دهستم به خواردنی کولیره کانم کرد.

"تا ریز له سەرله بهری بوونه وهران نه گریت، به هیچ پایه یه کی ئایینی ناگهیت"
 ئیین عه ره بی

دوای دوو پوژ، قافلە یه کمان دەستکەوت به ره و قاهیره ده چوو. هه سار به یانییه که ی زوو خه بهری بووه وه، گوتی به ره له وه ی ئیره به جی به ئیلین، پیم خوشه تاویک به نیتو ئەسه که ندهریه دا بسوورپینه وه. به ره له خۆره لات، له خانی مه غریبییه کان هاتینه دهر و به نیتو رینگه و بانه کانی ئەسه که ندهریه دا پیاسه یه کمان کرد، هه سار مه دهوش بوو بوو. رووی تیکردم و ئەنداز یارانه قسه ی بۆ کردم:

- له ههر رینگه یه کی ئەسه که ندهریه ده کری خانویه کی مه غریبی فاسی دروست بکریت، دوو رینگه کی له ملاولادا هه بن، به ههر یه کیکیاندا دوو چیل برۆن و له یه کیش نه خشین.

له یه کینک له رینگه کانی ئەسه که ندهریه وه ستا و به جهسته ی خۆی پیتوانه ی پانییه که ی کرد. بۆ ئەوه ی بگاته لایه که ی دیکه، باسه که کانی کردنه وه، یه ک دوو جار خولایه وه. ئەمه ی له تابلۆکه ی به رده ستی تۆمار کرد، ئەوسا رویشتین و گه یشتینه زه ویتیکی ریکوراست، به پینچه وانه ی شاری فاس هه وراز و نشیوی نه بوو. له وی زۆر گالیسه که مان بینین، که رگه ل به سیتایی به نیتو شه قامه کاندا رایانده کیشان. چووینه وه ئەو به ندهره ی، که گه میه که مان له نگه ری لی

گرتبوو. بۆ يه كه مجار، به بير و زيه نيكي پوون ته ماشام كرد، بينيم
 كراوه ته دوو به ش: به شى خوراوا، بۆ كه شتى خه لك و پيواران و
 بازركانان ته رخان كرابوو. به شى خوره لاتيش، بۆ كه شتيگه لي
 جه نكي ئه يبوويه كان دا بين كرابوو. ژوورى بچووك بچووك له
 شكلي چهند هيليني يه كسان له دهوريان دروست كرابوون،
 سه ربازه كان له نيواندا سه نگره ريان گرتبوو. هر هيليني ژووره
 بچووكه كان، تا قميكي كه شتيوانيان تيدا بوو، بۆ وه ي هر وه ختيك
 بانگ كان، به زووترين كات وه پي بكه ون. له دواي ژوورى
 سه ربازه كان، گورپه پانيكي گوره بۆ چاكرده وه ي كه شتى ته رخان
 كرابوو: ئاسنگه ر، ته ونگر، دارتاشي تيدا بوون. دواي گورپه پانه كه يش
 خانوويه كي گوره ي وهك زوربه ي خانووه كانى شار، به سه ر چهند
 دينكه يه كي گوره وه دروست كرابوو، كه ديوانى كه شتيگه ليان پي
 ده گوت.

خور ه لات، تيشكي به هه موو لايه كدا په رشوبلاو كرد، دووكانه كان
 كرانه وه و ريگه وبان له خه لك جمه ي هات. به نده ره كه مان جي هيشت
 و به ره و ناوه راستى شار كه وتينه پي. به باژيري فه رهنگان
 په تبووين، له سه ره جمه شاره كاندا ميوانخانه ي ليوون،
 خزمه تكاره كان به زمانى وان ده په يقين و به كلتورى وان خوارديان
 چي ده كرد.

ميوانخانه ي بندوقيه، ميوانخانه ي تسكانه، ميوانخانه ي دنمركه،
 ميوانخانه ي سكسونيا، ميوانخانه ي پرووسيا، ميوانخانه ي جنوه،
 ميوانخانه ي نورمانديانى لن بوون. هه سار گوتى:

- سه رت له مه نه سوورپما؟

- له چي؟

- مه ليك عادل، باژيريكي ته واوى بۆ ئه وان ته رخان كرد. سه رانه و
 باجى لن وه رگرتن و سوپاي پي پر چه كوچول كرد...

هیشتا قسه‌کانی ته‌او نه‌کردبون، به‌ربووه‌وه. به‌دلی خه‌مناکه‌وه
چوومه‌سه‌ری، دیتم لاجانگی خوینی لئ ده‌چۆرپیتته‌وه، نه‌مزانی چی
بوو، شتیک به‌سه‌ری که‌وت و به‌ری دایه‌وه. گهنجیک به
گۆرگه‌لۆقه‌ لیمان نزیک که‌وته‌وه، وه‌ک من، په‌ریشانانه‌ خۆی گه‌یانده
حه‌سار:

- ببوور، ببووره! بمبه‌خشه... به‌ئه‌تفه‌ست وام نه‌کرد.

- هه‌سار دانیشت، به‌ده‌سته‌کانی خوینی سه‌پیه‌وه و زیگری خودای
کرد. کاتیک دلنیا‌بووم وه‌هۆش خۆی هاتوه‌ته‌وه، ته‌ماشای ئه‌و داره
خواروخپه‌م کرد، که‌پنی که‌وتبوو، قه‌ت شتی وا سه‌یرم نه‌دیوو.
ده‌ستم داین و رووبه‌رووم کرده‌وه و به‌تووره‌پیه‌وه پیم گوت:

- کورپه‌ ئه‌مه‌ چیه‌؟

میردمنداله‌که‌ ده‌ستی به‌که‌له‌که‌یه‌وه گرت و ترسا، به‌دارعه‌سا
خواره‌که‌ی لئی بده‌م، به‌په‌رواوه‌گوتی؟

- ئه‌وه‌ عه‌سای فیرعه‌ونه.

- عه‌سای فیرعه‌ون؟

- به‌لئ عه‌سای فیرعه‌ونه، بۆ ئه‌و که‌سه‌ ده‌گه‌رپیتته‌وه، که‌فرپی ده‌دا،
نازانی چۆنه‌؟

- هه‌سار چوارمه‌شقی لئی دانیشت و ته‌ماشای ئیمه‌ی کرد و
ده‌ستیشی به‌لاجانگه‌که‌یه‌وه گرتبوو، به‌بایه‌خه‌وه‌گویی بۆ
راگرتبووین، به‌ده‌نگیکی کز گوتی:

- چۆن بۆ فری‌ده‌ره‌که‌ی ده‌گه‌رپیتته‌وه‌؟

- منداله‌هه‌راشیبووه‌که‌ عه‌ساکه‌ی له‌من وه‌گرت و به‌ره‌و ئاسمانی
هه‌لی دا، به‌ره‌و ئاسمان به‌رز بووه‌وه و خولایه‌وه، تاکوو وای لئ
هات به‌ئاسته‌م دیاربوو، دواتر ورده‌ورده‌هاته‌ خواره‌وه و گه‌وره‌بوو،
پاشان به‌ره‌و لای ئیمه‌گه‌رایه‌وه، منداله‌باخۆشه‌که‌ خۆی بۆ هه‌ل‌داو
گرتیه‌وه. ئینجا دایه‌وه‌ده‌ستی من، بۆ ئه‌وه‌ی منیش تاقیی بکه‌مه‌وه،
ته‌ماشای هه‌سارم کرد، بزه‌یه‌کی کرد. وه‌ک منداله‌که‌ تپم هه‌ل‌دا، به‌

هه وادا فرکهی کرد، به لام بۆمن نه گه پرایه وه، به لکه بۆ ئه و شویتنه
گه پرایه وه که لیم فری دا. منداله که غاریدا و هه لی گرته وه و هینایه وه
و دایه دهستی هه سار، ئه ویش به دانیشتنه وه تیی پاما و هه لگیرا پین
کرد، وهک ئه وهی داره ساکه پیتوانه بکات. سه ری خۆی بادا و به
سه رسوورمانه وه به گه نه که ی گوت:

- نرخه که ی چهنده؟

- مامه، له بازار پینچ دانهی به یهک دهره مین.

- ئه ی نرخه دانه یه کیان چهنده؟

- پینچ عه سا، به دهره مینک.

- به لئی کورپی شیرینم. ئه گهر پینچ دانه به دهره مینک بن، ئه وه مانای

وایه یهک دانهی ده که ویتنه پینچه کی دره مینک. تیگه یشتی؟

گه نه که بپنیاکانه سه ری خۆی هه ژاند و دهستی خۆی بۆ داره ساکه

دریژ کرد، به لام هه سار دره مینکی داین و پینی گوت:

- ئه وه بۆمن جی به یله، پینچ دانهی دیکه ت بۆ ده کرم، ئه و جا برۆ

سه رو پۆتالی مه غریبیه کانی پین دابه یته.

منداله که زهره دیه کی کرد و له شه رمان ملی که چ کرد. هه سار

به زه حمه ت خۆی قیت کرده وه و به ئازاریکه وه سه ری خۆی بادا و

پیکه نی. برۆیش تین، هه تا گه یشتینه وه خانووی مه غریبیه کان

داره ساکه ی هه ر به ده سه ته وه بوو. به به درم گوت جلیکی پاکی

خۆی بۆ هه سار به یئیت. جله پیسه کانیشی، که له خویندا شه لال

بوو بوون، به مندالیکی ناو خانووه که م دان تا بیان شوات. برینکه ی

که م بوو، هیشتا نه گه بیووینه جی، خوینته که ی چکی کرد. هه سار

که میک خه وت و پاشان دوا ی عه سر تا خۆرئاوا بوون مه شق و

راهینانی له سه ر داره ساکه کرد. له رووپه لیکی گه وره دا، چه ندان

وته و ژماره ی له باره وه نووسین، کارامه و هونه رمه ندانه یش

ویتنه یه کی زیده جوان و قه شهنگی بۆ کیشا.

"هەر بەلایەك نەبوو نەزموون، هیچ حیسابیکی بۆ ناکریت"

ئیبین عەرەبی

لە ئاخری بە شەوق و ئەوینیکی زۆرەو، بۆ دیدەنی خەیات و
 حەریری وەپێ کەوتین. پینگە ئو دوو شارە بە قافلەگەل تەنرابوو،
 بیترس، شەوانیش پینگەمان دەبری. چەند لادیەك کەوتبوو
 نیوانیان، خەلکەکەئ دەهاتن تیشووویان بە قافلەکان دەفرۆشت و
 ئاویان بۆ دەهیتان، بەشیکک لەو گەشتیارانەئ، کە تیشووویان لەگەل
 خۆدا نەهیتابوو، لەوئیان دابین دەکرد. دوای کەمیک پیکردن،
 گەیشتینە دەمەنهور، میوه و ئاو و چیلەمان دەستخست و بە
 گروتینەو کەوتینەو پێ. لە کوتایی پوژی سێم، گەیشتینە
 قاهیرە. چووینە ئو خانەئ، کە بەدر بۆی دەستنیشان کردبووین،
 شەو لەوئ ماینەو و خەوتین. بەیانی پوژی دواتر بەرەو مالی
 خەیات و حەریری پوشتین. بەدر لە خان زانیاری تەواوی
 وەرگرتوو. دەیزانی لەکوین، هەرکە گەیشتینە وئ، ئەهلی کۆلان
 ئیمەیان برده خانووەکەئ وان. پاستییەکەئ خانوو نەبوو، بەلکە
 ژوورینکی بچکولانەئ پاشکوی خانەقائ سۆفیان بوو. سەردەری
 دەرگیان زۆر نەوی بوو، لەگەل حەسار سەرمان نەوی کرد و
 چووینە ژوورەو. حەریری بە شەوق و زەوقەو هات و بە

ئەوينىكى زۆرەو، ماوەيەكى درىژ منى لە باوەش گرت. پاشان لە خوشى بينىنى من، حەسار و بەدرى حەبەشيشى لە باوەش گرتن، كە نەيشى دەناسين... وەلى من و ئەو باوەشمان لىك نەدا! ئاخىر ئەو لە سەوچىكى زوورەكە خەوتبوو، چەند لىفەيەكيشى بەسەردا ھەلكيشرابوو، پەرۆيەكى تەپيشى بەسەر نىوچاوانەو بوو.

- ئەحمەد ئەو چىيەتى؟

- تۆزىكى دىكە وەخەبەر دىتەو. لەو تەى ئەو درمە پىسە پرووى لە ولات كەردوو، ئەو ھالەتى.

- گرانەتايەتى؟

- بەلى سەرەتا گرانەتاي بوو، دواتر لەپىن كەوت.

لىنى نىزىك كەوتمەو، كە بەم جۆرە دىتم، دلم پارە پارە بوو. نىوچاوانم ماچ كەرد، ھىچ ھەستى بە من نەكەرد. دەستىم خستە نىو دەستى خۆم. ئەوسا چوارمەشقى لەتەكى دانىشتم. حەساريش وەك منى كەرد. حەرىيش ھاتە كنىمان دانىشت و دەستمان بە قسەكەردن كەرد. دواى تىپەپىنى سەعاتىك، پەرسىياري دۆخى ئەندەلوسى لى كەردم، منىش باسى لافاوەكەم بۆ كەرد، كە چ وىزانە و كاوكارىيەكى بەداوى خۇيدا ھىتابوو، دەستى بە گريان كەرد و فرمىسك لە چاوەكانى ھاتنە خوارەو. دەستم لە شانى دا تا ئارام بىتەو، بەلام گريانەكەى بە جۆشتر بوو.

- ھىئوربەو ئەحمەد، ھىئوربەو.

- موخى! دنىام لى وەتەنگ ھاتوو.

- بۆچى؟

- نابىنى من و براىەكەم چىمان لى ھاتوو؟ نە لە ئىشبىلىيا ماينەو، نە گەيشتىنە مەككەيش. لەو تەى ھاتووينە قاھىرە براىەكەم تووشى ئەو نەخۆشىيە بوو. لەم ولاتەيشدا كەسما نىيە. لىزە چەقبوین، لەبەر براىەكەم نە دەتوانم بگەرئىمەو ئىشبىلىيا، نە دەشتوانم بڕۆمە مەككە.

له گهل دهنکی گریانای حهریری، خهیات وه خه بهر هات. پرتیه کی له دهمه وه هات، تیی نه گه یشتیم. حهریری له جیگه که ی قیتی کرده وه و داینیشان، به دهنکی بهرز به بنگوئیدا هاواری کرد، وهک ئه وه ی قسه بۆ که سینکی که پ بکات:

- ئه وه مو حیه دینی ئین عه ره بی و هاوړیکانینی...

به دوو چاوی زهق و زوپ ته ماشای کردین، وهک ئه وه ی له غه بیو به داییت. حهریری لئی پاته کرده وه، ئینجا هاته گو. لای چه پی له بز او که وتبوو، لئوه کانیشی به ره و خوار داکشاپوون، زور به قورسی و ناروونی گوتی:

- به خیرین، به خیرین... به خیرین، به خیرین.

دهستم گرت و به سنگمه وه گوشی، روومهت و شانیم ماچ کرد، ئه ویش هر ده یگوت: به خیرین، به خیرین... پاشان تاویک بیده نگ بوو، وهک ئه وه ی بیر و هوشی خوی کو بکاته وه.

پرسیاری لئ کردم:

- که ی ... گه یشتی؟

- دوئین برام.

پاشان ورته یه کی کرد و تیی نه گه یشتیم، حهریری پرسیریکی لئ کرد:

- چیت گوت؟

دیشان قسه که ی پاته کرده وه، به لام پروون نه بوو، حهریری قسه که ی بۆ پروون کرده وه:

- ده لیت زهینه ب چونه؟

- زورباشه، له گهل دایکی له بیجایه ماونه ته وه.

هه ستم کرد، ده یه ویت لئوه کانی به بزه بخات، به لام نه یده توانی. سه یریکی حه ساری کرد، بۆ لای وی وهر سووړا، لئ، نه ی توانی چاوی تی ببری، منیش هه و لم دا پی بناسینم:

- برا و یاوهرم محمهده حساره، یه کیکه له زاناکانی مه غریب،
که سیکه هیژا و بهرپزه. خهونم بینی، خودا فرمانی پی کردم به
هاوه لئی نهو بچمه مه ککه.

خهیات به زهحمهت سهری خوی بهرز کردهوه و ته ماشایه کی
هه ساری کرد و گوتی:

- خودا چی ههز بکات ههه نهوه دهکات...

ماوه یهک بیدهنگ بووین. هه ریری باسی سؤفیه کانی کولانی خوی
بؤ کردم، که له خانه قای هاوسنیان ده میننه وه و ئیعنی کاف دهکن.

من ده میک ته ماشای نهوم ده کرد و تاو یکیش له خهیات راده مام،
ههستم کرد پروانینه کانی غه فله تگیرانه و بیئاگایانه، بیوهی ههست
بکات، لیکاو به لالیوه کانی هاته خواره وه. هه ریری بؤی دهسریه وه
و قسه شی ده کرد، له هیکرا خهیات قسه کانی هه ریری برین و به
دهنگیکی بهرز گوتی:

- من نه خوشم موحی... من نه خوشم!

دیسان چوومه لای و ده باوه شم گرت و سه ریم به سینه مه وه
نووساند. دهستی کرد به گریان، بیوهی ههست بکات ئاو له ده م و
زاری ده هاته دهه و ده که وته سهه ر جله کانم.

هه سار به بینینی حالی شه پریوی خهیات، زور تیکچوو، ناوه ناوه
(لاحول ولاقوه) هه ده کرد. هه ریری بیدهنگ بوو، هه به شیش به خه م
و هه سهه ته وه له وه دیمه نه هی دهروانی. پی م گوتن:

- ده کری به ته نی جیم بهین؟

هه موو ههستان و له بهر قاپیه که هی دهروه دانیشتن. له تهک خهیات
دریژبووم و ده ئامیزم گرت، سه ریم خسته سهه ر سینه م و دهستم
خسته سهه ر ته ویلی و به نه رمی فشارم خسته سهه ر لاجانگه کانی و
دهستم به خویندنی سووره تی یاسین کرد.

"دل نه گهر خه می نه ما، ویران ده بیټ"

ئین عه ره بی

له وه ته ی خه یاتم به م حاله وه بینیه، دل م پر ژان بووه، ناتوانم وهک
 ئه و خه لکه به ئاسایی له قاهیره بخه وم. ئه و نه خو ش و شه پرهلیدراوه،
 ناتوانیت دهمی بکاته وه و خواردنی بو بیات. بو من خو ش نییه له و
 شاره بسوورپیمه وه و پیاسه بکه م، ئه ویش به جینگه یه وه نووسابیت.
 داوام له حه ریری کرد له گه لیاندا بمینمه وه، ئه ویش رازیبوو. به درم
 نارده بازار، فه رش و قاپوقاچاخ و به رمال و خواردنی نوینان بو
 بکریټ. هه روه داوام لی کرد سووراخی چه ند پزیشکیکی زیره ک
 بکات، بین خه یات تیمار بکه ن. خه یات دوو پزیشکی هینان،
 ده رمانیکی زوریان پیبوو. به گیراوه و هه توانه کانینان پشت و پاشویل
 و رانه کانینان چه ور کرد، دوا ی چه ند رۆژیک، گرانه تای نه ما، به لام
 هیشتا هه ر نه یده توانی جووله بکات. هه یچ پزیشیک پی وانه بوو، که
 جاریکی دیکه خه یات وه سه رپینان بکه ویته وه و بروات. من به ئیواره
 و به یانینان سوورپه تی یاسینم له سه ر ده خویند، هه یمن ده بووه وه و
 ئوخزنی ده گرت، جارو باریش له گه ل ده نگی خویندنی من، خه وی لی
 ده که وت. به ده سته کانی خو م، باشترین خواردنم ده دای. ئاوی پونگ
 و لیمو و گو لم وه سه ر ده م ده کرد. هه ر گاهیک ویستبای، هه لگیز و

وهرگيرپم پښ دهکرد. کاتیکيش بيمهیل و خه مناک بووبايه، دلّم دهدايه وه. هر وهختیکيش هوشوگوشي هاتباوه بهر، نه وکتیبانه م بؤ دهخویندنه وه، که له گه ل خؤم هینابوونم. باسی مژده و که رامهت و فرموده ی ئهولیا و پیاوچاکانم بؤ دهکرد و ئه ویش ئاسووده ده بوو.

پاش تپه پښی چند ههفته یه ک، به پرونی ده دوا و به زیهنیکی سافیش، گوتی دهگرت. بزه ی دهکرد و دهمناده میش پښده ک نی. دهیتوانی خوی وهرگيریت و به سکه خشکیش بگاته ئه وه ی، که دهیه ویت. چند نه خوشییه ک به رۆکیان بهردا، به لام به و حاله ییش هیتنا نه یده توانی دانیشیت و ههستیت.

له و کاته ی، که من به چاکبونه وه ی خه یات زور شاد و که یف خؤش بووبووم، هه سار مرد. نه خوشیک له بهرده م وهبای قپکه ری نیوه ی دانیشتوانی میسرپدا خوی دهگيریت و چاک ده بیته وه، که چی نه و پیاوه ساغه ی له شاری فاسه وه بؤ قاهیره، له وشکانی و ده ریادا، رښگه ی له گه ل بریبووم، ئیسته زور به ئاسانی، له ماوه ی یه ک رۆژدا، مهرگ پښچایه وه و له بهر چاوانم ون بوو! به یانیه که ی تای هاتی، ئیواره هه رچییه ک له هه ناوی دابوو، هینایه وه. شه ویش گیانی به خوای خوی سپارد. هه په سام! هاوړی خوداویستم، بهر له وه ی گه شتی مه ککه م له گه ل بکات ده مریت. خودایه، ده ته ویت چیم بؤ که شف بکه ییت؟ چونکه له چوون بؤ مه ککه درهنگ که وتووم؟ ده ته ویت ئاگادارم بکه یته وه و بمتاسیتی؟ یان ده ته ویت فیرم بکه ییت چون مردوو زیندوو ده که یته وه و زیندوویش ده مریتی؟ یان بیرم ده خه یته وه، که په یامهینان، خویان ده مرن و په یامه که یشیان ده مینیته وه؟ به زه یی و لووتفت خودایه...

به هه رحال، من و به در و هه ریری و کریگرته کانی گورپستان هه سارمان ناشت، به پښخکی و وه رهزی گه راینه وه. ناخوشی و خه مناک، به ته واوی به پرومانه وه دیار بوو.

بهدر، زمانی له گو کهوت، پئی سهیربوو هینده به خیرایی باهوزی مهرگ له حساری دا و بردی. ترسی ئه وهیشی هه بوو ئه وه بایه رۆژیک تووشی ئه ویش بیت و بیکوژیت. بهدر درکی به و گاشه بهرده رهق و تهقه کردبوو، که دلی ورد و خاش کردووم. بهدریژیایی رینگه دهستی له شانم هدا و دلنه وایی دهکردم، بهنیو که رهک به که رهکی شاردا دهیبردم، بی ئه وهی بزانه به رهو کونیم ده بات؟ له کوتاییدا که یشتینه لای مزگه و تیک، قه له بالخینکی زور له کن قاپیکه ی هه بوو، ئیمهیش وه ستاین و سه ره مان گرت. ئه وکات من وه ناگا هاتمه وه و ئاوریکم له بهدر دایه وه و گوتم:

- کئوه ده چین؟

- دروود بۆ خوالیخۆشبوویه کی باشتر له خوالیخۆشبووه که ی تو ده نیرین.

چووینه ژوره وه، ته ماشام کرد نزرگی حوسینی کوری عه لیه. بینایه کی له سه ر کراوه به قوماشی دیباج نیو پۆش کرابوو، به کوله که دهوری درابوو، دانه یه کی له زیڕ و دانه یه کی له زیو بوو. له سه ره وه چراگه لیک هه لواسرابوون، به شه و و رۆژ پووناکیان په خش ده کرد، تیشکه کان له سه ر گلکۆی مه رحووم تیکه ل ده بوون و به شیوه ی په لکه زیترینه ده رده که وتن. خه لکه که ده ستیان له سووچی گوڤه که هه لده سوی و دواتر ده ستیان به سه ر خاک و خۆلیدا ده هینا و ده ناوران هه وه. وه ختیک له پیش گوڤه که وه ستام، به بی هه چ ئاماده کارییه ک، بان بیته وه ی بیرم بیته وه، که له سه ر گوڤی هه چ پیاوچاکیک ئه وه م گوته وه، به روون و په وانی گوتم: "السلام علیک یا حفید حبیبی وریبه، السلام علی اخیک، وأمک واییک." له و کاته کزه بایه ک هه لی کرد و تیشکی پووناکی چراکان، بۆ ئه ولولا شکانه وه و تیشکیکی زهرد که وته سه ر نیوچاوانی من، راستیه که ی هه ستم به تینی که رمایی کرد. دوا ی ئه وه ی له وئ ده رچووین، به به درم گوتم:

- دیتت چرا چۆن ئیشاره‌تی دامی؟ خو به خۆت دیتت؟

بەدر بیوه‌ی تەماشام بکات وەلامی دامەوہ:

- بەلێ، بەلێ بینیم. با خیزا برۆینەوہ تا ئیوارەمان لێ دانەهاتووہ،
خۆتۆ لە بەیانییەوہ هیچت نەخواردووہ.

حوسین بە نووری خۆی، دەستی بەنیوچاواندا هێتام، هەر دەلێی
دلنەوایی لە دەستچوونی هاوڕیکەمی لێ کردم. ئەو شەوہ تێر خەوتم
و دەروونم ئارام بووہوہ و پرووح فینکایەتی بۆ هات. بەیانی، کە
هەستام بپارمدا زیارەتی گۆرپی هەموو ئەهل و کەسوکاری
پەيامهین (د.خ) بکەم. بەدرم لە خەو هەستاند و گوتم:
- هەستە قیرافەم نیشان بەدە.

هەستا و بەپەلە دەستتوێژی هەلگرت و بەرێ کەوتین، زۆر پێی
خۆش بوو، کە بینی دەموچاوم هێندە ساف و سازە و شوینەواری
ئەسەری و بیتاقەتی دوینیان پێوہ نەماوہ. گەیشتی نە قیرافە، بە
مزگەوتی بچووک بچووک و گلکۆی جۆراوجۆری ئیمامزادە و
پیاوچاکان تەنرا بوو. خەلک لە رێچکە تەنگەبەر و تەسکەکە،
پالەپەستۆ و فڕکان فڕکانیان بوو، هیندیکیان لە بێ رێیان،
هەلترووشکابوون. نەخۆشەکان، کە حەزیان دەکرد لە نیو ئەو مەقامە
پیروژ و موبارەکە نە سەر بنینەوہ، کەوتبوونە بن دەستو پێی خەلک.
هەرکە هاتینە قاهیرە، بەدر هەر زوو خۆی شارەزای کونبەکونی
ولات کرد. دەستی گرتم و لەو گلکۆ بۆ ئەو گلکۆی بردم. هیشتا
ئێوارە نەهاتبوو زیارەتی مەرقەدی: مەریەمی کچی عەلی، محەمەدی
کۆرپی حوسین، زەینولعابدین، زەینەبی کچی یەحیا، ئومکەلسوومی
کچی محەمەد، عەبدوللا قاسم، عیسای کۆرپی عەبدوللا، جەعفەری
کۆرپی محەمەدی پێی کردم و سللاو و دروودم بۆ گیانی
یەکەبە یەکەیان نارد. وەختیک زیارەتی هەموو ئالوبەیتمان کرد، بەدر
بۆ سووچیکێ دیکە قیرافەمی بردم، رێک سەر نزرگەمی ئیمام

شافیعی، قهفه زه‌ی سهر گوره‌که‌ی ئه‌و، له قهفه زه‌ی هه‌موو نزرگه و ئیما مزاده‌یه‌کی دیکه گه‌وره‌تر بوو.

گه‌راینه‌وه ماله‌وه، دیتمان خه‌یات دانیش‌تووه و خه‌ریکی زیکر و ته‌هلیله. هه‌رکه منی بینی، گوته‌ی:

- برام... خودا سه‌بووریت و بدات و پاداشتت بداته‌وه.

- خودا پاداشتی تویش بداته‌وه برام.

- گویم لی بگره.

لیی نزیک که‌وتمه‌وه و گویم بۆه‌لخست، پیتی گوتم:

- راسته خودا هاو‌ریکه‌تی برده‌وه، به‌لام ریگه‌ی چوونه مه‌ککه‌ی لی

نه‌گرتوویت. فه‌رموو سه‌فه‌ره‌که‌ت ته‌واو بکه و دوا‌ی مه‌خه. به‌هۆی

نه‌خۆشییه‌وه، خودا ریگه‌ی مه‌ککه‌ی له‌من گرت، به‌هۆی مرده‌نیشه‌وه،

ریگه‌ی هه‌ساری نه‌دا. خودا تو ساغ و سه‌لامه‌ت بکات و، ده‌وامی

عومرت بدات. ئیسه‌ته کاتی ئه‌وه‌یه به‌ زمانی ستایش و زیکره‌وه

وه‌پئی بکه‌ویت و نه‌وه‌ستیت.

- بۆ هه‌موو قه‌زا و قه‌ده‌ریک ستایشی خودا ده‌که‌م.

- براهه‌م! تکایه دوا مه‌که‌وه.

ئه‌وسا منی راکیشا، سه‌ری منی له‌ده‌می خۆی نزیک کرده‌وه،

لیئوه‌کانی به‌ گوینچه‌که‌مه‌وه نووساند و گوته‌ی:

- من خۆ ده‌زانم تو چاوه‌پروانی میخی دووه‌می له‌ ئه‌فریقا، هه‌ر له‌به‌ر

ئه‌وه‌یش گه‌شته‌که‌ت بۆ مه‌ککه به‌ دلگرانی و کاوه‌خۆیی ده‌که‌یت.

چاوه‌کانم پر ئاو بوون، هه‌ر ده‌لئی ده‌ستی به‌سه‌ر برینیکی بی

قه‌تماغدا هینا. ته‌ویلم خسته سه‌ر شانی و به‌کول گریام. بلیسه‌ی

چاوه‌پروانی چهند سه‌له‌م بۆ میخی دووه‌م، گه‌یشه‌ته چه‌له‌مه‌شکینه و

ترس و گریانی تیدا جۆش دام. خه‌یات به‌وه‌ ده‌سته‌ی جووله‌ی پین

ده‌کرد، منی به‌خۆیه‌وه گوش‌ی و دیسان لیئوه‌کانی به‌ گویمه‌وه نا و

گوته‌ی:

- میخی تو مرد.

ههستم کرد شه پره لئی داوم. گێژه لووک به کی به هیزی گریان، له ناخی ناخه وهم ههلی کرد. ده می خۆم له نیو سینه ی خه یات شاردمه وه، ههستم کرد به په راسوه لاوازه کانی فشارم بۆ دینی و ده مگوشیت، زۆر زۆر گریام. به لئ ئه و پۆژه هینده گریام، قهت له ژیاندا بۆ ههچ شتیک هینده نه گریام. خه یات به و گریان و خه م و حه سره ته ی من، زۆر دلگران بوو، له دله وه بۆم هه لده کړووزا. هاوار و واوه یلا بۆ ئه و وه لیبه ی هه ر خه ریکی خۆ دره نگهستن بوو، تا میخه که ی مرد. واوه یلا بۆ تو وه لیبی به دبخت، هه ر دلی خۆت پاک نه کرده وه، تا کوو میخه که ت لئ که وته جهفا و پشتی تی کردی. گریانم بوو به ها تو هاوار و قورپیوان، خه یاتیش هیشتا هه ر ده یگرتم و نه یده و یست له و جیا بیه وه، تا کوو ده نگم هیوربو وه، به لام ئه سرینم نه وه ستان، خه یات گو تی:

- ئه بووزه ی نه ب! له سه رخۆبه و هینده خۆت قه لس مه که.

ئه ی ریگه چاره چییه؟ چۆن به میخه که م بگه م؟ چلۆن به تاقه میخیک ژیان هه لبکه م؟

من ده زانم له مه و دوا گێژه لووک لوولم ده دن و زه مانه فرکان فرکان به دلم ده کات. ئه ی خودایه چیم کردوه، تا میخه که م په ست و بیزار بیت لیم و پشتم تی بکات؟ خه یات له سرته سرته که ی هه ر به رده وام بوو:

- له سه رخۆبه. هه ر میخیک به ریت، میخیکی دی جینی ده گریته وه. به قسه کانی ئه و، دلم ئاوی نه خوارده وه، له و په ری په ستی و په شتیویدا بووم. ریگه یه کی تاریک و تولانی له به رده م کرایه وه. هه موو شتیک سهخت و دژوار بوو، ئومیده کان بوونه ئه سته م، ریگه ی ئامانج، گرفتریژ کرا. گریانم بوو به ناله ناله یه کی کپیوو. به تووندی خه یاتم ده باوهش گرت و چاوی پر ئه سرینم تی برین و به ئومیده وه گوتم:

- ئه گه ر ئه و میخی من بووه، بۆچی چهند سه له نه مدۆزیوه ته وه؟

- میخ، هیچ شستیکی خوی ناشاریتتهوه، مه‌گەر شستیکی دزیو له خاوه‌نه‌که‌ی به‌دی بکات، یان پنی وابیت هیتشتا نه‌بووه‌ته نه‌هلی نه‌و کاره.

پروم له سینیه‌ی ویدا پروچوو، هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی پر خه‌م و هه‌سره‌ت و زه‌لیلبوونم هه‌لکیشا. خه‌یات جاریکی دیکه‌یش سه‌ری خسته‌وه بن گویم، نه‌که‌رچی گویم بۆ گرت، به‌لام له‌به‌ر په‌ریشانیی حالی خۆم، باش تینی نه‌ده‌که‌یشتم، به‌چه‌وه‌ گوتی:

- باوکی زه‌ینه‌ب، من جیگری نه‌وم.

قینبوو‌مه‌وه، هه‌ر ده‌لنی سه‌ره‌رمیکی تیز به‌که‌له‌که‌م که‌وت و هاوارم کرد:

- چیت گوت؟

خه‌یات یه‌ک به‌ده‌می خوی بزیه‌کی کرد و گوتی:

- من میخی دووه‌می تۆم.

دهستوو سيك له سه مه رقه ند

٨٠٤/ك١٤٠١ز

له وه ته ی کارگه که مان کردووه ته وه، په راو بهرمان ناگریت. خو نه گهر له بهر که منرخیی بهنده کان نه بوایه، نه وه نه مانده توانی وهک پنیویست په راو بو نووسه رانی حوجره و مزگه و ته کانی سه مه رقه ند ناماده بکهین. چهند رپوژیک بهر له نیسته، بهنده ی سییه میشم کړی، نه و عه ره به و خه لکی (حه ما) یه. له نیو هفتا بهنده، که له باژیر به ریز وه ستابوون، بژارده م کرد. بهنده فروشه که به هر نرخیک بووایه دهی فروشتن، چاوه روانی هاتنی تا قمه بهنده یه کی تر بوو، که ده گهل قافله ی نویدا بوی بیتن. چووم وه رگیزیکم له گهل خو مدا برد، پرسیارم له هه موویان کرد ناخو چ پیشه و کاریک ده زانن. گشتیان سه رباز و کریکار بوون. هر بهنده یه ک پیشه یه کی زانی بیت، نه وه کارمه ندانی نه لقانی مه زن، بهر له وه ی بیتنه بازار، بو خو یان گتپراویانه ته وه. نه من نازانم نه مه چون له ده ستیان رای کردووه و گه یشتووه ته نیره. نا، ده کړی دروی کردبیت و گوتبیتی هیچ پیشه یه ک نازانم، یان خو اردنی بهنده فروشه که ی به دل نه بووه، که رپوژانه ته نی یه ک ژهم خو اردنی پی داون. به بهنده که م گوت:

- تو له (حه ما) په راوساز بوویت؟

- به لن.

- ئىتوھ باشتىرىن پەراوتان ھەيە.

بە شەرەمەۋە بىزەيەكى كىرد و چاۋەكانى بىرىسكانەۋە، ئەمەي ۋەك شانازىيەك نىشان دا. من لەمە زىاتر پىرسىارم لى نەكرد، وا دىاربوو ئەو لە ھەموو ئەو بەندانەي لەۋى ۋەستابوون باشتىر بوو. نىرخەكىم دايە بەندەفرۆشەكە، زىنجىرى پىنەكانى كىردنەۋە و بەرەلەي كىرد و گوتى:

- سبەي ئىتوارەيش قەۋالەكەت بۇ دەننىرمە كارگە.

بەندەكە بۇ كارگە دوام كەوت، تەماشاي بىنا و نىزگە و ئىمامزادەكانى دەكرد. لە بازار، جل و نەلم بۇ كىرىن. پاشان بىردمە گەرمەي بەندان، تاكوو بىشون و خاۋىنى بىكەنەۋە، ئەسپى و كىچى لە قز داۋەشنىن... تا تەۋاۋ بوو، چاۋەپىم كىرد. بە جىلكى نوي ھاتە دەرەۋە، بەو خۇشۋوردنە گوردىكى ھاتەۋە بەر و دەموچاۋى شەۋقىان دايەۋە.

بۇ كارگە چوۋىن، خەرىك بوو لەپشت فەردەي پىر قىنەب و كەتان و گالىسكەي پىر لە لۆكەي شانەكراۋ، دەرگەيش ون بىت. پاستىيەكەي من بۇ ئەۋانە ناچمە بازار، كاسىبكاران بە گوپىرەي داۋاي خۇم بۇم دەھىنن. ھەردوۋ بەندەكەي دىكەيشم ھەموو ئەو شتانە بۇ نىۋ كارگە دەكىشەنەۋە، كلابازىش سەرپەرشىتيان دەكات. يەكىتيان بە زمانى ئۆزبەكى و توركى دەدويت. ئەۋەي دىكەيان پۇمىيە و زمانى عەرەبى و ئۆزبەكى نازانىت، بەلام كەسىكى بە شانوشەكەوت و بەھىزە. كلاباز فىزى شكاندن و دەرھىنانى قىنەب و كەتان و لۆكەي كىردبوو. ئەو لۆكەي دەخستە نىۋ جىراۋ و گىرئوگولى نەدەھىشت و ئەۋەي تىرىش بە مەقس لەتوپەتى دەكرد و بەسەر دىۋارىدا دەدا. ئەگەر لەو بەندە نونىيە ھەمويىە سەرچىخ نەچوۋىم، كارىكى زۇر گىرنگ و قورستىرى پىن دەسپىرم، ئەۋىش مشتومالدىنى كاغەز و پىكخستىنەتى. دەخۋازم لەو كارەدا كارا بىت و سەرکەۋتن بەدەست بەھىننىت.

کلاباز له سهر گیشه‌ی که تان خوی تی فه‌په‌دا و به‌رهو پروم هات و
پیکه‌نی، ته‌ماشای به‌نده‌که‌ی کرد و گوتی:

- ماشائه‌للا پیروزه!

- کلاباز، له‌مرو به دوا هیچ پاساویکت به ده‌سته‌وه نه‌ما، هه‌موو
خواست و داواکاریه‌کان ده‌بیت له واده‌ی خویان به‌جی بین.

کلاباز ده‌ستی خسته سهر شانی به‌نده‌که و گوتی:

- برا چونت پی خوشه وا ده‌که‌م.

پاشان له‌گه‌ل به‌نده‌که چوونه نیو کارگه و ونبوون. منیش چومو

نووسینگه‌که‌م، وه‌ک پیشه‌ی روژانه‌م خه‌ریکی تومارکردنی کارنامه

و پیش‌وازی میوانه‌کانم. وه‌ختیک بینیم له‌ستی داواکاریه‌کانی

دوینی، دوو داوای دیکه‌یش له‌دامینی لسته‌که به‌ده‌سته‌ختی کلاباز

زیادکراون، هیچ پیم سه‌یر نه‌بوو، داوای یه‌که‌م: هه‌فتا به‌لگی^۷

مشتومال‌دراو و خوشکراو بو‌قورئان و کتیبه‌ پیروزه‌کان. ک‌پیار:

به‌پ‌یوه‌به‌ری حوجره‌ی سو‌فییه‌کانی سه‌مه‌رقه‌ند. سی به‌لگی

داوکراوه‌یش بو‌نامه‌نووسین. ک‌پیار: دیوانی ته‌ته‌ر. قه‌لمم ده‌ست

داین و هه‌ر دوو داواکه‌م به‌حوبر ره‌ش کردنه‌وه، پاشان داوای

حوجره‌ی سو‌فیانم سه‌رله‌نوئ له‌سه‌رووی لسته‌که نووسیه‌وه.

بانگی کلابازم کرد، به‌بزه‌وه هات، پیشتر ته‌نیا مووچه‌م ده‌داین،

به‌لام راستیه‌که‌ی له‌وه‌ته‌ی پله‌م به‌رزکردووه‌ته‌وه و له‌کارگه به‌

ده‌یه‌ک کردوومه‌ته شه‌ریکه‌به‌شی خوم، بزه له‌سه‌ر لیوه‌کانی

نه‌پراوه. گوتی:

- که‌ی به‌پ‌یوه‌به‌ری حوجره‌ی سو‌فیان هات؟

- خوی نه‌هات، یه‌ک له‌کارمه‌نده‌کانی نار‌دبوو.

- به‌ر له‌هه‌موو که‌سینک، داواکه‌ی ئه‌و جیبه‌جی بکه.

- به‌لام کاکه چه‌ندان داوای دیکه‌یشمان به‌سه‌ردا که‌له‌که بوون.

^۷-به‌ندکاغه‌ز.

- هه موو داوايهك دوا بخهيت، نابى داواى حوجرهى سووفيان دوا بخهيت.

كلاباز، بزهيهكى مهيلهو خوشكه لهى كرد و گوتى:
- تهنانهت داواكارى كووشكى ئهلقانى مهزن تهمووريش بيت؟
- هه موويان له يهك ئاستدان. خوشكه ئاخوندهكانى ئهلقانى مهزن، مشوورى حوجرهكهيان گرتووه ته دهست.

كلاباز له قرتهى پينكه نينى دا، به دهم پרוيشتنه وه گوتى:

- برام هه موويان له وادهى خويان دهگه ن. من خوم ده يانبه م.
- نا، تو خوت ئاماده يان بكه و بيانخه نيو گاليسكان و من ده يانبه م.
خودايه ئه من چهند به ختيارم كه برايه كه م داواى خوشه پرابوردن و شه راب و حه شيش، ئيسته به كار كردنه وه خه جلاوه^٨. راستيه كه ي هيشتايش هوشى هه ر شپرزه و مشه وه شه، تهنى له و شتانه نه بيت، كه فيرم كردون، دهنه له هيچ پشتى پى نابه ستم. ئه و بو كارى بازرگانى و فروشتن و مامه لهى كپيارى دهست نادات. ئه وه ندمه به سه، كه چاوديرى كريكار و به نده و كارگه ي له كول كردوومه ته وه. نوزده ساله ئه و كاره ده كه م، ئيسته په نجه كانم به ته واوى تامى جير و ئاوونگ و قه ميشى وشك ده زانن. باش ده زانم چون شلاوى كاغز ده گيريته وه و ده كوليت و تووند و په ق ده كريت. ئه وه بو من به سه... ئيسته كاتى ئه وه يه قولى خوم له كرين و فروشتن هه لمالم و واز له كارى كولاندن و مشتوما لكردن بينم، به تاييه تى له و مه وسيمه پيرو زه دا. ها ئه وه ته سه مه ره قه ند له سه ر ده ستى ئهلقانى مه زن تهموور، فراوان و گه و ره ده بيت. شووره كانى شار تووندوبه ند كر اون، جوگه ي ئاو، بو هه موو ماله كان هه لبه ستر او، گومبه زى مزگه وته كان، له گومبه زى ئاسمانى شين ده چيت. هه موو شتيك له و شاره بيناده كريت و به رز ده كريت وه،

^٨-خه ريكاوه.

سیما و جوانی تیکرای دنیاان له سهر نه خشاوه: بهرد له سهند،
ئاوریشم له چین، یهشم له ئەنازۆل . هه موو ئەو بینایانه به دهستی
ئیمه و دهستی ئەو کهسانه دروستکراوون، که میر له فتوحاتی
شیراز و شام و ئەسفهان له گهله خوی هینابوون.
جاریکی دیکه کلاباز وهک نه ریتی گه مژانه ی خوی، به بی مؤلهت
وه ژوور کهوت و گوئی:

- ئیسته په نجا به لگ ئامادهیه، دوا ی دوو پوژی دیکه یش، بیستی
تریش حازر ده بیت.

- هر زۆرباشه. بیانخه نئو گالیسکه یهک هر ئیسته بۆیان ده بهم.

- برا، ئیسته له نئو گالیسکه دان.

له نئو گالیسکه که دانیشتم و بهنده رۆمییه که یش هیستره که ی دهنگ
دا و وه پئی که وتین. گه یشتینه کوشکی شین، شوینی مانه وه و
حه سانه وه ی ئەلقانی مه زن، دابه زین و ئەرز ی پیش قاپییه که مان ماچ
کرد و وه پئی که وتینه وه. دوا ی که میک، گه یشتمه بهردهم ده رگی
حوجره ی سو فیان ، فه قتییه که ده رگی کرده وه و ئاماژه ی به
میوانخانه که کرد. چووم به رپۆه بهر و سئ فه قتی دیکه ی له کن
دانیشتبوون، ده ستنووس و کتیب تا میچی میوانخانه که به سه ریه کدا
که له که کرابوون. دوو فه قتی زیتهل و زیرهک رووپه لیکه گه وره یان
له پیش بوو، به نووسین خاوا بوون^۱. فه قتی سئیه مییش کتیب به
کتیبی ده هینایه خواره وه و ده یدان به به رپۆه بهر، ئەویش ته ماشایه کی
ناونیشان و لاپه ره کانی سه ره تای ده کردن و ده یدانه وه به فه قتییه که ی
ته نیشتی، ئەویش به گویره ی ناونیشان و جووری بابه ته که و
زمانه که ی، کتیبه که ی تو مار ده کرد.

- سلاو له ماموستای گه وره مان (ترغای).

جه نابی به رپۆه بهر سه ری به رز کرده وه و گوئی:

^۱-مزوول بوون.

- سلاو له تو بیت تفتنش. فەرموو.
- وا دیاربوو داوای هەناردەکردنی کاغەزی بیرکەوتەوه، بە بایەخەوه
گوتی:
- ئەمڕۆ داوای کاغەزم کردبوو...
- مامۆستا لەگەڵ دەستی خۆمدا هینام.
- ھەر زۆرباشە، دە دانیشە شتیکمان لەگەڵ بخۆوه.
- منیش کەمیک دانیشتم و لەو ھەموو کتیبە کە لەکەبوانە پامام و
پرسیم:
- ماشائەللا! حوجرەکەتان بە کتیب و دەستنووس ئاخراوه.
- خۆ ئەوانە کتیبی ئیمە نین، قافلەگەلی ئەلقانی مەزن لەگەڵ خۆیاندا
هیناویان.
- ماشائەللا! لە چ زانستیک دەدوین؟
- ئیستە خەریکی پۆلین کردنیانم. جەلال، کتیبەکانی ئابین و
شەریعت و مەزھەبەکان تۆمار دەکات. میرزا، کتیبەیلی زانست و
پزیشکی و سروشتی داخیل دەکات. تەغلووقیش کتیبەگەلی میژوو و
جوگرافیا ناوونوس دەکات.
- ئەی ئەو پەراوانەیی داواتان کردبوو بۆ چیتانە؟
- تەقشتین بۆ نووسینمان. ھەموو ئەو کتیبانە، جگە لە کتیبەکانی
بەغدا، کاغەزیان زۆر خراوه. هیندیکیان لەسەر پێستی ئازەلان
نووسراون، بەشیکی دیکەیان لەسەر تویگی دار نووسراون، خۆیان
ناگرن و پاش چەند سالیگ لەبەین دەچن.
- بە دەست ئاماژەم بۆ گردی کتیبان کرد و گوتم:
- من پێم وایە پتر لە ھەفتا بەلگتان پتویستە...
- بینگومان، بینگومان...
- مامۆستا من ئامادەم ھەرچەندیکتان بویت بەباشترین جۆری
کاغەز، بۆتان دروست بکەم، بە نرخیکی زۆر ھەرزانتیش لە بازار
بتاندەمی.

- نەرمە بزمەھەكى كۆرد و گوتى:
- تەقتىن دەزانم، مەترسە تەنى ھەر لە تۆ دەكۆپىن.
- ھىچ شىتەك لاي من لە خزمەتكۆردنى زانست و زانايان گەورەتر نىيە، ئىستەيش دەمەويت لە خزمەتتان مەرەخەس بىم.
- بەدەم ھەستەنەو، بىرم لەو دەكۆردەو ھەرتەنيا لەو حوجرەيە دنيايەك قازانچ دەكەين، ئەگەر كلاباز ئەو بزانىت لە خوشىيان خەنى دەبىت. بەر لەوھى لەوئى ئۆغر بگەم، گويم لى بوو مامۆستا بە فەقىھەكەي دەگوت:
- جەلال ئەو كىتەيش لە لستەكەي بەردەستت تۆمار بگە، دانەرەكەي موحىيەدين مەمەد ئىبن عەرەبى خاتەمى ئەندەلوسىيە. گاهىك ئەلقانى مەزن لە سالى ۸۰۳سى كۆچى فەتحى (حەما)سى كۆرد، ئەو كىتەيمان بۆ ھات.

"سەفەر پردیکە بۆ چوونەوێ ناو خۆمان"

ئین عەرەبی

لەگەڵ بەدر لە سیناوە بەرەو مەککە وەرێ کەوتین. زۆرینەى ئەوانەى لەگەڵماندا بوون سەربازبوون، مەلیکی عادل سەیفەدین ئەبووبەکر، بۆ پراگیرکردنی دەولەت، لەبەینی هەردوو جەمسەری شام و میسر، جوولەى پێ دەکردن. لە هەلبژاردنی قافلەى سەربازى، بۆ برینى ئەو بیابانە تاقەتپرووکیین و سەختەدا، ددانم بە فەزلى بەدردا هیتا. بینیم سمى و شترەکان چۆن لە لمى نەرمى ئەو بیابانە پوودەچوون و لە پۆیشتن خاوە و سستی دەکردنەو. هیندیک هیستر هەتا سکيان دەکەوتنە نیو لێمەکە و سەکەت دەبوون، بەم حالەیش جینان دەهیتشتن. شازدە پۆژ بوو ئەو پینگە دوورودریژەمان دەبرى، لە دوو جینگە بترازى، لە هیچ شوینکی دیکە، پینگەوتى ئاومان نە کرد. بە پینمایى قوچەکە بەردان، کە لە زەمەنى فاتیمیەکان بۆ رینۆتینکردنی ریتواران دانرابوون، پینگەمان دەبرى. هەرودها چەند دەستەو تاقمیکى ئینشکچى بچووک بچووکیش، کە ئەیووبیەکان لە چەند میزگولەیک بلاوهیان پێ کردبوون، چاوساغى و پیتوانیان کردین.

له " ئیلیه" به قافلەى حاجیانی میسر و شام گەیشتین، وێجا لهوئ، له قافلەکهمان جیابووینهوه. بهیانی بوو، که گەیشتینه ئهوئ، زۆر ساردبوو، نوێژمان لهنیو مزگەوتیک کرد، که به کهپر دروست کرابوو. دواتر خواردنگهیهکمان بهرچاو کهوت، خه‌لکیکی زۆری له ده‌ور ئالابوون. چیشتلینه‌ریک و نانه‌وايه‌ک و دوو خزمه‌تکار، نيسکاو و میوه و زهیتی زه‌یتونیان به‌خۆپای ده‌دایه‌ خه‌لک. له‌گه‌ل رێبواران و حاجیان، هه‌تا تیربووین خواردمان. به‌در، هه‌موو خان و ته‌ویڵ و گه‌وره‌کانی ئه‌وئ شاره‌زابوو، به‌یه‌که‌وه پیاسه‌یه‌کمان به‌نیو‌دا کردن، هه‌موو خانه‌کان ئاوه‌دان و گشت ته‌ویڵ و هۆل و گه‌وره‌کانیش پرپوون له ئازهل و ولاخ. له مه‌رزی شاره‌که، ده‌وارمان هه‌لدا و شه‌ویک له‌وئ ماینه‌وه. به‌یانی هه‌ستاین و نوێژمان کرد، به‌در به‌ سواری ئه‌سپ چوو خانیکمان بۆ ببینینه‌وه، دواى سه‌عاتیک هاته‌وه، به‌ روخساری بیتومید و ماندووی، پۆزشی هینایه‌وه. ویستم هه‌ستی خۆبه‌که‌مه‌ترخه‌مزانیی له‌لا بره‌وینمه‌وه، ده‌ستم له‌ شانی دا و پیم گوت:

- خوا ده‌یه‌ویت هه‌تا زوه به‌ دیداری مالی وی بگه‌ین و لیمان پازی بیت. برۆ به‌ دواى قافلەیه‌کدا بگه‌ڕئ، با به‌ زووترین کات بچینه مه‌که.

- به‌لام قافلەى هه‌ج به‌ مانگیک ده‌گاته مه‌که، واتا مانگیک به‌ر له مه‌وسیمی هه‌ج ده‌گه‌ینه مه‌که.

- به‌در پیم وانیه به‌ مانگیک بگه‌ینه مه‌که.

- نا نا قوربان! من پيشتر له‌گه‌ل ئه‌بوو‌فتوح ئه‌و گه‌شته‌م کردووه. به‌در خه‌ریکی بژاردنی قوناخ و ئه‌و شوینانه بوو، که پێیدا تێپه‌رپووبوون، زۆر به‌ متمانه‌وه باسی ئه‌و شوینانه‌ی ده‌کرد. له‌ دلی خۆمدا سوپاسی خودام کرد، که ئه‌و پیاوه ده‌ستپاک و چاوتیز و ئه‌سمه‌ره‌ی کردووه‌ته‌ هاوه‌ل و یاوه‌ری من. تا قسه‌کانی ته‌واو کردن ته‌ماشام کرد، دواتر گوتی:

- ... به مانگیک که متریش ده‌گینه مه‌ککه. ده‌ستم له گه‌ردنی
وه‌هیتا و گوتم:

- به‌لام من به پیاده‌یی چه‌ج ده‌که‌م نه‌ک سواری...

به‌در وه‌ک نه‌ریتی هه‌میشه‌ی، ده‌ستی به‌ته‌سبیح و ته‌کبیر کرد، هه‌ر
وه‌ختیک حاله‌تیکی ته‌قوای له‌من به‌دی بگردبایه‌ وای ده‌کرد. نه‌وسا
به‌در رویشته و لاخه‌کانی ساز و ته‌یارکردن و به‌ره‌و بازار چووین.
له‌ بازار ناگام لی بوو به‌تله‌چاویکی مانادار ته‌ماشای کردم، تاکوو
پاره‌ی پی بده‌م و تیشووی سه‌فه‌ری پی بکړیت. نه‌من له‌و
جیابوومه‌وه و چوومه‌ لای که‌مالیاتفرۆشیک، لای نه‌و مزگه‌وته‌ی، که
پیشتر بۆ یه‌که‌مجار نوژمان لی کرد، هاواری ده‌کرد:

خۆتان بۆ گه‌رمای موزده‌لیفه و سه‌رکه‌وتنی عه‌ره‌فه و ته‌واف ئاماده
بکه‌ن.

وه‌رن خوفی حاجیانمان لا ده‌ست ده‌که‌ویت.

په‌رسته‌ه‌کانتان به‌جی بین...

خۆتان له‌ نه‌خۆشی مه‌دینه به‌دوور بگرن.

به‌لی، خوفی چه‌جیانمان هه‌یه.

ته‌ماشایه‌کی خوفه‌کانم کرد، ستوور بوون، به‌لۆکه و قوماش و
په‌ست، هه‌ردوو لای نیوپۆش کرابوون. پی‌م گوت نه‌گه‌ر بکړیت
جووته‌خوفیکی ستوورتر و مه‌که‌مترم بۆ دروست بکات. خوفه‌که‌ی
ده‌ستمی وه‌رگرت و سه‌ری خۆی خوراند و به‌ده‌می کراوه
هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، ته‌ماشایه‌کی منی کرد. وه‌ک نه‌وه‌ی
بیر له‌ نرخه‌که‌ی بکاته‌وه، گوتی:

- نه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت نیوپۆشه‌که‌ی ده‌که‌مه‌ ته‌خته‌دار، به‌ر له‌ چه‌ند
هه‌فته‌یه‌ک جووته‌خوفیکی وام بۆ بازارگانیکی میسری دروست کرد.

- به‌چه‌ند؟

- چه‌وت دره‌م.

ورده فروش جووته خوفه که ی بۆ دروست کردم و له (ئیل) — ه
 ده چووین. هه لبات جووته خوفیکی دیکه یشم له نیو بار نابوو، ترسی
 نه و هم هه بوو لینکه خوفیکم بدری و مه یلی سواربوونی و لایخ بکه م.
 له تهک و لایخه که ی به در ده پۆیشتم، وه لایخه که ی دیکه یش
 به به ستراوه یی به دوامانه وه ده پۆیشتم. ورده ورده ده پۆیشتم و
 پشووی زۆرمان هه دا. قافلکه تپه پری، زۆری پینه چوو قافلکه یه کی
 دیکه ده رکوت. ترسی پری گومکردنمان نه بوو، چونکه سه ربازه که ی
 نه یوو بییه کان به دریزایی رینگه سه نگه ریان داکوتابوو. خه لکی گوند و
 ده شت، چه ند بازارگه یه که ی بچووکیان دروست کردبوو، که لوپه ل و
 کالایان به حاجیه کان ده فروشت. حاجیه کان پشتیان به سه ربازه کان
 ده به ست و نه وانیش له م هاموونه کاکه ی به کاکیه سه بووریان به
 ئیمه ده هات. راستیه که ی حاجیه کان له هه موو نه و شتانه که لکیان
 وه ده گرت. به دریزایی نه و رینگه یه، نه ئیمه هه ستمان به برسیتی
 کرد، نه و لایخه کانیشمان ئالیکیان لی برا.

له کوتاییدا گه یشتینه میقاتی جه حفه، له و ده ورده به باره کانمان
 خستن، پینش ئیمه یش چه ند کاروانیکی دیکه گه یشتیبوون. خه لکه که
 پیچه ی سه ریان هینایه خواره وه، روو پۆشه کانیان وه لانا و خویان
 ته نها کرد. گه وه و بچووک ئیحرامیان پۆشی، لیره و له وئ گویمان
 له ته کبیرلیدان ده بوو. نه و حاجیانیه ی له جیگه ی جۆراو جۆر
 هاتبوون، خێوه ته کانیان له ده وری میقات هه لدا بوون... راستیه که ی
 میقات وه ها جمه ی ده هات، ده تگوت شاری مه دینه یه و له ناکاویک
 دروست بوو. من و به دریش ئیحراممان پۆشی و خێوه تمان هه لدا
 و ئالیکمان دایه و لایخان... دانیشتم و له زه رده په پ رامین، دهنگی
 جۆربه جۆر له ده ورممان ده هات: ترینگه و په قه ی قاپوقاچاخ، ناله نالی
 و شتر. دهنگ و ژاوه ژاوی خه لک، تومه ز له تاریکی لیک دابرا بوون،
 به بانگکردن، به کتریان ده دۆزییه وه. به در لای چیشتلینه ریک، نان و

مهلی برژاوی هینابوو، له بهردهم خپوهه ته که مان دانیشتین و
خواردمان، شنه بایه کی هینم و دلفرینی شه وانیش هلی کرد.

"هه ق ته علا وه سف ده کریت و پیناسه ناکریت"

ئیبین عه ره بی

به یانی، که وه خه بهر هاتین، زۆر به خیرایی هه وائیک به نیتو خه لکدا
 بلاو بووه وه، به شیک به پسته پست و هیندیکیش به ئاشکرا به گوئی
 یه کتریاندا ده دا. یه کیکیان په سندی ده کرد و پنی سه رسام ده بوو،
 ئه وانی دیش نکوولییان ده کرد و وه درویان ده خسته وه. به دریزایی
 ئه و به یانییه به دوودلی ماینه وه و راستی هه و اله که مان بۆ یه کلا
 نه بووه وه. خۆر ئاوابوو، بیستمان ده سته یه که به دوری خیه وتی
 قافله کاندایه سوورپینه وه و ده لاین: "خه لکینه! پایه داری بۆ قه تاده ی
 کورپی ئیدریس...". هه ندیک له خه لکه که ته کبیریان لئ ده دا و به شیکی
 دیش خۆیان لئ له خه تی مه یلان ده دا. به در له مه زۆر سه سه ری
 سوورما، گوئی:

- له حه جی یه که ممدا له که ل مه ولانا ئه بوو فتوح چووینه مالی ئیبین
 مووسا و چاومان پنی که وت، پیم وابوو جگه له خوا که س نییه
 ده سته لات و شکو له و بسینیت.

- به لئ به در، ئیسته خوا جله وی ده سته لاتی له ده ست ده ره یئاوه.
 دوو سه ده یه ده سته لات ته نئ له ژیر ده سته ی به نی مووسا دایه، به
 که یشتنی مه، دۆخه که به راوه ژوو بووه وه و ده سته لات له ده سته ی

وان دهرهات. پوژگار و تیده په پیت، خوا ده ستا و ده ست به ده ست لاتی خه لک ده کات. راستیه که ی ئو گوړانکاریه هیچ به هایه کی لای من نه بوو، ئه من خه می پینه کانمه وا دهریوینن، هیی ئه وهن شینیان بؤ بگیرم و بیانلاوینمه وه. هه ست به نازاری ناخم ده کم، له پرووی دهره ویشم خه ریکه پیست فری بدهم. به در یژیی ریکه نازاری پشت و هوزم زیاتر ده بوو. له بهر نازاری ئه ژنوکانم هه نگاهه کانم کورت بوو بوون، پوژانی دواپی، زور به سستی ریکه م ده بری. نیوه پرویه که به در ههستی به و پینه ی من کرد، تکای لئ کردم سواری و شتر بم، په تم کرده وه. دوو و شتره که ی خستن و لیفتکی به سه ر کوپاره کانی دادا و سیبه ریکی بؤ دروست کردم. کونده ئاویکی ته و او پی به سه ردا کردم. و یجا لئی خه وتم، به در ده یگوت زور بانگم کردی و قسه م له گه ل کردی، به لام بن دهنگ و هه ست بوویت. پاشان سه عاتیکی دیکه رویشتن، دیسان راهه ژام و به ربوومه وه. من له نیوان ئاگایی و ناناگایی بووم، به در گوتی که ی شتو وینه ته سنووری حه رهم، به مه یش به لینی خوم به جیهنا. سواری و شتره که بووم، به در یش بؤ وهی به رنه بمه وه، تووند به ستمیه وه. نازانم چه ندی دیکه مان پی چوو. وه ختیک چاوه کانم کرده وه، سه رم له سه ر رانی به در بوو، لیکدالیکدا پارچه په پرویه کی ته پی به ئاوی زمزم، به سه ر نیوچاوانمدا ده هینا، خه لیک زور له به رده م جمه یان ده هات. هه ر کومه له خه لیک ده رویشتن و ده ستیه کی دی ده اتن. له کوتاییدا چاوم ده که عبه توللای سه وز، هه لئه گوت. دانیشتم، به در زه رده یه کی کرد و منیش با ئاسته م بزه یه کم بؤ کرد. منی هه ستانده وه، چومه پال که عبه و پرومه تی خوم پیوه نووساند. ده ستم به ورته ورت کرد، به لام سه هیربوو هیچم گوی لئ نه بوو، ده م ده بزوی، و شه یش به ره تل له ده م ده هاتنه ده ر، لئ هیچم نه ده ژنه وت. ته ماشای به درم کرد، گویی قولاخ کردووه، ئه وسای دلنیا بووم قسه ده کم. زارم کراوه ته وه، زمانم ده جوولیت. قورکم

جۆشاوه، كه چى نه هيچ دهبيستم و نه درك به هيچ شتيك دهكهم. دانيشتين، نانمان خوارد و ئاومان خوارد، وردهورده لهشم دههاتوه سهرخۆ و چاك دهبوومهوه. بهدر گوتى دانه پۆژيک و كه ميکيش له شهو خهوم لى كه وتوووه. له پال شانى ئه، به دهورى كه عبدا سووراپينهوه و پاشان چووينه خانى حاجيه كان. ئه من خه وتم و به دريش ژوورىكى زۆر نزيكى له كن هه پهم به كرى گرت، ئه وشه وانهى نه ده خه وتم، به ئاسايى گويم له دهنگى بانگ ده بوو. به پى بۆ راخستم و له سهرى دريژ كردم، له پاشا له تهك مندا پال كه وت. جاريكى ديش زۆر به قولى خه وتمه وه. به در بهر له من وه ئاگا هاتبوو، به يانيش پۆژى هه ينى بوو. برديه گه رماوى خان و له چلك و چه پەلى ريگه پاكي كردمه وه. جه ستهى به زهيت چه ور كردم و جليكى نوپى ئيحرامى ده بهر كردم. پاشان نان و ههنگوين و شيرىكى گه رمى بۆ هينام و خواردم. خوشى بۆ گه رماو چوو. دواتر بۆ نوپژ كردن چووينه مزگه وتى هه رام.

له نزيك مه قام دانيشتم، خه لك ده ستيان به مينبه ره وه گرتبوو، چاوه پنى هاتنى و تاريژيان ده كرد، زۆرى پينه چوو به جليكى ره شى قه ترانى ده ركه وت، دوو پياوى به دواوه بوون، ئالاي ره شيان به ده سته وه بوو. به ره و لاي به رده ره شه كه چوو و ماچى كرد، پاشان سه ر دوانگه كه وت دروودى بۆ په يامه ين و ئاله كه ي نارد و نزاي بۆ چوار خه ليفه و خاوخيزان و ناسر خه ليفه ي عه باسى كرد. دواتر دوعاى بۆ ميرى نوپى مه ككه، قه تاده ي كورپى ئيدريس و مه ليك عادلى ئه يووبى كرد. ئينجا نوپژى كرد و پويشت، خه لكه كه دواى ئه، دوانگه كه يان لا برد. دانيشتم ته ماشاى پۆله كو تره كانى هه پهم ده كرد، كه چۆن ئاسمانى ئه ونيان پر كردبوو، له گه ل ئه و كو ترانه دا دلم له سه ر كه عبه ده نيشته وه. به م جۆره، تاكوو بانگى عه سر درا، چه ند سه عاتيك له وى مامه وه. پاشان هه ستام و چوومه مه قامى ئيمامى ماليك تا نوپژى له دواوه بكه م.

له دەسپینکی حەجدا، چەند پوژژیکم بەم چەشنە بەسەربرد، مەککە پوژژ دواى پوژژ، جەنجالتەر دەبوو. باژێرپی بەرانبەر مەسەعا جوولەیهکی زۆری پێ کەوتبوو، بەتەواوی بووژابوو. حاجیان کالا و کەلوپەلی نوێیان هینابوو، دەنگی کپیار و فرۆشیار بە هەموو لایەکدا دەچوو. دووکانەکان شەوان بە هیچ جۆریک دانەدەخران. دووسنی کەس لەسەر یەک دووکان دەبوون و بە تۆرە دەخەوتن، تاکوو مەوسیمی حەج تەواو نەبوا، نەدەچوونەو مالهە. لەنیو ژوورەکانی خۆمان گۆیمان لە دەنگیان دەبوو، لە زمانی هیندیگان تی دەگەیشتین و لە هێی زمانی ژمارەکیشیان حالی نەدەبووین. بەدرم ناردە بازار، بە پارەى میسری، خواردن و خۆراکی کپی، درهەمی یەمەنی و ناسری و ئەرتەقی و خوارزمی هینایەو. حیسابی خەرچکردنی پارەکە، بیزاریان کردم، هەرچی پێم بوو دامە بەدر، ئەویش بە کەیفی خۆی سەرفی کرد، دواتر هیچ درهەم و دیناریکمان لا نەما.

من بەیانیان زوو دەچومە حەرەم، تا دواى نوێژی عیشا نەدەگەرمامەو، خەریکی پەرسەش بووم، بە زیکر و نوێژەو مژوول دەبووم، هیندە دەووستام تا پێنەکانم سەر دەبوون، هیند دەگریام تا ئاو لە چاوەکانم دەچکا، هیندە دەسەتم بە دیواری کەعبەو دەگرت، تاکوو قۆلەکانم شل و شەکەت دەبوون. هەر گافنیکیش تیشکی خۆر بیزاری کردبام، دەچومە بن دیواریک یان دینگەیهک و قورئانم دەخویند، بەدریش ناوہناوہ نان و ئاوی بۆ دەهینام. وەختیکیش فەریزەى حەج دەستی پێ کرد، ئەرک و واجباتەکانم ئەدا کردن. هەر لەگەل کۆتایبەتانی ئەرکەکانی حەج، باژێرەکان هینوربوونەو، حاجیەکان بۆ مال و ولاتی خۆیان گەرمانەو، پالەپەستۆ و حەشامەتی حەج نەما، دنیا بوو بە ئاشی ئاو لێپراو. ئەوہی چەند سالاہ بوو نیازم بوو بیکەم، کردم. ئەو دوو وشترەى بە سەفەر هیلاکم کردبوون، بە نرخیکی باش بە حاجیانم فرۆشتنەو، پاشان

وشتريكم بۆ بەدر بە كرى گرت و لە گەل قافلە يەكى مە غريبى ناردم
بۆ بيجايە، تاكوو مەريەم و زەينەبم بۆ بيتنيتە مەككە. بەرپم كرد و
پيم گوت:

- لە بيجايە بەندە يەكى بەهيز و ولاخيك بگرە، مەريەم و زەينەب بخە
نيو كە ژاوه يەك و بيانھينە، بەلام تكايە خوتان لە ئاوى دەريا دوور
بگرن، چونكە من خەمى كچە بچكولانە كە مە.

"خۆشه‌ویستی ئەگەر گشتگیر نه‌ییت، بێ به‌رههه‌م ده‌ییت"

ئین عه‌ره‌بی

به‌در پو‌یشت و منیش به‌ دوای خانوویه‌کی کریدا گه‌رام و دو‌زیمه‌وه. خانووه‌که زۆر له‌ هه‌رگه‌م دوور نه‌بوو، به‌لام هه‌وشه‌ و باخچه‌ی نه‌بوو، هه‌ر ده‌رگه‌م کردباوه، خۆم له‌سه‌ر رینگه‌ ده‌دیته‌وه. کاتیک له‌سه‌ر جینگه‌که‌م پال ده‌که‌وتم، گویم له‌ ته‌قه‌ و ته‌په‌ی پنی ریبواران ده‌بوو. چوومه‌ ناو کۆپی ده‌رس و ده‌وری هه‌نبه‌لییه‌کان، پیتستر له‌ ئەنده‌لوس شتی وام نه‌دیوو. ئیواران له‌گه‌ل زۆر له‌ سو‌فیه‌کان داده‌نیستم، به‌ ده‌یانیان سه‌ر به‌وان بوون. له‌ پو‌ژهلان و پو‌ژئاوا و شام و یه‌مه‌نه‌وه هاتبوون. به‌شیکیان مورید بوون، هیندیکیان نیوه‌مورید بوون. له‌ سه‌روسه‌کو‌تی هیندیکیشیان دلنیا‌بووم، که‌ نه‌ زانست و مه‌عریفه‌یان پتیه‌، نه‌ که‌سی نوورانی و عیریفانین. به‌شیکیان خویان لیم نزیک خسته‌وه، به‌شیکیشیان لیم دوورکه‌وتنه‌وه.

چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک به‌م حاله‌ مامه‌وه، پو‌ژیک له‌نیو کۆری فه‌قیانم که‌سه‌یکم بینی، نیوچاوانی له‌ پانیدا وه‌ک کتیبیکی کراوه‌ وابوو. به‌ ریشی سه‌پیه‌وه، ده‌تگوت قه‌ندیله‌ دانراوه. به‌ بزهی به‌رده‌وامی، ده‌لیی

گزهنگی به ره به بیان بوو. له ناخه وه ههستم به سام و هه بیه تی کرد، به لام هیچ قسه یه کم له گه لدا نه کرد.

وهک که سینیکی نزیکی و ناسیاو باوه شم پیندا کرد، نه شمده زانی کتیبه. خوایه ده بن ئه مه میخی من نه بیت؟ دهی خوایه بیکه به میخی من، خوایه! نووری تو، له روخساری ئه و پیاوه دا ده بینم، میهره بانئی تو، به ته ویلیه وه دهره وشیته وه، به ره که تی تو، له بزه و خه ندهی ده قامریته وه، لووتفی تو، له چاوه کانی بلتسه ده دات. خوایه بۆم بکه به میخیک، دلمی بن چه سپا و سینه شمی بن ئاوالا بکه، له ریگی ئه و پیاوه وه، به لیتی خۆت ده گه ل من به جی بینه. له کوتاییدا گوتی:

- دئی بۆ لام، یان من بیتم بۆ لات؟

- من دیمه خزمه تت قوربان!

- ده که وایه به یانی له مه قامی ئیبراهیم به دیده نی یهک ده گه یین.

به یانی له مه قامی ئیبراهیم به دیداری زاهیر ئه سفه هانی شادبووم. یهک سالی ره به ق له دهرسی ئه و دانیشتم، یهک شه و رۆژیشم به زایه نه دا. هه موو ئه وهی ده یزانی فیزی کردم، هه موو ئه وهی ده یشمزانی له گه لیدا ئه زمونم کرد. هه ر به یانییهک، که ده چوومه لای، دهستی ده خسته سه ر سینه م و نزای پاریزه بندی له سه ر ده خویندم. ده ستمان به خویندنی وانه که مان کرد. شه وان، که ده مو یست مؤله تی لی وهر بگرم و دهرچم، دهستی ده خسته وه سه ر سینه م و نزای پاریزه بندی له سه ر ده خویندمه وه. به دل و ههستی پر به ره که ت و خو شنو و دییه وه، به ره و مال ده بوومه وه. ئه و نزای پاریزه بندی کرده نه ریت و قه ت له بییری نه ده چوو. ته نانه ت جاریک به بن ئاگاداری وی چوومه وه ماله وه، هات به تووندی له دهرگی دا، که کردمه وه، ده بینم ئه وه، نزاکه ی له سه ر خویندم و رۆیشت. زاهیر وهک میخیک ره فتاری له گه ل ده کردم، به لام مه قامی من له گه ل ئه و، ئه و هیوایه ی پوکاندمه وه. شتیک هه بوو نه مده زانی چیه، نه شمده توانی لیکه بدمه وه... به لام له وه ده چوو ئه و دوو میخه ی

ناو باخه لم توانستی بۆنکردنی دوو میخه که ی دیکه یان پیتا بم! سهیره! ئەو ماسته موویه کی تیدایه، بۆیه وا سه و داسەر بووم. هەر ده لئی نیوه ی له مرووف و نیوه که ی دیشی فریشته بوو. نور، نیوه ی دلای وی پرووناک کردبووه وه، نیوه ی دیکه یشی به خوین و گوشت داپوشرابوو. عاریفه و عاریف نییه، ده توانی و ناتوانیت، ده کری که رامهت له سهر دهستی روو بدات، ده شی پرویش نه دات. هیندیک جار راسته ده پیککی و هیندیک جاریش سه رچیخ ده چیت، به لام راستیه که ی پایه و مه قامی ئەو له مه که زور بالاییه. حاکمی مه که ریژی ده گریت و بویری ئەوه ی نییه له ئیمامه تی مه قامی ئیبراهیمی لای بدات. کافیک حاجیانی فارس له مانگی ره جهب و زیل حیججه دین، به ره که ت له جله کانی و هه رده گرن، ده وسه کانی^۱ به پیروز ده گرن، له مزگهوت خه رمانه ی له ده ور ده که ن. به دریزایی شه و، له پیش قاپیه ی ده رگه که ی، هه لده کورمین. کاتیک مه وسیمی ئەوان دیت، شیخ به زمانی فارسی ده دویت و وانه ده لیته وه.

له و ساله ی، که ئەو شیخه منی خسته ژیر سایه ی خۆی، هەر له و ساله ی که ئەو شیخه منی خسته ژیر سایه ی خۆی، مه ریهمی هاوژینم، له نیو که ژاوه یه کی قه شهنگی مه غریبی و، زهینه بی کچیشم له نیو تابووتیکی دارینی داخراودا، گه یشتن. سه ره تا به درم بینی، زور کز و لاواز بووبوو، ده تگوت به دریزایی ریگه که، هیچی نه خواردوو، پیری زیاتر له رووی ده رکه وتبوو، ته نانه ت ده موچاوی ره شی، له گه ل قژی سه پید، که وتبوونه مملانی. له ولاخ خۆی هه لدایه خواره وه، منیش به ره و لای چووم، وه ک مندالیککی بچووک ده سستی به گریان کرد. هه والی مه رگی زهینه ب بۆ من کتوپر نه بوو، دوو پوژ پشتر خوا ئەوه ی بۆ که شف کردم. کفن و که لوپه لی شۆردنم ئاماده کردبوو، چاوه نوپی گه یشتنی ئەوانم ده کرد. تابووته که مان به ره و

^۱-حییه کانی.

گورستانی (معهلات) برد و شوردمان. دواى نويژى نيوهړو نويژى مردوومان لهسهر كرد. پاشان به دهستهكانى خوم ناشتم، لهگهل چهند نهسرېنيكى گهرم خستمه نيو گوره بچووكهكەى. من دهزانم نهو وهك گهلايهكى بچووكى ياسهمن، بهسهر پووبارى خهم و پهژارهى جاويدانى باوكيدا سهر دهكات.

زاهير هات دلنهوايى و پرسهم لى بكات، منيش بويژى نهوهم كرد پنى بلیم: بهقهد قهبارهى خوشهويسستم بؤ زهينهب، دلّم كونيكي گهورهى تى بووه. هر لهو رۆژهى لهدايك بوو، جيم هيشت، نهو رۆزگارەى نهو ههراش بوو، جيم هيشت، نهو رۆژهى مهرك پتچايهوه، لاي نهبووم. ئهري پيم بلی: نهمن چ باوكيكم؟ بزهيهكى كرد و منى لهباوهش گرت. شهپوليكي ميهرهبانى دايرتم، زهحمهته هيچ دايك و باوكيک ههستيان بهم خوشييه كردبیت، نهوسا گوتى:

- نهبووزهينهب، پتوانهى خوا زور دهبيت و له كهمى نادات. نهگهر خودا تاي تارزوويهك سووك بكات، تايهكهى ترى قورس و سهنگين دهكات. ئهري تو نه مهت ناويت؟

- نهى چون نامهويت؟

- دهى گوى له كهلامى خودا بگره...

وهك نهريتي ههميشهى قورئانخويندنهكهى، چاوهكانى نوقاندن و منيش وهك نهو، چاوهكانم ليك نان، دهستى به خويندنهوهى ئايهتى: 'لكى لاتاسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما اتاكم' كرد.

دواى نهختيک دلدانهوه، زاهير ههستا و گوتى:

- مۆلهت بؤ (فهخرى نيسا)سى خوشكم وهريگره، بابيت سهرهخوشى له ئوم زهينهب بكات.

- نهگهر پيت خوش بيت مهريهم دهنيرمه لاي نهو، با نهو نهزيهت نهكيشيت.

- نا نهو بهرهبهري عهسر ديت.

- ئىمە دانىشتىبووين، فەخرى نىسا ھات و سلاوى لىن كىردىن. پىشىر
گويم لە دەرسەكانى گرتىبوو، كە لە مالەو دەيگوتنەو، خەلكىكى
زۆر پوويان تى دەكرد، وەختىكىش پىرپوو وازى لە دەرسگوتنەو
ھىتا، بەلام راستىيەكەي، يەكەمجار بوو پەنگ و پووي بىيىنم. ئەو،
بە چەند سالىك لە زاھىر گەورەتريوو، بەلام وەك دايكى تەماشاي
دەكرد و پىزى لىن دەگرت. لەناوہ پاستى ژوورەكە وەستا و بە
كنەكنەوہ گوتى:

- كامتان ئىين عەرەبين؟

ھەستام و پووي قسەي لە من كىرد و گوتى:

- پۆلە! خودا پاداشتت فرە بكات و سىنەت گوشاد بكات.

- خودا خىرت بنووسىت پوورئ.

پاشان چووہ ژوورى ژنان و سەرەخوشى لە مەريەم كىرد. دانىشتىم،
ھەموو لايەك بىدەنگ بوون، مەگەر ئحم ئحم و دەنگى تەسبيحات بە
سرتەسرت ھاتبا، دەنا مەجلىس كىشومات بوو. پرسە كۆتايى ھات،
من و مەريەمىش دەرگەي خەمانمان بەسەر خۆماندا داخست.
ويستىم لەگەلى درىژىم، ھەستىم كىرد زۆر لەگەلم گۆراوہ. كىشى
لەشى، زۆر زيادى كىردبوو، ھەر دەلئىي نە سەفەرى كىردووہ و نە
منداليشى مردووہ. جىگەي پاخست، جىي خۆي لە ھىي من جيا
كىردەوہ. لەبن ديوار پالكەوت و پىشتى تى كىردم. لەبارەي
خزموكەسانى بىجايە پرسىارم لى كىرد، وەك غەريبەيەك وەلامى
دامەوہ. لە تەندروسىتىم پرسىي، وەلامى نەدامەوہ، گويم لە كىراني
بوو. بىرپارم دا تا ھىتور نە بىتەوہ، وازى لى نەھىتىم. من خەوتىم، بەلام
پىتم وا نىيە ئەو خەوتىت. بەياني پۆزى دواتر، خواردنى بۆ ھىنام، لە
ئادگارىوہ ديار بوو، قسەگەلىكى زۆر پىن بوو، وا ديارە شوو
ئامادەكارىي بۆ كىردبوو، لە ئاخىرى ھاتە گۆ:

- دەمەويت بگەپىمەوہ بىجايە.

چاوه‌کانم هه‌لبړین و ته‌ماشام کرد، ئه‌ویش به‌رهو شویتینکی دوور نیگای کرد، پیم گوت:

- تو ئیستا له باشترین شوینی زه‌وی سه‌نگراویده‌وه، که‌چی ده‌ته‌ویت بچیده‌وه بیجایه؟

بیده‌نگ بوو، هیچ وه‌لامی نه‌دامه‌وه. لیه‌کانی کشتکردن و خوی له ته‌ماشاکردنی روخساری من دوور گرت، پیم گوت:

- گوینگره مه‌ریه‌م، پیکه‌وه تالای مه‌رگه‌ی زه‌ینه‌بمان نوش کرد، پیت وانه‌پیت هر تو سکت سووتاوه. پروو له خوا بکه و له‌به‌ری بکرووزیوه، وابه‌سته‌ی دیواری کابه به، خه‌م ده‌روات و سیتیووری دلت دیت.

- ئه‌بووزه‌ینه‌ب باشتره لیم بکه‌رپیت برۆم، هیچ پرس‌سیاریک له‌باره‌مه‌وه مه‌که. ئه‌گه‌ر خوا هیچی بو که‌شف نه‌کردوویت، چاکتره هر نه‌یزانیت.

ئه‌س‌رین تنۆک تنۆک به‌سه‌ر پرویدا ده‌هاتنه‌ خواره‌وه. له‌ ده‌ورم هه‌ستا و رویشت، گویم له‌ ده‌نگی گریانی بوو. سه‌رم له‌ و ژنه سوور مابوو، ده‌زمانی بو دیداری من چهنده تامه‌زرۆ وعه‌وداله، به‌لام کۆس‌تکه‌وتن و سکسووتان، دیداری منیان له‌بیر بردبووه‌وه. نانم خوارد، هر بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ئاخۆ چیی بکه‌م باشه، وه‌لی، چهندی کردم هیچ وه‌رامیکم ده‌ست نه‌که‌وت. چاوه‌کانم نووقاندن، هیچ که‌شف و که‌رامه‌تیکم بو نه‌هات. چووم له‌ سووچی ژووره‌وه ده‌گریا، گوتم:

- جارئ بمینه‌وه تا حج ده‌که‌یت، پاشان ئه‌گه‌ر پیت خوش بوو بکه‌رپوه.

"خۆشه‌ویستی نه‌ینییه‌کی خواکرده"

ئیبین عه‌ره‌بی

مانگی په‌مه‌زان هات، خه‌لکی مه‌ککه به ته‌پل و به‌زموره‌زم
پیشه‌وازییان لی کرد. هه‌سیره‌کانی مزگه‌وتی هه‌پام نوچی کرانه‌وه،
هه‌ر ئیمامه و سووچیگی مزگه‌وتی گرت و نویژی ته‌پراویحیان ئیدا
کرد. مزگه‌وت پر له مۆم و مه‌شخه‌ل بوو، ته‌نانه‌ت به‌شیک له
گۆره‌پانه‌کانی، وه‌ک رۆژی رووناک، ده‌دره‌وشانه‌وه. به‌سه‌ر هه‌موو
مناره‌یه‌ک چرایه‌ک دانرابوو، دوا‌ی فتارکردنه‌وه داده‌گیرسان و تا
ئیمسا‌اککردن نه‌ده‌کوژینرانه‌وه. کاتی وانه‌گوتنه‌وه‌ی منیش گۆرانی
به‌سه‌ردا هات و که‌وته دوا‌ی نویژی به‌یانی، فه‌قینانم ورده‌ورده زۆر
بوون، تا ژماره‌یان گه‌یشته سه‌ت که‌س. زاهیریش له‌نیو فه‌قینان
داده‌نیشته و زانستی خۆراوا‌ی له‌من وه‌رده‌گرت، ئه‌منیش دوا‌ی
عه‌سران ده‌چووم زانیاری خۆره‌ه‌لاتم لی وه‌رده‌گرت. ئه‌گه‌ر
مه‌سه‌له‌یه‌کی لی عاسی بووبایه، ده‌چوو له‌فه‌خری نیسای خوشکی
ده‌پرسی و به‌یانی وه‌لامه‌که‌ی بۆ ده‌هینتاینه‌وه. فیکر و خه‌یالم که‌وته
سه‌ر ئه‌و ژنه، داوام له‌ زاهیر کرد، پێگه‌ بدات وانه‌ی له‌کن بخوینم.
- ئاخ‌ر ئه‌و پیری‌بووه و وانه‌ نالیته‌وه.
- ده‌چم به‌ته‌نیا له‌گه‌لی داده‌نیشم.

- باشه بهیانی مؤلتهت بۆ وهردهگرم.

دواتر مؤلتهتی بۆ وهرگرتم. بهره بهری ئیواران پاش ئه وهی کاروباری ماله وهی تهواو ده کرد، ده چوومه مالیان، له بهر ده رگه دای دهنیشاندم، زانستیکی به سوود و بی گهریوگول و شیرینی پی ده گوتمه وه. راستیت ده ویت، ئه و تامه ی له زانستی ئه وم گرت، له زانستی هیچ پیاو یک وهرم نه گرتبوو. له گه ل ئه ودا، کتیب دوا ی کتیب و ژیننامه دوا ی ژیننامه م ده خوینده وه. هه رکه له باسیک ده بوینه وه، به باسیکی دیکه وه سه رقالم ده بووین. هه رگیز له قسه کانی مه لوول نه ده بووم، ئه گه ر زانیبام به شتیکه وه خه ریکه، بۆ ئه وه ی زنجیره ی قسه کانی نه پچرینیت، خیرا ده چووم کاره که م بۆ جیه جی ده کرد. ئه گه ر که سیک هاتبایه ژووره وه، ده دیدیت من خه ریکی حه وشه مالییم و ئه ویش قسه ده کات، من خه ریکی جلسورینم ئه ویش ده ویت، من خه ریکی ئاگر کردنه وم، ئه ویش وانم بۆ شه رح ده کات، من خه ریکی ئالیكدانی ئازه لانم، ئه ویش زانستم بۆ هه لده پیزیت، وهختیکیش خورئاوا ده بوو، له خزمه تی مه ره خهس ده بووم.

هه موو ئه و پوژانه ی له خزمه ت ئه و به سه رم بردن، بۆ زه خیره ی عه قلم بوون، ته نی پوژیک نه بیت، خوا وای کرد بۆ به رژه وه ندی دلم بیت. ئه من له بهر ده رگه ی دانیشتمبووم، کچیک خوی دایه لاوه و ویستی بیته ژووره وه، قه ت قه ت چاوی وا جوانم نه دیتبوون، گو تی: - سلاو پووری.

فه خیره ی نیسا پیی گوت فه رموو "وه ره ژووری"، هاوکات دلی منیش پیی گوت: "وه ره ژووری"، له یه ک کاتدا هاته ژووره که ی فه خری نیسا و ژووره وه ی دلی من. به لئی، ئه وه نیزامی کچه چاو جوانه که ی شیخ زاهیر بوو، کتیبی بۆ پوور و باوکی ده خوینده وه، ئه من هیندیک له و کتیبانه م خوینده بوونه وه و هیندیکیشم نه خوینده بوونه وه، به لام راستیه که ی هه مدیس که لکه له ی خوینده وه یان که وته وه خه یالم. هه موو جاریک دوا ی من، لای پووری ده رسی ده خویند. له کاتی

دهرچوونم، گویم له قسه‌ی پووری بوو ده‌یگوت کچم ناوی خوا
بینه و ده‌ست پئی بکه. گویم قولاخ کردن، به پواله‌تیش خه‌ریک بوو
پینچه‌ی سه‌رم لوول بکه‌مه‌وه، به نه‌نقه‌ست خۆم ده‌خافلاند، تا گوی
له ده‌نگه پر سۆز و شیرینه‌که‌ی بگرم، که وهک تنۆکه بارانیک پڑایه
سه‌ر دلم. گوتم:

- خاتوو فه‌خری نیسا، ئه‌و کچه چیت بۆ ده‌خوینینه‌وه؟
به‌رله‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه، گوتم:

- چه‌زم لینه‌ منیش هر له‌به‌رده‌رگه، له‌و خویندنه‌وه‌یه‌دا به‌شدار بم.
- خوا یاریت به‌یانی وا ده‌که‌ین.

بوو به‌ ده‌رسی عه‌قل و دل. به‌ مناره‌ی بینایی و به‌سیره‌ت، به
شوعله‌ی جه‌سته و پووح. ئه‌من پرسیارم ده‌کرد و ئه‌ویش داوای له
نیزام ده‌کرد وه‌رام بداته‌وه، نیزامیش پرسیارم ده‌کرد، فه‌خری نیسا
داوای له‌ من ده‌کرد وه‌لام بده‌مه‌وه. به‌دریژی وانه‌خویندن و
کتیبخویندنه‌وه، نه‌ من به‌ راسته‌وخۆ قسه‌م له‌گه‌ل ئه‌و کرد و نه
ئه‌ویش قسه‌ی ده‌گه‌ل من کرد، ته‌نی له‌ ریگه‌ی پووریوه قسه‌مان
ده‌کرد. له‌وپه‌ری ئه‌نده‌لوسه‌وه بۆ مه‌ککه‌ هاتم و کلیلی پووحی منی
دۆزییه‌وه. ها ئه‌وه‌ته ئه‌و کچه له‌ ده‌رگه‌ی دلی منی دا، هر ده‌لئی
قه‌ت که‌س لینی نه‌داوه. نیزام له‌ سینه‌مدا چرایه‌کی پرسنگداری
داگیرساند، له‌ژیر پووناکی ئه‌و چرایه‌دا چه‌ند گوشه و سووچینکی
دلی خۆم بینین، پیشتر قه‌ت نه‌مبینی بوون. قوژبنی چۆلوهوئل،
ژووری داخراو، چه‌ندان ژیرزه‌مین، هه‌ستی ناسک له‌نیویاندا
به‌سه‌ریه‌که‌وه که‌له‌که بووبوون، نه‌کرا بوو بۆ ژیانی من ده‌ریانخه‌ن.
به‌رده‌وام، له‌ هه‌مو پوژ و شه‌و و چرکه‌یه‌کدا، خه‌یالی هیور و نارام
ده‌کردمه‌وه. وه‌ختیک ده‌منووسی پووی جوانی له‌نیو هه‌موو پیتیکدا
ده‌رده‌که‌وت. وای له‌ چاره‌کانی، ده‌لئی پیتی (حان)، که‌ بابای
خۆشنووس نزیکه‌ی دانه‌پوژیک پیوه‌ی خه‌ریک ده‌بیت. ئای له‌ لووتی
جوانی، که‌ له‌ ریگی و راستیدا وه‌ک پیتی (دال) وایه، که‌ سه‌رواو

سه‌ردیږی پې ته‌واو ده‌بیت. وای له لیوه‌کانی، ږنک له وبقاری پیتی (ټا) ده‌چن، که بیده‌نگیش ده‌بیت و ده‌خنیت شیوه‌ی پیتی (یا) ده‌کن! ئه‌ی جوانی لاجانگی؟ ده‌لئی هه‌مزیه له ده‌ستی ئه‌لفه‌که‌ی ږای کردووه! ئه‌ی بؤ ده‌موچاوی نالین، ده‌لئی کتیبیکې نورانییه فریشته‌کان نووسیویانه‌ته‌وه.

ئه‌ی زیره‌کیه‌که‌ی! ئاماژه ئالوزه‌کانی به پوره زانا و به‌حورمه‌ته‌کیشی که‌شف نه‌ده‌بون. کاتیک له‌باره‌ی شتیک پرسیاری لئ ده‌کرد، وه‌لامیکې دوورودیږی ده‌دایه‌وه، به‌سه‌ره‌تای قه‌سیده‌یه‌ک کوتایی پې ده‌هینا. وه‌ختیک ده‌چومه‌وه سه‌ر پاشکوی قه‌سیده‌که، ده‌میینی هه‌موو غه‌زله‌ی جوانن. کاتیک فه‌خری نیسا پرسیاری شتیکې لئ ده‌کردم، منیش وه‌لامیکې دریژترم ده‌دایه‌وه، شایه‌تیشم به شیعریک ده‌هینتایه‌وه، نیزام ده‌یزانی باقی قه‌سیده‌که نامه‌گه‌لیکن له ناخی دل‌وه بؤی ده‌نیزم و شیت و شه‌دای بووم.

سه‌ره‌تا چند هه‌فته‌یه‌ک، نیزام له‌پیش ده‌رگه داده‌نیشتم، پوریش له‌دواوه و منیش له‌کن کوسپه‌که‌ی. به‌دریژی ده‌رسه‌که نیزام ده‌بینی، پوریش ناگای لئ نه‌بوو. کچه چاروگه‌ی سه‌ر ده‌موچاوی شل ده‌کرده‌وه، چاو و گونا و لیو و سینه‌که‌ی، ده‌لئی گومی پږ دوږ و مرواری بوون.

ږوژان هاتن و ږوژان چوون، دوو هینده‌ی ده‌رسه‌کانی شیخ زاهیر، ده‌رسه‌کانی فه‌خری نیسام ئه‌زبه‌ر کردن و تیان گه‌یشتم. ئه‌و پیره‌ژنه به‌سته‌زمانه له‌گه‌ل ده‌رس و ده‌ورم مژوول بوو، جاری وا هه‌بوو کتیبم دووباره بؤ ده‌خوینده‌وه، درکی به‌مه نه‌ده‌کرد و له‌بیری ده‌کرد. چاوم له‌ نیزام داده‌گرت و ئه‌ویش چاوی لئ هه‌لده‌تاکاندمه‌وه. ده‌ستمان به کتیبیکې نوږ ده‌کرد، ده‌مانزانی هه‌فته‌ی ده‌خایه‌نیت، هه‌فته‌یه‌ک وه‌ک مه‌لنکی سه‌رلنیشواو به نیوچاوانی نیزامدا ده‌هاتم و ده‌چووم. هه‌فته‌یه‌ک وه‌ک شاعیریکی نوږ، له‌جوانی ئه‌و کچه ئه‌سفه‌هانیه ږه‌سه‌نه ږاده‌مام. هه‌فته‌یه‌ک له‌ ماچه‌کانی ورد

ده‌بوومه‌وه، که وهک چرۆی شه‌که‌تی خه‌زان له ئاسمان ده‌که‌ونه
 ته‌قله‌بازی و له‌سه‌ر ده‌می ده‌نیشنه‌وه. هه‌فته‌یه‌ک له جووله و بزای
 ده‌سته ناسکوله‌کانی، له چاوه ژیرپیااله‌کانی، له لیوه گولینه‌کانی،
 راده‌مام. هه‌فته‌یه‌ک له ئه‌گریجه‌کانیم ده‌روانی، که ده‌که‌وتته سه‌ر
 لاپروومه‌ته‌کانی و رووشانه‌که‌ی سه‌ر رووی ده‌شارده‌وه. منیش به
 شاردرنه‌وه‌ی ئه‌و رووشانه، نیگه‌ران ده‌بووم، هیمام بۆ ده‌کرد
 زولفه‌کانی وه‌لا نیت، ئه‌ویش به پینکه‌نینه‌وه وای ده‌کرد. که
 پینده‌که‌نی، رووشانه‌که‌ی قوولتر ده‌بووه‌وه، له‌گه‌ل قسه‌کردنیشی، والا
 ده‌بوو. رووشانیک، لیواولتو بوو له ژیان. منیش چه‌ند جاریک به
 بیده‌نگی، ئاماژه‌م بۆ چه‌ناگه‌م ده‌کرد، که به مندالی به‌په‌لی دارچواله
 له مورسییه‌ بریندار بووبوو، ئیسته‌یش له‌بن ریشم شراوه‌ته‌وه. نیزام
 رووی گرژ ده‌کرد، چه‌زی ده‌کرد رووشانه‌که‌م ببینی، منیش ریشم
 لیک ده‌کرده‌وه ته‌ماشای بکات، به‌لام نه‌یده‌دیت. به‌گیانبازی و
 پروقه‌یمی، خۆم نزیک ده‌خسته‌وه، تا له‌ودیو ده‌رگه‌وه پروم ببینیت،
 فه‌خری نیسایش، ده‌یبینی من زیاد له پتویست نزیک بوومه‌ته‌وه.
 نه‌یسا^{١١}، من به خشکه‌خشک و نیزامیش به خیشه‌خیش، لیک نزیک
 ده‌بووینه‌وه. چاوی ده‌برینه‌پووری، له کاتی بیئاگاییدا ده‌رفه‌تی
 ده‌هینا، ده‌ستی دریژ ده‌کرد و به‌روویا ده‌هینام: وه‌ها راده‌چله‌کیم،
 ده‌تگوت مندالم و بۆیه‌که‌مجار له ئاوم هه‌لده‌کیشن. ئه‌و، چاوی
 له‌سه‌ر پووری هه‌لنه‌ده‌گرت و ورده‌ ورده‌یش ده‌ستی به‌ریشمدا
 ده‌هینا. چه‌ند جار ده‌سته‌کانی رینگه‌یان هه‌له‌ ده‌کرد، ده‌ستی ده‌که‌وته
 سه‌ر ته‌ویل، لووت و ئه‌برۆم. که‌ره‌تیک ده‌ستی له‌ده‌م نزیک
 خسته‌وه، منیش ماچم کرد، له جووله‌م خست و تووند به‌ده‌مه‌وه
 نووساند، دووسی جاری دیش ماچم کرد. سه‌یری ده‌موچاویم کرد،
 سووره‌لگه‌را، خوینی تیدا تیزا و سووکه‌له‌ریکی گرت، تووشی

^{١١}-به‌هه‌رحال.

هه ناسه فرکێ بوو، پاشان به تووندی دهستی خسته سه ر لێوه کانم و کیشایه وه.

نیزام هه موو کاته کانێ داگیر کردبووم، هۆشی پفاندبووم. به ر له واده ی خۆی ده پۆیستم، له سه ره وه ی رینگه ده وه ستام، تا له نیوان مالی باوکی و پووری بیبینم، زۆر به پۆشته و په رداخ و رینگوپینکی رینی ده بیری. چاره گه یه کی به سه ره خۆیدا هه لده کیشا و که میک پرویشی داده پۆشی. ئه گه ر کتیب یان قاپله مه یه ک یان خوار دینکی پێ بوایه، به ری پووی خۆی پێ ده گرت، ئه وسه له پۆیشتن خاو ده بووه وه و چیتزی منیش زیاتر ده بوو. وه ختیکیش ده رده چوو، له هه مان شوین ده وه ستامه وه، به دوایدا ده چووم، ده یزانی شوینی که وتووم، تا ده گه یشته وه ماله که ی، چاوم تیدا نز ده کردنه وه، ئینجا ده گه پامه وه مال. به خه یال جه سه ته ی ئه وم داده تاشی و به دریزایی شه وان به عیشق و ئه وینه وه قسه م بۆ ده کرد و ده ملاوانده وه. رۆژیک له بازرگانیکی عیراقی به نده کاغه زیکم کړی، که له شاری موسله وه هیتابوونی، ده یگوت کاغه زه کان زۆر باشن، حوبره که هه لده مژن و به سه ریانه وه په رش نابیت. ژاوه ژاو و ناله ی ژووره کانێ دلم، خسته سه ر نووکی قه له م و به شیعر بۆ نیزام ده ربیرین و ناوم نا: (ترجمان الاشواق).

"هەر خۆشه‌ويستيهك هۆيه‌كه‌ى زانرا، كۆتايى پى دىت"

ئىين عەرهبى

مەريەمى ھاوژىنم بى ماچوموچ مائاوايى لى كردم، پووى لى
 ۋەرگىترام و بە توقە و دەست ماچكردنم، خۆى پەرانده‌ۋە و پۆيشت.
 لەگەل كاروانى حاجيانى مەغريب، كەژاۋەيەكم بۆ بەكرى گرت و
 بەرپىم كرد، لە جەددەش تا عىزاب سوارى كەشتى دەبوو. زياد لە
 خەرجى رىنگە پارەم داين، ھەروەھا ئەو بەندەيەى بەدر لە پۆژى
 ھىنانى مەريەم، لە بىجايە كرىبووى، پىم بەخشى. ھىچ ۋەسىيەتىكم بۆ
 نەكرد. ئەو لە دلم ھاتەدەر، منىش بەبىن خوداحافىزى، لە دلى ئەودا
 چومە دەر. خوا ۋاي وىست، ديارە مەككەيش ھەروا خواستى
 لەسەر بوو. ھىندىك خۆشەويستى ھەن، تەنى لە ۋلاتى خۆيان
 نەشونما دەكەن، بچنە ۋلاتانى دىكە سىس و زەرد دەبن و دەۋەرەين.
 خۆشەويستى ئىمەيش نافوورەيەك بوو ھەر لە ئەندەلوس ئاۋى
 عىشقى پژاند، گاهىك جىمان ھىشت، وردەوردە ئاۋەكەى لە كەمى دا،
 دواتر لە قرچەى گەرمای مەككە، بە يەكجارى چكى كرد.

ھا ئەۋە مەريەمە مەحبووبەكەى منە، ئەم كەژاۋەيە لەبەر چاۋى
 مندا، بەسەر پىشتى و شترەۋە، بەرەو خۆرئاۋاي دەبات! دواى چەند
 ھەنگاۋىكى كەم، و شترەكە ۋەستا. پىم وابوو مەريەم لە كەژاۋەكەى

داده به زیت و په ژویان ده بیته وه، به لام وای دهر نه چوو. دواى نه ختیکی تر، ملی ریگه یان گرت ه وه و له ئاسو ئاوابوون. پاشان له خه و نه بیته، جاریکی دیکه مەریه م نه دیت ه وه. گه رایه وه بیجایه و شازده سالی دیکه ی له گه ل خزم خویش به سه ربرد و دواتر مرد. دواى تپه رینی چەند مانگیك، قاسیدیک هات و خه به ری مەرگی ئه وى بۆ هیتام، هەر چەند بهر له وهى قاسیده که بگات، خودا مەرگی ئه وى له کاتى خویدا بۆ که شف کردم. پوژیک له خه ودا په راسوویتم و هژان که وت، زانیم ئیتر مەریه م مرد. هه ستم و نوژیکی دوورودریژم کرد و نزای گه یشتن به مه قامیکی پیروزم له به هشت بۆ کرد و خه وتمه وه. ژانی په راسووه که م نه ما، زانیم ئیسته که وتوه ته ژیر چاودیری و لوتقی خودا، هەر ئه و خوی ده زانیت چون پاداشتی ژنیکی کوستکه وتوو ده داته وه، چون دلی ژنیکی مه حرووم، ئارام ده کاته وه. کاتیک گه رامه وه ماله وه و مەریه می منی لی نه بوو، ئاکر له هه ناوم به ربوو. ئاخیر بهر له چەند مانگیك هاوژین و کچیک هه بوو، من باوک بووم، که چی ئیسته به تاقی تهنی ماومه ته وه. به بن خه می له و دەرگه یه به ریم کرد، به لام که گه رامه وه خه م و په ژاره خویان لی مه لاس دابوو، له چاوه پوانی مندا چاوه چاویان بوو. بن خو ناماده کردن، چووم ته وافم کرد، هه ستم کرد له دلی مندا پیریك له گیانه لادایه، مندالیک له ئانی له دایکبوونیه تی. ئاویلکه دانی پیریك و زیکه و چریکه ی مندالیکی نیو رهحم. لئوی گوڤ و بیشکه ی زاروکیك. خوریك هه لدی و خوریکیش ئاوا ده بیته. مەریه م خۆشه ویستییه که ی کوتابی پی دینیت و دوور ده روات، نیزامیش دلم ده بات و ده مکاته دیوانه. ئه ری به راست له به ینی ئه و دوو ژنه دا من کیتم؟ کوان ماموستاکانم؟ کوان دهرسه کانم، ئه ی کوان دوو میخه کانی ترم؟ من چی بکه م؟ ده بن چون بم؟ له ناخی مندا چەندان گیزه لووک هه لیان کردبوو، به هیچ دانه ده مرکانه وه، نه مده زانی به ره و کوئ سه ری خۆم هه لگرم. گیزه لووکه یه ک له نیو پروحم هه لی کردوه،

گیزه لووکه یه کیش له نیو عه قلمدا پیچ ده خوات. گیزه لووکه ی سینه میش
ئیسته له نیو دلندا هه لده کات. ئه ری به راست من ئیسته سو فیم، یان
عاشق؟ یان هه ردوو کیانم؟ خودایه من واز له ته واف ناهینم تا کوو
رینوینی خیرم نه که یت.

لیکبینه ته واف ده که م، هه وت جار... ده جار... سه ت جار، دوو سه ت
جار. هه زار جار... دوو هه زار جار. ته نیا بو نویژه واجبه کان و چان
ده دم، پاشان ده ست پین ده که مه وه. شه و راشکاو ه و به نیوه بو وه،
وا کازیوه ی به یانی هات و سپیده بو وه وه. دوو کان کرانه وه، دنیا
قه له بالخ بوو. کهرما هات و تیشک شکایه وه، ئیواره هات و
خوژئاو بوو، کاسبکاران به ره و مال بوونه وه، مزگه وت داسه کنایه وه،
هیلاک و سست بووم، سه رم سو ورا. خو م به دیواری کابه وه
کرته وه و پینه کانم به دوا ی خو مه وه را کیشان. نه هیچم له پیش خو م
ده دیت، نه له ته ک خو م هیچم ده ژنه وت. که وتم، پیم و ابیت له سه ر
شازروانی کابه خه وم لی که وت، له گه ل بانگ هه ستام، دوو پو ژ
بوو له ته وافدا بووم. نویژم کرد و دانیشتم و له کابه رامام، ویستم
به رده وامی به ته واف بده م، پینه کانم له هیلاکیان تریوه تریویان بوو.
هیزم دایه بهر خو م و هه ستامه وه، به مه یله و بیتاگایی، یه کدوو جار
سو ورامه وه، به دهنگیکی نزم ها وارم کرد: " لیت شعری هل دروا *
ای قلب ملکوا" چهند جار ئه و شیعره م پاته کرده وه، چهندان ته وافی
دیکه م به و حاله وه کرد. بی پسانه وه ته وافم ده کرد و غه فله تگیرانه
ورینه م ده کرد، تا که سینک ده ستیکی له شان دام. ترسام و ئاو ریکم
لی دایه وه:

- نیزام ئه وه تویت؟

په چه ی هینابو وه سه ر ده می خو ی، چاو هکانی پیکه نیناوی بوون، له و
حاله شه پریو و شپرزیه ی خو م شه رمنده و خه جاله ت بووم. له
وشکبوونه وه ی ده مم، له جله شه روشیتاله کانم، ته ریق بوومه وه.

پهست و ههراسانیم بهناشکرا پیوه دیار بوو، زمانم لال بوو و له
گو کهوت، بهزوانی شیرینی، هاته گو:

- ئه ری پیاوه که تو لیزه چی ده کهیت؟

- بوچی؟ هه ر پوژیک چه ز بکه م ته واف ده کهم، نابیت؟

نیزام بیدهنگ بوو، به سه رسوورمانه وه لیم راما، راسته و خو ههستی
کرد من ئاسایی نیم. له ماوه ی دوو پوژدا هه زاران جار ته وافم
کردووه، بو نوژکردن نه بیت له سوورانه وه نه که و تووم. دهموچاوم
خولاوی بووه. به په رواوه به دهنگینی نزم گوتی:

- ته ماشای ده و روبه ری خو ت کردووه؟

به کاوه خو سه رم سووراند، ته ماشام کرد، تووشی شوک بووم.
ژنگه لیک ی زور، به لن ته نیا ژن و بهس، له راست و چه پمه وه،
ته ووافیان ده کرد و له گوره پانه که نوژیان ده کرد. ئاپوره ی
بیته ژماری ژنان بوو، له من زیاتر، هیچ پیاویکیان له ناودا نه بوو. به
نیگای تووش و تووره یان پیکامیان. به گنجه گنجه وه گوتم:

- خودایه ئه وه چی روو ده دات؟

نیزام به نیگه رانییه وه گوتی:

- ئه مرۆ بیستونوی مانگی رهجه به.

- ئه مه یانی چی؟

- پوژی ته ووافی ژنانه! بزانه له تو زیاتر، هیچ پیاویکی دیکه له
مزگهوت هه یه؟ ده ی هه تا زووه ئه و ناوه جی بهیله!

زووبه زوو له وئی رویشتم، وهک مندالیک، که دایکی خوی لی تووره
بکات و سه رکۆنه ی بکات گریام. به خشکه خشک خو م گه یانده
دهرگه ی مزگهوت، وهک که سیکی سه رگهردان نه مزانی به ره و کوئ
بچم. دهمویست خو م له لیشاوی ژنان دووربگرم، که وهک پروبار
هه لده قولین، له ژنیک هه له نگوتم، قاچم که و ته سه ر پتی منداله که ی،
که به دوا ی خویدا رای ده کیشا، دهستی کرده گریان. زور به روونی
گویم لی بوو جنیوی پندام، ئاوړم لینی نه داوه. گورج رویشتم، له

کوتاییدا خۆم له دهرهوهی مزگهوت بینیهوه. لهوی چهند پیاوینکم
بینین دهرویشتن، سهبووریم هات و نهختیک هینوربوومهوه. تهماشام
کرد لینگهخوفینکم لهپیدا نهماوه، لینگهکهی دیکهشم داکنند و لهبن
ههنگم نا و گهپامهوه مالهوه.

"گولی لاولو به دارمیودا هه‌لده‌گه‌ریت و خوئی لی ده‌ئالینئ، عیشقیش ههر
 به‌م چه‌شنه‌یه"
 ئیین عه‌ره‌بی

رۆژی دواتر، لای فه‌خری نیسا، پینک گه‌یشتینه‌وه. ئەمن هه‌ستم به
 شه‌رمه‌زاریی کرد، ئەو رۆژه هیچ نیگایه‌کم له‌گه‌ل نیزام نه‌گورپیه‌وه.
 به‌هه‌رحال، ئەوه‌نده‌ی کرا، کتیبمان خویندنه‌وه. دواتر ویستم هه‌ستم،
 نیزام مه‌چه‌کی گرتم، ئاماژه‌ی مانه‌وه‌ی بۆ کردم و ده‌رگه‌ی داخست.
 له‌به‌رده‌رگه‌ دانیشتم، ئەو مه‌چه‌که‌ی ئەو گرتی، بۆنم کرد و ده‌ستم
 خسته‌سه‌ر. بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه ئاخۆ ده‌بی ئەو چ کاریکی به‌من
 بێت و چیم بێ بلیت.

له‌ کۆتاییدا نیزام ده‌رگه‌ی کرده‌وه و بێ په‌چه ده‌رکه‌وت. قژی به‌سه‌ر
 شانەکانیدا هاتبووه‌ خوار. بۆ یه‌که‌م جار، ته‌واوی روخساریم بینی.
 ههر ده‌لئی چاوه‌کانی گه‌وره‌تر و، لێوه‌کانی پرت‌ر بوونه. رووشانی
 سه‌ر روویشی، بووبوو به‌ هیلانه‌ی پاسارییه‌کی قه‌ت نه‌فزیو.
 - پوورم خه‌وتوو، وه‌ره‌ ژووره‌وه.

چوومه‌ ژووره‌وه و ده‌رگه‌م داخست. له‌دیوی ژووره‌وه‌ی ده‌رگه‌که
 دانیشتم. شه‌و هات هیچ که‌سێک به‌ به‌ر ده‌رگه‌دا تینه‌په‌ری. هیمای

نزیکبوونهوهی بۆ کردم، منیش لئی نزیک بوومهوه. هەر هیندهی گهزیک لیک دوربووین، بۆنی بنهوشه و گولم لئ کرد. دهمی کردهوه ددانهکانی زۆر ریکوراست بوون، تهنیا ددانیکی له تاقمی خوارهوه دهپرهبوو، ئهویش جوان و سهرنجکیش بوو. پینی گوتم:

- ئیبن عهرهبی، پیم بلئ چیرۆکی ژانی تو چیه؟

- چیرۆکی من؟

- بهلئ، ئهوهی لهبارهی تووه نایزانم بۆمی باس بکه.

بهداواکهی ئهوه، چهیرانیان بووم. به دەم بیرکردنهوه، قسهکانی ئهوم بهدهنگیکی نزم کاویژ کردنهوه.

- هیچ کهس نازانیت، خودا سهتری کردوه، بۆچی من ئاشکرای بکه؟

وهلامی نهدامهوه. به قولی لیم پام، وهک ئهوهی گوی به وهلامهکهم نهدات.

نهختیک بیر و زیهنی خۆم خسته گه و گوتم:

- نيزام، ئهوهی تا ئیسته کهس نایزانیت ئهوهیه: من تووم خوش دهویت.

ئهوهم گوت و سهرم به خۆمدا بهردایهوه، چاوهپوانی ورتیهک، پرتهیهک بووم، بهلام هیچی له دەم نههاته دهرهوه. ئهوجاره، که سهرم بلند کرد و چاوهکانم تیپرین، بینیم به نهرمونیانی و مهیرهوه، بزه دهکات. ئهویش چاوهکانی ههلیرین، شهرمنییهک لهسهه پرووی دهرکهوت، ئهگهه ئهوه شهرمنییه کهوتبایه سهه کتیوکی سههۆلبه ندهش، گری دهگرت. به دهنگیکی لهرزۆکهوه دووباره پیم گوت:

- نيزام، زۆر زۆرم خوش دهویت ... خوشهویستییهک، بۆ ههه کوییهک بچم یاوهریم دهکات، ههه کاتیک بخهوم بیدارم دهکاتهوه. رۆژانه سایه و سیتهرمه، شهوانه پایهخ و جینی خهومه.

سووكه ئاھيكي ھەلكيشا و دەستی خستە سەر دلی. بە نەرمە بزە یەك،
 لیوھەکانی كشت كردن، ھەر دەلئی بۆ پیشوازیی ماچکردن خۆیان
 ساز كرد. سەری بە خۆیدا بەرداوه، پەرچەمێکی كەوتە سەر پرووی
 و دایبۆشی. پەرچەمەكەى ھەلدایەو، كراسی سەر دەستی داكە لا و
 ھەتا سەر قۆلى دەرکەوت. لە ناخووە ھەستم بە تەزوویەکی سارد
 كرد، ھەر دەلئی تافگە یەکی بچووك لە سینەمەوہ تەکانی دەدا.
 تەزوومان پێدا ھات و داسەکناینەوہ. ساتیک بێدەنگ بووین، ئەو
 تەماشای ئەرزی دەکرد، منیش سەیری دەستیم دەکرد، كە
 خستبوویە سەر ئەژنۆكەى. پاشان دەستی بزاوت و خستییە ژیر
 چەناگەى، بزە یەکی كرد و رێك لە چاوەکانم راما و گوتی:

- ئەرئ دویئى لە تەواف چیت دەگوت؟

- بیرم ناکەوئیتەوہ!

- خۆ ئیستیغفار و تەسیحاتت نەدەکرد، بەلكوو شیعرت دەگوت!

- یانى لە تەواف شیعرم دەگوت؟

- ھۆ پیاو! لەوئى لە تەواف ھەموو ژنەکان گوئیان لئى بوو، بە
 دەنگیكى ھیندە بەرز شیعرت دەگوت، دەلئی بانگت دەدا.

- بەراست؟

نیزام لە فلقەى پیکەنینى دا، دەستی بە دەمیەوہ نا و ھەولئى دا دەنگی
 پیکەنینەكەى كەم بكاتەوہ. لایەكى بۆ ژوورەوہ كردهوہ، تا دلنیا بیت
 پوورى خەوتووہ و گوئى لەو كەینوبەینە نەبووہ.

منیش نەرمۆكە لەگەلى پیکەنیم، كۆشام ئەو شیعەرم بیر بكەوئیتەوہ،
 كە گوايە لە تەواف بئى ھودە گوتوومە . لە كۆتاییدا گوتی:

- دەتگوت: لیت شعري هل دروا * أي قلب ملكوا

بەلئى، بەلئى. راست دەكەن.

- سەیرە، تۆ عاریفی چاخى خۆت بیت و ئەوھیش بلئیت!

- بۆ ئەوہ چى تیدا یە؟

- تو پرسیار دهکەیت ئاخۆ دەبیت ئەوان بزانی دەستیان بەسەر چ
دایکدا گرتوو. له کاتیکدا تو باش دەزانی هه‌موو ژێردەس‌سته‌یه‌ک
ناسراوه. مه‌له‌کیه‌ت ته‌نی به‌ ناسینی مه‌ملووک ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت.
که‌س نییه‌ خۆی بکاته ماخۆی شتی نه‌ناسراو!

- راست ده‌که‌ن!

- ئەو شیعره‌ هه‌ی تری به‌دوا دادیت؟

- به‌لێ.

- ده‌ی بۆم بچره‌.

- وفۆادی لو درێ * آی شعب سلکوا

- سه‌یره، تو عاریفی زه‌مه‌نی خۆت بیت و ئەوه‌یش بلتیت!

- بۆ؟ ئەوه‌ چی تیدایه‌؟

- تو ئاواته‌خواری بزانی ئەوان به‌ره‌و چ نیه‌الیک چوون، له‌ کاتیکدا

تو باش دەزانی ئەو نیه‌اله‌ شیغاف و دلتی لیک جیاکردوو ته‌وه‌ و

مه‌حبوب پتیدا دیته‌ ژوره‌وه‌ت، ئا ئەمه‌یه‌ پێ له‌ زانینت ده‌گریت.

ئه‌گه‌ر به‌ نیه‌ال ئەش‌نا بوویت، ئەوه‌ زانینت له‌ کیس ده‌چیت، خۆ

ئه‌گه‌ر گه‌یش‌تییه‌ رینگه‌ی زانین، ئەوه‌ بینگومان به‌ نیه‌اله‌که‌ ئاش‌نا

ده‌بیت. ئاخ‌ر چۆن به‌ر له‌و، داوی ئەم ده‌که‌یت؟

- راست ده‌که‌یت!

- شیعره‌که‌ هه‌چی دیکه‌ی ماوه‌؟

- به‌لێ.

- ده‌ی بۆم بلێ.

- أتراهم سلموا؟ * أم تراهم هلکوا؟

- تو چیت داوه‌ له‌وان؟ تو خۆت سه‌لامه‌تی، یان به‌هیلاک چوویت؟

- راست ده‌که‌یت.

- هه‌چی دیکه‌ی ماوه‌؟

- به‌لێ. کوتا به‌یتی ماوه‌.

- ده‌ی بۆم بلێ.

- حار أرباب الهوى * في الهوى وارتكبوا
نيزام به‌چه‌په‌ساوی سه‌ری خوی بادا و تهماشایه‌کی کردم
پرسیاریکی کرد:

- سه‌یره، تو عاریفی زه‌مەنی خۆت بیت و ئەوه‌یش بلێیت!
- بۆ، چی تێدایه؟

- تو له دواى خۆشه‌ویستی و ئەوین، گله‌یی له‌هه‌یرانبوون و
لیۆبه‌باری ده‌که‌یت، ئاشکرایه‌ ئەوین هه‌سته‌کانی مرۆ سه‌ر ده‌کات،
هۆش ده‌رفینیت، دواى ئەم پرووداوانه، چی ده‌مینیته‌وه‌ تاکوو پێیه‌وه
په‌ریشان بیت؟

- به‌خوا تو راست ده‌که‌یت!

- دواتر ده‌نگی خۆی هینده‌ نزم کرده‌وه، وا هه‌ستت ده‌کرد به
چه‌چپ قسه‌ ده‌کات. هینده‌ لیم نزیك بووه‌وه، هه‌ستم به‌ ترپه‌ی
هه‌ناسه‌کانی کرد، گوئی:

- پاشان تو ئەوه‌ نازانیت عاشق له‌ مه‌عشووقه‌که‌یدا فه‌نا ده‌بیت،
زمانی ده‌بیته‌ زمانی ئەو و دلی ده‌چیته‌ سه‌ر دلی ئەو؟
- به‌لێ ده‌زانم.

- چۆن دلت هه‌یران ده‌بیت له‌ حالیکدا چووته‌ سه‌ر دلی
مه‌حبووبه‌که‌ی؟

- تهماشایه‌کم کرد و بزهی ته‌سلیمبوونم بۆ کرد. ئەویش بزیه‌کی
بۆ کرده‌وه و باری ئەو دۆران و شکسته‌ بچووکه‌ی له‌سه‌ر شان
سووک کردم. ده‌ستی درێژکرد و منیش ده‌ستم بۆی برد و
ده‌سته‌کانمان به‌ چێژه‌وه‌ تیکئالقان. پاشان نه‌مزانی بۆچی ئەبرۆکانی
کرژکردن و گوئی:

- گه‌ره‌که‌ عه‌ودال و تامه‌زرۆی ئووم زه‌ینه‌ب بیت، تاکوو تاسه‌ و
سۆزی ده‌روون، هه‌موو ئەو شتانه‌ت پچ بکات.

تیمروانی و بزیه‌کم بۆ کرد، له‌وه‌ته‌ی ئەوم ناسیوه، قه‌ت بزیه‌کی
هینده‌ پر متمانه‌م بۆ نه‌کردبوو. بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌ردووکمان بێده‌نگ

بووین. پاشان تووند دهستم گوشی، هر دهلی لهسر غیرهکهی
 سزام ددها، گوتم:
 - یانی پیت وایه دلی مرو، دلی خوشه ویسته که یه تی، زمانه که یشی،
 زمانه که یه تی؟
 - بهلی.
 - ئەی چۆن پیت وا نییه، که لهو بهیته شیعرانه دا هر تو مه بهست
 بوویت؟
 نیازم دهستی خوی کیشایه وه، شهرمیکتی کتوپر خوی به سهردا
 هه لکیشا. په چه که ی خسته وه سهری و گوتی:
 - بهرله وهی باوکم نیکه ران بیت، دهبی برۆم.
 - نیازم باوکت یهک سه عاته خه وتوو، تاکوو بهر به بیان وه خه بهر
 نایه ته وه.
 - چۆن ئەمه دهزانی؟
 - خودا بۆی که شف کردم.
 - ئەی پورم؟
 - چاوه کانی خه وتوون و دلی به ئاگایه، ههستت بهو ژوانه ی ئیمه
 دهکات و لیشی رازییه.
 - به راست؟
 - هیچ که شفیکتی ههق ته عالا نییه راست نه بیت.
 - ههق ته عالا هیچ شتیکتی دیکه ی بۆ که شف نه کردوویت؟
 - ئەو خۆی دهزانی چی که شف دهکات نهک من.
 نیازم به چاوی ترس و شهوقه وه تیم راما، پاشان دهستی منی بۆ
 دهمی خۆی بهر زکرده وه و به لیوه کانی نووساند و به چا و چوقانه وه
 ورده ورده ماچی کرد. ئەوسا به نیگا کانی دایگرتم، منی خسته ژیر
 لوتف و عهتف و ئەوینی خۆی. نه مزانی لهو کاته دا چی باشه بیکه م،
 لاسایی ئەوم کرده وه، دهستم گرت و له دههم نزیک کرده وه، په نجه
 به په نجه یم ماچ کرد. پاشان ماچیکتی گهرم و گه وره م له له پی

دهستی کرد. گویم له ئاخهه لکیشانی بوو، وهک ئه وهی بیهویت
بگریت، دواتر بیدهنگ بوو. دهستی خوی کیشایه وه و ههستا و
منیش ههستام. قزی خسته وه ژیر په چهی و پاساریه که خوی له
هیلانه که ههشاردا. دلم زور به خیرایی وه ترپه که وته وه، هه ر ده لئی
له سه ره مه رگدا بووم. پاشان گوئی:

- ماده م خوا بۆی که شف کردوویت تا به یانی باو کم له خه و
هه لئاستیت، له مالی پورم ده مینمه وه.

- شهوت شاد گلینه ی چاوم.

نیوه ی ده موچاوی خوی له ده رگه ی نیوه پیوه دراو هینایه ده ر و به
بزه وه گوئی:

- تۆیش شهوت شاد، گیانه که م... ئه ی عاریفی زه مه نی خۆت.

"هەر باتینیک رووکه شه که ی شایه تیت بۆ نه دات، بیهوده ده بیت"

ئین عه ره بی

له گویچکه ی دیواره کانی ژووره وه، دهنگیکی زۆر به جۆش و خروش هاته بهرگویم و وهئاگا هاتم. دهنگی جاردهری ئه میر بوو، دهیگوت: "وهستایان... ئاسنگهران... پیشه سازان... وهرنه کۆشکی ئه میر." بهرهبهره دهنگی دوور دهکه وته وه، تاکوو به یه کجاره کی بړا. له سه ر جیخه وه که م پالکه وتم، ههستم به و برینه کرد، که حیجامه که ر بهر له دوو شهو، له پشته سه رمی دروست کردبوو. بایی ئه وهنده ی خوین له له شم دهرهینا، که پنی وابوو ئه و سه رئیشه ی چهند شه وه هه جمینی لی هه لگرتووم، نامینیت... به لام دویشه و، سه رله نوی سه رئیشه یه کی دی پرووی لی نامه وه، خه و له چاوه کانم تورا یه وه، ته نی به ره به یان که میک خه وم لی که وت. بړیک نان و که شکم له سووچی ژووره وه به دیکرد، به در بۆی دانا بووم، که هه ستام بیانخۆم. نانم خوارد و دانیشتم، ته ماشای نووسینه که ی دوینیم کرده وه. دپره کانی کوتایی به ئاشکرا تیکه لۆپیکه لی و شپه رزه بیان پتوه دیار بوو، تومز سه رئیشه برستی له من بړی بوو. له گۆشه یه کی ژووره وه، ته ماشای کاغه زه که له که بووه کانم کرد، گوتم ئه که ر

سه‌رئیشه به‌رۆکم به‌ردات، به‌ر له‌وهی مه‌ککه جی به‌یلم هه‌موویان
پێ ده‌که‌مه‌وه.

ئوه دوو سال تێپه‌رین و منیش هه‌ر له‌و شاره‌ له‌نگه‌رم گرتوه،
نایشزانم ئاخۆ ده‌بین زیاتر له‌نگه‌ر بگرم، یان نا؟ له‌ دوا ساتدا، خه‌یات
جیگه‌ی میخی دووه‌می بۆ گه‌رمه‌وه، له‌ سه‌هرگه‌ردانی و
به‌زایه‌چوون، ده‌ربازی کردم. ئه‌و کاته‌ی، که میخی دووه‌می تیدا مرد
و خه‌یات جیگه‌ی گه‌رمه‌وه، زۆر به‌ر ته‌سک و ته‌نگ بوو، بایه‌ی ئه‌وه‌ی
نه‌کرد پێی بلێم داخۆ میخی سه‌تیه‌م له‌کوویه. ده‌گونجیت له‌ هه‌ر
شوینیک بیت، بۆنا؟ له‌وانه‌یه له‌ هیند، یان له‌ چین بیت، یان ده‌کریت
له‌ ئیران یان له‌ ئه‌نازۆل بیت. ده‌لووی له‌ ولاتی رۆم، یان له‌ سودان
بیت. خۆ ده‌کرێ له‌ ولاتی ئه‌نده‌لوسی جی گورینم بیت.

له‌ ده‌رگه‌ درا، بیوه‌ی به‌رسم کتیه، هه‌ستام و ده‌رگه‌م کرده‌وه، ده‌بینم
شیخ زاهیره، وه‌ک نه‌ریتی هه‌میشه‌ی بزه‌یه‌کی بۆ کردم. زۆر پێی
خۆشحال بووم، داوای ئیزنی کرد، فه‌رمووی ژووره‌وه‌م لێ کرد:
- بێ واده‌ هاتم، ئاخ‌ر ده‌زمانی مالی تو ژن و مندالی تیدا نییه.

پاشان به‌ خنده‌یه‌که‌وه‌ قسه‌که‌ی ته‌واوکرد و گوتی:

- هه‌ر وه‌ختیک بینم، ده‌رگه‌ بۆ من له‌سه‌ر پشته، ئه‌ی وا نییه‌؟

- یا شیخ! مال، مالی خۆته، هه‌میشه‌ فه‌ر و به‌ره‌که‌تمان بۆ دینی.

- خودا پاداشقت بداته‌وه. ئه‌م‌رۆ به‌یانی هه‌ستم کرد چه‌ند پوژنیکه‌ بۆ
ده‌رس‌خویندن نایه‌ته‌ مزگه‌وتی جه‌رام. هیوادارم نه‌هاتنه‌که‌ت خیر
بیت.

ئاماژه‌م به‌ کتێبه‌ کراوه‌که‌ کرد، که به‌ر له‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی شیخ،
بیرم لێ ده‌کرده‌وه. گوتم:

- یا شیخ خه‌ریکی نووسینی کتێبیکم.

شیخ ده‌موچاوی گه‌شایه‌وه‌ و به‌ خنده‌ و میهره‌وه‌ گوتی:

- به‌ه‌ به‌ه... به‌خودا کاریکی زۆر باش ده‌که‌یت. له‌باره‌ی چیه‌وه‌یه‌؟

- هه موو ئه و هونەر و مه عریفه یه ی خوا له مه ککه ده رگه ی زانی نی بو
کردمه وه، ده یخه مه دوو تویی ئه م کتبه و ناویشی ده نیم ' الفتوحات
المکيه'.

ئه وه م گوت و نان و پینخۆر و که شک و شووشه ی ههنگوینم برده
پیش شیخ، ئه ویش تیکه نانیکه له شووشه ی ههنگوین هه لهینا و بو
دهمی برد و کشایه وه. ئینجا دهسته کانی پیکداهینان و به ده م جاوینی
له ته نانه که وه، گوتی:

- که ی له نووسینی ده بییه وه؟

ئاخیکه دریزم هه لکیشا و شه کوای حالی خۆم لای شیخ کرد و
گوتم:

- نیازی ئه وه م هه بوو به چه ند مانگیک ته واوی بکه م، به لام
سه رئیشه یه کی تووند یه خه ی گرتووم دای پچریوم. هه ر کاتیک
بمه ویت بنووسم، سه رئیشه تاقه تم لی ده بریت و هیز و وزه ی
بیرکردنه وه م لی چک ده کات، به ناچاره ی ده بی ده ست له نووسین
هه ل بگرم.

شیخ چاوه کانی ویکهینان و به سه ر سیما و ئادگار یه وه، سۆز و
میهری باوکایه تی به دی ده کرا، گوتی:

- رۆله! خودا شیفات بدات. ئه وه له که یه وه؟

- له وه ته ی ده ست م به و نووسینه کردوه.

- پیشتر هه یج جار ئه و سه رئیشه توونده ت گرتووه؟

- نا، قه ت به و تووندیه نه مگرتووه.

شیخ تاویک بیده نگ بوو، به سه رته سه رت نزایه کی بو کردم. پاشان
ئاماژه ی به پیشه سه ر و بان چاوه کانم کرد و گوتی:

- ئیره ت دیشیت؟

- به لی قوربان! هیندیک جاریش لاجانگه کانم وه ژان ده که ون، به لام
ژانی هه ره توند، له پشته چاوه کانمه.

بزه یه کی کرد و گوتی:

- منیش ئەو ئازارەم چەشتووہ. کورپی شیرینم تۆیش ئیستە تەمەنت بووہتە چل سال و بەرەو پیری دەرۆیت و چاوەکانت بەرەو کزی دەچن.

بە داخیکەوہ سەرم بادا و خەندەہەکی قۆشماوی بە تەمەنەکم کەوتە سەر دەم. شیخ دەستیکی لە پشت دام و پاشان بەرەو لای کتیبەکە چوو و گوتی:

- لەسەر ئەو جۆرە کاغەزە مەنوو سە، لە بازاری پەراوسازان کاغەزی باشتر ھەیە. بە پیتی گەورە بنوو سە و حوبری رەشی قەترانی بە کار بیئە.

بە بەلنی سەرم بۆ لەقاند، پاشان درێژەیی بە قسەکانی دا و گوتی:
- بە شەوان مەنوو سە، ئەگەر ھەر ناچاریش بوویت، با چراکە لە پشتەوہت بیت، ئەگەر حەزیشت کرد دوو چرا داگیرسینیت، بە بنمیچی ژوورەوہ ھەلیانواسە، بۆ ئەوہی چاوەکانت کز و ھیلاک نەبن.

- یا شیخ! خودا پاداشتت بداتەوہ.

لەو کاتەدا، بەدر وەژوورکەوت، سەری شیخی ماچ کرد و چاویکی بە ژوورەکەدا گیرا، بۆ وەہی لە پاکوخواینی ئەو ناوہ دلنیا بیئەوہ. ھیندیک ورتکەنان راژبوو کۆی کردنەوہ و وەستا و گوتی:

- با شتیکت بۆ بینم بیخۆیت؟

شیخ بە دەستەکانی رەتی کردەوہ و گوتی:

- دەرۆم، ھاتبووم لە حالی موچی بیرسم، نەمزانی ئەویش بە دەردی پیشتری ئیمە چووہ، پیری وا لەپی لی دەکوئیت.

بە حیثە پیکەنی و بەرەو دەرگە رۆیشست، بەر لەوہی خودا حافیزی بکات، لای لی کردمەوہ و شتیکی بیرکەوتەوہ، گوتی:

- ئەم سال، دەستەیی حەجی قونیا، بەر لە وادەیی خۆیان گەیشتون. ئەگەر بیت خۆش بیت بەیەکەوہ وانەہەکیان بۆ دادەنین، لە بەیانی دوای عەسرەوہ دەست بی دەکەین:

- یا شیخ، به‌وپه‌پری ئاسووده‌ییه‌وه له خزمهت تۆدا ده‌بم.
 به‌ر له‌وه‌ی شیخ ب‌روات، جارێکی دیکه‌یش جارده‌ر هاته‌وه، به
 ده‌نگێکی به‌جۆش، به‌لام که‌مێک ماندوو و کز، هاواری
 کرد: "وه‌ستاگان... دارتاشان... ئاسنگه‌ران... پيشه‌زانان..." به‌ نیاگایه‌کی
 پرساو‌ییه‌وه ته‌ماشای شیخ زاهیرم کرد، ئه‌ویش گوتی:
 - ئه‌میر ده‌یه‌وێت شووره‌یه‌ک بۆ مه‌ککه‌ دروست بکات.
 - شووره‌ بۆ مه‌ککه‌؟ ئه‌و زاته‌ی له‌ هێرشه‌ی ئه‌بره‌هه‌ پاراستی، هه‌ر
 ئه‌ویش پارێزی لی ده‌کا. شووره‌ی بۆ چیه‌؟
 - نازانم پۆله‌! به‌لام وا هه‌ست ده‌که‌م به‌م نزیکانه‌ جه‌نگێک
 هه‌له‌گیرسێت. تازه‌ ئه‌میری مه‌دینه، ته‌سلیمی ده‌سته‌لاتی قه‌تاده‌ی
 ئه‌میری مه‌ککه‌ نابیت. هه‌ردووکیان چاوی چلیسیان بریوه‌ته‌ مولک و
 ده‌سته‌لاتی ئه‌وی دی.

"خۆشهويستی مه‌رگنکی بچووکە"

ئيبن عەرهبى

شەبەنگى نيزام بۇ ساتىكىش لىم جيا نايىتەو، لە ژوورەو و دەرەو، مال، لە فيكر و خەيال م ئالاو. لە كاتى تەماشاكردنى حوبر و، كتيب و، پەراو، كانم، خۆى لەبەرچاوم زيت دەكاتەو. وەختىك دەچمە دەرەو، لە رېگەوبان و تەواف و ھەموو كاروبارەكانمدا لەپيش چاوم لا ناچيت. وەك چۆن باران لە ھەورى ھاوينان ديتە خواري، لە ئاسمانى خەيالى منيش بەين ھيچ نامادەكارىبەك شيعر بۇ نيزام دادەباريت. گافىك لە مالەو، باشترين كاغەز ھەلدەبۇيرم، قەلەمپيشەكەم بۇ ماو، ھەكى زۆر دەخەمە نيو شووشەى حوبرەكە، تاكوو بەتەواوى ھەلى مژيت و بەين پسانەو و ھەدادان بنووسيت. گاويكىش لە دەرەو، مال، پەشيوى دام دەگریت، چەندجار شيعرىك دەلیمەو، تا لەبیرم نەچیتەو و زاىە نەبیت. ئىستە تينووسىكم بۇ خۆم رىكخستوو، بۇ ھەر شوينىك بچم دەببەم. ھەركاتىك بەدەم رېگەو، شيعرىكم بۇ بيت، لادەدەم، شووشەى مەرەكەب و قەلەمەكەم دەردەھىتم و دەينووسمەو. ئەگەر خەلك بپرسن ئەو دەفتەرە چىيە؟ ناویرم باسى ناوەرۆكەكەى بگەم، دەلیم: ئەو كارنامەى پۆزانەى منە، وەختىك شەوانە دەچمە سەر

جیخه وه کهم، لئیرسینه وه له گه‌ل خۆمدا ده کهم، ئه‌گه‌ر پنیوستی به لیخۆشبوون بوو، ئه‌وه داوای لیخۆشبوون ده کهم، ئه‌گه‌ر پنیوست به سوپاس بوو، شوکرانه‌بژیری ده کهم، ئه‌گه‌ر تۆبه‌ی گه‌ره‌ک بوو، تۆبه ده کهم، تاکوو سه‌رله‌به‌ری تینووسه که ته‌واو ده‌بیت، ئینجا لئی ده‌خه‌وم. راستییه که‌ی ئه‌من له‌م قسه‌یه‌مدا به هیچ شیوه‌یه‌ک درۆ ناکه‌م، ئاخ‌ر هه‌رچییه‌ک پۆژانه‌ی روو ده‌دات، له سایه‌ی فه‌یزی ئه‌وین و خۆشه‌ویستی منه بۆ نی‌زام، ئه‌من قسه‌ی پۆژانه‌م هه‌مووی ده کهم به شی‌عر و کویان ده که‌مه‌وه، کاتیک شه‌و دادیت بۆ خۆم و ئه‌و ده‌یانخوینمه‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نووسیومه گونجاو بوو، سوپاسی خوای له‌سه‌ر ده کهم، که ئیله‌امی داومه‌تی له‌باره‌ی ئه‌و کچه‌ی دلبه‌ره‌ جوانه‌ی بنووسم، ئه‌گه‌ر له وه‌سفی ئه‌و شو‌خه‌شدا که‌مه‌ترخه‌میم کردبیت و کورتم هینابیت، یان نه‌متوانی بیت به‌گویره‌ی پنیوست به‌بالایدا هه‌لبه‌دم، ئه‌وه داوا له‌خودا ده کهم له‌به‌ر هه‌مه‌ خراوه‌که‌م ببووریت.

ئه‌و زانسته‌ی فه‌خری نی‌سا لای بوو، پنی گوتمه‌وه. هه‌موو ئه‌و زانسته‌ی فه‌خری کردین، له‌گه‌ل نی‌زام ئه‌زبه‌رمان کرد، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رسه‌که‌ی هه‌ر به‌رده‌وام بیت، ئیمه‌ زاکیره‌ی لاوازی ئه‌ومان به‌هه‌ل قۆسته‌وه، پۆژانه‌ سه‌عاتیکمان له‌لا به‌سه‌ر ده‌برد. هه‌رکه‌ کتیبیکمان ته‌واو ده‌کرد، ده‌مانگوت با ده‌ست به‌کتیبیکی دیکه‌ بکه‌ین، ئه‌ویش ده‌یگوت:

- ئه‌ی ئه‌و کتیبه‌مان نه‌خوینده‌وه؟

نی‌زامیش ده‌یگوت:

- به‌لێ پووری، به‌لام مه‌ته‌که‌ی سه‌خته و لیکدانه‌وه و شه‌رحه‌کانیش زۆرن.

- ده‌که‌وابوو ناوی خوای لێ بینه‌کچم.

ئەمن ئىتر دەچووم لەنيۆ مەجلىس دادەنيشتەم، چيتر لەبەر كۆسپەي دەرگە وانەم نەدەخويند، ئەوەيش لەسەر داواي شايخ زاهير بوو، رۆژنيك هات و مني بيني لەبەر دەرگە دانيشتووم، گوتى:

- ئەم شويته شاياني تۆ نيبه، برۆ ژوورەوه، تۆ وهليى خواي. پاشان لاي لە نيزام كردهوه و گوتى:

- چارۆگەت بەسەر خۆتدا بينه و تۆ لە سووچيک و ئەویش با لە سووچيک دانيشيت، ئيوه گوناھبار نابن، چونکە لە مەجلىسى زانستان و فریشتە دەورى داون.

بەم جۆرە لە سووچيک دادەنيشتەم و ئەنيشکم لەسەر باليفيکي نەرمونۆل دەدايهوه، ئەمەيش داواي چەندان مانگ دانيشتن لەسەر كۆسپەي قورپيني دەرگا و شانندان بە ديوارەكەوه. ئەوان لەتەك يەكەوه دانيشتوون، لەكن ئاگردان و كوپي ئاو. هينديک جار فەخرى نيسا سەرقالی كاريك دەبوو، من و نيزام پيکهوه كتيبهكەمان دەخويندەوه و گفتوگومان لەبارەوه دەکرد. جاري وا هەبوو فەخرى نيسا هەر لە بيريشي نەدەما بگەرپتهوه، دەچووه سەر جيخەوهكەي و لئي دەخهوت، ئيمەيش هەموو كاتەكەمان بە قسەي خۆش و شيرين بەسەر دەبرد.

رەنگە وشەيەكم لئ عاسي بيت، نەتوانم بيخوينتمەوه، نيزام ليم نزيك بگەويتەوه و بيخوينتتەوه، بە ماچيكي گەرمي ليو و دەميكي تامەزرۆ، پاداشتي خۆي وەر بگريتەوه.

هەموو پووداو و قەوماويكي ژياني خۆم بۆ نيزام گيڤايەوه، ئەویش لە نووكەوه حيكايتي ژياني خۆي بۆ باس كردم. باسي ئەندەلوس و پووبار و پرد و دارودرەختەكاني ويم بۆ كرد. ئەویش حيكايتي بەغدا و ديچلە و رەسافە و كەرخي بۆ گيڤامەوه. هەردووكمان بە گيڤانەوهي يادەوهري منداليمان كەيل و مەست بووبوووين، هەريەكەو لە گۆشەيەكي دوور لەيەكەوه، باسي منداليي خۆمان بۆ يەكتر دەکرد. من لەوپەري خۆراواي موسلمانانەوه هاتووم، ئەویش

لهوپه‌په‌ری خوره‌لته‌وه هاتبوو، تا له‌وی ژوان بیه‌ستین و بکه‌وینه داوی ئه‌وین. ئه‌و قه‌سیده‌یه‌ی شه‌وی پ‌ا‌بردوو ه‌ونی بوومه‌وه، بۆم خوینده‌وه. ئه‌ویش به فارسی شتیکی بۆ خویندمه‌وه، گوتی ئه‌وه‌یش ئه‌وینی منه.

داوام لئ کرد بیکاته عه‌ره‌بی، گوتی:

- وه‌رگیزان ده‌بیووکیته‌وه و تامی ناهیلیت.

- بۆچی به عه‌ره‌بی نایه‌وینته‌وه؟

- موچی، ئه‌وینداری به زمانی یه‌که‌م ده‌کریت.

- به‌لام خۆ تو هه‌ردوو زمانه‌که به‌چاکی ده‌زانیت.

- وه‌لئ به فارسی ده‌توانم قسه‌که‌لیک بکه‌م له‌نیوان خۆشه‌ویسته‌که‌م

و دلئ مندا هیچ په‌رده‌یه‌ک نه‌میتیت.

- ئه‌ی چۆن تنی بکه‌م؟

- به دل نه‌ک به‌گوێچه‌کانت.

- ده‌ی که‌واته بۆم بخوینته‌وه خۆشه‌ویسته‌م، نازیزی دلم.

- هه‌ستم ده‌کرد به‌تیپه‌رینی رۆژگار، جوانی و شوخوشه‌نگی نیزام

زیاتر ده‌بیت. نه‌مه‌دزانی ئاخۆ ده‌بئ من به‌عه‌شقی ئه‌و مه‌ست

بووبم، یان ئه‌و وا خۆی بۆمن ئارایش ده‌دا، به‌تایه‌ت ئه‌و کاته‌ی

فه‌خری نیسا چاره‌کانی زیاتر کزبوون و به‌حال جیپیه‌کانی خۆی

پئ ده‌بینرایه‌وه. نیزام له‌به‌رچاوی مندا بوو به‌دوورپانی نوور، به

قژی ره‌شی، شه‌وی کرده‌ دوو شه‌و، قه‌ت ئه‌برۆی هینده‌ که‌وانی و

ره‌شم له‌ژیر ته‌ویلیکی وه‌ها پووناک و پۆشن نه‌دیوو. کاتیک

پنده‌که‌نی، له‌شه‌رمان ده‌ستی به‌روویه‌وه ده‌نا، نه‌مه‌دزانی ئاخۆ به

بینینی په‌نجه‌ جوان و ناسکه‌کانی دلخۆش بم، یان به

شرانه‌وه‌ی جووته‌ لیوی دل‌فین و ددانه‌ بریسکه‌داره‌کانی په‌ریشان

بم. پ‌استیه‌که‌ی، زۆرینه‌ی وانه‌کانی کوتاییمان، پیکه‌نین به‌سه‌ر

پیکه‌نینه‌وه بوو. هه‌ولمان ده‌دا ده‌نگی پیکه‌نینه‌که‌مان ده‌رنه‌چیت،

چونکه‌ ئه‌که‌ر فه‌خری نیسا گوتی لئ بووبا، ده‌یگوت:

- به چی پئدهکه نن؟

نیزامیش دهیگوت:

- پیچهکه ی موحی به ربووه.

یان من ده مگوت:

- له سه نه دی فهرمووده یه ک هه له م کرد.

خوشه ویستی نیزام وها له دلم ره گورپیشه ی داکوتا، هر کاتیک بیرم له داهاتوو ده کرده، ئه و له نیو داهاتوو دابوو. ئه گهر پیشتر ژیان ی هاوژینیم له گهل مه ریم پیک نه هینابایه، ئیسته سویندم ده خوارد، که نیزام یه که م ژنه پنی بگم، یه که م ژنه ده فری ئه وینی منی پر کرد، عه تف و سوزی منی تیر کرد، دلئارامی و ئوخژنی بی به خشیم. له ژیاندا هرگیز ژنیک هینده جوان و کاملم نه دیبوو. رۆژیک به دم خویندنه وه ی ژینامه ی به شیک له فهرمووده ناسان کالته ی له گه لدا کردم، فخری نیسایش له ژووره وه خه وی لی که وتیوو. کتیه که ی پئوده ا و گوتی:

- موحی، ئه گهر رۆژیک ژینامه ی منت نووسیوه، چی ده نویسی؟

که وتمه بیرکردنه وه یه کی قول، پاشان به هیواشی پیم گوت:

- ده نویسم، نیزام گلینه و سومای چاوی من بوو، کچی فهرمووده ناس ئه بووشو جاع، زاهیری کوری رۆسته می ئه سفه هانی بوو. له دلی موحیه دینی عه ره بی له دایک بوو، هر له ویش ژیا، قه تیش له دلی ئه ودا نامریت. ئه و کچیکی پاکیزه بوو، به ژن زراف و شووشه یی بوو. زانا و خواناس بوو. ئه گهر دریزه دادپری کردبا، شه که ت ده بوو، ئه گهر کورتبیری کردبا ده سته وستان ده بوو، ئه گهر شتیکی ده ربپیا، پوونی ده کرده وه.

به م قسانه ی من پیکه نی و چه ناگه ی خسته سه ر ده سستی، وه ک ئه وه ی چاوه رنی زیاتر بیت. ئه منیش ته ماشای شه نگی و جوانیه که م کرد تا قسه یه ک بکه م شایانی ئه و بیت:

- ئەگەر ئارەزووی زانست بکەم دەمدوینى و دەیدوینم، تەنى زانستی من ھاوتای زانستی ئەو، تەنیا زانستی وی ھاوشانى زانستی منە. بۇنا؟ خۇ ئەو كچى حەرەمەینە و پەرورەدى دەستی بەلەدولئەمینە. ھەموو كئیبىكى خویندووتەو، لە ھەموو زانستىك كارامە و شارەزا بوو. تەنى بە خویندەنەو سەرقالە، تەنیا بە مەعریفە دلى ئاو دەخواتەو و ئارام دەبیتەو. ئەو خۆرى پېشنگارى زانایانە، باخی ویزەوان و ئەدیبانە. خودا جوانیبەكى وای پى بەخشیو، بە ھېچ ژنىكى پېش ئەوی نەبەخشیو. كچىك بوو بەژنى لە شیلەى گولان دارژابوو. بە نىگاکانى مرۆى بە سلەمینەو دەخست، بە گفتولفتى شیرینی، بەردى نەرم دەکرد.

دوای ئەوئەى سەرم بلند کرد، بینیم نىزام تنۆك تنۆك ئەسەرىن دەپژىت، بزەبەكى پېر خۆشەوېستىش بەسەر پرووېو بوو. دەستی درىژ کرد، منىش دەستی خۆم برده پېش، دەستەكانمان لىك ئالاندن. دەستی گوشیم و لەنىو لەبى دەستم پەنجەكانى ھىتان و بردن، ھەر دەلنى دەبوېست پرىك لە پېستم بۇ خۆى بەریت. پاشان دەستم بۇ پرووى برد و بەقوولى بۇنى کرد و تا ماوہبەك ھەناسەى لە سىنەیدا ھېشتەو. پاشان چاوەكانى نووقاندن و ئاخىكى گەورەى ھەلكىشا. ديسان چاوى پېر ئەشك بوونەو و ھەستا، تىگەىشتم، كە وادەى رۆىشتم ھات.

دەستوو سټك له ئەماسياوه
 ۸۱۱/ك/۱۴۰۹ز

كابراى پاسهوان بانگى كرد:

- مه ولام، سولتانی گه وره و خاقانی مه زن: محمه د بایه زید بهگ.
 هه موو خه لک، به براکانیشمه وه، ریکورپاست وهستان. سه ریان
 داهینایه وه و پشتیان چه مانده وه، له کاتی هاتنه ژووره وهیدا، جگه له
 ئیمه، کهس سولتانی نه بینی. به پشتی راست و سه ری قیتمان وه،
 سهیری سولتانمان کرد، هه ر ئه مه ییش شایانی نه وه و وه چه ی
 ئه لقانی مه زن ته یموور بوو. سولتانی عوسمانی، له نیوان دوو ریزی
 راستورپیک، به ره وه کورسییه که ی رۆیشت، کورپه چوارسالییه که ییشی،
 که له ژیر پێچه ی قورسی عوسمانی به حال خوی پێ راسته رپێ
 دهکرا، شوین باوکی که وتبوو. سولتان سه رنجی ئه و چوار که سه ی
 دا، که به رده وام ته ماشای ریشه ره شه که یان ده کرد، که زۆر به
 ریکوپیک قه له می کردبوو، له ده وری روویدا وه ک شه و له ده وری
 مانگ وا بوو. هه روه سهیری جووته ی سمیلیان ده کرد، که له ژیر
 لووتیه وه به تیژی ده رچوو بوون، ته ماشای دوو ئه برۆ ورد و چاوه
 باده میه کانیان ده کرد، که دانه یه کیان وشک و توورپه ده یروانی و

ئەوھى تریان ھیمن و میھرەبان خۆی دەنواند. لە کۆتاییدا گەیشتە کورسییەکەى و جلەکانى لەپشتەوہ گرتن و دانیشت. ئاقى برام ویستی بە شیوہى سولتان دانیشیت، بەلام کە بینى ئەوانەى لەنیو خێوہتەکان وەستاون، پەژیوان بووہوہ. تاویک بیدەنگیەکی ھەیبەتدار بالى خۆی بەسەر ئەو ناوہدا کیشا، پاشان سولتان بەدەست ئاماژەى بۆ خەلکەکە کرد و پاسەوانەکەیش ھاواری کرد:

- خودا سولتان شکۆدار بکات.

ویجا خەلکەکە تیکرا دانیشتن و سەریان بەرزکردوہ، لیکدالیکدا تەماشای سولتانیان دەکرد. وا دیار بوو سولتانیش لە تەماشاکردنەکەیدا ھیچ کەسێک ئاویز ناکات و ھەموویان بەیەک چاو سەیر دەکات. دواتر چاوہکانى لە ئاسۆى مەجلیسەکە مۆلەق مان، دەپروانى و نەیدەبینى، بەدەم دالغەوہ چاوہکانى زەق کردبوونەوہ. پاسەوانەکە لەستى پیتشوازی بۆ برد، کە ئەو پوژە چالاکیەکان دەستیان پى دەکرد، سەیری نەکرد، تەنئ شتیکی بە گونى پاسەوانەکە چرپاند و تەواو. دواى چەند خولەکیک، ئاگامان لى بوو پاسەوانەکە لەپشت سولتانرا ھاتە پشت من و براہەکانم، بە دەنگىکی نزم پنى گوتین:

- کامتان برا گەرەن؟

منیش بە دەنگىکی نزم وەک دەنگى ئەو، وەلامم دایەوہ:

- من، (باشى).

- دیاریتان پنیہ؟

- بەلى.

- ھەوہل جار تو بۆ حزوورى سولتان بانگ دەکەم، پاشان دواى

ئەوھى دەستت ماچ کرد، براہەکانى خۆت رەپیش بەدە.

پاسەوانەکە پویشت، ئالیبى برا بچووکم بە چرپەوہ پنى گوتم:

- دەبى دەستى ماچ بکەین؟ وەللا من شتى وا ناکەم.

ئاق لى ھاتە وەلام و پنى گوت:

- ئەرى برام ئىستە كەى وەختى ئەم گىلايە تىيەيه!

ئالبيش بە پرتەپرت پىنى گوت:

- ئەى ئىستە كەى وەختى ئەو سووك و رىسوايىيە!

لە قسەكانى ئالبيى برام نىگەران بووم، ترسام شىتىك بلىت و مىزاجى سولتانمان لى تىك بدات. راستە ئىمە لە ولاتى خۆمان كورانى ئەلقانى مەزن تەيموورين، لى ئىستە لە تاراوگەين و چارەنووسمان لە دەستى ئەو سولتانەدايە. ئەگەر ئاودىوى سەمەرقەندمان بىكەتەو ئەو شارۆخى براگەورەمان لە گۆرەپانى شار لە سىدارەمان دەدات. ئەگەر فەرامۆشىشمان بىكات و گويمان پى ئەدا، ئەوە بىكەس و ئەنوا دەسوورپىنەو و دلىنانين لەوەى، كە رۆژىك كەسىك ساردمان بىكەتەو.

ئاليب سەرى خستە بىنگوئى من و بە سرتەوە گوتى:

- من بە هىچ شىئەيەك دەستى ماچ ناكەم. لەبىرت نەچى باوكم خۆى ئەوى كردووتە سولتان.

لە توورەبىيان سىكەسىكم وە ددانەكانم خست و گوتم:

- كورە تو تىناگەيت باوكمان مردووه. ئەگەر كىشوفش بىكەيت و خۆت وا دەرخەيت، ئەو بە دلىنابىيەو لەناوت دەبات. ئاليب وىستى شىتىك بلىت، بەلام دەرگەوان بە دەنگىكى بەرز هاوارى كرد:

- باشى كورى تەيموور لەنگ، كورى ئايمشى كورى كلنگ.

هەستام و بەنىو رىزى خەلكدا رۆيشتم، ئاگام لى بوو هەموو دەيانويست سەر و سىمام بىينن. ئاى خودايە مەقامەكە چەند غەرىب بوو! من بەرەو سولتانى عوسمانى دەچم، هەر تەنيا چەند هەنگاوىكى كەم ماوہ بگەمە لای، كەچى هىشتا خۆم يەكلا نەكردووتەو، ئاخۆ دەستى ماچ بگەم يان نا؟ خۆى من باشى كورى تەيموورى مەزىنم؟ بەلام ئەو ماناى چىيە، خۆ من و براكانم ئىستە ئاوارەين و لای جەنابى سولتان پەناھەندەين، ئەو سولتانەى پىشتەر باوكى لای ئىمە

ئەسیر بوو. دوا ھەنگاوم نا، گەیشتمە پیش ئەو شوینەیی بۆ سولتان تەرخان کرابوو، بالیفیکان لەبەردەم دانابوو، بە داوی زیڕین ھەلچنرابوو، ئەو کەسانەیی دەھاتتە جزووری لەسەر ئەو بالیفە ئەژتویان دەدا و دەستیان ماچ دەکرد. منیش لەو ساتەدا بپاریام دا دەستی ماچ بکەم، ئیستە کاتی ھەیی نییە لووتبەرزى بنوینم، ئاخر سیاسەت کەشوفش و لووتبەرزى نازانیت. ئەژتوکانم خستتە سەر بالیفەکە، دەستم برد بۆ دەستی نەرموتۆلی، کە بە سە گوستیلەیی گەورەیی رەنگاوپرەنگ رازا بووبوو، لە بری ئەو ھەیی دەستی بخاتە نیو دەستم، خستییە سەر شانم.

وہستام و ھەستم بە سووکە بیزارییەک کرد. ئەگەر ویستبای لە دەستماچکردن چاوپۆشیم لى بکات، بۆچی ھەتا دەستم بۆی نەبرد و ھەولی ماچکردنم نەدا، دەستی خۆی وەلا نەنا؟ راستییەکەیی ئەوہ ریز نەبوو، ھەموو خەلک و تیکەیشت سولتان دواى ریسواکردنم ریزی لى گرتم، بۆنا؟

- مەولام سولتان. رینگە بەدە چەند دیارییەکت پیشکەیش بکەین، تەماخووزین بە قبوولکردنیان ریزمان بگریت.

سولتان بە دەستەکانی ھیمایەکی کرد و منیش وەستام و تەماشای براپەکانم کرد، ئەوانیش تیلەچاویکیان برپە بەندەکانمان، کە لەکن دەرگە وەستابوون. سەرھەتا بەندەیی من سەندوووقی دیاریی منی ھەلگرت، ھەر لەگەل ئەو ھەیی فەرش پاخرا، بە خێچەخێچ خۆی گەیانە لای من و سەندوووقەکەیی لەبەردەم سولتان دانا. منیش کردمەوہ و نەعلەییەکی کۆنم لى ھینایە دەر و گوتم:

- ئەوہ نەعلی محەمەدی سەرورن (دروودی خواى لى بیت).

سولتان بەسەر سوورپمانەوہ ئەبرۆکانی ھەلدان و دروود و سەلاوہتی لەسەر پیغەمەر (د.خ) لى دا. لە سەر و سیمایەوہ ھەستی خۆ بەکەمزانی و گەردەنکەچی لى دەرکەوت، ئادگار و ھەستی لووتبەرزى و خۆبەزلزانی تیکشکا. نەعلی پیرۆزم لەنیو تەختی

سندووق هینانه دهر و بۆ مه قامی سولتان به رزم کردنه وه، دهسته کانی کردنه وه و له کز یه ک پرای گرتن، منیش نه عله کهم له سه ر دانان. تاویک لینی وردبووه وه، ئینجا ماچی کرد و نیوچاوانی خۆی پئ مه سح کرد. پاشان خزمه تکاره کان سندووقه که یان له سولتان نزیک خسته وه و له شوینی خۆی داینا نه وه، پاشان چپه یه کی به گوئی پاسه وانه که دا کرد و ئه ویش تپله چاویکی له من کرد، منیش گوتم:

- مه ولانا سولتان، ئیسته یش برابیه کهم (جان) ی کورپی ته یموور، دینه جزوورت. جان به خیزایی و گورجوگولییه وه هات و له سولتان نزیک بووه وه، ئه ژنۆکانی خسته سه ر سه رینه که، سولتانیش وه ک من رهفتاری له که لدا کرد. جان ئاماژه ی به به نده که ی کرد سندووقه که ی بۆ بیئت، له جزووری سولتاندا کردیه وه و قورئانیکی دهره ینا.

جان به دهنکیکی گر گوئی:

- ئه مه قورئانی ئیمامی عوسمانی کورپی عه ففانه.

سولتان قورئانه که ی ده ست داین و ماچی کرد و ته ویلی خۆی پئ مه سح کرد. پاشان زۆر به تاسه وه لینی کرده وه و هیندیک سوورپه تی له سه ر خویندنه وه، دوانی به رزی کرده وه و هه مدیس ماچی کرده وه و له شوینی خۆی داینا یه وه. هیمایه کی بۆ پاسه وانه که کرد، بۆ ئه وه ی به هه مان شیوه ی نه عله که ی پیغه مبه ر (د.خ) هه لی بگریت.

ئاقی برام، له که په تی سینیهم، نۆره ی که یشتن، ئه و له جیاتی سندووقینک، سی سندووقی پییوون، زۆریش له سندووقه کانی ئیمه که وهره تر بوون. به نده کان به یه کجار له به رده می سولتانیان دانان و کردنیانه وه، سیمای که رده نکه چی و خۆبه که مزانی له روخساری سولتان، بوو به لووتبه رزی و کیبریا، له کاتیکدا دیتی سندووقه کان مرواری و زه به رجه د و یاقووتیان تیدایه.

ئاقی برام به لاله لاله وه گوئی:

مرواری له یه من هاتووه. زه به رجه د له مرو. یاقووتیش له هیند.

سولتان سهری په زامه ندى هه ژاند و بزهيه كي كرد. ته ماشاي
برايه كه ي ديكه ي كردم، كه له كوتاييدا نوره ي هات، وهك نه وه ي بو
هاتني براي كه م به تالووكه^{۱۲} بيت، تاكوو مه جليس جي بهيليت و
بروات. منيش زووبه زوو هيتامه جزوور، به چوار بهنده، سندووقيني
كه وريان له دوا هه لگرتبوو، له بهردهم سولتانيان دانا و گوتي:
- مه ولام سولتان، نه وانه كتيبه كاني شيخي گوره، كبريتي نه حمه ر،
موحيه ديني نيين عه ره بي نه نده لوسين.

^{۱۲}-به په له.

بہشی جہوتہم

"تۆنەي مرؤف!

چرا و فتيلهي، دهلاقه و شووشهي"

ئيبن عەرهبى

هەرکه چاوم به حمله دارى حاجيانى قونيا كهوت، به خيراىي خوشه ويستىي ئوم له تهختى دلدا چه سپا. تۆقهي له گه ل كردم و به حورمه ته وه سه رى خوى راهه ژاند و بزه يه كى پر لووتقى بؤ كردم، دهستى له نيو دهستم هيشته وه و سه رى خوى هيتايه پيش. به زهمه تيكه وه سيماي خوم گورى، فهيزى خوشه ويستى خوابى هر له چركه كانى سه ره تا ليكى نزيك خستينه وه. مؤله تي كو كردنه وه ي فېكر و ريكخستنى كاره كانى پى نه دام. منيش به گهرموگورپى تۆقه م له گه دلدا كرد. له قسه كانمدا شپرزه و شله ژا بووم، بى نه وه ي ههست بكم، هه ولم دا شنيوازي ناخاوتنه توركمانييه كه ي نه وه له نيو زمانى عاره بى وازى بكم. له نزيك خوم دامنيشاند، دهستم له نيو دهستى هيشته وه، به در هيشووي دارخورماي له پيش دانين، منيش قله خورمايه كم داين .

جوان له سه ر و سيماي رامام، حه زم كرد له زاكيره مدا بيچه سپينم، به لام له قوللايى دلندا چه سپا. ته ويليكى پان و سه ريكي چوارگوشه يي هه بوو، دوو چاوى ته نگ و بچووك و، به ژن و

قامەتىكى كورتىلەي ھەبوو. شانوشەپىلك پان و قۇل و باسكىكى پالەوانانەي ھەبوو. لاجانگەكانى بە تەواوى سىپى بووبوون، ماباقى قزى دىكەيشى، ماشوبرنج بووبوو. وەختىك پىكەنى، چەند ھىلىكى ھاوتەرىب بەسەر گونايەو ھەرکەوتن، كاتىكىش نىوچاوانى تىكناو و كەوتە بارى بىرکردنەو، ھەمان ئەو ھىلانە دروست بوون. نازانم بۆچى لە خەيالى خۇمدا وەك درەختىكى قەدپان و كەم لكوپۆپ و گەلا درىژم وينا كرد. ئاشكراشە درەختىكى وا، بە تىپەربوونى وەرزەكان، ھىچى بەسەر نايەت، بە ھاوين و زستان وەك خۇي دەمىنتەو. ئەو، لە شوپىنى خۇيدا دۇنيايى و متمانە و ئوقرەگرتنى پەخش دەكرد. بەلى، ئەو ھى من لە سىماي ئەوم بەدى كرد، ئەمە بوو. ئىسحاق دۇئارامى و شادىي بە دەوروبەرى خۇيدا بلاو دەكردەو، ھەر وەك چۆن خۆر تىشكى گەرمى خۇي بە گەردووندا پەخش دەكات.

پۇژ دواي پۇژ بۆم پوون دەبوو، كە ئەو پىاوه بۆ پووحى شەكەت و نىگەرانى من، چەندە ھاوپىئەكى بەكەلكە. پاستىيەكەي زۆر زۆرم خۇشويست، لە دلى خۇمدا لە مەقامى ئەوليايان دامنا. لە مالى شىخ زاھىر مېوان بووين، ھەر لەوى رىككەوتىن لە (حەتىم) دەرسىكى دووقۇلى دابىتىن. ئەو زانست و مەعريفە نورانىيەي، كە من لە خۇرئاوا وەرم گرتو، بەو بلىمەو، ئەو زانستەي ئەويش لە باكور فېزى بوو، بە منى بداتەو. ئەو لەنىو سەبەتەيەكى بچووكدا ھىندىك كىتپى ھىتان، بەلام من ھىچم پىن نەبوو. ملمان دەبەر خويندەو نا. چەند سەعاتىك بەم حالە ماينەو. دواتر چەند پۇژىك ئەو شىوازەمان دووبارە كردهو. دواتر لە بەرانبەر يەك دانىشتىن، ئەم خىرقە سووكەلەكەي خۇم بۆ داكەند، ئەويش خىرقە پىستىيە نىو لۇكە كراو، بۆ لەبەر كردم. باوھشمان بە پووحى يەكتردا كرد، لە سايەي خۇشەويستى خوايى، كە ئەولياكان لە خۇرئاوا و خۇرەلات بەيەك دەگەيەنىت، بووينە برا. پىم گوت مادەم ژن و

مندالت له گهل نینه، وهره له مالی من بمینه وه، ئه ویش رازی بوو. بهمه یش توانیم له میوانداری مالی نیزام بیهتیمه در. چون دهبن لهوی بمینیتیه وه، له کاتیکدا نیزامی دلبری منیش لهوییه؟ ئه وه کینه گوتوو یه تی ئه ولیا غیره یان نییه؟

وهرزی حه ج کوتابی هات، خه لکی قونیا ئی حرامه کانیان داکه ند و کلاره گه وره کانیان خسته وه سه ریان. به نیو مه ککه دا په رشوبلاو بوون، شتیان ده کپی و ده فرۆشت، ئاماده ی دهرس و ده وری مه لاکان ده بوون، چهند پیشه و کاریکی سه رپینیان له باژیره کانداه کرد. هه موو سالیک ده سته ی حه جیانی وان خویان دوا ده خست، تاکوو به قه د دووریان، له باکووری دووره ده ست، له فه یز و به ره که تی مه ککه، به ره وه ر بن. ئه وان له گهل خویان وه رگیژ و خه تخووشیان ده هیتان بو ئه وه ی هه ر کاتیک له ئه رک و واجباتی حه ج بوونه وه، خویان به وه رگیژان و نووسینه وه ی کتییگه لی فه رموده و فیه ه — و ته فسیر به زمانی خویان، خه ریک بکن. ئیسحاق مشووری هه موویانی ده خوارد، هه ریه که وه ئه رکی خوی بن ده سپارد، گشتیان له ژیر فه رمانی ئه ودا به رپوه ده چون، ئه وانیش زور به په رۆش و ده رویشانه گوێرا یه لیان ده کرد.

له مالی من، باسی هیندیک ولاتی کرد هینستا سه ردانم نه کرد بوون، باسی هیندیک ریگه ی کرد، هینستا پنیاندا نه رۆیشتبوم.

که شه و داده هات، سۆز و شه وق، ده بیرده وه ئه نازۆل. باسی باخیکی بچوکی بو کردم، که خزمه تی کردوه. پیشتر وشک و برینگ بووه، له نیوه راستدا پیره سنه و به ریک هه بووه، رۆژیک به کنیدا تیپه رده بیت، خه ریک بووه لینی وه قسه بیت. لاته ئه رزه که ده کپیت و شووره یه کی کورتی له ده ور ده کات، سویند ده خوات هه موو ئه و شتانه ی سنه و به ره که بی سه نگ و به ها ده کن، بیانچینیت. به گوله په مو و گیامسک و زه عفهران و زرنبووک، ئه و ناوه ده رازینیتیه وه، به تئوی هه موو ئه و گولانه یش له گه شته که ی بو شام

و عیراق و ئه‌رمینیا و خوراسان ده‌هیتیت... ئه‌وسا، سه‌فیری سولتانی سه‌لجووقیه‌کان، که یخوسه‌ره و بووه. پتی گوتم:

- خه‌لک له‌و کاره‌م سه‌ریان سوورما‌بوو، نا‌هه‌قیشیان نه‌بوو، ئاخ‌ر خۆ با‌خه‌که به‌به‌ر ماله‌که‌مه‌وه نه‌بوو، تاکوو به‌م جۆره‌ خزمه‌تی بکه‌م و بۆی لی بیری، دیسان خۆ به‌رداریش نه‌بوو، تا بازرگانی و مامه‌له‌ی پیوه‌ بکه‌م! به‌لام خۆ ئه‌وان نه‌یانده‌زانی ئه‌و با‌خه‌ مالی روو‌حی منه، وه‌لی ئه‌و ماله‌ی من لی داده‌نیشتم و ده‌خه‌وتم، ته‌نی مالی جه‌سته‌م بوو. هه‌ر کاتیک کاروباری کۆشکی سولتانم له‌ قۆنیا راهی ده‌کرد و ده‌که‌رامه‌وه‌ ماله‌وه و پشووم ده‌دا، روو‌ح له‌ چۆله‌وانی ده‌خه‌وت... به‌لام ئه‌و با‌خچۆکه سه‌ری منی کرپه‌وه، روو‌حی له‌ ئامیز گرتم و گه‌رمی کردمه‌وه، راس‌تییه‌که‌ی ئۆقره‌ی پی گرتم. کافیک له‌نیوی داده‌نیشتم هه‌موو گوله‌کانی لیم نزیک ده‌بوونه‌وه و لک و پۆپه‌کان بۆ به‌رده‌م درێژ ده‌بوونه‌وه. باسی بۆن و به‌رام و پیتانن، رازی شه‌و، له‌ره و ورشه‌ی گه‌لا. خرمه و کرته‌ی سمۆره، ته‌په و ره‌په‌ی نه‌علی بۆ ده‌کردم.

- ئه‌ی، که سه‌فه‌ر ده‌که‌یت، کئ چاودیری با‌خه‌که ده‌کات؟

بزه‌یه‌کی کرد و له‌ چاوه‌کانم راما، ئینجا به‌ یه‌قینیکه‌وه گوتی:

- من.

- چۆن؟

- ئه‌مرو گه‌لای وه‌ریوی پایزم رامالین تا به‌ری تیشکی خۆر، له‌ گوله‌سورجان نه‌گرن، که له‌و وه‌رزهدا سه‌ر ده‌ردینن. هه‌روه‌ دزیکم ده‌رکرد، ده‌یوسیت گوله‌گیامیسک برنیت و به‌ مام عه‌تاریکی که‌ری بفرۆشیت. ئه‌و رۆژانه‌ی که بارانیش چک ده‌کات، ده‌چم له‌ باکوور، هه‌ور بۆ با‌خه‌که‌م دینم.

پالکه‌وتبووم، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و قسانه‌ راجه‌نیم و دانیشتم:

- قوربان! تیگه ییشتم چون گهلا و چرۆی درهخته کانت رامالی و چلون دزهکەت دەرکرد، لئ لهوه حالیی نهبووم ئاخۆ چون ههوار دینی و دهبەیت، له کاتیکدا ئهوه کاری خواجه و بهس.

- بهلئ، وهک تو فەرمووت، ئهوه کاری خواجه، په نابەخوا چون کیشمه کیشم له کاری ئه ودا دهکەم!

- ئه ی چون ئه و کاره دهکەیت؟

- هەرچییهک بکه، سویندی پئ دهخۆم بۆم بکات، ئه ویش بۆم دهکات!

- یانی بۆ هەر کاریک، که تو سویندت پئ خواردووه بۆت بکات، بۆی کردوویت؟

- بهلئ، بهلام ئه گەر نهزانم بۆم ناکات، سویندی پئ ناخۆم.

- چون ئه مه دهزانی؟

- چاوه کانی بۆ میچی ژووره که بهرزکردنه وه، هەر دهلئ به نیگاتیزه کانی دووبه دهری کرد، ئینجا به دهنگیکی نهرمۆکه گوتی:

- نازانم، بهلام ههستی پئ دهکەم. ههستیک له پهزامه ندیی خوادا ههیه، وهسف ناکریت. بهرگیکی گهرمونه رم له شهوئیکی ساردا، خۆی بهسه ر دلندا دینیت. کزه پرووناکییهک بهنیو دهماره کانتدا دئ و دهچی. فریشه تهیهک دهخزیته نیو پرووحت و وهک هاوڕیشه کی دیرین له باوهشی دهگریت. موحی ئه وه شتیک نییه به زمان وهسف بکریت... بهلئ، بهلئ، به هیچ شتیهیهک باس ناکریت. ئه وه پهزای ههق تهعالایه.

بهدهم گوئ قولاخکردنه وه فرمیسهک به چاومدا هاتنه خواره وه، ئه ویش دهوامی به قسه کانی دا:

- بیر بکه وه، خوا ته نی به پهزای خۆی نیعمهتت بهسه ردا نارپژیت، بهلکه وات لئ دهکات ههست به پهزابوونه که ی بکهیت. هیندیک جار کاریکی پۆژانه ی ئاساییم کردوه: خهریکی خویندنه وه ی نامه کانی کوشک بووم، یان چووم خواردن له باژیر بکریم، یان له گه ل کهسیک

قسەم کردوو، لەناکاو هەستم کردوو لە تاقگەیهکی نوور
پەپۆمەو، چەند خولەکنیک لەژێریهوه پۆیشستووم و هاتوومهته
دەرەو. وەک ئەوێ لەبەردەمی خۆمدا دالانەکانی دەررون، بە
پرشنگاری و پاکیی ببینم. هەر دەلنی تازه لەدایک بووم. وا هەست
دەکەم هەموو ئاوات و تەمایەکم لە دەررون هاتە دەر، بەرەو ئاسمان
عرووجم کرد، پاڤژ کرامەو، بە شیوهیهکی چاکتر و پاکتر داڤژامەو
و پاشان بۆ سینەم گەڤنترامەو. براکەم ئەگەر هیواکانی مەرۆڤ لە
سینەدا مانەو، گەنە دەبن و لەبار دەچن، ئەگەر لەنیو دەررونیش
قوناخیان داکوئا، سال دواى سال، نەنگی و لەنگی دایاندهلەنگینن،
بەسەرێههوه کهلهکه دەبن و تۆزی خۆپەرستی و ئێرەیی و
ناھومیدییان لێ دەنیشیت. ڕەزای خوا، جارێکی دیکە، بە دلێکی نوێ
و هیوا و خولیای چاک و پاکەو، خەلق تەکاتەو.

"هەر دلداریك ئیرادهی دلّبه ره که ی سهر ئیرادهی خۆی نه خات، خیر له

نه وینه که ی نابینی"

ئیین عه ره بی

ههستم کرد شیخ زاهیر و فهخری نیسا، پنیان خوشه من و نیازم بۆ یهک بین. بۆیه بریارم دا کوتایی به کاره که بیتم و بچمه خوازبینی. جوانترین جلم پۆشی و چوومه لای ئیسحاق، له گه ل به دردا خه ریکی چاککردنه وهی دۆریخی ده رگه بوون.

ئیسحاق ته ماشای جله نوینیه کانی کردم، زه رده یه کی کرد و پرسى:

- به م شکل و سیما جوان و پازاوه یه ت بۆ کوئ ده چیت؟

- سه ردانی شیخ زاهیر ده که م.

به ده می نیوه کراوه تاویک له روخسارم پاما، ههروهک ئه وهی

بیه ویت به خیرایی شتیک له میشکی هه لگوشیت، به پیکه نینه وه گوتی:

- وابزانم کاتی رۆیشتنی منیش له و ماله نزیك بووه ته وه.

پیکه نیم، به در هه ولئى دا ناوه رۆکی بابه ته که ی تینگه یینیت، به لام

سه رکه وتوو نه بوو، دهستی به کاره که ی کرده وه.

چوومه مزگه وتی حه رام و چه ند جاریک ته وافم کرد. نوژی

ئیس تیخارهم کرد، نزام کرد ئه گه ر خیری تیدا بیت، خودا به نیازم

بگه یه نن، ئه گه ر شه ریشی تیدا بیت، هه ر پیکمان بگه یه نن، به لام

شەرهكەمان بۇ بكات بە خىر. لە ئاوى زەمزەم، مستاوىكم دەناو زارم كرد، بەدرىزايى رىنگە، تا نەگەيشتمە مالى شىخ زاهير و لە دەرگەم نەدا، نەم خواردەوہ. دويىنى پىنم گوت بەيانى سەردانت دەكەم، ھەلبەت لەو كاتەى دلنابووم، كە نيزام لە مالى پوورىەتى. ھەك پيشەى ھەميشەى، زۆر بە دلخوشى و رووخوشىيەوہ پيشوازىي لى كردم، لەتەك خۆى داينام و ماوہىەكى زۆر دەستمان لەنيو دەستى يەكتر نا.

لە كۆتاييدا دەرگەى قسانم كردهوہ و نيزام داخوازى كرد، شىخ زاهير ھىچ پرسىارىكى لەبارەى مەريەم و ھىنانەوہى لە بيجايە بۇ مەككە، لى نەكردم. بۆچى نيزام دەخوازى دەكەم؟ كۆمەلىك پاساوم بۇ ھىنانەوہ. زۆر سوپاس و ستايشى مەعريفە و زانست و ئاكارى بەرزىم كرد. وردورد گوئى بۇ گرتم، بزەى سەر پوويشى، تاكوو لە قسەكردن بوومەوہ، لە كەمى نەدا، دواتر بزەىەكى فراوان، ھەموو دەموچاوى گرتەوہ و گوئى:

- موخى! ئەى بۆچى ھىندە دوات خست؟ ئەگەر نەمزانيبايە تۆ كىتت، دەمگوت كەسىكى سادە و ساويلكەيە و لە زمانى ئاماژە و ھىما تى ناگات.

- بە خەجالەت و دلخوشىيەوہ، سەرم بە خۆمدا بەردايەوہ و تەماشام نەكرد و گوتم:

- تەنيا لەبەر ھەبيەت و سامى مەقامى تۆ داواكەم دواخست.

دەستى لەپشت دام و گوئى:

- پۆلە! لە تۆ باشتر بۇ نيزام نابىننەوہ، بەلام زۆريشى لى ناكەم، خۆى چى پىن باشە با وا بكات. سەبرىكم لى بگرە خۆم پىنى دەلىم و گوئى لە رايەكەى دەگرم.

لە مالى شىخ زاهير دەرچووم، لە خۆشيان بالم گرتبوو و بەسەر سەرى خەلكدا دەسوورامەوہ. گەرمامەوہ مزگەوتى حەرپام و ھوت جارى ديش ھەك سوپاسگوزارىيەك بۇ خوا، تەواوتم كرد. پاشان

چومه باژیر، شیرینی و میوه‌یه‌کی زۆرم کړی و که‌رامه‌وه ماله‌وه، له خۆش‌ییان قاچم ه‌ردی نه‌ده‌گرت. بیرم له فهرش و رایه‌خی ژورره‌وه کرده‌وه. پاشان بیرم له خانوویه‌کی دیکه کرده‌وه، خه‌یالم بۆ مندالی نۆبه‌رهمان چوو، که له‌نیوانماندا دارا دارا ده‌کات. پاشان که‌وتمه خه‌یالی ئه‌وه‌ی له کاتی خه‌وتن و هه‌ستانمدا نیزام له باوه‌ش گرتبیت. له داسه‌کنان و نیشه‌جینبوونمان، له پ‌ویشتن و سه‌فه‌رماندا هاوژینی من بیت. من کتیب بنووسم، ئه‌ویش بیانخوینیته‌وه و پیناندا بچیته‌وه. به‌یه‌که‌وه گفتوگو و مشتومر له‌سه‌ر ئه‌م باس و ئه‌و باب‌ه‌ت بکه‌ین. له‌باره‌ی چه‌ند بۆچوونیک ناکوک و راجیا بین. زانست تیکه‌ل به‌ ئه‌وین و خۆشه‌ویستی بکه‌ین، عیرفان ئاویته‌ی سۆز و عیشق بکه‌ین، ئای خودایه‌ ئه‌و ژیانه‌ چه‌ند شیرین و خۆش ده‌بیت!

دوو هه‌فته تپه‌پ‌ری و من هیشه‌تا له‌نیو لیلی ئاسۆی ئومیددا ده‌هاتم و ده‌چووم، هیشه‌تا وه‌لام نه‌درابووه‌وه. له مه‌قامی ئیبراهیم، باوکیم ده‌دیت، به‌لام له‌به‌ر ده‌رس و ده‌ور، نه‌ده‌پ‌رژایه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌م له‌گه‌ل بکات. ده‌چووم نیزام له مالی پووری ده‌بینی، به‌لام له‌غه‌یری خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه‌ی به‌رده‌ستمان وشه‌یه‌ک له ده‌می نه‌ده‌هاته‌ ده‌ر. غه‌مزه و چاوداگرتنی جارانی نه‌مابوو. دوو لیکدانه‌وه‌م بۆ دۆخه‌که‌ کرد، له‌لایه‌ک گه‌ش‌بین بووم، چونکه پیم وابوو ئیتر ئه‌و ده‌یه‌ویت وه‌ک هاوژینی من ره‌فتار بکات و حورمه‌ت بۆ هه‌بیه‌تی مه‌قامی من داده‌نیت. له‌لایه‌کی دیکه‌یش ره‌ش‌بین بووم، چونکه وام به‌ خه‌یالدا ده‌هات، که ئه‌و ده‌یه‌ویت خۆی له خۆشه‌ویستی و هاوسه‌رگیری من به‌دوور بگ‌ریت.

دوای وانه‌خویندن، پ‌یک ده‌رگه‌ی پتوه ده‌دایه‌وه، نه‌ سه‌لاوی لیم ده‌کرد و نه‌ مالاوایی. منیش به‌ کولیک خه‌م و په‌ریشانییه‌وه ده‌چومه‌وه ماله‌وه. ئه‌ری که‌ی ماقووله‌ گومان له بریاری نیزام

بکہم؟ ئاخىر چۆن دەلوئى شوو بە من نەكات؟ ئەرى ئەو ھەموو
تەمانەيەى بەر لە داخوازىکردن بە منى ھەبوو، چى بەسەر ھات؟
نيوہەرۆيەك دواى دەرسخويندن، لە نزيك دەرگە وەستام، چاوەروانى
ھاتتە دەرەوہى بووم. لە رینگەى چوونەوہ مالەوہى، شوينى كەوتم،
ھەستى دەرگە من بەدوايەوہم و ئاوپرى نەدەدايەوہ. داخلى كۆلانى
ئەخىر بووم، كە بە مالى ئەوان دوايى دەھات، چۆلوھۆل بوو،
رووبەرووى بوومەوہ و گوتم:

- نيزام! چاوەروانى من، زۆر دريژەى كيشا.

لاى لى نەكردمەوہ، زۆر بەھيمنى و ئارامى وەلامى دامەوہ، وەك
ئەوہى پيشتر خۆى بۆ پرسيارەكەى من ئامادە كرد بيت:

- چى دەبيت ئەگەر دريژە بكيشت؟

- دلم لەنيو سۆز و ئەويندا دەكوليت، رووحم پەريشان دەبيت، نە
ھەدا دەدەم و نە چاوم دەچنە خەو.

- ئەوينيەك بە تاسەوہ رووچ پاك بكاتەوہ، باشترە لە
ھاوسەرگيريبەك ئارەزوو دامركينيت.

- نە خۆشەويستى تۆ ئارەزوو دامركيتەوہ، نە خۆشەويستى منيش
ئاگرە بكوژيتەوہ.

- مادەم خۆشەويستى تۆ بۆمن گەيشتووەتە تۆقەلان، ئيتەر لەپاي
چى مارەم دەبەرى، لە حالتيكدا دەزانی خۆشەويستيت بۆ من، لەوہ
زياتر ناكات؟

پاشان ئاوپرى لى دامەوہ و بەتيزى لە چاوەكانم رام:

- ... ئەى ئەگەر ھيشتا خۆشەويستيم بۆ تۆ كامل نەبووبا، خۆ ئەو
كاتيش نەدەبوو بە خۆشەويستيبەكى نيوہچلانە ھاوژينيت لەگەلدا
بکہم.

دەنگم پچرپچر بوو، خەريك بوو دەست بە گريان بکہم، گوتم:

- نيزام خۆشەويستى تۆ، زۆر لەمن و تۆ كۆنترە. چارەنووسيك
بووہ بەر لە ئيمە نووسراوہ، دواى ئيمەيش ھەر دەمينيتەوہ. بچووك

نه بووه تا گوره بیت، نیوه چل نه بووه تا کامل بیت. به تیروته سه‌لی
 له دلمدا رسکاوه، به خوړسکی بڼه و باره‌گه‌ی داکوتاوه.
 له‌به‌ر دهرگه‌ی مالیان راوه‌ستام، ناوړیکي لئ دامه‌وه، بؤ چا و چاوانئ
 دلم که‌وته لیدان. لئوه ناسک و نهرمه‌کانی بزواتن، ده‌لئی ده‌یویست
 شتیک بلیت، به‌لام هیچی نه‌گوت. جاریکي دیش لئوه‌کانی پینکادانه‌وه،
 به ده‌ستی چه‌په‌ی دهرگه‌ی کرده‌وه و به ده‌ستی راسته‌یشی
 قه‌میسکه‌ی پاکیشام و خومان له ژووره‌وه بینیه‌وه. بؤ ماوه‌یه‌ک،
 زه‌من له سوورانه‌وه که‌وت. به‌هینئ لئوه‌کانمان خستنه‌ سهر یه‌ک،
 به وینه‌ی گه‌یشتنی شه‌و به‌سه‌هر، کازیوه به‌سپیده. وه‌ک به‌نیو
 یه‌کداچوونی هه‌وره‌کان، نیزام به‌نیو مندا چوو، تووند له باوه‌شی
 گرتم. ده‌ستی به‌ریشمدا هینا تا‌کرو گه‌یشته‌ گریچه‌کانم، ئینجا
 خستیه‌ نیو په‌نجه‌کانی. ده‌ستم له‌گه‌ردنی وهره‌ینا، دواتر که‌وته
 نیوان نه‌گه‌ریجه و پستی. هه‌ستم کرد له‌ لئوی ره‌شتاله‌ی، کاسه‌ی
 شعیر و ره‌وانبیزی، چه‌ندان زمان، که‌ هه‌ر قسه‌م پینان نه‌کردوه،
 ده‌نوشم. کتیبیکم له‌سهر زمانی ئه‌و، له‌ باسی عیشق، جئ هیشتووه
 و هیشتا نه‌م نووسیوه‌ته‌وه. له‌و جیگه‌یه‌ی لئوه‌کانمان ته‌ماسیان
 گرت، چاوکی ناسمانی هاته‌ دهر، ناوی دلوقانی به‌سهردا رشتین و
 ته‌ری کردینه‌وه، ئیمه‌یش پتر به‌نیو یه‌کدا چووین و به‌یه‌که‌وه لکاین،
 ته‌نانه‌ت زیاتر له‌ جاریک هاوسه‌نگیمان له‌ده‌ست دا. پاشان به‌نهرم
 و میهره‌بانیه‌وه، خوی له‌ باوه‌شم دهره‌ینا و بؤ پشت دهرگه‌ پالی
 پیوه‌ نام و دهرگه‌ی داخست.

به‌سه‌رسوورمانه‌وه به‌ره‌و مال هاتمه‌وه، نه‌مده‌زانی چی بکه‌م.
 خه‌مبار بم، یان دلخوش؟ چیژ له‌ ماچه‌کانی وهربرگم، یان‌ه‌سره‌ت
 بؤ له‌ده‌ستچوونی بخوم؟ ئه‌و قسه‌یه‌ی مانای چی بوو، که‌ ده‌یگوت:
 تاسه‌یه‌ک رووح پاک بکاته‌وه، باشتره‌ له‌ هاوسه‌رگرییه‌ک، که
 که‌فوکولی ناره‌زوو دامرکینیت؟ ده‌بئ مه‌به‌ستی ئه‌وه بووبیت، که
 هیشتا خوشه‌ویستییه‌که‌مان کال و کارکه‌ و به‌پایه‌ی یه‌قین

نهگه‌یشتووه و هیتستا ده‌بی دریزه بکیتشیت؟ یان پئی ناخوش بووه
بیته ژنی دووه‌مم؟ یان لهو پوژهی هه‌ولم دا گه‌مه‌وگه‌پ بکه‌مه
راستی و خو‌شه‌ویستی بکه‌مه ژن و میزدایه‌تی، لیم که‌وته بروییانو
و دل‌ره‌نجان و تی‌ه‌ل‌دان؟

به‌شیک له جله‌کانم دا‌که‌ندن و له سوو‌چیکی ژووره‌وه وهک
ده‌رویشی جه‌زیه‌گرتوو هه‌رم‌ام. لی‌وبه‌بار و دل‌په‌ریشان، وهک
نه‌خوش له‌سه‌ر جی‌که‌که‌م گه‌وزه‌گه‌وزم ده‌کرد. پاشان هه‌ستم، وهک
ئه‌وه‌ی دوو‌پشک چزه‌ی لی‌وه‌هینابم، به‌نیو ژووردا ئه‌ولا‌ولام ده‌کرد.
ئیسحاق هات، سه‌یری ده‌مو‌چاوم کردم، وهک ته‌ماشاکردنی
حه‌زرتی ئی‌براهیم بۆ ئه‌ستیره‌کان. زانی من زامدارم. به‌لووتف و
سو‌زه‌وه تووند به‌سینه‌ی خو‌یه‌وه گو‌شیم و ده‌ستی له‌پشتم دا و
گو‌تی:

- براهه‌که‌م چیت لی‌ به‌سه‌ر هاتووه؟

- چاوه‌کانم پر‌بوون له‌ئه‌سرین، باسی خو‌م و نیزام له‌نووکه‌وه بۆ
گی‌زایه‌وه، په‌رده‌م له‌سه‌ر هه‌موو نه‌هینییه‌کان هه‌ل‌دایه‌وه. باسی هه‌موو
چه‌په‌ و ژوان و ده‌ستلی‌کدانیکم کرد. چو‌ن چاوم لی‌ دا‌گرتووه و چو‌ن
غه‌مزه‌بارانی کردووم. چو‌ن مو‌غازه‌له‌مان له‌گه‌ل یه‌کدا کردووه.
باسی نی‌وان خو‌م و زاهیرم بۆ کرد... ته‌نانه‌ت باسی ئه‌و
پووداوه‌یشم کرد، که‌ چه‌ند سه‌عاتیک به‌ر له‌ر ئیسته، له‌به‌رده‌م
ده‌رگه‌ی مالی‌ نیزام پووی دا. هه‌ستی په‌شێو و دلی‌ سووتاوی خو‌م
بۆ به‌یان کرد. ده‌رده‌دلی‌ خو‌م بۆ کرد، ئه‌ویش به‌هیمنی‌ گو‌یی بۆ
هه‌ل‌خستم. ده‌مو‌چاوم له‌نیو ده‌سته‌کانم شرابوونه‌وه، زه‌نگول زه‌نگول
ئه‌شکم ده‌رشت. به‌توندی ده‌ستی له‌سه‌ر شانم دانا و به‌ئارامی و
می‌هروه‌ گو‌تی:

- مو‌حی، خوا له‌و باشترت به‌نسیب بکات.

- ئیسحاق ئه‌وه چی ده‌لیت؟ هیچ وه‌لامیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی نه‌دامه‌وه.

ئیسحاق ھەر بە بیدەنگی مایەوہ. لە پریک راچلە کیم و حالە تیکی شیتانەم بەسەردا ھات. بەتوندی شانم گرت و پامەژاند و ھاوارم کرد:

- دیارە خەتای تۆیە؟

- نا، برام.

- بەرێوہ لالا، گوتووتە خوایە سویند بئ بەتۆ دەبی ئەو داخوازییە ھەلبوہ شینیئەوہ، ئەویش سویندەکە ی گیرا کردوویت.

- نا بەخوا برام کاری وام نەکردووە، چۆن کە پاماتی خۆم لە ھەمبەر سووکایەتی بە وەلییەکی خوا بە ھەل دەقۆزمەوہ؟

- سویندم بۆ دەخۆیت، کە وات نەکردووە؟

- بەلێ سویندت بۆ دەخۆم.

بەسەر ئەژنۆکانمدا کەوتم و وەک مندال دەستم بە گریان کرد. ھاتە

لام تا خەم و مەراقەکانم کەم بکاتەوہ، بردمیە سەر جینگە ی خۆم و

گوتی:

- موھی، نەختیک بخەوہ، تۆ پیویستت بە پشوو دانە.

- بخەوم؟ ئیسحاق بەو حالە ئەوہ چ خەویکی بئ دەلین!

ئیسحاق راستەوخۆ تەماشای چاوەکانی کردم و بە دەنگیکی نەرم و

ھێمن گوتی:

- تۆ دەخەویت، ئاخر سویندم بەخوا خواردووە بتخەوینیت.

"پایه‌ی هر مرفئیک، قسه‌ی دلّیه‌تی"

ئیین عه‌ره‌بی

وا چل سالی ته‌مه‌نم، به نیو ده‌ماره‌کانمدا ده‌پروات، وه‌ک قافله‌یه‌کی گه‌وره، که سه‌ره‌تاکه‌ی له مورسییه و کوتاییه‌که‌یشی له نیو ئاسۆیه‌کی نادیار بیت و هیچی له‌باره‌وه نه‌زانم. راستییه‌که‌ی نازانم له‌کوئی دوابی دیت. ئەم‌رۆ کاروانی ژبانی خۆم وه‌ک ده‌هۆلژه‌نیک ویتا کرد، که له نزیکه‌وه ده‌نگی کوله‌کوئی بیت و له ئاخری بگاته به‌رانبه‌رم. له خه‌وه‌سه‌ستام و هیچ بزاییکم نه‌کرد، ته‌نانه‌ت پیلوه‌کانیشم لیک نه‌کردنه‌وه. به‌دهم بیدار بوونه‌وه، له سه‌لاپته‌ی خه‌یالم، کاروانی ژبانی خۆم به‌سه‌رکرده‌وه. به‌لێ کاروانی ژبانم! ولاخه‌کان به‌دوابی یه‌ک رینچه‌یان به‌ستبوو، هاوساری زه‌مانه‌ لیکێ گری دابوون. له‌و کاروانه‌ی مندا، ولاخیکی لاواز ولاخیکی به‌تین هه‌یه، ولاخیک ده‌فرۆشریت و یه‌کینکیش ده‌کپردریت. خه‌لک سواری ولاخیک بوون و ولاخیکیشان پشتگوێ خستوو. ولاخیک به‌ره‌و دوا مه‌نزل ده‌پروات، ولاخیکیش سه‌که‌ت ده‌بیت و له‌بیر ده‌کریت.

کاروانیکی پاتالکراوه، له پیرۆی له‌ر و، لاواز و، کالای و، که‌لوپه‌لی هه‌رزان و بیبه‌ها بترانیت، هیچی دیکه‌ی لێ نه‌ماوه‌ته‌وه. خه‌ریکه کاروانی ژبانم توونبه‌توون ده‌چیت و شی ده‌بیتته‌وه، هه‌موو سالیکی

تەمەنم دەبىتتە حىكايە تىنكى كورتىلەي بىن سەرەتا و دوايى. بىن پەند و ئامۇزگارى، بىن حىكمەت و ئومىدەوارى. ئەرئ ئىبن عەرەبى لە كوئ و لە چى ئو ھەموو تەمەنەت بە فېرۇدا؟ ئو ھە چل سالى تەمەنت تىپەپاندا، كە چى ھىشتا شوينىپى خوت لە زەمىن نازانى، بە رېئى عرووجى ئاسمانت ئاشنا نىت! دوو ھىندەي دىش ھەسرەت دەخۆيت: ھەسرەت لەسەر رۆيشتى تەمەنى باپردەلە و بىكەلك.

لەسەر جىخەو ھەكەم پالكەوتم، عەقلم وەك كەسى تەوافكەرى توبەكار دەخولايەو ھە. دللم وەك كاتژمىر لىئى دەدا. زىكر و وىردەكانم خوئىندن و چاوەكانم ھەلگوشىن، كەوتمە بارى بىر كىردنەو ھە. كاروان ھىشتا ھەر بەرپو ھە. كەپىدە زۆرن، بەلام رېگە ھەر تەنگ و كورت دەبىتتەو ھە. بەيانى ئەگەر زىاد لەپىويست خەلكى كەپىدە بە رېگە كەدا بپۆن، ئو ھە من دەمرم. ئوسا كاروانى ژيانى من، لە حىكايە تىك زياتر ھىچى دىكەي لى نەفامرپتەو ھە. شوينەوار و پېرەوى كاروانى ژيانم، دەبىتتە تۆزوتالى بەر با. دەلئىن پوژىك كاروانىك لىرەو ھە رەت بوو ھە. ئىژن چو ھە شارىك، خەلك پىنەو ھە مژوول بوون، دواتر پوئىشتوو ھە، خەلكىش پەرتەيان لە دەورى كىردو ھە. يان دەگوتىت كاروانى من رېگەي لى گوم بوو ھە، بارزگانەكانى تاوىك ئاخوئوفيان خواردوو ھە، دواتر بەدواي كاروانگەلى دىكەدا كەپاون. يان لەناو خۇيان دەگىرپنەو ھە و دەلئىن تا شوينى مەبەستى خۇي پوئىشتوو ھە و بە ئامانجى خۇي كەپىشتوو ھە، دواتر تەمەنى كوتايى ھاتوو ھە و رېگە و دەستكەوتىش، بوونەتە تۆزوتال.

پاشان كاروانى ژيانى من، بە ھاورپىيەكى بەدكار، بە ناوى 'دلەپراوكئ' ئاشنا دەبىتتە. نە من داواي ھاو ھەللىم لىئى كىردبوو، نە ئو ھىش پروخسەتى لى خواستبووم. وەك مەيمون بەسەر مەل ھەلدەزنى، ھەرگىز لىم جيا نابىتتەو ھە. ھەر كە لەسەر لاشانىكم دەرى دەكەم، خىرا خۇي ھەلدەداتە سەر لاشانەكەي دىم. ھەر كاتىكىش لەسەر ھەرتك شانم فرىئى دەدەمە خوارەو ھە، خۇي بە قەدى دارىك دەگىرپتەو ھە،

ماوهیهک خۆی دهگنخینی و دیسان باز ده داتهوه سهر شانهکانم و دهسته و ئهستۆم دهبیتهوه. ئهگهر شهوێک منی جی هیتشتیبت، ئهوه بهیانی لئ کردوومه ته ژاری مار. ئهگهر سپیدهیهک بهئاسوودهیی ههئاسهه دابیت، ئهوه ئیوارهم لئ بووته درنده و ههتا بهیانی سهری له لهشم ناوه. دنیا له بهرچاوم تهنگ و تهسک بووه، ههچ شستیک به قهباره و قهوارهیی خۆی نایینم. ههموو شهپرێک له بهرچاوم گهوره و ترسناکه، ههموو کاریکی خێر، بهکتوپرێ دهبینم و له بهرچاوم کهم و بی بههابه. ههتدیک جار له نیو ئارامیی شهو، رادهچلهکیم و چهجمانم نامینیت، له بهردهم شهپۆلی بههیزی دلهراوکی، نهخۆشکهوتووم، بهلام نهخۆشیش نیم. که بهیانی دهبیتهوه، ماندوو و شهپرز و هیلاکم، ههه دهلتی بهدریزایی شهو خه و نهچووته چاوهکانم. ههموو کاروباریکی ئه ژیانه له بهرچاوم بچووکبووتهوه، تاقتی کارکردنم نهماوه، بهدریزایی رۆژ، جگه له نوێژهکانم ههچی ترم پێ ناکریت. ههفتهیهک دیت و ههفتهیهک دهروات، دلهراوکی من، ههموو بېجولهیهک دهخاته جووله، ههموو جووله داریکی ژیانشیم له جووله دهخات. چه دهکهه کاریک بکه، لهو لاوه دلهراوکی دیت و سواری سهر ملم دهبیت و وازی لئ دینم. ئیسته من جگه له جهفاکیشی و دلهراوکی کاریکی دیم نییه. ها ئهوهته وازم له نووسینی کتیبی (فتوحات المکیه) یش هیتا، ئاخ زانیم ههچی دهینووسم ههمووی کۆن و دووبارهیه. له دهرسگوتنهوهی فهقیکانیشم بیزار و بيمهیل بووم، پیم خۆشه زووبه زوو کوتایی به درسیان بینم. له دهرس ههله دهکن، بهلام تاقتی ئهوهه نییه بۆیان راست بکههوه. پرسیار دهکن، بهکورتی وهلامیان دهدهمهوه. له نیو کۆپی وانهبیژی، یان به ریکهوت نهبیت شیخ زاهیر له مزگهوتی حهرا م نایینم. به فهخری نیسایشم گوت ههموو زانست و فیهقی تۆم وهرگرت، ئیتر چیت ناییمهوه خزمهتت. ئهویش دوعای زۆری بۆ کردم و مؤلتهی ریوايه تکردن له خۆیشی پیدام. نه نووسینم ما، نه

وانه خویندن. پوژانی من، وهک کوندهی به تال و وشکیان لی هاتووہ. هر له ماله وه دهرده چم و دهگه پیمه وه. ده چم له مزگوت نویژ دهکام و دیمه وه. به بازاردا ده سوورپیمه وه و که لوپهل ده کرم. ده چمه حهلقهی دهرس و دهور و زووبه زوو به جینیان دیلیم. شتگه لیک دهکام هیچ پیوه ندییان پیکه وه نییه. هیندیک جار شه وان شتیک ده نووسم، که به یانی ده یخوینمه وه تینی ناگم. به نینو کولاناندا دیم و ده چم، ناشزانم بو چ نامانجیک وا دهکام. شتیک له و شوینیهی منی لیمه، له گهل نه و حاله ی من، پیکه وه هه لئاکن. به لام نازانم به ره و کوئی ده پوژم؟ هیچ جینگه و میخیک پی نازانم، باشترین شوین بو میخ مه ککه یه، نه و شوینیهی خه یات بو هاتنم دنه ی دام، نه گه رچی پیشی نه گوتم میخی من لی ریه یان نا؟ لی رهدا مه ته لیک هه یه، میخی من له مه ککه یه، که چی له مه ککه ییش نییه.

ئیسحاق له گهرمه ی خه ودا خوی بزوات و کۆکی، دواتر وه خه بهر هات. دیتی دانیشتوویم، بزه یه کی کرد و به شیوه ناخاوتنی تورکمانی گوتی:

- قوربان! خودا سپیده ت پر خیروبیر بکات.

- سپیده ی تویش ئیسحاق. توم هه راسان کرد؟

هه ستاوه ر نوینه کانی ده فکردن و گوتی:

- نا مه ولانا! به لام وا پیده چیت تو خوت بیزار بووبیت.

- ئیسحاق لیت ناشارمه وه، په ریشان و هه راسانم.

ئیسحاق له گه ناویکی بو هیتام ده موچاوم پی شورد، هه مدیس پری کرده وه و ده موچاوی خویشی شوردن. به در گوئی له ده نگه دهنگی مه بو، هات سللوی کرد و رویشست خواردنمان بو چی بکات. ئیسحاق له سه ر نوینه ده فکراوه کانی دانیشت و راسته وخو چاوی تیبیریم و گوتی:

- موحی بو وا په ست و هه راسان بووبیت؟

به پرسياړه که ی دایگرتم، کړوکپ بوو. بیرم ده کرده وه بزانه چ شتیک
منی بیزار کردوه، هر چند هینام و بردم، نه مزانی چیه! دلوی
به هوی نیگه رانیه کی بی پاساوه به بنالینم، یان دهشی تا نیسته من
به رهنگاریی نهو دل راوکینه نه بووبمه ته وه، چند خوله کیک بیرم
کرده وه و نه مزانی چیه، دواتر سهرم به رز کرده وه و گوتم:
- ریگه.

- ریگه ی چی؟

- چومه ته ناوی و نازانه به ره و کوئی دهچم.

- نه ی دلت چیت بی ده لیت؟

- هیچی بی نه گوتووم.

- نا، پیت ده لیت: خو خراب بیدار نه بوو یته وه؟

- بینگومان دلت پیت ده لیت، به لام بوټ ته فسیر ناکریت.

- نه ی کنی ته فسیری دهکات؟

- مه گه ر جگه له تو که سینکی تر هه یه!

- نه ی بوچی نیسته ته فسیره که ی نازانه؟

- چونکه نیسته په رده یه که به سهر دلته وه یه. نه گه ر من دهم بگرم و

بشمه ویت قسه ت له گه لدا بگم، هیچ تی ده گه یه؟ دلی تویش به م

شینه وه یه، ده یه ویت بتدوینی، به لام په رده یه کی به سهره وه یه و ناهیلت.

- نه ی چون نهو په رده یه ی سهر دللم لاده م؟

- موچی پیشترو دوو جار لاتداوه! له بیرت چووه؟

به سهر سوورمانه وه ته ماشایه کم کرد و گوتم:

- که ی؟

- به لووتفه وه زهرده یه کی کرد، له شوینی خوی هه سستا و هات

له ته کم دانیشیت، ئینجا دهستی خسته سهر شانم و گوتی:

- له به رده می خوئدا وه لیبیه که ده بینم، خوا به دوو میخ چه سپا و

نه له خشاوی کردوه. تا دلت پاک نه که یته وه خودا میخت بو نانیریت.

مه دهوشی و گهردهنکهچی، ئاویتهی یهک بوون. سهرم خسته سهه
شانی و گوتم:

- راست دههفرمبون. ئهی خوی دلوا له بیرم ناکهیت!

ئیسحاق پیکهنی و گوتی:

- هیندیک کاری خیر، له بیئاگاییدا دهسته بهر دهبن. نه گهر جاروبار
بیئاگا نه بین، نه شوهی ئاگابوون له دهست دهههین. بهدر خواردنی بو
هینان و بهیه کهوه نانیکی گهرم و پوتابمان خوارد، پاشان به نوره
کوندهیهکی پر شیرمان خواردهوه. ئینجا دهستنوژی زمان هه لگرت و بو
نوژی بهیانی چوین. له نیوهه راستی نوژه که، فیکریکم بو هات،
گافیک له نوژی بوومه وه، ته ماشایهکی ئیسحاقم کرد و پیم گوت:

- ئیسحاق ئیبه له نیو مزگهوتی هه رامین، تکایه راستم پی بلی: تو
میخی منی یان نا؟

- نا قوربان نا! من کیم تا ببه میخی پیروزی تو!

- به لام ته نیا میخ، میخ دهناسیته وه.

- راست ده کهیت، به لام خو من میخ نانا سم، ته نیا زانیم تو میخداری.
ورده ورده نوژیخوینان ریزهکانیان جی هیشته، منیش چوارمه شقی
لی دانیشتم و گوتم:

- بهر له وهی پی بگه م، میخی دووه مم مرد، به لام دواتر به دیداری
میخی شوینگره وه شاد بووم...

ئیسحاق به بایه خه وه گویی بو قولاخ کردبووم، قسه کانم ته واو کردن:
- به لام داخم پی نه گوتم له کوی بگه مه میخی سییه مم.

- ئه مه نیگه ران و په ریشانی کردوویت؟

- نه گهر شتیکی وا نیگه رانم نه کات، ئهی چ شتیکی نیگه رانم بکات؟

- موچی تو ئه نادوژییه وه، ئه و تو ده دوژیته وه.

- ئه مه چون؟

- چونکه جیگیرکردنی تو، کاری ئه وه. میخه کهت له تو زیاتر
به دواته وه. تا دلت به ته واوی پاک نه که یته وه، ناندوژیته وه.

ئیسحاق پئیگهی من پۆشن دهکاتهوه، هه ر وهک چۆن چرا پئیگهی
پئیوارانی غهواره پووناک دهکاتهوه.

"هەر شەوقىڭ بە ژووان دامركىتەو، متمانەى پى ناكىت"

ئىبن عەرەبى

مەوسىمى حەج بەسەردا ھات، من و بەدرىش حەجمان كىرد، لە نزاكانم تەنى داواى پاككردنەوھى دل و سەفای پووحم دەكرد. لە كوتايىدا ئىسحاق ھەوالى رۆيشتنەوھى پىدام. لە بەرانبەر دەستەى حەجى قونیا، تىز دەباوھشم گرت، ئىنجا گەرامەوھ مالەوھ، ھەمان ئەو ئەسرىنەى، كە پىشتەر بۇ مالئاواى شىخ كومى و ناشتنى حەسار رىشتم، بۇ ئەویشم رىشت. لەمەودوايش ھەمان ئەو ئەسرىنە بۇ ھەموو كىبرىتىكى سوور دەرىژم، كە دلى ژەنگدارم بكنە زىپرىكى برىسكەدار. ئىسحاق نىزىكەى سال و نىوىك ھاودەم و ئەنىسم بوو، وەك كىتتىكى كراوھ، دەيخوئىندەمەوھ. كاتىك خەمگىن دەبووم، دلنەواى دەكردم، گاوىگ بىزار و مەلوول دەبووم، دلى دەدامەوھ. بەدەم خوداچافىزى، پىشنىازى كىرد لەگەلىدا بچمە قونیا. بەلىنى مەقامى باش و مئواندارىيەكى زور چاكى پىدام، منىش خەندەيەكم بۇ كىرد و گوتم:

- ئىسحاق كى دەزانى لە كوئى و چۆن مېخى داھاتوو بەمن دەگات.
- داوا لە خودا دەكەم ئەو مېخەى تۆ لای ئىمە بىت، تاكوو بە نىزىكوونەوھت وابەستە بم.

قافلەى حاجىيانى قونيا خۇيان پرىكخستەوہ و لە مەككە دەرچون. پوژ لەدوای پوژ، حاجىيانى مالى خوا ئەو ناوہيان چۆل دەرکەد، ھەستەم بە بۆشايیەكى ترسناک کرد. لەگەل بەدر دانىشتین و بەبیتدەنگى نانمان خوارە، لەناکاو ھەستەم کرد وەك لکى دارىکم لى ھاتووە، كە چرۆکانى وەربین و وشک بووبیت. بەر لە چەند مانگىكى كەم، مەقامى من لە مەككە ئاوەدان بوو. شىخ و ھاوہلم ھەبوو، خۆشەويستى خۆم ھەبوو، نيزام دلى لە خۆشەويستىيەكەى ئاخىبوم، ئىسحاق پرووحى پىر ئومید کردبووم، شىخ زاھىرىش عەقلى لیوانلىتوی زانست کردبووم. ئىستەيش كەوتەم سەر ساجى عەلى و كەسیانم بەدەستەوہ نەما. نيزام بە ئازارەوہ خۆى لى دابرىم، ھىچ شتىكى لەبارەوہ نازانم. ئىسحاقیش بەرەو شارىكى دور، كە ھىچ لە زمانیان تىناگەم، بنەوبارگەى تىكنا و رۆشت. شىخ زاھىرىش مامەلەى لەگەل مندا زۆر سەیر و غەریب بوو، نە سەردانم دەكات و نە بەخوا پەنام دەدا، تەنانەت بۆ دەرسەکانىشى بانگەيشتم ناکات. لەنىو دۆلەشيوەکانى مەككە دىم و دەچم. ھەموو كوچە و، كۆلان و، شاخوداخ و، دەشت و، دۆل و، بىبابان و، پروەك و، ئاژەل و، ئاسمان و، سەرما و، گەرماى مەككە، نيزامم بىر دەخەنەوہ. ھەرچىيەك دلم لەبارەى ئەوین گۆى کردبا، دەمنووسىيەوہ، لەنىو دەفتەرىك تومارم دەکرد و گلم دەداوہ تا خوا فووى پىدا کرد و بوو بە مەخلووقىكى نوئى، لە کاتى نىشتەجىبوون و گەشتکردن، لە دەستەوستانى و ئاگاىیدا، لە ئەوین و خۆشەويستى نيزامدا لەگەلدا بەشدار بوو. بەتئىپەربوونى پوژگار، من و قەسىدەکانم بوون بە سوپايەكى گەرەى سۆز و ئەوین، لەو بترازى، بۆ كەس جەفاكىشى ناکەن، بۆ ئەو نەبیت نابنە ھەوادارى ھىچ كەسىك. ھاوكات لەبەرانبەر سوپای سۆزى من، قەتادەيش سوپايەكى دىكەى سەز و تەيار کرد. سوپاكەى من، بە پايان گەيشت و داوام لە بەدر کرد دەفتەرەكە بنووسىتەوہ و بەسەر كىتئىفرۆشەکاندا دابەشى بكات. ھاوكات

سوپای قهتادهیش به شیوهیهکی تۆکمە و تەواو، بە نیازی گەمارۆدان بەرەو مەدینە کشا. سوپایەک پڕە لە شوق و سۆز و قەسیدە و گۆ و ئەوین، سوپایەکیش پڕە لەو عەرەبانەیی قهتاده کۆیونی، ئەو مورتەزەقەنەیی دواى فەریزەى حەج خۆیان دواخستوو، هەرۆها بە شێک لە سەربازە ئەیوووبییەکان، کە لە سوپای مەلیک عادل دەرچوون و قهتادهیش مووچە و پلەى بەرزى پێداون. دەهۆلی هەردوو سوپاکە لێدرا، کتیبی (ترجمان الأشواق) لەنیو بازاری کتیبفرۆشان وەک ئاگری نیو پووشوپەلاش بلابوووه. سوپای قهتاده لە دەرەوی مەککە کەوتە جوولە، هێمنیکی ئاویتە بە بۆنی جەنگ، بالی بەسەر مەککەدا کێشا.

بەیانییەکی بێداربوومەوه، لە ژوورەوه چاوی ئەبەلقانە دانیشتم، نەمتوانی بێر و زیهنم ئامادە بکەم و فیکرەیهکی بێنمە کایەوه، یان بێر لە شتێک بکەمەوه. بۆم دەرکەوت هەرچیەکی لەو پۆژەدا بکەم قورس و سەخت دەبێت، جگە لە نوێژ و زیکرەکانم، هێچ شتێکی دیکە تامی نابێت. تەمای خەویکی زۆرم بۆ خۆم خواست. خەویک، بە وینەى یاوهرانى ئەشکەوت، دواتر کە بێداربوومەوه خۆم لە جیهانیکی تر و زەمەنیکی دیکە بینییەوه. ئەری هەر بەراسەت من هەست بە غوربەت دەکەم؟ خۆ من عەودالی چوونەوه ئەندەلوس نێم، پراستییهکەى هەر بێریشی لێ ناکەمەوه. ئەری دەبێ خەتا لە چل سألەى تەمەنم نەبێت، هەناسەى وەتەنگهیناوم و ورەى لێ داچۆراندووم؟ چۆن دەبێت وای بێت، خۆ پێغەمبەرىش لە چل سألیدا پەيامی بۆ هات و گەیشتە لووتکە. یان دەبێ دلی من، قبوولی پاکبوونەوه نەکات؟ ئەمە چۆن دەبێت، خۆ من پێشتر بە دیدەنى دوو مێخ گەیشتووم، دووسى جار، شایەتیى هەبوونی توانستی دلپاکردنەوه یان بۆ داوم. ئێین عەرەبى ئەوه چیت بەسەر هاتوو؟ بۆچی بەبێ هێچ حوزنیک، حەزینی؟ بێر دەکەیتەوه، کەچی لە تەویلی

تۇدا ھېچ گىرڧتىك نىيە؟ جەفا دەكىشىت، كەچى ئوپپەرى ساغ و تەندروستى!

چى دەبىت ئەگەر كەمىك سەفەر بىكەم و پووحم ئاسوودە و شاد بىكەم؟ بەلام ئاخۇ ئەگەر بەبى ئامانج و مەبەست بىت، نابىتە بەشىك لە رابواردن؟ ئەى ئەگەر سەفەرەكەم دلى چلكن كردم و لە خۇم و مىخەكەمى دوورخستەمەو؟ ئەى ئەگەر بەو حالە لە مەككە بمىنمەو چى دەبىت؟ ئەى ئەگەر خۇشەوېستنى نىزامم لى خەست و تىر بوو و فىراقى رەشى لەبەر بېرىم؟ ئەى ئەگەر كەشغم پووى لە كەمى دا و كەراماتم نەما؟ ھەر فىكرەيەك دەھاتە مىشك، فىكرەيەكى پىچەوانەى ئەوېشم لە قىت دەبوو، لە حالىكدا لەسەر جىخەو، كەم پالکەوتبووم، لەبن لىفەكەم ھەلكورمابووم. لە دلى خۇمدا گوتم: ئەگەر بانكى بەدرم كرد و ھەلامى دامەو، ئەو ەيانى كەشت دەكەين، خۇ ئەگەر ھەلامى نەدامەو، ئەو نىشانەيەكى خوايىە، پىيمان دەلئت مەرۇن. ئحمىكم كرد و قورگى خۇم ساف كرد و گازى بەدر بىكەم، لە ھەرگە درا... پىكەنم، سەيرى بە پىكەنەكەم ھات:

- قوربان! بۇ پىندەكەنئت؟

ھەلام نەدایەو، راستىيەكەى نەيشمزانى چۇن ھەلامى بدەمەو.

دانىشتم و لە رەنگ و سىماى پېر پىرسىارى رامام، دواتر پىم گوت:

- پىكەنم، چۇنكە تۇ بووئتە بەشىك لە دلى من. بەدر تۇ بووئتە راز

و نىازى من.

- راز و نىازى تۇ؟

- ئەرى! نىزام و ابوو بېرۇن، تۇ چى دەلئت؟

- بۇ كۇئ؟

- تۇ خۇت بىرپار بدە.

بەدر نەختىك بىرى كىرەو ھە گوتى:

- بۇ دىمەشق.

"هەر خۆشهويستيهك داواكارى تيدا بوو، فلسيک ناهيىنى"

ئيبىن عەرهبى

بىر يارمان دا دواى ههفتهيهكى تر دهگه ل كاروانىكى شاميدا بپۆين.
دواى نوپۆى ههينى بۆ خواحافيزى چوومه مالى شىخ زاهير،
خاموش و لىوبه بار بوو. نيوچاوانى لۇچاوى و پيلوه داكه وتووهكانى،
شوينى بزه و رووخوشيهكانيان گرتبووهوه... پهلهههوريكى خهمناك،
رووى جوانى داپۆشى بوو. بهم ديمه نهى ئەو، زۆر خه مبار بووم، تا
دوا كهس لهوئى مامهوهوه. لى نزيك كه وتمهوه و لاي قاچهكانى
دانىشتم و گوتم:

- شىخى من، چ خه ميک دايلهنگاندوويت؟

ئاخىكى دوورودرپۆى ههلكيشا و بىدهنگ بوو، وامزانى وهلام
ناداتهوه. دواتر بى ئەوهى ته ماشاى من بكات، گوتى:

- پۆله! ئەجهلم نزيك بووهتهوه.

پاشان به دهنگىكى نزم، وهك ئەوهى بيهويت له من زياتر كهس گوئى
لى نهبيت، گوتى:

- له دواى خۆم له چاره نووسى نيزام دهترسم، ئاخىر ئەو جگه له من،
كهسى ديكهى نيهه.

به داخیکه وه سه‌ری خۆم له قاند و هیچ وه لامیکم نه دایه وه. ویستم بلیم: 'حه‌زم کرد بیه هاورژین و هاوده‌می، خزم و په‌نای، به‌لام ئه‌و نه‌یویست.' پیش من که‌وته‌وه و به‌ده‌نگینکی گریانای گوتی:

- به‌دلنیا‌یی من به‌و نزیکانه سه‌ر ده‌نیمه‌وه و ده‌مرم، ئه‌گه‌ر تا له ژیا‌ندا ماوم ته‌سلیمی مال و می‌زدم کردبا، ئوخه‌یه‌کم ده‌کرد و هی‌ور ده‌بوومه‌وه، به‌لام چی بکه‌م ئه‌و نایه‌ویت. دایکی مرد و ئه‌وی به‌هه‌تی‌وو‌ستی‌وی به‌سه‌ر مندا جی هینشت، هه‌ر له‌و کاته‌وه به‌لینم دا له هیچ شتیک زۆری لی نه‌که‌م. چۆن ده‌شیتت ئه‌و به‌یه‌تیمی و بی دایکی گه‌وره‌ بیت، دواتر باوکیکی دل‌ره‌ق و وشکیش خۆی به‌سه‌ردا زال بکات؟

- ئینشاللا له‌ پو‌ژانی داهاتوو نی‌زام شوو به‌که‌سیک ده‌کات شایانی خۆی بیت و له‌ منیش باشتر بیت.

به‌ئه‌ژتوکانیدا کیتشا و ده‌نگی به‌رزکرده‌وه، ده‌لتی ئه‌و قسه‌یه‌ی من ئه‌ویان تو‌ره‌ کرد:

- که‌ی؟ بو‌ بیت وایه‌ تو‌ یه‌که‌م که‌سی داخو‌زیی ئه‌و ده‌که‌یت؟ ناااا
پو‌له‌ تو‌ ده‌یه‌م که‌سی! نازانم ئه‌و کچه‌ بی‌ر له‌چی ده‌کاته‌وه.

له‌ناکاو ده‌نگی نی‌زام له‌ ژووره‌وه هات، باوکی خۆی ده‌دواند:

- باوکه‌! قورساییه‌ک ده‌خه‌یه‌ سه‌ر شانی ئه‌و پیاوه، که‌ هیچ پیوه‌ندی به‌وه‌ نییه‌...

- پیوه‌ندی به‌وه‌وه‌ هه‌یه‌... ئه‌ی ئه‌و خوازینی نه‌کردی؟

له‌نیو ئه‌و هه‌لو‌یسته‌دا، هه‌ستم به‌ ته‌ریقبوونه‌وه‌ کرد. هه‌ستم پو‌م. ناگام لی بوو نی‌زام به‌ زمانی فارسی قسه‌ی ده‌گه‌ل باوکیدا کرد، من هیچی تن نه‌گه‌یشتم، باوکیشی مه‌قیکی لیه‌ نه‌هات. سه‌ری شیخ زاهیرم ماچ کرد، به‌ ده‌نگینکی به‌رز خواحافی‌زیم کرد، تاکوو نی‌زام بزانی‌ت من ده‌پو‌م. هه‌روه‌ داوایشم له‌ شیخ کرد به‌ر له‌ گه‌شتکردنم ئامو‌ژگاریم بکات، ئه‌مه‌یش بو‌ ئه‌وه‌ی نی‌زام بزانی‌ت من سه‌فه‌ر ده‌که‌م و ده‌پو‌م. مالی ئه‌وانم جی هینشت، له‌نیو ناخی خویشم دا هه‌ستم به‌

ئارامبوونەوہیہکی ناوہخت کرد. دیارہ نیزام بہ ہیچ شیوہیہک نایہویت شوو بکات، ہر تہنیا منیشی رت نہکردوہتوہ. بیگومان ئو بوہ پستی لہ شووکردن کردوہ، دہیہویت بہ یہکجاری بو دنیای زانست و مہعریفہ لی بپریت. بہلام نا، ئی بوچی سہرہتا خوشہویستی خوی بومن دہربری و ئومیدہواری کردم! ئای خواہی ہیندیک جار تیگہیشتنن لہ ژنان چہند سہخت و دژوارہ، بہتایبہت لہگہل ژنگہلیکی ریزپہر و دہگمہنی وہک نیزام.

لہگہل کاروانیکی شامی، بو دیمہشق وەرئ کەوتین. ئیمہ لہ (یہنبوع) بووین ھوآلی تیکشکانی قہتادہمان لہ مہدینہ بیست. ئہمیش دواي ئوہی میری مہدینہ لہ سنوورہکانی شار شکستی پی دینیت، دواتر ہیرشی بو دہبات و گہماروی مہککہ دہدات، پاشان پاشہکشہ دہکات. من مہیلم بو ہیچیان نہبوو، بہ جہنگ و کوشتاری ئو دوو شارہ پیروزہیش زور خہمگین و دلتنگ بووم. ہر دہلئی ئو دوو شارہ ہیچ حورمہت ریزیکی لای وان نہبوو، کہ بہم جوہرہ لہسہر تخووبہکانیان خوینی یہک بریژن و، ئابلووقہی یہکتر بدہن و، خہلکہکہ برسسی بکن و، حاجی و زیارہتکارانیش لہ مالی خوا بپرینگینہوہ. سوپاسی خوام کرد، کہ گہشتم کرد و ئو دیمہنہیہم بہ چاوی خوم نہدیت. وینہی ئو چوار سآلہی من لہ مہککہ بہسہرم برد، پاک و بیخہوش بوو. ئاشتہوایی و تہبایی بوو. مہدینہی خوا، عہقلی منی پر کرد لہ نور، دلی سیخناخ کردم لہ عیرفان و سہکینہت. پاشان منی رہا کرد، تاکوو مہعریفہ و خہمہکانم، ہونہر و نآلہی دہروونم بہ دنیادا پەخش بکەم. لہ ژیانی من نہدہبوو مہککہ نہبیت، مہککہ ہیی منہ و لہ منہ، ھەموو ئو شتانہی مرو لہ ژیاناندا گوزہریان دہکات، ہیی ئون. ھەموو شتیک گرنگہ ھەبیت. ھەموو پروداویک گہرہکە پروبدات. ھەرکاریک بہ خەم و دلخوشی گوزہر دہکەین، یان بہ ناشتی و شہر بہرپی دہکەین، یان بہ خوشہویستی و کینہداری بہسہری دہبەین... ھەموو

ئەمانە پىكھاتەى ھەناسەى ئىمەن، ئەگەر بەنىوياندا تىپەرنەبووباین،
دەپروكاینەوہ و دەچوونەوہ قەپىلكى عەدەم.

"تازار به نهمانی هوکاره‌که‌ی، یان مانه‌وه‌ی، ده‌روات"

ئیبین عه‌ره‌بی

له‌ حالیکدا ئیمه‌ له‌ که‌ل قافله‌یه‌کی باشوور به‌ره‌و غووته‌ی دیمه‌شق ده‌رویش‌تین، شنه‌با به‌ بۆنی خوڤ و گوێز، به‌ره‌و لامان هات. به‌رله‌وه‌ی بگه‌ینه‌ نیو شار، کاروانچییه‌کان هه‌رتک و لاخه‌که‌یان لی گه‌یراینه‌وه‌، به‌پێیان داخلی شار بووین. چه‌ند که‌لوپه‌لیکی که‌ممان پین بوو، باوله‌ی کتیبان و دوو بوخچه‌ی جلوه‌رگ، چه‌مبال و خزمه‌تکاری خانه‌کان، به‌ ده‌ورماندا ده‌گه‌ران، دانه‌یه‌کمان ده‌ستنیشان کرد، که‌لوپه‌له‌کانی خسته‌ نیو پریاسکه‌یه‌کی گه‌وره‌ و له‌ کۆلی کرد و به‌ پشتکورییه‌وه‌ رویش‌ت. ئه‌منیش وه‌ک که‌سیکی نه‌خۆش، که‌ ورده‌ورده‌ ساغ بیه‌ته‌وه‌، وابووم. بۆن، ده‌نگ و، په‌نگی خه‌لکی شار، ئاویتیه‌ی یه‌ک بوون، له‌ ده‌ستیکی میهره‌بان ده‌چوون، که‌ ده‌ست به‌ ته‌ویلی شه‌که‌ت و ماندوومدا به‌یئتیت و دلی شپه‌زه‌ و هه‌راسانم هه‌من بکاته‌وه‌. ده‌روازه‌ی شارمان ته‌ی کرد، بازار و، مال و، باخچه‌ و، خانه‌کان به‌ زمانی حال پێیان گوته‌ین دیمه‌شق هه‌روه‌کوو جاران، باشترین و چاکترین ئه‌نوا‌ی ریبواره‌ شه‌که‌ت و هه‌لاکه‌کانه‌، هه‌روه‌ مه‌قامی ئه‌و غه‌واره‌ و غه‌ریانه‌یه‌، که‌ یه‌ک دوو جار تیری ئه‌وین دلی ئه‌نگاوتوون. چه‌مباله‌که‌ ئیمه‌ی گه‌یاند هه‌خانیکی به‌رفراوان. له‌

ژوره‌کانی پایه‌خی خوری پاخرابوون، سه‌ره‌تا پیم ناخوش بوو به پیمان وه‌سه‌ریان بکه‌م. که‌لوپه‌له‌کانمان دانان و سو‌راخی گه‌رماومان کرد، پرسیارمان له هر که‌سیک ده‌کرد، بؤ شوینی جودا رینوینی ده‌کردین. له کوتاییدا گه‌رماویکمان دوزییه‌وه، له خوش‌سورین، زور زیده‌پویم کرد، وهک که‌سیک په‌روای ئه‌وه‌ی هه‌بیت نه‌بیته ئه‌هلی دیمه‌شق. داوام له سه‌رشوریک کرد قژم کورت بکاته‌وه، ریشم ریک بخت، نینۆکه‌کانم بقرتینیت. له میوانخانه‌ی پاشکوی گه‌رماو، چاوه‌ریم کرد تاکوو جله‌کانیان بؤ شو‌ردم و پینچه‌یان بؤ کردمه‌وه. شاری دیمه‌شق ماندوو‌بوونی لئ ته‌کاندین و ئیش و نازاری پشت و پینیه‌کانی نه‌هیشتین، له گه‌رماو هاتینه‌ده‌روه و رویشتین. به‌نزیک شوورهدا سوورپاینه‌وه، خانووی گه‌وره و فراوانمان به‌رچاو که‌وتن، هه‌موویش باخچه و چیمه‌نیان به‌به‌روه بوون. له‌نینۆه‌پراستی زوربه‌شیان هه‌وز هه‌بوو، فواره‌یان له‌نینۆ دانرابوو، ئاویان له‌پووبار بؤ ده‌هات و له‌شیتوه‌ی تافگه‌ی چکۆله هه‌لده‌رژان. دیواره‌کانیان به‌نیگاری داتاشراوی جوان نه‌خشابوون. مناره‌ی مزگه‌وته‌کان زور به‌سه‌لیقه‌یه‌کی جوان، پارزینرابوونه‌وه. ده‌رگه‌ی مزگه‌وته‌کان له‌ژوور و ده‌روه به‌جۆره‌ها زه‌خره‌فه ئارایش درابوون، کوسپه‌ی به‌رده‌میشیان به‌به‌ردی مه‌رمه‌ر و یه‌ده‌شیان له‌مه‌عدنه‌ی ساف و لووس دروست کرابوو. به‌چوونه‌مزگه‌وتی گه‌وره، پیاسه‌ کورته‌که‌مان کوتایی هات. نو‌یزمان کرد و به‌دهوری حه‌لقه‌کانی ده‌رس و دهوری نینۆ مزگه‌وت سوورپاینه‌وه. له‌نزیکه‌وه‌گویمان له‌ده‌نگی فه‌قیکان گرت، زانیمان چ کتیبیک ده‌خوینن و چ مه‌زه‌بیک په‌یره‌وه‌ده‌کن. به‌شیک له‌حله‌قه‌کان هه‌ستان و په‌رته‌یان لئ کرد. به‌در له‌گه‌ل هیندیک له‌فه‌قیکان قسه‌ی کرد و بؤ چهند مزگه‌وتیک و گوشه‌یه‌ک رینوینیان کرد، که‌سوفیه‌کان حه‌لقه‌ی ده‌رسیان لئ ده‌به‌ست. دوا‌ی که‌میک، فه‌قی مه‌غریبیه‌کان له‌گوشه‌یه‌ک کۆبوونه‌وه، هیندیکیان ده‌ستیان به‌سه‌ر قۆل و کراسم داده‌هیتا و

داویان کرد له دیمه شوق وانیه یک بلیمه وه. له گهل زهردهی نیواره، شه که تی دایگرتین، که گه راینه وه، ماخوی خانه که، جیگه ی بو راخستبووین و لیفه ی لۆکه ی به سهردا کیشابوون. سه رینی ئاوریشمی له سه ر دانا بوون.

به در دهستی به سه رینه کاندایه ئینا و به سه رسوورمانه وه گوئی:

- قهت قهت سه رم نه خستوو ته سه ر سه رینی وه ها نه رمونؤل!

- به در وابزانم دیمه شوق توم لی ده شیوینیت.

دوای چه ند روژیک، به یانییه ک قاسیدی قازی هات و له کن ده رگا

وه ستا، منیش چوومه لای، گوئی:

- ئه ری تو ئیین عه ره بی؟

- به لئ.

- قازی قوزات: ئیین زه کی، داوای مؤله تان لی ده کات و ده یه ویت

دوای عه سر سه ر دانتان بکات.

- به خیر بیت.

که رامه وه لای به در، پیم سه یر بوو ئیین زه کی به هاتن و شوینی

مه ی زانی بوو. به در گوئی:

- ئه وه فه قیکانی مزگه وتی گه وره پینان گو توه.

- ئه وان من ده ناسن؟

- چون ناتناسن؟ کتییی (ترجمان الأشواق) له بازاری کتیفرۆشان

له به ری گیراوه ته وه و که وتوو ته دهستی خه لک.

له واده ی خویدا هات، هاوته مه نم بوو، زمانیکی پاراو و په وانی

هه بوو. له ئه سه په که ی دابه زی، هه رکه منی بینی یه کسه ر سه ری ماچ

کردم، دواتر بو مالی خو ی بردنیه وه. بانگی منداله بچوو که کانی کرد،

به ریز هاتن و به خیره اتیان کردم، کچۆله یه کی بچوو کی هه بوو، له

ته مه نی زه یینه بی کچی جوانه مه رگمدا بوو. وه ختیگ بیرم له وه

کرده وه، ته مه نم چل سه اله و مندالیشم نییه، ته زوو به دلما هات.

کچۆله که م هه لگرت و تووند له باوه شم گرت، دهستم به قزی نه رمی

سوورباویدا هیتا، له شه‌رمان و له ترسان، هیچی نه‌گوت. به په‌شوکاوی له باوکی ده‌روانی. پاشان به‌خیرایی هه‌ستا و له خانووه‌که‌دا خوی ون کرد، ئەو خانووه ئیش‌بیلیای بیرخسته‌مه‌وه. هه‌وشه‌یه‌کی فراوانی هه‌بوو، فواره و کورسی دارینی بریسکه‌داری لئ دانرا‌بوون، دره‌ختی بچووک بچووک لئ پو‌ابوون، راستیه‌که‌ی وه‌ک ئە‌ندامه‌کانی خیزانیان لئ هاتبوو.

قازی به‌دهم نزیک‌خسته‌وه‌ی قاپی نانخواردن، پرسى:

- به زانست و عیرفاتی خۆت، ده‌ته‌ویت چ حوجره‌یه‌ک نوورباران بکه‌یت؟

- جارئ تا به‌سه‌ریاندا نه‌که‌ریم، بریار ناده‌م.

- پیم وایه حوجره‌ی (ته‌قوییه) هه‌م فراوانه و هه‌میش نزیکه. له وه‌قفه‌که‌ی خانووکت بۆ ده‌گرین و مووچه‌یه‌کیشت بۆ ده‌برینه‌وه.

- به‌یانی سه‌ردانی ده‌که‌م. ئە‌گه‌ر ئە‌ویم هه‌لبژارد ئە‌وه له‌خانه‌قا ده‌مینمه‌وه، نامه‌ویت خانووم بۆ بگریت، چونکه نازانم که‌ی لێره ده‌پۆین. مووچه‌که‌یشم هه‌ر هینده ده‌ویت پنی بژیم.

حوجره‌ی (ته‌قوییه) گونجاوترین شوین بوو. پو‌وبه‌ره‌که‌ی زۆرگه‌وره‌بوو، ژووری زۆر فراوانی تیدا بوون، بۆ پوژانی سارد و سه‌رما زۆر گونجاو بوو. به‌ژماره‌یه‌کی زۆری فه‌قتیان ده‌ور و ته‌دریس ده‌ستی پین کرد، ئاره‌زووی وانه‌بیزیم په‌یدا بووه‌وه و ده‌ستم به‌نووسین کرده‌وه. ورده‌ورده‌ ده‌روونم هینوربووه‌وه، باوه‌شی دیمه‌شق، وه‌ک هیی فاس بوو، که بۆ یه‌که‌مجار لئی مامه‌وه. فاس و دیمه‌شق له‌ده‌روازه‌کانیانه‌وه به‌رگی غوربه‌ت له‌مرۆ داده‌کنن، هه‌رکه‌سیک بچینه‌نیویان ده‌بیته‌نیشتمانی. چه‌ند پوژیکم به‌دلئارامی و خو‌شنوودی به‌سه‌ربرد، من زۆر ئاتاجم به‌و پوژانه‌بوو. پوژ دوا‌ی پوژ خۆر هه‌لده‌هات و منیش به‌ئومید و به‌ختیاریه‌وه ژیانم به‌سه‌ر ده‌برد. له‌خانه‌قا ده‌سته‌هاوه‌لینکی زۆر باشم لئ په‌یدا‌بوون، له‌ده‌وریاندا هه‌ستم به‌دلئایی ده‌کرد. شه‌ومان

به بیداری و، زیکر و، ته هلیل به پری ده کرد. به یانیانیش سه رقالی
دهرس و دهور ده بووین. کتیبه کانم له حوجره یه که وه بو حوجره یه کی
دی بردن، پشتاوپشتم به خیرقه کان کرد. تیکرای خانه قا که وته نیو
فه یزی خوشه ویستی نیلاهی، رووح تنیدا نقووم بوو، به ئاواتی
خوی گه یشت و تیر بوو، هیچی دیکه ی نه خواست.

"تۆ له هه مووشتيك دُنیا دهییت، به مهرجیک هه موو شتیک
له تۆ دُنیا بییت"
ئیبین عه ره بی

به م جوړه سالیکنمان به خیرایی قه تاند. کاروانی حاجیانی شامیش له
مه ککه گه پرایه وه دیمه شق. که سیک له نیو کارواندا به ته نیا جیا
ده بیته وه و له خانه قا و حو جره کانی فه قتیان به دوا ی مندا ده گه پریت.
له کوتاییدا به پرسین و سو را خکردن منی دوزییه وه، نامه یه کی
پیچراوی له نیوان دوو کاغه زی سپی پیدام، که کردمه وه، نامه ی شیخ
زاهیر بوو:

"بزانه! بهر له سه رکونه کردنت، ده تبوورم. پیش نه وه ی گازانده ت
لئ بکه م، ده تبه خشم... به لام گه ره که بزانی ت دوا ی پویشتی تو، ئیمه
چیمان لئ قه وما، نه وه ده سه ته چیله ی له دوا ی خو ت جیت هیشت،
ناگری گرت و زیان و زه حمه تیکی زورمان بهر که وت. قسه ی زار و
بنزاری خه لکی مه ککه ته نی هه ره له باره ی ترجمان الأشواق ه. خه لک
له نیو خو یان قسه یه ک ده کهن، نه گه ر گوی بکه م، پیم ناخو شه، نه گه ر
بیژنه وم، باوه ر نا که م. له بهر نه وه کتیبه، خه لک تانه له من ده دن و
که مه به نیزامی کچم ده کهن. چیتر مه ککه به که لکی ئیمه نایه ت. پاش
نه وه غه زهل و لاواندنه وه یه، ئیره سوودی بو مه نه ماوه، ده بی سه ر

هه لږگرين، بؤ جيټهڪ بچين ڪهس ٺاڙارمان نه دات و جگه له خواى
 تاقانه ڪهس نه مانناسينت. رڙوله! پيم وانبيه توى هينده زيتل و
 هوشيار، له جيگهوت و شويته واري ٺهه نووسينهت بيٺاگا بووبيت،
 نه خاسمه ڪاتيك ناوى نيزام به ٺاشڪرا و پوونى دينيت. ويڙاي
 ٺه مانه، گوتوتو بهر له ده رچوونم نووسخه يه ڪم له باڙيڙي
 ڪٽيفرؤشان جي هينشت. له خودا ته ماخوآزم له و ڪارهت ببووريت و
 ٺيمه يش له و به لايه چه پاله بدات.

نامه ڪم پيچاپيه وه و ناٺاگايانه دهستم به سينه مدا هيتا. پيم و ابو و
 دهستم له سينه م ناگه پيٽه وه تاكوو به و چاره نووسه نه فراهه تاوييه،
 خه لتانى خون نه بيت، ڪه پيشتر قهت بيرم لتي نه ڪر دبووه وه، يان
 به و ٺاگره ده ورو به ري نه سووتيت، ڪه نازانم ڪي هلي گيرساندوه.
 بهر له پووي زهر دم ورد ده بيته وه و، ههست ده ڪا ليٽه له رزم ليه،
 پرسيار ده ڪات و وه لام ناده مه وه، قسه ده ڪات و گويم لتي نيه.
 به به رچاومه وه هيتا ده ڪات و هيچ ناييم. له ڪوتاييدا فه ٽيڪان به پڙي
 ده ڪات و ڪوتايي وانه گوتنه وه ڪه راده گه يه نيت. قيتي ڪر دمه وه و
 به ره و ژوره ڪه مان چووينه وه، سه رگه ردان و مه ده هوش بووبووم،
 قورگم وشڪ وشڪ بووبوو. ژانه سڪم گرتبوو، نازاڪانم ده له رزين و
 چاوه ڪانم پڙچووبوون. له سهه ر جيگه ي خوم داينيشاندم، نه عله ي
 له پي ڊاڪه ندم و پيچهي له سهه ر لادام. به ليفه دا پيوشيم، دهستي دريڙ
 ڪر د و تووند مه چه ڪي گرتم. ماوه يه ڪ دنيا بي ههست و خوست
 بوو.

- قوربان! ٺه و نامه يه چي تيدا بوو؟

- فهرموو بيخوينه وه.

به در دوو جار خوينديه وه، تيڪي هه لپيچا و به تووندى به ديوارى
 دادا و هاوارى ڪر د:

- ده ڪ نه فره تي خوا و هه موو فريشته ڪانيان لي بيت! خوا غه زه ب و
 توورهي خويان به سهه ردا بريڙيت. من له بن ليفه هه لده له رزم،

بەدرىش ھەر بۆلەبۆلى بوو. لەكۆتاييدا كەوتە سەر ئەژنۆكانى و لىم
نزيك بوو، بە دەنگىكى نەرم و ھىمن، گوتى:

- قوربان! گوڤيان پى مەدە، ئەو لەو باسە حالى نابن!
- نا، بەدر من لەو كىتەبەدا نىزامم لاواندوو، تەو و پىمدا ھەلداو!
- سوڤىند بە خوا ھەموو ئەو شىعەرەنەى تۆ ھۆنىوتنەو، پاقر و
پاكيژەن.

- نا بەدر، خەلك لە كوچەو كۆلانان تانە و تەشەر لە نىزام دەدەن و
گەمەى پى دەكەن.

- خەلك گەوج و نەفامن، ئەو ھى دەخوڤننەو تى ناگەن، ئەو ھى
كاوڤى پى دەكەن، نازانن ماناى چىبە.

- لەبەر بارى شەرمەزارى لە مەككە ھەلدين، ھۆكار كەيش منم
بەدرگيان...

- ئەى تۆ ناليتت خوا بەرھۆ و ھۆكارى ھەموو شتىكە؟
ئەسرىنىك لە چاوم ھاتە خوار، بەدر بەخىزايى بە پەنجە ستوور و
وشكەكانى سىرپىيەو، وەك ئەو ھى بىھويت دەرگەى گريانم لى
داىخات.

سەرى لەبن گوڤم نا و بە دەنگىكى بەرز گوتى:
- قوربان! خۆت سەرکونە مەكە. تۆ يەكەم كەس نىت شىعەرت
نووسىو، دوا كەسىش نابىت. تىكايە گەورەم تىكايە! ھەموو فامىدەيەك
دەزانى چىت نووسىو و چىت گەرەكە. تەنى گەمژە و ھىچ
لەباردانەبووان سەرزەنشەتت دەكەن. ئاشكراشە ئەوان بۆ تاكە
پۆڤىكىش دەست لە لۆمەكردنت ھەلناگرن، كەواتە بۆ ئىستە ھىندە
خەمىيان لى ھەلدەگريت و بەتەنگ ئەو بابەتەو ھىت.

- بەدر تىكايە لەتەكەمدا بىمىنەو، دەستت بخە ناو دەستم.

دەستنووسىڭ لە ئەستەنبۆلەو

۱۶۱۷/ك۱۰۲۶ز

دەبىي بەر لەوھى سولتان لە ديوانەكەى بە پىيان بگاتە كىتبخانە، بە زووترىن كات بە سواری ولاخ لە مالەوہ بچمە سەرا. راستىيەكەى ئەوہ مەحالە، بەلام مەحالبوون لە نەرىتى سولتانه عاقلەكاندا بە پاساۋ دانانرەيت، بۇ سولتانه شىت و ھارەكانىشيان ھەر مەپرسە! لە رىنگە خۆم لە بەرکەوتن و پىنگداپژانى رىيوارانى شەقامە جەنجالەكانى ئەستەنبۆل بەدوور دەگرم. بەسەر ولاخەكەمەوہ ھەلبەز و دابەز دەكەم، تووند دەستم بە قاۋوقى سەرمەوہ گرتوۋە با نەببات. دەشى ئەوہ كۆتا جار بىت لە مالەوہ بچمە سەرا. چارەنووسى منىش لە ھىي ھاۋەلانم نزيكە. ئەوہ دوو مانگە جلەوى دەستەلاتى ۋەرگرتوۋە، ھەر فەرمانبەرىك ھەلەيەكى لى رووبدا، ئەو بە سووكايەتى شەخسى و دەستەلاتەكەى لە قەلەمى دەدا. ھەر بۇيە سزاكان زۆر تووند كراون و زۆر شىتانه بەرپوۋە دەچن. فەرمانبەرانى سەرا، ۋەك گەلاى خەزان دەوھرن و لەبەردەم پەشەبادا بە ھەۋادا دەچن. زادەئەفەندى بەرپرسى خوانى سولتانى، زللەيەكى باشى خوارد، چونكە من زۆر كەم حەزم لە شۆرباۋە. يوونس ئەفەندى بەرپرسى ئىمزاىەلى سولتان، كارەكەى لەكىس چوو، چونكە ئەو ئىمزاىەى بۇ سولتانى

داهینابوو، فەخامەت و ئەتەکییتی لە ئیمزای سولتان ئەحمەد (خوایی پازی بیت) کەمتر بوو. ھاوڕێم ئوغلۆ ئەفەندی، چەندە لە پەرۆشیی تۆدام، سیوودووسال خزمەتکردنی سەرا بە ھاناتەوہ نەھات، زۆر بە سووک و ئاسانی ئاغاگان تۆیان لەوئ وەدەر نا، نەک لەبەر ئەوہی گواپە لە کارەکەت درێخیت کردوہ، نا، تۆ ئەسلەن مانای درێخیی نازانیت، بەلکە لەبەر ئەوہی سولتان بییری کەوتەوہ، کە تۆ لە خوانی شاھانەئە فەتارکردنەوہ، ئەوت جیا کردوہتەوہ. باشە ئەو سولتانە چون پێی وایە ئوغلۆ سەلاحیەتی ئەوہی ھەبە لە زیندان دەری بینیت و لەسەر خوانی ئەو سولتانە داڕینیشینیت، کە پیشتر حەپسی کردوہ؟

ئەگەر لە چەند خولەکیکی کەم نەگەمە سەرا، ئەوہ بیگومان دەچمە نیو لستی ئەو کەسانەئە وەک گەلای خەزان وەرین و تەفروتوونا بوون. پراسستیەکەئ ئەگەر پیش سولتانیش بگەم، ھینشتا مانای وا نیبە من سەلامەتم و ھیچ ترسینکم لەسەر نیبە. نازانم ھاتنی ئەو، چ سوودیکی بۆ کتیبخانە دەبیت. ئەمن گەر و دەکەم ئەو ناتوانیت ئایەتیکی قورئانی پیرۆز، بەبێ ھەلە بخوینیتەوہ. گەر و دەکەم نازانیت ناوی خوئی و باپیرە(ئەرتەغرول)ئە گەر و، بنووسیت. ئەئ کەواتە چی دەویت؟ دەپەویت وەک سولتان ئەحمەد کاتیکی زۆر لە کتیبخانە بەسەر بیات؟ بەلام سولتان ئەحمەدی شاعیر و زانا لەکوئ و ئەو خێچ و شەتە لەکوئ؟ ئەو تا ئیستا ناتوانیت بە ریکوراستی بە رینگەدا بروت، لەناکاو دەستەکانی بۆ ئەملاولا دەردەپەرن و ھەترەشی خەلک دەبات.

لە کوتاییدا گەیشتم. بئ ئەوہی چاوەروانی قاپچی بکەم دەرگە بکاتەوہ، خۆم لە درزە بەرتەسکەکە سمی و چوومە ژوورەوہ. بە لوقەلوق خۆم گەیاندا کتیبخانە، کە چوومە ژوورەوہ زۆر ھێمن و ئارام بوو، فەرمانبەران وەک ھەمیشە سەرقالی کارەکانی خویان بوون. سوپاسی خوام کرد، کە ھینشتا سولتان نەگەیشتوہ. ئەگەر

هاورپیکانم له دیوانه‌کانی خویان سولتان بغافلینن، نه‌وه کولیک مه‌منوونیان ده‌بم. چووم دالانه‌کانی کتیبخانه‌م به‌سەر کرده‌وه، تاکوو دالنیابم هیچ شتیک نییه سه‌رودلی سولتان بگریت، خوشبه‌ختانه هه‌موو چته‌کان له‌شوینی خویان بوون. کتیبه‌تورکی و، عه‌ره‌بی و، فارسییه‌کان له‌به‌شی خۆرئاوا دانرابوون. کتیبی یونانی و، رومی و، ئه‌رمه‌نی و، عییرانی و، سریانی‌ش، له‌به‌شی خۆره‌لات دانرابوون. به‌شی سپارده‌ پیرۆزه‌کانیش له‌ پیره‌وی کتیبخانه‌که، به‌ پاسه‌وان ته‌نرابوو. هه‌موو شته‌کان به‌ گویره‌ی پتیوست بوون.

له‌سه‌ر کورسی دانیشتم و به‌قوولی هه‌ناسه‌م ده‌دا و هه‌لده‌مژی. ئاره‌قه‌م له‌نیوچاوام سهری و قاووقی سه‌رم قایم کرد و به‌ تووندی پیچه‌که‌م له‌ ده‌وری له‌ف کرد. به‌هه‌له‌شه‌یی په‌نجه‌ی ده‌سته‌کانم ته‌قاندن، هه‌ر ده‌لیی خۆم بۆ شه‌ر ته‌یار ده‌کرد. دوایی ژاوه‌ژاویک هاته‌ به‌ر گویم، له‌ په‌نجه‌روه‌ ته‌ماشام کرد، ئاپۆره‌ی خه‌لکی نزیک ده‌بیته‌وه، زانیم زۆری پیتاچیت دینه‌ ئیره. بانگی فه‌رمانبه‌ره‌کانم کرد، ئه‌وانیش یه‌ک به‌دوای یه‌ک وه‌لامیان دامه‌وه، زانیم هه‌موویان له‌ جیگه‌ی خویانن. بۆ ئه‌وه‌ی تاویک هیوربیمه‌وه، هه‌ناسه‌ی قوولقوولم هه‌لکیشان. فه‌رمانبه‌ریکی ته‌شریفی، له‌ ده‌رگه‌ هینمایه‌کی بۆ کردم، ئه‌مه‌یش یانی سولتان دینه‌ ژووره‌وه. چه‌ند چرکه‌یه‌ک له‌ شوینی خۆم وه‌ستام، ده‌لیی هه‌زار سال بوو، دواتر به‌ روخساری له‌ر و لاوازی هاته‌ ژووره‌وه، ئاغا و پاسه‌وانه‌کانیشی به‌دواوه‌ بوون. چووم ده‌ستم ماچ کرد، په‌نجه‌ی باریک و نیۆکی درێژبوون، هه‌ستم کرد وشک و سارد بوون. به‌نیو دالانه‌کانی کتیبخانه‌دا رویشت، سه‌دری ئه‌عزه‌م و ده‌فته‌ردار و شاویشی پاشایشی به‌دواوه‌ بوون. دوای ته‌نیا سی خوله‌ک، ده‌رچوو!

له‌سه‌ر کورسییه‌که‌م دانیشتمه‌وه، هه‌وای تیکه‌ل به‌ گولاوی په‌شته‌ماله‌که‌ی ئه‌وم هه‌لمژی. له‌سه‌ر ئه‌و زیده‌رویییه‌ی له‌ ویتاکردنی کاردانه‌وه‌ی ئه‌ودا ویتام کرد، که‌مینک سه‌رکونه‌ی خۆم کرد.

ئەگەرچى چاۋەكانى بەردەوام ھەلدەسـوورپاند و لەسەر ھىچ لەنگەريان نەدەگرت، بەلام پراستىيەكەى زۆر ھىمن و بىندەنگ ديارببوو. لە ميانەى ئەو ھاتنە كورتهى بۆ نيو كتيبخانە، قسەيەك لە دەمى نەھاتە دەر، سەدرى ئەعزەم لەمەر ھەندىك شت قسەى لەگەل كرد، ھىچ پىۋەندىي بەبابەتى كتيبخانەكەو نەبوو، سولتانىش نە ئاورى دايەو و نە كەسپىش دەيزانى ئايا ھەر بەپراستى گويى لى گرتوو، يان لەنيو خەيال و ئەندىشەكانى نغووم بوو. نە بە نەخىر نە بە بەلى، ھىچ ھىمايەكى بۆ نەدەكرد. نە چرتەى دەكرد نە سرتە، دەتگوت پەيكەرىكەو بەسەر پىيانەو ەرى دەكات. تەواوى رۆژەكەم لەكارە ئاساييەكانى خۆم بەسەربرد. پۆلىنكردى كتيبي نوئ، چاككردى دەستنووسە پەپووتەكان و نووسىنەو ەيان. پرىكخستنى كاتى ۋەرگىرەكان و ھاتنى ئەولياكان بۆ سووچى سپاردەپىرۆزەكان. كاتەكە زۆر بەخىرايى تىدەپەرى، ۋەختى رۆيشتنى منىش ھات.

مەولانا جەلالەدینی رۆمى (قدس الله سره) لە قۇنيايە.

تەواو بۆ كاروبارى كتيبخانە لى بىرام، بەدرىژايى ئەو چەند رۆژەى دوايى، لەوئ دەخەوتم. لەپىتاو كارەكەم ھەموو سەرا و دەرايەكى دەرەو ەم بىرى.

لەكو تايىدا ھىچ كتيبيك لە كتيبخانە نەما، چۆلوھۆل لە چاۋەپوانى كەلوپەلى نوئ دابوو. لە چۆليان دەنگى دەدايەو: با لە پەنجەرەكانەو ە پارچەكاغەز و داوى فريدراوى ژوورەو ەى دەلەراندىنەو. لەو شوپنەى نۆ سالى كاملم لى بەسەربرد، جيگەى ھەموو كتيبيكم لى دەزانى، ئىستەيش وای لىھات، بەخۆم نەبوو، لىكدا لىكدا ئەسرىنم داباراندىن. دەرگەم پىۋەدا، داوى مانەو ەى شەش رۆژ، بۆ كەپەتى يەكەم، ئەوئىم جى ھىشت.

كە ھاتمە دەرەو ە، لەھۆلى ژنان ھەوالەكانى سەرا، چاۋەپىيان دەكردم:

- (بىرم) پاشا چى دەلنىت؟

- سهیره. نه تیستووہ؟ تو له کوی بوویت؟
- ئیسته واز له من بیته. ئه و هه واله راسته یان نا؟
- عوسمانه فندی هه واله که له نیتو کوچه و کولان بلا بووه ته وه:
شیخی ئیسلام زه که ریازاده فه توای له کارلادانی سولتان مسته فای
داوه.
- ئه ی ئیسته کی سولتانمانه؟

"سه فہری بابای دلپہ شیو و سہرگہردان، بن نارمانجہ"

ئین عہ رہبی

بہدر دستہ کاغہ زیکی لہ بہر دم دانام و سیرمہی لئ داپچراند. ئو پینچ قامیشہی دویئنی بوی ہینابووم، بہ ریکوراستی خستتمہ سہریہک. ہموویانم پیوانہ کرد، تا بزائم کامیان بؤ نووسینی مہتن و کامیشیان بؤ پراویزنووسین دہشیت. ہموویانم لہ نیو شووشہی مہرہکب ہلکیشان، لہ سہر کاغہ زیکی کون تاقیم کردنہ وہ. سی دانہم بژاردہ کردن و دوو دانہکے تریشم لای بہدر دانان و داوام لئ کرد سازیان بکات.

- کتییی (فتوحات المکیة) تہ واو دہکےیت؟

- نا، کتیییکی نویم لہ بہر دستہ.

- گہورہم! خودا دہرویہکی خیرت لئ بکاتہ وہ. لہ بارہی چییہ؟

- (ترجمان الأشواق).

- چی؟

- بہدر دہمہویت (ترجمان الأشواق) رافہ بکہم، چونکہ خہلک پییان وایہ ہموو ئو کتییہم بؤ لاواندنہ وہ و پیداہ لڈانی نیزام داناوہ. نازانن ہموو رہمز و ئامازہی ئیلاہی و تہنزلیاتی رۆحانیی و مونسہباتی ہق تہعالان.

- پیت وایه ئەمە ئاگرەکه دادەمرکینیتەوه، یان خوشتری دەکات؟
 - ئوبالی ئەستوم پاک دەکاتەوه و مەبەستیشم پروون دەکاتەوه.
 - گەرەم! خوا هاوکاریت بکات. ناوی چی لێ دەنیت؟
 - ناوی دەنیم: (نخائر الاعلاق فی شرح ترجمان الاشواق).
 به ئۆ رۆژ له نووسینی ئەو کتیبە بوومهوه، تا تەواو نەبووم له
 ژوورهکەم دەرنهچووم. وازم له وانهگوتنهوه هینا و دەستم به
 نووسین کرد. وهختیک له نووسینی بوومهوه، بەدرم راسپارد
 کۆمەله کتیبساز و خوشنووسیک، بەکرێ بگریت، به خەتی مەکی
 و، مەغریبی و، میسری و، شامی، بینوسنەوه. کاغەزی باش و
 حوبری بەهاداری بۆ داوای کرد، داواشم کرد هەریهکەو پینج کتیبی
 لەبەر بنووسیتەوه. دواي تەواو بوونیاں بەدر کتیبەکانی له دوو تیپ
 ئاخین و به هێستەرەکی بۆ دەرچەي کاروانسەرای بردن. چەند
 فەقیهکی خویشی دەستنیشان کرد، که نووسخە بۆ هەریهک له
 شارەکانی مەککه و، حەلب و، بەغدا و، قاهیرە بیهن. ئەو فەقیهێ
 رەوانەي ئەسکەندەرییه کرا، بۆ فاس و قورتوبەیش دوو دانەي پێدا
 رەوان کران. بۆ هەموو نووسخەکانیش مۆلەتی لەبەر نووسینهوه
 بەخۆرایی دابوو به هەر کەسیک، که بیهویت به هەر زمان و هەر
 خەتیک، بلاوی بکاتەوه.

هیشتایش نازانم ئاخۆ ئەمە دەبیتە کەفەرەتی گوناھەکانم یان نا؟
 بەلام راستییهکی تاکوو ئەو بریارەم نەدا، وهک پشیلەیهکی کوێر،
 بەردەوام هەلەلهرزیم، له هیچ شوێنیک ئۆقرەم نە دەگرت. ئیستە
 ئەو کتیبەم بۆ هەموو ولاتاندا پەخش بووه، وهلێ نازانم داخۆ
 دانەیهکی گەیشتووته دەستی شیخ زاھیر یان خاتوو نیزام؟ نازانم
 بەرهو کوێ رۆیشتوون. گاهیک چاوهکانم دەخەمە سەر یهک و
 دەمەوێت بخەم، شیخی گەرە و کچەکەیم دینە بەرچاو، که چۆن
 له دۆخیکی خراپدا مەککهیان جێ هیشتوووه و بەدواي ئەنوا و
 پەناگەیهکدا دەگەرین، که کەس نازاریان بێ نەگەیهنیت. تا ئیستەیش

پای نیزام دہزنام، ئەو پیشتر هیندیک قەسیدەیی لە دەمی من گۆی
 لی بوو و دەشیزانی من لە دووتویی کتیبیک کویان دەکەمەو و
 هیچ پەخنەیه کیشی نەبوو. بەلام بۆ شیخ زاھیر زۆر بە پەرۆشم،
 ڕیزی گرتم، ڕیسوام کرد، چاکەیی دەگەڵدا کردم، بە خراپە پادا شتم
 دایەو. مالی خۆی و خوشکەکەیی بەسەرما والا کرد، چووم بە
 بەژن و بالای کچەکەیمدا هەڵدا و لەنیو خەڵکدا ئاڤرووم برد.

دنیا م لئ وەتەنگەت و ڕیاردما ڤروم. جگە لە سەفەر، هیچ شتیک
 نییە ئەو هەموو خەموپەژارە و ئازارەم کەم بکاتەو. نەمزانی ئەو
 ڤرپارە سەرپیتیە و بیسەرۆبەرەم، سئ سال سەرگەردان و
 پەشوکاوم دەکات! لەگەل بەدر بی هیچ مەبەست و ئامانجیک، لە
 هەردی خوادا دەخولاینەو. لە دیمەشوق بۆ حەلب، لەویشەو بۆ
 (حەما) و موسل و ئەلرەھا و ماردین، دواتر دیسان گەراپنەو
 دیمەشوق، پاشان جاریکی دیکەش ئەویمان جئ هیشتەو. لە هەر
 شاریک دەماینەو، هەفتەکانی سەرەتام دەکرە پۆەر، ئەگەر دەستی
 هەدادان و ئارامبەخشییان بۆ دریز کردباین و دلم ئوخزنی گرتبا و
 ترسم پەوی باپەو، ئەو چەند مانگیک لەوئ دەماینەو، ئەگەریش
 ترس و تۆقینیان بەسەر دلمان هەلپشتبا، زووبەزوو، بەرلەووی
 ماندووی و شەکەتی سەفەرمان ڤروات، دەڤویشتین.

بۆ هەر دەفەرێک چووبام، دەچوومە لای ئەولیاکانیان، ئەگەر
 نەیانناسیام، خۆم پئ دەناساندن، مەعریفە و عیرفانمان لەیەکتر
 وەر دەگرت. هەر کاتیک یەکیکیان زۆر نیگای تی ڤرپیام، دلم دەجۆشا،
 دەمگوت بەشکم ئەوە میخی من بیت، بەلام دەریش نەدەچوو. بە
 خەمباریی من نیگەران دەبوون، نەشیاندەزانی چ باسە. ئەولیاکان
 خەمی یەکتر لەنیوان خویان دابەش دەکەن، دلبەدلی پئ دەکەن، وەک
 چۆن ئاو لەنیوان ڤووبار و ناعووردا دەورانی پئ دەکریت، ئەوانیش
 وەھا خەمەکانیان بۆ یەک دەنیرن.

ئەو نىگەرانىيەى پىشتر دىمەشق لە دلى تووردام، ئىستە سەرلەنوى
 ھىرشى كردهوہ سەرم. بەدر لە ھەمووشتىك دەستبارى بۇ گرتووم
 و بووہتە بەشىك لە من. وەختىك ئازارىكم ھەبووبىت، ئەو پىشى
 لەگەلى بەش كرددووم و بۆلەبۆل و گلەى نەكردووه. ئەگەر
 دلخۆشىش بووبم، بەبى ئەوہى ھۆيەكەى بزائىت، لەگەلم دلخۆش
 بووہ. ھەر كىتیبىك بنووسم ئەو زۆر بەخىراى تاوتووى دەكات،
 نووسىنەكانى من بۇ تىگەيشتى ئەو، وەك نەبارانى ئاسمانن بۇ
 سەر تويزالى زەوى... لە رستە و وشەى سەخت و داخراو، ئاگادارم
 دەكاتەوہ، منىش چۆنى بویت ئەوھا شەرحیان دەكەم. كاتىكىش لە
 نووسىنى كىتیبىك دەبمەوہ، زۆر بەئاسپاى و ھىمنى لىم وەردەگرىت،
 ھەر دەلىنى مەلۇتكەى تازەبوو لە دەستى مامان وەردەگرىت.
 زووبەزوو دەچىتە بازىرى كىتیبفرۆش و پەراوسازان و سى دانەى
 لەبەر دەنووسىتەوہ. دانەيەك بۇ من و، دانەيەكى بۇ خۆى و،
 دانەكەى ترىش لای پەراوساز دادەئىت بۇ ئەوہى ھەر كەسىك
 بىەوئىت، لەبەرى بنووسىتەوہ. خوا لەنىوان من و ئەودا قەزاوہتىكى
 سەبرى بەجى ھىتاوہ. بە خۆشەويستى من لە خوا نرىك دەبىتەوہ،
 منىش بە خۆشەويستى ئەو، فەر و خۆشى وەردەگرم. بەلى، بەدرى
 ھەبەشى قوربە و نىعمەتى منە. لەو ھەموو كەشت و گەرانەمدا،
 گازاندەيەكى نەكرد، وىراى پىر و كەنەفتبوونى، پۆزىك لەپۆزان
 بىزار و ھەراسان نەبوو.

پۆزانى مانەوہمان لە ھىچ شارىك ھەژمار نەكردوون، پىم وانىيە
 بەدرىش ئەمەى بۇ لوابىت. بەس تەنيا بە مانگەكانى رەمەزان
 شارەكانمان بىر دەكەوتەوہ. لە ھەلب رەمەزانىك بەپۆزوو بووین.
 رەمەزانى دواتر لەنىوان قودس و خەلىل بووین. رەمەزانى سىيەم، لە
 شارى مووسل بووین. ھەتا بۇمان كرابىت لە خانەقاي سۆفیاندا
 ماوینەتەوہ، وەك لە ميفارقىن و مووسل وامان كرد، ئەگەرنا لە
 وەققى مزگەوتەكان دەماينەوہ، كە بۇ فەقى و مەلاكان تەرخان

کراپو، وهک له حیمس و حهما. ههنډیک جاریش ههوالی گه‌یشتنی مه ده‌گه‌یشته میر و مشوورخوړانی شاره‌که، ئه‌وانه‌ی ئه‌ولیا‌یان خو‌شو‌یستبان ده‌هاتن خانوویه‌کیان بۆ چۆل ده‌کردین و بریک پاره‌شیان بۆ خه‌رجی ده‌داینی، هه‌ر وهک له حه‌له‌ب و مار‌دین وایان کرد.

له‌گه‌ل به‌دردا سس بازنه‌مان له شاره‌کانی شام و عی‌راق برین. هه‌تا خوا پوو‌حم ده‌کیشی یان مینخی خۆم ده‌بینمه‌وه، له سوورپان و گه‌ران ناوه‌ستم، راستیه‌که‌ی که‌ره‌تیک له حه‌له‌ب خوا ئاماژه‌یه‌کی ین دام. بۆ مزگه‌وت ده‌چووم، دیتم کۆمه‌له‌ خه‌لک‌یک ده‌رگه‌ داده‌خه‌ن. ویستم بچمه ژووره‌وه، به‌ سینه‌ی خۆیان پالیان پیوه‌نام و وه‌لایان نام، هیچ قسه‌یه‌کیشیان له‌گه‌لدا نه‌کردم. ینم گوتن بۆ وا ده‌که‌ن؟ وه‌لامیان نه‌دامه‌وه، له شوینی خۆیان وه‌ستان و هه‌موو خه‌لک به‌ که‌یفی خۆیان ده‌چوونه ژووره‌وه، ته‌نی ریگری له‌من کرا. دانیشتم، سه‌یرم‌کردن و سه‌یریان کردمه‌وه، ئه‌و رۆژم بیرکه‌وته‌وه، که‌ چۆن ئین پو‌ش‌د له مه‌راکیش پووی له خه‌لیفه‌ی موه‌حیده‌کان کرد و حال‌ی خۆی له ئه‌لیسه‌نه‌ بۆ گێرانه‌وه، که‌ چۆن خه‌لکی ره‌شوک له چوونه مزگه‌وت ریگریان لئ کردووه و ئازاریان داوه. هه‌تره‌شم چوو. له دلی خۆمدا گوتم ده‌بی ئه‌وه‌یش چاره‌نووسی من نه‌بیئت؟

به‌ره‌و مالبوومه‌وه، به‌در به‌و خێرا گه‌رانه‌وه‌م سه‌ری سوورپما. حال و حیکایه‌تی خۆم بۆ گێراییه‌وه، داوام لئ کرد بچینه مزگه‌وت و هو‌ی ئه‌مه‌م بۆ روون بکاته‌وه. دوا‌ی سه‌عاتیک به‌ پوویه‌کی گرژ و مۆن که‌راییه‌وه، به‌ راست و چه‌پدا جینوی ده‌په‌رژاند:

- ها به‌در چی بوو؟

- گه‌وره‌م (ترجمان الاشواق) ده‌زانیت!

- چۆنچۆنی؟

- ده‌لین ئین عه‌ره‌بی خراپترین شیخه، چونکی به‌ شانوبالی کچانی شوخوشه‌نگدا هه‌لده‌لی.

- لاحول ولاقوة الا بالله!
- بهیانی دهچینه کن والی و شکایه تیان لی دهکهین.
- نا، بهیانی برۆ بۆ بازار، بریک تیشوو بۆ پرویشتممان دهست بخه.
- له بهر ئه و گه و جانه دهرویت؟
- نا به در! به لام ئه مه ئاماژهیه که بۆ پرویشتن.
- گه وره م ئه و جاره به ره و کوئ؟
- زۆر وه ره زی حه ریری و خه یاتم کردوو، ده روینه وه قاهیره.

"واز له كاكه‌ی نه‌فام بٚنن، هه‌ق به‌ دژايه‌تی تی ده‌گات"

ئيبن عه‌ره‌بی

له‌ حه‌له‌ب پ‌ویشتم، چونكه‌ پيم‌ وابوو له‌وه‌ گه‌وره‌ترم له‌گه‌ل نه‌و
 گه‌وجه‌ خه‌يالپ‌لاوانه‌دا پيدا بچم‌ و ده‌مه‌ق‌رئ بكم‌. نه‌من پ‌ویشتم‌ و
 نه‌وانيش له‌ چاوه‌پ‌وانی مندا چاوه‌چاويان بوو. پيم‌ وابوو له‌گه‌ل
 خه‌يات و حه‌ريری له‌ خه‌ناقای قه‌نادیل كاتيكی خو‌شى پ‌وحانی
 به‌سه‌ر ده‌به‌ين، پينكه‌وه‌ په‌يكی فه‌رئ ئيلاهی و مه‌عريفه‌ی ته‌عالا و
 نه‌س‌راری قودسی ده‌نوشين، كه‌چی له‌گه‌ل كه‌سينکی بی شمشير و
 ئالا كه‌وتمه‌ جه‌نگ. له‌ نه‌زه‌ر فه‌قينك‌انم داوايان لئ كردم‌ وانه
 بلیمه‌وه، له‌وئ پ‌ووداويکی پ‌استه‌قینه‌ پ‌ووی دا. هه‌فته‌ دوای هه‌فته
 فه‌قئ له‌ مه‌جليسی وانه‌بيژيه‌كه‌م زياديان ده‌کرد، ته‌نانه‌ت نه‌و
 گو‌شه‌يه‌ی لئ دانيشتبووين، له‌ خو‌ی نه‌گرتين، ب‌و گو‌شه‌يه‌کی
 فراوانترمان گواسته‌وه، جاريکی ديش له‌به‌ر ليشاوی فه‌قينان ب‌و
 سووچيکی ديكه‌مان گواسته‌وه، له‌كوتاييدا چووينه‌ ژير سيته‌ری
 مينبه‌ره‌كه، كه‌ گه‌وره‌ترين حه‌لقه‌ی ده‌رسوتنه‌وه‌ی تيدا ده‌به‌سترا.
 له‌و پ‌وژه‌ی خوا كاری خو‌ی كرد، من له‌نيو كو‌رپی فه‌قيناندا ده‌رسم
 ده‌گوته‌وه، كه‌سينك له‌سه‌ره‌وه‌ی ريزه‌كان به‌ پينچه‌يه‌کی شلوش‌و‌ر و

په شته مالینکی شرو شیتال و سه به ته یه کی خورماوه خوی هه لبری و
وه قسه هات:

- ها ئه نده لوسی! تو پیت وایه خوا شتگه لیک بو تو که شف دهکات و
له ئیمه ی دهشاریته وه، له کاتیکدا ئیمه ییش وهک تو نویژ دهکین و
پوژوو دهگرین!

فهقی هه موو به یه که وه پوو یان تی کرد، زوری پینه چوو پوو یان
به ره و لایه کی دیکه وهرگنپرا، له وئی پیاوینکی دیکه ی رهنگه سه مه ر
وه ستابوو، به شیوه ناخاوتنی نوبی، گوتی:

- دیاره له م هه موو ئومه تی ئیسلامه، هه ر ته نیا تو میراتگری
پنجه مبه ریت؟ خو تو نه قورپه ییشی و نه ئه هلی به یتی؟

بیدهنگی بالی خوی به سه ر ئه و ناوه دا کیشا، پاشان بوو به کاله گال.
پیاوی یه که م وده ننگه اته وه، سه به ته خورماکه ی دانا و به په نجه ی
دوشاو مزه ئامازه ی پین کردم:

- ئه و قسه یه ی، که ده لئیت: 'ئه ولیا له ئه نبیاکان باشترن' که ی ئه مه
راسته؟

فه قینکان پوو یان بو من وهر سه ووراند و که وتنه واته وات و
دهنگه دهنگ. وا دیار بوو ئه و دوو پیاوه پینشتر له سه ر قسه کانیا ن
رینکه وتبن، ئه گه رچی ئیسته دوور له یه کتریش دانیشتون. به در
ته ماشایه کی منی کرد، وهک ئه وه ی بیه ویت دنه م بدات قسه بکه م و
ئه و هه له تینگه یشتنه بو خه لک روون بکه مه وه. هه ستم به
سه رسوور که یه کی که م کرد.

کوکیم، نه ختیک دنیا بیدهنگ بوو، ده ستم بلند کرد و پیاوه سه به ته
به ده سته که م بانگ کرد، فه قینکان رینگه یان بو کرده وه و هاته پینشه وه،
هیما ی دانیشتم له ده سته راست بو کرد. پاشان ئامازم به پیاوه
ئه سه مه ره که کرد، له شوینی خوی دانیشتم، وهک بلئی چه زی به هاتنه
پینشه وه نه کرد.

به‌رله‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌م، له‌ناکاو گه‌نجیکی ئەبرۆتیکه‌لقزاو، به‌ته‌نکه‌ ریشیکه‌وه‌ له‌به‌رده‌ممان قیت بووه‌وه، پشتی تی کردم و پرووی قسانی کرده ئاماده‌بوان و گوتی:

- برایانم، له‌ قاهره‌ خوا فه‌ر و به‌ره‌که‌تی به‌سه‌ردا باراندووین، ئەو شاره‌ی کردووه‌ته‌ قه‌لای زانایان و پووگه‌ی عاریفان و فازیلان. له‌وه‌ته‌ی خوا ئیزه‌ی به‌ نووری پرشنگداری ئیسلام پۆشن کردووه‌ته‌وه، هه‌ر مه‌زه‌یه‌یکی راست و دروستی خوایی په‌یدا بوویت، شیخ و ده‌م‌راستیکی هه‌بووه...

پاشان به‌ تیله‌چاویک لایه‌کی لی کردم‌وه و په‌نجه‌ی شاده‌نوژی راوه‌شاند و گوتی:

- به‌لام خوا به‌ دۆراوترین و خه‌ساره‌تمه‌ندترین که‌س‌یش تا‌قی کردووینه‌وه. ده‌زانن کین؟ قورئان وه‌لامتان ده‌داته‌وه: الذین ضل سعیم فی الحیاة الدنیا وهم یحسبون أنهم یحسنون صنعا. به‌شیک له‌ فه‌قیکانم له‌نیو خۆیاندا ده‌ستیان به‌ سرت‌سرت کرد، دژی ئەو ریسواکرده‌ی من وه‌ستانه‌وه، ئەویش ده‌نگی به‌سه‌ر ده‌نگی ئەواندا به‌رزکرده‌وه و هاواری کرد:

- خۆره‌لات، به‌ هه‌ردوو حه‌ره‌می شه‌ریفیه‌وه، کوان هاوه‌لان و زانایان و ئەه‌لی به‌یت، که‌ ئیسته‌ گۆره‌ پیرۆزه‌کانیان رازاونه‌ته‌وه، شتی وایان گوتوه؟ له‌ خۆرئاوایش کوان فاتیمیه‌کان ئەوانه‌ی جنیو به‌ هاوه‌لان ده‌دن و بانگه‌شه‌ی هاتنی مه‌هدی له‌نیو خۆیاندا ده‌کن، شتی وایان باس کردوه؟

- هیندیک فه‌قی به‌ تووندی دژیان وه‌ستانه‌وه، دواتر چه‌ند که‌س‌یک به‌بی هۆ ده‌ستیان به‌ ته‌کبیرلیدان کرد. سه‌یریکی ئاماده‌بوانم کرد، چاوم به‌چه‌ند ده‌موچاویک که‌وت، قه‌ت نه‌میینی بون. زانیم ئەوه‌ی پرووده‌دا کاریکی نه‌خشه‌بوکیشراوه و پیتشتر دایان‌پشتووه. به‌در دنی ده‌دام، گۆته‌گۆت و ژاوه‌ژاویش زیاتر بو.

یسهکیک لهپشتهوه کوتی:
- ئهوه نابيته ريسا. زانا و زهنديق له هه موو سووچيكي گوی ئه م
زه ويدا هه ن.

- راسته. بهر له وهی مه غریبیه کان بین، مندا ل و نه وه کانی مه هیچ
عه بیبکیان نه بوو.

به در چیت ر خوی پی نه گیرا، جلهوی هه لو یسته که ی گرت ه دست و
هه ستا و هاواری به سه ردا کردن:

- خه لکینه فرموون وه لاهی خوتان له شیخ وه ربگر نه وه، تکایه گوی
بگرن...

له گه ل بانگه وازه که ی به در چه ند فه قنیه ک هه ستان و هه مان شتیان
گوت. به شیک له نیو مه جلیسدا گه ران و هه موویان بیده نگ کردن،
زور به خیرایی بیده نگی بالی خوی به سه ر ئه و ناو هدا کیشا. هه موو
لایه ک: ئه وان ه ی ده مناسین و نامناسین پرویان تی کردم.

به ده نگیکی نزم گوتم:

- ئه و برایه م که لیزه دانیشتووه به ئه نده لوسی بانگی کردم، راسته
ئهنده لوس شوینی له دایکبوون و سه ره لانی منه، به لام وه ک هه موو
لایه ک ده زانن من ئیبن عه ره بی حاته می تائیم. ئه و براده ره ی له م
لایش دانیشتووه، ده زانی تیره ی (تائی) له به ری خوره لاتن.

ئاماژه م به گه نجه که کرد، ئه ویش پرووی گرژ کرد و نه یویست
چاومان بکه ویت ه سه ریه ک. له قسه کانم به رده وام بووم و گوتم:

- خه لکینه! ئه ی ئه هلی خیر، ئه من ته نی به نده یه کی خوام، داوای ئه وه
ناکه م له سه رووی به نده کان بم. به لام ته ماخو از م هه موو خه لکی
جیهان وه ک یه ک له به رزترین پله دا بن، له پایه کانی مه عریفه و
که مال هیچ به رته نگیه ک نییه...

- کابرای خاو ه ن سه به ته خورماکه، قسه ی پی بریم و گوتی:

- به لام تو ده لیت من کوتا ئه ولیا و دواین میراتگری پیغه مبه رانم!
ئه ی ئه وه مانای خۆبه زلگرتن نییه به سه ر به نده کانه وه؟

دهستم له سهر دهستی دانا و به لوتفهوه وهلامم دایهوه:
- ئه مه به خششی خواجه و نامه ویت نکولی لی بکه م. ئه مه ی پی
داوم تا له بهرزه وهندی خه لکیدا رهنج بکیشم.
پیاوه که ئه برۆی تینکان و له تووره بیان لچیکی بهرداوه، منیش پروم
له خه لکه که کرد و گوتم:

- کئی دهزانی موسا چۆن بوو به پیغه مبه ر؟
کهنجیک له پیزی یه که م وهلامی دامه وه:

- هر له و کاته وهی له کتوی توور ئاگری بهدی کرد.
- خودا پاداشتت بداته وه. دواتر چی به ئه هله که ی گوتم؟
- گوتمی ئیوه لیزه بن من ئاگریک بهدی ده که م، ده چم به شکم
دهسته چیله یه کی لی بهیتم.

- پروانن ئه و له پیناوه بهرزه وهندی ئه هله که ی کوشا، به پیغه مبه رایه تی
که رایه وه. ئه ی له باره ی خدری زینده چی؟ کئی باسی ئه وم بۆ
دهکات؟

مه جلیس خاموش بوو، کهس وهلامی نه داوه، لایه کم له بهدر کرده وه،
پیشتر ئه ومم فیر کردبوو، هر زوو له ئامازه که م تیگه یشته و گوتمی:
- چوو ئاو بۆ ئه هله که ی پهیدا بکات، له ریگه به سه ر ئاوی حه یات
هه لبوو، لی خوارده وه و خوایش به نه مری هیشته وه.

- ئافه رین! برایان منیش له حه له به وه بۆ لای ئیوه هاتووم، له باره ی
مه لیک زاهیر غازی قسه یه کم هه یه. شایه تی ئه وه ده دم له یه ک
دانیشته ندا سه توه ژده کاری خه لکم خسته بهرده ست، هه ی هر
هه موویانی راهی کرد.

به مه ویستم ریپه وهی مشتومپی نیو مه جلیس بگورم، به لام نه متوانی
و شکستم هیتا، گه نجه ئه برۆ تیگه له که جاریکی دیکه قیت بووه وه،
ئه و که په ته پرووی قسانی له من کرد و گوتمی:

- کابرای ئیماندار! ئه وان موسا و خدری بوون، پیغه مبه ر و هاوده می
فریشتان بوون، تویش فه قیه یکی مالیکی ئه نده لوسی، هاوده می

سه‌لاتینه‌کانی، ریز و قه‌دری تو، به ریز و قه‌دری نه‌وانه‌وه‌یه. له خوا
بترسه!

پاشان که‌سیک له ناوه‌راستی مه‌جلیس هه‌ستا، پیشتر قسه‌ی
نه‌کردبوون، گه‌نجه‌ئه‌برۆ تیکه‌له‌که‌ی به چمکی کراسه‌که‌ی پراکیشا و
پنی گوت:

- ئه‌و، شتیکی خراپتری له‌وه‌ی ده‌یلین داهیناوه، ده‌لایت: "خوا و
مه‌خلووقه‌کانی یه‌ک شتن." گه‌نجه‌که‌یش گویی بو‌گرت و ده‌سته‌کانی
به‌رزکردنه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌نجینه‌ی دوزیبیته‌وه، به‌ده‌نگیکی به‌رز
گوتی:

- خۆ گویتان لی بوو؟ هه‌ق ته‌عالا له‌سه‌روو ئه‌و وه‌سفانه‌یه. خوای
موت‌عال له‌سه‌ر عه‌رشی مه‌زن له‌کوئ و ئیمه‌ی بیته‌وا و به‌سته‌زمان
له‌کوئ؟ چۆن یه‌ک شتن؟

- دواتر ده‌نگی خۆی نه‌ختیک نزم کرده‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ل فه‌قیکانی
مه‌جلیس کرد:

- خۆشه‌ویستانم به‌رله‌وه‌ی دینتان تیکبات و له‌بارتان بیات، له‌کن
ئه‌و پیاوه‌ برۆن. ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێت زانستیکی به‌که‌لک فیزین، ده‌بی
بچنه‌ حوجره‌کان، نه‌ک خانه‌قا و ته‌کیان. برۆزی و حه‌وانگه‌تان بو
دابین ده‌بیته‌ و زانستیکی به‌سوودیش وه‌ده‌ست ده‌هین. ده‌ی برۆن...
به‌شیک له‌ فه‌قیکان هه‌ستان و به‌ قورسی پینان هه‌لگرت، ئه‌وانی
دیش چاویان تیبرین. کابرا، سه‌به‌ته‌که‌ی هه‌لگرت‌وه‌ و به‌تو‌په‌یی
تیم پاما و رویشته‌.

"لیکۆلینهوه و به‌دواداچوون، هیچ هاورێه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌هیشتم"
ئیب‌ن عه‌ره‌بی

دوو پۆژ به‌سه‌ر ئه‌و پووداوه‌دا تینه‌په‌رین و وه‌ک جارێان به‌بێ هیچ ژاوه‌ژاو و ده‌نگه‌ده‌نگه‌ک ده‌سه‌که‌مان ده‌ست پێ کرده‌وه. پۆژی سێیه‌م له‌ خانه‌قا به‌ره‌و مزگه‌وت ده‌پۆیشتم، چه‌ند پۆلیسیک له‌کن قاپییه‌که‌ی مزگه‌وت خۆیان لێ مات دابووم. لێیان نزیکبوومه‌وه، داوایان کرد له‌گه‌لیان بپۆم، نه‌شیان گوت بۆ کوێ؟ پێم گوتن خه‌ریکه‌ وانه‌که‌م ده‌ست پێ ده‌کات، گوێیان به‌ قسه‌که‌م نه‌دا، تووند گرتمیان، په‌کیک شانی پراکشام و په‌کێکش پالی به‌ پشتمه‌وه نا، خلیسکام و خه‌ریک بوو به‌ر بېمه‌وه. به‌در له‌ په‌رۆشی من گه‌ری گرتبوو، به‌دوای ئێمه‌ غاری ده‌دا و ده‌یگوت: "ئه‌وه‌ شیخی گه‌وره‌یه‌... ئه‌وه‌ کێبیریتی سووره،" به‌لام خه‌ریکی زۆر به‌هێمنی و ئه‌ده‌به‌وه، هه‌ولی ده‌دا قسه‌ له‌گه‌ل پۆلیسه‌کان بکات و هۆکاری گرتنی منیان پێ پوون بکاته‌وه، پرسسیاری ده‌کرد ئاخۆ ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌ن لێی دلێیان، به‌لام که‌سیان وه‌لامێکی وای نه‌ده‌دایه‌وه، که‌ دلمان ئاو بخواته‌وه. له‌کو‌تاییدا منیان برده‌ نیو ژووریکێ ته‌سک و ته‌نگی زیندانی قاهیره. شه‌ش به‌ندی تریش له‌ ژووره‌که‌دا بوون، په‌کێکیان ده‌چوو که‌ن په‌کبه‌یه‌کی به‌ندییه‌کان و له‌ هه‌مووشتیکی پرسسیاری لێ ده‌کردن. به‌

حیکایهت و سه‌برده‌ی نه‌وانی دی، سیتیووری دلی ته‌نگی خوی ده‌دایه‌وه. هه‌رکه چوومه ژوره‌وه و دانیشتم، به‌ره‌و لام هات، سه‌رینیکی چلکنی دامی بیخه‌مه ژیر خۆم. ویجا له‌ته‌ک من دانیشتم و له‌جلوبه‌رگی خاوین و پیچه‌گه‌وره‌که‌ی سه‌رم پاما و گوتی:

- به‌خوای تو نه‌هلی زیندان نیت. خه‌لکی کویتیت؟

- نه‌ی نه‌وه نییه ئیسته بوومه‌ته نه‌هلی زیندان، جیاوازی چیه؟

- شیوه‌ی ئاخاو‌تیشتم به‌هیی خه‌لکی میسر ناچیت، له‌کوئ هاتوویت؟

- نه‌نده‌لوس.

به‌ندیه‌کی دیکه، که به ورده به‌رد یاری ده‌کرد، به‌ناوه‌ینانی نه‌نده‌لوس و رووژا و به‌ده‌نگیکی به‌جۆشه‌وه گوتی:

- یاخوا به‌خیر بیتت پسام.

لام لی کرده‌وه و سه‌ری خوی به‌رز نه‌کرده‌وه، وازی له‌یاریه‌که‌ی نه‌هینا، پرسیارم لی کرد:

- تۆیش له‌نه‌نده‌لوس هاتوویت؟

- له‌میۆره‌قه هاتووم.

- چۆن بوو هاتییه قاهیره؟

زیندانی یه‌که‌م له‌بری نه‌و، پیکه‌نی و وه‌لامی دایه‌وه:

- له‌چنگ شمشیزی موه‌حیده‌کان هه‌لاتووه!

زیندانی دووم ورده به‌ردیکی تیگرت و له‌شانی دا.

- واز له‌و قسانه بیده‌نگ ده‌بیت، یان شمشیزت لی راکیشم؟

دوو زیندانی دیش له‌م لاوه، له‌فله‌ی پیکه‌نیان دا. منیش له‌سه‌رمی

قسه‌که‌ی سه‌رم به‌خۆمدا به‌ردایه‌وه و بیده‌نگ بووم.

پاشان لئی پرسیم:

- خه‌لکی چ شاریکی نه‌نده‌لوسی؟

- ئیشبیلیا، به‌لام چه‌ندان ساله جیم هیشتاوه، پرسیارمی ئه‌ویم لی

مه‌که.

- نه چوممه ته ئه و شاره، پيشتر له نيو كه شتیه کی بازرگانی، كه هاموشوی (بلنسه) دهكرد، كارم كردوه.

- ئه ی موهحیدهكان بۆ راویان نایت؟

- ئه وان هه موو (میورهقه) كانیان به گومان دهسگیر دهكرد، پینان وابوو شوینكه وته ی به نی غانیهن.

- ئه مه راست نییه. من له کاتی جهنگی موهحیدهكان و به نی غانیه له مهراکیش بووم، له گه ل دهستهیهك له خه لکی میورهقه دانیشتم، چونکه چهکیان هه لئه گرتبوو، له ئه من و ئاسایشیکی ته واو دابوون و هیچ گرفتیکیان نه بوو.

پیاوهکه به گالتهوه پینکه نی و گوتی:

- به لام من هه لم گرتبوو! هه ر كه سیک پیوهندی به به نی غانیه کردبا، هه موو پوژیک ده درهه م و مانگانه ییش ته غاره ئاردیکی ده دراین.

پاشان گه رایه وه شوینی خوی و به ورده به رده كان مژوول بوو، وهك بلینی حه زی نه کرد چیت دریژه به قسه کردن بدات.

زیندانی به کهم هه له که ی قوسته وه و به ندییه کانی به من ناساند:

- ئه وه خه لکی شاری (سه عید)ه. ئه م دووانه ه یی شاری (قاهیره)ن.

ئه مه ی ئه ولایش، یونانییه و نازانیت به عه ره بی قسه بکات. کابرای شاری (سه عید)، به خیره اتنی کردم. هه ردوو قاهیرییه که ییش به بی هیچ ورته یه ک، ته ماشایان کردم. زیندانی به کهم لئی پرسیم:

- بۆچی که وتیه زیندان؟

- نازانم!

له قاقای پینکه نینی دا، ده لئی زۆر له میژ بوو پینه که نی بوو، گوتی:

- تۆ نه زانیت، ئه ی کێ ده زانیت؟

- خوا ده زانیت. پیم وایه زمانیان لئ داوم.

- کێ زمانی لئ داویت؟

- ئه وانه ی نازانن چی ده لیم و له نووسینه کانم تیناگه ن.

- دهستی له شانم دا و گوتی:

- مەترسە. قازىي ئەو زىندانە، زۆر نەرم و مېھرەبان و دلپاکە.
بەر لەوھى لەبەر دەستى ئەو قازىيە دلپاک و چاکە ئامادەبم، چەند
رۆژىک لە زىندان مامەوہ. پىگەيان نەدەدا کەس بىتە لام، قەلەم و
کاغەزىشەم لائەبوو. کەوتەم نىو چەندان حەزورى غەببى. ھەر کاتىک
شەوان دنيا تارىک دەبوو، دلەم دەناردە حەزورى ئەو کەسەى حەزى
بە دیدارى دلەم دەکرد، زىندوو و مردوویش جىاوازیيان نەبوو.
ھەموو ئەو مامۆستايانەى حەزم بە دیدەنيان دەکرد، پىيان گەيشتم.
سۆھرەوھەردى، لە بەغدا. جەنابى کومى، لە سلا. جەنابى سىبتى، لە
مەراکىش. شىخ غەوس، لە تلسمان... تەنانەت لە خانەقا لەگەل بەدر
و خەياتىش دیدارم بەست. لە زىندان، لەگەل ھەموو ئەوانەدا بە دل
و جەستە ژوانم گرت. بە دیدارى ھەموو ئەو شىخانەم گەيشتم، کە
لە ماوہى ژيانمدا مردوون، ھەروھەا ھەموو ئەوانەيش، کە بەر
لەداىکبوونم وەفاتيان ھەرمووبوو. گویم بۆ ھەلخستەن، گەتوگوم
لەگەلدا کردن، لىيان فىرېبووم. بەو چەند رۆژە کەمەى لە زىندانى
قاھىرە مامەوہ، خۆرھەلات و خۆرئاوام تەى کرد، بە حەزورى دەيان
شىخ و مامۆستا گەيشتم، دەيان کتېم خۆيئدەنەوہ، چوومە ئاسمان و
ھاتمەوہ زەمىن.

لە کوتاييدا لەبەردەم حەزرتى قازى ئامادەبووم، حالىم گۆرانی
بەسەردا ھاتبوو، جەکانم پىس بووبوون، دەست و دەموچاوم لە
خۆل وەرچووبوون. پاسەوانەکان منيان بردە بەردەمى قازى، گاويک
بىدەنگ بوو، ئىنجا سەرى خۆى بەرزکردەوہ و گوتى:

- وانەکەت چى بوو؟

- کتېيک بوو بە ناوى (روح القدس فى محاسبة النفس).

- خەلک بۆ لىت وەھەللا کەوتوون؟

- قوربان! خەلک ھەر وان. خۆيان بە شىتیکەوہ خەرىک دەکن، کە
ھىچى لى تىناگەن.

- خەلک پى ھەلەبە و خۆت پى راستە؟

- خۆ ھەموو خەلک گلەبیان لیم نییە، بەلکە بەشیکیان...
- ئەو ھەراستە گوتووتە: 'خو و مەخلووقەکانی یەک شتن؟'
- مەگەر تەنئ ئەھلی مولحید شتی وا بلیت!
- ئەئ لەبارەئ ئەو ھەئ: 'خودا لەنیو خەلقئ خۆیدا دەتویتی ھەئ'
- ئەو ھەئ وا بلیت عەقلئ خلیسکی بردو ھەئ.
- چەند پەراوئکی لئکۆلئینە ھەم لەژئیر دەستە، بە باتئیل و زەندئق تۆمەتبار کراوئت. تۆ نکۆلئ لەو قسانە دەکەئت؟
- زەئنی خۆت لەسەر پرووکەشیان لابەرە و لە ناو ھەخنیان وردبەرە، ئەوسا دەزانی مانایان چئیە.
- ئاخر ئئمەئ قازی تەنھا حوکم بە پرووکەش دەکەئن.
- ئەمە قسەئ عەوامە نەک قازی.
- ئەدەب بنوئتە، دەنا داوا دەکەم ئئستە پەلکئشی زئندات بکەنە ھەئ.
- زئندانم زۆر پئن خۆشترە لە ھەئئ ئئو ھەتانه وئت.
- بپۆ بۆ زئندان تا ئەو کاتەئ لە دۆسئیەکەت ورد دەبمە ھەئ، ئئنجا حوکم لەسەر دەدەم.
- خو خۆئ حوکم دەکات، من و تۆ و ھەموو شتئک مەخلووقئ ئەوئن و مەحکوومئ ژئیر فەرمانئ وئن.

"گوئی به شتیک مهده، که له ریشه‌که‌ی حالی نابیت"

ئین عه‌ره‌بی

به خه‌مناکی و لیوبه‌باری گه‌پامه‌وه زیندان. پیم وابوو تازه دادگاییکردنم دریژه ده‌کیشیت تا ئه و کاته‌ی به‌رگری له‌خۆم ده‌که‌م و ناحه‌ز و نه‌یاره‌که‌م ده‌بینم... به‌لام وا دیاره‌قازی هیچ‌پایه‌کی نییه، ناحه‌ز و نه‌یاره‌که‌یشم بی شکل و پرووه. هه‌روا بیته‌وه، چاره‌نووسی منیش هیچ‌دنیاییه‌کی تیدا نییه. به‌ندیه‌کان چندان پرس‌سیاریان لئ کردم، هیچ‌وه‌لامیکم نه‌دانه‌وه. یه‌ک له‌وه‌به‌ندیانه‌ی خه‌لکی قاهیره بوو، بۆ دادگایی ده‌رچوو و نه‌گه‌پایه‌وه، ئیمه‌نه‌مانزانی ئاخۆ ئازاد کرا، یان له‌سیداره‌درا. ئه‌وه‌گه‌رچی پتوه‌ندی له‌گه‌لمان لاواز بوو، به‌لام ته‌موم‌ژاویبوونی چاره‌نووسه‌که‌ی، هه‌موومانی نیگه‌ران و خه‌مناک کرد. ئه‌مشه‌و حزووری غه‌یبیم له‌گه‌ل ئین روشد به‌ست، هه‌ستی خۆم بۆ به‌یان کرد، به‌لام له‌نیۆ ته‌مدا ون بوو. له‌ده‌رگه‌ی غه‌وس ئه‌بوومودینم دا، به‌لام ده‌رگه‌ی لئ نه‌کردمه‌وه. له‌مه‌نزله‌گه‌ی سه‌ماوی به‌دوای جه‌نابی کومیدا گه‌پام و دۆزیمه‌وه، وه‌لئ نوێژی ده‌کرد، پاشان هه‌تیمایه‌کی بۆ ده‌می کرد و گوئی:

(ماودعک ربک وما قلی).

چەند پوژىكى پىچوو، بانگه‌يشتى دادگە كرامەتە. لە ژوورى زىندان بەرەو دادگە چووم، لە نيازى خۆم پىم وابوو بۆ بەرگرىکردن لەخۆم و پووچاندنەوهى تۆمەتەكان بۆ قازى، كاتىكى زۆرم دەويت. بەو نيازە چوومە بەردەمى قازى، پىاوئىكى پىرم لەلا بەدى كرد، دەموچاوى لەلام غەرىب نەبوو، بەلام نەشمەزانى كىيە؟ ماوہىەكى زۆر تىيوە رامام، بەلام سوودى نەبوو. قازى قسەى لەگەل دەكردم و منيش تەركىزم لەسەر سىما و ئەدگارەكانى ئەو پىاوہ بوو، بىرم ئالۆزبوو، بە قازىم گوت:

- ئەوہىە نەيارەكەمە؟

قازى بە گالئەوہ بزەيەكى كرد و گوتى:

- ئەوہ نەيارت نىيە، شەفيەتە.

لەو شەفيەتە نەناسراوہ سەرم سوورما. راستەوخۆ پرسىم كىيە؟
قازى گوتى:

- ئەبووحەسەن برۆ لەتەك تۆمەتبار بوەستە.

ئەبووحەسەن خۆى بەسەر دارەساكەى دادا و بەخىزايى چەند ھەنگاويكى ناو و ھات لەتەك من وەستا و تەماشاي نەكردم. قازى ئەبووحەسەنى دواند:

- تۆ بەو پىز و حورمەتەى لاي مەليكت ھەيە، ھەروە بەو تەزكىيە و پشتگىرييەى لاي زانايانت ھەيە، بەلئىن دەدەيت، كە چىتر ئىبن عەرەبى ھەستى خەلك برىندار نەكات و لە قەسدى فيقھ — و شەريەت و مەزھەبى ئەھلى سوننە دەرنەچىت؟

- بەلئى بەلئىن دەدەم.

بىدەنگ بووم، گوئىشم لە ئەبووحەسەن بوو لەبارەى پەفتارى من بەلئىنى خۆى دا، وەك ئەوہى من لەوئى نەبم. ھىشتا نەمدەزانى كىيە؟ بەلام لە سەروسىما و ئادگارەكانى ھەستم بە ئولفەت كرد، دلم بە دیدەنى ئاسوودە و خۆش بوو. قازى دريژەى بە قسەكانى دا:

- به لاین ددهیت، که ئیین عه ره بی له مرق به دواوه هیچ وانیهک له مزگه وتی ئه زهر نالیته وه. ئه و مزگه وتی ده ستردی فاتیمییه کان و پاشماوهی ئیسماعیلییه کانه له قاهره. به لاین ددهیت؟

- به لاین ددهم.

- به لاین ددهیت ئه گه ر ئیین عه ره بی به پیچه وانیهی ئه و رینمایانه جوولایه وه، له میسر دهر بکریت، یان زیندانی بکریت؟

- ئه وهی ناویت. هه رکه ئازادکرا خوی میسر جی ده هیلت.

به سه ر سوورمانه وه ته ماشام کرد، ئه و سهیری منی نه کرد، له رووی قازی رامابوو، به رده وام بزه یه کی هیمنی به سه ر روخساره وه بوو.

له کوتاییدا قازی به دهنگیکی گه وره گوتی:

- به خیر و سه لامه تی پروات.

پاشان لای بو کاتییی ده سته راستی کرده وه و گوتی:

- به تکای ئه بوو حه سه نهی بیجایی و مه رجه کانی دادگا و حوکمدان، ئیین عه ره بی ئازاد ده کریت.

هولی دادگه م جی هیشت و بی هیچ پاسه وانیک له خانه ی داد چومه دهره وه. ئه بوو حه سه نیش به سه ر داره ساکه یه وه له پیشم ده رویشت، نه مزانی ئه و له گه ل ئه و هه نگاوه گورجوگولانه چی داوه له داره سا! له قاچه کانی وردبوومه وه، حه په سام، خۆم دلنیا کرده وه ئاخۆ ئه وه خه ون و خه یاله یان راستییه؟ ئاخۆ ئه و وا دهرنه ده که وت پروات. وهک به په یه کی ته نکى هه وایی وابوو، که له زهوی به رزی کردیته وه، ئه ویش پنیه کانی بجوولینیت بو ئه وهی وا دیارینت دهرات. دواتر له دهره وهی خانه ی داد به یه که وه وه ستاین. بو یه که م جار ته ماشایه کی کردم.

رووی من، بوو به دهریای پر پرسیاری شه پولوی. هه ر دوو دهستی له سه ر داره ساکه ی وه رینان و ماوه یه کی دریز به بی دهنگی

تەماشای کردم، نەرمە بزەیه کیش بەسەر پووێه وە بوو، پرسیارم لئ کرد:

- چۆن هیندە بە ئاسانی شەفاعەتی تویان قبوول کرد؟
- لەکن مەلیک عادل تکا و رەجام بۆ کردوویت.
- مەلیک چۆن منی هەلسەنگاند.
- ئەو تو نانسیت. هەندیک خەلک شکایەتیان لئ کردوویت، گوایه تو بیدەچی و زەندیقی، ئەویش فەرمانی زیندانیکردنی بۆ دەرکردووی.
- ئەی چۆن وات لئ کرد ئازادم بکات؟
- دای لە قاقای پێکەنین و گوتی:
- گوتم سۆفییە، لە خەلوەکەیدا شتیکی بە خەیاڵدا هاتوو، خەلکیش لە دەوری بوون. ئیتر راستەوخۆ فەرمانی ئازادبوونتی دەرکرد.
- بیدەنگ بووم، نەمزانی ئاخۆ لئ پیڕسەم تو کتیت؟ نا، ئەو ناییت، ئاخ نەناسینی من بۆ ئەو، دەبیتە جۆریک لە سووکایەتی. یان سوپاسی بکەم و بەرێی بکەم؟ پێرەوێ قسەکردنم بەو سپارد، ئەویش هەر زوو هاتە گو و گوتی:
- پۆلە برۆ بۆ بەغدا.
- بۆ بەغدا؟
- میخی سینیەمی تو لەوێ چاوەرێت دەکات.
- میخی من؟ چۆن میخی من دەناسیت؟
- زۆرباش دەیناسم.
- تو کتیت؟
- لە قرتهی پێکەنینی دا، بەر لەوێ وەلامم بداتەو، ماوێهەک لیم رامان:
- پۆلە! من میخی دووهمی تو.
- میخی دووهم؟ ئەو چی دەلئیت! خەیات میخی دووهمی من!
- دواي مردنم، جیکەمی گرتەو. دەبوو یەک لەو دوانەمان لە زیندان دەرت بینین و بەرەو میخی سینیەم پێنوئیت بکەین. لەبەر ئەوێ

خەيات شەپرە لىنى داوۋە و لەسەر جىگە كەوتۈۋە، ناچار من بەۋ
ئەركە ھەستام.

پاشان ويسىتى بىرۋات، ۋەك ئەۋەى نە باى دىيىن و نە باران و
نە زانىت من چۈن ھەيران و پەشۈكاوم، گوتى:

- رىگەم بدە بىرۆم.

- بۆ كۆئ؟

- بۆ گۆرەكەم...

لە سەرۋەى بەرە ھەۋايىيەكە، چەند ھەنگاۋىكى ھەلگرتن و بۆ

كەرەتى دۋايى رۋوى تى كردم و ئامازەى بە سىنەى دا و گوتى:

- پۆلە! ئەۋە لەبىر مەكە: 'ئىرە پاك بکەۋە و شوينى بکەۋە.'

"خۆشحالی بۆ تئوه دلبه شتوان!"

ئىبن عەرەبى

به حەيرانى و پەشۆكاوى بەرەو خانەقا چوم، ھەر دەلنى تازە جادوويەكى گەرەم لى پوچەل كرابوو ھە. بىرم لە ھەموو پروداوھەكان كردهو، پاشان دەستم بە گريان كرد. لەسەر چەقى رینگە دانىشتم، پاشان خۆم داھە سووچىك كە خەلك بەسەر يەو ھە دەھات، ئەوسا بە كۆل گريام. ئەو ترسەى لە مانەو ھى چەند سالىك لە كونجى زىندان و رزانەو ھى تىدا لە سىنەمدا كەلەكە بووبوو، ھەموو ھەلرشت. ئاخىر بە ھۆى زىندانەو ھى، چەندان سال لە مېخى سىنەمى خۆم دوور دەكەوتمەو ھە و دادەبرام، خەرىك بوو لە بىئومىدى و ھەسرەتان شەق بىم، ھەق تەعالا ئەو پياو ھى لە گۆر ھىنايە ھەر و منى لە زىندان ھەرھىنا. ھەبى چ چاكە يەك لەو ھەرەتر بىت، كە خوا بەسەر بەندەى خۆيدا ھەلپىژىت؟

كە شىتمەو ھە لای ھاو ھەكەم و چومە ژوو ھەو، بە ديار خوانى نانخواردنەو ھە دانىشتبوون، باو ھىيان پىدا كردم و گريان. بە ئەسرىنى كەرميان شان و سىنەيان تەر كردم، بەر لەكەل كەنجىكى دىكە كە نەمناسى، زۆر بە كەرموگۆرى جىگەيان بۆ چى كردم. تۆزوتالىيان لە جەكەم تەكەند و پەنجەرەكانيان بۆ ھەواگۆر كى

خستنه سهر پشت. ئه وهی خۆیان دهیانخوارد، له بهره می منیشیان دانا. له گه ل وان جه رجیر، په نیری بز و نانمانم خوارد. ویستم به گه مه وگه پی ئه وان باری قورسی سهر دهر وونم سووک بگه م، به لام هیچم به هیچ نه کرد. چاوه کانی خه یات بهره وام له نیتو ئه سرینگه لی حه زیندا، نغزو بووبوون، هاوکات به دریش باسی ماوهی دیارنه مانی منی ده کرد، هه والی خانه قا و مزگه وتی پی راگه یاندم.

ئیمه له و قسه و باسانه دا بووین، حه ریری وه ژوور که وت، به دیتتی من شاگه شکه بوو. به ره له وهی له ئامیزم بگریت، کړنووشی سوپاسگوزاری بو خوا برد. له ره نکوروم پام، وه ک بلتی دهویست به ره له وهی قسه ی بو بگه م، له مه سه له که حالی بیت. پیچه که ی له سه هیتامه خوار، قاچه کانی راکیشام و پشوم و هرگرت. باسی هه موو شه وه کانی زیندان و جزوره غه بییه کانم بو کرد، که له وئ به سه رم بردبوون. خو ناییت باسی شه فیه که یشم بگه م، چونکه له وئ چه ند که سینک هه ن، ناکرئ نهینی و پازی مینخه کانیان بو که شف بگریت.

دوای چه ندان سه عات قسه و گفتوگو، شه و به سه ر داها ت، به در چوو جلی خه وتتی بو هیتاین، دوو دهسته جلی بو من دانان. ئه و گه نه جه ی نه مزانی کینه، ئه و ناوه ی جئ هیتت، به در گوتی:

- له و پوژه ی تو یان خسته زیندان ها ت و له گه ل ئیمه مایه وه، چرکه به چرکه به دواتدا ده گه پیت:

- پیتتر دیده نیمان کردوه؟
- چه ند جاریک له دهرسی تو بینومه، به لام له سووچیک داده نیتت و هیچ پرسیاریکی نه ده کرد.

- ناوی چییه؟
- سو دکین.

- له سه سه ر جینخه وه که م پالکه وتم. دوای ئه وهی خرامه ئه و ژووره ته نگ و ته سه که ی زیندان، ئه وه به که م جاره به ئیسراحت پاده کشینم،

ئاخر لهوئى له بهر هاوه لانم ئه وهم بۆ نه ده لوا. له بهر ئازار و ئيشى
ئيسقانه كانم ئاهو ناله نالم نه ده كرد. به در بهم حاله ي من زور نيگه ران
بوو، به بن ئه وهى داواي لى بكم، هات قاچ و پتیه كانى شىلام.
خهيات له سه ر جيگه كه ي دهنگى به رز كرده وه و به دهنگى كز
گوته:

- برا كه ي ده رويت؟

حه ريرى فزووليانه سه رى بلند كرد و به دريش ده ستى له قاچشيانم
هه لگرت و چاوه رپى وه لامى منى كرد. ئه من هه زم ده كرد دواتر
به ته نيا هه واله كه به خهيات بلىم، نه بادا به فيراقى من، ئازار بكيشيت،
به لام وا دياربوو ئه وهى له زانسته غه بىبى زانى بيت. كه ميك لى
نزىك بوومه وه و دهستم خسته نيو ده ستى و گوتم:

- سه بى، يان دووسه بى.

- به خير و سه لامه تى براكه م.

هيجى ترى نه گوته. چاوه كانى ليك نان و خهوى لى كه وه وه.
چوومه وه سه ر جيخه وه كه م، به در و حه ريرى به تامه زرؤبى
چاوه رپى هه والى سه فه رى من بوون، به چه وه پىم گوتم:

- ئيتر ميسر جيگه ي من نه ما، ده چه به غدا.

تومز به در پيشتر به گرتنى من تاسابوو، له ر و لاواز بووبوو،
رهنگى له بهر په رپبوو، به بريارى رؤيشتنى من، دلخوش بوو.
حه ريريش نه ختيك بيدهنگ بوو، دواتر به گالته وه گوته:

- جاريقى ديكه مه گه رپوه. ئازارى مالتاواييت، له بهرگه ي فيراقت
به سه ويتره! رؤزى دواتر، به يانبيه كه ي ده رچوو بۆ ئه وهى تيشوو
بكرپيت و سؤراخى قافله و قافله چيان بكات. سوديكىن هاته ژوره وه
و ئه و ناوه ي خاوين كرده وه، خواردنى له قاپى بچووك بچووك، به
شيوه ي دابه شكردنى خانه قا بۆ هينايين. له گه ل حه ريرى باسى رپگه
و قافله گه لمان كرد، گه نجه كه يش كوئى له و قسانه ي ئيمه بوو، هات
له ده ورمان دهسته وه ئه ژنؤ دانيشت. به چاويكى خه مناكه وه گوته:

- گه ورهه ده پړوت؟

- به لئ پړوله! سبه ی یان دووسبه ی.

به سهه ده موچاویه وه ترس و بیثومیدیه که به دی ده کرا، ده ستم له شانی دا و تووند به سینه مه وه گوشی. راستیه که ی ئه من له گه شت و گه پیده ییم دا، فرچکم به خه م و ئه سه فی موریدانه وه گرتبوو. فیراقی له م شیویه و زور تالتریشم چه شتوو، به نمونه کاتیک له ئیشبیلیا، فاس و، مه راکیش و، بیجایه، مالئاواییم له شیخه کانم کرد، یان له هر شوینیکی دیکه، که به پیکهوت شیخیکم ناسیوه و خواحافیزیم لئ کردوه.

خزم داهیتایه وه و ماویه کی زور خه یاتم له باوهش گرت و ئه سرینه کانمان تیکه ل به یه ک بوون. پاشان چه ریریشم له باوهش گرت، وه ها دهستی له پشتم تووند کرد، ده لئی ده یویست بمخاته نیو سینه ی خوی. له ده رگه هاتمه ده ره وه، دیتم سودکین له بهر قاپیه که وه سستاوه و نه عله کانی منیشی به ده سسته وه گرتوه. داهاته وه نه عله کانی ده پین کردم و که لویه له کانیشی تاکوو کاروانسه را بؤ هه لگرتم، له وی به در چاوه پئی ده کردین.

له پیکه سودکینم به شپرز هاته به رچاو، په نگی زهرد هه لگه رابوو. بؤ ئه وه ی هیندیک نازاری که م بکه مه وه، پرسیاری خزموخویشم لئی کرد. زانیم باوکی هر له و کاته ی سه لاهه دینی ئه یووبی خانه قا بؤ سو فیان له قاهیره دروست ده کات، له خانه قاپیه ک نیشته جی ده بیت. به ته سه ووفیکی پر له جه مال و که ماله وه کوچیدوایی کردوه. نزام بؤ کرد. که میک بیده نگ بووین، له کوتایی ده ربه نده که کاروانسه رامن لئ ده رکهوت. سودکین گوتی:

- گه ورهه... من موریدم و داواکاریم هه یه، تویش بنه و بارگه تیکناره و ده پړوت.

- چیت ده ویت؟

ده مه ویت بیه هاوده می تو، خزمه تی تو و زانسته که ت بکه م.

- کهس له که سوکاره کهت نه ماون؟
- کئ بیمنی؟ ئەو پوژەهی نوورەدین زەنگی مرد، من و باوکم بەندەهی ئازادکراوی وی بووین.
- ئەهی باوکت ماوه؟
- نه خیر مردووه.
- له سیمای ئومیدەواری پامام... بارودۆخی پیربوونی بەدریشم لەبەر چاو بوو. بێگومان ئیستە بیت یان دوایی، ئاتاجمان بە گەنجیکی بە شانوشەوکت دەبیت، که له ریگه هاریکاریمان بکات. دەستم خستە سەر شانی سوڤکین و بە بزەیه کهوه پیم گوت:
- ئەگەر حەز دەکهیت له گەلمان وەرە.
- دەترسم ئەرکبارتان بکەم و بیمه بارقورسی بەسەر شانتانەوه، چونکه نه پارەم پێیه و نه ولاخ.
- کورپی خۆم! زەمین، زەمینی خودایه، مه قام فراوانه و خودانمالیش به خشنده و دلایه. کاتیک له دوورهوه به درمان بینی ههوساری دوو ولاخی به دهسته وهیه، سوڤکین به غار چوو و مژده کهی پین دا.
- به در ته ماشایه کی کردم و چاوه پئی رینوینی من بوو، منیش پیم گوت:
- ولاخیکی دیش به کری بگره.

"خەم، ئەگەر بەردەوام هاوێل و هاو دەمی مروۆف نەبوو، بەکەلک نایەت"
ئین عەرەبی

کەمن ئەو شارانەیی لە کاتی برینی تخبووبەکانیاندا، لە چاوەپوانیی
گەشتتندا چاوەچاویان بیت و هەر لە سەرەتای هەنگاوەکانتدا،
هەست بە میهر و، خۆشنوودی و لاواندەوه بکەیت.

لەگەڵ سەدان کەسی نیو قافلەکە، بەغدا بەم چەشنە پیشوازی لی
کردم، هەستم کرد وەک شارە بەخشنده و غەریببۆستەکان، بەتەنیا
بەخیزهاتنی کردم. هەر لەو کاتەیی چوومه ناوی، نیشانەیی
سەرسوورمان و مەدهۆشبوون بەسەر روومهوه نیشتن، ریک وەک
ئەو مروۆفەیی کەسینک باوہشی پیدا دەکات و نایناسیت. وەک کەسینک
خۆشی بویت و بە دیدارت نەگەیشتبیت... نەیدیبت و پیتدا هەلبدا.
ئەم سەرسامبوونەیش زەمەنکی دورودریژ بمیتتەوه، تا ئەو
کاتەیی ئەو شارە وانە سەرەتاییەکانی خۆت پین دەدات: چۆن دەبیت
بەسەر کەناراوەکانی دیجلە پیاسە بکەیت، کەچی دلت لەپشت
پەراسوووەکانتەوه بمیتتەوه، ئاوی رووبارەکە هاژە و هۆرەیی تیندا
نەکات؟ چۆن دەکری بە پەسافەدا رەتیبیت و یەکبەیهکی
دارخورماکان حیکایەتیکی تازەت بۆ نەگێرنەوه، بەجۆریک پیویست
بەوه نەکات رۆژی دواتر پاتەیی بکاتەوه؟ ئاخەر چۆن دەلوئی بەنیو

بازار په کانی کهرخدا بریښت و قسه‌ی عه‌تار و کوتالفرۆش و زیږنگره‌کانی، له‌به‌ر پوونبیژی و په‌وانبیژی و شیرینی، به‌دریژی پوژ، له‌گوښکه‌تدا نه‌زرینگینه‌وه؟ ئه‌ری پیم بلئ له‌کونی دیکه زوه‌دیکی ته‌واوت ده‌س‌ت‌گی‌ر‌بووه‌ تا‌کوو هه‌موو شه‌ویک ده‌ر‌گه‌ی مالت به‌رووی به‌غدا دا‌بخه‌یت و بخه‌ویت؟

به‌شاری به‌غدا زور دل‌خوش بووم، ئه‌مه‌ لای سو‌د‌کین و به‌دریش شاراره‌ نه‌بوو. ش‌ت‌یک له‌لوتفی ئه‌و شاره‌دا له‌نیوان په‌نهانی و ئاشکرادا، هاتو‌چووی بوو. پ‌ن‌وی‌ستم به‌کاتیکی زوره‌ بۆ ئه‌وه‌ی گوئی قول‌اخ بکه‌م، ئاخو‌ده‌ب‌ی به‌غدا چی به‌گوئی عاریف‌یکدا بچ‌ر‌پ‌ن‌یت! راستیه‌که‌ی ئه‌من ر‌یک ئاتاجی ئه‌مه‌م. په‌رتوبلاو و هه‌لوه‌ش‌ابووم، به‌غدا که‌رت و له‌ته‌کانی خر‌کر‌دمه‌وه و ر‌یکی خ‌س‌تمه‌وه. غه‌واره‌ بووم، د‌ال‌ده‌ی دام. دل‌نیا‌بووم کو‌تاییه‌که‌ی وه‌ک ولات و شاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌نده‌لوس و مه‌غریب و مه‌ککه‌ و شام و میسر‌ ناییت. ئاخ‌ر موه‌حیده‌کان پ‌یان گوتم تو‌ مافی ده‌رس‌گو‌تنه‌وه‌ت نییه، ئه‌یووبیه‌کان خ‌س‌تمیانه‌ کونجی زیندان، حه‌له‌بیه‌کان قو‌شمه‌یان به‌دیوانه‌که‌م کرد. مه‌ککه‌ له‌هه‌رته‌ی عی‌ش‌ق‌مدا ده‌ر‌گه‌ی به‌سه‌ر دل‌مدا دا‌خ‌س‌ت. خوا ویستی ر‌ی‌بو‌اره‌که‌ی تاقی بکاته‌وه، تا ر‌ی‌گه‌ی خوی بدو‌زیته‌وه، عاریفه‌که‌ی ئه‌زموون بکات، تا‌کوو چیژ له‌ئیمان‌ه‌که‌ی ببینیت. په‌روه‌رین له‌نیوان په‌نجه‌کانی خویدا هه‌ل‌گ‌یر و وه‌ر‌گ‌یری زه‌مان و مه‌کانم پ‌ی ده‌کات، تا‌قه‌دری خو‌م بز‌انم. ناوه‌ناوه‌ لوتفی شاراره‌ی خوی و نیعمه‌ته‌ زوره‌کانی به‌سه‌رمدا ده‌ر‌یژیت، وه‌ک ئه‌و لوتفه‌ی که‌ ئه‌و سال له‌هاتنه‌ به‌غدا، پ‌نی عه‌تا کر‌دم. لی‌ره، نه‌خه‌م دام ده‌گریت و نه‌سینه‌م ته‌نگ و ته‌سک ده‌بیت. له‌هه‌موو سو‌و‌چیکی ئه‌و شاره‌دا حو‌جره‌یه‌ک هه‌یه، پ‌یش‌وازی له‌هه‌موو زان‌س‌ت‌یک ده‌کات و هه‌موو مه‌زه‌ب‌یک قبو‌ل ده‌کات. له‌هه‌موو شه‌قام‌یکدا خانوویه‌ک هه‌یه جو‌ری بی‌نا و جوانیه‌که‌ی ده‌ت‌اس‌ین‌ی. هه‌ر با‌خ‌چه‌یه‌ک ده‌گریت، دره‌ختی وای تیدایه‌ پ‌ن‌س‌تر له‌هیچ شو‌ن‌یک نه‌مب‌ین‌وه. به‌روبوومی

وایان ههیه قهت تامم نه کردوو. له هه موو شه قامینکا ئاوگیره کان دهبینی، گوزه لهی جوان و زهنگداریان پییه، زهنگیکی خوشکه له لی دهدن و ئاویکی سارد و سههولاوی دهگیرن. هه موو گه ره کیک بازاری تایبته به خوی ههیه، شتی وای لی دهرؤشریت، له ههچ بازاریکی دی دهست ناکه ویت.

چهند ههفته یه کی سههه تام له بهغدا به سههه بررد، تی دهگه پام و ههچ دهرس و دهوریکم نه بوو. له ماله وه دهرده چووم و به دهوری شاردا ده سوورامه وه، ته نی دهمه ویست دیره شاراوه کانی ژیرپی خه لک بخوینمه وه، ههروه حهزم ده کرد وشه گه لی خوا فام بکه م، که میژوو له م شارهدا چاخ له دواي چاخ به سههه ریه که وه که له که ی کردوون. ئاخه هیندیک جار، ئه وهنده ی قاچ به دم رۆیشته وه شت ده خوینته وه، چاو له نیو په ری کتیباندا ئه وهنده ی پی ناخوینته وه. راستیه که ی بهغدا هه موو رۆژیک گه شتیکی نویم پی دهکات. کاتیک دهچمه نیو (درب الزعفران)، باشترین چتی فارس و، چاکترین شتی عه ره ب و، له بارترین چستی تورک و، پۆم و، هیند و، که ره ج ده بینم، هه موویشیان له بهغدا دروست ده کرین. وهختیک له بیمارستان نزیک ده بمه وه، چهندان دهرمانخانه له دهوریگه دانراون، به ئامیزی ئاو تکین و بودقه مژوولن، گیایه ک ده خه نه نیو شله یه ک و ده یگر نه وه، ئاو یته یه کی وشک، تیکه ل به مه ره مه یک ده که ن... به لی ئه وان بو چیکردنی دهرمان، خه ریکی دلۆپاندن و ئاو یته کاری و سووتاندن بوون. هه موو دهرمانه کانی خویان له نیو شووشه ی بچووک بچووک کردبوون، به سههه دهرگه کانیانه وه ریزیان کردبوون. بازاری کوتا لفرؤشانیش ئه و ناوه یان به قوماشی ئاوریشم و که تان و لۆکه دا پؤش بیوو. له دهوری ئه ویش، بازاری هه لاج و زیړنگه ر و ته شیرپسان هه بوو. بو چوونه بازاری کتیبفرؤش و پهراوسازان، رۆژیک به شم ناکات. ئه وه ی بهر له چوونه ژووره وه نه زانیت چی

دهويت، سه‌ری لئ ده‌شيويت، ئاخ‌ر كه‌ره‌تى يه‌كه‌م، رېك‌ ئه‌وه‌ به‌سه‌ر
خۆم‌ هات.

ره‌نگه‌ كتوپ‌ر تووشى رېكه‌وتىكى جوان‌ بېت. جارېك‌ من‌ لای
كتېفرووشېك، كه‌ كتېبى‌ ئه‌نده‌لوسى‌ ده‌فرشتن، به‌سه‌ر نامېلكه‌يه‌ك
هه‌لبووم‌ به‌ ناوى‌ (دروینه‌ى به‌هشېيه‌). هه‌لمگرت و په‌راوه‌كانم
هه‌لگنېر و وه‌رگنېر كرد، ناوى‌ هېچ‌ نووسه‌رىكى به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بوو.
دووچار به‌ ده‌نگىكى به‌رز پرسىارم‌ له‌ كتېفرووشه‌ پېره‌كه‌ كرد، ئاخۆ
بۆ هېچ‌ ناوىكى به‌سه‌ره‌وه‌ نېيه‌، به‌لام‌ ئه‌و سه‌رى خۆى با‌دا و
وه‌لامى نه‌دامه‌وه‌. دواتر ته‌ماشايه‌كى كرد، هه‌ر ده‌لئى يه‌كه‌مجار بوو
ئه‌وه‌ى به‌رچا‌و بكه‌ويت. به‌هه‌رحال، ئه‌و نرخه‌ى دا‌واى كرد، دامى و
چووم‌ له‌ به‌رده‌رگه‌ى دووكانه‌كه‌ى دانېشتم. يه‌كبه‌يه‌ك لاپه‌ره‌كانېم
هه‌لدابه‌وه‌، وه‌ك كه‌سېك‌ لاپه‌ره‌كانى رۆزگارى ژيانى خۆى
هه‌لبداته‌وه‌ و بېست سال به‌ره‌و دا‌واه بگه‌رېته‌وه‌.

ها ئه‌وته‌ باسى (شانكارا) و فېساگۆرس و فېنۆس و ئېخوان سه‌فا،
ده‌سته‌ى سه‌رخۆشان له‌ باخه‌كه‌ى فرېدريك‌ له‌ دووتوئى
نامېلكه‌يه‌كدا كوئان‌ كردووه‌ته‌وه‌. ئه‌رى ده‌بى‌ ئه‌وه‌ كتېبى‌ ئه‌و نه‌بېت؟
ئه‌ى قابېله‌ هېى كئ بېت؟ نامېلكه‌كه‌م‌ خسته‌ نېو سه‌له‌كه‌م،
سه‌رنجىكى خۆمدا زانېم‌ هه‌ر له‌ و كاته‌ى ئه‌و كتېبه‌م‌ هه‌لگرتووه‌، له
بزه‌ نه‌كه‌وتووم. من‌ له‌ كاتېكدا له‌ نېوه‌راسته‌ى بازارى كتېفرووشانى
به‌غدا وه‌ستا بووم، با هه‌لى كرد و هه‌موو كوچه‌ و كوئانه‌كانى
ئېشېبىلېاى گرته‌وه‌، بۆنى پرته‌قالى له‌ ده‌روازه‌كانه‌وه‌ بۆ هېتام. هه‌بى
و نه‌بى‌ ئه‌وه‌ سلّوى فرېدريكه‌ بۆ منى‌ ده‌نېرېت، ئه‌من‌ لېزه‌ و ئه‌وېش
هه‌ر خوا ده‌زانېت له‌ كوئيه‌. من‌ ئېسته‌ نازانم‌ ئه‌و زېندووه‌ يان
مردووه‌؟ هه‌ر له‌ ئېشېبىلېا ماوه‌ته‌وه‌، يان بۆ مه‌فته‌نه‌ دووره‌كه‌ى
خۆى سه‌رى هه‌لگرتووه‌؟

به‌نېو بازارى په‌راوفرووش و كـئېفرووشه‌كاندا ده‌سوورامه‌وه‌.
راسته‌يه‌كه‌ى ئه‌من‌ هاتبووم‌ كاغه‌ز بۆ كتېبه‌كه‌م‌ بكم، به‌لام‌ هېشتا

خوا بۆ ئەو شوپىنە رېئوئىنى نەكردووم. لە (بابولشەرقى) رېزە
 دووكانىك ھەيە، بە كۆمەل كاغەزىيان لەسەرىيەك داناو، لەسەر
 تەختەدارىك نرخی كاغەزەكانىيان نووسىيو. لەپشت وانىش مەنجەلى
 پىر لە نەشا و قىنەب بۆ دروستكردنى كاغەز و ئامىزى پەستىنەرى
 لۆكە و كەتان و پەراوى شامى، دانراون. دواتر بىرنەدە و مشتومالەدەرە
 شارەزا و لىھاتووھەكانىش چەندان جۆرى ئاتاج و كەلوپەلىيان لى
 دروست دەكەن. پارچەى گەورە، بۆ موكاتەبە و گرئىيەست. پارچەى
 ستوور، بۆ قورئان و سىجاح. ھىي لووس و پەونەقدارىش بۆ نامە و
 پەيماننامە. كاغەزى تەنكىش بۆ لەتيفە و پوخكردنەوھى كىتبانە.
 دوابەدوای ئەوانىش بازارى خۆشنووسانى كىتب دەھات، ھەموو
 كەلوپەلىكى نووسىنيان دەفرۆشت، كەلكەلەى ئەوھم ھاتە سەر، كە
 واز لە حوبرى كۆن بىنم و ئابونووسى بىنگەرد بىكرم. بۆ تاقىكردنەوھ،
 جۆرى ھەموو پەراوھەكانم كرى. دواتر حوبرىكى نەفتىشم بۆ
 نووسىنى ئازاد كرى. ھەروھە دانەيەكى تر، كە گىراوھى مازووى
 شام بوو، بۆ پەرى تەنك و ھىي سىتيەم بۆ دەفتەرى نىو باخەل
 كرى. غەرەيەكى عىزاقىشم بۆ ناونىشانى كىتب و بەرگكردنىيان
 كرى.

"رېزگرتن له مه خلووقه کانی خوا، رېزگرتنه له خوا"

ئېين عه ره بې

سالی يه که مم له به غذا به سهر ليواری فیتنه وه به سهر برد. له هر شوینکی ټو شماره جیگرتی ده بووم جوانی و هوا و نارە زوی نوئ، بۆ لایه کی دی که مه ندکیتشیان ده کردم. چوار خانووم گۆرین، نهک له بهر ټو وهی له کۆلانه کانی پیشوو وه پره ز ده بووم، به لکه ته ماعگیری کۆلانه کانی دواتر ده بووم. دواچار له نزدیک مزگه وتی (بابولتاق) نیشته جی بووم، له و مزگه وتهدا دريژترین وانم تیدا ده گوته وه و زۆرترين فه قيم لی خردده بوونه وه. گۆره پانی مزگه وته که فراوان بوو، له پشته وهی ریزه خانوویک له سهر که ناری پرووباره که دروست کرابوون، له بهر ده میان چهند به له میکی کری هه بوون، خه لک پتیا ن ده په رینه وه یان له نیو پرووباره که خۆشی و که یفیان پین ده کردن. ماسیفرۆشان ماسی زیندوو یان ده هیتان و به سهر شیشه وه ده یان برژاندن، خه لکیش به کولیره ی گچکه ده یان خواردن. به دريژایی شووره ی مزگه وت به دیوی دره وه، کورسی دانرابوون، هه موو پۆژانی شه ممانیش قورئانخوین به نۆره له سهری داده نیشتن و به دهنگی به جۆش و خرۆشیان رېئوارانیا ن راده گرت و کهسانی به پتیه یان به ټه ژنودا ده خست، خه لک بۆ بۆنه و ماته م و ټاههنگی

خه‌ته‌نه‌کردنی منداله‌کانیان بانگیان ده‌کردن و پاره‌یان ده‌دانی. خانوویه‌کم له‌نزیك مزگه‌وتی بابولتاق به‌کری گرت. هیچ‌گوشه‌یه‌کی وه‌ققم ده‌سته‌که‌وت تا من و هاوه‌له‌کانم نیتیدا نیشه‌جی بین. من له‌ژووریک ده‌خه‌وتم و سودکین و به‌دریش له‌ژووریکی دیکه. خانووه‌که‌هه‌وشه‌یه‌کی هه‌بوو به‌سه‌ر پووباریتکدا ده‌پروانی، که‌خواردنمان لی‌چی ده‌کرد و جله‌کانمان لی‌هه‌له‌ده‌خستن. به‌یانیه‌ک ده‌چوومه‌مزگه‌وت، پۆلیک سۆنه‌ی جوانم به‌رچاو که‌وتن، جریوه‌و قریوه‌یان تیکه‌ل به‌ده‌نگی چه‌رخ‌ی ناعووره‌کانی ئاو بووبوو، که‌باخچه‌و چه‌مه‌کانیان پی‌ئاو ده‌دران. شه‌ونخوونیم ده‌کرد بۆ‌ئه‌وه‌ی مه‌ته‌عیکی نویی ئیلاهی ببینم، خه‌ریک بوو به‌دل تامم ده‌کرد، ئاخ‌ر ئاسمان ساف و بیگ‌رد بوو و ئه‌ستیره‌یش ده‌بریس‌کانه‌وه، هه‌ر ده‌لئی هه‌موو شتی‌ک بۆ‌دابه‌زینی نوور و عیرفانیاتی به‌غدا بۆ‌سه‌ر دل‌ی وه‌لییه‌کی ئه‌نده‌لوسی، ساز و له‌باربوو.

شه‌وان خه‌ریکی نووسین بووم، پۆژانه‌یش ته‌دریسم ده‌کرد. ده‌نگوباسی من له‌نیو هه‌موو مزگه‌وته‌کانی به‌غدا که‌پربوون له‌شیخ و مه‌لا و هه‌موو مه‌زه‌ب و ته‌ریقه‌تیکیان فیزی خه‌لک ده‌کرد، بلاو بووه‌وه. ته‌نی ئه‌و که‌سانه‌ده‌گه‌یشه‌سته‌من، که‌ته‌ریقه‌ته‌که‌م له‌دل‌یان چه‌که‌ره‌ی کردبوو، ئاره‌زوویان بوو هه‌ر له‌من زانسته‌وه‌ربگرن. کاتیک ده‌سته‌به‌تال ده‌بووم ده‌چوومه (خانه‌ی حکمه‌ت)، هه‌موو شتی‌کی گرانبه‌ها و سه‌نگینم ده‌سته‌ده‌که‌وت، کتیبی عه‌ره‌بی و فارسی و، یۆنانی و، س‌ریانی و هیندی، به‌رینکوپینکی پۆلین کرابوون. ئه‌گه‌ر زمانی کتیبه‌که‌م نه‌زانیا، ده‌م‌برده‌به‌شی وه‌رگێپان، پاش چه‌ند مانگیک کتیبه‌که‌م به‌زمانی خۆم وه‌رده‌گرته‌وه، مه‌گه‌ر خۆم چه‌زم کردبا پاداش‌تی‌ک بده‌مه‌وه‌رگێپه‌کان، ده‌نا بیته‌رانبه‌ر بۆیان ده‌کردم.

له‌وته‌ی هاتووینه‌به‌غدا، سودکین له‌خزمه‌تکردنی من و به‌در دریغی نه‌کردوه. کاتیک سودکین بووه‌هاوه‌لی رینگه‌و سه‌فه‌رمان،

هیچ تیشوو و پاره و پوولیکی پین نه بوو، ئیسته خه جاله تباری ئه و وهخته یه، مه گه ر به کار کردن و خزمه تکردن، دهنه هیچ شتیک ئه و شه رمه زارییه ی نار و پینته وه. ئه و هه موو ر و ژیک به بی پسانه وه شیوی بؤ لیده ناین، ته نانه ت ر و ژیک پیم گوت واز له و کاره بیته با له فه زیله تی برس ییوون بیته ش نه بین. گاهیک کونیک له جله کانم ده بین، یان نه عله که می به در اوی ده دیت، خیرا ده ستوبرد شه واته پنی ده کردن، تاکوو به یانی به باشترین شیوه بیانپوشم. هه رکه پیم بؤ ئیسه راحه ت در یژ ده کرد، ده هات بؤی ده شیلام. که ده چوومه که رماو، له ده رکه ده وه ستا، شانه و ئاوی ده ستوژی بؤ دینام. ئه گه ر نینوکم هاتبان ده هات بؤی ده کردم و ریکی ده کردن. و پرای ئه مانه یش، عه ودال و تامه زر وی زانست و زانیاری بوو. ده هاته مه جلیسی وانه گوتنه وه و کتیبی ده خویندنه وه و مه تنی ئه ز به ر ده کردن، سه رباری ئه مانه یش، کار و خزمه تکردنیشی به مله وه بوو. به در وابه سته ی بوو، مه گین چون، دهنه له یه کتر جوئ نه ده بوونه وه. ر و ژیک نامه یه کم له خوشکه که م (ئوم سه عد) به ده ست گه یشته، حاجیه کی عیراقی، له حاجیه کی مه غریبی وه رگرتبوو. به ده م خویندنه وه ی، ئه سرین به چاوه کانمدا هاته خواره وه، به خه تی مه غریبی نوو سرا بوو، چه ند سالیگ ده بوو ده سخته له م شیوه م نه خویندبووه وه. گه یشتمه ئه و جینگه یه ی کوره کورچه کورچه که ی ده لاونیتته وه، یه کبه خوم گریام، له حالیکدا ئه و منداله م نه دیوه، به لام واهه ستم کرد ئه و له یه ک کاتدا کوره که ی ده لاونیتته وه و منیش لومه باران ده کات. نامه که م سووچیک دانا، حوبره که ی وشک بوو بووه وه، پین ده چوو چه ند مانگیکی خایاندی، تا گه یوه ته ده سته من. هه ستام و ر ویشتم، نه مزانی بؤ کوئ ده چم. داخلی (ده ربی سلیمان) بووم، که به ماله قازی و، بازارگان و، خودانکوشک، ده وره درابوو. له کوئا ویشته گی رووباره که دانیشتم، به رهنگیگ هیچ مالیکم لئ دیار نه بوو. نه ختیک گریام، دواتر هه ستام و ئه و ناوه م جی

هیشته، گهیشته گوندیک، خانووه قورینهکانی بهسهریهکدا ویران و خشتوور بووبوون، هر دهلی دوی مهرگی خاوهنهکانیان، خانووهکانیش تهپکبووبوون و هیچ کهس شینی بۆ نهگیزابوون! شوورهی شارم بری و له دهورو بهری ریم کرد. گهیشته کۆزی ئاژهلهگه رهکان، که له دهروهی مهرزهکانی شار، بهند کرابوون. بۆ لایان چووم و لینیان نزیک بوومهوه. له چاوی خه مگین و داچۆراوی وشترهکان رامام، له دهست ئازارهکانیان سکا لایان دهکرد و نهشیانده توانی له خۆیانی لابدهن. گيراوهی قاریان بۆ چارهسه رکردنی گه ربوونی پیستیان به کارهینابوو، تیکه له به خوینی کیم ده رکردوویان بووبوو. دهستم بۆ دریژکردن، به کاوه خۆ هاتنه پیش و به ناهومیدی بۆ نیان کرد. له شووره که کونیکم دیته وه، پییدا چومه ژووره وه، هیندیک له ئاژهلهکان رهوینه وه، له لایه کهی تری کۆزه که لیک خربوونه وه. دانیشتم، ماوهیه کی زۆر به بیدهنگی له گه له ئاژهلهکان نیکامان گۆرییه وه، تا له کۆتاییدا ههستم به شه که تی کرد، پینچم هینایه خوار و له بن سه رم ناو و لئی خه وتم.

"که سیک ههوا و ئاره زووی خۆی نه خاته ژێرێ، به رهزامه ندیی
خو ناگات"

ئیبین عه ره بی

به یانی بووه وه، به زیهن و سه لبقه یه کی خوشه وه له خه و رابووم.
ئاژه له کان له شوینی خویان جولابوون، سه رباری نه خوشیه که یان،
گوردیکیان هاتبووه بهر، هه ر ده لئی کازیوه ی به یان، به شیوه یه کی
کاتی، دهستی چاکبوونه وه ی بۆ درێژکردبوون. پێچه م خسته وه سه ر
و هه ستام، ده رگه ی کوزم کرده وه و به هیمنی به ره و شار بوومه وه،
هه ستم ده کرد باری رووحم سووک بووه و پشویوی نیو دلم
هیوربووه ته وه. به خه یال دێره کانی ئه و نامه یه م پیکده خستن، که
ده بوو بۆ وه لامی خوشکه که م بیاننووسم. به هه ر حال، نوێژی
عه سری هه مان پۆژ، نامه که م نووسی. چه ند هه فته یه ک ئه و نامه یه م
لا مایه وه، دواتر ته سه لیمی که سه ینکم کرد به ره و میسر ده چوو،
نه شمه ده زانی چه ندی پێ ده چیت. له وانه یه دوا ی سالیک، ره نگه سالیک
که متر، له وانه یه هه ر نه شگات. ده ستم به ده رس و ده وری خۆم
کرده وه، وه کوو جار ان به ره و مال بوومه وه و سه رم به سه ر کتیباندا
گرته وه. حال ته ی سه رسوورمان و مه سته بوونم نه ما. باری دلم
ئاسایی بووه وه، جوانی و به ره وه سته ی به غدا، له به رچاوانم

کالبوویه‌وه. ئیتر چوونه بازار و، ده‌و‌پو‌وبار و، نیو بیستاتم نه‌ما. که‌پامه‌وه سهر هه‌مان ئەو کاره‌ی، که به‌دریژایی ته‌مه‌نم، خووم پی‌وه گرتووه. هه‌موو پو‌ژیک له‌ ماله‌وه ده‌چمه مزگه‌وت، به‌ هه‌مان ریگه‌یشدا ده‌گه‌ریمه‌وه. شه‌وان له‌ ژووره‌که‌م دوو قه‌ندیل پی‌ ده‌که‌م، هه‌رچی له‌ کاتی وانه‌گوتنه‌وه له‌ پرس‌یاری فه‌قیکان به‌ خه‌یال‌مدا دیت، ده‌ینووسمه‌وه. ئەوه‌ی به‌کراوه‌یش نووس‌یومه‌ وازی لی‌ دینم، خودا به‌ره‌که‌تی تی‌ ده‌خات: وشه‌یه‌ک ده‌بیته‌ دوو وشه، دپ‌ریک ده‌بیته‌ دوو دپ‌ر، ناتوانم جار‌یکی دیکه‌ بگه‌ریمه‌وه سه‌ری و ره‌خنه‌ له‌ هه‌چی بگرم. ئەوه‌ی ئاسمان دایبارینی و به‌ چاکی بزانی‌ت، زه‌وی ناتوانیت ره‌تی بکاته‌وه. ئەوه‌ چه‌ند مانگیکه‌ هه‌ست به‌ته‌نیایی ده‌که‌م. دل‌ه‌راوکی به‌نیو ده‌ماره‌کانمدا دئ و ده‌چی و گزوگیای دپ‌کاویش‌ی له‌ دل‌مدا چاندووه. کاتیک ده‌رگه‌ی ژووره‌که‌م داده‌خه‌م، ته‌ما بو‌ که‌سیک ده‌خو‌ازم ته‌نیاییم بره‌وینیته‌وه و دل‌نه‌واییم بکات. هه‌لبه‌ت به‌در و سو‌دکین له‌ ژووره‌که‌ی دیکه‌ ده‌خه‌ون، هیندیک جار گویم له‌ قسه‌کانیانه. ئەوه‌ی پیشتر به‌در له‌ منه‌وه فیربووه، ئیسته‌ فیری سو‌دکینی ده‌کات، سو‌دکینیش هه‌رچییه‌ک له‌باره‌ی منه‌وه، به‌ خه‌یال‌یدا دیت، به‌ به‌دری ده‌ل‌یت. منیک، که‌ ئیسته‌ به‌در و سو‌دکین زانست و مه‌عریفه‌م ده‌ستاوده‌ست ده‌که‌ن و به‌ یه‌کتری ده‌لینه‌وه، ئیسته‌ له‌نیو ژووره‌که‌م هه‌لکورماوم و دوش‌داماوم، نه‌ خه‌وم لی‌ ده‌که‌ویت و نه‌ ده‌ش‌زانم چی بنووسم. بیته‌وه‌ی، بیته‌قه‌ت و بیزارم ده‌کات، ده‌چمه ژووره‌که‌ی وان، تا راش‌کانی شه‌و، خه‌ریکی زی‌کر و قسه‌کردن ده‌بین. خووم وا ده‌رده‌خه‌م که‌ خه‌وم دیت، بینم به‌ پرخه‌پرخ‌ی به‌در دیت، که‌ هه‌تا به‌ سال‌دا ده‌چیت، به‌ پرخه‌پرخ‌تر ده‌بیت. شه‌ویک به‌ر له‌ خه‌وتن، سه‌رنجی باسه‌که‌کانی خووم دا، له‌ لاوازی و بیگوش‌تیدا وه‌ک دوو لکی دره‌ختیکی وش‌کیان لی‌ هاتبوو. تیبینی ئەوه‌م کرد سه‌رم که‌چه‌ل بووه، پیش‌ت له‌ژیر گه‌رووم خه‌بووه‌ته‌وه، ژماره‌ په‌نجا، به‌خیرایی لیم نزیک ده‌بیته‌وه. پو‌ژیک له‌وان پو‌ژان، له‌

مژگهوت خهريکی وانهگوتنهوه بووم، دهنگهدهنگیکی زور پهیدا بوو، فهقی بهرهو دهرهوه خویمان هه لکوتا، زانیم ئیسته هیچم پین دهگهل ناگرین، ناچار دهرسم راگرت و هه موو هاتینه دهرهوه. دههؤل دهکوترا و فاکوفیک لئ دهدرا، گهلی مندالان لیزه و لهوئ، جرتوفرتیان بوو، خه لکیکی زور له بهردهم دوو کانه کانیان ریزیان بهستبوو. گویدریژیک تیپه ر بوو، پیاویک به قولفاوقوون^{۱۲} سواری بوو بوو. گویدریژهکه دوو زنجیری له پین کرابوون، سه ری هه ریهک لهو زنجیرانه له دهستی سه ربازیکی خه لیفه دا بوو. به بینینی ئه و دیمه نه دهستم به (لاحول و لاقوة) و (أعوز بالله) کرد. ئه من چورمه وه ناو مژگهوت و فه قینکانیشم ته ماشای (سه نجه ر) یان ده کرد، که پیشتر له (خوزستان) والی خه لیفه بوو، که چی ئیسته له په لوپویمان خسته وه و له پیش چاوی خه لک ریسوای ده کن. دوا ی تیپه ر بوونی سه نجه ر فه قینکانم هاتنه وه و له شوینی خویمان دانیشتنه وه. بریارم دا ئه و دیمه نه ی فه قی بینیان به هه ل بقوزمه وه و باسی مه کری خودایان بو بکه م، که مرو ف با هه ر چهنده له ئیمان و، چاکه خوازی و، زانست و، غیرفانیش له لووتکه دا بیت، ناگری قهت له خوی دلنیا بیت.

دواتر (سه نجه ر) زیندانی کرا و هیچ دهنگوباسیکی نه ما، به لام وینه ی ئه و، له میشکی من نه سراپه وه، به ردهوام وا ههستم ده کرد له شه قامه کانی به غدا، ده سوورپیتریته وه. کاتیک ده چمه نیو جیخه وه که م، دلم وهک دلی ئه سه پی مه دیدانی پیشبرکئ و رمبازی، ده که ویته ته په ته پ. هیشتا ئه زموونی زیندانیم له قاهیره ده مخاته نیو وه هم و کابووسیکی ناخو ش و خهوی شه وانم لئ ده کاته قوزه لقورت. سوورپه تی یووسف ده خوینم به و ئومیده ی ئازار و نارپه حه تی بیرکه و تنه وه ی زیندانم له سه ر سووک بیت، که چی به و حاله ییش به

^{۱۲}- به پیچه وانه.

ترسه وه دهخه وم. ئه رى ئه وه من چ وه ليه كم، هه موو شه ويك
دلّه راوكى دهست له ئه ستوم وه ردینى، نه ئيمان فريام ده كه ويت و نه
سه كينهت به هانامه وه ديت؟ ئه گه ره فه قينكانم بزنانن من له چ دلّه راوكى
و نيگه رانييه كدا زيان به سه ره ده به م، له ده ورم په رتوبلاو ده بن،
ئه منيش به وينه ي به هلووله كان، به نيو كوچه و گه ره كه كانى به غادا
ده سووريمه وه. نازانم كه ي بوو له شارى كى نويدا نيسته جى بووم،
ئهرى هانا بيه مه بهر مير و سه رانى ئه و شاره بو ئه وه ي ئه گه ر
له گه ل خه لك تيگگيرام، پشتيان پى بيه ستم و ده ستبارم بو بگرن؟
يان روو له خه لكى ره شو كى مزگه وت و خانه قاكان بكه م بو ئه وه ي
ئه گه ر سوولتانه كان ليم ده رق راچوون به هانامه وه بين؟ ئيمانه كه م
داوام لى ده كات ته نيا پشت به خوا بيه ستم، به لام كاره كه هينده يش
ئاسان نيه، ته نانه ت بو ئه ولياكانيش سه خت و دژواره. وه ختيك خوا
نيعمه تى خويم به سه ردا ده ريزيت، له مه كرى ده ترسم، كاتيكيش
تاقيم ده كاته وه، له تووره بوونى په روام هه يه. خوايه ئه مه چ حالئكه
تتى كه وتووم! هينديك جار خه ون به وه ده بينم خوم گوشه گير بكه م،
نه كه س بمينيت، نه كه س بينم. جاروبار خه يالى ئه وه ده كه م په له
له بلاو بوونه وه ي عيرفان و زانسته كه م بكه م، پيش ئه وه ي پيرى
په كم بخات و كه لكى هيچم پتوه نه مينيت. بريارم دا له ماله وه
خه ريكى نووسين بم، بو نويز نه بيت، بو هيچ شتيكى ديكه نه چمه
مزگه وت... كاتيک نيوه رو داديت ئه و ترستوكى و بيوره ييه ي خوم
سه ركونه ده كه م، له باره ي موريد و فه قينكانم خه جاله تبار ده يم،
ده ترسم زانستى چه پسكراوى سينه م له نيو گوردا سزام بدات،
هه ربويه له ژير نازارى ويژداندا ده رومه لاين.

"خورپەي چاۋەرۋانكراۋ، بۇ پىشتىپىھەستىن ناشىت"

ئىبن عەرەبى

بەو حالە شىپىزەۋە، كە بەسەرمەۋە ھەلكىشان و داكىشانى دەكرد، سالى سىيەمم لە بەغدا بەسەر برد. پۇژىك تووشى شۇكىكى گەۋەرە بووم، قەت شىتى وام بە خەيالدا نەدەھات. پاكى بۇ ئەو خۋايەي دۇخەكان دەگۈپىت و ھىچ دۇخىكىش ئەو ناگۈپن. پۇژىك بەدر ۋەژوور كەوت و دەرسى پىن بېرىم، ھەرگىز شىتى وام لە بەدر نەدىبوو. دامىنى جەلەكانى گرتىبوو، مەجلىسى فەقىيانى بېرى و بەرەو لاي من ھات. فەقى رىگەيان بۇ چۆل كىرد، بە لارەلار و خوارەخوار، كە خەرىك بوو بەربىتەۋە، گەيشتە مەقامى من و سەرى لەبن گۈنچكەم نا و بە چپەۋە شىتىكى پىن گۈتم گىانم كەوتە لەرزە، دلم شقارشقار بوو. لەيەك كاتدا بۇ من، ھەم سەرسوورپمان و ھەم كۆست بوو... لە ھەموو حال و بارىكدا ھەر ستايشى خوا دەكەين، ئەوسا گۈتى:

- لە مزگەوتى شىنخ، جەنازەيەكيان ھىنايە دەر.

سەيرى چاۋەكانىم كىرد، زانىم تازە كار لەكاران ترازاو، پووداۋىكى ھەژەندە پوويداۋە. پووم لە فەقىيان ۋەرگىنرا و داوام لە خوا كىرد

لوتف و مەرجه مەتم لەگەلم بنوینیت. لەنیو دەنگە دەنگ و گوته گوتی
فەقینان بەدر تووند قۆلی گرتم و گوتی:

- شیخ زاھیری ئەسفەھانی...

- ئەوہ چیت گوت؟

- بەلێ. جەنازەئە شیخ زاھیری ئەسفەھانی بوو، کەمیک بەر لە
ئێستە لە مزگەوتی شیخ ھیتایانە دەرەوہ.

- تۆ لەوہ دانیایت، یان ناوہ کانت لێ تیکەل بوون؟

- بەلێ دانیام، لەسەر پوویم ھەلدایەوہ و تەماشام کرد. گەرەم
خودا سەبووریت بدات.

بەدر جەلەکانی پراکیشام بۆ وەئە بەخیرایی پڕۆم، بەلام سوودی
نەبوو. سووکی نیش خۆئە گەیان دەوہ مە و بە لۆقە لۆق پێگەمان بڕی.
پێچەکەم فەئە، بە دەستیک دەمخستەوہ سەرم و بە دەستیکیش
داوینی جەلەکانم گرتبوو. تک تک ئەسەرینم دەباراندن و باش بەرەو
شوینیکی دووری دەبردن. قوربان! جەنابی شیخ زاھیر، لە کەئەوہ
ھاتوویتە بەغدا؟ چەندیکە لێرە لەگەل مندا ژیان بەسەر دەبەیت و
منیش نەمدیوی؟ بۆچی موکاشەفەئە خوا پشتی تێ کردووم؟ تا
نەزانم کئە لەگەل مندا شارنشینە و کئە لێرە سەر دەنیتەوہ؟ دەبێ چ
گوناییکم کردبیت تا بە ژوانی شیخەکانم نەگەم، ھەر وەک خەلکی
عەوام لەگەل جەنازەئەیان دەپۆم، نە تەوئیلی بلندیان ماچ دەکەم و نە
جەستەئە پاکیان دەشۆم؟

کەئەشتینە گورستان، بینیم خەلک لە دەوری دوو گۆر کۆبوونەتەوہ.
بەرەو گۆری یەکەم چووین، ھەو نەبوو، دواتر بەرەو گۆرەکەئە تر
پۆیشتین، دیتمان خۆل بەسەر کفەئە کەئەیدا دەکەن، بۆ چەند چرکە یەک
بەر لەوہئە بە خۆل بشاردریتەوہ، کەمیک لە کفەئە کەئەم بەرچاو
کەوت. من و بەدر و سووکی نیش لەتەک گۆرەکەئە، نوێژمان لەسەر
کرد، چۆن بۆ باوک و مامم گریام، وایش بۆ ئەو شینم گئەرا. خەلک
لەسەر گۆرەکەئە بلانویان کرد، داوام لە ھەردوو ھاوہلەکەم کرد
بپۆن، بە نیکەرانییەوہ جینان ھیشتم. میتشکی خۆم ھەلگوشی،

هه موو ئه و فه رموودانه ی له و ږیوایه تم کردبوون، به سهر گۆږه که یدا خویندمنه وه. ژیننامه ی فه رمووده ناسان و هه رچییه ک له و فیږبوو بووم، هیننامه وه یادی خۆم و گوتنمه وه. هه روه ها بۆچوونی زانا و مه زه بی فه قیه هکان، که ئه و لای په سندن بوون، فه تواکانی، هه موویم گیتږانه وه. له وه ی گوتم خودا ئیلهام به خشی کردم، ئه وه ی پیتشتر به ږووی جوان و بزهی خۆشنوودی بۆ گیتږابوومه وه، به سهر گۆږه بیدهنگ و خامۆشه که یه وه، گیتږامه وه. هه موو ئه وه ی ته مام و ابوو لای خوا شه فاعه تی بۆ بکن، بۆم جی هیتشت، تاکوو خۆر هه لته هات، ئه ویم جی نه هیتشت.

شیخ زاهیر ئه وشه و له ژیر خاکو خۆلی به غدا به سهر ده بات، ئه ی ده بی خاتوو نیزام له کوئی بیت؟ به ته نیا چوومه وه ئه و مزگه وته ی، که جه نازه ی شیخ زاهیریان لئ به ږی کرد، به هه ر که سیک گه یشتیم ږرسیارم له مالی شیخ زاهیر کرد، که سی پینجه م، ماله که ی نیشان دام. به بی وه ستان و پشوودان ږویشتم، ئاواتی دیده نیی نیزام ده خواست، وه ها عه ودالی دیداری بووم، بۆم وه سف ناکړی. له گه ل ئه وه یشدا ده ترسم به بیینی ئه و، بکه ومه له رزه و لیوه له ری، به لام زۆر ږوونه تامه زرۆییم به سهر ترسمدا زالبووه و ږرزه ی لئ ږږیوه. ئیسته من له بهر ده رگه ی مالیان وه ستاوم. دوو مندال له به رده م مالیاندا خه ریکی یاریین، خه ریکه دلّم به ریته وه و شه ق شه ق بیت. خویه ئه وانه ده بی کوری خاتوو نیزام بن؟ نیزام، هۆ خوری دره وشاوه، له کۆتاییدا خۆت له پشت ئه ستیره یه کی دیکه ی غه یری مندا، ون کرد؟ به ږیاویکی دیکه ږازی بوویت؟ باوکت زوری لئ کردیت، یان به خۆشسی خۆت وات کردووه؟ ئه من له سه ره تاه ی ږینگه وه وه ستاوم و قاچه کانم به ئاسته م منیان ږی هه لده گیریت. هه نگاویک ده چمه پیتش و هه نگاویک ده گه ږیمه وه، له حالیکدا چاوم له سهر ئه و دوو منداله ئه بله ق ماون، دلّیشم تاویک بۆ پیتشه وه دنه م ده دا تا نیزام بیینم، گاویکیش به ره و دواوه ده مگرتیته وه تاکوو خوی له هه والیک تال و خه مهین ږپاریزت، که پاشماوه ی هیواکانم

تهفروتوونا دهکات. له کوتاییدا بریام دا له دهرگه بدهم، ئهوجا هه‌رچی ده‌بیت با بییت. به‌رهو پینشه‌وه چوم، کاتیک منداله‌کان زانیان له دهرگه ددهم یارییه‌که‌یان راگرت، خۆم له تهماشاکردنی پروویان به دوورگرت، ناخر ترسی ئه‌وهم هه‌بوو یه‌کیکیان شیوه‌ی نیزام بکات و خه‌م و خه‌فتم زیاتر بییت. که‌رته‌ی یه‌که‌م هیچ وه‌لامیک نه‌بوو، دیسان له ده‌رگه‌م دایه‌وه، ده‌ستم ده‌له‌رزی و هه‌ناسه‌برکیم گرتبوو. دواتر منداله‌کان ده‌رگه‌یان کرده‌وه و چوونه ژووره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌والی له ده‌رگه‌دان به ئه‌هلی ژووره‌وه پابگه‌یه‌نن، ده‌رگه‌یشیان به‌کراوه‌یی هه‌شته‌وه. له‌پشت ده‌رگه‌ مندالینکی دیکه به‌سه‌ر له‌پانه‌وه ده‌رپوشت. ئه‌ی خواجه ئه‌مه چیه‌! ده‌بی نیزام چه‌ند مندالی بو‌بیت! منداله‌که له بزاور که‌وت و به‌ چاوه‌ گه‌شه‌کانی تهماشای کردم. ئه‌و، چاوی ده‌من برین و ئه‌منیش له‌و پامام. لیکاوی ده‌می گه‌یشه‌ سه‌ر ئه‌رز و چاوی له‌ من هه‌لنه‌گرتن. زه‌رده‌یه‌کم بۆ کرد و گه‌راوه‌ داوه. خۆم داهه‌نایه‌وه و لئی نزیک بوومه‌وه به‌ خۆخشکی رپوشت و چووه ژووره‌وه. زۆر خه‌فتم به‌وه خوارد. له‌ دۆخی ئومیده‌واریدا، جاری وا هه‌یه‌ جه‌فا له‌ مندالینکه‌وه دیت، که له‌ دل‌ه‌وه زۆر پنی ئاشنا نیت، که‌چی هه‌ر ده‌لئی چاره‌نوسی هه‌میشه‌یی تۆی هه‌لگرتوو.

بۆ جاری سه‌ییه‌م، زۆر به‌تووندی له‌ ده‌رگه‌م دا، سلاووم کرد به‌لکه‌ که‌سیک گوئی لیم بییت. له‌ کوتاییدا گویم له‌ دوو ژن بوو له‌گه‌ل یه‌ک قسه‌یان ده‌کرد، قسه‌کانیان زۆر پوون نه‌بوون، له‌و سه‌ینوبه‌ینه‌دا یه‌ک له‌و دوو منداله‌ هات و به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی، ده‌رگه‌ی پێوه‌دا و ده‌نگی ژنه‌کانیش خه‌فه‌ بوو و نه‌ما. جاری سه‌ییه‌میش له‌ ده‌رگه‌م دا، ئه‌گه‌رچی مافی ئه‌وهم نه‌بوو. به‌ سه‌رگه‌ردانی و دل‌په‌شیوی له‌ به‌ر ده‌رگه‌ دانیشتم، نه‌مزانی چی بکه‌م. له‌و ماله‌ ژن و مندال هه‌ن، ئه‌وه هیچ گومانینکی تیندا نییه، به‌لام ناخۆ ده‌بی نیزام له‌پشت ئه‌و دیواره‌وه بییت، که‌ من پالم پنی داوه؟

"دنيا ته نى مه نزلگه ي عاشق و مه عشوقانه"

ئيبين عه ره بى

نزيكە يەك سەعات لە شوينى خۆمدا هەلکورمام، نە سەرم بەرز
 کردەوه و نە جوولە و بزاونگيشم کرد. پاشان خوا فەرمانى دا و
 دەرگە کرايه وه، پيره ژننكى لەر و کورتيله هاته دەرەوه، پرووى به
 چارشوئيكي کۆن و کونکون داپوشي بوو. دواى خۆى، دەرگە ي
 داخستەوه و رويشت، منيش دواى که وتم:

- پوورئ سەلاموعە لە يەك.

- تۆ كئيت؟

- ئەمن موحيبە دىنى ئيبين عه ره بيم.

- ئى چيت دەويت؟

- دەمەويت بپرسم ئەو خانووى تۆ لى هاتيه دەر هى شىخ
 زاهيرى رەحمەتتیه؟

پيره ژن به حەسرەتتیکە وه هەناسە يەكى قولى هەلگيشا، بەر لە وه ي
 وه لامم بداتە وه، تینگە يشتم خانووى ئە وه:

- بەلئ خانووى ئە وه.

- ئە ي نيزامى کچيشى ليره يه؟

- نە خير کورە که م، ديارە نيزام دەناسى؟

- شیخ زاهیر و فەخری نیسا له شاری مهککه مامۆستای من بوون.
- ڕۆله! خوا لێیان خوش بیت.

تووشی ههوالێکی دیکه‌ی کتوپڕ بووم، تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و ژنه
خه‌به‌ری مه‌رگی بێ نه‌دام، بیرم له‌ چاره‌نووسی فەخری نیسا
نه‌کردبووه‌وه. فرمیسیکیک له‌ چاوم هات، نه‌مزانی له‌ خه‌می ئه‌وان
بوو، یان بۆ داخی حاالی خۆم بوو. پیره‌ژن ده‌ستی درێژکرد و
فرمیسیکه‌که‌ی سه‌ریمه‌وه، به‌م ره‌فتاره‌ی سه‌رسامی کردم، دواتر تک
تک ئه‌سهرین له‌ چاوه‌کانم هاتنه‌ خواره‌وه. دانیشتم و زۆر به‌تاو
ده‌ستم به‌ گریان کرد:

- ڕۆله‌ خوا چه‌پاله‌ت بدا. به‌سه، به‌سه!

تا تیر نه‌گریام، هیچ شتیکم به‌ پیره‌ژن نه‌گوت، له‌ حالیکدا به‌سه‌ر
سه‌رمه‌وه وه‌ستابوو. لاهوله و وه‌لا قوه‌ته‌ی ده‌کرد و نزای له‌سه‌ر
ده‌خویندم. بۆ دواچار ئه‌سهرینه‌کانمی سه‌رین و هه‌ستامه‌وه و به
ئومیدیکه‌وه ته‌ماشام کرد و گوتم:

- خاتوو نیزام له‌ کوییه‌؟

- ڕۆله! نیزام له‌وه‌ته‌ی هاتووته‌ به‌غدا، له‌ خه‌لوه‌تگه‌ی ژنانی
خه‌لوه‌تکیش و زاهیده‌کان ده‌مینیته‌وه. هه‌ناسه‌یه‌کی خوشبه‌ختیم
هه‌لکیشا. ئه‌و ده‌سته‌ی به‌هیزه‌وه دلی منی ده‌گوشی، شل بوو.
پیره‌ژن پنی گوتم ئه‌و پووری نیزامه، کاتیک زاهیر نه‌خۆش بوو و له
جووله‌ کهوت، زاهیر هینامیه‌وه لای خۆی. سوپاسی پووریم کرد و
ڕۆیشتم. دل‌کوتم هتور بووه‌وه و هه‌ناسه‌م ئاسایی بووه‌وه. ماده‌م
نیزام له‌ خه‌لوه‌تگه‌ی زاهیدانه، دیاره شووی نه‌کردوو. ڕوونه‌ ته‌نیا
ژنه‌ خواناس و زاهیده‌کان، ئه‌وانه‌ی خویان نه‌زری خواپه‌رستی و
به‌خێوکردنی هه‌تیوان کردوو، له‌ خه‌لوه‌تگه‌ ده‌میننه‌وه. ڕینگه‌ی
(حیلله)م گرتبه‌ر، په‌رسیارم له‌ خه‌لوه‌تگه‌ی ژنان کرد، ته‌نیا به‌کێکم
دۆزییه‌وه. له‌ به‌ر ده‌رگه‌ وه‌ستام، کاتیک فه‌رمانم به‌ ده‌ستم کرد
به‌رز بیته‌وه و له‌ ده‌رگه‌ بدات، گوێرایه‌لی نه‌کردم. دلم ته‌سلیمی خوا

کرد و تهوهكولم پڼ بهست، بهشكهم بيخاته سهر ئه و باره‌ی، كه
خوی لئی پازویه. له ده‌رگه‌م دا راسته‌وخۆ كرایه‌وه، به‌لام حه‌یفی
كه‌س ده‌رنه‌كه‌وت:

- سه‌لاموعه‌له‌يكم، سو‌راخی نيزامی كچی شیخ زاهیری ئه‌سفه‌هانی
ده‌كه‌م.

ده‌رگه زیاتر كرایه‌وه، تومهن نيزام خوی بوو ده‌رگه‌ی ده‌كرده‌وه،
هر ده‌لئی بۆ له ده‌رگه‌دانی من، خوی مه‌لاس دابوو. ته‌ماشای پروم
کرد، ده‌وری به چارشوویکی ره‌ش داپۆشی بوو، پیستی پروی، له
جاران سپیتر بووبوو. ئه‌ویش ته‌ماشایه‌کی كردم، سالانی شه‌وق و،
ئه‌وین و، ترس و، خۆشه‌ویستیم له پرودا خویندنه‌وه. بۆ چه‌ند
ساتینك نیکاگه‌لیکی گهرم و شو‌كمان له‌گه‌ل یه‌ك گۆرپینه‌وه،
خه‌نده‌یه‌کی بۆ كردم، منیش گوتم:

-نيزام!

- به‌خیز بیت كاكه‌ی ریبوار.

- سلّو له تۆیش.

كاویك بیده‌نگ بووم، هه‌ستم كرد قسه‌گه‌لیکی زۆر له‌نیو خه‌یال‌داندا
بۆ هاتنه‌ ده‌ر، پالپالئ و هه‌له‌هه‌لیپانه، ئه‌منیش ده‌رگه‌یان لئ داده‌خه‌م
و ناتوانم هه‌چ بلّیم. له كۆتاییدا رسته‌یه‌کی كه‌مسه‌نگ و پووته‌له له
ده‌م هات ده‌ر:

- تا پوورت پڼی نه‌گوتم، نه‌مه‌زانی فه‌خری نيسا مردوو.

- كه‌واته پاساوت به‌ده‌سته‌وه‌یه.

- خودا سه‌بووریتان بدات و لای باری ته‌عالا پاداشتان زۆر بكات.

- بۆ ئیمه و ئیوه‌یش.

من له ده‌ره‌وه له به‌ر ده‌رگه و نيزامیش له‌دیوی ژوره‌وه وه‌ستاوه.
له‌نیوان خۆشه‌ویستیی من و نيزامدا به‌رده‌وام ده‌رگه و به‌ر
ده‌رگه‌یه‌ك هه‌بووه و هه‌یه. ده‌رگه‌ی مالی فه‌خری نيسا، ده‌رگه‌ی
مالی نيزام له مه‌ككه... ئیسته‌یش ده‌رگه‌ی خه‌لوه‌تگه‌ی ژنانی به‌غدا.

دەرگه یلیک بۇ چوونه ژووره وهم کرانه وه، بۇ هاتنه دهره وه یشم به کراوه یی مانه وه. دەرگه گه لیکي باش و خراپ، سه خی و به خیل... به لام هه موو پیوه ندیبه کی ئیمه یان رافه کرد. خو شه ویستیبه که مان دهرگه دار بوو. کاتیک دهرگه مانای وانه بوو ده چیبه ژووره وه، که ده چوویه ژووره وه، واتای وانه بوو له وی ده مینیبه وه، کاتیکیش لینیان ده هاتیبه دهره وه، مانای وانه بوو جاریکی دی ده گه ریته وه. هه ستم به وه کرد ماوه یه کی زوره به بی قسه کردن وه ستاوم، هه رچی نازایه تی و بویریبه ک هه بوو له خو مدا کو م کرده وه و گوتم: - گوئی بگره نیزام...

نیزام به شه رمه وه سه ری خو ی به سه ر دهرگه دا هینا و بزیه کی کرد و گوئی:

- بلئی موحی...

- خو ت ده زانی دلئی من چ خو شه ویستیبه کی تو ی تیدایه. بزیه کی فراوانتری کرد و به ده نگیکی هیمن وه ک نه وه ی مندالیکي شیره خو ره ژیر بکاته وه، گوئی:

- به لئی، نه وه ده زانم و له بی ریشی ناکه م.

- ده سزانم دلئی تو چ خو شه ویستیبه کی زوری منی تیدایه.

- بریکت زانیوه، خو نه گه ر هه مووت زانیبا، باوه پرت نه ده کرد.

کاتیک نه وه له ده می نه و بیست، ئاوی دیجله هه مووی کو بووه وه و پزایه نیو ده ماره کانم. راسته وخو، به بی نه وه ی هه ست به ده نگي به رزم بکه م، گوتم:

- له کاتیکدا خو شه ویستی خو م بو ت به یان کرد و به لیتم پیدای، بوچی ده ست به روومه وه ده نیی و لیم ته وه للا ده بیست؟

نیزام سه ری خو ی له دهرگه دوورخسته وه و قیتبویه وه و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و پاشان بزیه ی دلنیایی که وته وه سه ر لیوه گولئاساکانی و گوئی:

- موحی به چ نه اندازه یه ک خو شت ده ویم؟

- سویند به خوا، له هموو نهو کهسانه ی خور به سهریان هلدیت و
ئاوا ده بیت، خوشترم دهو بیت.

- دهی منیش سویند به خوا، له هموو نهو کهسانه خوشترم
دهو بیت، که هیف به سهریانه وه هلدیت و ئاوا ده بیت.

دهستی خوی هیتا، خه لکیش به ږیگه دا جرتو فرتیان بوو، دهستی به
شانمدا هیتا. پاشان نه ختیک له بزه کهوت و چاوی له دهستی خوی
بږی، که به رهو گردهنم دهات:

- ئاخر خوشه ویسته کهم ناتوانم شووت ږی بکم.

- بؤچی؟

- چونکه من میخی سنییه می توم...

-

- خوشه ویسته کهم! میخه کان هاوسه رگیری له گهل زه ویدا دهکن.
ئاوی ږووباری دیجله زووبه زوو له نیو دهماره کانم هه لکشایه وه و
زور به خیرایی وشکایی داهات، وهک نه وهی له ناو دهسمه نجه لیکي
که وره بکولیت و بیته هلم. وهک بتیک وه ستام و هیچ بزاولکم
دهبه ردا نه ما. به دوو چاوی زهق و نه بلهق، که مژده یه کی وها
خوشیان، تیدا بوو، به خوله میش ته ماشای ږووی نیزامم کرد. به
له پی دهستی نه سرینه کانی سریم و په نجه کانی له نیو ږیشم وهردا و
گوتی:

- میخی چوارهم و کوتاییشت له (مهله تیه) یه و به پیلیه وه بږو، دلّت
دامه زرا و نه له خشاو دهکات.

دەستنووستىك لە دىمە شقەوہ

۱۸۷۳/ك۱۲۹۰ز

بەلنىم دابوو لە دەروازەى (رىيات) چاوەرپى بکەم، ئاخىر بەر لە
 ھەفتاوسى پۆژ، لەوئى بەرپىم کرد. وەك پکاتى نوێژەکانم و
 دەنگۆلەى تەسبىحەکەم، پۆژەکان دەژمىرم. ھەوسارى ولاخ و
 پریاسکەى پارەم دایە دەست و بەرپىم کرد. راستىيەکەى ئەمن لەو
 پتر ھەوجەى رۆيشتن بووم، ھەينى پىم گوت:

- وای چەند بەخىلىت پى دەبەم، کە چاوەکانى تۆ بەر لە چاوەکانى
 من، بە نووسىنەکانى ئىبن عەرەبى روون دەبنەوہ.

- جەنابى ئەمىر، دوو مانگى پى ناچىت من دەگەرپىمەوہ خزمەتت.
 ھەر لەو پۆژەوہ، من لەسەر کورسىيەک دادەنىشم، کە ھەموو
 (رىيات)م لى ديارە. ھەرکە پشتم وەژان دەکەوئت، دوو پۆژ جارىک
 نویندەرەکەى ژىرە خۆم بە نویندەرىكى دیکە ئالوگۆر دەکەم. ھەر
 زوو فەقىکان مەقام دەدۆزنەوہ و لە دەورم خپ دەبنەوہ.
 سەرلەبەيانىان چەند فەقىيەک دىن لە مالمەوہ کتیبەکانى شىخى گەرە
 ئىبن عەرەبىيان بۆ شەرح دەکەم. نيوەرۆيانىش لە حوجرەى
 جەقمەقىە قورئان بۆ دەستەيەكى دى راقە دەکەم. سەرلەئىوارانىش
 لە ئەشرەفىە، کتیبى سەحیحى بوخارى دەلیمەوہ. فەقىکانى شەویش،

هر چیه که له گهل باری پرو حییان بیته وه دهینوسنه وه و هه موو
 ههفته یه که له گهل من دهوری ده که نه وه. سه رباری فه قیگانم
 که سانیکه دیکه دین فه توایان ده ویت و له باره ی کاروباری ژبانی
 خویان قسه م له گهلدا ده که ن. هیندیک که سی دیکه یش، که له گهل
 والیه که مان (سوحی پاشا) تیکگیراون دین، ده یانه ویت شه فاعه تیان
 بو بکه م. به شیکه دیکه یان بو شیفا و به ره که ت دین، ده سرازه مندال
 و په رۆی نه خۆشه کانیان له جله کانم هه لده سوون. جه زائیریه کانیان
 هه ره له و پۆزه ی داخلی ناو دیمه شق ده بن، دینه لای من، تاکوو کار
 و نیشینگه یان بو بینمه وه و وا بکه م له باجی عوسمانیه کان
 چاوپوشییان لی بکریت. کارمه ندانی شاره وانیش دوا ی نه مانی
 هاموشۆم بو دانیشگه، لیکدالیکدا دین مۆر له نووسراوه کانیان بده م.
 مه سیحیه کانیان که سیزده سال به ره له نووکه فیتنه یه که به رۆکی
 کرتن، مال و حال و کولان و کلیسا کانیان ویران کران، که چی هیشتا
 قه شه که یان زۆر به ریکوپینکی هه فتانه ده یان نیریت گوی له ده رسه که م
 رابگرن. منداله کانیان گوی به قه له بالخی و جه نجالی گه وران ناده ن،
 له نیو به ژن و قامه تی گه وره کان خشکه ده که ن و خویان ده که یه نه
 من، ئاخه ده زانن ئه من زۆر له گه وره کان خۆشترم ده وین، ئه که رچی
 ده یان پرسیاره سو او و پواوم لی ده که ن، وه ک: 'کاک ئه میر
 عه بدولقادر، پاریس چۆن بوو؟ کاک ئه میر عه بدولقادر، چۆن له گهل
 فه ره نسویه کان جه نگایت؟ به ریز ئه میر عه بدولقادر، وه سفی
 (بابولعالی) مان بو بکه؟' منیش به گێرانه وه ی حیکایه ته کان، توزوتالی
 شیتت سال له زاگیره م ده ته کینم، ده ماره و شکبوه کانی دلم
 ده که مه وه. کاتیک شه ویش دادیت، فه قی (قمقشناوی) بو ماله وه
 هاوه لیم ده کات، زۆرم لی ده کات، که له جیاتی ئه وه ی وه ک ریبواران
 له ده ورپنگه دانیشم، بکه ریمه وه مه جلیسی ئاسایی مال و ته کیه و
 مزگه وتان، منیش پنی ده لیم:
 - رۆله! با ته نتاوی بکه ریته وه.

- جەنابى ئەمىر، ئەگەر ئۇ گەرپايەو، تۇ لە كۆيى بېت، دېتە لات.
- كۆرى خۆم ئەمە دەزانم... پشستىوان بە خوا، تەنتاوى، بە خۆى
كتىبەكانى شىخى مەزن دەگەرپتەو. پۆلە! من شەرم لە كىتیبەكان
دەكەم، نەك تەنتاوى!

- پېت چۆنە كەسىك لە دەروازەى شار دابىنىن؟

- بەلى. ئەو فېكرەيەكى زۆر جوانە.

- دەتەوېت كى بۇ ئەو كارە بىنېرم؟

- خۆم.

ئەوسا بە حالى پەرىشانى خۆمدا كەوتم. نويژى بەيانىانم دەكرد و
دەچومە دەروازەى (بەوايىجىه)، لەوئى قافلەكانى ئەنازۆل لە
باكوورى شار دەهاتنە ژورەو. لەنيو دووكانى پېنەدۆزان
دادەنىشتم، دەنگى چەكووشەكانىان تىكەل بە دەرسەكەمان دەبوو.
ئەوئى منى بناسىايە، تەقە و تەپەى چەكووشەكەى پادەگرت، يان لە
دووكانەكەى بېدەنگ دادەنىشت، يان ھەر دايدەخست و دەهات لە
مەجلىسەكە دادەنىشت. ھەموو پۆژىك يەكىك نەعلەيەكى بە ديارى
بۇ دىنام، پاشان رەتم كىردنەو و چىترم قېوول نەكردن. دواتر بۇ
ھەلگرتتى كىتب، توورەگەيان بە ديارى بۇ دەھىنام، منىش بەسەر
فەقىكانمدا دابەش دەكردن.

شەويك قەمقشناوى پرسىياري لى كىردم:

- بۆچى تەنتاوى نەهاتەو و دواكەوت؟ خۆ بە پازدە پۆژ لە
دېمەشقەو دەگەيە قۇنيا و بە پازدە پۆژىش دىتتەو... با مانگىكىش
بۇ نووسىنەوئى كىتب بېت وەك خۆيان گوتيان، دەى ئەگەر بەو
حېسابە بېت، دوانزە پۆژ لە وادەى خۆى دواكەوتوو.

- نا قەمقش نا، سىزىدە پۆژ و نيو.

- پېت وايە شىتىكى لى ھاتوو؟

- ئەگەر شىتىكى خرابى لى ھاتبايە ھەوالەكەمان پى دەگەيشت.
بىگومان دواكەوتنى ئەو، پىوئەندى بە نووسىنەوئى كىتبەو ھەيە.

هر چند ئه و شهوه به گه شیبینییه وه قسه م بۆ قمقشناوی کرد، به لام دودلی و گومان خویان خزاندهبووه سینهم و خشتووریان^{۱۴} کردم، تا سسی بهشی رویشت هر خۆم هه لگیژ و وه رگیژ کرد. دواتر بۆ شه و نوێژ هه ستامه وه و له سههر بهرماله کهم له چاوه روانی نوێژی به یانی، خه و بردمیه وه. خه و نیکم بینی، دهنگه مرواری پر به مشتی دهست، له ریگه ی سویقه و سالحیه غلۆرده بوونه وه و ئه و ناوه یان پرووناک ده کرده وه. هه بینی بانگی به یانی دا و وه خه بهر هاتم و به په له رویشتم بۆ نوێژ، سوپاسی خوام کرد، که دواچار تهنتاوی گه یشت. هر له نوێژ بوومه وه و دهسته ملانی یهک بووین.

- رۆله! بۆ دواکه وتیت؟ ئه ی نه مگوت (فتوحات المکیه) بنووسه وه و ریوپی بگه ریوه؟

- به لێ ئه میرم راست ده کهن، به لام کتیبیکی دیکه م له سههر گلکوی مه ولانا جه لاله دینی رۆمی بهر چاوه کهوت، نوێژی ئیستیخارهم کرد و بریارم دا ئه ویش بنووسمه وه. ده شمرانی ئه گه ر وام نه کردبا، تۆ چاوه پۆشیت لێ نه ده کردم. دهستی برده نیو تووره گه که ی ملی و کتیبه که ی ده رهیتا. گوتم:

- تهنتاوی، ئه وه به خه تی تۆ نه نووسراوه ته وه؟

چاوه کانی بریسکانه وه و به سههر ئه ژنۆکانیه وه له بهرده مم هه لئرووشکا و گوتی:

- به لێ جه نابی ئه میر، ئه وه خه تی من نییه.

- ئه ی خه تی کتیه؟

ئه گه رچی به قسه وه لامی نه دامه وه، به لام به بزهی فراوانی، جوانتر له قسه و دوان، وه لامی دامه وه. له دیره کانی دهستنووسه که رامام تاکرو چاوم پر ئاوبوون و دیره کانم لێ ون بوون، به دهنگیکی کز گوتم:

^{۱۴}- ویرانیان کردم.

- بەلام ... پۇلە ئەمەيان چۆن دايە دەستى تۆ؟
- جەنابى ئەمىر، ئەمە ژىننامەى بۇندارى تۆيە. ئەوان پازى بوون
لەبەرى بنووسمەوہ. دواى ئەوہى دوو دانەم لەبەرنووسىنەوہ،
لەسەر بەرگى ھەردووکیان نووسىم: 'کتىخانەى ئەمىر عەبدولقادرى
کوپرى حوسىنى جەزائىرى. 'خادىمى گلکو، ئەمەى خویندەوہ، دوو
دانەى لای خۇى ھىشتەوہ، کہ زانى بۇ تۆمە، نووسخە ئەسلىەکەى
دامى.

ھەستام و پۇیشتم، بى ئەوہى کہسىک دامنىشىنىتەوہ و يان
ھاوکارىم بکات، پىوراست بەرەو کتىخانەکەم چووم، تەنتاوى بە
جلى سەفەرەوہ لە دوورەوہ دوام کہوت. لەنىو کتىخانەدا بەدواى
شوینىكى گونجاودا دەگەرەم بۇئەوہى دەستنووسە نایابەکەى
شىخى مەزنى لىن دابنىم. بەرەو ئەو سووچە چووم کہ دیارىبەکانم
لىن دانا بوون. مەدالیای شەرەفى جەوقەى فەرەنسى و، وىسامى
ھەلۇى سپى پرووسى و، سەلىبى پاپا بیوسى تۆيەم و، نىشانەى
شکوى عوسمانى و، دوو دەمانچەى ئەمرىكى و چەكىكى ئىنگلىزىم،
لەوئى بوون، ھەمووم وەلانان. ھەرەو ھەموو ئەو دیارىبانەى لە
دواى کورژانەوہى فیتىلەى فیتتەکە لە کۆگەکە کەلەکە بووبوون، ھىندە
زۆر بووبوون، ئەگەر خۆم لام نەدابان، خۇيان وەلادەنا و ئەو کتیبە
جىگەيانى دەگرتەوہ.

تەنتاوى مەکتەبەکەمى جى ھىشت، منىش لەنىوہ پراستەکەى دانىشتم،
بىرم لە سووچ و پەنجەرە و پىرەو و کلورپۇژنە و ئاوەرپۆکەى
دەکردهوہ، خەيالەم بۇ ھەر ئەگەرەیک دەچوو، کہ زیان بەو کتیبە
بگەيەنیت. لە کورتاییدا چاوم کہوتە سەر سەندووقى وەسەیتنامە و
کردمەوہ و وەسەیتەکەى خۆم دەرھىتا کہ لە تاراوگەى فەرەنسا
پىش لە بیست سال نووسىومە، ئىستایش وەک خۇى دەيەئلمەوہ و
ھىچ پىتىكى لىن ناگۆرم. کتیبەکەم لەجىگەى ئەو دانا و وەسەیتنامەکەم
کردەوہ و لە پەراویزەکەى نووسىم: 'دیمەشق، سالى ھەزار و

دووسه تونه وه تی کوچی پیغه مبهری ئه که پهم: عه بدولقادی قه له ندهر
وه سیهت دهکات له تهک شیخی مهزن، ئاوی حه یاتی عاریفان، ئیمامی
موحه قیقان، له سالحیه بنیژریت. به شکم به به ره که تی واریسی
محهمدی (دخ) بگات و په ردهی قوتبی ئه به دی، به سه ر رووحی
گونا هباری دابدیریت.

بەشى نۆپەم

"موسافیری بئی تیشوو، بۆ ئیقتیداییتکردن نابیت"

ئیین عەرەبى

بەدریژایی سپىدە، پروم لە باکوورە و بۆنى رینگەكەم دەكەم. سى سال و نو مانگ بەر لە ئىستە يەكەم جار ئەو رینگەيەم تەى كرد و چەندان بىابان و چۆلەوانىم تىدا برىن. نووكە وا ھەست دەكەم بەغدا پەنجەرەكانى خۆى بەسەر مندا داخستوون، چىتر نايەويت نە بە نىشتەجىبوون، نە بە سەفەر و ميوانى، پروى تى بگەمەو. ئەمرو سودكىن و بەدرم بۆ تىشووى سەفەرى مەلەتییە و سوراخى قافلەگەل نارنە بازار، ئىستە بەتەنيا لە مالاو ھە ماومەتەو. بۆ يەكەمجار دوو ئارەزووى دژ بەيەك، پراكىشپراكىشەم پى دەكەن، ئارەزوويەك دەلى دەبى لىزە بمىنیتەو، ئەوھى تریش بۆ پویشتن دنەم دەدا. لە نزىكبوونەوھى ئەو سەفەرە، بۆ بە مرادگەيشتم، پروحم وا پىش جەستەم دەكەويت، بەلام راستىيەكەى بەغدا (دارولسەلام) ھە و ھەر بەكردەبى، سەلامەكەى پروى كردە نيو پروحم. لەو شارە تاكوو نھا پىوھندىم بە ھىچ سولتانىكەو نەكردوھ تا بە سەروكارىوھەم، كارىكى وەھاشم تىدا نەكردوھ، تا لەسەرى پەژىوان بىمەوھ.

بەدر بە خۆی و ئەو تیشووی داوام کردبوو گەرایەو، بەلام
هەوالگەلیکی وای پەن بوو قەت چاوەروانی شتی وام نەدەکرد. مەلیکی
مووسڵ سوپایەکی زۆری کۆکردووەتەو، وا دیارە شەپێک لەنیوان
ئەوان و (کەرەج) دەقەومیت، ئەمەیش وا دەکات ئەو رینگەیه نەگرینە
بەر. لە چاوەکانی بەدر رامام، کە تا بە تەمەندا دەچوو، تەنگ و
تەسکتر دەبوون، جووت ئەبرۆکەیشی، تا دەهات چەتر و سەپتەر
دەبوون. لێم پرسی:

- ئەی قافلەکان چی دەکەن؟

- هەموویان لە رینگەیی حەلەب بۆ ئەنازۆل دەڕۆن.

دەستم پاتەکاندن و گۆتم:

- کەواتە لەگەڵ وان دەڕۆین.

سێ قافلە لە یەک قافلەدا یەکیان گرت و وەرپێ کەوتین، ئالای
عەباسییەکانیان شەکاندەو، هەر موسافیرەو پتر لە یەک هەوساری
بەدەستەو بوو. لە ماوەی بیستووحەوت ڕۆژ، گەیشتینە حەلەب،
قافلەکە دوو جار کەرت بوو و بە ڕێی دیکەدا رویشت. ئێمە، کە
خۆمان لە بەریەککەوتنی سوپای موسڵ دەپاراست، هەوالی ئەوانمان
لە قافلەیی دیکە دەبیست، کە لە دووڕپانی رینگە و شوینی وچاندان
پێیان دەگەیشتین. خۆشەختانە سوپا لە شوینی خۆی نەجوولا،
هەموو شتێک بە شیوەیەکی دلخۆشکەرانه کوتایی هات. مەلیکی
کەرەج سەرخۆش دەبیت، بەتەنیا سواری ئەسپەکەیی دەبیت و
دەکەوێتە ناو کەندریک. دارودەستەیی مەلیکی موسڵ دەگەنی و دەری
دینن، بەمەیش سەری شارەکیان دەکرنەو و گەمارۆی سەریان
دەشکیت، ئیتر ئەو حیکایەتە کوتایی دیت، کە ئیمەیی وای کرد لەبری
ئەوێ بەرەو خۆراوا بچین، ڕێی بەرەو باکوورمان گرتە بەر.

ئەوکات ئیمە لە دەورووبەری شاری حەلەب بووین، هەموو لایەک بەم
هەوالە گەشایەو و دلخۆش بوو، بەلام ئەمن هەر چەند هیتا و بردم،
نەمتوانی زیهنی خۆم لەم پیشهاتە نوێیە بەتال بکەمەو. بۆچی خوا

خواسستی وا بوو پيش باكوور، روو له خوړاوا بکه‌م؟ خوايه‌گیان
قه‌دهری تو، هیی گه‌مه و گالته‌پیکردن نییه، له هه‌موو ژبانی منیشدا
جیگه‌یه‌ک بو پش‌تگویی‌خستن و ئیشاراتی ئاسمان نییه. به‌م هویه‌وه
ش‌ه‌ش شه‌وی هه‌و‌ل له حه‌له‌ب شه‌ونخوونیم کیشا. جه‌ژنی
قوربانیش به‌سه‌ردا هات، نه‌مده‌زانی له چ لایه‌که‌وه خو، سه‌ریک له
چاوه ئیش‌گره‌کانم ده‌داته‌وه. له کوتاییدا کاروباری خو‌م دایه‌ ده‌ستی
خوا. ئه‌و چو‌نی بویت منیش هه‌ر وام ده‌ویت، من وه‌لیی ئه‌وم، چو‌ن
حه‌ز بکات، هه‌ر وا ئاراس‌ته‌م ده‌کات، بو ئه‌و ریگه‌یه‌ی ده‌یه‌ویت
رینوینیم ده‌کات. سو‌دکین و به‌درم له خه‌ویکی قوول وه‌خه‌به‌ر هینان،
کاتیک هه‌ستان، ته‌ماشامکردن و پیم گوتن:

- تا ماوه‌یه‌ک له حه‌له‌ب ده‌میتینه‌وه.

به‌در وه‌ک نه‌ریتی هه‌میشه‌ی له‌خه‌وه‌ه‌ستانی، قه‌ریک ده‌سته‌کانی
هه‌لگوشین و به‌سه‌ر و سه‌لیقه‌یه‌کی ئالوز و تیکچوو، که‌چه‌ند سال
بوو وای لی هاتبوو، گوتی:

- قوربان! بوچی به‌یانی پیت نه‌گوتین؟

سو‌دکین چاوه‌ریی وه‌لامی منی ده‌کرد، منیش به‌ده‌نگیکی کز و
شه‌رمانه‌ گوتم:

- تا خه‌وم لی بکه‌ویت!

که‌پامه‌وه سه‌ر جیخه‌وه‌که‌م و که‌وته‌ خه‌ویکی قوول، به‌در چه‌ند جار
ده‌ستی به‌شان و روومدا هینا تا بو نو‌یژی به‌یانی هه‌ستم، له‌حالی‌کدا
پیشتر به‌سه‌رته و چه‌یه‌ک هه‌لده‌ستم. خه‌ونیکم بینی، ته‌ندووریک
ئاگری لی هه‌لده‌گیرسا، لی نزیکیوموه و وه‌ستم. ده‌می
ته‌ندووره‌که‌گه‌وره‌بوو، خو‌م له‌نیودا بینیه‌وه، بی ئه‌وه‌ی
بمسووتینیت. سینهم شه‌ق بوو، دوو کولوه به‌فری به‌قه‌د
هه‌لووژیه‌ک چو‌نه‌نیوی، زوریان پینه‌چوو به‌گه‌رمای ته‌ندووره‌که
توانه‌وه. دواتر له‌ته‌ندووره‌که‌هاتمه‌ده‌ری، ده‌ستم له‌سینهم کوتا،
ده‌بینم کراسه‌که‌م به‌سه‌ر دل‌مه‌وه‌کون بووه. خه‌لک له‌ده‌ورم جه‌م

بوون، سه‌ریان له کونه‌که سوورمابوو، هیندیک هیمایان بۆ ده‌کرد و به‌شیکیش پینی پنده‌که‌نین و گالته‌یان پین ده‌کرد، به‌په‌له به‌ره‌و مال بوومه‌وه تاکوو بیگورم. کاتیک له‌به‌ر خۆم داکه‌ناند و فریم دایه‌ سه‌ر زه‌وی، له‌هیکرا کراسه‌که‌م له‌ شکل و شیوه‌ی ژنیک هه‌ستایه‌وه و باوه‌شی پیندا کردم.

له‌ خه‌و هه‌ستام، هه‌ولمدا خه‌ونه‌که‌م لیک بده‌مه‌وه، به‌لام هه‌رچه‌ند کردم نه‌توانی، خواش هیچ چتیک بۆ که‌شف نه‌کردم. لیزه‌ ژنیک جوان و دلئیک زایه‌بوو هه‌یه. ئه‌ری ده‌بی خوا چی له‌و به‌نده‌ قه‌له‌نده‌ره‌ی خۆی بویت؟

بانگی سوودکینم کرد بچیت به‌ناو مزگه‌وته‌کانی حه‌له‌بدا بگه‌ریت، خه‌ونزانیک بدۆزیته‌وه و خه‌ونه‌که‌ی من لیک بداته‌وه. دوا‌ی رۆژاوا گه‌رایه‌وه، لام دانیشته‌ و گوتی:

- پرسیارم له‌ پینچ خه‌ونزان کرد، دوویان گوتیان ته‌ندوو له‌ رۆژی دوا‌ی سزای زیناکه‌رانه، ده‌بی ئه‌و که‌سه‌ تۆبه‌ بکات و بگه‌ریته‌وه لای خوا. هه‌ی سینییه‌میش گوتی: ئه‌و به‌فره‌ی له‌ دل‌ی ده‌رچوو، نیشانه‌ی به‌تالی و ساردی و دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌تی له‌ هه‌ق. خه‌ونزانی چواره‌میش گوتبووی: بابای خه‌ونبین خه‌ریکه‌ به‌لایه‌کی توش دیت و ده‌که‌وینته‌ گونا‌هیک گه‌وره‌وه.

- ئه‌ی هه‌ی پینچه‌م چی گوت؟

- خه‌ونه‌که‌ی لیک نه‌دایه‌وه، به‌لام به‌کورتی گوتی: پینو‌سته‌ خه‌ونبین، ژن به‌نینت.

ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک که‌شتییه‌ک، که‌ ده‌ریای تارکی شه‌ق ده‌کات، چووومه‌وه سه‌ر جینگه‌م و که‌وته‌وه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوول. له‌نیوه‌ی شه‌ودا، خیر و فه‌ر خزانه‌ دل‌مه‌وه. سوودکینم هه‌ستاند و به‌ هه‌له‌په‌ و په‌رواوه‌ هات، وای زانی شتیک خراپم به‌سه‌ر هاتوه، پیم گوت:

- خودا خه‌ونه‌که‌می که‌شف کرد. مه‌ریه‌م و نیزامی له‌ دل‌ ده‌ره‌ینام، نیسته‌ دل‌م به‌تال و عه‌تال بووه. خودا ژنیک دیم بۆ په‌وان ده‌کات، له‌

پۆشاکى من دیتە دەرەو، واتا لەسەر پەپرەو و پێرەوی من دەپوات.
باوەشم پێدا دەکات، یانی شووم پێ دەکات.

سودکین چاوه خەوالووەکانى هەلگوشین و بە دلەپراوکیوێه گوتی:

- ئەمە هەمووی خێر و بێرە قوربان.

- بەلێ خێر و بەرەکەتە، تۆیش بخەوه.

سودکین کەوتەوێه خەو. منیش چووم تەشتەى ئاوم هینا، دەستتۆیژم
هەلگرت و نوێژم داوەست. لە نوێژەکەمدا نزام کرد، کە هەرچی زوو
ئەو ژنەى خەونم پێوێه دی بکاتە قسەمەتم، کەلێنى دلەم پێر بکاتەوێه و
ئاوێه دانى بکاتەوێه. تاکوو بەرەبەرى بەیانى لە نوێژەکەم مامەوێه، دواتر
بۆ نوێژکردن چووینە مزگەوت. خۆر هەلات، بە نیازی پەپراوکرین
چوومە بازار، بینیم بەدریژایى رینگەکە خێوێه هەلداراون، وا دیاربوو
خەریکی سازدانى ئاھەنگى گەورە بوون. سەیربوو چونکە نە مەلیک
غەزای کردووە و نە لە شوینیک سەرکەوتنى بەدەستھێناوێه، ئەى ئەو
ئاھەنگە بۆ چییە؟ پرسیم گوتیان مەلیک زاھیر کورپى بوو.

بەو بۆنەىوێه نزیکیەى یەک مانگ حەلب ئالوالا کرا، هەموو پوژیک
خوون دەرازیترانەوێه و خەلک بینەرانبەر یەک بە سکی خۆیان
دەخوارد. لە هەفتەى سێیەم ئاھەنگى گەورەى سونەتکردنیاں بۆ
کرد. دەمراست و پیاوماقوولان مندالەکانى خۆیان هینان لەگەل
ئەمیری مەلۇتەکەدا سونەتیاں کەن. بۆ خەلکەکە پوون بووێه مەلیک
زاھیر بە هاتنە دنیاى کورەکەى لەو پەرى دلخۆشى داى. هیشتا
ئاھەنگەکان تەواو نەبوون، فەرمانى چەند بیناکارییەکی دا: سى
دەروازەى نۆی و شوورەیهک بۆ شارەکە، نوێکردنەوێه مزگەوتەکە
دوای سووتانى. دوای هەموو ئەمانە هیچ شکێم لەلا نەما: خەوینین
و پازانەوێه شار. دەى خوایە تۆیش ژنیکم بەنسێب بکە.

"خۆگرتنهوه له هه لال، کارێکی ناپه سنده"

ئین عه ره بی

دوای به سه رچوونی چه ند رۆژیک به سه ر خه ونه که مدا، وینه ی ئه و
ژنه به هه چ جۆریک له دل و خه یالم ده رنه چو، شهیدا و دیوانه ی
بووم، ئه گه رچی هه شتا نه دیوه مه و نه ده شیناسم. له کاتی
کرنووشبردندا نزام ده کرد له و نزیک بیه مه وه، به ئومیدی ئه وه ی دلم
ئوخژن بگریت و هۆگری بم. خودا زۆر به خه یزایی نزا که ی گیرا کردم.
له مزگه وت ده گه رامه وه، بیه نیم پیاویک له گه ل سو دکی ن له به ر
ده رگه ی مالمان دانیشتووه و چاوه روانی گه رانه وه ی من ده کات.
هه رکه منی بیه نی، به پیرمه وه هات و سه ری ماچ کردم، وسته م له
رینگه ی ئادگار هکانیه وه بیه ناسمه وه، که له لام غه ریب نه بوو.

- قوربان سلوات لی بیت.

- به خه یر بیه ت.

- خزمه تکار و خۆشه وسته ت یوونسی کوپی یوسف.

لایه کم له سو دکی ن کرده وه و سه رکۆنه م کرد:

- بۆ ده بی میتوانه که مان له به ر ده رگه دانیشیت؟

سو دکی ن به شه رمه وه سه ری ده به ر خۆ ناوه و گو تی:

- بانگی ژووره وه م کرد و نه هات...

یوونس قسهکه‌ی بری و گوتی:

- به‌لئ بانگی کردم و نه‌چووم. پیم باشبوو له پیشوازیی تودا بم.
دیشان رووم له سودکین کرده‌وه و په‌نجه‌م لئ هه‌لدان و ئاگادارم
کرده‌وه:

- من حاته‌می ته‌ییم، تکایه با هیچ میوانیک له به‌ر دهرگه نه‌مینیتته‌وه!
- به‌سه‌رچاو قوربان!

چووینه ژووره‌وه، سودکین به‌سه‌روکاری میوانه‌که‌وه بوو. یارۆی
میوان نه‌هاته‌ته‌ک من، سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که له به‌رانبه‌رمدا
به‌سه‌ر چیچکانه‌وه دانیشیت. گوتی:

- قوربان! خوا به‌ره‌که‌ت بخاته‌ه زانست و کرداره‌کانت. پیشتر ئاماده‌ی
وانه‌وتنه‌وه‌ی تو بووم و له دهریای مه‌عاریفی تودا ئاوم
خواردووه‌ته‌وه.

- چ وانیه‌ک؟

- چهند سالی‌ک به‌ر له ئیسته‌ه له شاری مه‌ککه، به‌ر له‌وه‌ی ئوغر
بکه‌یت و دل‌مان به‌ مائئاوایی شه‌قارشه‌قار بکه‌یت.

- راستیه‌که‌ی روخسارت غه‌ریب نییه، به‌لام بیرم ناکه‌ویتته‌وه کی
بوویت.

- به‌لام تو له دل و زاگیره و رووحی مندا هه‌میشه ئاماده بوویت.
- خوا پاداشتت بداته‌وه و دل و رووحت پر له به‌ره‌که‌ت و
ره‌زامه‌ندی خۆی بکات.

سودکین نان و میوه‌ی بو هیناین. کابرا لیمان نزیک بووه و به
دانیشته‌ه ئاساییه‌که‌ی خۆی، که سه‌ری ئه‌ژتوکانی له سنگی ده‌خشان
و چه‌ناگه‌ی له‌سه‌ر داده‌نان. نانمان خوارد، پرسیارم له پیاوه‌که کرد
له‌کوئ هاتوویت:

- له ماردین قوربان! به‌لام هاوینان ده‌چمه‌وه چه‌له‌ب.

- بوچی؟

- کچیکم له‌وئ به‌ شوو داوه، میزده‌که‌ی مرد.

- خوا لئی خوش بیت. مندالی هەن؟
- نه خێر.

- ئەئى له ماردین چى دهکهیت؟

- منداله توورکهکان فیڤى قورئان و زمانى عەرەبى دهکەم، کاتیکیش
دیمهوه حەلب، خەریکی لیکدانەوهى خەونان دەبم.
تەماشای سووکیتم کرد، بە مەغزاوه پیکەنى. سەیری یوونسەم
کردهوه، وا دەرکهوت چاوه‌پێى ئەوهم روونکردنەوهیەکم بۆ بدات.
گوئی:

- بەر له چەند رۆژیک سووکیتم هاتە لام، داواى لى کردم خەونەکەتى
بۆ لیک بدەمەوه. منیش بۆم لیک دایەوه. ئەو شەوه بەر لەوهى
بچمەوه مال، یەکیک هات داواى کرد بەپەله خۆم بگەینمە مالى
کچەکەم، منیش بەخیزایى رۆیشتم، که چووم قاسیدیک له دیوانى
سەربازى هاتبوو، هەوالى شەهیدبوونى میزدى کچەکەمى بە
کچەکەم دەدا.

- شەهید بووه؟ نەمزانیوه ئیمە له حالەتى جەنگدا بین!

- نا قوربان له جەنگدا نین. ئەو پیاوه لەنیو لەشکرێک بووه، مەلیک
ئەركى لادانى مەترسى فەرەنگەکان لەسەر (ئەنترسووسیان) بێ
دەسپیریت، بەلام ئەوان بۆسەیان لى دادەنینهوه و هەموویان
دەکوژن.

- لاهول ولاقوه الا بالله...

- ویست و تەقدیری خوایه... له دلى خۆمدا گوتم دەشى ئەوه ویستی
خوا بیت، که لهو رۆژهى من خەونەکەم بۆ تو گێرایەوه، کچەکەمى
منیش بیوژن بکەویت. من وا هەست دەکەم کهسەم له تو شیاوتر
دەست ناکەویت. ئەگەر حەز بکەیت ئەوه بەبێ هیچ مارەبیهک دەبیتە
هاوژینی تو.

- یونس خوا خیرت بنو سئیت. دواى ته واو بوونى عیدده کهى دیم سهیری ده کهم، نه گهر خوا دلئى من و نهوى به کخست، نه وه مارهى ده کهم، به لام دوا جار بریار هر لای نه وه و بهس.

- چؤنت دهوئیت وا ده بیت.

عیددهى فاتیمه ته واو بوو، چووم مارهم کرد، هه مان نهو کچه بوو، که دلم ویستی. چوزانم، له وانیه دلئى به تال و خالیم دواى نهو هه موو پرووداوانه، به هه موو ژنیک رازی بیت. جهستهى شه کهت و که لاله یشم پاش نهو هه موو سه فهر و خه لوه ته، به پیل هر نه سیبیکه وه بهیئت. فاتیمه هات پرووحى نارام و، دهروونى ئاسووده کردم. زووبه زوو وهک باخى یاسه مین له سینه مدا گه شایه وه. باوکیشى به دلئى نارام و دلئیا له کچه کهى، گه رایه وه مار دین. ئیتر من هوگرى خو شه ویستی نهو ژنه بووم و نهویش به هانای پیریمه وه هات. تهنى بو به در نیگه ران بووین.

ئیتواره چوومه ژووره کهى به در، بینم ناوهخت پالکه وتوو، که منى بینى، به حال هه ستایه وه و دانیشت، به نازارى پشتیه وه دهینالاند، به ناخ و ئوفه وه گوتى:

- سو دکینم نار دووه ئاو بینیت.

- باشت کردوو.

چووم له ته کی دانیشتم پنی خوئى گرت و قه یریک بیده نگ ماینه وه. پاشان گوتى:

- ئیستا بو نه چینه مه له تیهه؟

- ویستی خواى له سه ر بوو به ره و خو راوا بیچین.

- به لام خو راوا فراوانه، بوچی هر له حه له ب بمینینه وه؟

- چی له مه دایه؟

به در به سه رسوورمانه وه ته ماشای منى کرد و سه رى خوئى بادا و به سه ره تیکه وه گوتى:

- ئەى چى لە حەلەبە؟ تەنیا چەند فەقیه — و مورید و واعیزیک، که دوستی تۆن...

- ئەم گالته زۆرەى ئەو بە حەلەب، تووشى شوکى کردم. وپرای ئەوەیش دەموچاوی وشکەه لاتیبون، بە خۆم نەبوو لە فلقەى پیکەنیم دا، ئەویش بى ئەوەى گرنکی بە پیکەنینی من بدات، درێژەى بە قسان دا و گوتى:

- ئانا، نەک دەرگەى مزگەوتان، بەلکوو دەرگەى مالانیشیان بۆ کردوویتەو، لات دادەنیشن و زانستت لى وەرەدەگرن.

- هیندە پیکەنیم سکم هیشا... ئادگار و پوخسارى بەدر ئاگریان لى دەبارى، بە هیچ نەرم نەدەبوونەو، تەماشایەکی منى کرد و بە لۆمەبارییەو گوتى:

- دیارە لەبیرت چوو پش چەند سالیک چیان لى کردى، بیرت نەماو، که لە دەستى ئەوان بۆ قاهیره پامان کرد؟ ئەگەر تۆیش لەبیرت کردییت، پیم وا نییە ئەوان لەبیریان کردییت.

وہلام نەدایەو، لەنیو پیکەن شینومۆر بوومەو، دەستم بە دەموچاومەو نا، پوخسارى وشکی بەدر هاتەو نیو زیهنم، قسە قوشمەکانى، لەبەر گویم پاتە بوونەو. بۆ یەکەمجار، لەو تەى هاوہ لایەتیم دەکات، بە قوشمەو قسان دەکات، وەک ئەوہى چیتر بەرگەى شەتەحات و خوزەعبەلاتى من نەگریت. تەماشام کرد، پرووى ھەر گرژ بوو، شوینەوارى خەو و شەکەتى پتوہ دیار بوو. تۆزوتالى سەر جەلەکانى دەتەکاند و سەیریکى منى دەکرد. پیم گوت:

- بەدر، نازانم دواچار کەى بوو، که هیندە بە تینوتاو پیکەنیم.

بى وەى خۆى لە تەکاندى جەلەکانى بکات، گوتى:

- بەلام ئەوہ کەى مەقامى پیکەنینه؟ لەوہى دەیلیم، زۆر سەرپاست و پاستگۆم. پیم وانییە مانەوہت لە حەلەب، لە بەرژوہندى تودا بىت.

ئەوسا سەرى بۆ لای من بەرزکردەوہ و گوتى:

- ئەگەر ئىشاراتى ئىلاھى بەرەو خۆراوا دىنەت دەدا، ئەو بەرەو خۆراوا دەپۆين. بىگومان خۆراواى خوا زۆر فراوانە، بەلام لە مەكۆ و مەلىكەىلى ئەيووبىيەكان دوورمان دەخاتەو، كە تەنى بۆچوونى عەوامانەيان ھەيە و بە كاروبارى سىياسەتەو مژوولن.

بىدەنگ بووم و ھىچ وەلامىكم نەدايەو. دەستى بە شاندا ھىتام، چەناگەى بەرزكردمەو تا تەماشای بكەم، ئىنجا بەشيوەى ئاگادارکردنەو پىنى گوتم:

- قوربان! تا ئىستەيش سىدارەى سۆھرەو ھەردى لە دىمەشق ماو. سەلاھەدىن گەورە و سەرمەشق و ھۆشمەندى ئەيووبىيەكان، لە سىدارەى داو. ئەى لەبارەى كۆر و ئاموزا گەوجەكانى چى دەلىتت؟ وا لەئىو خۆيان يەك دەكۆژن، پىت وايە ھىندە شەرىفن دەست لە خۆينى وەلىيەكى سۆفى ئەندەلووسى بپارىزن؟

- بەدر خوا دەمپارىزىت.

- بەلام رېگريشت لى دەكات، كە بە دەستى خۆت، خۆت بەھىلاك بەدەيت.

ھەردووكمان بىدەنگ بووين، سسودكىن ھات و دىتى بىدەنگىن، خواردنى لەبەر دانايىن و مەقىكى لىو نەھات. دەستمان بە نانخواردن كرد، بەدەر لە دەنگى مەلچەمەلچى خواردن لە كاتى جاویندا، گويمان لە ھىچ نەدەبوو. بەقولى لە قسەكەى بەدر پامام، ھەولم دا لە تەرازووى عەقدا ھەلىسەنگىنم و دوور لە ھەر ترسىكى بىپاساو، بىرى لى بكەمەو. دەزانم پىربوو و دلەپراوكى دەورىان داو. چۆن لە ئەيووبىيەكان خۆمان دووربگىرن، خۆ ئەوان مىسر و شام و يەمەنيان بەدەستەو، لە دەستى دوژمنان بەرەو كۆى رابكەين، خۆ ئەوان لە ھەموو جىيەكن؟

نانمان خوارد، بەدر پشتى خۆى لە سودكىن كرد تا بۆى بشىلىت، پاشان دواى ئەوھى ئازارى زياتر بوو، حىجامەى بۆ كرد. بەزەبىم بە بەدرى ھاوئل و ھاوئىنىندا ھاتەو كە چەندان سالى

دوورودریژه یاوهری منه. نه پوژیک سه‌ریچی کردووم و نه هیچ داخواییه‌کی ره‌تکردوومه‌ته‌وه. ها‌ئه‌وه‌ته‌له‌ه‌اوه‌لیی مندا پیربووه و که‌چی منیش هیچ بایه‌خیکی وای پین ناده‌م.

- به‌در گوی بگره.

به‌در و سودکین ته‌ماشایان کردم. سه‌یری چاوه‌کانی به‌درم کرد و گوت‌م:

- هه‌موو ئه‌و خوراوایه‌ی، که هینمای چوونمی بو ده‌کریت، له‌ژیر حوکمی ئه‌یووبییه‌کانه...

به‌در قسه‌که‌می بری و گوتی:

- ده‌ی ماده‌م ده‌چینه دیمه‌شق. لانیکه‌م ئیین زه‌کی قازی قوزات، پاریزیت لئ ده‌کات.

بزه‌یه‌کم بو کرد. راستییه‌که‌ی منیش ئه‌وه‌م ده‌ویست، نیازم بوو پیشنیازی شتیکی وای بو بکه‌م، وه‌ک ره‌زامه‌ندییه‌ک سه‌رم بو له‌قاند و پیم گوت:

- به‌در ئه‌مه‌ته‌واوه، گوی‌رایه‌لت ده‌بم. هه‌ر وه‌ختیک پشت‌نیش‌ه‌که‌ت مؤله‌تی پیداین، ده‌چینه دیمه‌شق.

"هەر ئیرادهیهك کاریگه‌ری دروست نه‌کات، بۆ پشٹییه‌ستن ناشیئت"

ئین عه‌ره‌بی

فاتیمه‌م نارده‌وه ماردین، بۆ لای باوکی، خوشمان به‌ره‌و دیمه‌شق وه‌پئ کوه‌تین، به‌لام هه‌رچه‌ند کوشاین و هه‌ولمان دا، نه‌گه‌یشتین. زۆرن ئه‌و موسافیرانه‌ی پئ ده‌بپن و ناگهن. سوپحانه‌للا! خوا له به‌غدا به‌ نیازی مه‌له‌تیه هیتامیه‌ ده‌ر، که‌چی له‌ حه‌له‌ب نیشته‌جئی کردم. له‌ حه‌له‌ب به‌ مه‌به‌ستی دیمه‌شق به‌پئی کردم، که‌چی له‌ (بیقاع) له‌نگه‌ری پئ گرتم. دوا‌ی یه‌کدوو رۆژ گه‌یشتینه (مه‌حرووسه‌)سی دیمه‌شق، و‌لاخه‌که‌م به‌ره‌و خۆراوا ملی نا. هه‌رچه‌ند لغاوه‌که‌یم تووند کرد، هه‌ر جه‌نه‌ی گرت، له‌ کۆتاییدا لغاوه‌که‌ی کرۆشت و قرتاندى. دابه‌زیم بۆ ئه‌وه‌ی رایکیشم، به‌لام فایده‌ی نه‌بوو، ئه‌و رایکیشام و خستمی. سو‌دکین و به‌در له‌ و‌لاخه‌کانیان دابه‌زین و ویستیان ده‌سته‌مۆ و رامی بکه‌ن، به‌لام بیه‌ووده‌ بوو، به‌ ده‌نگیکی به‌رز فرمه‌فرمی ده‌کرد و له‌ حيله‌حیلی ده‌دا. گوتمان له‌وه‌یه برسی بیت، یان شه‌که‌ت بو‌ویت. کامان بۆ برد، ده‌می بۆ نه‌برد. له‌ داریک به‌ستمانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ختیک به‌سه‌یته‌وه، ئیمه‌یش له‌ نزیکیه‌وه دانیشتین.

به‌در به‌ سو‌دکینی گوت:

بیاوه‌کەیش تەحیاتی خویند و سەلامی یەکەم و دووەمی دایەو و
باشان راستەوخۆ سەیری کردم و گوتی:

- بیرم کردوویت براکەم!

بەسەر دەستەکانی سودکیندا کەوتم، کە هەر لە سەرەتای
سەرسوورکیکەمەو لە دەورم دەسووراپایەو، ئەمەیش بۆ ئەوێ
نەکا بەربیمەو. دانیشتین، سەرم خستە سەر سینهی، هەولم دا
چاوه‌کانم لەنیو تیشکی خۆردا بکەمەو، تاویک دەبوونەو و
گاویکیش پیکەو دەنوسان. بەدر دەموچاوی ئاورشێن کردم،
باشان دەستی بە تەویلمدا هینا، ئینجا سینهی کردمەو و دەستی
تەپری پێدا هینا. لە کوتاییدا هەستم کرد جەستەم گەرایەو سەر
زەوی، کە بۆ چەند چرکەیه‌ک جینی هیشتیبوو، پووچیشم کە بۆ
چوونە (بیقاع) هەلەپەهەلپی بوو، هاتەو نیو جەستەم.

بە خولانەو لە دەوری خۆم، هاوسەنگیم لە دەست دابوو، بەلام
باش بوو رینگەیی خۆم دۆزییەو و بە مەبەستی خۆم گەیشتم.

چوومە لای هیستەرەکەم و نیوچاوانە پانەکەیم ماچ کرد. پەتم لە دار
کردەو و سواری بووم و بەرەو خۆراوا بەرپی کەوتین.

بەدر و سودکین، بێ ئەوێ پرتە و سرتەیه‌ک بکەن، شوینم کەوتن.
دوای سعاتیک رۆیشتن، بەدر پرسیری لێ کردم:

- گەورەم بەرەو کوێ دەچین؟

- بەدری کامل، بەرەو بیقاع دەچین.

- بۆ چ مەبەستیک؟

هێمایەکم بۆ هیستەرەکەم کرد، کە بەو پەری گورجوگولی رپی
گرتیبوو، گوتم:

- پرسیار لەمە بکە.

بەدر کشایەو، سرتەیه‌کی کرد و تینی نەگەیشتم. زانیم شەکەتە و
پشتنیشەکەیی ناوہناوہ برستی لێ دەبریت و منیش هیچ لاقرتەیه‌کی
بێ ناکەم. راستییەکەیی لەو تەیی سواری هیستەرەکەم بووم، هیستر

رینوینیم دهکات، نهک من رینوینیی ئەو بکهەم. بەلێ گویم لە دەنگیک بوو، پیره‌مێردیکم بینی، بەلام نەمزانی کێیە و چی دەوێت؟ هەر چییەک ئێستە دەیزانم ئەو‌ه‌یه: من بەسواری ئەو هێست‌ره بۆ لای ئەو پیاوه دەڕۆم. تا نەیشمگە‌یه‌نیت، لەسەری نایمه‌وه خواره‌وه، تەنانەت ئەگەر ڕووی هەموو زه‌ویشم پێ تە‌ی بکات. هێماکان بە گالته ڕوو نادن، کە شفیش بینه‌وده دانابه‌زیت.

"هەر غایببوونیتکی دل، سوودیک به ماخۆکهی نه گه یینیت، سه ری له هیچه وه
 ده رده چیت"
 ئیبن عه ره بی

چه ندان سه عات به پینان رۆیشتین، به در قراری لی بپا و به دهنگیکی
 گه وه، دهستی به ناله نال کرد. بۆ سووکبوونی پشتنیشه که ی خوی
 به سه ر ئیستردا هینا، دهستی به گه رده نیه وه تووند کرد. له هیکرا
 هاواری کرد:

- چیت به رگه ی ئه و باره ناگرم!

له هیتسه رده که ی دابه زی و له سه ر پشت پراکشا و دهستی به
 هانکه هانک کرد. ههینی هاواری کرد:

- خواجه لوتقم له گه ل بنوینه، چیت به رگه ی ئه م حاله ناگرم. له گه ل
 سوودکین برده مانه ژیر سییه ری داریک و لینی پالکه وت. ئاره ق
 له ته ویلی ده چۆرایه وه. ئازاری پشتی، زۆر به روونی له سیمایه وه
 ده رکه وتبوو.

به زه بیم پینا هاته وه، که له و ته مه نه دا ئه و پشتنیشه توونده ی کرتوه.
 هیندیک جار سه بر له بهر مورید ده بریت و خوا ئیراده ی تاقی
 ده کاته وه. جاری وا هه یه مورید پیر ده بیت و پشتنیشه تاقه تی له بهر
 ده بریت و جومگه کانی به جۆقه جۆق ده که ون. هیندیک جار ده خوازی

له خانه قاکه یدا ژیانکی هیمن و نارامی هه بیت. چهز به پرتگه یه کی کورتیله ی نیوان مال و مزگه وت دهکات. مهیلی به چه ند وانه یلینکی سینا و که مه کتیبیک و ژووریکی گه رمونه رم دهکات، به لام هه موو ئەمانه نه به دهستی ئەون و، نه به چنگی منن. گه ره که سه فەر بکه ین تا وانه و په ندی پتر وهر بگرین. مرؤفی ئیماندار، به رده وام له سه فهدایه. بوون، هه مووی سه فه ره به نیو سه فهدا. ئەگه ر وابه ستی به در نه بووبام و به رگه ی فیراقم گرتبا، لیم ده گه را بۆ هه ر شوینیک سه ری خوی هه لبرگیت و بپوات، به لام راستیه که ی، ژیانیکم بۆ ئەو دهویت، پر بیت له ئەزموونی قوول. ته سه ووفیکم بۆ ئەو گه ره که، شایان به دلای پاکای و، پرووحی بنگه ردی بیت. ئاخو دهین نه زانیت هه ر که سینک سه فه ره نه کات ده سه ره ویت، هه ر که سینکیش سه ره ویت، به ره و عه ده م ده چیته وه؟

- به در...

- به لای قوربان.

- ده ستت بیته.

دهستی دریزکرد و گویشیم و پیم گوت:

- ده زانی به کی ده لین مورید؟

کوکه یه کی کرد، هه روه ک ئەوه ی پرسسیاره که بۆ ئەو کتوپر بیت. تاوینک له وه لامدانه وه دواکه وت، ده لئی پئی وابوو پرسسیاره که ی من، سه رکو نه کردنی ئەوی تیدایه:

- مورید، که سینکه فه قتی زانسته که ت بیت، شاگردی چه مک و تیگه یشتنت بیت.

- نا به در نا، تو به م قسه یه هه موو فه قینه کت به هه موو ئاست و جیاوازیه کانیانه وه، له به ره ی گه لی موریدان هه ژمار کرد.

- ده ی قوربان که واته تو فیرم که.

- بەدرگيان، بە كەسىك دەگوتريت مورید، كە ئیرادەى خۇى دارپنى
بیت و ملكهچى ئیرادەى ھەق تەعالا بووبیت... ئەى دەزانى موراد
كئىئە؟

- بەو شىخە دەگوتريت خوا زانستىكى پىداوہ، فىزى موریدانى وەك
منى دەكات.

- نا بەدر نا، بەم قەسەى تو بیت، موراد بە مامۇستای زارۇكان و
مشوورخۇرى ولاخانیش دەگوتريت!

- دەى كەوايە قوربان پىم بلئ موراد كئىئە!

- موراد كەسىكە ئیرادەى خۇى ژىرپى بنیت.

بەدر بىدەنگ بوو. زانىم چاوەروانى ئەوہیە روونكردنه وەہیەكى بۇ
بكەم، ئەمەيش واى لى كردم دواى ئەو ھەموو سالە لە ھاوہ لایەتى،
ديسان بنچینەكانى تەسەووفى بۇ پاتە بكەمەوہ. ئەگەرچى لەوانەىە
ئەمە بە سەركونە كرنىكى ناراستەوخۇ تى بگات. پىم كوت:

- بەدرگيان توى مورید بە ئیرادەى خۇت، دەستبەردارى ئیرادەى
خۇت دەبیت، بەلام من مورادىكى مەجزووبم ھىچ بژاردەىەك بۇ
دەستبەرداربوون لە ئیرادەكەم نىیە...

بەدر زۇر بەجوانى گوئى بۇ گرتبووم، منیش بەردەوام بووم:

- ھەر بۇیە ھىندىك جار ئەو كارە لەسەر تو سەخت و دژوار دەبیت،
چونكە تو لەگەل دەروون و ئارەزووہكانى خۇتدا لە كىشمەكیشم و
ململانى دايت... وەلى من لەوہتەى خوا بۇ لای خۇى جەزبى
كردووم، ئەو ململانئىيەم لە دەرووندا نەماوہ، چونكە ھەر ئەوكات
ئیرادەكەم لى دارپندرا.

- گەورەم خوا پلە و مەقامت بەرزتر بكاتەوہ.

- بەلام بىرت نەچى ئەمە وا دەكات پاداشتت لەلای خوا زیاتر بیت،
چونكە جىھادى دەروونى تو، زۇر لە جىھادى دەروونى من سەخت
و نارەحەتترە.

ئەم قسانەى من كاريگەرييان زۆر لە بەدر كرد و وەگريانيان خست.
دەنگى وەلەرزه كهوت و بە پۆزشەوہ گوتى:

- بمبوورە. پيربووم و جەستەم قورس بوو، حەز بە حەسانەوہ و
ئاسوودەبى دەكەم.

- بەدر ئازيزم، هيج لەگۆرى نيبە، وتەكەى بوستاميبت
بيردەكەويتەوہ، كە چەند جار يەك لە وانەكانمدا باسەم كردووہ:

- گەورەم چ وتەيەكى؟

دەستم لە شانى دا و كەم يەك پيەكەنيم و گوتەم:

- پيرەپياو، وات لى هات ئەوہشت لەبىر بچيتەوہ! باشە ئەى من كيم؟
- تۆ شينخ و ئوستادى منى.

- شينخ و ئوستادى من و تۆ، بوستاميبە، ئەو دەليت: بە گريە و
نالەنال دەروونى خۆم بەرەو لای خوا برد، بەلام وەختيەك بردمە
خزمەتى، لە تريفەى پيەكەنينى دا.

فرميتەك بە كۆلمە گرژەكانيدا هاتتە خوارەوہ، تينكەل بە ئارەقى
لاجانگەكانى بوون، بەو حالەيش بزەى خەجالەتبارى پووى ئەويان
بەرنەدا. تىي پامام، ئەويش ھەر بە بزەى ئەسەريناوى مايەوہ،
خۆزگەم دەخواستەم بمتوانيبا ھيورى بەكەمەوہ و بارى دەروونى
ئارام بەكەمەوہ. لە ناخەوہ ھەستم بە خۆشەويستيبەكى زۆرى ئەو
كرد. باوہشم پيدا كرد و دەستم بە تەويلىدا ھينا و گوتەم:

- ھينشتا پوژ زۆرى بەبەرەوہ ماوہ، ليمگەپى بەدر با چيروكيتەك بۆ
بگيرمەوہ و دلنەواييت بەكەم.

- ھەموو جەستەى خۆم دەكەم بە گوى، فەرموو مامۆستا گيان.

- پوژيەك لە ئيشيبيليا تووشى چەلەمەيەك ھاتم. شار، خەريك بوو
پووحى دەدا، تەنگى بە دانىشتوانى ھەلچنى بوو. باوكيشم بەردەوام
پيەگەى سەفەرى لى دەگرتەم، وەك چۆن پيەگى لە منداڵ دەكرىت،
كە بەرەو ئاگر بپوات. زۆربەى مامۆستا و شينخەكان شارەكەيان
جى ھينشت و بەرەو (فاس) و (سلا) و مەراكيش چوون. باژيري

کتیپفرۆشان به قور گیرابوو، تاقه کتیپکی به سوودی تیدا نه مابوو بیخوینمه وه. دایکم نه خۆشییه کی کوشنده ی گرت، له بهر سه رنیشه توونده که ی، چاوه کانی کزبوون. له مال دهرده چووم تا سه ر که ناری رووباری گه وره رانه ده وستام، به و ئومیده ی دهرچه یه ک بو دلی تهنگ و خه مبارم بدۆزمه وه. دهمدی گه نجانی ئیشییلی خه ریکی رابواردن و کاتبه سه ربردن. قسه ی قور ده لێن و به دکاری ده که ن. شه رمیان نه مابوو، پیاوه تییان له ده ست دابوو. که س نه یده زانی له چی ده ترسن و به هومیدی چیه وهن. خه م دوا ی خه م و تهنگانه دوا ی تهنگانه به رۆکیان گرتم. قاچه کانم به ره و مالی شیخ عوره ی نینان بردم، که له هه موو خه م و چه له مه یه کدا په نام بو ئه وئ ده برد. له دهرگی ماله که م دا، چوومه ژووره وه وهک هه میسه بینیم له خه لوه تگی خۆیه تی. هه رکه منی به نیوچاوانگرژی و روومۆنی بینی، گوتی: "ها رۆله چیت لئ قه وماوه؟" منیش پیم گوت: "یا شیخ دنیا م لئ ویکهاتوه و خه موخه فته منیا ن دالهنگاندووه." نه له باره ی دلته نگیم شتیکی پرس ی و، نه له باره ی خه مه کانیشم. ته نئ یه ک شتی پی گوتم: "پشت به خوا بیهسته." پاشان گه راپیه وه ناو خه لوه تگه که ی، وهک ئه وه ی من هه ر له وئ نه بم، ماله که ی ئه وم جئ هیشته و نه مزانی به ره و کوئ بچم، له کو تاییدا چوومه مالی شیخ موسای مارتلئ. که چووم وهک پیشه ی هه میسه ی، له خه لوه تگه خه ریکی دروستکردنی سه به ته بوو. له ته کی دانیشتم و ورده ورده په لی دارخورمام دایه ده ست. پی گوتم: "ها ئیین عه ره بی، ئه مرۆ چیت لئ قه وماوه؟" گوتم: "خه میک تووند سینه ی گرتووم، که وتوومه ته ناو تهنگانه یه کی وا، هیچ دهرچه یه ک بو دهرچوونم شک نابه م."

بی ئه وه ی ده ست له کاره که ی هه لبریت، گوتی: "پشت به خۆت بیهسته!" په ست بووم! هه ستم کرد له نیو ئه م شیخ و ئه و شیخدا، نو قمی په شیوی و سه رگهردانی ده بم. په لی ناو ده ستم فریدا و ئیزنی رویشتم لئ خواست. پی گوتم: "چیه؟" گوتم: "قوربان! له بهینی ئه و"

دوو شیخه دا، سهرم لیشیواوه، ئه وه ته شیخ عورهینی ده لیت: "پشت به خوا بیهسته." تویش ده لیت: "پشت به خۆت بیهسته!" له کاتیکدا ئیوه ههردووکتان خه لک بو تافگه ی ههقیقهت رینوینی ده کهن. "گوتی: "بگه ریوه لای ئه و و قسه که ی منی پین بلی." ریکه و راست چوومه وه لای شیخ عورهینی و، ئه وه ی شیخ مارتلی پنی گوتم، بۆم باس کرد. گوتی: "قسه که ی زۆر جوانه!" گوتم: یاشیخ، به لام له گه ل قسه که ی تو تیک ناکاته وه!" گوتی: "ئاخر ئه و بو ری و منیش بو هاوپی رینوینیمان کردوویت."

- ئه ی سوبحانه لالا!

ئه وسا باسکه کانی به درم گرتن و گوتم:

- مادهم خوا یارمان بیت چیمان داوه له سکالا و شاکه شاک؟

"خۆت له خه لك گۆشه گیرکه، تا نه وان له ده ستت سه لامهت بن، تۆيش له ده ستیان سه لامهت بیت"
 ئیبن عه ره بی

له کۆتاییدا، دواى دوو رۆژ پێکردن له ده شته کانی (بیقاع)، هیستره کهم به کامی دلی خزی گه یشت. له کن ته پۆلکه یه کی بچووک وه ستا، له ده وریدا ده ستی به سوورپانه وه کرد، به لام سوورپانه وه که ی ته واو نه کرد و گه رایه وه. ته ماشای ده وروپشتی خۆم کرد، دیتیم چۆلوهۆله و هیچ که سیکی لى نییه. ده شتیکی کاکى به کاکیه، به چهند ته پۆلکه یه کی نزمی کهم داروبار ده و دراوه. ته نانه ت له ئاسۆیشدا هیچ خیهوت و بینا و شوینه واریکی مرۆف نه ده بینرا. ئه وه ته به زه وق و سه ليقه ی هیستره کهم چهند سه عاتیکه له پێگه ی گه شتیار و پێبواران لامان داوه. به در وازی له په خنه و گله بی هیتابوو، به لام سوودکین هه ولی دا له مه ترسی ئه و شوینه ئاگادارم بکاته وه. راستیه که ی، ئه منیش ترسی ئه وه م هه بوو دواى ترازان له پێگه ی موسافیران، له سنووری فه ره نگان بکه وینه جینه کی وا، نه زانین کوییه و چۆنه... به لام پشتم به خوا به ست و بریارمدا به گویره ی پێگرتنی هیستره که برۆین. ئاخه نا هه قم نه بوو، ئه و هیستره زۆر پێناس بوو. نه سه ره هیچ شاخیکی خستین و نه له هیچ

نیھالیکدا سەرھولیزی کردینەو، بەلکە تا گەیشتینە ئێرە، بە
راستەپیتیکی خۆشدا ھیتاینی.

بەدر و سودکین تەماشایەکی منیان کرد، وەک ئەوێ چاوەرپی
بپاریکی من بن. ئی چۆن دەلوئی لە جییەکدا بمینینەو، کە نە ئاوی
لینە و نە تیشوو، بەدەر لەمانەیش، ھێچ شوینەواریکی مرۆبیشی
پتوھ دیار نییە. ھەرکە خۆریش ئاوابوو، جپ و جانەوەر لە لانەکانیان
دیتە دەر و ئەو سئ سۆفیە شەکەت و کەلالە و بی چەکانە، لیک
دەکیشنەو. کەوتمە باری بیرکردنەو، لە ھێستەرەکەم ھاتمە
خوارەو و پۆیشتم. بیرکردنەو و تیزامان لەو بارە، درێژە کیشا،
بەدریش لە ولاخەکە ی ھاتە خوارئ، ئەو پتستەبزنە ی پشتی خۆی
پن پچابوو، فرییدایە خوارەو، بۆ سووککردنی پشتیشەکە ی، بەدەم
سووکە نالەنالیکەو، لەسەری پالکەوت. سودکین لە تەنیشتی
ھەلتروووشکا و سەری خستە سەر ئەژنۆی، قاچەکانی لەژیر
جلەکانیدا بە دوو دار دەچوون، کە ختوھتیا ن بەسەردا ھەلدرابیت.

تەماشای چاوەکانی ھێستەرەکەم کرد، وەک ئەو کاتە ئاسایی
بووبوونەو، کە لە پتی ھەلب بۆ دیمەشق دەچووین. بۆ ئاسایی
نابنەو؟ خۆ ئەوان تازە کاری خۆیان بەجئ گەیاند. ئیستە من
دەبیت بپاریک بەدەم و چاوەرپی ئاماژە یەکی دیکە بم. دەمیک بە
دەوری خۆمدا خولامەو، کەلکی نەبوو. لە شویتنی خۆم دانیشتم، لە
سەرسووپکی بترازی، ھێچی دیکەم دەستتەکەت. نە ھیمایەک، نە
دەنگیک، نە تەمومژیک، لە کۆتاییدا بپاری خۆم دا:

- گەرەکە من و سودکین بچینە سەر ئەو تەپۆلکە بەشکم ئاواپییکمان
لئ دەربکەویت. بەدریش با لای ولاخەکان بمینیتەو. سودکین ھەستا
و لغاوی ھێستەرەکانی بە پەتیک لیک بەستەو. بەدریش لەسەر
گازەرای پشتی کەوت. بەرەو سەر تۆپۆلکە ریکەوتم، بەدریش
کوندە ئاویکی بەدوامەو ھەلگرتبوو. دوا ی کەمیک گەیشتینە سەر
تەپۆلکەکە، ئاماژەمان بۆ بەدر کرد، بەس ئەو ھێچ ھیمایەکی بۆ

نه کردینه وه. پرووی دیکه‌ی ته‌پۆلکه‌که، وه‌ک هیی لای ئیمه چۆل بوو، هەر ده‌لئی خوا هه‌موانی له‌وئ به‌هیلاک بردووه. بایه‌کی سارد هه‌لی کرد، هه‌والی هانتی ئیوارهی پیداین و له‌ناله‌باری و نارێکی شوینی مانه‌وه‌ی شه‌ویش، ئاگاداری کردینه‌وه. باشتر وایه بگه‌رئینه‌وه پنی پئیواران، له‌جیگه‌یه‌ک بمینینه‌وه خه‌لک به‌ده‌ورمانه‌وه بیت و درنده‌یش زات نه‌کات په‌لامارمان بدات. بۆ به‌یانیش هەر خوا خۆی ده‌زانی چی ده‌کات. ئه‌وه‌م بۆ سوډکین باس کرد، ئه‌ویش سه‌ری په‌زامه‌ندی له‌قاند. ورده‌ ورده‌ هاتینه‌ خواره‌وه، هینده‌م زانی سوډکین هاواری کرد:

- ئه‌وه‌ته!

به‌په‌نجه‌ی دۆره‌دریژه‌ ئاماژه‌ی ده‌کرد، به‌لام راستیه‌که‌ی جگه‌ له‌ چهند ته‌پۆلکه‌یه‌کی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌و ته‌پۆلکه‌ی به‌سه‌ریه‌وه وه‌ستابووین، هه‌چی شتیکی دیکه‌م نه‌بینی. سوډکین په‌نجه‌که‌ی ده‌ه‌ژاند، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌مه‌ پرێه‌وی بینین پوونتر بکاته‌وه و باشتر وه‌سفی شوینه‌که‌ بکات:

- ئه‌و به‌رده، ئه‌و لیژاییه، گه‌وره‌م! ده‌بینی؟

- سوډکین چی ده‌بینی؟

- ئه‌مه‌ ئه‌شکه‌وته، یان خانووه!

- تو له‌مه‌ دلنیای؟

- به‌لێ. قوربان! تو لیژبه‌، من ده‌چم ئه‌و ناوه‌ به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه و ده‌گه‌ریمه‌وه.

- نا، به‌یه‌که‌وه‌ ده‌چین.

له‌لایه‌کی دیکه‌ی ته‌پۆلکه‌که‌ چووینه‌ خواره‌وه، ئیتر به‌در له‌به‌ر چاوانمان گوم بوو. دوا‌ی نه‌ختیک پویشن پوانینه‌که‌ی سوډکینم بۆ پوون بوویه‌وه. ته‌پۆلکه‌ شه‌به‌قینکی تیدا بوو، نیوه‌ی به‌به‌ردیک گیرابوو، نیوه‌که‌ی تریشی به‌گیاوگۆل و لکوپۆبی داروبار

دایوشرابوو. رینک به ره و وی رویشترین. گویمان له چه‌پی سه‌گیک بوو، سودکین گوتی:

- نه‌وه بوئی کردووین... ده‌بن سه‌گی شوانه‌کان بیت. له‌کوتاییدا له‌کن ده‌رگه‌ی ماله‌که وه‌ستاین، گویمان له‌ترینگه‌ی قاپوقاچاخ و چرپه‌چرپی مرؤف بوو، له‌نزیک ریزه‌وه‌که وه‌ستاین و به‌ده‌نگیکی به‌رز هاوارم کرد:
- سه‌لاموعه‌له‌یکوم...

که‌سینک به‌جلیکی شروشیتالی سه‌رقول دراو، به‌سه‌ری کوت و ته‌ویلیکی لوچاوی، به‌دوو نه‌بروی چر و تیکنالقاو، به‌ده‌موچاویکی خرکه‌له و بازنه‌یی، هاته‌ده‌روهه. ریشی پان و دریزی، ته‌واوی سینه‌ی دایوشی بوو. سه‌رباری پشتکوروبیه‌که‌ی، هینشتا شانوشه‌پیلکیکی پانی هه‌بوو. به‌ده‌ستیک ته‌شتیکی بچوکی به‌تال و به‌ده‌سته‌که‌ی دیش دارعه‌ساکه‌ی گرتبوو. لیمان نزیکبویه‌وه، ویستی بمانناسی:

- وه‌عه‌له‌یکوموسه‌لام...
زیاتر لیمان نزیکه‌که‌وته‌وه و لیم پاما، منیش به‌ره‌و لای چووم و ته‌ماشای سیما و روخساریم کرد. بۆ ماوه‌ی چند چرکه‌یه‌ک، بی نه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک له‌ده‌مان بیته‌ده‌روهه، سه‌یری په‌کترمان کرد، له‌پاشا گوتم:

- نه‌و که‌سه‌ی پیم وایه‌تویت، خۆتی؟
وه‌لامی نه‌دامه‌وه. وه‌ک نه‌وه‌ی شتیکی گرنکی بینی بیت، ده‌سته‌کانی به‌عه‌سا و ته‌شته‌وه‌راوه‌شانندن، بزه‌یه‌کی فراوانی کرد و گوتی:
- موجی!

باوه‌شمان به‌یه‌کدا کرد، سودکین سه‌ری له‌و که‌ینوبه‌ینه سوورپمابوو، وه‌ک پروداویکی خه‌یالی وابوو، که‌له‌به‌رده‌میدا پرووبات. لیکدالی‌کدا نه‌سرین به‌سه‌ر پرووی نه‌و پیاوه‌دا ده‌هاتنه‌خواره‌وه، پاشان به‌کرنووشدا که‌وت، دواتر دیسان هاته‌وه و بۆ ماوه‌یه‌کی زورتر له‌

باوهشی گرتمه وه. تووند قۆلی گرتم و به زهرده خه نه یه کی گریانای
 له پروم پاما. منیش به وردی ته ماشای سیمام کرد و هه ولم دا ئه و
 رینگه به ببینه وه، که زه من تیندا تیه پیه. پاشان دهستی منی خسته
 ژیر ههنگلی خۆی و منی برده نیو ئه شکه و ته که، که به ئاسته م جیی
 دوو که سسی تیندا ده بووه وه. له وه نه ده چوو ئه و پیاوه سوودکینی
 بینینیت، یان ئه و شته کتوپره وای لی کرد هیچ که سسیکی دی نه یه ته
 به رچاو و له بیرری بچیته وه، که که سسیکی دیش له وی هه یه. ئاوریکم
 له سوودکین دایه وه و داوام لی کرد برواته وه لای به در و بیهینیت،
 ئه و به پری که وت و منیش لای ئه و پیاوه پروونیشتم، هیشتا چاوه کانی
 پر ئاوی ئه و فرمیسکانه بوون، که له نیو پرووی لوچاوی و پرسی
 پریدا، رچکه یان به ستبوو.

- لیره چی ده کهیت؟ به ته نیا ژیان به سهر ده بهیت؟

- به ته نیا؟ نا، ئه و کاته ی له نیو ئیه بووم، ته نیا بووم، به لام ئیسته
 خوا له که له.

ئهمه ی گوت و به هه لچونیکه وه ته ماشای ده و روبه ری کرد، وه ک
 ئه وه ی به دوا ی شتیک و نبوودا بگه ریت. بریک چیلکه و دار له
 سووچی ئه شکه و ته که دانرابوون، هه ستا و چوو بۆ لای ئاگردانیک
 سیخناخ و لیوانلیو له مشکی و خۆله میتش. ئاسه واری ئاگریک، که
 چه ندان جار داگیرسابوو و کوژابوو وه. پاشان چوووه کوخه که و
 تووریک هیتا و له به رده می دانام، پاشان گه رایه وه و بریک ئاردی
 له نیو ته شتیک هیتا، به جه ره یه ک ئاوی پروو کرده نیو و دهستی به
 هه ویرشینلان کرد. پیم گوت:

- ئه ی ئه و کاته ی له که له ئیمه بوویت، خوات له که لدا نه بوو؟

- خوا له هه موو جیکه یه که، به لام ئیه له منتان شار دبوویه وه.

- له که یه وه له و خه لوت و گوشه نشینییه دایت؟

پیکه نی و به لوتفه وه دهستی به ریشیدا هیتام و کوتی:

- هه ر له و کاته وه ی، که هه موو ریشت ره ش بوو.

پیشی کورتیلەى خۆم گرت و بە شەرمەوہ بزەيەکم کرد و گوتم:
- کەسوکار و خزموخویشت وا دەزانن مردوویت.

- ئەى تو؟

- چەند جارێک بە دەم نوێژ و نزاوہ تۆم دیوہ، بەلام لە سیمما و
ئادگارەوہ نەمناسیەوہ.

- منیش تۆم بەسەر هینستریکەوہ بینی، وەلى نەمتوانى سیمما
بناسمەوہ.

بە بەردەستى ئاگرى کردەوہ، فووی لە پووش و لکی بچووک کرد
تاکوو ئاگر لە چیلکەکان بەربوو و داگیرسا.

بە بیدەنگى دانیشت و تەماشای منى نەکرد، ترس و ملکەچى خوا لە
رووی دەدرەوشانەوہ. ئینجا گوتى:

- هەستە نیشات بە دەم...

لەگەلى چوومە ئەشکەوتەکە. لەوئى دەرگەيەکی بچووکى دارین
هەبوو، کە کردیەوہ، ژووریکى بەردین بوو، بەرزىەکەى بەقەد
قامەتیک و، درێژىیەکەى بە ئەندازەى کړنووشبەردنیک و پانییەکەى
هیندەى شونى دانیشتینک دەبوو. هیچ کلاورقۆژنە و پەنجەرەيەکی
بۆ هاتنەژوورەوہى تیشکى خۆر، نەبوو. بە پۆژى پووناک، تقوومی
تاریکی بووین. دەرگەکە بە دیوی ژوورەوہ، دۆریخیکی دیشى
هەبوو. پنى گوتم:

- لێرە خەلوەت دەکیشم.

- بەلام خەلوەتکیشى خوا ئەو مەرچەى ناویت.

- بەلام بزانه پچراندنى پێوہندى لەگەل خەلکدا ئەوہى گەرەکە.

- نا، پچرانی پێوہندى خەلکیش ئەوہى ناویت! ئەولیاکان لە مال و
بازار و دووکان و مزگەوتەکان خەلوەت لەگەل خوا دەکەن.

بزەيەکی کرد و بەرەو ئاگردان گەپاینەوہ، گوتى:

- ئاخەر ئەوان ئەولیاى خوان، نەک من! من دەزانم دەروونى من تەنیا
بەم جۆرە پاقر دەبیتەوہ. بۆ زانیاریشت، ئەوہ تۆ سالە موحاھەدە و

ململانیی دهرروونم دهکهم، کهچی ئهوه چهند مانگیکی کهمه توانیومه خهلوته بهدهست بیتم، ههموو ئهوهی پیشتر ریازهی دهرروون بووه.

- چی له خهلوتهی خۆت فیزبوویت، پیم بلئی؟
به رهو ههویره که گه رایه وه، بریسکهی ئاگره که له دهموچاوی ده دا،
ئیتو رهیش نزیک ده بووه وه:

- به لئی، نوسال لیره گوشه نشینیم کرد تا کوو له شه پ و لومه و خراپه ی خه لک به دوور بم، که چی به ئاواتی دلم نه گه یشتم. پوژیک بیرم له وه کرده وه، من بویه لیره خۆم گوشه گیر کرده وه تا کوو ئه وان له شه پ و ئاشووبی من پاریزراو و بن زیان بن، به مه دلم زور خوش بوو. ههر له و کاته وه، وازم له گوشه گیری هیتا و دهستم به خه لوه تکیشان کرد. برام خه لوه به رزترین پله ی گوشه گیری به. خه لوه تۆقه لامی گوشه گیری به.

که باسی خه لوه ی کرد، به خیلیم پی برد، بی ئه وه ی ههست بکه م،
چاوه کانم پر گریان بوون، گوتم:
- ده ی زیاتر بۆم باس بکه.

دهستی له هه ویرشینلان هه لگرت و چوارمه شقی دانیشت و ته ماشای
ئاگره که ی کرد و گوئی:

- ته واوی ته مه نم له ژیر چپنووکی وه همدا ژیاوم. تا له نیتو ئه و
ئه شکه وته دا خه لوه تم له گه ل خوادا نه کرد وه هم نه هاته ژیر پکیفم.

گاویک خامۆش بووین، ته نی دهنگی قرچه ی ئاگر و سمی هیستران،
که به در و سووکیین به ره و لامان ده هاتن، ده که وته بهر گویمان.
زوری پینه چوو، هه رتک هاتن، سووکیین وهختیک بینی هه ویر له ده و
ئاگره له نیتو ته شتیک دانراوه، خیرا به ره و ئاگره که چوو و په نگره کانی
گهش کردنه وه... به لام به در هاته پیش و سللوی کرد. بهر له وه ی
ته وقه له گه ل پیاوه که بکات، به زهقی لئی پاما و قسه ی له قورگدا
گیربوون. ماوه یه ک له بزاو که وت، ته نانه ت و امانزانی له هه ناسه دان

کهوت. له بهر زیډه سه سه سامبوون خه ریک بوو بگریت، ئیمه یش له قاقای پیکه نینمان دا. دانیشت و قاچه کانی دریژکردن، به بیده نگی و خاموشی، چاری به نیتوماندا گنړا.

"خەسارەت ھەر روو دەدات، خەم ھەر دەپتتە مېوانمان"

ئىبن عەرەبى

ھېشتا خۇر نەگەببۇوھ تاقى ئاسمانى، نىسى لە خوارەوھمان گوم نەبووبو، لە بەعلەبەك بەسەر يەكەم مېوانخانەى پېيوارن ھەلبووين. پاش ئوھى خەلىفە يەعقوبى كورپى يوسىف نوپۇزى بەيانى بۇ كردين و بە چاوى پىر گريان و دلى خەمبارەوھ، خواخافىزى لى كردين، لەگەل خۇرەلاتن بەرىكەوتىن چەند سەعاتىك رۇيشتىن، لەو چەند نىشانە كەمەى بە وردى بۇى باس كردين، مەندەھۇش بووين. دواى چەند رۇژىك رۇيشتن، ئوھ يەكەم مېوانخانە بوو رېكەوتى بكەين. ھەر لەگەل ئوھى بەدر ئوھ مېوانخانەيەى بىنى، يەكەوراست ولاخەكەى بەستەوھ و بەر لەمن چووه ژوورەوھ، كە پېشتەر ھەمىشە لەدواى منەوھ بوو. لاي حەوزى پېشۇرىن دانىشت، دىرگودالى لە پېتەكانى ھىنانە دەر. ھەموو خۇمان شۇرد و بە زەيت جەستەمان چەور كرر. سودكىن جەكانى گلدایەوھ و خستىنە نپو حەوزى جىلشۇرىن. پاشان بۇ نالكردىن ھېستەرەكەى، بردمىە لاي تاقمى نالبەندان. دواى خۇراوا، لەگەل چەندان رېيوارى دىكە لەسەر خوانىكى گەورە دانىشتىن، شۇرپا و نان و بىرىك گۇشتيان بۇ دانان.

دوای ئه وهی خاوه نی میوانخانه پئی گوتین بو میوانخانه که ی تر، تا دهگه نه (محروس) —ه ی دیمه شق، نو تا ده پوژی دیکه دهخایه نیت، برپارمان دا لانیکه م، دوو شهو بمیتینه وه. میوانخانه جمه ی دههات. له ژووره که ی مه چوار که سی دیش هه بوون، سه ره تا له شینوه و ههینه تیان و امانزانی موسلمانن، به لام که قسه یان کرد، ده رکه وت مه سیحین. به عه ره بییه شرپ و ره کیکه که یان گوتیان له ئه نتاکیاوه به ره و ته رابولوس ده پوژین. به یانی پوژی دواتر پوژاکی عه ره بی و کلاوه کانیان داکه نندن و پوژکی ته سکیان ده به رکردن و قایشی پیستییان به سه ره وه به ست، به سه ر شالی پشتی یه کیکیان سه لیبیک ی پان شوپ بوو بووه وه. له و کاته دا خاوه نی میوانخانه که، که که سیک ی گرگنی به خووه بوو، هاته ژووره وه، به تینی گری ئاگری فرنی، ده موچاوی سوور هه لگه رابوون. به در له باره ی جلگورپی مه سیحیه کان پرساری لی کرد، راسته وخو وه لامی دایه وه:

- هه موو ئه وان له ترسی کوشتییان به دریزایی رینگه به جلی موسلمانان خو یان ده شارنه وه.

و شه ی کوشتن به در ی هه راسان کرد، به ده نگیک ی گه وره پرس ی:

- کی ده یانکوژیت؟

سو دکی ن، که وه ک ئه م ترسی لی نیشتبوو، گوت ی:

- چه ته و رینگر. ئه وان ه ی له وان نین.

خاوه نی میوانخانه که دو پارچه نانی نیو سه له که ی له نزیک من دانا

و ئینجا سه به ته به تاله که ی هه لگرت و به ده م پویشتنه وه، گوت ی:

- چه ته و رینگر لیره نین. چه شیشخوره کانن، ته نیا مه سیحیه کانیش ده که نه ئامانج.

به در ئاهیک ی خو شی پندا هاته وه و به هیمنی دهستی به خواردنه که کرد. ته ماشای پیته کانیم کرد، بینیم برینه کانیان هیتشتا چاک نه بوون و خوینیک ی که میان لی ده چورپته وه. ده ستم پندهینان ره ق و ئاوسابوون، پیستیان وه ک به ردی لی هاتبوو. خستنه نیو کوشم و

به خه جاله ته وه ویستی لایان بهریت، تووند گرتنم. دهستم پیداهینان و سورپه تی یاسینم خویند. هیوربوویه وه و به نارامی و هیواشی نانی خوارد. سوورپه ته کم ته واو کرد، نهختیک خوینیم سرپیه وه، ههستم کرد ههست به وه ناکات که دهست به برینه کانی داده هینم. قونجرکیکم له پاژنه ی پنی دا، ههستی به هیچ نه کرد و خوی سل نه کرد. ترسام، تمام خواست شتی وا پرو نه دات. به لام پروی دا. هینستا نه گه یشتبووینه مه له تییه، دوا ی پینج ههفتان، پنی راستی بوو به پارچه گزشتیکی رهش و، خوینی تیدا نه ما، له ریگه به دوا ی خویدا دهیکیشا. به در ریگه ی نه دا پزیشک لئی بکاته وه، تاکوو ته واوی قاچه که یشی مرد. له کوتاییدا له سر نه و پارچه داره پالکوت، که سه ره تا رازی نه بوو پزیشک قاچی له نه ژنوو به چه قو، یان مشار بپرته وه. پاشان به ئاسنیک داخی کرد، به در چند سه عاتان بیهوش بوو، من ترسی مردنم لئی هه بوو، بیرم له وه ده کرده وه چون ده کروی بیی نه و بزیم؟ به لام باش بوو وه خه بهر هاته وه، دهستی به ورینه کرد و گریا. وهک نه وه ی له شتیک پهست و بیزار بوو بیت و نه شزانیت چیه، له کاریک تووره بیت و دهری نه بریت.

" نارامگرتن نه گهر سكالای حالت به رهو خوا نه بات، رهنج به خه سار ده بی "
 ئین عه ره بی

به دریژی پوژانی دوی قاجیرانه وی، به سه روکاری به دره وه بووم و تیمارم ده کرد. بهر لهو، له خه وه لده ستام و خواردم بو چن ده کرد، پاشان دامد نیشاند و به دممه وه ده کرد. سودکین قیاسی بالای گرت و چوو له لای دارتاشی گه رهک، گوچانیکی بو دروست کرد. برینه که ی چاکبوه وه و زور به باشی دهیتوانی به گوچانه که ی بروات، به لام هرگیز نه گه رایه وه دۆخی جارانی. پوژ دوی پوژ، تووریه ی و بیزاریه که ی ده بووه خه م و خه فهت. به رده وام شیرزه و بیرئالوز بوو، بیده نگ و خاموش بوو، مه گه ر من وه قسه م هینابا. به در له نویژی ههینی، بو هیچ جیگه یه ک له گه لمان دهرنه ده چوو. ژماره یه ک دۆشه کی له سووچیکی ژووره که ی دانابوون. یه کیکانی له بهر پشت دهن، له سه ر دانه یه کیان قچه که ی تری دریز ده کرد، له سه ر ه یی سییه میان شانی ده دایه وه. له به رده میشی میزیک ی بچووک دانرابوو. راستیه که ی، هیزی قچی له ده ستچووی، بو دهسته کانی گه پاره، خوری ده رست و لیفه و قه میسی لی دروست ده کرد. دۆلابی که لوپه لی ده تاشی و دهینه خشان. پاشان به سه ر نووسینه وه ی کتیدا، گوشه گیر بوو. کاغه زمان بو دهینا و ئەم کتیب

و ئەو كىيى دەنوسىيەو، تاكوو دەستەكانى پەش ھەلدەگەپان. خانوويەكمان بەكرى گرت، ديوارەكانى بە بەرد دروست كرابوون، سەرى بە قرمىد گىرابوو، ستووندىيەكى دارىنى درابوو بەر. لە ھەرگەو بە چەند رىچكەيەكى تەنگ و تەسك دەگەيشتى، تەنى يەك كلارپۆژنەى بۇ ھاتنە ژوورەوھى تيشكى خۆر ھەبوو. لە كۆتاييەكەيشى ھەوشەيەك ھەبوو، دواتر كردمانە باخچە. دواى دوو مانگ لە گەيشتمان، ھەرزى زستان ھات، بەدرم لە گەرمترين ژوور دانا، ئاگردانىكى مسييم لەنزىك دانا، دووكەلەكەى بۇ ھەوشەكە ھەردەچوو. لە شەو زۆر ساردەكانى زستان، دوو چىن ھەسىرمان، لە ژوورەكەى رادەخست و ھەموومان لىي دەخەوتىن. ھەرچى پەردە و ليفىك ھەبوو بەسەر خۇماندا ھەلدەكيشا. بەدەم نالەنالى بەدر، كە بەھۆى سەرماسۆلەوھ ئازارى قاچەكەى چەند قات دەبوو، دەخەوتىن. لە يەكىك لەو شەو ساردانەى زستان، ئىسحاق لە ھەرگەى دا. بەر لەوھى سلاو بكات بە بۆلەبۆلەوھ گوتى:

- بە نھىنى ھاتوويە ولاتەكەم و پيشم ناليت؟
تووند لە باوھشم كرد و پىكەنيم:

- بە پۆژى پوون، لە ھەروازەى شار ھاتوويەتە ژوورەوھ، نەك بە شىوھى پەنھان و شاراوھ. رىگە بۆ لای تو نەبوو، ئاخىر دنيايەك ھەزىر لەنيوانماندا ھەبوون.

ئىسحاق ھاتە ژوورەوھ و لە دەورى بەدر دانىشتىن، كە بەدرى بەم ھالە نالەبارە بينى تووشى شوک بوو، لەتەكەيەوھ دانىشت، ھەولى دا بەسەر ئەسرىنەكانيدا زال بىست و دەم بە مژدە و پىكەنين بىت، بۇ ئەوھى بارى خەموخەفتى بەدر قورستر نەكات. لىم پرسى:

- ئەحوالت چۆنە؟

- بەردەوام موسافىرم، بە كەمى نەبىت، دارەسای گەپىدەيم دانانيم.
- بەرەو كوئى؟

- که پره تیک ده چمه به غدا بۆ لای خلیفه، جاریک ده چمه خزمت ئیمپراتوری (نیقیه)، جاری واهیه ده چمه لای مهلیکی حله ب. یان ده رومه لای شاژنی (جورجیا)، پاشان به هه گبهی پر له نامه و هه وال ده گه پیمه وه لای حه زره تی سولتانمان له قونیا. نه و تاکوو دلتیا نه بیت، که له گه ل هه موویان نیوانی خوشه و پیوه ندیی باشه، ئوقره ناگریت.

- نه وه بۆ نه و زور له شه ریک باشتره، که نه ئالای تیدا بشه کیته وه و نه هیچ که لکیک به دهسته وه بدا.

ئیسحاق هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و قاچه که ی دریزکرد و گوتی:
- شه ر حه لی نییه. ئیسته سولتان خه ریکی کۆکردنه وه ی سوپایه بۆ نه نتالیه، بریاره خوشی بچیت.

- تویش ده چیت؟

- نه خیر. من به ره و به غدا ده چم. سولتان داوای له خلیفه کردوه هیندیک شیره کوری بۆ بنیریت، خانه یه کیان له قونیا بۆ دروست بکه ن.

- چ کاریکی پین؟

- ئیسحاق به گالته وه پیکه نی و گوتی:

- موچی چیه پرسیار له مه ده که یته؟ دیاره نه چوو یته بازاره کانی مه له تیه و جوره ها خه لکت نه بینیه؟ له نه نازول وه ها تیکه ل و تیکئالقاو، ره چه له ک و ریباری هیچ که سیکت بۆ روون نابیته وه.

- ئاخه کاری گه نجان به مه چیه؟

ئیسحاق شانی خوی راته کاند، وه ک نه وه ی وه لامه که ئاشکرا بیت:
- خه لک به م هویه وه سه رباز له نیو سوپای سولتان کۆ ده که نه وه، مواهیدی ئیشکر و ولاتپاریز به دهنگیانه وه ده چن.

به بزه وه سه ریریکی ئیسحاقم کرد و پینم گوت:

- دیوانی سهربازی، توانای چاردانی خه لکی بۆ جیهاد و سوپا ههیه. ئەو گه نجانەیش سهرباز نین، ئەوان تاقمێکن ئیمانیاں به خوا هیناوه و خودایش پینوینی کردوون.

- سولتانیس هەر له بهر ئیمان و هیدایه ته که یان دهیه ویت په لکتیشیان بکات.

پینکه و راست سهیری ده موچاوم کرد و گوتم:

- ئینجا پیت وایه ئیمان و هیدایهت به خواردنه وهی ئاویکی سوور و پۆشینی جلی ئەو گه نجانە، وهک له بهغدا وا دهکەن، بهدی دیت؟

ئیسحاق سهری به خۆیدا بهردایه وه و بیدهنگ بوو، پشتم به دیوار دا و چاوه پوانی وهلامی ئەو بووم، دواى تاویک، گوتی:

- موچی تو راست دهکەیت، بهلام ئەمن قاسیدم، قاسیدیش ته نیا پروونکردنه وهی له سههر شانە. راستیه کهی سولتان دهیه ویت ئەو تهرزه گه نجانەى له بهغدا هەن، له قونیايش هەبن. بتوانن له بری ئەوهی گه نجانى قونیا بیسوود له پینگه و کوچهکان بسوورپینه وه و خه لک ئازار بدن، بۆ جیهاد سازیان بکەن.

پاشان چاوه پر چه سره تهکانی بهرزکردنه وه و گوتی:

- قسهی ههق ههه ئه وهیه من بۆم کردی. خپرکردنه وهی سوپا هینده ئاسان نییه، با ههه چهند سولتان بهخشش و مووچه و دهستکه و تیشیان بۆ زیاد بکات. هه موو دوژمنه کانیسی به وینهی ئەو خۆیان ساز و تهیار دهکەن، له ماوهی یهک سهعاتدا دۆخه که ئاوه ژوو ده بیهته وه، په لامار ده بیهته پراکه پراک و هه له اتن. خه لک له سوپادا تیگه له بوون، له یهک فیرقه دا سهربازی عه ره ب و بولگاری و ئه رمن و رۆما و که ره جی هەن، به شیکیان له دوو ریز و دوو لیوادا شه پریان کردوو. ئینجا ده بی کێ متمانه به سوپایه کی و هه بکات؟

ئیسحاق چاوه پوانی پروونکردنه وهی منی له باره ی قسه که یه وه نه کرد، به لکه له ناکاو وهستا و پاشان گوتی:

- دهبی من برۆم. له نێو بارهکه مدا دیاری کرانبه ها له سولتانه وه بۆ خهلیفه نیردراون، دهبی بهر له وهی تاریکی داییت، ته سلیمی کوشکی والییان بکه م.

ئاوڕیکی له به در دایه وه، که گوئی له قسهی ئیمه گرتبوو، به سه ر پرووشی، بزه یه کی خه مناک له نگه ری گرتبوو. باوه شی پیندا کرد و نێوچاوانی ماچ کرد، پاشان منی شی له باوه ش گرت و خودا حافیزی لئ کردم و گوئی:

- له گه رانه وه مدا، به مه له تیه دا ده برۆم.

- به خێر و خو شی برایه که م.

سودکین له ده رگه به ری کرد، کاتیک گه رایه وه، پیم گوئ:

- کاغه ز و قه له میکم بۆ بیته.

ئه وهی داوام کرد، سودکین بۆ هیتام، چوارمه شقی دانیشتم و داوای یارمه تیم له خوا کرد و ده ستم به نووسین کرد: "به ناوی خوای به هیز و مه تین، ئه و خوایه ی که گه نجانی بۆ ئه شکه وت نارد، زۆر له ده ماری بناگووییان نزیکتره. پاشان، له و باسه دا ده مه ویت گه نجان بناسینم، پله و پایه یان بخه مه روو، چینه کانیا ن باس بکه م و نه یینی که سانی جوامیر و سه رده سه ته کانیا ن بنووسمه وه."

"حیکمت نه گهر دادوهری پئی نه کرا، نابیتته جیتی هومید"

ئین عه ره بی

به یانییهک بۆم ده رکهوت، که پتویسته ئیتر نیشته جی بین و چیتر به ملاولادا نه پۆین. تازه مادهم هاوه له کهم به یهک قاچ مایه وه، سه فهر و پویشتن، هینده سینا نییه، ئه وه ته هاوژینه که یشم له ماردین که یشته. په نجا ساله ی ته مه نیشم وهک ژهنگ له سه ر جومگه کانم نیشتووه. دوا میخیشم لیزه له جیگه یهک، چاوه پیم دهکات. به راورد به نووسین، سۆزی که شتکردنم خهفه بووه. هه موو شتیک له مه له تیه ئاماژه ی مانه وه مان بۆ ده که ن: زستانی سارد، که وای لی کردووم گوشه گیر بم، بۆ نووسین و کتیبیدانان له ماله وه لی بپریم. شه وه دریزه کانی، وام لی ده که ن حه ز به نوێژکردن بکه م و خه لوه ت بیه ستم. هه روه ئه و چهند عه ره به ی لیزه هه ن، که به هۆی پینچه ی که وره و سیمای که نمییان ده ناسرینه وه، هیمای مانه وه م بۆ ده که ن. فاتیمه یش دووگیانه و سکی خربووه، ئه مه یش ئاماژه یه که بۆ نه پویشتم.

راستییه که ی ئه من فاتیمه م خۆش ده ویت، ناشزانم ئه و منی خۆش ده ویت، یان نا. له چاوه کانیدا شتیک هه یه ده لیت هیشتا ئالووده ی عیشقی شه هیده جوانه مرگه که یه تی. ئه و که نجیک بووه له شلکه و

هه‌ره‌تی لاویه‌تیدا بووه. ماده‌م له پیزی ئەو سه‌ربازانه‌ی مه‌لیکیش بووه، که بۆ کاری تایبه‌تی خۆی په‌وانی کردوون، ده‌بی به‌ژن و قیافه‌یه‌کی رینگ و جوانیشی هه‌بوو. که چی ئیسته له‌گه‌ل که‌سیکی له‌ر و کزۆلی وه‌ک من ژیان به‌سه‌ر ده‌بات، که قژی پێشه‌سه‌رم رووتاوته‌وه، لاجانگه‌کانم سه‌پی بوون. له‌ کاتیکدا ئەو، هینستا سی سالی تینه‌په‌راندووه. قژی درێژی، وه‌ک هه‌ی له‌یلای عاشقه. وه‌ک ژنانی مه‌که‌کیش، په‌نگی پێستی گه‌نمیه. ئەندامه‌کانی هینده ورد و جوان و رینگوپینگن، ده‌لی له‌گه‌ل ته‌مه‌نی ئەودا گه‌وره‌ نه‌بوون.

له‌وه ناچیت وه‌لامی پرسیا‌ری خۆشه‌ویستی، هه‌چ چتیک له‌وه دۆخه‌مان بگوریت. هه‌مووشتیک زۆر ئاسایی ده‌روات، وه‌ک ئەوه‌ی ده‌ستی ژیان هه‌ما بۆ سینه‌م و ئەرزى مه‌له‌تییه‌ی سه‌وز بکه‌ن. فاتیمه له‌ باخچه‌ی مالمان خیار و ته‌رۆزی و پاقله و که‌ره‌وزی چاندبوون. ئەو دارقه‌یسییه‌ی چاندمان، به‌ ماوه‌ی شه‌ش سال گه‌وره بوو، نسینی بۆ کردین و به‌ری دا، ته‌نانه‌ت له‌ پتویستی ئیمه‌یش زیادى ده‌کرد، سوودکین ده‌بیرده‌ مزگه‌وت و به‌سه‌ر هه‌ژار و دیوانانیدا ده‌به‌شیه‌وه.

دوای چه‌ند مانگیک ئیسحاق به‌سه‌رکه‌توویی گه‌راپه‌وه، تاقمیکی هه‌رزه‌کاری بۆ مه‌شوق و فیرکردنی مندا‌لان هینابوون، هه‌روه ده‌سته‌یه‌ک مامۆستايشی هاوردبوو تا له‌ مزگه‌وته‌کاندا وانه‌یان پێ بدنه‌وه. ئیسحاق هات لای من نانی خوارد و گوتی له‌ مه‌له‌تییه ده‌مینه‌وه، چونکه سولتان به‌رپه‌وه‌یه و ده‌یه‌ویت غه‌زوی ئه‌رمه‌ن بکات. دوای چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک، مه‌له‌تییه‌ی بچووک، به‌هۆی سوپا و ده‌ستوپه‌وه‌ندی سولتانه‌وه، که‌وته ژاوه‌ژاو.

وه‌ک سوودکین بۆی باسکردم، سولتان به‌ سواری ئەسه‌پکی پۆمی پشت و پاشۆل گه‌وره، به‌نیو خه‌لکدا ده‌سوورپه‌ته‌وه. خه‌لکه‌کیش تا‌کوو سولتان ده‌گاته‌وه شوینی هه‌وانه‌وه‌ی له‌ کۆشکی والی، وه‌ک گوزارشکردن له‌ خۆش‌حالی خویان، گۆل ده‌خه‌نه ژیر سمی

ئەسپەكەى. ئەو بەيانىيە ئىسحاق لەگەل سولتان دەرچوو، ھەم دەرسى پۆژانە و ھەمىش قسە و باسوخواسى شەوانەمان لە كىس چوو.

ھىشتا زۆر بەسەر فىراقەكەماندا تىنەپەرىبوو. ھەر چوار پۆژىك دەبوو سولتان گەيشتبوو، ئىسحاق لەگەل ئەمىرى دەویتی سولتان ھات، ھەك جەنگاوەرىك لە مانۆرى سەربازىدا، لەبەردەم و ھەستا، نامەيەكى دەرھىتا و كردیەو:

- گەرەم مەولانا موحىەدین، سولتان (عیزەدین كەيكاس) داواى كردوو ئەمەق لە مەجلىسى ئەو ئامادە بىت.

ئىسحاق بزەيەكى كرد، ھەك بلىی لە بانگھىشتەكەم حالىيە. منىش رەزامەندىي خۆم بە ئەمىرى دەویتی راگەيانەد و پۆیشت. تەنیا ئىسحاقم لە لا مایەو، پوخسەتم خواست بچم خۆم بشۆم و جلی نوئى بپۆشم. داوام لە فاتىمە كرد جەكانم بۆ ئامادە بكات، ئەویش قەمىس و جوبەى لە باولەى جلكان بۆ دەرھىتام و بەپەلە راي تەكاندن. پاشان پىچەيەكى خاوينى بۆ ھىتام، كە پۆژانى ھەينى لەسەرم دەنا. بە جوانترین شىوہ خۆم رازاندەوہ. گولاو و بۆنى بنەوشەم لە خۆ دا، كە خەلكى ئەنازۆل ھەزىان پى دەكرد. گەرەمەوہ لای ئىسحاق، وا دياربوو لە كاتى چوونم بۆ ژوورەكەم، تا ھاتتە دەرەوہم، بزە لەسەر پووى نەپۆیشتبوو.

لە مال ھاتىنە دەرەوہ، تەختىرەوان، كە يەك بەرپىگە تەنگ و تەسكەكەى بەردەم مالمان بوو، بۆمان ئامادە كرابوو. پىكەوہ سەرکەوتىن، بە دوو ئەسپ ئىمەيان بە تەختىرەوان بردە كۆشكى والى. لە رپىگە خەلك سەرى خۆيان دەھىتايە نىو تەختەكە تاكوو بزەنن كىتى تىدايە. كۆمەلە مندالىك دوامان كەوتن، تا كۆشكى والى لەدوومان نەبوونەوہ. داخلى كۆشكەكە بووین، رپرەوہكانى تەسك نەبوون، دەلاقە دە دیوارەكانىدا بوون، ھەواى گەرمى ئاگرىيان تىدا دەھاتە ژوورەوہ، ديارە ئاگر لەسەر بانى كۆشكەكە ھەلدەكرا، بە

هه‌وای گهرمی ئەو ئاگره، پێره‌و و ژووره‌کانی کوشکه‌که گهرم ده‌بوونه‌وه. دواى که‌میک پ‌ویش‌تین، گه‌یش‌تینه ژووریکى به‌رین و فراوان، له‌ناوه‌راسته‌که‌ی کورسییه‌ک بۆ سولتان دانرابوو. خه‌لک به‌ده‌وره‌یه‌وه له‌سه‌ر دۆشه‌کی خوری و لۆکه داده‌نیشتن. ئیمه‌یش له‌نزیك کورسییه‌که دانیش‌تین، گویمان له ده‌نگه‌ده‌نگی نیو پێره‌وه‌کان بوو، هه‌والی هاتنی سولتانان ده‌دا. هه‌ر له‌گه‌ل هاتنه ژووره‌وه‌ی به چه‌ناگه‌ی لووس و نه‌رم و سمیلى چ‌روپ‌پ‌ری، ئەوانه‌ی له‌بیر کرد، که قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد، بۆ لای من هات و به توندی ده‌باوه‌شى گرتم. پرومه‌ته‌کانی ماچ کردم و منیش پرومه‌ته‌کانیم ماچ کردنه‌وه. پاشان به‌عه‌ره‌بیه‌کی پ‌وون و په‌وان به‌ شیوه‌ئاخاوتنی تورکانه، گوتی:

- س‌لاو له‌ ده‌ریای هه‌قیقه‌ت، ش‌یخی هه‌موومان، ئیبن عه‌ره‌بی. مه‌له‌تییه‌ت به‌ره‌که‌تدار کرد، هه‌موو ئەنازۆلت پ‌ر خ‌یروب‌یتر کرد.

- به‌ره‌که‌ت له‌ خواوه‌یه، لێی ده‌پا‌رێمه‌وه خۆت و ده‌سته‌لاتت به‌ پیت و به‌ره‌که‌ت بکات.

- پ‌یم خۆشه‌ له‌لامان بم‌ینییه‌وه تا نوورپ‌ژینمان بکه‌یت و سه‌وود له‌ زانسته‌ت و هه‌ر بگ‌رین.

- خوا ته‌مه‌نی سولتان در‌یژ بکات.

سولتان ئاو‌پ‌ر‌یکى بۆ لای ئیسه‌ح‌اق دایه‌وه و به‌ تورکمانی قسه‌یه‌کی پ‌ی گوت، ت‌ن‌ی نه‌گه‌یش‌تم. دواى ئەوه‌ی له‌نیو خۆیان قسه‌یان کرد، ئیسه‌ح‌اق پ‌رووی له‌ من کرد و به‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌ سولتانى گوت:

- مه‌ولانا ب‌یگومان ئەوه مه‌زن‌ترین م‌یوانه پ‌ینی ناوه‌ته‌ شاری مه‌له‌تییه. سولتانیش به‌ زمانى عه‌ره‌بی و پ‌روویه‌کی خۆشه‌وه گوتی:

- ب‌یگومان... ب‌یگومان.

سولتان زۆر به‌سۆز دیار‌بوو، ناوه‌ناوه‌ لای لێ کردمه‌وه و دووپاته و س‌ئى پاته و چه‌ند پاته به‌خ‌یره‌هاتنی کردم. که وه‌ختی نو‌یژ هات، داواى کرد به‌رمال پ‌اخه‌ن، م‌کوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی پ‌یشن‌ویژ‌ییان بۆ بکه‌م. پ‌یشن‌ویژ‌یم بۆ ئەو و ئیسه‌ح‌اق کرد. دواى ته‌واوب‌وونی نو‌یژ،

داوای خواردنی کرد، گوشتی کاوپی برژاویان هینا و له پیشیان داناین. تاکوو (جاشنکیر) تامی نه کرد، سولتان دهستی بۆ نه برد. جاشنکیر پشکیکی خسته دەم و جاوی و قوتی دا، ئینجا بۆ سووچی ژووره که کشایه وه. دواتر سولتان خواردی و به دهستی خۆی پشکه گوشتیکی لێ کرده وه و له بهردهمی منی دانا.

ئه وهندهی کرا خواردمان، دواتر شیریکی ساردمان خوارده وه. پاشان خزمه تکار خواردنه که ی هه لگرت و مه قه لی هینا، بخووریکی زۆری به سه ره وه بوو، به نێو ئیمه یاندا گیرا، ئینجا ئاویان هینا و ده ستمان شۆرد. پاشان قاپله مه یه کی پر به روو و مه قه لی بچووکیان بۆ هیناین. سولتان به رووی ده یخسته نه سه ر مه قه له و ده ترۆقین، به دهستی خۆی توپکی ده کردن و به چیژه وه ده یخواردن. ئیمه ییش وه ک ئه ومان ده کرد. مه لیک هه رچییه کی له باره ی ئاماده کردنی سوپا به زیهندا هات، گوتی. نه خشه ی بۆ جهنگی ئه رمه ن دا پشست، ههروه له باره ی ئه و نامانه ی لیۆنی دووهم، که بۆ ئاشته وایی، یه کبه دوای یه ک بۆی هاتبوون. پاشان دهستی له تووزوتالی به پروان داوه شاندن و گه رموگرپی له سیمایه وه ده رکه وت، ئینجا ته ویلی تیکنا و گوتی:

- گه وره م! چه زم کرد له باره ی شتیکه وه راویژت پێ بکه م.

- له باره ی چی؟

- تو خۆت ده زانی له ئه نتالیا چی رووی دا. فه ره نگه کان په لاماریان دا و داگریان کرد. ژماره یه کی زۆری موسلمانانیا ن کوشت.

- به لێ ئه وه م زانیوه.

- له وانه یه ئه وه ییش بزانی، که ئه گه ر له بهر مه سیحیه کانی ئه نتاکیه نه بوایه، ئه وان سه رنه ده که وتن، ئاخه ئه وان ده ستباریان بۆ گرتن و هاوکاریان کردن، به مه ییش خیا نه تیان له به لینه که یان کرد.

- به لێ.

- پیت وا نییه له دالده دانیاندا هه له م؟ تو ده زانی مه له تیبه و قونیا گاوریان زۆره و منیش متمانه یان پێ ناکه م.

سولتان تاویک بیدهنگ بوو، له چاوه پروانی وه لامدا، چاوه کانی ده من برین، ههروهک ئه وهی باوه ری به قسه کانم نه بیت.

- جه نابی سولتان...

سولتان خوی له سهه دهستی راست وه رگیزا و به سهه دهستی چه پدا شانی دایه وه، زور به وریایی و ئاگادارییه وه گویی گرتبوو:

- هه والی (مجریت) ت بی نه گه یشتو وه؟

- چ هه والیک قوربان!

- چون هه والی شکستی موسلمانانت له به رانبهر فهره ننگه کان نه زانیوه، که له به ره وهی ده یانگوت: (لااله الاالله) ژماره یه کی زوریان لی کوشتن؟ بزانه ئه وان له ولاتی مه دوورن و له خاکیکی دیکه ن، که چی هاتن پشتی گاورانیان گرت و هه ره سیان به موسلمانان هیتا. سولتان مه یلانیکی کرد، وهک ئه وهی چاوه نوپری ئاموژگاری نه بیت، به دهست ئامازهی بۆ ئاسمان کرد و گوتی:

- ئه و، دین و سه ربازگه لی خوی له هه موو جینگه یه ک سهه ده خات.

- تو سکالا له گاوران ده که یه ت، به لام هۆیه که ی خۆتی، نهک ئه وان. دیمه ن و روخساری کوفرت له ولات بلاو کردو وه ته وه. ئه وهی تو له گه ل ئه وان ده یکه یه ت، په فتاری ئیبن مه رده نیشم له مورسییه بیر ده خاته وه، کاتیک گاوره کانی له ولات جیگیر کرد و دین و دهسته لاته که ی دۆراند.

- ئه ی گه وره م چی بکه م؟

- عومه ری کوپری خه تتاب له گه ل ئه هلی زیمه چیی کرد، تویش وا بکه.

سولتان به مه نده هۆشییه وه ئه برۆکانی هه لدان و سهه و سیمای بۆ که سیکی لۆمه کار گوپا، گالته ی به قسه که ی من هات و گوتی:

- گه وره م! زهمانه گوپا وه. ده ته ویت داوا له مه سیحیه کان بکه م به سه ره شوپری سه رانه بدن و زونار له پشتیان ببه ستن، له کاتیکدا

لهسه سنووری ئهوانداین و زۆربهی خه‌لکی به‌رده‌ستیشمان له‌سه‌ر
دینی وانن؟

- نا، زهمانه هه‌ر زهمانی خودایه، ئیستا و رابردوو و داهاتوو، هه‌ر
له‌ژێر پ‌کیفی ئه‌وه.

سولتان چاوی له‌من لادان و به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

- سه‌خته، قوربان سه‌خته!

- راسته‌که‌ی سولتان، کاره‌که سه‌خته.

دوای نوێژی مه‌غریب له‌مه‌جلیسه‌که‌ی سولتان مه‌ره‌خه‌س بووم.
به‌ر له‌وه‌ی وه‌سه‌ر ته‌ختی‌ه‌وان بکه‌وم ده‌رگه‌وانه‌که‌ی هات و
نامه‌یه‌کی داخراوی دامی و گوتی:

- یا شیخ ئه‌وه دیاریی سولتانه: خانویه‌کی نوێیه له‌گه‌ره‌کی
(قسوور).

داوای له‌کارمه‌ندیکی کۆشک کرد خانووه‌که‌م نیشان بدات. سوپاسم
کرد و کاغه‌زه‌که‌م خسته به‌ر پشتم و نه‌مکرده‌وه. به‌ئه‌سه‌په‌کانی
ته‌ختی‌ه‌وان وه‌پ‌ئ‌ی که‌وتن، ئیتر گویم له‌ده‌نگی سه‌مه‌کانیان گرت، که
به‌شیویه‌کی ر‌یکوپ‌یک دایانده‌نان و به‌رزیان ده‌کردنه‌وه.
ئهم دیارییه‌گه‌وره‌یه‌ی سولتان نه‌ک خۆش‌حالی نه‌کردم، به‌لکوو
دل‌ئیشی گویشیم.

ترسام له‌وه‌ی، به‌بۆنه‌ی ئهم دیارییه‌وه منه‌تم به‌سه‌ردا بکات و کلام
بکا. ماوه‌یه‌ک هه‌ستم به‌تووره‌یه‌کی زۆر کرد، راستیه‌که‌ی له
قبوولکردنی په‌ژێوان بوومه‌وه، ئی نه‌شده‌کرا تازه به‌سه‌ریدا
بده‌مه‌وه، چه‌شنی که‌سن، که سه‌ره‌تا قایل بیت و دواتر پاشگه‌ز
بیته‌وه. چاوه‌کانم قووچاندن و داوام له‌خوا کرد به‌ر له‌وه‌ی بگه‌مه‌وه
مال، له‌و ناخۆشی و چه‌له‌مه‌یه‌ پرزگارم بکات. چه‌ند خوله‌کیکی
پینه‌چوو، خوا به‌هانامه‌وه هات. کابرایه‌کی سوالکه‌ر به‌لۆقه‌لۆق،
به‌ره‌و ته‌ختی‌ه‌وان هات، یه‌ک به‌ده‌نگی خۆی هاواری کرد:

- گه‌وره‌م خیریکم پ‌ئ‌ بکه‌... مندا‌له‌کانم برسین و منیش نه‌خۆشم.

مشوورخۆرى تەختىرەوانم دەنگ دا و ئەسپەكانى وەستاندن.
سوالكەر لەمن نزىك بوو، چاوهكانى پربوون لە تەما و ئومىد.
دىسان بە دەنگىكى نزمتر تىكاهى پاتە كرده. بە سۆزەوه
سەرى هەژاند، پەنجەكانى هەلگوشىن و سۆزى منى خرۆشانى:
- گەرەم هەژار و برسىم. خىرىكم پى بكە، خوا خىرت پى بكات.
- كاغەزەكم لەبەر پشتم دەرھىنا و دامى و پىم گوت:
- تەنيا ئەو خانووهم هەيە... ئەوھىش بۇ تۆ.

"ههقی بچووکان بده"

ئین عه ره بی

سولتان له مه له تیه به ره و (سینوب) رۆیشت، هه ولی دا گورزی به کهم له لیونی دوژمنی بسره وینیت. ئیسحاق بهر له رۆیشتنی له گهله هاوژینه کهی و محهمه دی کورپه دوو سالانه کهی، هاتنه لام. که هاتنه ژووره وه، محهمه دی خسته باوه شم، تووند به سینه مه وه گوشیم، پیکه نی و چه چه بچووکه کانی خسته نیو ریشم و دهستی به نیو چاواندا هیتا، هه ولی دا پیچه له سهرم بینیته خواره وه. من و ئیسحاق و سودکین و بهدر له نیو باخچه له سهر به ریکی بچووک دانیشتین، هاوژینه کانی شمان له ژووره وه مه جلیسیان گهرم کردبوو. محهمه له نیوان گولاوی شیناورد ده هات و دهچوو، دهستی بو په لکی ناسکی یاسه مین ده برد. قه سییه ک که وته خواره وه، ته ماشای کرد و گرتی و به سینه ی باوکی دادا، ئیسحاق له قرته ی پیکه نینی دا و گوتی:

- ئامانجه که ی پیکا... شایانی ئه وه یه بینته بچووکترین جهنگاوه ری سوپای سولتان!

له میانی تیزامانی ئه و منداله بچووکه، که شفی خودا نیشانی دام چی به گهر (مجریت) دا دیت و موسلمانان چون تووشی دۆران و

شکست دین. فەرەنگەکان پۆلیک ئەسیر بۆ بازار دەبن و وەک کۆیلە مامەلەى فرۆشتنیان پێ دەکەن. پاشان (ئەلفونسۆ) پەلاماری تەواوی ئەو قەلایانە دەدا، کە موەحیدەکانى لى هەلاتون، مندالەکانیان لەنیو چەند گالیسکەیهک گل دەداتەو. دە تا بیست مندال دەخەنە نیو گالیسکەیهک و بۆ چارەنووسینکی ناداریان دەبن و بۆ هەتا هەتا یە کە سوکاریان نابیننەو. ئەو محەمەدەى لە باخچە گەمە و گالته دەکات، نازانم بۆ وا بەخەیاڵم دادیت، کە ئەویش یەکیک دەبێ لەو مندالانە. راستییەکەى بەم خەیاڵەى خۆم پەست بووم، پروم لە ئیسحاق کرد و گوتم:

- چۆن دلت دیت ئەو مندالە لەگەل خۆت بۆ شەر بەریت؟

ئیسحاق زەر دەیهکی کرد و خیرا وەلامى دامەو:

- پیم وانیه جەنگینکی تووند و تیر بیت... نامەکانى لیۆن، یەک لەدواى یەک داواى ناشتەواپى لە سولتان دەکەن، بەلام سولتان بە ئومیدی ئەوێ لیۆن پتر ملکەچ بیت، خۆى لە خەتى مەیلان داو. گاهیتک خەونەکەمان بەدى هات، یەکە و راست دەگەریننەو قونیا.

- لە رێى گەرانەو هتدا، بە مەلەتییەدا دینەو، یان سیواس؟

- بینگومان بە مەلەتییەدا.

- دەى مادەم گوئ بگره. ئەو مندالە با لە مالى من بمینیتەو و فاتیمە ئاگای لى بیت. ئەگەر حەزیش دەکەیت هاوژینەکەت ببە، ئەگەرنا با لای مندالەکەى بمینیتەو.

- بەلام بیری دەکەم، بەردەوام لە سەفەردام و کاتى لەگەلدا بەسەر دەبەم. دیسان ناشمەویت ئەرک بەخەمە سەر تو.

- تکایە بەزەبیت پیتا بیتەو و لە مەترسى پەناى بدە.

لە کوتاییدا ئیسحاق رازی بوو. بانگى سەفیهى ژنى کرد و ئەمەى پێ گوت، ژنەکەیش ئاشکرا پێى گوت:

- ئەمنیش لەگەل ئەو دەمینمەو.

بەرلەوێ ئیسحاق وەلام بداتەو، گوتم:

- زۆرباشه لیره بمینه وه. منیش ژووری هاوه له کانمت بۆ چۆل دهکه م.

سوډکین پرووی تیکردم و به شیوهی داخواری گوتی:
- ژووریکیش بۆ ئیمه به کری بگره، به لام با له بهر به در پیره وه که ی تهخت و سینا بیت.

ئیسحاق خۆی ئاماده کرد و له کن ده رگه کوربه که ی گرت به باوهش و یاری له گه لدا کرد. پرساری له من کرد داخو له چیدا به من ده چیت. پیم گوت ئه گهر چه ز ده که ییت نازناویکی لی بنی، گوتی نامه ویت من لی بنیم. له دوو چاوه قووله کانی منداله که رامام، زهینه بی کچم هاته وه بیر، که له ته مه نیکي بچوو کدا، به دهستی خۆم کفن و ده فتم کرد، ئه ی ئه گهر ئیسنا مابوایه، به بهرگی بوو کینی بۆ مالی زاوا ده رازینرایه وه. ئه و خه یاله ئه سرینی له چاو داباراندم، باوه شم کرده وه و بانگی محه مه دم کرد، به خه نده ی ناسکیه وه هات و منیش هه لم گرت و به ئیسحاقم گوت:

- به ئیزنی خوا نازناوی سه دره دین ی لی ده نین. پازیت؟
- جوانترین نازناوه.

- ... ئه گهر خوا ته مه نی دریزکردم فیری پیناز و مه نه جی خۆمی ده که م. داوا له خوا ده که م ده رگه ی مه عریفه ی ئاسمان و ئه سراری قودسی بۆ بکاته وه.

ئیسحاق ئۆقره ی به قسه کانی من گرت. باوه شی به من و کوربه که ی دا کرد و خودا حافیزی له هاوژینه که ی کرد و رویشت.

دوای چه ند هه فته یه ک ئه و کوربه بووه سه بووری مالمان و ئه و ناوه ی پر خوشی و شادی کرد. هه ر که منی ده بیینی خه ریکی نووسینم، به پتی له خویر وه رچووی ده هات وه سه ر کاغه ز و په راوه کانم ده که وت و پیسی ده کردن. ئه گهر پیکریم لی کرد با له ده ورم ده سوورپایه وه، دواتر سه ر پشتم ده که وت و پینچه ی له سه ر ده هینامه خواره وه و له سه ری خۆی ده نا، سه ر و ده موچاوی

دهکهوتنه ناو و دونیای نهدهدیت. دیسان بهرزی دهکردهوه بۆ وهی جاریکی دی پروناکی ببینیتهوه، پاشان دهیخستهوه سه‌ری. به پروناکی و تاریکی سه‌رچاوه‌کانی پتدهکه‌نی و منیش وه‌پینکه‌نین دههینا. سودکین له بازار بزنیکی به کاری بۆ هینا، به‌دریژیی رۆژ، تا ماندوو‌بوو له‌و باخچه به‌دوای ئه‌و کاره‌وه بوو. ده‌یوست بیگریت، به‌لام له‌گه‌لی به‌رده‌بووه‌وه. هیندیک جار دهکه‌وته به‌ر پنی کاريله و ده‌رووشا، به‌گریانه‌وه، هانای بۆ من دههینا.

فاتیمه که‌وته ژانی مندالبوون. له‌ سنیه‌کی شه‌و له‌ زیره و قزه‌ی ئه‌و وه‌ئاگا هاتم. چووم سه‌فیه بانگ بکه‌م، له‌پیش ده‌رگه‌یان وه‌ستم، دیاربوو سه‌ده‌دینی کر ده‌کرده‌وه، که به‌هوی گریه و هاواری فاتیمه بناری گرتبوو. سه‌ده‌دینم لی وه‌رگرت و هه‌ولمدا کری بکه‌مه‌وه و ترس و بیمی بره‌وینمه‌وه. ئه‌ویش گورج که‌لوپه‌لی مندالبوون، که پیشتر فاتیمه داینا‌بوون، بردنی و چووه ژوره‌که‌ی فاتیمه و ده‌رگه‌ی داخست. نه‌ من خه‌وتم و نه‌ سه‌ده‌ره‌دین. ناوه‌ناوه فاتیمه قیزه‌یه‌کی ده‌کرد، ده‌مگوت ئه‌وه دوا ژانیه‌تی، سه‌فیه له‌پشت ده‌رگه‌وه ده‌یگوت:

- هیشتا ماویه‌تی قوربان!

رۆژ بووه‌وه، له‌گه‌ل سه‌ده‌ره‌دین بۆ نوێژ چووین. دوا‌ی نوێژی به‌یانی خه‌لک له‌ حالی فاتیمه‌یان ده‌پرسی، ئاخ‌ر گوینان له‌ ناله و قیزه‌ی ئه‌و بووبوو، پیم گوتن هیشتا ژان به‌ری نه‌داوه. چوومه‌ مال و ده‌رگه‌م پتوه‌دا و له‌ ده‌رگه‌ درا، سه‌ی ژنی کۆلان بۆ پر‌زگارکردنی فاتیمه هاتبوون. ئه‌وان چوونه ژوره‌وه و منیش چوومه به‌ر بزنه‌که، بۆ سه‌ده‌ره‌دین شیرم لی دۆشت. هیشتا سه‌تله‌که‌م پر شیر نه‌کردبوو، زیفه‌زیقی مه‌لۆتکه و تيله‌لیلی ژانام هاته به‌رگوێ. دانیشم ئه‌وه‌نده‌ی خوا چه‌ز بکات گریام، بزنی و کاريله‌ی به‌سه‌سته‌زمانیش نه‌یانزانی بۆچی هینده به‌ کول گریام!

سه‌فیه منداله‌که‌ی بۆ هینام و به‌ که‌یفخۆشییه‌کی زوره‌وه گوتی:

- کورپ... گه وره م ... کورپ.

ته ماشای چاوی نووقاو و ده می چکوله و سه ری ته پریم کرد، چند چرکه یه ک زه مین منی سوورپانده وه. کورپ، له کاتیکدا من په نجا سالم تیپه پانده؟ سوپاس و ستایش بۆ تو خوی تاقانه. ئه و نیعمه ته ی به زه که ریات دا ئه وه به منیشت دا. منی پیر و که نه فت و که له لا. مه لوتکه که زیقه یه کی کرد و توند به سینگمه وه گوشی. لئوه کانم بردنه بناگوتی و بانگم به گویدا دا. وشه کان هینده ته پ و خوش بوون، ده لئی یه که م جار بوون به سه ر زماندا دین. سه فیه پنی گوتم ئه گه ر چه ز ده که ییت خوت مه لاشووی شیرین بکه یان بۆ لای ژنه لیزانه که ی هاوسیمان ده بم، منیش ریگه م دا بۆ لای ژنه که ی بیات. مه لوتکه م دایه وه ده ست سه فیه، بۆ یه که م جار هه ستم به ده زووی فیراقی کرد. له خوشییان نه مده زانی چی بکه م، له به رده م ژوره که م وه ستم چاوه پنی ئه وه بووم کورپه که م له باوه ش بگرمه وه. دوا ی که میک سه فیه گه رایه وه و گوتی:

- فاتیمه ده لی ناوی چی بکه یین؟

له ده رگه ی ژووری فاتیمه نزیکبوومه وه و بانگی فاتیمه م کرد به ده نگیکی کز وه لامی دامه وه. پیم گوت:

- فاتیمه ریگه م بده ناوی لی بنیم (عیما ده دین)، ناوی میزدی شه هیدبووت.

بۆ چند چرکه یه ک فاتیمه بیته ست بوو، دواتر ده سستی به شین و گریان کرد.

دەستوووسىك له ديمه شقه وه
 ۱۹۲۵/ك۱۳۴۴ز

له خه وه ههستام و دانيشتم، دهستىكم له شانى خانم دا، كه له تهك
 مندا خه وتبوو:
 - لوتفقيه ههسته.
 - نه بووحاته م هيشتا ماويه تى بۆ به يانى.
 - به كه يفى خۆتبه... زۆر خه وتى.
 دهستم دايه سه عاته خره كه ي بان ميزه لاته ريكه كه، به ره وه گه رماو
 چووم و پىم گوت:
 - دواى چاره كىكى ديكه قه سف دهست پىن دهكات، دياره نه تو به
 رمبه ي بۆمبان له خه و راده بيت!
 خۆم شوورد و دهستنويزم هه لگرت. به رمالم له سووچه كه راخست و
 نويزم دابه ست، له وه ته ي له و دۆخه دا خۆم له چوونه مزگه وت
 كرتووه ته وه، له م سووچه نويزم ده كه م. له نيو نويزدا بووم،
 خانووه كه مان به دهنگى يه كه م بۆمب له رايه وه. لوتفقيه له خه و
 راچله كى، وهك نه ريتى هه ميشه ي له كاتى ده سپيكردى قه سفدا،
 دهستى به واوه يلا كرد، وهك ئه وه ي سى رۆژى پيشتر، له سه عات

چوار ئەو قەسففە نەكرابىت. ئەو فەرەنسسىيانە وردىلە و بەوھجن،
تەنانەت لە خشتووركردنى شارەكەى ئىتمەيشدا.

لە نووژ بوومەو، بۆ تەواوكردنى زىكر و تەسىيحاتم، پشتم بە دىوار
دا، لوتقىيەش بەسەر پەنجەرەكاندا دەگەر، تاكوو لە پىئەدان و
گرتىيان دلتيا بىتەو، وەك بلىنى بۆمب ناكەونە سەربان و لە
پەنجەرەكان دەخزىنە ژوورەو. ئەو قەسففە يەك پەنجەرەى بە
ساغى نەهيشتبوو، هەمووى شەقوپەق كردن. پەنجەرەكانى مالى
مەيش، وەك تەواوى پەنجەرەكانى خەلك، يەك بە دواى يەك،
وردوخاش بوون. هيندىك بە قوماش و بەشيك بە تەختەدار
گرتبوونيان. هيج بەرگريك بۆ گرتنەو، دەنگ لە نىوانماندا نىيە،
هەموومان لە قسە و حىكايەت و مشتومر و قرەقر و پىكەنىنى
رۆژانەى يەكتر لە نىو كولان هاوبەشىن، وەك ئەو، لە ژوورىكى
گەرەدا بىن و بى هيج بەرەستىك قسە لە ميج و سووچەكانى بىن
و بچن. بەر لە چەند رۆژىك گويم لى بوو عەبدولحەمىدى دراوسىم
كوپكەى بە گالتهو سەركۆنە دەكرد، منىش لە حىتەى پىكەنىم دا.
عەبدولحەمىد، كە گوئى لە پىكەنىنى من بوو پىكەنى و پى گوتم:

- ئەبووحاتەم بەردەوام پىدەكەنى!

- ئەبووشوكر خوا دەوامى عومرتان بدات.

هەفتە يەكمان بەم جۆرە تىپەراند. سەرەتا لە دەنگ و قسە رۆيشتنمان
پەست و بىزار دەبوو، دواتر بۆردومان ئەو ناو، شويىنى
پرسە يەكى گشتى و قسە كانمان تىكەل بە يەك بوون. نەشماندەزانى
كەى كاواراى فەرەنسى دەسبژىرمان دەكات. لە سەعات نۆى شەو،
بۆردومان دواى دەهات.

ژنگەل دەستيان بە تىلىلى و خوشى دەربىر دەكرد. عەبدولحەمىد
گەلىك جار سەرى لە پەنجەرەكە دەردەهيتا و بە دەنگىكى بەرز
هاوارى دەكرد: تەكبىر. ئىنجا سەداى تەكبىر لە نىو پىاو و مندال و
سەرلەبەرى خەلكى گەرەك بەرز دەبوو، عەباس شووبكى

ھىندىك چار عورودەكەي ھەلدەگرت و گورانى يان سەردوولكەيەكى
 بۇ دەچرىن. مندالان بە بانككردنى يەكتر لە پىگەي منارەكانەو،
 چىژيان دەبىنى. پىاوان بەم ھۆيەو ھەوالەكانيان دەگەل يەكدا
 ئالوگور دەکرد: ئەمرو (سىدى عمود)، (سوق تەويل)، (حەي
 شاغور) و ناوچەي (سنجقدار) يان بۆردومان کردو. لە ناوچە
 كۆستكەوتووكان، گرىبە و نالەي ژنان و لاهەولە و ھەلاقوھتەي
 پىاوان دەگاتە كەشكەلانى فەلەك. ھەموو لايەك بە دلدانەو و
 دلنەوایی، ھاوبەشىي خەميانن. لوتقىيە، زەيتون و جاترەي لەپىش
 دانام. چارۆگەي لە مل ئالاند و نوژى دابەست. نانم خوارد و خىرا
 جلەكانم پۆشىن و لە مال دەرچووم، سىپتە وردە وردە عەباي
 رەشى لادەدا و دەبوو. كەرەكى شىخ مەدىن ھىشتا بە ساخى
 مابوو، تەنى پەنجەرەكانى شەقشەق بووبون. توپ و فرۆكەي
 فەرەنسى، ھىشتا ھەك گەرەكەكانى دىكەي شار، ئەويان ويران
 نەكردبوو. ئەو شوپانەي شۆرشگىر و خەباتكاران خويان لى پەنا
 دەدا، پىتە پى بۆردومان کران و ئاگر بلیسەي دا. نازانم چيان لى
 ھات، ناشويزم بچمە ناويان، ئاخى دەزانم بچم، ئىتر ناگەریمەو.
 تەنى بە گوپتیبونى ھەوالەكان، دەزانى چى پووى داو. ئەمن تەنيا
 گویم لە بۆمبەكان دەبیت، كە بەسەر گەرەكە دوورەكاندا دەتەقنەو،
 چاوم لىنە چۆن دووگەل بەرز دەبیتەو، بەلام نازانم چ مەرگەساتىك
 دەقەومى. كاتىك دەچمە سەر منارەي مزگەوتى (خنكار)، لە دوورەو
 دەبىنم چۆن خانووكان ويران بوون. دوو رۆژ بەر لە ئىستە بە
 ناچارى لە گەرەكى شىخ مەدىن دەرچووم، كۆنەچەكە و
 ژەنگاويەكەي باوكم دايە پىاويكى شۆرشگىر بە ئومىدى ئەوې
 سوودى لى ببىنیت، ھىندىك شتم دیت دلم ھەژان كەوت. گومبەزى
 مزگەوتى (سنانىيە) بە قازىفەيەك دووبەدەر بووبوو. كۆگاكاني
 (سنجقدار) بووبوونە گردىك لە خۆلەمىش. وىراي ھەموو ئەمانە، دز
 و جەردەيش ھەخۆكەوتوون، ھەرچى بكەوتە بەردەستيان لى

ناپرينگينهوه. هەرچەند هېچ كەسئىكى ئەو گەرەكانە ناناىم، بەلام دلم بۇيان شقار شقار بووه. هەموو رۇژئىك پرسەى شەهئىدئىك بەرئوه دەبەئىن، هەتا واى لئى هاتووە بئى ئەوهى پئىمان بلىئىن كەسئىك شەهئىد بووه دەچئىنە گورپسئان، چونكە دلىئايىن شەهئىدماىن هەئىه. بەو دئىمەنانه دلم لە خەم و ژان و رەزا و خۇشئوودى پربوووه. ئاخىر مرؤ ئاتاج بە بۇردوماىئىكى زهوىنى و ئاسماىئىه شار بەهارئىت، تا سوپاسى خوا بكات، كە ژنەكەى نەزۇكە و مندالى نائىت. ئەگەر لەو شارە چارەرەش و بەدبەخته مندالم هەبوان، دەبوو ئئىستە حالم چؤن بوائه!

بەر لەوهى برؤمه كۆلانى مزگەوت، بە مالى فارووق سەفدى تئىپەرئىم. دئىتم دەرگەئىان كراوهتەوه، كۆتائى ژوورهوىان دياربوو، فارووق خەرىكى دەرھئىئانى سئندووقئىكى قورس بوو. چووم هاوكارىم كرد و هئىئامانه دەر، دوو سئندووق و چەند جانتائىهكى پئىستى لەتەك خؤ دانان، دەبوىست برؤات. پرسئىم:

- فارووق بؤ كوئى دەچئىت؟

- ئەبووحاتەم دەچمە حەما.

- شار ئابلۇقەدراوه، چؤن دەر دەچئىت؟

فارووق چووه ژوورهوه و تفەنگەكەى هئىئا و گوتى:

- بەھؤى ئەمەوه دەر دەچم.

بە داخئىكەوه سەرم بادا و پئىم گوت:

- فارووق تۆ پئىربووئىت، دئىسان خاوخئزانئت لەگەلدايه و پئىشئرىش شەرت نەكردوه!

- كئى گوتى من شەر دەكەم؟

- ئەى چى بەو چەكە دەكەئىت؟

- فەرەئسىيەكان چەكوچؤل گل دەدەنەوه، هەر كەسئىك تەفنگئىكئىان

بداتئى، رئى دەدەن لە شار بچئىتە دەر.

- دەبلى وا... كەواتە بە خئىر و خۇشى.

خودا حافیزیم لئ کرد و چوومه مزگهوت. ته حیه تولمه سجدیم کرد، دواتر شیشه کانی نزرگه م داگرتن و توز و تالم لئ ته کاندن. چهند باش ده بوو تفهنگه که ی باو کم به و شوپشگیږه نه به خشیا. نه گهر بوردومان هر به و شیوه به رده وام بیت، یان بگاته گه په کی مه، ناچارم دیمه شق جئ بهیلم. ستوون و راگری خانووه که مان دارن، زور به ئاسانی ئاگر ده گرن، پووباریشمان لئ نزیك نییه، به لام پرسیاره که ئه وه یه: ئایا به ره و کوئ برؤم؟ له وه ته ی له دایک بووم به ده ر له شاری دیمه شق، هیچ شوینیکی دی پئ نازانم. جگه له خزمه تکرندی ئه و نزرگه پیروزه، هیچ کاریکی دیم نه کردووه. نه گهر گه په کی ئیمه بوردمان بکن، ئه وه سه قفی خانووه که به سه ر مندا ده که ویت. له کن شیخه که م سه ر ده نیمه وه. لوتقیه تا کرو ئیسته ییش بیر له راگردن ناکاته وه، که چی من هر چهند پیاویشم، بیرى لئ ده که مه وه!

به ناو مزگه وتدا سوورپامه وه، زور به ی نوپژخوینه کانی باریان کردبوو. سه رنجم دا ئه وانه ی له وئ ماون لانه واز و ئاواره و خانه خشتوورن، شه وان له مزگه وت ده خه ون و به یانیانیش به لایه کدا ده چن. ده رگه کانی مزگه وتم خستنه سه ر پشت و له چاوه پوانی شوینکه وتوانی چه زره ت دانیشتم، یه ک له دوا یه ک هاتن، ژماره مان گه یشته نو که س، له نئویاندا وه ستام و به یه که وه و یرده که مان خویند:

ئو به هق مو حیه دینه * خادیمی شهرعی موبینه

غه وسی هموو عاریفانه * شیخ گه وره و مه زنمانه

له ناو ئاماده بوان فیکر و خه یالم هر له سه ر فارووق بوو. چاوه کانم ده نووقینم و ده مه ویت بچه قوولایی زیکر و سرووده که. سه رم به راست و چه پدا ده هژینم و چه ده که م خه یالی دنیا له میتشکم ده رکه م و بکه ومه کوشی حزووری ئیلاهی.

بابه عبدالغني * الولي ابن الولي
بحر علم نبوي * شيخ أرباب اليقين

به لأم هه رچهند هیتام و بردم فارووق له ناوه رپاستی خه یالم دا
هه لئه ستا و نه رپویششت. حازربوونی مروفتیک له حزووری خوادا.
دهبی به ئامانجیک بیت. فارووق ده پوات، ئه وانهی ده شرۆن ده بنه
قاسید و سپارده گر و په یامنیتری ئامازه کان.

صفت النظرة طابَتِ الحضرة * جاءتِ البشرية لأهل الله
حتى قد ظننا من ليس منا * أنا جننا بذكر الله
ومن لم يجد فليتواجد * قصداً يتعرض لفضل الله
خیزرا ئه و ناوهم جی هیشت، سه لاممان له یه ک کرد و پرووخسه تم
خواسست. به ره و حوجره ی پیروژ چووم. دوو جار کلیم بادا و
دهرگه که م کرده وه و له سه ر خووم داخست. ته ماشایه کی کتیبه
چاپکراو و ده ستنوو سه کانم کرد و چوار دانهم لی هه لگرتن. ئه و
پارچه قوماشه ی له رۆژی جه ژن بو بوندار کردنی نزرگه له میسکم
هه لکیشابوو، هیتام و هه ر چوار کتیبه که م له نیو نان و لچکه کانیم
گریدان. له حوجره که ده رچووم و دهرگه که یم قه پات کرد. ئه و سا
به ره و مالی فارووق رپویشتم. هه موو که لوپهل و حاجه ته کانی
ده رهیتابوون و خستبوونیه نیو کالیسکه یه که وه، که گویندریژیک رای
ده کیشا.

- فارووق ده کړی ئه و ئه مانه ته ی منیش بیهیته چه ما؟
- کتیبه کانی له من وهرگرتن و به دلسوزییه وه گوئی:
- بیگومان ئه بو و حاته م. ده ته ویت بیگه ینمه دهستی کن؟
- هه ر که سینک فارووق چه پاله بدات... جا هه ر کن بیت.

بہشی دہ پیم

"هەر خۆشهويستيهك بسرتهوه، جتي باوهر نيه"

ئىبن عرهبي

چۆن دارقهيسى، كه هه موو مه له تيهى داگرتوه و له سالى چوارهميدا بهر دهگريت، زيانى منيش ليره به كهيفى خۆم بهرى گرت. عيماد پاچهره بووه و مالهوهى پر زاوهژاو و گالهگال كردوه. كه لله رهق و گرینۆكه، بۆ هه مووشتيك نووزه دهكات و بنار دهگريت. له سالى يه كه مى، هه موو جهستهى بوو به زيبكه و گرمژه، له دووهم سالىدا ته مامان لى دانا، مانگانه تاوله رز يه كدوو جار سهريان ده له شى كزۆلى نا و چۆراندianeوه... به لام ها ئه وه ته ئىسته ته مهنى بووه به چوار سال، بۆ جارى يه كه م به تيكه لهى زمانى عرهبي، كه له مالهوه قسهى پى دهكەين و زمانى توركماني، كه له ده مى دراوسىكانمان فير بووه، قسان دهكات. به شىكى باخچه كه م دابرى و ژوو رىكم بۆ عيماد و سه دره دىن دروست كرد، سه دره دىن ئه وسه ته مهنى گه يشتبوه شهش سال، نيوهى قورئان و زۆر فهرموودهى ئه زبهر كردن. بهر له من بۆ نويزى به يانى هه لده سستا، بۆ چوونه مزگه وتى پيش من دهكوت، ته نانه ت له رۆژه سارد و سه رماوسۆله كانيش له گه لم ده هات و پينه بچووكه كانى له به فر وهرده چوون. ئىسحاق دواى ئه وهى له ئه سه په كهى گلا، به ئاسته م

شانى چه پى دەجوللا، برىارى دا له مه له تىبه بمىتته وه. راستىبه كهى شانى چه پى بۆ وازهىتان له خزمه تگردنى سولتان، كرده پاساو، ئاخىر به و دوایىنه سولتان خراپ رهفتارى كرد. ئىسحاق بىنى سولتانكه كهى دهيه ویت شه ر له گهل شام بكات، خه رىكى رىكخستى سوپايه بۆ جهنگان له گهل ئه يووبىيه موسلمانانه كان. بۆ ئه م مه به سته يش كه ره تىك هاوپه يمانى له گهل ئه رمه نىبه كان ده كات و جارىكيش له گهل بىزه تىنىبه كان. ئىتر ئىسحاق نه يوست چىتر به شىك بىت له و سىاسه ته چه وته، بۆيه برىارى دا واز بىتت.

وه رزى هاوین و به هاران، له دهرسگوتنه وهى مندا، هه موو حه وشه ی مزگه وت پر فه قى ده بوو، زستان و پايزانىش شه ش حوجره، كه دهرگه يان به سه ريه كه وه ده كرانه وه، بۆ ئه م مه به سته تهرخان كرابوون. له سه ر كورسىبه كى نزم داده نىشم، ته نى به قه دهر بىستىك له سه رى قوتابىبه كانم به رزم. له ده سته راستم ئىسحاق و به در و سو دكىن داده نىشىن، له ده سته چه پىشم خه تخوشترىن فه قى داده نىشن، تاكوو هه ر بىروبوو چوونىكى نوئى له زارم ها ته دهر، خىرا بىنووسنه وه. فه قى له هه موو لايه كه وه به سه رمه وه ده رژىن. ده سته ی مورىدانىش له ته ورىز و خوى و ئه رده بىل و مووسل و ئه رزروم و نسىبىن و ئه لره ها و هه لب و ئه تتالباوه دىن و له خانه قاكان ده مىتنه وه. به شىكىان زمانى عه ره بى نازانن، له چه ند سووره تىكى كورتيله بترازىت، كه له نوژه كانىاندا ده يانخوئىن، هىچى تر نازانن، كه چى بۆ به ره كه ت، كه دلىان پى روناك ده بىته وه، ئاماده ی دهرسه كه م ده بن. چه ند كه سىكم بۆ ئه وانه داناهه تاكوو پىش دهرس و دواى دهرس فىرى زمانى عه ره بىبان بكن. وانه كهى خۆم به سه ر دوو كاتدا دابه ش كردوه: كاتىكم بۆ هه موو فه قىكان تا بىته كردوه، بنچىنه كانى ته رىقه ت و بنه ماكانى شه رىعه ت و ته فسىرى قورئانىان پى ده ده مه وه. كاتىكىشم بۆ فه قى تا بىبه ته كان داناهه، دهرسى

ئەسرارى عەلەوى و كاروبارى قودسى و ئەنوارى ئىلاھى لە كەشف و حال و جەزب و فەيز و شەتەحاتى تىدا دەلیمەوہ.

سەردەستەى پىاوانى مەزنى سۆفى و خاوەن كەرامەت، پەپرەوانى تەرکەدنیا و ئەھلى بەرەكەت، ھاموشۆمان دەكەن، تەنانت كەمھۆش و ھېزەكانىش، كە جەزبە لە عەقلىاندا نەماوہ، دین ئامادەى دەرسەكەمان دەبن، ئەگەر نەمانتوانى لە پرى عەقلىانەوہ تىيان بگەيەنن، شتگەلى نىو دلان دەخویننەوہ.

پوژىك، ئەگەر لەبەر قەدەرى خواىى نەبوايە وەك پوژەكانى دىكە ئاساىى دەبوو، بەلام وا ديارە قەدەرەكانى خوا لىك ناچن، وەك خۆى دەفەرموويت: (كل يوم هو فى شأن).

كەسىك بە توندى لە دەرگەى دا، كردمەوہ بىنیم پىاوىكى عەرەبى درىژ و بە قەد و قىافەيە، پىچەيەكى گەرەى لەسەر ناوہ، لەژىرەوہ قزى تا سەر شان ھاتوہ. توند و گورجوگول دياربوو، تەوقەى لەگەل كردم، دەستى زبر بوو. لەگەل ھەموو ئەوانەيشدا ترس و نىمچەئومىدىك بە سىمايەوہ دياربوو. ئەگەرچى پوژانە ھەموو مورىد و پىيارىك لەو دەرگەيە دەدەن و سۆراخى خانەقاكانى مەلەتییە دەكەن، يان بەدواى كارىكدا دەگەپن، خووم بە رەنگ و روو و تەوقە لەگەل كردنیا گرتوہ، بەلام ھەبى و نەبى ئەو پىاوە ھەوالىكى ناخۆشى ھاوردوہ، ئەوہى لە رەنگوپرووى ئەو بەدیم كرد، لە رەنگوپرووى ھىچ مورىدىك نەدیوہ.

- تۆ محەدینى ئىبن عەرەبى؟

- بەلى، خۆيەتى. كابرای ميان ئەى تۆ كىت؟

بە قامەتى كەلەگەتى، كە بەسەر بەژنى مندا دەپروانى، توانى چاوىك بەنىو مالمدا بگىزىت، وەك ئەوہى شتىكى لى ون بوويت. عىمادى كورم لە دەرگە نزیكبويەوہ، دواتر ھات لەنىو قاچەكانم وەستا و لە خوارەوہ لە قامەتى پىاوەكە راما، كە بىشك بە كەسىكى زەبەلاح و حىتەى ھاتە بەرچاو. پىاوەكەيش بۆ ماوہيەكى دووردرىژ چاوى لە

عیماڊ بری. له بهر تهریقوونه وه نه مويسست پرسیاره که ی لى پاته بکه مه وه. ده شى میوان بى و نه یه ویت خوى بنا سیتیت، نه منیش، که حاتمه ی تهیم، تا سى پوژ، هه قى نه وه م نییه پیداکری له سهر ناسنامه ی هیچ که سیک بکه م. هه ر له بهر نه وه یه، دواى بیده نگبوونیکى زور، دهرگه م لى کرده وه و داوام لى کرد بیته زوره وه... به لام له ناکاو راچله کی، وهک نه وه ی له خه ونیک وه خه بهر هاتیت، په نجى شایه تمانى له من راست کرد و گوتی:

- گوئ بگره کاکه. زانومه تو کچى یوونست خواستوه.

- به لى هاوژینی منه و دایکى عیماډه.

رهنگوړووی زهرده لگه راو هاواری کرد:

- سته م و تاوان و حه رهامه. ژنى منت کردووته ژنى خوت!

له و کانه دا له پشته وه ی خوم، گویم له قیزه ی فاتیمه بو، هه رتک ته ماشای زوره وه مان کرد، چاومان که وته سهر فاتیمه، له دهرگه نزیک بووه وه و خوى له خاک و خول وهردا، وهک ژنى کوپمردوو هاواری ده کرد. له ناکاو جلى بهر ی شهق بوو، سه رووی سینه ی دهرکه وت، عیماډ، که دایکى وها بینى ده ستى به گریان کرد. به بى خواستى خوم، ده ستم بى دهرگه برد تا پپوه ی دم و فاتیمه داپوشم، به لام پپاوه که توند گرتى و لى نه گه را. دواتر به سهر نه ژنودا که وت و ده ستى به ناله نال و فیغان کرد، وهک نه وه ی چه ندان سال گریانى له سینه یدا قه تیس کرد بیت. له ناوه راستیاندا وه ستام، فاتیمه وهک گویره که ی سه ربراو له لای راستمه وه که وت بوو. نه و پپاوه یش له لای ده سته چه پم وهک که سیکى پشتشکاو دانیشت.

خوا به م شیوه یه نه ولیاکانى خوى تا قی ده کاته وه، بى نه وه ی دلیان بى خواناسى نه زمون بکات. منى به دهرکه وتنه وه ی میردى ژنه که م تا قى کرده وه، دواى نه وه ی هه موو پیمان وابوو شه هید بووه و نه ماوه! له مه جلیسى خوم دامنیشانند، یه که خوى هه لده لرزى، ناوم دایى و دامپوشى. چاوه کانى ده شه تگرتى بوو بوون، له سهر هیچ

ئۆقرەيان نەدەگرت، پرووی زەرد ھەلگە پابوو، دەتگوت خوین لە نیویدا نەماو. لە وادەى خۆى ئىسحاق لە دەرگەى دا، دوو ھەفتە بوو پێکەو ھەریکی نووسینی نامە یەک بووین لە بارەى زاراوھەکانى سۆفیگەرى. ھاتە ژوورەو ھە و دانیشت، پاشان مێوانە کەم پێ ناساند، بۆ چەند خولەکیک دەموچاوى وشکھەلگە پان، پاشان بەبیدەنگى سەرى بەخۆیدا بەردایەو.

ئاگرم کردەو، قەیسى و شیر و ئاو و نانم بۆ دانا، نەختىکی لى خوارد و ھیۆر نەبوو ھەو. بەردەوام باسى پوچە لێو نەو ھى مارە برینى منى دەکرد لە فاتیمە، منیش ھىچ دەمە قالییە کەم لە گەلدا نەکرد. تەنى بە یەک ئاماژە، کە خوا چى بویت ئەو دەکات، وەلام دەدایەو. بىگومان لەو مالەدا ھىچ شتىک بەبى وىست و شەریعتى خوا پروو نادات. دوو سەعات تێپەرىن و پیاوھە ھىشتا ترسى لە ئیمە ھەبوو، دەستبەردارى پقەدارى کەى نەدەبوو. دواى ئەو ھى برىک نان و ئاوى دیکەى خوارد و خواردەو دەموچاوى ھیۆر بوو نەو. باسى چەند شتىکی دیکە مان لە گەل کرد، وەک پىگەى نىوان ماردین و مەلەتییە. قافلەکان، کە شوھەوا، خەلک. ئىسحاق بۆ ھیۆر کردنەو ھە و دلنەوا بیکردنى ئەو پیاوھە بەستە زمانە، ھەموو ھەولنىکی دا. بە کردەیش توانى ھیۆرى بکاتەو، ئەو ھى لە پىگە بىنبیوى باسى کرد. ناوھناوھ بزە یەکی دەکرد، بەلام زۆر بەخىراى بزەکەى خەفە دەبوو.

لە کوتاىیدا لىم پرسى تو لە کوئى بوویت؟

- من لە ولاتى پۆم ئەسیر بووم.

- چۆن گىراىت؟

- ئیمە دوو سەت کەس بە پىادە لە خەلەب ھاتینە دەر، سى کەسمان سوارچاکیوین. مەبەستمان دەرکردن و دەرپە پاندنى فەرھنگ بوو لە ئەنترسوس، کە وىرانیان کردبوو، بەلام شەو ھەموومان کەوتینە

که مینگی سهر بازی، که له نیوان دوو گردۆلکه بۆمان داندرابوو،
تیرهاویژی فەرەنگان به سەر هەردوو گردۆلکه که وهستا بوون.

پرسیم:

- چەند کهستان قوتار بوون؟

- بیست تا سی که سینک. بەر له وهی دەستی کۆمەک بمانگاتی، بۆ
ئەنترسوسیان بردین. پۆژی دواتر بۆ بازاری کویلانیا بردین.
حاکم زووبەزوو ئیمەیی بە چە کفرۆشەکان فرۆشت، ئەوانیش خیرا
بەرەو (سقلیە)یان بردین.

ئیسحاق بە توورەییەوه گوتی:

- ئەمە سووکایەتی، سەرەتا دیل بۆ فیدیە دەخرینە پروو، ئینجا
دەکرینە کۆیلە.

پیاوێکە هێچ شتێکی لە سەر قسەکهی ئیسحاق نەگوت، بە
هەسرەتیکەوه سەری لەقاند، پاشان بیدەنگ بوو، ئیسحاق دنی دا
بۆ وهی چیرۆکەکهی تەواو بکات:

- لە سقلیە له نیوان بەندەفرۆشان دەستاودەستم پێ کرا، لە دواییدا
که وتمە دەست رەزەوانیک، خزمەتی دارمیوه کانی پێ کردم.

کاتیک زاگیرەیی ئەمەیی بیر خستەوه، دەنگی پچرپچر بوو، ئیسحاق
پرسیاریکی دی لێ کرد، وهک ئەوهی بیهوینت لەباسی ئەو
یادەوه رییانە لای بدات:

- ئەی چۆن لە دەستیان رات کرد؟

- پام نەکرد. سی سالی رەبەق لە کیلگە کارم کرد، تا کوو بازرگانە
موسلمانەکان لە ئەندەلوس هاتنە سقلیە، بە پارەیی زەکات ئیمەیان
کریهوه و ئازادیان کردین.

ئیسحاق بە بزەیه که وه تەماشایەکی کردم و گوتی:

- وای ئەم ئەندەلوسیانە چەندە مەزنی!

ماوهیەکی زۆر بیدەنگ بووم و بیرم دەکردهوه، پاشان سەرم
بەر زکردهوه و راستەوخۆ پیاوێکەم دواند و گوتم:

- عیماڊ گوی بگره...
پیاوه که به ترسینکه وه ته ماشایه کی کردم وهک بلنی له وهی ده یلیم
به گومان بیت. گوتم:
- پینکه وه ده چینه کن قازی، با ئیسحاق شایهت بیت، شهرع به هر
ئه نجامیک گه یشته، ئه من پیی رازی ده بم.

"به‌خشینی دواى ده‌سپان‌کردنه‌وه، به به‌خشین ناشیت"

ئین عه‌ره‌بى

فاتیمه به‌دریژایی شه و هر شینی گیرا. به‌هۆی گریان، چاوه‌کانی
 هه‌له‌نمابوون و بووبوونه گومی خوین. پرووی وهک پارچه پیستیک
 لى هاتبوو، که باران بى خیری کردبیت. له ژووره‌که‌ی مندالان
 خهوت و و توند عیمادی له ئامیز گرتبوو. منیش چاوه‌کانم میچی
 خانودا گیرا، به‌شکم ریگه‌چاره‌یه‌کم ده‌ستکه‌ویت و له و ته‌نگه‌ژه‌یه
 قوتارم بى. ئه‌رى ده‌بى بتوانم ده‌ستبه‌رداری فاتیمه بم؟ ئه‌گه‌ر
 ده‌ستبه‌رداری بووم، زۆر به‌خیرایی ده‌توانم ژنیکی دیکه به‌که‌یفی
 خۆم به‌ینمه‌وه. ئه‌گه‌ر چه‌زیش بکه‌م ده‌توانم عیماد لای خۆم
 به‌یلمه‌وه. ده‌کرئ به‌جاریکیش ده‌ست له ژنان بشۆم و بو
 کتینوسین و خه‌لوه‌تی خوایی، لى بیریتم. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌یشم نه‌کرد،
 وانا فاتیمه‌م له‌لای خۆم هیشته‌وه، هیچ چتیک گۆرانی به‌سه‌ردا
 نایه‌ت. ئه‌وه‌ر گویرايه‌ل و خزمه‌تکار ده‌مینته‌وه و هیچ شتیکیشی
 به‌ده‌مه‌وه دانایه‌ت. وهک هر ژنیکی دیکه‌ی دنیا ده‌مدوینى و
 ده‌ملاوینى و به‌سه‌روکارمه‌وه ده‌بیت: کاری ئه‌وه، هر خواردن و
 سه‌رجى و خزمه‌تکردنه.

پاسنتیه که ی هیئده ی شهیدای مه‌عریفه‌ی مه‌ریه‌م بووم، هیئده بۆ مه‌عریفه‌ی فاتیمه دلبه‌تاسه و عه‌ودال نیم، ئه‌وه‌نده‌ی ئاره‌زووی قسه و لوتفی نیزامی کچی زاهیرم ده‌کرد، هیئده‌ه‌زم به‌ قسه‌ی فاتیمه نییه. که‌واته برینی فیراقی فاتیمه، به‌سینایی تیمار ده‌بیت و قه‌ره‌بوو ده‌بیته‌وه.

من له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، فاتیمه وه‌ژوور که‌وت، دیاربوو ئه‌ویش وه‌ک من خه‌وی لئ نه‌که‌وتبوو، یه‌که‌وراست پووی تیکردم و گوتی:

- موچی من ده‌مه‌وئیت له‌گه‌ل تو بمینمه‌وه.

- فاتیمه! پیم وانیه له‌و قسه‌یه‌تدا راستگو بیت.

- درۆی من، زیان به‌ راستگویم ناگه‌یه‌نیت. ده‌مه‌وئیت له‌ ماله‌وه له‌گه‌ل کوره‌که‌م بمینمه‌وه.

- ئه‌ی وه‌ختیک، که ئه‌و پیاوه‌ت دیت ئه‌و ناله‌نال و جربه‌جربوونی کراسه‌ت له‌چی بوو، بۆچی به‌دریزایی پوژ، شینت گئرا؟

بینه‌نگ بوو. بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ ته‌ماشاکردنی پووی من دووربگریت، نیگاکانی له‌ فه‌زای ژووره‌وه هه‌لگنێ و وه‌رگنێ کرد، له‌مه‌یشدا تاریکی کومه‌کی کرد. رویشت و گوتی:

- خۆ تو داوات نه‌کردوه، به‌لام لیره پیت ده‌لیم ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئیت، چه‌ز ده‌که‌م له‌گه‌ل تودا بمینمه‌وه. ئه‌گه‌ر جه‌نابی قازیش پرسیاری لئ کردم، به‌م جووره وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه.

به‌ رسته‌ی کۆتایی، مه‌به‌ستی خۆی ده‌رخست. ئه‌و ژنه ده‌یه‌وئیت خۆی ته‌سلیمی من بکات و نه‌چیته نیو ده‌مه‌قڕی و شه‌ر و هه‌للا. بیگومان ئه‌و ترسی ئه‌وه‌ی هه‌یه کوره‌جگه‌رگۆشه‌که‌ی لئ هه‌لپرم. به‌لام به‌ خوای منیش تا‌قه‌تی فیراقی کوره‌که‌م نییه. توانای سه‌فه‌ریشم بۆ دیده‌نیکردنی نییه.

روژی دواتر هه‌ینی بوو. دوا‌ی نوێژ، ئیسحاق قسه‌ی له‌گه‌ل قازی کرد و واده‌یه‌کی بۆ به‌یانی له‌ خانه‌ی داد وه‌رگرت. ئه‌و پوژه، جگه

له بیدهنگییه که ی، زۆر به ئاسایی تیپه ږی. ته نانه ت عیمادی کوږم، که هموو ږوژه کانی به هارو هاجی به سهر ده برد، ئه و روژه زۆر نهرم و ژیر و هیمن بوو، وهک بلئی له پیلوی په نماوی دایکیه وه ههستی به ږووداوئیکی گه وره کردییت، که له ماله وه دهقه ومییت. ههر له و کاته ی ئه و ږووداوه تووشی فاتیمه هات، ئیسحاق بۆ سوو ککرندی باری سه رشانی فاتیمه، سه دره دینی برده وه، ههر له و شه وه شه وه له گه ل دایک و باوکی ده ژیت.

به یانی روژی شه ممه له گه ل فاتیمه به ره و خانه ی داد به ږیکه وتین. ئیسحاق و ئه و پیاوه یش له و ی بوون، ههر ده لئی ئه و پیاوه خوی بۆ جهنگ ساز و ته یار کردبوو، ده موچاوی تینکنا بوون، غه زه بی لی ده باری. له ده رگه ی هه ساری خانه ی داد چووینه ژووره وه، له و شوینه ی دژه کان داده نیشن و چاوه ږیی جارده ری قازی ده کن، دانیشن تین. تاویک بیده نگ بووین. فاتیمه وهک به رد کړ و خاموش بوو. پیاوه که ته ماشای ده رگه ی ژووره که ی قازی ده کرد، وهک ئه وه ی ئارامی له بهر هه لگیراییت. ئیسحاق ناوه ناوه بابه تیکی گشتی له گه ل ده کردم وه، ده یویست له کوستی جیا بوونه وه ی کوږ و هاوژینه که م، دلنه واییم بکات.

له کوتاییدا خوا بۆی که شف کردم چی بکه م. به پیاوه که م گوت:
- گوئی بگره عیما د گیان.

لای لی کردم وه، له هه مان کات فاتیمه قاچه کانی بزاونن، ده لئی له گه ل هاوژینی پیتشووی له قسه کانی من سه له مینه وه. پیم گوت:
- ئه که ر هه زت له فاتیمه یه و فاتیمه یش هه زی له تویه، ئه وه ته لاقی ده دم، به لام به مه رجیک.

- مه رجه که ت چییه؟

- له مه له تیه، له خانویه کی نزیک ی من بمینیته وه، تا کوږ و ئه و کاته ی عیما ده دینی کوږم بلووغی ده بییت.

توورپه بی پیاوه که بوو به مه دهوؤشی. لیکبینه ته ماشای من و ئیسحاق و بهرده می خوی دهکرد. پاشان گوتی:

- بهلام من لیره کهس ناناسم. هیچ زهوی و زاریکیشم نییه. هیچ پیشه یه کیش نازانم.

ئیسحاق به تهردهستی وهلامه کهی وهرگرته وه و گوتی:

- ئەمه زۆر ئاسانه. ئەگەر حەز بکهیت زۆر بهزوویی کاریکت بۆ دهبینمه وه.

منجه یهک له فاتیمه وه هات، وهک بلئی دهیویست قسه یهک بکات.

منیش گوچکه م لئی نزیکخسته وه، پئی گوتم:

- ئەی کورپه کهم...

- کورپه کهت له گه لتدا ده مینیتته وه.

لهو قسانه دا بووین، بۆ لای قازی بانگ کران، ته ماشای پیاوه کهم

دهکرد و چاوه پئی وهلام بووم. ههستا و گوتی:

- رازیم.

ئاوریکم له فاتیمه دایه وه و پیم گوت:

- ئەگەر تۆیش رازیت دهنگت بهرز بکه وه.

- منیش رازیم.

چووینه لای قازی و رینکه وتنه کهی خۆمانمان پئی راگه یاند. قازی

سهیریکی کردم و به دهنگیکی نزم گوتی:

- تۆ له بریاره کهی خۆت دلنیایت؟

- به لئی دلنیا.

- ده که واته خوا سه بووریت بدات و به خیر بۆت تی هه لیبینیتته وه.

تۆیش عیماد به جزووری ئەو شایه تانه به لاین دهدهیت، که تاکوو ئەو

منداله بلووغی ده بیت له مه له تیه به مینیتته وه. ئەگەر سه فهرت کرد،

نابی ژن و منداله کهی له گه ل خۆت به ریت.

- به لاین بیت وا ده کهم.

- فاتیمه تۆیش رازیت؟

- به لئ پازيم.
- ئيستا له كاتى سوورپى بينويژى، يان پاكي دايت؟
- له پاكيدام.
- پاشان قازى پرووى له من كرد و گوتى:
- له و پاكيبه دا له گه لى جووت بوويت؟
- نه خير.
- كه واته ئه گهر چه ز ده كه يت ته لاقى بده.
- يهك، دوو، سئ، هر سئ ته لاقم له فاتيمه ي كچى يوونس بكون.
- ئينجا قازى پرووى له فاتيمه كرد و گوتى:
- عييدهى^{۱۰} تو دواى بينينى سئى پاكبوونه وه ته واو ده بيت، ئه گهر دووگيانيش بيت، ئه وه ده بئى سكه كه ت دابنيت، ئينجا ده بنه وه ژن و ميتردى يهك. خوا هه موو لايهك پاريزراو بكات. ئيستته فهرموون بپون.
- به يه كه وه له خانهى داد هاتينه دهر، ئيسحاق قسه ي له گه ل پياوه كه ده كرد و پنى ده گوت چاوه رپنى هه وال به. پياوه كه يش سه رى خوى له قاند و تيگه يشت و رويشت. ئيسحاق هاته وه لاي من و گوتى:
- سولتان به دوايدا ناردووم، چه ز ده كه يت هاوه ليم بكه يت و له قونيا دل و دهروونت هئور بكه يته وه؟
- زورباشه.

^{۱۰}- عييده زارواهه كى فيقهيبه، دواى ته لاقدانيان دروسته ژنان پاش سئ جار پاكبوونه وه له سوورپى مانگانه شوو بكه نه وه...

"هەر که سیک داوای دهسته لآت له خه لک بکات، خوا به جه نجالی و ژاوه ژاو،
 دلی سیخناخ ده کات"
 ئیبن عهره بی

هیشتا چند سه عاتیک به سه ر گه یشتنماندا تینه په پریبوو، قاسیدی
 سولتان هات و بانگه یشتی کوشکی کردین. به په له خومان شورد و
 جلی خوری نویمان پۆشی. رینگه به ردینه کان شهخته یان کردبوو،
 چند جاریک ئیسحاق له خلیسکان ئاگادار کرده وه، به لام سوودی
 نه بوو. دوو جار خلیسکم برد، خه ریک بوو سه ر و ئیسکانم ورد و
 خاش بن. ئیسحاق، که به دریزایی رینگه که یارمه تیی دهم، بزه یه کی
 کرد و کوتی:

- وریابه! با سولتان نه لیت ئه و میوانه قول و سه رشکاوه چیه
 هیناوته!

چووینه ژووری سولتان، ماوه یه کی زور چاوه ریمان کرد، چند
 کارمه ندیکی کوشکیشی لی بوو، ئیسحاق قسه ی له گه لدا کردن، به لام
 من بیده نگیم هه لبارد. چند جار ئیسحاق چوو له لای مشوورخوری
 مه جلیسه که بۆ ئه وه ی له باره ی قدوومی سولتان پرسیاری لی بکات،
 ئه ویش پنی گوت سولتان نه خوشه و هیچی له و باره وه پنی نه گوتوه.
 زۆربه ی خه لکی مه جلیسه که هه ستان و رۆیشتن، من و ئیسحاق

ماينه وه. له کوتاييدا سولتان دهرکهوت، زور به هیواشی ههنگاوی دهنه، جاشنگیر بهوریاییه وه له دواي دهرپویشت، بۆ ئه وهی ئه گهر هاوسهنگی له دهست دا بیگریت و یارمهتی بدا. به پرونی نهخوشییه که ی به سه ره وه دیاربوو، کۆکهیش وازی لی نه دههینا. به هانکه هانک و زهحه تیکه وه له سه ر کورسی دانیشت و هه موومان یه کبه دواي یه ک، سلاومان لی کرد.

بیدهنگی بالی به سه ر ئه و ناوه دا کیشا، هه ر کاتیک سولتان بیویستا خۆی پیک و راست بکاته وه، دهستی به کۆکه و سووکه ناله یه ک ده کرد و بیدهنگییه که ی ده سمی. ئیمهیش هه موو مات و خاموش بووین. له کوتاييدا سولتان وه قسه هات و گوئی:

- ئیسحاق، کاروباری دهسته ی گه نه گان به باشی ناروات.

ئیسحاق بیدهنگ بوو، چاوه پروانی مشوورخۆری مه جلیسی کرد، بۆ پروونکردنه وه یه کی زیاتر:

- به شه شسه ت گه نه ج چوینه شام، ته نیا سه ت گه نه جیک له گه لماندا گه رانه وه.

- ئه ی چییان به سه ره ات؟

- هه موویان ساغ و سه لامه ت بوون، به لام هه ر که سه و گه رایه وه سه ر کاری خۆی.

- وایزانه زوربه یان خه لکی ئه نازۆل بوون. له سیواس و مه له تییه و قه یسه ریه ده سه بژیرم کردبوون، ده بی بۆ کوئی بچن؟

ئه و که په ته سولتان وه لامی داوه:

- ئه و پرسیاره بۆ تویه: ئه وان به ره و کوئی سه ریان هه لگرتووه؟

- مه ولام من هه ر ئه وه نده ده زانم.

مشوورخۆری مه جلیس گوئی:

- سیخووره کانه مان ده لین ئه وان له هه ر سوپایه کدا بن، به کرگیگراو و خۆفرۆشن.

سولتان به خنکه خنک و دهنگیکی شه که ته وه، گوئی:

- فیری چه‌نگیان ده‌که‌ین... دواتر له‌که‌لمان ده‌چه‌نگن.

ئیسحاق له‌وپه‌ری ئیحراجبووندا بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌و خیا‌نه‌تانه لۆمه‌باران کرابیت. سه‌ری به‌خۆدا به‌ردایه‌وه و هیچ وه‌لامیکی سولتانی نه‌دایه‌وه. وا دیاربوو سولتانیش نه‌یده‌ویست له‌سه‌رکۆنه‌کردنی به‌رده‌وام بیت، به‌لام پنی گوت:

- نازانم بۆچی ئه‌وانت جی هیش‌ست و پرووت له‌مه‌له‌تییه کرد. من کاروباری ئه‌و که‌نجانم دابوو ده‌ستی تو، که‌چی ئیستا ته‌راوبه‌را بوون.

بریارم دا قسه‌ بکه‌م. ئحمیکم کرد، مشوورخۆری مه‌جلیس لای لی کردمه‌وه و ده‌لنی سولتانیش گۆبی له‌ده‌نگم بوو. گوتم:

- جه‌نابی سولتان ئیزن ده‌ده‌یت قسه‌ بکه‌م؟

- ده‌ی قسه‌ بکه‌ موحی.

- که‌سینک شمشیره‌که‌ی به‌ تو بفرو‌شیت، به‌ که‌سی دیکه‌یشی ده‌فرو‌شیت. که‌سینک خۆی به‌ خوا بفرو‌شیت، دواتر خۆی به‌ هیچ که‌س نافرو‌شیت.

- موحی ده‌ته‌ویت چی بلیت؟

- ده‌مه‌ویت بلیم عیزه‌ت و شکو و ده‌سته‌لاتی سولتان، ته‌نی به‌ جیهادی سته‌مکارانی که‌نده‌خۆر وه‌دی دیت، که‌سانی سه‌رراست و به‌لین به‌خواده‌ریش کومه‌کی ده‌که‌ن و سه‌ری ده‌خه‌ن.

- موحی هیشتا ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وی بلیت، نه‌تگوتوه.

- قوربان! ئه‌و ته‌قه‌لایه‌ی بۆ جه‌نگی ئه‌یووبیه‌کانت داوه، خوا پنی رازی نابیت. وه‌ک ئه‌وه‌ وایه شمشیریکت به‌کری وه‌رگرتیت، دواتر له‌ پرووی برابه‌که‌ت راکیشابیت. له‌ کاتیکدا نه‌ شمشیر هیی تویه و نه‌ براکه‌یشت دوژمنی تویه. چون داوای سه‌رکه‌وتن ده‌که‌یت، ئه‌وه‌ چه‌ک و ئه‌مه‌ به‌یداخت بیت؟

دیاربوو سولتان بهم قسانه‌ی من ئوقره‌ی لی برا و شه‌کەت بوو. به ئاماژە‌ی نه‌خیز سه‌ری خۆی بادا، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌یج ئه‌و قسانه‌ی منی به دل نه‌بوویت، پاشان گوتی:

- موحی تو هه‌یج له‌باره‌ی ئه‌و شه‌ره نازانیت. ئه‌وان ده‌ستپه‌شخه‌رییان کردوه.

- تو باشتر له‌وان ره‌فتار بکه.

- ره‌فتاری باشمان نواند و سوودی نه‌بوو. چه‌له‌ب په‌شتر به‌ر له ئه‌یووبیه‌کان له‌ژیر پکیفی باپیرانمدا بووه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی خه‌لکه‌که له ده‌ستی مه‌لیکه‌کان ئازاری زۆریان په‌یگه‌یشت، هانا‌یان بۆ من هه‌ینا. مشوورخۆری مه‌جلس قسه‌کانی ئیمه‌ی بری، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت توورپه‌ی سولتان دامرکینیت و پرپه‌وی قسه‌ی مه‌جلس بگۆریت:

- قوربان! ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌یت، دیسان ده‌سته‌ی گه‌نجان ریک ده‌خه‌ینه‌وه، ده‌یانخه‌ینه‌وه ژیر کۆنترۆلی دیوانی سه‌ربازی، له جیاتی ده‌سته‌وتی جه‌نگیش، (جامکیه‌)یان بۆ ده‌برینه‌وه.

سولتان به مه‌یلانیکه‌وه گوتی:

- ده‌سته‌وتی جه‌نگ له جامکیه زۆر زیاتر ده‌بیت.

هه‌موو لایه‌ک بیده‌نگ بوون، سه‌رمان به خۆماندا به‌ردایه‌وه و نه‌مانده‌زانی چی بلین. سولتان به ئازاریکه‌وه نیوچاوانی خۆی هه‌لده‌گلۆفی. پاشان نۆره‌ی کۆکینی هات. جاشنگیر ترسی هه‌بوو سولتان برشیته‌وه، به‌په‌له‌ چوو له‌گه‌نیکه‌ی له‌په‌ش دانا، به‌لام باشبوو نه‌رشایه‌وه. کۆکه‌که‌ی ته‌واو بوو، ئاهیکه‌ی هاته‌وه به‌ر، ئیمه‌یش بیده‌نگ و خامۆش بووین. چه‌ند خوله‌کیک تپه‌ری، دواتر سولتان پرووی له ئیسحاق کرد و گوتی:

- ئیسحاق لیم نزیک به‌وه.

ئیسحاق هه‌نده‌ لینی نزیک بووه‌وه تا شانەکانیان لیک خشان. ئینجا سولتان پێی گوت:

- ده‌مه‌ویت بچه‌ لای کیقباز.

- له زیندان؟

- به لئ، به لام چهند که سئیکى دیاریکراو له گهل خۆت به ره، با که س به نیازت نه زانیت.

- به سهر چاو.

- پنی بلئ برابه که ت دهیه ویت له دواى خۆى جله وى دهستهلان بخاته دهست. ئه گهر پرازی بیت ئه وه به سهر مندال و دارودهسته و بهنده و کۆيله کانمه وه دهیکه مه جینشین. ئه گهر پرازی نه بوو، به پریگه ی خۆندا بگه ریوه.

سولتان دهستی دریژ کرد، مشوورخۆرى مه جلیسیش ههستا و چوو دوو نامه ی پیچراوی خستنه دهست. ئینجا سولتان گوتی:

- ئه مه نامه ی منه بۆ برابه که م. ئه وهیش ناوی ئه میری شاره کانه، یه که به یه ک دهچییه لایان و پیمان ده لئیت برابه که م له دواى من دهستهلان دهگریته دهست.

- به سهر چاو.

پاشان سولتان رووی تی کردم و گوتی:

- موچی ئه گهر چه ز ده کهیت یاوه ری ئیسحاق بکه و یارمه تی بده .

- ئینشائه لالا، به پشتیوانی خوا.

له لای سولتان رویشترین، ئیسحاق که وته بیرکردنه وه یه کی قول.

تووند دهستی به ههردوو نامه که وه گرتبوو، هیچ قسه یه کیشی نه ده کرد. گه یشتینه مالئکی نزیکى کۆشکی سولتان و چووینه ژووره وه. هه رکه چووینه ژووره وه و له ده وئاگردان دانیشترین، بۆ که په تی یه که م له وه ته ی له کۆشک ده رچووین، ئیسحاق وه قسه هات.

- گویت لئ بوو چی گوت؟ سولتان دهیه ویت له دواى خۆى دهستهلان بخاته دهست ئه و برابه ی، که پیشتر له گهل سولتان جهنگاوه و پلانی دژی دهسته لاتی گه یزاهه. ئیستایش دهیه ویت له زیندان ده ری به نیت و له دواى خۆى بیکاته سولتان.

- خوا ئه وه ی بیه ویت دهسته لاتی دهخاته دهست.

ديسان ئيسحاق كهوتهوه بيركردنه وهيه كي قوول و له پشكو
گهشاوه كاني نيو ئاگردان پاما. له ناكاو داچله كي، وهك ئه وهى شتىكى
بيركه وتيپته وه، ئينجا گوتى:

- قوربان موحي! ئه وهى ئه مرق له جزوورى سولتان گوتت، زور
ترسناك بوو.

- چى ببينم، هه ر ئه وه ده ليم.

- به لئى، تو به شكسته كاني خوش بوويت. ئه ي نازانى چى له و
ئهميرانه كرد، كه خيانه تيان لئى كرد؟

- چى لئى كردن؟

- سووتاندنى!

- ئه ي خوايه! له سه ركيشى و ياخييونى ئه و تاغوتانه، به زاتى تو،
خوم په نا ده دم. سويند به خوا رورژيكى ديكه ناچمه وه مه جليسى
ئه و پياوه.

- به لئى ئه وه بو تو زور باشتره.

"ژیانی من، له‌دوای ټیوه ههر فه‌نابوونه"

ټیبن عه‌ره‌بی

بردنه‌سه‌ری سوینده‌که‌م زور قورس نه‌بوو. به‌رله‌وه‌ی زستانی ټو
ساله‌ بیت، سوولتان وه‌فاتی کرد. کیقبازی برای له‌ زیندان هاته
ده‌روه و پاسته‌وخو ده‌ستی به‌سه‌ر عه‌رش‌ی ده‌سته‌لاتدا گرت.
دوای ټو‌وه‌ی له‌گه‌ل ئیسحاق به‌سه‌ر میرنشینه سه‌لجووقیه‌کاندا
که‌پاین بو به‌یعه‌تبه‌ستن له‌گه‌ل کیقباز، به‌ته‌نیا گه‌پامه‌وه مه‌له‌تیبه. که
که‌پامه‌وه فاتیمه عیده‌ی ته‌واو بووبوو، گه‌پابوو‌یه‌وه لای پیاوه‌که‌ی
و له‌نزیک مالی مندا نیشته‌جی بووبوو، جاروبار له‌ نوڙه‌کاندا
پیاوه‌که‌یم ده‌دیت. دوای ټو‌وه‌ی فاتیمه له‌ مال پویشته و خانووه‌که‌م
چول بوو، سوودکین و به‌در هاتنه‌وه لام، دیسان بووینه‌وه
سینکوچکه‌ی جاران. له‌ شه‌ویکی ساردی زستاندا بزنه‌که‌مان
سه‌رمابردی ده‌بیت و لووت و لیکاوی ده‌بنه شه‌خته و په‌ق
ده‌بیته‌وه.

هه‌رچه‌ند به‌در به‌دری‌ژایی پوژ له‌گه‌لمدا ده‌مایه‌وه و سوودکینیش
به‌رده‌وام خزمه‌تی ده‌کردین، به‌لام ماله‌که‌م زور کر و بیده‌نگ بوو،
به‌رگه‌ی ټو‌و حاله بو من ټه‌سته‌مه. شه‌وانه عیما‌د له‌ له‌رینه‌وه‌ی
دارودره‌خت و ده‌نگی هه‌وره‌تریشقه ده‌ترسا و ده‌گریا، ئیستا گویم

له گریانه که ی نیه. سه دره دین چهنان سوورته قورئان و به دهیان
 فهرمووده ی ئه زبه رکردبون، به یانیا ن زوو دهوری دهکردنه وه،
 که چی ئیسته هیچ شتیک نازنه وم. نووکه له ناندین دهنگی دهستار و
 رهقه و زرینگی قاپوقاچاخ و ئاونکوتانی فاتیمه نابیستم. له شلکه ی
 به هار سکالای حالی خۆم له لای ئیسحاق کرد، ئه ویش دوو ئه سپی
 بۆ هیناین، بۆ پیاسه و دلخۆشی چووینه سیواس. گه یشتینه شوینی
 مه به ست، له میوانخانه که ی بازار لاماندا، له ئه نازۆل هیچ جینگه یه کم
 هینده جهنجال نه بینیبوو، له بهر دووکان و کالای و کهلوپهل و خه لک،
 ریبه ری نه بوو. به هه ر ریگه وبانیکدا دهچووم، بازارگانی هه موو
 ولاتیکی به سه ردا پزابوو: عه ره ب، قفجاق، که ره ج، ئه رمه ن،
 تورکمان... هه ر یه که وه به زمانی خۆی قسه ی ده کرد، به دریزایی
 مانه وه شیان له شاره که، وه رگیزیان بۆ خویان دهگرت. کهلوپهلما ن
 له میوانخانه دانا و دوو ئه سپه که مان ته سلیمی خاوه نه که ی کرده وه
 و چووینه گه رماو. جله کانمان دا که نندن و خۆمان له ئاوی حه وزه که
 نقووم کرد، ده لایک سهری ئیسحاقی شوش، منیش به ئاوی گه رم
 خه ریکی شوشتنی ریشه که م بووم. قسه یه کی ناخۆشم له ده می
 ده لاکه که بیست، له کاتی خۆیدا هیچ گرنگیه کم پی نه دا. باسی
 پۆرگیکی گه رده نی ئیسحاقی کرد:

- له که یه وه لیت هاتووه؟

- نازانم. و ابزانم چهن مانگیک ده بیته.

- نازاری هه یه؟

- نه خیر.

- گه وره ده بیته، یان هه ر وه ک خۆیه تی؟

- سه ره تا بچووک بوو، دواتر به م ئه ندازه یه گه وره بوو، دواتر وه ستا.

خوا بۆی که شف کردم، به لام من لینی غافل بووم و ئه ویش لینی

شاردمه وه. پۆرگه که هاوړیکه می لووش کرد و دوا ی دوو هه فته

خستیه گۆره وه، منیشی به ته نیا جی هیشته. خواجه گیان له م دنیا یه دا

چەندان كەسم ناسىن و ژيانئاوايان كرد. چەندان مەروم خوشويستن و ليزە باريان كرد. هاوهەلى چەندان كەسم كرد و بۆ دنياى دى ئوغريان كرد: خەيات، حەسار، عورەينى، سەبتى، غەوس، زاھير، ئىستا بۆ ئىسحاق دەكۆلم، ھىچ كەسەيكم وەك ئەو، رەووح پاقژ و خاوين نەناسىوھ. نەرمونيان و بەخشەندە، بە لىوى بەخەندەوھ دەخەويت، بە روى بەبزهوھ ھەلدەستى.

ئاخرى كە بە كفن رەوخسارى ئىسحاقيان داپوشى، بۆ ھەتاھەتايە لىوھەكانى پىكدادان و لەبزه كەوت، خەريك بوو سەينەى منىش ھەناسەى لى بېرەيت. لە مەككە، لە پىرۆزترين شوئى دنيا، دۆلم باوھشى بۆ كەردەوھ و بەخىرھاتنى كرد، لە مەلەتتەيش مائئاوايى لى كرد. بەدرىژايى مەوداي ئەو دوو شارە، بەقەد دارودرەخت و كىو و دەشت و دۆل، سووتانى عىشق لە سەينەمدا ھەيە. خوا رەحمت پىن بكات ھاوپىكەم، تۆ دۆسۆز و فرىادەرسى من بوويت.

والى مەلەتتەيە وەك ئەوھى ئەمىرەيلى سەلجوقىيەكان بېت، خىوھتگەى پرسەى بۆ ئىسحاق ھەلدا. گەدا و دەولەمەند و نزىك و دوور ھاتن. والى خۆى بۆ دەبىرىنى ھاوخەمى ئامادەى پرسەكە بوو. بە قاسىدىك ھەوالى مەرگى ئىسحاقيان گەياندە سوولتان (كىقباز)، ئەگەرچى خەرىكى ئامادەكردنى سوپا بوو بۆ غەزاي (قلقىليە)، بەلام ئەوھ وای لى نەكرد پرسەنامەيەكى شاھانە بۆ مەرگى ئىسحاق نەنرەيت، كە مژدەى شاھەتى لە زىندانەوھ بۆ برد. ھەر بە بۆنەى مردنى ئەويشەوھ، داواى كرد جلوبەرگ و خواردن بۆ گەدا و نەداران بېرەيت. لەنزىك كورسەيەكەى والى بىرم لە سەدرەدەينى كورپى كەردەوھ، كە بەو بچووكىيەى ھەتتو كەوت. ئەويش لەتەك من دانىشتبوو، خەم و دەھشەت لە چاوەكانىدا ئاويتەى يەك بووبوون. ئەو خەلكە زۆرە لەو خىوھتە گەورەيەدا بە جلوبەرگ و زمانى جىاوازەوھ دەبوونە مایەى دۆنەوايى بۆ ئەو. كاتىك بىرى لەوھ دەكەردەوھ، كە ئەو پرسە گەرموگورە بۆ باوكى بەرئوھدەچىت،

تاوېك خاموش دېوو، پەشوكاوى له دەموچاوى دەرپهويهوه، لى
ترس له ناديار و هەستکردن به نەمانى چەترى سەرى، خەمگىنيان
دەكردهوه.

گەرامهوه مال، فەرويهكى قوندوسى، دوا ديارى ئىسحاقم له
خۆمهوه لوول دا، ئەو دەمەى له سىواس بووين له بازارگانه
پرووسهكانم كړى و بەسەر شانى منى دادا، بۆ ئەوهى خۆم له و
زەمپهريهه ئەنازۆل چەپالە دەم. هەموو جارئ ئەم دياريهه
هاوپڼگەمى دەخستمهوه ياد. دواتر هەر كەسنيك باسى سىواسى
كردبا، وينه و شكّل و شپوهى ئەوم دەهاتهوه ميشك،
خۆشبهسەربردنى ئەو چەند مانگەم، بەسەريهكهوه دەكهتهوه خەيال.
ئەو كاتانەى بەسەر مزكەوت و گوشه و سووچ و قەلا و تخووب و
بىستانهكان دەگەراين و خەلك پيشوازيهكهى گەرموگورپان لى
دەكردين، ئەمەيش بەهوى من و تەريقهتەكەم، يان لەبەر قەدرى
ئىسحاق و ريزهكهيهوه بوو له كوشكى شانشين، ياخود بەهوى ئەو
ئاشنایهتیه زۆرهه ئەو بوو له گەل بازارگانهكان، ئاخىر بۆ هەر
ولاتيك به قاسيد دەچوو، خەلك پۆل پۆل پرويان تیده کرد. بەيهكهوه
كتيومان دەخويندنهوه و له پيشوازيه فەقييان دەههستايين و خيرقهى
تەسهووفمان دەپۆشى. داوا له خوا دەكەم كردهوهكانمان لى قبول
بكات، بۆ رڼگهه محەبەته كاملهكهه خوى، رڼوڼييمان بكات، بۆ
مەقامى سۆز و مېهر و خۆشنوودى خوى، بەرزمان بكاتەوه.

له پرسهه ئىسحاقدا ماته مگيريك پڼى گوتم: "قوربان! ئاخىر خەمانت
بيت. ئاى خودايه ئەم دەربرينه چەنده ناقولاً و هيچه! نه ئاواته
به ديبيت، نه نزايه گيرا بيت. هەركاتيك يه كيك ئەو رستهيهه
دەگوتەوه، خەلك به "دوا خەمت بيت." تیده گەيشتن، بەلام ئەم پڼم
وابوو، كه دهلين: "تەماخوازين بەر له وهه خەمىكى ديكه بەرۆكت
بگريت، باهۆزى مەرگ خيرا بنه و بارگەت بپنچيتهوه. "ئيمه به بن خەم
كئين و چين؟ بى خەم چۆن له بوونى خۆمان دلنيا بين؟ ئاخىر ئەگەر

بئ خەم بىن، وەك بزنى وئىل، لە نىھالى غەفلەتيدا سەرگەردان و لارئ دەبىن. خەم، حەزى لە دل و دەروونى سوؤفى تەرکە دنيايە، رقى لە جاھىلى دنياويست و تەفرەخواردووہ. لەو رڭگەيەدا خوا خەم لەدواى خەمى پىنداوم.

ھەر دواى ئەوہى ئىسحاقى ھاوہل و ئازىزم ئەسپەردەى خاک کرد، ھاتمەوہ مال و ھەلکورمام، مېشكى خۆم ھەلگوشى ھەر چ يادەوہرېتک لەنتواناندا ھەبوو ھىنامەوہ بىرى خۆم. لە روانگەى غىباب و نەمانى ئەودا، لە ژيان رادەمام، تاكوو قاچى دووہمى بەدرېش، وەك ھىي يەكەمى، رەشھەلگەر، لە پەلوپۆ كەوت و بەتەواوى پەكى كەوت.

سودكىن لە شوئىنئىكەوہ بۆ شوئىنئىكى دىكە ھەلى دەگرت. دايدەنىشاندا و سەرى دەشوشت، نەيدەتوانى ھىچ بزاونك بكات. ئەگەر ويستباى گوازەگوازيك بكات، لەسەر ئەنىشكەكانى دەخشا، يان لەسەر پشت و سكى ھەلگىز و وەرگىزى دەکرد، تاكوو خۆى دەگەياندە شتەكە. زۆر ئارام و دلپاك و بەرگەر بوو. پزىشكىكم بۆ بانگ کرد، بە ھەموو لايەكدا ھەلى گىزا، دواتر بئ ئەوہى ھىچ شتتېكمان بئ بلىت رۆيشت، وەك ئەوہى لە بارى تەندروستى ئەو ناؤمىد بووبىت. ئىتر زانىم فىراقى من و ئەو دۆستە ئازىز و خۆشەويست و ھاوہلى سەفەرى خۆرئاوا و خۆرھەلاتىشم نزيك بووہتەوہ. زۆر خواردنى بۆ چئ كردم و گەلىك سەرى شوشتم، خزمەتئىكى بېنشۆى كردم و زۆر بەدوامەوہ بوو. بىدا يارىدە و كۆمەكى كردم. زۆر شتى لەمن وەرگرت و منىش زۆر شتم لەو وەرگرت. بېيارم دا تا خوا لايەكى لئ بە لايەك دەكات، ئەوہندە تەمەنەى ماويەتى، لەگەل ئەودا ژيان بەسەر ببەم. وازم لە وانەگوتنەوہى مزگەوت ھىنا و سەرتاپاى پۆژەكەم لە ژوورەكەى وى بەسەر دەبرد. من دەمنووسى و ئەويش دەينووسىيەوہ. ھەر كاتئىك لە نووسىنەوہ تووشى گرفتئىك بوايە،

پرسیاری لئ دهکردم، منیش وه لامم ده دایه وه، وه لامیک کۆدی نهئینی
خۆشه ویستی و قه در و پایه داری له سینه مدا بۆ ئه و که شف ده کرد.
له وان رۆژان به یانیه که له خه وه هه ستام، سه یرم کرد به در پیش من
له خه وه هه ستاوه و خه ریکی نووسینه. کاتیک چومه لای،
زه رده خه نه یه کی کرد، ئه و کتیه ی، که خه ریکوو ده ینووسی، دایه
دهستم، زۆر به جوانی نووسرابوو یه وه، به ریکوپتی که رگ کرابوو،
الإنباه فی طریق اللہ فی له سه ر نووسرابوو، پیم وانه بوو، که من
پیشتر کتیه کی وام له ژیر ئه و سه رناوه نووسی بیت.

- به در ئه وه چیه؟

- به در ژایی چه ندان سال، هه موو ئه و شتانه ی پیشتر له تۆم
بیس تون، له دووتوی ئه و کتیه کۆم کردوونه ته وه، ئه وه ی له نیو
ئه و کتیه دایه له هیه کتیه کی دیکه ی تۆدا نیه، ترسام ئه و زانیاریانه
له به ین بچن، بۆیه له و کتیه دا کۆم کردنه وه.

- یانی تۆ کتیه کی له باره ی منه وه نووسیوه؟

به در پیکه نی و گوئی:

- قوربان! مه عریفه ی تۆیه، به ده سته ته ی من نووسراوه.

- منیش ده یخوینمه وه و ساغی ده که مه وه.

"نارامگرتنی یه کهم، له چه له مهی یه که مه وه حیسابی بۆ ده کړت، نارامگرتنی دووهم، به هه ند وه رناگیرت"

ئیبین عه ره بی

پوژنیک کاتییبکی خانهای والی له گهل سه ربازنیک له ده رگه یان دا و نه هاتنه ژووره وه. به سیما و پوخساریکی وشک و تیکه ه لاتوو له به رده م سودکین وه ستان، سودکینیش ده یویست له داواکه یان تن بگات. نه وانیش ته نی گوتیان فه رمانیان پین کراوه، که هاوړی کوله که تان ببهینه کولانی گه ر و گولان. هه ر چه ند سودکین بوی پروونکرده وه، که له مالی ئیمه دا که س گول نییه، ئیوه به هه له ناو نیشانتان وه رگرتووه، به لام ئه وان له سه ر قسه ی خویان موکړ بوون و له به ر ده رگه وه ستان و دوورنه که وتنه وه. منیش گویم له گفتوگوی نیوانیان بوو، سودکین بانگی کردم، منیش پرسیم:

- کی ئیره ی پین نیشان دان؟

- پزیشکی بیمارستان.

- چی گوت؟

- گوتی گولنیک له و خانووه دا ده ژی.

لام له سودکین کرده وه، که هیشتا هه ر پتی و ابوو هه له یان کردووه. ویستم بوی پروون بکه مه وه و بلیم ئه و دوانه به راست و دروستی

هاتون، بهلام هرچەند هينام و بردم توانای قسه کردنم نەما. ئەسرىنى گەرم و ئاگرين له چاوه كانمەوه پڕژانه سەر كولمەكانم، كه سەرماوسۆلى پاييز شه قشەقى كردبوون.

چوومەوه ژوورەكەم، نامتوانى تەماشای بەدر بکەم، بىن هەستوخوست هەلکورمابوو، چەند گوناھـ بوو، نەيدەزانى چ باسە. لەسەر رايەخە کە لەکەبووھەکانى سووچى ژوورەكە پراکشام و چاوه کانم پەنا دان و تيز گريام، نەمەيشت هەست بە گريانى من بکات. بەئى گريام بۆ ئەو پۆژانەى لەگەل بەدر بەسەرم بردبوون، بۆ ئەو شەوانەى لەژير ميچيک يان لەبن گومبەزى ئاسمانى شين، بەيەكەوه خەوتبووين. ئەو پۆژ و شەوانەى لەگەل يەك بەپييان رۆيشتن و سواری و لاخ بووين. بۆ ئەو کاتانەى لە جيگەيەك دەماينەوه، بۆ ئەو ساتانەى پيکەوه گەريدەئاسا بووين. بۆ ئەو وەختانەى قووتمان هەبوو، يان ئەو پۆژانەى برسى و بىن نان و ئاو بووين. بۆ ئەو کاتانە دەگريام، کە لە دەوروبەرى فاس و گەرەكەکانى قاهيرە و، دۆلە شيوەکانى مەککە و، کۆلانەکانى حەلب و، گەرەكەکانى بەغدا بەيەكەوه دەگەراين. بۆ هەموو ئەو خانوانەى لە شاران لىيان نيشەجى بووين، بۆ گشت ئەو خانەقايانەى فيکر و زيکرمان تيدا کردوون. بۆ هەموو ئەو ميوانخانانەى وەك ريبوار تىياندا ماوينەتەوه. بۆ هەموو بىابانانەى پيياندا تىپەپبووين و تيشكى خۆر سەرى هەلکرووزاندووين. بۆ هەموو ئەو کيوانەى بەنيوياندا رۆيشتووين و سەرما ئازاکانمانى بەستووه. بۆ هەموو ئەو خواردنانەى لە دەورى کۆ دەبووينەوه و کاميان خۆشتر و باشتربوو بۆ منى دادەنا. بۆ هەموو ئەو ئاوانەى خۆمان پىن فینک دەکردنەوه و دەمانخواردنەوه، کە قەت پيش من نەيدەخواردەوه.

لە ژوورەكەم هاتمە دەرەوه، دىتم سوودکين لە بەر دەرگەم دانىشتووه، نازانيت چى دەکات. جيم هيشت تاکوو بچيت ئەو هەوالە

به بهدر بدات، منیش ئەو ناوهم جی هیشت، پۆیشتم بئ ئەوهی بزائم
بۆ کوئی دەرپۆم و چیم دەوێت.

شهو گه‌رامه‌وه مال، گه‌یشتمه سوودکین. به ئاماژه پئی گوتم
هه‌واله‌که‌م به بهدر داوه. چوو مه لای بهدر، خه‌ریکی نووسین بوو،
هه‌روهک ئەوهی نه‌ بای دیبی و نه‌ باران، دیاربوو هه‌ق ته‌عالا
سه‌کینه‌تی ئیماندارانی به‌ سه‌ر دل و ده‌رووندا رشتبوو. ته‌ماشایه‌کی
منی کرد و گوتی:

- هه‌ردوو کتییی "العظمة" و "القربة"م نووسینه‌وه. تینووس و
په‌راویش له‌گه‌ل خۆم ده‌به‌مه گولخانه و کتییی "میم" له‌وێ ته‌واو
ده‌که‌م.

له‌یه‌ک کاتدا پۆندک و بزه‌ به‌ پوومدا هاتن. به‌دریش بزیه‌یه‌کی بۆ
کردمه‌وه، هه‌ستی به‌ دلته‌نگیی من کرد و گوتی:

- قوربان دلته‌نگ مه‌به، من ته‌نیا بۆ فیراکی تو خه‌مبارم.

- به‌درگیان! زۆر پیم ناخۆشه‌ تو ده‌چیه گولخانه.

- نا قوربان! ئەوێ جیگه‌یه‌کی خۆش و دلگیره، مه‌قامی ئیمانداره
ئارامگره‌کانه، هه‌موو پۆژیک له‌ ته‌رازووی گوناوه‌کانیان که‌م
ده‌کاته‌وه و له‌ ته‌رازووی خیر و چاکه‌یان زیاد ده‌کات.

- برا به‌پئی توانا سه‌ردانت ده‌که‌م.

- مانگانه یه‌ک جار وه‌ره لام، که‌متر له‌ یه‌ک سه‌عاتیش بمینه‌وه.
ئه‌گه‌ر ئەو نه‌خۆشیه‌ تو بگریته‌وه، قه‌ت له‌ خۆم خۆش نابم.

خۆم تیکرد و سه‌ریم ماچ کرد، ئەویش به‌ شه‌رمه‌وه کشایه‌وه و
هه‌ولی سه‌رماچکردنی منی دا. ده‌ستی، که‌ له‌ خویری سوور و ره‌ش
هه‌له‌هاتبوو، گرتم و ماچم کرد، ئەویش ده‌ستی منی گرت و ماچی
کرد. توند به‌ سینه‌مه‌وه نووساند، گه‌رده‌نکه‌چ بوو. من گریام و
ئویش به‌هیمنی ده‌ستی به‌ شان و پشتمدا هینا، هه‌روهک ئەوهی
مندالیکي ونبوو کړ بکاته‌وه. له‌کو‌تاییدا ئەسیرینه‌کانم سپرین و خۆم
قیت کرده‌وه، ته‌ماشام کرد و هه‌ولم دا چاوه‌کانم به‌ پوخسار و

سیمای ئەو بسپێرم، بەلکە ئەمە کۆستی فیراقتی ئەوم لەسەر سووک بکات.

تاویک بێدەنگ بووین، بەدر خەریکی رێکخستنی پەراو و داخستنی حوبردانەکە و سەزکردنی خۆی بوو، منیش لە تێرامان و وردبوونەوه لەو، زیاتر هیچ چتیکێ دیکەم نەدەکرد، بێدەنگ و خامۆش بووبووم. ئێمە لەو حالەدابووین سووکین وەژوور کەوت، لە سووچتیکێ ژوورەکە دانیشت و نیوێ دەموچاویشی لە پشت ئەژنۆکانی پەنا دا. دواتر بەدر، کە هێشتا هەر خەریکی سەیرکردنی پەراو و رێکخستنیان بوو، هاتە قسە و گوتی:

- ئەری قوربان دەزانیت؟

- چی هاوئە ئازیزەکەم؟

- منداڵ بووم لە قاهیرە، پۆژتیک بەرلەوێ بێمە کۆیلەئەبووفەتووح، پیاویک منی کۆری و دواي دوو پۆژ منی بۆ بەندەفرۆشەکە بردەوه، دەزانی بۆ؟ چونکە من نەدەخەتم، وایزانی نەخۆشم. بەندەفرۆشیش رێک منی رەگەل حەبەشییەکان خست، کە تازە لەگەل قافلەیکە عەرەبی گەیشتبوون. ژنیکیان لەگەل دابوو بەختی دەگرتەوه، بە کەسێکی گوت چارەنووسی تو لە بەغدا کوتایی پێ دیت. بە یەکیکی دیکە گوت: لە کەرک سەر دەنیتەوه. بە کەسێکی دیکە گوت لە دیمات دەمریت. گەدا و هەژار لێی خردەبوونەوه، هەر یەکەو دەبویست بزانیت باهۆز بەرەو کۆی پای دەپێچیت. دواي ئەوێ بەختی بۆ هەموویان گرتەوه، ئاوپێکی لێ کردەوه و گوتی: تو کۆرە بچکۆلەکەم، ناتەوێت پیت بێم گەرەکەت چی لێ دیت؟ گوتم: نا، بەلام حەز دەکەم بزانی دایکم لە کۆیئە؟.

ئینجا بەدر کەمێک بێدەنگ بوو، دەستەکانی لە تۆزوتال داوەشانان و چاوەکانی لە دیوار برین، وەک ئەوێ پەنجەرەیکە تێ بووویت و لێهەو رابردووێکی دوور ببینیت و بۆمان بگێریتەوه. پاشان بەدر گوتی:

- ژنه که جارېک، دووچار، سنی جار به ختی بز کرتمه وه، هموو
 که پرتیکیش سه ری خوی راده هه ژاند و سه رسوورمانی خوی
 دهرده بپی، وهک ئه وهی جادوو که نهیینه کانی لن بشاریته وه.
 له کوتاییدا سه سره تیکی هه لکیشا و به نیگایه کی پر له سوژ و
 میهره بانه وه ته ماشایه کی کردم، هرگیز نه وهم له بیرناچیته وه...
 گوتی: 'جگه رگوشه کهم تو دایکت نییه، ده میکه مردوو. به چی
 مردوو؟' دیسان بز دوا که رته، به ختی کرته وه و گوتی: 'به
 گولپوون.'

- سوبحانه لالا!

- قوربان وایزانه یه کدوو سالم ماوه ته مه نم بگاته هه فتاسالی.
 هه رکاتیک ئه و پیره ژنه به ختگره وهم دیته وه بیر، نیوهی یه که می
 قسه که ی، که گوتی: '... تو دایکت نییه... ده که ویته وه یاد، قهت بیر له
 نیوهی دووه می ناکه مه وه، چونکه مادهم دایکم نییه، پتویست ناکات
 بزانه چۆن مردوو. ئه مرۆ، که سودکین ئه م هه واله ی پین دام، قسه ی
 ژنه کهم که وته وه بیر.

- هاوه له نازیزه کهم خودا شیفات بدات. خوا هاوکاره بیت.

- قوربان من به چوونه کولانی گه ر و گولان هیچ خه مبار نیم...
 ویجا هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و بزهی سه ر پووی زیاتر کرد و
 به دهنگیکی پر ئومیده وه گوتی:
 - ... ده رومه وه لای دایکم.

"به‌دري حه‌به‌شى، له‌به‌ر تۆ حه‌به‌شيبه‌كانم خۆش ده‌وين، هه‌ر له‌ به‌رخاترى
 ناوى تۆيش، عاشقى (به‌دري مونير)م.
 ئيبن عه‌ره‌بى

كۆلانى گه‌ر و گولان كه‌وتبووه‌ ده‌ره‌وه‌ى مه‌له‌تبييه، ريك به‌ ئاراسته‌ى
 با، تاكوو هه‌لم و هه‌لاوى تووشبووانى ئه‌و نه‌خۆشيبه‌ بۆ ده‌ره‌وه‌ى
 شار بېروات. ته‌نيا ئه‌و ئاوه‌يان به‌كار ده‌هيتا، كه‌ له‌ شار ده‌رده‌چوو.
 ده‌يان خيۆه‌تيان بۆ هه‌لدابوون، خيترخوازىك مزگه‌وتىك و گه‌رماويكى
 بۆ دروست كردبوون. خزمه‌تكاره‌كانيش هه‌ر به‌شيك له‌ گوله‌كان
 بوون، وه‌ختىك كه‌سوكارى نه‌خۆشه‌كان ده‌هاتن پاره و پاداشتى
 خزمه‌ته‌كه‌يان لى وه‌رده‌گرتن. به‌شيك له‌و كه‌سانه‌ى بۆ سه‌ردانيان
 ده‌چوون، له‌ دووره‌وه‌ به‌ ده‌نگىكى به‌رز قسه‌يان له‌گه‌لدا ده‌كردن.
 به‌شيكى ديكه‌ ده‌چوونه‌ نيو خيۆه‌ته‌كه‌يان و جارى وا هه‌بوو به
 شه‌ويش له‌لايان ده‌مانه‌وه. هيج ياسايه‌ك بۆ قه‌ده‌غه‌كردنى
 هاموشۆى خه‌لك بۆ لاي گوله‌كان نه‌بوو، وه‌ك ئه‌و ياسا توندانه‌ى
 كه‌ له‌ ولاتى مه‌غريب بۆ سه‌ردانىكه‌رانى كۆلانى گولان دانرابوون.
 ليزه‌ هه‌ر كه‌سه‌و به‌ گويزه‌ى پله‌ى ئيمانه‌كه‌ى به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر
 ره‌فتارى ده‌كرد.

لهگهل سودکین له نزیك مزگهوت و گهرماوهکه خیرهتیکمان بۆ بهدر هه‌لدا، رینگه‌ی چوونه مزگهوت و گهرماویشمان بۆ تهخت کرد و بهرد و درکمان لئ لادا، بۆ ئه‌وه‌ی ههر وهختیک بیه‌ویت به‌بئ نازار به ئاسانی له‌سه‌ریان بخشیت و بۆیان بچیت. خزمه‌تکاره‌کانمان له‌باره‌ی ئه‌و رینوینیی کرد و پاره‌ی زیاترمان پیدان، بۆ وه‌ی له‌سه‌رشۆردن هاریکاری بکه‌ن و هه‌موو پۆژیک ئاو و نانی بۆ بیه‌ن. به‌در جگه له‌په‌راو و قه‌له‌م، هه‌چی دیکه‌ی داوا نه‌کرد، ئاخ‌ر به‌نوسینه‌وه‌ی کتیب، سه‌بووری ده‌هات. ئه‌و زۆر داوای لئ کردین برۆین و ئه‌و ناوه‌ جئ به‌یلین، نه‌بادا ئه‌و نه‌خۆشییه‌ بگرینه‌وه، ئیمه‌یش له‌خزمه‌تی مه‌ره‌خس بووین. هه‌رکه‌ کۆلانی گولانمان جیه‌یشت و له‌مه‌له‌تییه‌ نزیك که‌وتینه‌وه، سوودکین به‌کول گریا، تاکرو گه‌یشتینه‌وه‌ ماله‌وه، تنۆک تنۆک ئه‌سیرینی گهرمی دابارانن. مال ته‌نیا بۆ من و ئه‌و مایه‌وه، ها ئه‌وه‌ته له‌ده‌وروبه‌ری ماله‌وه‌مان گه‌گه‌فی با دیت، پیشتر ده‌نگی ژن و قیژه‌ی مندال و باره‌ی بزنی لئ ده‌هات. ئه‌مرۆیش ته‌نیا دوو که‌سی دل پر له‌خه‌می تیدا ماونه‌ته‌وه. هه‌موو پۆژیک ده‌چمه‌ به‌ر ده‌رگه‌ی مالی سه‌فیه، ده‌بینم سه‌دره‌دین له‌وئ چاوه‌پروانی من ده‌کات. پیکه‌وه ده‌چین بۆ وانه‌گوتنه‌وه، من وانه به‌فه‌قیان ده‌لیمه‌وه و ئه‌ویش له‌ته‌که‌مه‌وه داده‌نیشیت. کاتیک فه‌قیکان ده‌پۆن له‌گه‌لی داده‌نیشم و ئه‌وه‌ی گوئی لئ بووه پیکه‌وه ده‌وری ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌وه‌ی لئ تینه‌گه‌یشتووه تئێ ده‌گه‌ینم. داوی نوژی مه‌غریب به‌خۆم ده‌بیه‌مه‌وه مالیان، دلم نایه‌ت به‌ته‌نیا له‌و کۆلانه‌ تاریک و نوته‌کانه‌ رئ بکا.

ئیسحاق مال و پاره‌یه‌کی باشی بۆ جئ هه‌شتوون، ترسی هه‌زاری و بیده‌رتانی ئه‌وانم نییه، به‌لام ترسی ئه‌وهم هه‌یه برۆن. دایکی سه‌دره‌دین هه‌شتا گه‌نجه، ده‌ترسم پیاویک ماره‌ی بکاته‌وه و بۆ شوینییکی دوور بیانبات. بیرکردنه‌وه له‌و باسه، نان و خه‌وی لئ هه‌لگرتبووم، ههر وهختیک سه‌رنجی بلیمه‌تی سه‌دره‌دینم ده‌دا،

دهمدی به گروتینه‌وه به‌ره‌و پیلی زانست ده‌چیت، خه‌م و په‌رۆشیم پتر ده‌بوو. له نیوچاوانی پان و چاوه‌گه‌شه‌کانی ئیسه‌حاق بۆم ده‌رکه‌وتبوو، که ئە‌گه‌ر پابه‌ندی ریا‌زه و موا‌هه‌ده بیت، خودا زه‌وقی عاریفان و حا‌لی سو‌فیانی پێ ده‌به‌خشیت. خو ئە‌گه‌ر بکه‌ویت‌ه ده‌ستی پیا‌ویکی دیکه، ره‌نگه‌ هه‌موو ئە‌وانه‌ی له‌کیس بچیت، بیکاته شتیک که من نه‌مه‌ویت: سه‌ربازیک، نووسه‌ریک، بازرگانیک، یان هه‌ر شتیکی دیکه‌ی تر. له‌باره‌ی وی زۆر ئیسه‌تبخاره‌م کرد، تا به‌یانییه‌ک نه‌تم دامه‌زرا، له‌ناوه‌راستی ده‌رس، فه‌قیکانم جی هه‌شتن، داوام له سو‌دکین کرد ئە‌وه‌ی ماوه پێیان بلیته‌وه. ئە‌و که‌رته سه‌ده‌دینیشم له‌کن ئە‌و جی هه‌شت. ریک به‌ره‌و ما‌لی سه‌فیه‌ رۆیشتم، چونکه ده‌زمانی ئە‌و کاتانه ته‌نیا‌یه. له‌ ده‌رگه‌م دا، به‌ زمانی تورکمانی قسه‌ی کرد، وه‌لام نه‌دایه‌وه. به‌ زمانی عه‌ره‌بی قسه‌که‌ی دووباره کرده‌وه:

- کتیه له ده‌رگه‌م ده‌دا.

- من، مو‌حی.

خیرا ده‌رگه‌ی کرده‌وه و گو‌تی:

- به‌خیر بێت قوربان. سه‌ده‌دین سه‌لامه‌ته؟

- سه‌لامه‌ته و له‌ مزگه‌وته. هاتووم داوا‌یه‌کت لی بکه‌م، چه‌زم نه‌کرد

سه‌ده‌دین گو‌یی لی بیت:

- له‌ خزمه‌تم قوربان.

- هاتووم خوا‌زبێت بکه‌م.

وه‌ک چاوه‌رپیم ده‌کرد، بێده‌نگ بوو، به‌ لوتفه‌وه ده‌رگه‌ی له‌قاند و له‌

پشتیه‌وه پووی خو‌ی شارده‌وه. به‌ ده‌م رۆیشته‌وه پیم گو‌ت:

- په‌له‌ مه‌که و بی‌ری لی بکه‌وه، دواتر خه‌به‌رم بده‌وه. تو هه‌مووشتیک

له‌باره‌ی منه‌وه ده‌زانیت، کو‌ره‌که‌ی تو وه‌ک کو‌ری من وایه، چه‌ز

ده‌که‌م پیکه‌وه په‌روه‌رده‌ی بکه‌ین. که‌ی چه‌زت کرد وه‌لام بده‌وه.

ویستم ده‌رچم، بانگی کردم:

- قوربان...

- بهائی.

- من رازیم.

- خاتوو سه فیه ناتهویت بربیک بیری لئ بکه یته وه؟

- ئەو باسه له میژه براوه ته وه. من له چاوه پوانیی تودا بووم.

- براوه ته وه؟ کئ براندوو یه تیه وه؟

- ئیسحاق.

- چۆن؟

- بهر له مردنی رایسپاردم شوو به تو بکه مه وه.

جیم هیتشت و چومه مزگهوت، به قسه کانی زور دلم خوش بوو، ههستم کرد ئومیدیک گه رایه وه و سه ره نوئی ژیا نی سهوز کردمه وه، دوا ی ئەوه ی دووسال وشک و برینگ بووبوو، وهک بیستانیک ئاوی له سهر برابیت و قاتی و شکه سالی برستیان له بهر بریبت. دوا ی چهند ههفته یهک سه فیه و سه دره دین هاتنه ژووره که ی من و سودکینیش جاریکی دیکه گه رایه وه حوجره کانی مزگهوت. ئەو جاره له باتی بزنیك، دوو بزیمان کرین. دوا ی نوئیژی به یانی، وانه یه کی تایه تم بۆ سه دره دین و عیماده دین دانا. هه موو پوژیک سه دره دین وهک خور پرشنکی ده دا.... به لام عیماده دین ته نهل و لاسار بوو.

بۆ جاریکی دیکه، سه نگرامه وه، خوا بۆ زنجیره یهک میعراجی عه قلی و مه قاماتی رۆحانی و مه راتیبی بالا، ئیختیاری کردم. هه ق تهعالا کومه لیک که شفیات و مه واجید و ئەحوالی بۆ ناردم، به مه یش توانیم چه ندان کتیب و په یامی جوراوجور بنووسم. هه رکه په یامیک، یان کتیبیکم ده نووسی، پاسته خۆ بۆ به درم ده برد، ئەو یش دنیا یهک شاد و دلخۆش ده بوو. له سه ردانی دواتر، که ده چوومه وه لای، دانه یهک یان دوو دانه ی لئ نووسی بوونه وه، یه کدوو پرسیا ریشی له باره یه وه لئ ده کردم. له باره ی به سودکینیش ده مه ویت بلیم له جاران زیاتر بایه خی بئ ده دم، به تایه تی وهختیک هه ق تهعالا بۆی که شف

کردم، که پروچی نمای کردوه و هه لکشاو، بیگردانه ئاویتیهی ته سه ووف بووه، ناسکبووه ته وه، وهک هه وری سهی، بهرز و بالا بووه.

له مهله تیهه دۆخه که ئارام و جیگیربوو، بهلام له شویتنهکانی دی، ئالۆز و شهپریو بوو. ته ته ر سه مه رقه ند و بوخارای ویران کردبوون، ولاتگه لیککی زۆریان داگیر کردبوو، له دارولخه لافه ی به غدایش نزیک بوو بوونه وه. سه دای ئه و سوپا درنده یه له هه موو گوشه و سووچینکی دنیا دهنگی دابووه وه، بوو بوو به قسه ی سه ره کیی خه لک به هه موو چین و رهنگ و ئایینه کانیا نه وه، ته نی ترس و چاوه پروانی، ئه وانی لیک کو ده کرده وه. پۆژانه چیرۆکی ئه و گه له درنده یان بۆ یه ک ده گیزایه وه، که نه ریتیان کوشتن و کوشتنه وه بووه، بۆ هه ر کوندیک چووبان کومه لکوژیان ده کردن و کهس به زیندوویی نه ده ماوه. هه ر له بهر ئه وه بوو خه لیفه له به غذا هانا و هاواری بۆ سوولتانی قونیا برد. له بازار گویمان لی بوو که سه تیک له نیو سوارچاکان جاری دهدا و ده یگوت هه ر که سه تیک ده یه ویت به هانای خه لیفه وه بچیت، ئه وه ئه سه پ و شمشیر و زرینی ده دریتی و تا ده شگه رپته وه، جامکیه ی بۆ سه رف ده کریت. ده سه ته یه ک سوارچاکی مه له تیه له ده وری سه له ته نه تی سوولتان خربوونه وه، سوولتانیش به ره و به غذا به پری کردن.

له و سه ینو به ینه دا چه ندان نامه م له خه له ب پنگه یشتن، داوایان ده کرد بچمه وه خه له ب ده ست به ته دریس بکه مه وه، له کاتیکدا هیشتا ده سال به سه ر ده رکردن و هه لاتم له وئ بۆ قاهیره نه چووبوو. پاکی بۆ ئه و خوایه ی بارودۆخه کان ده گو رپیت و گو رانیش به سه ر خۆیدا نایه ت. مه لیک زا هیر مرد و کورپه که ی، مه لیک عه زیز له ته مه نی مندالی له ژیر چاودیری و پاسپارده ی ئه تا بگ تفرول جله وی ده سه تلاتی گرته ده ست و هه موو شتیک گو رانی به سه ردا هات.

ههستم کرد نامه‌کان جوریک له دلنه وایبان تیدایه، کاتیک سهردانی
به‌درم کرد، بۆم خوینده‌وه، پیکه‌نی و پرسى:
- مامۆستا کى دۆخه‌که‌ی وه‌ها هه‌لگنراوه‌ته‌وه؟
- پیم وایه میسرپیه‌کان دواى کۆچیدواى مه‌لیک زاهیر، خۆیان
مشوورى حه‌له‌ب ده‌خۆن.

- ئەمه چۆن؟

- مه‌لیک عادل له میسر، باپیری ئەو مه‌لیک عه‌زیزه‌یه، که خه‌لک له
رینگه‌ی دایکیه‌وه به‌یعه‌تیان پێدا. مه‌لیک عادل بووه‌ته پارێزه‌ر و
هۆی مانه‌وه‌ی له‌سه‌ر عه‌رشى ده‌سته‌لات، ئەگه‌ر پاسه‌وانیه‌تى ئەو
نه‌بوایه، ئەمیره‌کانى ئەیووبى، تونبه‌توونیان ده‌کرد.
- که‌واته زۆرى پیناچیت حه‌له‌ب هه‌مووى ده‌که‌وته ژیر ده‌سته‌لاتى
میسر.

- به‌لێ به‌در. هه‌ر بۆیه نووکه ئەوئ پېرپووه له خانه‌قا و گوشه‌ی
سۆفینشین، وا داوام لى ده‌که‌ن ده‌رسیان تیدا بلیمه‌وه.
- ئینجا ده‌چیت؟

- نا به‌در، جارێ ناچم.

به‌در به‌ مه‌به‌ستى خه‌فه‌کراو و بزه‌یه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کى کردم و
گوته:

- قوربان! پیم خۆش نییه له‌به‌ر خاترى من بمینیته‌وه، من ده‌زانم تو
چه‌نده ولاتى شامت خۆش ده‌ویت. خوا یار بیت منیش ساخ و
سه‌لامه‌ت ده‌بم.

- به‌در، بيشک دلم بۆ فیراقى تو، پارچه‌پارچه ده‌بیت، به‌لام هیشتا
چه‌ند کارىکى دیکه ماون رێگرن له‌ چوونم. هیشتا ئەمرى خودام بۆ
نه‌هاتوه.

زۆرى پینه‌چوو، ئەمرى خودا هات، گیانى به‌نده‌یه‌کى خۆى کیشا.
به‌در چوو به‌ر دلۆفانى خودا، پیشتر منیش هېچ گومانیکم نه‌بوو له
ماوه‌یه‌کى نزیکدا وه‌فاته‌کات. په‌شایه‌تى قاچه‌کانى بۆ رانه‌کانى

هه لکش، به رادهیهک ئه گهر برابانه وه، دهمرد. هه موو جه سته ی
ئاوسابوو، قۆل و دهستی وهک کونده ئاویان لئ هاتبوو. پاشان
وازی له نانخواردن هیتا. دواتر به شیک له پیستی هه لی دا و خوینی
لئ دهچۆرپایه وه. له رۆژانی کۆتایی، له سه ر پشت کهوت و به ته واوی
په کی کهوت. له شه ویکی تاریکی بی هه یف، گیانی گه رایه وه لای
خوای تاقانه. له گه ل سو دکی ن بردمانه گۆرستان، وهک که سی
مارانگاز هه لده له رزیم، نه متوانی بچمه نیو گۆره که ی، له دووره وه
چاودیریم ده کرد، هه ر خۆی گۆره که ی هه لکه نی و شار دییه وه.
کاتیک ئه سپه رده ی خاکی کرد، به هانکه هانک هاته لام و گوتی:

- شوکر باشیت؟

گوتم ئه سرینه کانم ناوهستن:

- پیم نائییت چۆن باشم بم؟ نابینی به دری تریفه داری من، مائئاوایی
له ژیان کرد. ئه من کیم تا کوو که سیکی وه ها بنیژم.

"هەقیقەت لەبەر زێدە ئاشکرایى و رۆشنیه‌که‌ی، خەفە بووه"

ئىبن عەرەبى

سەفیه ژنیکی هێمن و بێدەنگ بوو. لە باخچه خەریکی چاندنی جۆره‌ها گول و میوه‌جات بوو. باخچه چروپ‌پ بوو، گەلا و لكوپۆپی دارودره‌خته‌كان، تىك ئالقان. بەدریژایی سال، بۆنى خۆشیان لێوه ده‌هات. سەفیه وه‌ها منى خزمەت ده‌کرد، وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌پیناوه‌ مندا خولقاىیت. هه‌رکه له‌ خه‌وه‌لده‌ستام، یان له‌ شوینیک ده‌گه‌رامه‌وه، ئاوى ده‌ستشۆرىن و خواردن و جلو به‌رگی بۆ ساز ده‌کردم. له‌ فه‌زلی ئه‌و، مالمان پ‌ر پ‌ایه‌خ بووبوو، له‌ ئه‌رز پ‌ای ده‌خستن و دیواری پ‌ی داده‌پۆشین، به‌مه‌یش خانووه‌که‌مان گه‌رم بوو، که پ‌یشت‌ر وا نه‌بوو. تاكوو من نه‌خه‌وتبام، ئه‌و نه‌ده‌خه‌وت، ئه‌مه‌یش له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌بادا داواى بکه‌م و ئاماده‌ نه‌بیت. سەفیه ق‌زىکی قاوه‌ی پ‌ر و دوو ئه‌برۆی پ‌ان و لووتىکی باریکی هه‌بوو. خالىکی جوان و ناسکیش به‌سه‌ر پ‌وویه‌وه‌ بوو. به‌ژن و قیافه‌ی له‌ زۆینه‌ی ژنان به‌رزتر و به‌خۆه‌تر بوو. هه‌موو ئه‌مانه‌ شیاوی ژنیکی وه‌ك ئه‌و بوون، که هه‌ر له‌ مندالییه‌وه‌ سه‌روکاری له‌گه‌ل کشتوكالدا هه‌بووه. ئیسحاق بى ئه‌وه‌ی بچیته‌ لای سولتانی باوک (که‌یخوسره‌و) و پاساوى بۆ به‌پینتیه‌وه‌، پ‌اده‌کات و له‌ ولاتانی شام ده‌سوورپ‌یته‌وه‌، له‌و کاته‌یشدا

سەفەيە مېزدى پىن دەكات. ھېشتا سەفەيە نامەيەكى سولتانی بۇ ئىسحاق لەلای خۆی پاراستوۋە، كە داۋاي لى دەكات بگە پىتەۋە ئەنازۇل و پەزنامەندى خۆی بۇ دەردە بېرىت، من ئەۋەم نە دەزانی، بەم دۋايیە، لە سەفەيەم بیست. سولتان قەسیدەيەك بە زمانی توركمانی بۇ ئىسحاق دەنۋوسیت، سەفەيە بۆمى خویندەۋە و بۇ زمانی عەرەببىش ۋەرى گىزرا:

ئەى زاتی پاکی سەما،

ئەى تاجی مەجلىسى تەبابی و برايەتى

دلم بۆت پىر حەسرەت و خەم بوۋە، ۋەك چۆن بۇ مەلىك جەمشید خەمناك بووم

لانەۋاز و سەرگەردانم، تاۋىك ۋەك پلنگ بۇ بیابان و

كاۋىك ۋەك حۋوت بۇ ناۋ ئاۋ.

ھاۋەلانم لى دابراۋن، دەى خىراكە...

كاتى ھانتەۋەت ھاتوۋە، دە ۋەرەۋە.

لىزە سۇراخى شوینك بگە.

لىزەۋە شەرم دایگرت و نەیتوانى قەسیدەكە تەۋاۋ بكات، ۋەك بلنى ترسى وروۋزانی غىرەى منى لە ئىسحاق كرديت. حەزم كرد كالتەى دەگەلدا بگەم، پرسیم:

- لە دلئى تۇدا كاممان خۆشەۋىسترن، من یان ئەۋ؟

بەلام لە كالتەكەم سەرگەۋتوۋ نەبووم. كتوپر ئەسرین بە چاۋەكانیدا ھانتە خوارەۋە، لە چى دەترسا، تووشى ھات. منیش تووند لە ئامیزم گرت و پىكەنیم و پىم گوت:

- تۇ خۆشەۋىسترن زنى منى، ئەۋیش باشتىرین ھاۋەلى من بوو.

- تۋیش گەرە و مەۋلا و مامۇستامانى.

دواتر دووگيان بوو، كورپىكى بوو، ۋەك ئەۋەى پەحمەتیک بەسەر مالماندا دابەزىبیت، لە كاتیدا، كە زۆر پىۋىستیمان پىنى بوو. لەبەر

زیده دلخوشی و خوشحالی به، ناوم نا (سه‌عه‌دین). هلمکرت و له سیما و ئادگارەکانی رامام. شوینه‌واری سه‌فیه‌م له نیوچاروانی پانی و ئه‌برۆ پره‌کانی دیته‌وه. نیوان چاوه‌کانیم ماچ کرد و سوپاسی خودام کرد، که نیعمه‌ته‌کانی خۆی به‌سه‌ردا پرستم. بریارم دا بۆ سوپاس و ستایشی خوا، له خانه‌قایه‌کی دهره‌وه‌ی مه‌له‌تییه‌ بچمه‌ خه‌لوه‌ت. کاتیک به‌ سودکینم گوت به‌یه‌که‌وه‌ ده‌چینه‌ خه‌لوه‌ت زۆری پینخۆش بوو، دوا‌ی پۆژه‌رینه‌ک‌ گه‌یشتییه‌ خانه‌قاکه. هیشتریکمان پینوو، له‌ رینگه‌ به‌نۆره‌ سواری ده‌بووین. له‌ خانه‌قا‌ چهند هه‌فته‌یه‌کمان له‌گه‌ل چهند برابه‌ک‌ به‌ شه‌ونخوونی و زیکر و برسییوون به‌سه‌ر برد. رینگه‌وتی چهند شیخ و مامۆستایه‌کمان کرد، که له‌ به‌لخه‌وه‌ هاتبوون. هه‌روه‌ چهند موریدیک له‌ سه‌مه‌رقه‌ند هاتبوون، ده‌سته‌ دهره‌وتیشیک له‌ هه‌مه‌دان و موسله‌وه‌ هاتبوون.

ئه‌وانه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌دا کاتیان به‌سه‌ر ده‌برد، له‌ نیویاندا خه‌لکی ریتواریش هه‌بوون، به‌مه‌ده‌هۆشی و هائیمی له‌ خانه‌قایه‌که‌وه‌ ده‌چوونه‌ خانه‌قایه‌کی دیکه، ته‌نی قاپی دارینیشیان پینوو خیر و سه‌ده‌قه‌یان پین و هه‌رده‌گرت.

دوو کتیبم بۆ خویندنه‌وه، دواتر له‌به‌ر جیاوازی زمانی من له‌گه‌ل وان و سه‌ختی و هه‌رگیران، وازم هینا. به‌ کۆمه‌ل ده‌که‌وتینه‌ نیو زیکر و ته‌هلل، سوڤیه‌کی خویی دانیشته‌که‌ی به‌رپۆه‌ ده‌برد، نه‌مانزانی له‌سه‌ر چ ته‌ریقه‌تیکه‌ و سه‌ر به‌ چ شیخیکه. هه‌رکه‌ ده‌مانگوت له‌کوئ هاتوویت؟ ده‌یگوت: "له‌کن خوا". ده‌مانگوت به‌ره‌و کوئ ده‌چیت؟ ده‌یگوت: "به‌ره‌و لای خوا". کاتیک پینکه‌وه‌بووین پرسیاره‌که‌م لێ پاته‌ کرده‌وه، به‌شکم باشتر وه‌لامم بداته‌وه، که‌چی به‌ "خوا خۆی وه‌ده‌یه‌نه‌ره، خوا خۆی ته‌ریقه‌ته، خوا خۆی ئامانجه". وه‌لامی دامه‌وه. به‌ قسه‌کانی سه‌رسام بووم، به‌رده‌وام هاوه‌لیم ده‌کرد، به‌لام له‌مه‌ زیاتر هیچی دیکه‌ی نه‌ده‌گوت. به‌دریژایی پۆژ له‌نزیك دارقه‌یسییه‌که‌، که‌ پالی به‌ دیواری خانه‌قاوه‌ دابوو، هه‌لده‌کورما و قسه‌ی له‌گه‌ل

كەس نەدەكرد. پرووی خۆی بە كلاویكى گەورە دادەپۆشی، ئەندامەكانیشی بە جلی بەریهوه دەشاردنهوه، دیمەنەكە وا دەردەكەوت، كە جلیكى پەشی گەورە، بەسەر دارێكەوه هەلواسرايیت. بە قەدەر ئەوهی شهیدا و عەودالی قسەكانی بووم، هیندەیش لە گوشەگیرییە زۆرەكەى بیزار دەبووم. پۆژیک بەو حالە چوومه لای و پینم گوت:

- مادەم هیندە حەزت بە گوشەگیری و خەلۆتە بۆچی لە خانەقا دەمینیهوه؟

پیشەكلاوهكەى لەسەر چاوهكانی هەلگرت و لەنێوان پەرچەمه تۆزاوی و پەرتوبلاوهكانی سەر پروو و تەویلی، تەماشایەكى كردم و بزەیهكى فراوانی كرد و گوتی:

- دەتەویت بەراستی وهلامت بدەمهوه؟
- بەلى.

- لەپیناوخواردن! ئەمه زۆر خۆش و دلگیره.

دواى چەند پۆژیک ون بوو. بەیانی هەموو لێك خربووینەوه، ئەو دیار نەبوو. بەدرێژایی پۆژیش هیچ شوینەواریكى ئەومان لە هیچ شوینێك بەدى نەكرد. دواتر زانیمان، كە كەلوپەل و پریاسكەكانی هەلگرتوون و رۆیشتوووه. ئومیدی خیر و خۆشیمان بۆ خواست، هەموومان نزای رێگەى بەرهوخواچوونمان بۆ كرد. گەپاینەوه سەر كاروبارەكانی خۆمان. وهك هەموو غەقلەتزهدهكان پیمان وابوو ئەو كەسێكى غەریبه و غەواره و سەیرۆكەیه. لە جیهانی دەرویشاندا دیدار و دیدەنیی ئەو تەرزە كەسانە سەیر نییه، گەلێك جار ئەو جۆره سۆفیانه دەبینم، كە هیچ پێوهندییهكیان بە چینی سۆفیانهوه نییه، هۆگر و گوشەنشینیانی خانەقا دەبینم، هیچ پێوهندییهكیان بە ئەهلی خانەقاكانەوه نییه. بەردهوام خوا مەشق و راهیتام پین دەكات و فیرم دەكات، بەمەیش خاكەپایی و دركکردنم پتر دەبیت، پروونه ئەمەیش لەبەر نەزانی و كەم زانستییهكەمه.

به خ به خ! شیخی گوره و کبریتی سوور، ئه ی ئه و که سه ی خودا
شتت بۆ که شف ده کات، له خه ودا ئه سراری عه له ویت نیشان ده دا.
ها ئه وه ته میخی چواره م، به به رده متدا په تده بییت و ناشزانیت!

"ئەو كەسەى كە فوكولئ دامركايەو، نالوئ بە عاشق ناوى بەرئن"

ئئئن عەرەبئ

دواى مانگئك، لەكەل سـودكئن و چوار دەروئشئى خانەقا، كە
بـرئارئان دابوو شوئئئئئم بـگرن و لە مەلەتئئە دەرسـم لە لا بـخوئئن،
كە پـائئەو مەلەتئئە. لە كاتئ گە پـانەو دا كە سئك چاوه پـئئ دەكردم،
كە قەت پئئشئئئئم نە دەكرد. بئ ئەوئ بە دوائدا بئئرم، عئمادئ كورم
هائبوو مـالەو. سەفئە بە كە سـرەتئكەو وە گوتئ:

- فاتئمە هئئائەو و پـوئشـت. گوتئ مئردەكەم مـكورە لە مەلەتئئە بار
بـكەئن و چئتر ناتوانئت لئره بـژئت.

- بـؤ كـوئ چوون؟

- شارئ ماردئن.

- چـون مندالەكەئان جئ دەهئئن و دەپـون؟ ئە مە چ شئئئئئەكە!

- ئازئزم هئچ لە گورـئئ نئئە، مـن وەك كورەكەئى خـوم پەروەردەئى
دەكەم.

مـالمان جارئكئ دئكە بە گالە گالئ مندال و بارەبارئ بزن، ئاوەدان
بوو، مـن و سەفئە و سئئ مندال و دوو بزن. كاتئك مئوانئكمان
دەهات نەماندەزانئ لەكـوئ دائئشئئئئئن. ئە گەر شـەو لە لامان
بـمابائەو، نەمدەزانئ لەكئ بئخەوئئم. داوام لە سـودكئن كرد، بە

لایه نیکه، خانوویه کی سئی ژووریمان بۆ به کرئی بگریت. چه ند
رؤژیک بۆ گرتنی خانوو له کولانه کانی مه له تیه سووراپه وه، هیچ
خانوویه کی دهست نه کهوت. وه لئ که سئیکی دۆزییه وه.

- قوربان! بیرته ئه و دهرویشهی له خانه قا سهردانی ده کردین؟
- به لئ، بۆ چیه تی؟

- له بازار شوینیکی گرتووه و له پی دهست ده خوینیتیه وه، به در له
قووتیش، هیچ پاداشتیکی دیکه ی ناویت.

سه ری خۆم بادا، گه رامه وه سه ر خویندنه وه ی خۆم، سو دکی ن
پچراندمی و پرسى:

- گه ورم له باره ی خویندنه وه ی له پی دهست چی ده لئیت؟
- ئه مه عیرفانه، یان فیراسه یه، یانیش درۆ و ده له سه یه.

- پیت وایه ئه م دهرویشه له کامیانه؟
- سو دکی ن بۆ ده پرسى؟

- حه ز ده که م بچه لای و له پی ده ستم بخوینیتیه وه، به لام پتم
باشبوو پرسورا به تۆ بکه م.

- زۆر باشه، پتکه وه ده چین بزانی ن چ پیاویکه. له کوی داده نیشیت؟
- له لای به یازین کن سووچی مزگه وته که.

- به ئیزنی خوا، به یانی ده چین.

دوای نوێژی عه سر، سو دکی ن بردمیه لای دهرویشه که.
سه روسه کووت و شکل و شیوه ی هه ر وه ک ئه و رۆژه وابوو، که
له خانه قا بینیم، ئه گه رچی پتر چرچ و لاواز بووبوو. پشتی به دیواری
مزگه وت دابوو، قاچه کانی له به رده م خۆی دانابوون، وه ک دوو
ستوون وا بوون، که جله خورییه قورس و گه وره که ی ئه ویان پندا
درا بیت. نزیکبوینه وه قسه ی له گه لدا بکه ی ن، پیاویک له پیش ئیمه له پی
ده سستی بۆ کرده وه. درویشه که به په نجه باریک و نینۆکه
دریژه کانیه وه، قورسایى و فشاری خسته سه ر له پی ده سستی پیاوه که
و پنی گوت:

- تۆنە خوش نیت.
- بەلام لەبەر ژانی ئازاكانم خەوم لئى ناکەوێت.
- ئەوە ژانی دانانە...
- چ دانانیک، خۆ من پیاوم، ئەوە گالتم پین دەکەیت!
- خۆ تۆ دانانیت، بەلکوو شوینی دانانەکەیت.
- ئەوەى دادەنریت چیه؟
- پووچی تویه.
- شەیتان، بە خوای قۆشمەم پین دەکەیت!
- پیاوکه بە توورەهێی رویشت و دەرویشیشی بە بزەووە جی هیشت، هیچ پاداشتیکیشی نەداین. لەو کاتەدا حالی من وەک ئەو کاتانە وابوو، کە لەنیۆ کەشف و موکاشەفەى خوایی دام. بى ویستی خۆم لایەکم لە سودکین کردەووە و پیم گوت:
- سودکین بەتەنیا جیمان بهێلە.
- سودکین بە سەرسوورمانەووە دوورکەوتەووە. بڕیکى دى لە دەرویش نزیکبوومەووە، تاویک تەماشای یەکمان کرد، ئەو هیشتا هەر زەرەدەى دەکرد. بۆ چەند ساتیک سەرسوورکینم گرت، هەستم کرد لەناو حالەتیکى ناتەواوادم، زۆر نەماووە بەتەواوی بچمە ناویەووە. وەختیک دەرویشەکە گەیشتە کۆتایی پینگەکە و ون بوو، بە دەرویشم گوت:
- ئەو پیاووە بۆ وا بەتوورەهێی پشتی هەلکرد، نازانی قور، تەنى بەگەرمایی توند و رەق دەبیت؟
- هەرەک خۆشەویستی، کە تەنیا بە ژان و ئازار تیز و کامل دەبیت.
- پێی وایە دواى لەدایکبوونی یەکەمى، جاریکى دیکە لەدایک ناییتەووە؟
- خوایش هەموو پوژیک سەرلەنوێ دروستى ناکاتەووە.
- بە شەیتان ناوی بردیت؟
- وای زانی شەیتان لە دەرەووەیهتی، لە کاتیکدا لە ژوورەووەیدا خۆی مات کردووە.

- چی له و شهیتانهی ناوه و همان بکهین؟
- هتا ماوین له ناوماندا ده مینتته وه و دهرناکریت، ئه و به شیکه له نیمه.
- ئه ی چون خومان له شوینه واره کانی پاک بکهینه وه؟
- به بیدهنگی، جه ستهت پاقر ده بیتته وه. به زوه د، رووحت خاوین ده بیتته وه.
- ئه ی چون دلم پاک بکه مه وه؟
- به خوشه ویستی.
- ها! له پی دستمت خوینده وه زانیت چی له دلم دایه؟
- موحی، دلی تو ته نیا خوای تیدایه.
- پاشان دهستی خسته سهر شانم و گوتی:
- من میخی چواره می تو م.
- باو هشم پیدا کرد و سهر و ریشم ماچ کرد، ئه ویش دهستی له شان دام و به میهر و سوزه وه، به سینیه وه نووساندم. جله کانی به ئه سرینه گهرمه کانی من ته رپوون. کاتیک سهرم به رزکرده وه، به هیمنیه کی زور سهر، فرمیسک له چاوه کانی هاتنه خوار. بزیه کیش سهر رووی گرتبوو، ده تگوت مه تله عی به ره به یانه.
- ئیستا چی بکه م؟
- چیت ده وی بیکه، چون بوویت وابه. هق ته عالا به چوار منخ دلی توی دامه زرانده، ئیتر قهت لاری ناییت.
- به لام مه ولانا هیشتا ههست به و جیگیریه ناکه م، که تو ده یلیت.
- چونکه تو هیشتا سووری له سهر ئه وه ی له ناو چه قی ژیاندا بژیت، لئ من پیت ده لیم: لیگه ری با ژیان له ناو تودا بژیت.
- هیشتایش له زور شت سهر دهرناکه م و دوش داده مینم.
- ههر وهختیک دوش دامایت سه فهر بکه و بکه ری.
- من له خزمهتت مه ره خهس ده بم.
- به خیر و سه لامه تی.

دەستەم ماچ کرد و دەستی ماچ کردمەو. لەجینی سودکین وەستام،
 هەستەم بە سەرسوورپکی کرد . سودکینیش بۆ خۆیندەنەوێ لەپی
 دەستی، چووێ لای و پاش چەند خۆلەکیک هاتەو. چەند هەنگاویک
 رویشتین و لە تاخەکە پێچمان کردەو. زۆر حەزم دەکرد
 بگەرێمەو، سودکینم جێهێشت و بە گورگە لۆقی گەرāmەو لای
 دەرویشەکە، بینیم هەستاو و دەیەوێت بپروات. بە قەدوبالای بەرز
 و جەستەئێ کزۆل و رویشتەئێ سستوخاوی، وەک دارخورمایەکی
 گەرەئێ بیابان و ابوو، کە جوولە بکات. شوینی کەوتم و بانگم کرد:
 - مەولانا... مەولانا...

- بە بزەیهکی هێمن، ئاورپکی لێ دامەو و گوتی:

- موچی چیت دەوێت لە خزمەت دام؟

- لەگەل هەر یەک لە سێ میخەکەئێ دی، ماوێهکی زۆرم بەسەر
 برد، زانست و عیرفانم لێ وەرگرتن و ئەوانیش شتیان لە من
 وەرگرت، تەنیا لە تۆ نەبیت، ئەمە چۆن دەبیت؟

- شتیکت لە من وەرگرتووە، لە هێی هەموویان باشترە.

- چیبە؟

- خۆشەوێستی. دلێ تۆئێ وەک دەریایەکی شیرین سیخناخ کردووە،
 هەموو مەلەوانەکانی بەهێمنی و ئارامی ژیان بەسەر دەبن.

- بەلام من عەودالی هاوێلێ تۆم، شەیدا و سووتاوئێ دیدەنێ تۆم.
 - مادەم تۆ ئیمانداریت، بۆ هەر کوئێ بچی و لە هەر کوئێ نیشتەجێ
 بیت لەگەلت دەبم. ئایینی ئێمە، ئایینی خۆشەوێستی، ئینسانەکان بە
 دلەکانیانەو لێک گریدارون، سەر بەندی دلێ هەر یەکیکیان پچرا،
 سەر بەندیکی دی، لە جینگەیهکی دیکە شوینی دەگریتەو.

- لێرە دەمینیتەو یان دەرویت؟

- موچی! وەک پێشتر حەسار بۆ لای تۆ هات، منیش بۆ لای کەسیکی
 دیکە هاتووم. بیری حەسار ناکەیت؟

- جارێکی دی دەتبینمەو؟

به‌وپه‌ری دلخۆشی و خۆشبه‌ختی، چاره‌کانی بریسکانه‌وه، پاشان
دهسته‌کانی به‌سینه‌وه نووساندن و گوتی:
- موحی! من میخی تۆم. هه‌تاهه‌تایه له‌دلی مندا ده‌میتیته‌وه.
منیش وه‌ک ئه‌و دهسته‌کانم به‌سینه‌وه نووساندن و پیم‌گوت:
- ناوت چییه؟
جوانترین و بیگه‌ردترین بزهی دنیای کرد و گوتی:
- ئه‌من شه‌مسم، شه‌مسی ته‌وریزی!

دهستنوسىك له حه ماوه

۱۹۸۲ / ۱۴۰۲ ك

سه له بهرى شاره كه سووتاوه، هيچ وهسفيك له مه وردتر نييه. خانووه كان، شه قامه كان، مزگه وته كان، گوره پانه كان، بازاره كان، خريان سووتاون. تهنانه دل و پووح و سینه و جهسته و هناسه كانيش سووتاون. له ماوه ييستوحوت پوژدا هه مووشتيك كلوكوي دامرگا، شه يتانه كان به شار و هربوون، ده لتي هه زار مليون سال بوو كينه يان له دل گرتبوو، ياني هه ره له و كاته وه ي ئييليس كرنووشى بو ئادهم نه برد. شه يتانگه لي نوئ، به شكل و پيخشستي نوئ، به ناوي جودا له ناوي خويان: تيبى به رگري، ليواي ۴۷— ده بابات. ليواي ۲۱— ميكانيك. فهوجي ۲۱— ئاسمانى. هيزه تاييه ته كان. ئه وانه هه موويان له ژير تارمايى خاكى جوراوجور ئه هريمه نن. ئه واني ديش به جلي مه ده نين. ئامانجى ئه وان له و شاره ته نى كوشتنه، به لى كوشتن و بهس.

له كوتاييدا قه ده غه ي هاتوچوو هه لگيرا، خه لك پوول پوول ده هاتنه ده ره وه، بو وه ي قه باره ي كووست و كاره ساته كانى خويان بزائن. چيتر شه قامه كان ئه وان يان نه ده ناسييه وه. كوچه و كولانه كان لنيان لالووت و نه ناس بوون. شوسته كان قسه يان له گه ل خه لكى پياده

نه ده كرد. مزگه و ته كان ريگه يان به نوږخوښتان نه ده دا. باژپړه كان
 مامه له يان له گهل كړپاران نه ده كرد. هه موو سيبه ك ده بوو له پوژنيكا
 ژماره يه كي دياريكراوي هه ناسه هه لمزيت، له و ژماره يه نه ده بوو
 بترزيت. هه موو دلنيك بو دهربريني شين و پوړو، ريگه يه كي
 دياريكراوي هه بوو، نه ده لوا له دلنيكي ديكه ريگه ي ديكه بگوازيته وه.
 بو ژن و پياوي كو سته و توو ته نيا دوو نه سرين هه بوون و به س.
 بو هه موو بيته ژنيك دوو حه سره ت هه بوو. هه موو هه تيويك ته ني
 دوو پاچه نيني هه بوو. به هه دهردان گه ره ك نه بوو، خه ميگ نه بوو
 به شي هه موان بكات. كه س له دنيا دا نه يده زاني نه وه ي به سه رمان
 هات به هوي چه وه شه كاريي راگه يان دن بوو. هه ر بويه نايت
 سه ره خو شي و دلنه وايي له دهره وه بو مان بيت، به لكه ده بي خو مان
 دلنه وايي خو مان بكه ين، يان وه ك نه و حه فتا مناره يه ي، كه له
 بانگان و هس تيئرا، نيمه يش له ژيان بوه ستين.

خه لك له گوړه كان يان هاتنه دهره وه و به ره و دهره و به ري شار هاتن.
 لاشه ي زيندو، شيني بو لاشه ي مردو ده گيړا. پوښتم پوورم
 بييم، به دريژايي ريگه ي نيوان گه ره كي (جه راجيمه) و گه ره كي (شيخ
 عه نهر)، نه نه سرينيكم بيني پوژاييت، نه ناخيكم ژنه وت هه لكيشراييت.
 خه م و په روا پووي هه موو پيواراني داپوشيبوو، وه ك نه وه ي
 نه ويزن خه م و نازاره كان يان به شيوه يه كي سوژناميز ته فسير بكه ن،
 نه بادا نه فره تياران بن. نه مه ريگه يه كي نوږيه بو پاشه كه و تگردن و
 پاسه وانيكردني خه م، هه لبه ت نه مه يش له حاله تيكي چه سپاوي
 فيزيابيدا، تا پوژنيك ديت گريان ريگه ي پي دهرت، ويچا گيچه كه
 ده توږته وه و به نيسر احه ت بو خو مان دهرين. تاكوو نوو كه كه س
 نازانيت نه وه چيه پوو دهاد. تا نيسته كه س نازانيت پووداوه كان
 كو تايان پيها تووه، يان نه مه ته نيا هو دنه يه و به س. دهنگو يه كه له نيو
 خه لك بلا بووه ته وه، كه نامانچ له م پووداوه دا كاولكردني تيكراي

شاره‌ک‌یه، گوايه چەندان جەرافە دەوری شاریان داوه، بۆ وێرانکردن و ژیراوژوورکردنی، لە ئامادەباشیدان.

گەیشتمە مالی پوورم، کەوتمە بەرداشی نیوان دوو ئەگەر: ئەگەرەکە ی شانی راستم دەیکوت هیشتا پوورت ماوه و نەمردووه، ئەگەری دەستی چەپەیشم دەیکوت مردووه. ئەگەری نەمردنی، دوو ئەگەری دیکە ی هەلده‌گرت: ساغ و تەندروس‌تە، یان نا. ئەگەری مەردنیشی دوو ئەگەری دەهینا ئاراوه: ئیستە لاشەکە ی دیاره، یان لەنیو بەرد و دار و پەردووی بینا هەپروون بەهەپروون بووه، یان لەنیو گۆرستانیکی بە کۆمەل نێژراوه. شتیکی دیکە ییش هەیه، ئەگەری ساغبوونی جەستە ی، مانای وا نییه لە پرووی دەروونییه‌وه ساغ و سەلامەتە. راستییەکە ی ئەگەری سەلامەتەبوونی پوورم دەرگە ی لیشاویک لە ئەگەری دی دەکاتەوه. بیستوحووت پۆژ لە ماله‌وه، بەدەر لە چاندن و پرواندنی ئەگەر و شیمانە لە خاکینکی وشک و بیھومیدی و پڕ ترسدا، دەبوو چیتەر بکەم؟

من چوار سالی سەرەتای تەمەنم لە باوەشی گەرمی ئەو پوورەمدا ژیاوم، ئەوسا دایکم لە سعوودیە مامۆستا بووه، هەر گاهیک گەراوەتەوه، بە زۆری منی لە پوورم ستاندوووتەوه، منیش هیچ شتیکی بەدەست خۆم نەبووه. بەو هەموو ئەگەرەرانە داخلی ئەو شەقامە بووم، کە مالی ئەوی لێیه. لە دەرگەم دا. خۆی دەرگە ی کردەوه و توند لە باوەشم گرت.

پرووی زەرد هەلگەپاو و خەمناکی لەنیو سینە و بەرۆکمدا شارده‌وه، بەدەنگینکی نزم و خەفەکراو گریا. لێوکانم بە تەویلیه‌وه لکاندن و بەبیدەنگی ماچم کرد. لەنیو بالەخانەکە، لە حالەتی پیکەوه‌نووسان و تیکئالفان بەرەو لای دەرگە جوولەمان کرد و پوورم دەرگەکە ی پێوه دا. لە دە خولەکی دواتر هەناسەمان دەخواردەوه و بەتەمای دانەوه ی نەبووین. ئاخیری دەنگ بۆ ئەو فیلمە سینەماییه بی دەنگە گەراپەوه، لێی پرسیم:

- کەسى پوورى، لە کوئى بوويت؟
- پوورى، گەرەكى (جەراجيمە) تۆق درابوو. ھاتنە ژوورەو و
چونە دەرەو قەدەغەبوو.
- ئەو شەوھى پووداوەکەى تیدا قەوما، پىم گوتى لە لای من بخەو،
بۇ نەخەوتى؟ ئەو بەک مانگە دلم بۇ تۆ کزەى دیت و خەو
نەچووتە چاوەکانم.
- پوورى، کئ دەيزانى ئەو پووداوانە دەقەومىن. لىم ببوورە. تەنانت
تەيموورى لەنگىش ئەوھى بەسەر (حەما) نەھىتا.
دەستى باریكى دريژ کرد تاكوو بە دەممەوہ بنیت، بۇنى سابوونم
کرد، ئاخىر پوورم لەوہتەى پىربووہ، تووشى وەسوہسەى خاوينى
بووہ و بەردەوام دەستى لەنىو سابووندايە. گوتى:
- کورەکەم بیدەنگ بە، کورەکەم وسبە، دیوارەکانیش گوئیان ھەيە!
- پوورى کوا دیوار ماوہ تا گوئى ھەبیت.
بە پەنجەى شادەنوئىژ، ھىماى بۇ ئاسمان کرد و لەبەرخۆيەوہ
بەگنەگن نزايەكى کرد و نەمزانى چى گوت. ئى ئاخىر ترسى ئەوھى
ھەبوو ئەزلامەکان نزاکەى ببیستەن. تاويک لە ژوورەکەى رامام،
ھەموو شتىک وەک دوا سەردانم بەر لە پووداوەکان، لە جىگەى
خۆيان مابوونەوہ. سەندوو قەکانى خواردنى قتوو کراو. دەفرە ئاوەکەى
بەنيوہ کردبوو. ھەموو کەلوپەل و پىنداويستىيەکانى لەنىو چەند
جانتاىەک نابوو، خۆى بۇ پراکردنىكى خىرا ئامادە کردبوو. پەیکەر و
کوئەلى عەزرا لە ھەموو سووچ و قوژبىنكى مالەوہ بوون، ئەمەيش
بۇ ئەوھى بە مالئىكى مەسىحى خۆى بنوئىت. خاچىكى زەبەلاخى لە
دوو پارچەدار دروست کردبوو، لە جەرگەى ژوورە سەرەکیيەکەى
دابوو، بۇ ئەوھى ئەگەر سەربازەکان دەورى شووقەيان دا و ھاتنە
ژوورەوہ فریو بخۆن. لەتەک خاچەکەيش وینەيەكى سەرۆک حافظ
ئەسەدیشى بە جلى سەربازى ھەلواسیبوو، بەدەست ھىماى کردبوو،
بە گولى دەستکردیش چوارچىوہى بۇ کرابوو.

- ئەرى پوررى كىتپەكانى من له كوین؟
 له جىگەى خۆى ھەستا و بەرھو سووچەكە چوو، كە بۆ دواچار
 جانتاكەمى تىدا شاردهو، لەنىو جانتاكان ھىتايە دەرەو و بۆ لای
 من راي كيشا. بەر له مانگىك پىم گوت:
 - ئەم كىتپانە له ھىي كىتپخانەى مزگەوتى نوورى بەھادرتىن!
 - گرتىرىن شت ئەوھىە كىتپەكانى ئىخوان يامو تىدا نەبن.
 - نەخىر ھىچ كىتپىكى لەو بارە تىدا نىيە. ھەموويان لەبارەى
 تەسەووفن.
 - سوپا لىكيان دەرەكەن؟
 - پىم وا نىيە. بەلام بىگومان چەند لىستىكى كىتپى قەدەغەكراويان
 لايە.

جانتاكەم كردهو و ھەموويان سەرۆژىر كردن، تەنيا كىتپەكانى ئىبن
 عەرەبى تىدابوون. " الفتوحات " و " الفصوص " و " الرسائل ". ھەيان
 بوو دەستتووس بوو، ھەيان بوو لەبەرى گىرابووھە. بەشىكيان
 رافەيان بۆ كرابوو، ھىندىكان ھەر مەتن بوون. دواى ئەوھى
 دلنابووم تەواوى كىتپەكان ماون، دلّم ئوقرەى گرت. جانتاكەم
 داخست، لەسەر تەخت لىي پالگەوتم. چاوەكانم نوقاندن و وىستم
 بخەوم، بەلام نەمتوانى. ناوھناوھ دەنگى تەقوتوقى تۆپى شىستىر
 دەخزىتە نىو شوقە. بالندەكانى ھەمايش لەنىوان جەنگاوەراندا دابەش
 بوون. ھا ئەوھتە قەلەرەش بەسەر لاشەى گىشەكراوى نىو
 رىگەوبانەكان، قىرەقىر دەكەن. نابىنن كۆتر لە جياتى ھەموو خەلكى
 ھەما، بەدرىژايى ھەموو رووداوەكان، بە ئىستاشوھ گمگم دەكات.
 چەند ھەفتەيەك دواتر، پىش ئەوھى گەمارۆ ھەلگىرى و رىگە بە
 خەلك بدرىت لە شار بچنە دەرەو، بە خۆم و جانتاكەمەو بەرھو
 دىمەشق رۆيشتم. ملوانكەى سەلېم لە مل كرد، موسلمانەكان لە
 ھەما وەك بەلگە و پاساوىك بۆ بەرئەت و بىلايەنى، دەنىو يەكتردا
 دەستاودەستيان پى دەكرد. دەيان لەو كىتپانەى خۆشەوېستىم بۆ

حیزبی به عس توخ دهکه نه وه، له کتیبخانه کهم بزارم کردن و خستمنه جانتا که مه وه، بۆ ئه وهی به مه په نا و پاریزی کتیبه کانی دیکه یان پین بکه م. له ریگه بیستونو خالی پشکینی له شرکه م هاتنه پیش. له هه موویان پانتولیان له پین کردم و پرووتیان کردم وه، ته نیا مایه م له به ردا ده ما. هه موو کتیبه کانی نیو جانتا که یان هه لگیز و وه رگیز کردن، هیچ له و کتیبه یان ده ستنه که وت، که له لسته کانی به رده ستیاندا بوون. ده یان به رتیلیم دانی تاکوو بۆ پشکین نه یان به نه به ریوه به رایه تی هه والگیری. له کۆتاییدا بۆ یه که م جار له زیانمدا چومه دیمه شق.

له "حالبوون" لای کتیبه فرۆشه کانی کتیبه دهستی دوو، وه ستام. ئه و کتیبه یان به مه به سستی په نا و پاریزی له گه ل خۆم هینا بوونم، بیته رانه ر له کۆل خۆم کردنه وه. ئه وسه به ره و ته که یه سلیمانیه پویشتم. هه ر له گه ل ئه وهی چومه حه ساره گه وره که ی، سیبه کانم پر هه وای سارد بوون. بۆ باله خانه ی شه رقیه پویشتم، پینتر قه ت نه مبینبوو، که چی و امده زانی هه موو پوژیک هامۆشم کردووه. به چه ندان ده رگه و پیره ویدا پویشتم، له کۆتاییدا گه یشتمه لای به ریوه به ری ئه نتیکه خانه ی جه نگی. بئ ئه وهی له سه ر کورسیه که ی هه ستیت، له نیوانی دوو چاوه ی چاویله که ی و ته ویلیدا ته ماشایه کی کردم. یه که وراست نو کتیم بۆ دانان و پینم گوت:

- ماده م تو به ریوه به ری ئه نتیکه خانه یه کی ته که یه سو فیانی، نرخ ی ئه و کتیبه یان له هه موو که سیک زیاتر ده زانی.

جانتای به تالم هه لگرت و له لای پویشتم، ئه ویش هه ر خه ریکی هه لگیز و وه رگیز کردنی کتیبه کان بوو. بانگی کردم و لام لئ نه کرده وه. به خیزایی ئه و ناوهم جیهیشت و به ره و که ناری (برد) سی باشوور به ریگه وتم. به ته نیا دانیشتم و یادگار نامه بچوو که که م له باخه ل ده رهینا و ئه و وشانه م نووسینه وه، پاشان جانتا که م کرده وه

و ناوېزشي داخليم شهق كرد و ده مانچه بچووكه كه م له نيو دهره يتنا
و سهري لوله كه يم گرت.

په شی یازده

"مرۆف جیهانیتکی بچووکه، جیهان مرۆفیتکی گه ورهیه"

ئین عه ره بی

سالیکی ره به ق تیبه پری، جگه له شوانی نازه ریه که، که نان و ئاوی بۆ دههیتام هیچ که سیتیکی دیکه م نه بینی. له هه ر چوار وه رزی سالددا خه لوه تم له گه ل خوا به ست، ئه و له هه موو ویردیکی سه ر زمانم مه زن و بالاتر بوو، له هه موو لیدانیتکی دلم نزیکتی بوو. زانیم ئه و باشترین هاوه له و رینگه ش هه ر بۆ لای ئه و چوونه. ئه گه ر له به ر ئه و زانسته ی سینه م نه بوایه، هه تا بۆ لای خۆی ده برده مه وه، له حزووریدا ده مامه وه... به لام دیاره ئه وه ویستی من بوو، خوایش چی بویت هه ر ئه وه ده کات.

خودا دهیه ویت مه به ستیکم پێ راهی بکات، منیش هه ر ئیستا ده گه ریمه وه نیو خه لک و مه به سته که دینمه جی.

که لوپه له کانم له نیو حه سیریک لوول دان و له پشتم کردن و چومه وه مه له تیه. ده موچارگه لیک ئاشنا و ناسیاوم بینین، ته ماشایان کردم و نه یاننا سیمه وه. قژم درێژبوو بوو، ده غه ل و پووته له بوو بووم، سیمام ره ش هه لگه رابوو. به ره و مال بوومه وه و له ده رگه م دا. سه دره دین به ده نکیتکی گه وره ناوی هیتام، وه ک گه نجیتکی هه راشبوو، ده نگی پر جۆش و خرۆش بوو بوو، ئینجا

باوهشی تیکردم و ماچی کردم. عیمادهدینیش به دواى داهات. سهعهدهدینیش به ترس و لهرزهوه به دوویدا هات، نهیدهزانی ئه و پیاوهی دوو براکهی به و گهرموگورپییه باوهشی پیتدا دهکن و ماچی دهکن کینه!

چومه ژوورهوه، سهفیه بهدهستی به ههویری به پیلمهوه هات، دهستی گرتم و ماچی کرد و گریا.

شه و مندالکان خهوتن و منیش له سههرشور دانیشتم، سهفیه یهکبهیهکی ئهندامهکانی شوردم. دواتر لئی پرسیم:

- گهورهه خهلوتهکتهت چۆن بوو؟

- بهچیترتین ساتی ژیانم بو.

- ژنیش بوی ههیه بجیته ئه و خهلوتهانه؟

- بیگومان سهفیه، جزووری خوا جیاوازی لهنیوان نیز و میدا ناکات.

- بهلام غهربی و وهرهزی مندالکانم دهکم.

- ئهوان گهوره دهبن، نهوسا دهرفهتیکت بۆ دهرهخسیت.

- دهزانی سهدهردین ههموو قورئانی ئهزبهه کردووه؟

- چند بهئاسانی! ئینجا کاتی ئهوهیه تینی بگات و درکی پی بگات.

- عیمادهدین هینشتا لهبهری نهکردووه. نازانم چی لهگهله ئه و کوره

بکهه. سوودکین پی نهگوتی له مزگهوت رای کردووه و به تهنی

هاتووتهوه مال؟

- با سهرکونهی مندالیک نهکهین، که دایکی رویشتووه و قهدهرینکه

نهیبینیوه.

- راست دهفرموون. خوزیا سهردانی کردبا و بینیبای.

- له ریگهی گهشتهکهمان دهیبینیت.

- له ریگهی گهشتهکهمان؟ بۆچی ئیمه دهپوین؟

- بهلئ. بۆ دیمهشق.

- بۆچی دیمهشق؟

- چونکه رۆژی په سلان ده بېته شوینی دابه زینی عیسا.
سه فیه خاتون ته و بهی من عیسا یانه یه، له خوا ده خوازم مردنم له
جینگه ی هاتنه خواره وهی ئه و بیت.

- چند له وئ ده میتینه وه؟

- خو وتم له خوا ده خوازم له مه نزلگه ی ئه و بمرم.

به شش هیستران ره گهل قافله یه کدا وه پئ که وتین، به نیو به هاریکی
تهر و مه ستدا پنگه مان بپی، راستیه که ی قهت به هاری هینده
شه نگم نه بینیبوو، هر ده لئی ئه نازول به جوانترین و پازاوه ترین
جلوبه رگ له نیو سندوقی سر و شتدا خوا حافیزی لی ده کردین.
هر که ئه نازولمان تیپه راند گولنگداره کانی بان سه ری
سه لجووقیه کانمان لی ونبوون و پیچه ی ته نک و ناسکی ئه هلی
شامان لی ده رکه وت. چند رۆژیک له ماردین ماینه وه، نه فاتیمه مان
بو دوزرایه وه، نه هاوژینه که ی. له باره ی باوکی فاتیمه که وتینه
سوراخ، ئه هلی مزگه وت گوتیان چند سالیکه چووه ته حج و
بووه ته ئیمام و نه گه پراوه ته وه. ئه وسای بوم ده رکه وت فاتیمه
ویستویه تی به یه کجاری پیوه ندی له گهل ئیمه دا بیچرینیت. له دوی
خویشی هیچ نامه و نیشانه یه کی جی نه هیشتبوو، له مه یشدا دروی
کردبوو، که به سه فیه ی گوتبوو له ماردین نیشته جی ده بین. حهزی
کردوو به هه تاهه تایه ده سته ردارای عیماده دین بیت. رۆله ی شیرینم
خوا پشٹیوانت بیت.

گه یشتینه دیمه شق، له ده روازه کانه وه ده سته یه ک خه لک وه ستابوون
خانویان به کرئ ده دان، هه ری که و به جوانترین شیوه به خانووه که ی
خویدا هه لده گوت. خانویه کی سنی ژووریم له یه کیکیان به کرئ
گرت، راستیه که ی مه به ستم بوو چیتر سو دکنیم لی دانه بریت، به لام
قه ده ری خوا شتیکی دیکه یه، ئه و خوی دوی چند مانگیکی که م
له من جیا بوویه وه. ژنی هینا و چووه خانووه که ی مزگه وتی. ئیمه
تا کوو خانووه که ی خو مان دیته وه، هر سنی منداله که مان له

شەكەتییان لە پەلۆپۆ كەوتبوون. خانووەكە باخچەى نەبوو، ھەر خیزا سەفیه چووە بازار و چەند مەركانىكى ھێنان و لە ھەر سووچىكىدا گولتىكى تىدا پرواندىن. سووكىنىش گەچى كړى و ھەموو كونوكە لە بەرھەكانى گرتن و كۆسپەيەكىشى بۆ دەرگە دروست كرد. ھەموو شتىك شوینى خۆى گرت. سى مندالەكەمان لە ژوورىك و من و سەفیهىش لە ژوورىكى دىكە، سووكىنىش لە ژوورى كتیب و پەراو و كەلوپەلى نووسىنم بوو. لە بەرھەيوانىش، كە ھەر سى ژوورەكەى بەیەك دەگەياند پىشوازیمان لە مێوانان دەكرد، لە قورنىچكەكەيشى خواردنمان دروست دەكرد.

دواى چەند ھەفتەيەك، قازى قوزات زەكى ئىبن زەكى سووچىكى فراوانى لە خانەقاي سىمسات دامى، پۆژانەيش سى دەرھەمى بۆ بريمەو، زۆر لە پىووسىتییەكانم زیاتر بوو، بەلام دیاربوو ئەو پنى كەم بوو. جەنابى قازى خۆى لەگەلم ھاتە مەجلىسى مەلىكى موعەزەم عىسا، لەو دەچوو خەبەرى ھاتنى منى بۆ دیمەشوق بىستىت. لە مەجلىس ھەستا و بە پىلمەو ھات، لەپى دەستى خۆى ماچ كرد و بە لەپى دەستى منیەو نووساند. ئىنجا گوتى:

- شىخى ھەموان بەخىربىت. بەخىربىت، بەخىربىت، بەخىربىت. ھەموو جارىك كە دەچوو مە لای، دووبارە وسىبارە، بەخىرھاتنى مێوانەكانى دەكرد.

نەمدەزانى ئاخۆ دەبى بزانىت باوكى لە قاھىرە چى بەسەر من ھىناو، یان زاكىرەى ھىندە فراوان و بەھىز نىيە تا بزانىت داخوا باوكى كنى زىندانى كردوو و كنى زىندانى نەكردوو. بەھەر حال، ئەمىستا ھەسەم بكات یان نا، زۆر لام گرنگ نىيە و ھەر گویشى پى نادەم. مادەم ھەموو دنیا لە سىنەمدایە، جىاوازی چىيە ئەگەر لە مال بم، یان لە كونجى زىندان؟ وەلى بە ھەر بارىك بىت، من لە مەلىكى موعەزەم پىشبینى خراپە و شەر ناكەم. لە دیمەشوق مەشرەب و مەلى خەلك جوربەجۆر و پای جىاواز پانتایەكى فراوانى

داگیر کردبوو. له هر گه په کتیک حوجره په ک هه بوو له حوجره کانی دی جیاواز بوو. هر کاتیک مهسه له یه کم لی عاسی ده بوو، زیارته ی هر یهک له حوجره ی نهو مهزه بانه م ده کرد. چومه لای شافیعییه کان له حوجره ی نهو تابکی، سهردانی حنه فییه کانم کرد له حوجره ی به لڅ، زیارته ی مالیکییه کانم کرد له مزگه وتی گه وره، چومه لای حنه بلییه کان له حوجره ی عه مریه. وپرای هه موو نه مانه یش، هه فتانه دهر سیکم له خانه قاکانی دیمه شقی گچکه هه بوو، هه روه له شوینی دووره ده ستیش مه جلیسی زیکرمان داده نا.

سودکین کچیکی بی دایکی ماره کرد، باوکی له هه مان نهو مزگه وتی ده مایه وه، که نوژمان تیدا ده کرد. رۆژیک له تهک میحرابدا ده ست به کریان ده کات، دوا ی نهو هی خه لکه که ده رونه دهر وه، سودکین ده چیته لای و له حالی ده پرسی، نهو یش شه کوا ی پیربوونی له لا ده کات و ترس و په رۆشی کچه که ی له دوا ی مهرگی بو باس ده کات، سودکینیش راسته وخو داخوازی ده کات و نهو یش یه که وراست رازی ده بیت.

من خو م چووم لیم ماره کرد، له پاشه که وتی نهو مووچه یه ی نین زه کی مانگانه دهیدامی، دووسهت دهره مم وهک ماره یی پیندا. هه روه ها سه فییه ش دووسهت دهره می دیکه ی دای. چوه بازار و که لوپه لی جوانکاری و جلو به رگی رازاوه ی بو کپی، بو نخوش و نارایشی کرد. سهت دهره می شم به سه دره دین دا، که نهو کات باخوش بوو بوو، چوو له بازار فهرش و رایه خ و قابوقاچاخی بو ماله که ی کپی.

دوا ی شاهه نکینی گه رموگور و به سه بر دنی شه وینکی خوش له خانه قا، سودکین به هاوژینه که ی شاد بوو، نیمه یش هه موو نرای خیرمان بو کرد. به شیک له دهر ویشه کان سه مایان بو کرد و عتر و گولیان پیتشکه ش کرد، نهو یش به بزوه غه مزه ی بو ده کردن.

زۆر بەسەر چۆلبوونی ژوورەکەى سودکین لە ماله وماندا نەچوو،
دواى چەند هەفتە يەک لە ژيانى هاوژينى سودکين، جەنابى ئەوحەدين
کرمانى لەگەڵ ئەيووبى مەقەرى موریدی لە مەلەتییەوه هاتن. لە
دەرگەيان دا و منیش بەوپەرى دلخۆشى بەخیرهااتم کردن. لە دلى
خۆمدا يادى ئەو پۆژه جوانانەم کردەوه، کە پيشتر لەگەل کرمانیدا
لە مەلەتییە بەسەرمان بردوون. لەبارەى شارەوه پرسىارم لى
کردن، کرمانى بەوپەرى خاکەرايى و سۆزى گەرمەوه:

- ئاو وشک بوو، بەروبووم لەبەين چوو.

- بەراست؟ چى پرووى داوه؟

- بەرەکەتى خوا پووکاىهوه، خىر و بىرى برايهوه.

- پەنا بە خوا دەگرين لە توورپەيىهکەى. پىم بلئى چى بووه؟

- هىچ نەبووه تەنيا ئەوه نەبيت شىخى مەزنى لە کيس چووه.

تقورچکىکم لە ئەژتوى دا و پىکەنيم، ئەويش بزەى هەر لەسەر

دەموچاوى بوو، وهک ئەوهى دەيليت راسته. پاشان گوتى:

- گەرەم من و ئەيووب دەمانەويت لە ديمەشق يارت بين.

- بەخىر و خۆشى و سەلامەتى.

"ئەوھى بە زۆرەملى بەدەست دىت، بە نەرمونىانىش وەدەست دىت،
ئەوھى بە نەرمونىانى بەدەست دىت، بە زۆرەملى وەدەست نايەت"
ئىبن عەرەبى

ھەوالى مردنى خەلىفە ناسر لە بەغداوھ گەيشت. ئەھلى دىمەشق بە سەرسوورمانەوھ لە مردنى خەلىفەيان دەروانى، وەك بلىنى دواى چلوشەش سال مانەوھى لە عەرشى خەلافەت، مردن بۆ وى ھەق نەبىت. بەغدادىيەکان، كە لە تەكپە و باژىرەكان ھاوھل و ھاوپریمان بوون، بە مردنى ئەو ھەپەسابوون، ئاخىر بەشىكىيان لەوھتەى ھاتوونە سەر زەمىن، بەدەر لەو، ئاشناى ھىچ خەلىفەيەكى دىكە نەبوون. راستىيەكەى ئەوان بەو ھەوالە كئوپرە تووشى شوک ھاتن، وەھا باسى مەرگى پىرەخەلىفەيان دەکرد، وەك بلىنى دواى وى، كارەساتىكى گەورە بەسەر بەغدادا بىت. دواى مەرگى خەلىفە، ھەرىكەو بە جۆرىك بىرى لە ئاىندەى ولات دەكردەوھ. پىشتر خەلكىكى زۆرى بەغدا، كە لە ترسى جەور و زۆر و باجورگرتنى خەلىفە پايان كردبوو و لە دىمەشق نىشتەجى بووبوون، دواى مەرگى خەلىفەيش گەرانەوھ بەغدا. لە بەرانبەر ئەمەيشدا، لە ترسى گۆرانى بارودۆخ و پەشىوى شار و نزيكبوونەوھى تەتەر لە مەرزەكان، بەشىك لە خەلكى بەغدا بەرەو دىمەشق كۆچيان كرد.

مهلیکی موعه زهم به غائیبی نویژی مردووی له سهر خلیفه ناسر کرد. پرسه یه کی گهرموگوریشی بو دانا، پیشوازیی له خه لکیک ده کرد، که نه یانده زانی خهلیفه کی بووه. منیش چوومه پرسه که، سلاوم له خلیفه کرد، وهک پیشه ی هه میشه ی، چهند جار یک به خیره اتنی کردم. راستیه که ی زمانه که ی نهو هیندیک جار، به بی هیچ مه به ست و خواستیک، حهزی ده کرد دهسته واژه ی 'به خیر بین' پاته بکاته وه، به لام به هه حال، هینستا ناو و نازناوی منی له سهر زمانه. قازی قوزات لای خوی جیکه ی بو کرده وه، وهک هه میشه له حال و باری پرسیم. سوپاس و ستایشم کرد، پاش تاوینک بیده نگی، لای لی کرده وه و به چرپه وه پنی گوتم:

- قوربان ده مه ویت له باره ی شتیک راویژت پی بکه م. نهو پیاوه ده بیینی، که تازه سه لامی له مه لیک کرد؟

زرتزه لامیکی بی ریشم بیینی، خوی به سهر شانی کوره که یه وه دادابوو، به ناسته م جوله ی پی ده کرا.

- به لی ده بیینم، به لام نایناسم.

قازی پیکه نی و گوتی:

- پیم وایه تو تاکه که سی دیمه شقی نایناسی. نه مه 'هیبه توللای کوری ره واحه' ه، گه وره بازرگانی دیمه شقه.

زه رده یه کم کرد و گوتم:

- بازرگانی نهو، وهک بازرگانی من نییه، بازاری نهو، له بازاره که ی من ناچیت.

قازی پیکه نی و گوتی:

- بنگومان. بهر له چهند رۆژیک سه ردانی کردم، ده یه ویت بینایه ک دروست بکات و وه قفی حوجره یه کی مه زه بی شافیعی بکات.

- حوجره یه کی دیکه ی شافیعی؟ تو له سهر ده ی حوجره کانی دیمه شق شافیعی. تاکه ی واز له و ئیسرافه ناهینین؟

- نه وه مه زه بی نه وه. ئیمه ناتوانین سه رکۆنه ی بکه یین. منیش په زامه ند بووم، بریاره حوجره که له کن ده روازه ی (فه رادیس) دروست

بکات. به لام ئه وهی ده مه ویت له باره یه وه پرسو پرات پی بکه م،
ته قیه دینی شاره زووری یه.

- له چ باره یه که وه؟

- ئین ره واحة ده ویت کاروباری ئه و حوجره یه بخاته دهستی ئه و.

منیش سه ری خۆم بادا و گوتم:

- مادهم وه قی ئه وه، ئازادیشه کی به به پیره به ری حوجره که
دهستنی شان ده کات.

- ئاخ ده بی من له سه ره به پیره به ری حوجره کان رازی بم. رای تو
چییه؟

- جه نابی قازی، من هیچ رایه که م نییه، تو ده زانی فه قیه و سو فییه کان
دانویان پیکه وه ناکولیت. ده ترسم به هوی ناکوکی نیوانمان، رای من
وهک بوختان وهر بگریت. تکایه چاوپوشیم لی بکه، خوا چاوپوشیت
لی بکات.

له گهل قازی له مزگه وته که نوێژمان کرد، دوا ی نوێژ بانگه یشتی
ماله وهی کردم. وهک نه ریتی هه میسه ی بانگی منداله کانی کرد،
یه که به دوا ی یهک هاتن و به خیره اتنیان کردم. ته نانهت کچه تازه
پیکه یشتوه کانیشی، به چارشیتوکی ته نکه وه هاتن، باوکیان پی
ده گوتن:

- سلاو له گه وره مان بکه ن. به ره که ت و سه ماحه تی لی وهر گرن.

کاتیک هه موو پویشتن، ده رفه تم بو ره خسا به قازی بلیم بوچی
هاتووم. نیوچاوانی تیکنا و که وته نیو بیر کردنه وه یه کی قوول و وهک
نه ریتی به رده وامی، سه ره په نجه کانی دهستی به لیوه کانی داهینا.
بیته وهی له بیر کردنه وه بکه ویت، به چه وه گو تی:

- قوربان! راست ده که یه ت.

- له و باره یه وه ده توانی چی بکه یه ت؟

هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و پالی دایه وه و گو تی:

- زور که متر له وهی گومان ده به یه ت. ناتوانم بریار بدهم ئاخو چی له
حوجره کانیان ده خوینن.

پاشان تاویک بیدهنگ بوو. دواتر به شهرمه وه گوتی:

- ئەگەر بزانی به شتیك له سۆفیهكان له خانهقاكان چی دهكهن، گلهبیت له فهقیههكان ناکرد!

- چی دهكهن؟

- پیم خۆشه قسهكهم وهك رهخنه وهرنهگریت... بهلام بهدریژایی شهوان سهمايه، زیكر و دهف و دهمبک و ههلايه، ئەمهیش به شتیك له فهقیههکانی قهلس کردوو و وای لی کردوون تهدریسی خانهقاكان به گرنگ وهرنهگرن.

- چیتر جهنابی قازی؟

- دیسان قسهی به شتیك له سۆفیهكان زۆر به زهحمهت له نیو خهلكی رهشۆك وهردهگیریت. به نموونه دهلین: "فیرعهون ئیمانداربووه. ئەمه چون خهلكی عهوام تیدهگهن؟ یان چون له وه تی دهگهن، كه ئیژن: خودا و وجود، یهك شستن؟" یان چون له وه تیگهن، كه دهلین: "خوایه تی دهچیته نیو هه موو پرستراوهكان، تهنا ته بتهکانیش!"

- ئەمه قسهی منه و بهس. ئەگەر هیچ گازاندهیهك له من ههیه، پرووی قسهت له من بکه و قسهكانت به شتیوهیهکی گشتی مهکه.

- ببوره قوربان، من گومانم له زانستی زۆر و بیگهردی نییهت و نیازهكته نییه... بهلام هیندیک جار هیچ وهلامیکم بۆ ئەوانه پی نییه، كه سكالات له باره وه دهكهن. ئەگەر بمانه ویت ئازاری فهقیههكان له سهر سۆفیهكان لادهین، باشتر وایه سۆفیهكان واز له و قسانهی خویان بینن و چیتر عهوام هه راسان و پهست نهكهن.

قسهکانی تهواوکردن و به لوتفه وه چاوهکانی تیپریم، ناخر دهیویست بزانیته من چونچونی په رچی دهدهمه وه. به نیازی هینوربوونه وه، كه میک هه ناسه م دا. بریارم دا هیچ شتیك له و باره وه نه لیم و وهلامی نه دهمه وه.

دواتر هه ستام و گوتم:

- جهنابی قازی راست دهفرموون. خوا یار بیت، بیرى لی دهکهمه وه.

"خه لک چه ندان عه قیده یان له خوا وه رگرت، منیش عه قیده ی هه موویانم
 وه رگرت"

ئیین عه ره بی

جیاواز له هه موو جاره کانی دیکه، سودکین زۆر توند له ده رگه ی دا.
 عیماده دین ده رگه ی لی کرده وه، سودکین ته ویلی ماچ کرد و پی
 گوت:

- شیخ له کوئیه؟

ده موده ست به ره و مالیان رویش تین. هه رکه چوینه ژووره وه،
 سودکین به چاوی پر نه سرینه وه، مه لوتکه که ی له دهستی مامان
 وه رگرت و دایه دهستی من. منیش بانگم به گوئی دا. پاشان سودکین
 گوتی:

- داوا له خوا بکه بیخاته سه ر پیگه ی ئیمه.

- نا سودکین نا، پیگه ی هه قیقه ت به قه د ژماره ی ریبواره کانی، لکو پۆبی
 لی ده بیته وه.

- ده ی قوربان که واته داوا له خوا بکه به ئه هلی ئاسمانی حیساب
 بکات.

- نا سودکین نا، خوا له سه ر رووپه لی زه وین دروستی کرد وه.
 به سه ریدا به رزی ناکاته وه و زالی ناکات.

- ده مادهم داواي لئ بکه ههقیقهتی نیشان بدات، گومان و درپونگی لهسهه پهردهی دل هه لگریت.

- نا سودکین نا، گهردوون هه مووی گومانه، لهه گهردوونه پانوپوره ههه ته نیا به خوت ناشنای و بهس.

- داوا له خوا بکه زانستی یه عهتا بکات.

- نا سودکین نا، راسته زانست جههله راده مالیت، به لام ناتوانیت بهخته وهری دهسته بهر بکات.

- سودکین لهه قسانه ی من سههری سوورما، به لام که یفخوشیه که ی که ی بهسهه مهدهوشیه که ی کهوت، مه لوتکه ی لئ وهه رگرم و گوتی:

- که واییت به که یفی خوت نزای بو بکه.

- له خوا داواکارم دلی وهه که مه که لئ بکات، که هه موو به رو بو میتکی بو ده چیت.

- نامین. خوا له نزا باشه کانی تو بیته شمان نه کات.

- چ ناویکت لئ نا؟

- تاهیر.

- خو له نئو خزم و که سوو کارت نهو ناوه نه بوو، بو نهو ناوه هه لیزارد؟

- سهه ره تا لای بازرگانیکی قاهیره به ناوی تاهیر کارم ده کرد، بریک پاره ی به قهرز دامی، منیش نه متوانی بیده مه وه، نه ویش چاوپوشی لئ کردم.

- هه موو ناویک بریک له مانه که ی بهر ده که ویت.

- نه من رویشتم، سوو کینیش خه ریک بوو له خو شییان بال بگریت. کاتیک گه پامه وه ماله وه، بینیم قازی له بهر ده رگه وه ستاوه، منیش پشتم هه لکرد و به ریگه ی خو مدا گه پامه وه، به نئو تاخه که دا سوور پامه وه، تا له کوتاییدا گه ی شتمه بازار، راستیه که ی خه ریکی کاتکوشتن بووم، ده مویست قازی بروت. روژانی دواتر چه ندان قاسیدی بو لا ناردم، وه لامی هه چیانم نه دایه وه. ده زانم سههری لهو رهفتاره ی من سوور پامه وه، لئ به راستی نامه ویت وه لامی بده مه وه، تاکوو له باره ی نهو پیاوه ی ریخی چیلی له ده رگه ی خانه قا هه لسوی،

دادگه‌ری نه‌کات. ئن ئاخر پښتر شکایه‌تم لئی کرد، که‌چی هه‌موو
پوژنیک وه‌ک شه‌وه‌ی نه‌ بای دبین و نه‌ باران، به‌ ریگه‌ی به‌رده‌م
خانه‌قا ده‌هات و ده‌چوو، هیچ لښینچینه‌وه‌یه‌کیشی له‌گه‌ل نه‌کراوه.

دوای چهند پوژنیک دیکه، قاسیدی مه‌لیکی موعه‌زه‌می به‌دوادا ناردم،
زانیم قازی ئبین زه‌کی له‌پشت شه‌و بانگه‌یشته‌یه. له‌ کاتی دیاریکراو
چوومه مه‌جلیسی مه‌لیک، جگه‌ له‌ داروده‌سته و کاتبه‌کانی که‌سی
دیکه له‌وئ نه‌بوو. گاهیک مه‌لیک هات و منی بین و ه‌ستا، له‌پی
ده‌ستی خوئی ماچ کرد و به‌ له‌پی ده‌ستی منیه‌وه نووساند، دیاربوو به
چوونی من دلخوش بوو. لای خوئی داینیشاندم و راسته‌وخو گوتی:

- قازی قوزات گله‌یی لیت هه‌یه.

- شه‌گه‌ر قازی دژت بیت، کئ قه‌زاوه‌ت بکات!

مه‌لیک یه‌ک به‌ ده‌می خوئی پښکهنی و پنی گوتم:

- ئیستا له‌ کاری قورسی مه‌لیک تښگه‌یشتی، ناچارم حوکم له‌نیوان
شیخی شه‌کبه‌ر و قازی قوزاتدا بکه‌م. شه‌وه چ گیزهن و گیزاویکه!

بزه‌یه‌کم کرد و هیچ قسه‌یه‌کم نه‌کرد. دیسان گوتی:

- قوربان! گویم بو بگره. تو سکالات له‌و پیاوه کردووه که پیسایی به
خانه‌قادا کردووه. سویند به‌ خودا شه‌مه‌ کاریکی هه‌تا بلئی خراب و
ناره‌وايه و ئیمه پنی رازی نین.

پاشان مه‌لیک به‌ ده‌نگیکی نزم پنی گوتن:

- به‌لام قوربان من و قازی هیچ سوودیکمان له‌ سزادانی نه‌بینیه‌وه،
درزه‌که له‌وه گه‌وره‌تره به‌ پنووی سزا بگیریت.

- مه‌به‌ستت چ درزیکه؟

- تو ده‌زانی مه‌به‌ستم چیه‌...

- به‌لام شه‌گه‌ر خوت باسی بکه‌یت گومان و دوودی باشتر لاده‌چن و
پووتر ده‌بیته‌وه.

- مه‌به‌ستم 'فصوص الحکم' ه، شه‌و کتیبه‌ی له‌و پوژانه کتیبه‌روشه‌کان
له‌به‌ریان نووسییه‌وه و فروشتیان.

- چیه‌تی؟

- ئیسته نیشانته‌ ده‌ده‌م چیه‌تی.

به دهنگیکی گه وره هاواری کرد:

- دوادار!

له سووچی مه جلیسه که پیاریک، که خویر و قهله می مه لیکی
هه لگرتبوو، هه ستا و له نیتو مه جلیس وه ستا، ناوه پراستی مه جلیسی
به رنه دا تا مه لیک پینی نه گوت:

- برۆ نامه کان بینه.

که میکی پیچوو، به یهک باوهش کاغز گه رایه وه و له بهر دهستی منی
دانان. ئینجا مه لیک گوتی:

- گه وره مه فهرموو بیانخوینه وه و حوکمیان له سه ر بده.

- نامه دواي نامه م کرده وه، هه موو نامه ی فقهیه کان بوو بۆ مه لیکیان
ناردبوو، هه ریه که وه له دهسته واژه یهک یان دوان و سییانی کتیبی
'فصوص الحکم' گله بیان هه بوو، هوشیار بیان له باره ی مه ترسی و
گومرایی کتیبه که خستبووه روو. له نامه ی پینجه م وه ستام و سه رم
بۆ لای مه لیک به رز کرده وه، دیتم دهستی خستبووه ژیر چه ناگه که ی
و به وه پری بایه خوه سه یری ده کردم.

دواتر گوتی:

- گه وره م ئیستا زانیت کاره که له وه گه وره تره که گه وجیک پیسای به
دهرگه ی خانه قادا بکات؟

- ئه ی چه نابی مه لیک چۆن له م باسه ده گات؟

- گه وره م خۆت ده زانی چیت نووسیوه، خوا به قه د تو زانستی به من
نه داوه. من خه ریکی کاروباری سیاسه تم. هینده ده زانم ئه و کتیبه
عه وام ده رووژینئ و خه لکت لی هه لده ستینئ.

بیته نگ بووم، دواتر گوتی:

- قوربان! ئیره مه له تیه نییه، خه لکه کیش توورک نین.

ته ماشای چاوه کانیم کرد و ریکه و پراست گوتم:

- پراست ده که ن. حاکمه کانیشی سه لجووقی نین.

مه لیک نه ختیک کشایه وه، ئه م ته رزه وه لامه ی من بۆ ئه و
چاوه پواننه کراو بوو، گوتی:

- ئەمە چىيە قوربان! لە خۆم نزيكت دەخەمەوه، پرسورات پىن دەكەم،
كەچى بەم شىنەيه لە مەجلىسه كەمدا سووكايەتيم پىن دەكەيت؟
- گەرەم ئەوه سووكايەتتى نىيە، بەلكە هەقىقەتى سىياسەتە.
سەلجوقىيەكان بە خۆشەويستى و قەناعەتەوه سۆفییەكانيان
دالده دا. هەرەها ئەيووبىيەكانىش ئەوانيان لە ئازار و ئەشكەنجەي
شىعەكان پەنا دا.

ئەو كەپەتە مەلىك بە شىنەيهكى بەرگريكارانە هاتە قسە و گوئی:
- گەرەم ئەوه گومانىكى زالمانىيە! هەموو مەزەهەبەكان لە ديمەشوق
قوتابخانەي خۆيان هەيه، هەموو شىخەكان فەقنيان هەيه. هېچ
شارىكى موسلمانان نىيە وەك ئىزە فەقى بە ئازادىي خۆيان مەزەهەب
و حوجرە هەلبژيرن. قوربان بە چاوى داد و هەقىقەت بپروانە!
- رىك مەبەستى من ئەوهيه. هەموو مەزەهەبەكان لىزە خزمەتى
سىياسەت دەكەن.

هەستام و ويستم بپروم، مەلىك چاوى لىن زەق كردهمەوه و گوئی بۆ
قولاخ كردم، منيش بەر لە پويشتنم گوتم:
- مەلىكى موعەزەم، من نە بۆ خاترى تۆ لە ديمەشوقم، نە بۆ ئەوهى لە
سايەي تودا بژيم. ئەرز و سايەي خوا زۆر فراوان و گەرەترن...
بەلام راستىيەكەي پىربووم و مەرگ لەپم لى دەكوتيت، بۆيە حەزم
كرد لە شوينپتى پىروزي عيسا سەر بنيمەوه و ئاودىوى ئەودىو بىم...

"هەر جهستهیهك هیممهت به رههم نههین، پووچه له"

ئیین عه ره بی

ئهمرۆ ته مەنم گەیشته شیستوسی سال، ئەمەیش پە یامیکی مەزن و مەترسیداره. کەس لە دەوروبەرم نازانن هینده پیر بووم، ئاخر نه ریشم ئەوهنده سپی بووه و نه پشتم کوور بووه ته وه. هەموو به یانییهک سه فیه جله کانم بۆ ئاماده دهکات، هەموو رۆژیک سه دره دین بۆ دەر سگوتنه وه و هاتنه وه له گه لمه. قسه دهکەم و کاره کانم به جی دینم، خواردن دهخۆم و هه ناسه ددهم، وهک هەر مرۆفیکی روو پەلی سەر ئەو زه وینه... به لام دهرانم ئیستای ته مەنم له هیچ قوناخ و ساله کانی دیکه ی پشتر ناچیت، نه له شیستودوو و نه له شیستویهک. ئەمە ئەو ته مە نه یه، که حه تمن ده بیت مرۆف بارودۆخی تیدا بگوریت و گوفتار و کرداره کانی گورانیا ن به سه ردا بیت. خوشه و یسته که م "د. خ" دوا ی ئەوه ی پە یامه که ی گه یاند و رینوینیی گه له که ی کرد، له م ته مە نه دا ژیا ئاوا یی کرد.

دوا ی شیستوسی سال، خوا یه ک سالی دیکه یشی به خوشه و یست نه به خشی، که چی ها ئەوه ته چند سالیکی دیکه ی به منی قه له ندهر و هیچ ده به خشیت. بیگومان ئەو سالانه ی خوا به منی عه تا کردوون و به خوشه و یسته که ی نه داون، مانای وایه حیسابیان سهخت و

دژواره. موحی، واوه یلا بۆ تۆ ئه گهر له کارى هيجو پوچ به فيرۆيان
دهيت. ههسته، كهى وهختى دانىشتن و خهوتنه! بړۆ ته دريس بکه.
ئوهوى له دل و دهروونتدايه، هه ليريزه. ئه وهى خوا له زانست و
سؤراخکردن و غيرفاندا بۆى که شف کردوويت، بينوسه وه.

به دريزايى پوژ، شه پۆلى فيکران سه ر له زيهنم نابړى. دنيايه ک
خورپه و مه واجيد و ته نه زوولات دینه ئاسمانى خه يالم، هيشتا له
باسى يه که م ته واو نه بووم، باسى دووم ده پوژيته ناخمه وه. رېک
وهک ئه وه ره وه کلۆيهى، که چه ند پوژيک به ر له ئيسستا ئاسمانى
ديمه شقيان ته نى، هيشتايش له کوچه و کولان و شه قام و دار و
ديوارى ئه وه شاره هه ر ماون. کلۆکان زور گه وره و به تينن، دوو جار
پييان لى دهنتى هيجيان لى نايهت. به دار و درهخت هه لده زنين و
که لاکان ده قرتينن، به سه ر ديواران زاووزى ده کن، ده چه نيو پيچه
و جلوه برگى پياوان. ده پونه نيو ژنان و ناو چارشيوه کانيان، پوژيک
ژنيک له نيو خه لکدا وهک مه رى سه ربړاو هه لپه ر و دا په رى ده کرد، تا
کلۆى نه فراندن نه يتوانى پى بکات، ئه مه يش دواى ئه وهى منداله ورتکه
هه موو پيى پيکه نين. هه موو گوشه و سه وچيکى ديمه شق پى بوو
له و کلۆيانه، ته نيا ئه وه خانه قايه نه بيت، که من ده رسى تيدا ده ليمه وه.
که لى کلۆيان خويان له وى پاراستوه، وهک ئه وهى نه يانين بيت.
هينديک خه لک ده يانگوت: ته نانهت کلۆکانيش چه زناکه ن له و سه فويه
چلکانه نزیک بينه وه. هينديکى دى ده يانگوت: ئه ها کلۆکانيش
نايانه ویت ئازارى سه فويه کان بدن، که ميوانى خوانى خودان له سه ر
هه رد. به کورتى، هه ر که سه گويزى له هه نبانهى خو ده ژماردن.

ته نانهت مه ليکى موعه زهم و قازى قوزاتيش چه زيان ده کرد ئه وه
ديمه نه به چاوى سه رى خويان بينن. پوژيک خه ريکى وانه گوتته وه
بووم، له ناكاو وه ژوور كه وتن، هيج پاسه وان و داروده سه ته يه كيان
له گه لدا نه بوو. قازى به ئاماژه سه لاوى کرد و مه ليکيش بزه يه كى بۆ
کردم و به خا که راييه وه له کوتايى مه جليسه که دانىشتن. به

شیوهیه کی ئاسایی دهرسه کهم ته و او کرد، هر کاتیک ته ماشای
ئه وانم ده کرد، ده مینین به بایه خه وه گوئیان قولاخ کردوه. وام بیردا
هات هاتنی ئه وان، بۆ ئاشتکردنه وهی دلی من بیت، ئاخو له و
دهمه قالییهی دواچار له گه ل مه لیک کردمان، دلم ره نجا.

به هه رحال، دوا ی ئه وهی دهرسه که کوتایی هات، سلوم لیکردن و
سو پاسی هاتنیانم کرد، پاشان بردنمه هه وشه ی خانه قا. ده رویش
له وی خواردنیان بۆ دانا بووین، نان و شیر و تریمان خوارد.
مه لیک بریکی لی خوارد و گو تی:

- وای خواردنه که تان چه ند خو ش و به تامه! ئه ی زوهد و ته قه شووف
له کوین؟

ویستم په رچی بده مه وه، به لام قاقای به رزی مه لیک نه یه یشت،
دهستی له شان دام و گو تی:

- قوربان! گالته له گه ل ده که م. دیسان سه رکونه مان مه که، له
پو ژانی گورین زور سه رکونه ت کردووین.

قازی ئین زه کی هاته گو و گو تی:

- من و مه لیک موعه زه مم بۆ پرس سیاریک هاتووین، له هه ر
فه قیه ی کمان پرس یوه نه یزانیوه.

زور به هینمی و هینوری وه لامم دایه وه، هه ستم کرد پرس یاره که هه یج
په شو کاوی نه کرد، ته نیا ده یویست بۆ هاتنی پاساویک بدو زیته وه:

- فه رموو جه نابی مه لیک.

مه لیک پرو ئارایانه پیکه نی و گو تی:

- ده مه ویت لیت به رس م ئاخو راسته بۆ ته ختی خه لافه ت، ئیمامی
عه لی له ئه بووبه کر شیاو تر بووه؟

قازییش به شیوهیه کی در یژدادر و بی هوده، پرس یاره که ی پاته
کرده وه:

- قوربان! شیعه کان پتیا ن وایه ئیمامی عه لی له هه موو که سیک زیاتر
شایانی خه لافه تی په یامهین (دخ) بووه، سو ننه ییش لایان وایه

ئەبووبەكر له گشتیان شیاوتر بووه. هەر گرزیهی دەستگری پا و
بۆچوونهكهی خۆیهتی.

- ئەی بۆچوونی ئەهلی تەسەووف لەوبارەوه چییه؟
هەموو لایەك بێدەنگ بوون، پروویان لەمن کرد و چاوەڕینی وهلام
بوون:

- جەنابی مەلیك بزانه! ئیرادهی خودا له سەرروی هەموو ئیرادهیهكە،
زانستیشی له بان هەموو زانستیکهوهیه.
مەلیك زۆر به خاكه‌پایی و بیفیزی گوتی:
راست ده‌كه‌یت. سوپحانه‌هه‌وه‌ته‌عالا.
به‌رده‌وام بووم و گوتم:

- خودا پیشتر زانیویهتی ئەبووبەكر پیش عومەر دەمریت، عومەر
پیش عوسمان دەمریت، عوسمان بەر له‌عەلی دەمریت، هەربۆیه بەم
جۆره له‌خه‌لافه‌ت دایناون.

مەلیك سەهری خۆی له‌قاند، وادیاربوو قسەكە‌ی منی به‌گرنگ
وهرگرت. دیسان دەستم به‌قسه‌كرده‌وه:

- خودا ئەهەلی هەر چواریانی زانیوه، هەر بۆیه ئیرادهی خوا
وابوو، كه‌كێ پیشتر ماوه‌ی ته‌واو بیت، ئەو سەرته‌تا بیته‌خه‌لیفه.
پرووم له‌قازی کرد و دیسان درێژهم به‌قسه‌كانم دا و گوتم:

- ئەگەر هەر یه‌ك له‌دوو ده‌سته‌یه‌ پزیزان له‌ئیراده‌ی خودا گرتبا،
تووشی ئەو گرفته‌نه‌ده‌هاتن، ئەم ناکۆکییه‌ پرووی لی نه‌ده‌کردن،
وه‌ها به‌نیو یه‌ك وهرنه‌ده‌بوون.

مەلیك نیشانه‌ی بیرکردنه‌وه به‌ده‌موچاویه‌وه دیاربوو:

- قوربان! خوا ده‌رووی خیرت لی بکاته‌وه.

هەموو ئەهلی مه‌جلیسه‌که ئامینیان بۆ نزای مەلیك کرد، ئینجا هه‌ستا
و خۆی بۆ رۆیشتن سازدا. تا ده‌رگه‌ی خانه‌قا له‌گه‌لیان چووم،
مەلیك له‌پێ ده‌ستی خۆی ماچ کرد و له‌له‌په‌ده‌ستی منی دا و له‌گه‌ل
قازی به‌نیو کلوگه‌لدا رۆیشتن، كه‌له‌گه‌ل هه‌نگاوه‌کانیان

هه‌لده‌به‌زینه‌وه و خۆیان به جله‌کانیانه‌وه جیر ده‌کرده‌وه. تاکوو له‌وه ناوه‌ئاوابوون هه‌ر سه‌یرم کردن، دواتر گه‌رامه‌وه مه‌جلیسه‌که‌م، به‌ قوولی بیرم له‌ هانتی مه‌لیک و دانیشتنی له‌ کۆری وانه‌که‌مدا کرده‌وه. کۆسپیک که‌وته دلمه‌وه، هه‌بی و نه‌بیت کۆشکی مه‌لیک شتیکیان له‌بن سه‌ردایه، قازی قوزاتیش نه‌خشه‌دا‌پێژه‌که‌یه‌تی. ته‌ماشای پرووی فه‌قیکانم کرد، که‌ له‌ ده‌ورمدا خه‌رمانه‌یان کردبوو، سه‌یری ده‌رویش‌ه‌کانم کرد، که‌ له‌ سووچ و گۆشه‌کانی خانه‌قا په‌رش بووبوون، به‌ خۆم نه‌بوو بیریکی ناخۆش و بیزارکه‌رم بۆ هات: ئه‌گه‌ر من به‌هۆی ریز و پایه‌که‌م له‌ ده‌ست و تاومی سیخوڕ و کینه له‌ دلانی مه‌لیک و سولتانه‌کان چه‌پاله‌ بدریم، ئه‌ی ئه‌و قه‌له‌نده‌رانه کئ په‌نایان بدات؟

ئه‌و بیره‌ بیزارکه‌ره‌ چه‌ندان شه‌و و پۆژ وه‌ک مار خۆی له‌ میتشم ئالاندبوو، له‌ ده‌رس و نووسین دووری خستبوومه‌وه و په‌کی خستبووم. بیرم له‌ خستووربوونی خانه‌قا و لاوازبوونی به‌ره‌ی ته‌سه‌ووف له‌ خۆره‌لات ده‌کرده‌وه، که‌ به‌ته‌واوی پشتیان به‌ ئه‌وقاف و خیره‌خیزات و په‌زای سولتان ده‌به‌ست، له‌ خۆراواش دۆخه‌که‌ به‌ جۆریکی دیکه‌یه. ماوه‌یه‌کی زۆر بیر و خه‌یالم به‌ سیاسه‌ته‌وه مژوول بوون. شه‌ویک نوێژم کرد و داوام له‌ هه‌ق ته‌عالا کرد ده‌روی خیرم لئ بکاته‌وه، هه‌رزوو نزام گیرابوو، سیاسه‌ت وازی لئ هینام. زۆری پینه‌چوو زه‌نگی فیتنه‌ له‌ننوان مه‌لیکی موعه‌زه‌م له‌ دیمه‌شق و براهه‌که‌ی مه‌لیک کامل له‌ میسر، لئ درا. (ئیمپراتوری فه‌ره‌نگی) به‌ مه‌به‌ستی به‌یتولموقه‌ده‌س، سوپاکه‌ی بۆ (عه‌کا) دابه‌زاند. خوارزمیش، به‌ نیازی به‌غدا، سوپاکه‌ی له‌ باکووری عێراق کۆکرده‌وه. مه‌لیکی موعه‌زه‌م خۆی له‌نیو سنی سوپادا بینیه‌وه، نه‌یده‌زانی کامیان پێشتر کۆتایی به‌ ده‌سته‌لاته‌که‌ی دینن. به‌مه‌یش ئاگای له‌ حوجره‌ و خانه‌قا و دووزمانیی فوکه‌ها و ته‌گبیری گه‌وج و نه‌زان نه‌ما.

یهک له وهزیره نزیکهکانی مهلیک مرد، منیش چووم سه ره خوشیی
لی بکه، نهیناسیمه وه. چاوهکانی کزبووبوون، خوین له پوخساری
نه مابوو، بهم دیمه نهی ئه، زۆر خه مبار بووم، ئه مه دوا جار بوو
ئهوم دهبینی.

دواتر تووشی هه وکردنی ریخۆلهکان بوو و مرد، له گهله تهرمه کهی
چووینه ناوچهیهکی بیابانی، له سههر وه سهیه تی خوی قهله ندهرانه
ناشتمان و هیچ قهفهز و بینا و جوانکارییه کیشمان بۆ گۆره کهی
نه کرد.

دهستوو سيك له به پرووته وه

۲۰۱۲ / ۱۴۳۳ ز

ئه ها! له بيرم چوو پرسياړی وینه و شیوه یه که ی لڼ بکه م. ئه مه وام لڼ کردم له جیاتی ئاوردانه وه بؤ ئه ولا و ئه ملا، که هر ده لڼی سهر به ئه ستومه وه نابوو، به هیمنی له قاوه خانه یه ک چاوه پړتی بکه م. ئه ری ده بی له ژوانی ئه و عاشقانه ی له قاوه خانه ی ده ریایی چاوه پړتی یه کتر ده کهن، هه مان شت پروونه دات، که بؤ هاتنی خاوه ننامه چاوله پړین و له هه موو ئه و که سانه ی ئیواره و به یانیا ن دین، راده مینن و وردده بڼه وه، هه روه ک چؤن له فیلمه کاند ا به رچاو ده که ویت؟ خوا یه ئه وه چ عومریکه من به سه رم بردو وه، ها ئه وه ته که ی شتمه په نجاودوو سال، که چی هینشتا هیچ چتیک له و حیکایه تانه نازانم! له قوتابخانه ی ژنه راهیبه کان، نیوه ی ته مه نم به کاسو لیک ی برده سه ر، له نیوه ی تریش شووم کرد و به موسلمان ی به سه رم برد. له نئو ئه و دوو ئایینه دا، هه لی ئه وه م له کیس چو وه، که له قاوه خانه یه ک چاوه پړوانی هاتنی عاشقیک بکه م. بیبه ش بووم له چیژی چاوه پړوانی، له بینینی روخسار و هه لدانه وه یان، له هه لگیر و وه رگیر کردنی ئه که ره کان، له تووز کردنه وه ی خه ون و خولیاکان

لەسەر مێزیک، کە شەنبای دەریا، پەردەى سەرى دەلەرىنیتەوه. خۆ
 من دەزانم هەموو ئەوانە ناتوانن خیزانیکى بەختیار تى ببەخشن،
 هەموو هاوڕێ کچەکانم، کە ئێستا لە بوونی مێردیکى میهرەبان و
 منداڵە سەلاحەکانم ئێرەیم پى دەبن، ئەو هەقیقەتەیان بۆ
 چەسپاندووم... بەلام شتیک هەیه قەت ژن لى نابوو، ئەویش
 ئەوێه: رۆژیک لە پۆزان ناگرى خۆشەویستى دلى نەسووتینیت، بۆ
 ئەوێ وهک ئەو دەستتووسانە دەرکەوت، کە بەهۆى کۆنیانەوه
 بەهادر دەرەکهون. دلى من، پێچەوانەى ئەمەیه، هیشتا هەر نۆیە،
 دەلێى بە پلاستیک پەردەپۆش کراوه. زۆر شت لە دەوروبەرى
 پرویان داوه، بە چەندان بارودۆخدا تێپەریوه، کەچی هیشتا
 نەکراوهتەوه. بەدەر لەوهى کە من ژنیکى زۆر راستگۆم، هیچ
 پاساویکی دى لەپشت پەفتارە شەختەبەندییەکەى نییه. ناخر
 خۆشەویستى پێویستى بە خەيالە. خەيالیش مۆزاییکە لە چەند
 درۆیەکی بچووک، لەمە بترازیت هیچى تر نییه. من بە عەقلىکەوه
 لەدایکبووم، ناتوانیت درۆ بەرهم بێنیت و بەرنامەى بۆ دابنیت. هەر
 بۆیه من نە خەيال دەکەم و نە خەون دەبینم و نە تەما بۆ هیچ
 شتیک دەخوام. لە بەرانبەردا، کارم کردووه و کوشاوم، دواتریش
 پێشبینى دەکەم. نامرازیکى بچووک لەسەر شێوه و شکلى ژن. بەلێ،
 ئەوه نۆکترى لىکچوونە، کە من لەسەرى دروست کراوم، باشترین
 پاساویشە بۆ ژيانیکى دوور لە خۆشەویستى. هەر ئەمەیش بوو
 وای کرد لەنیو قوتابخانەى کچە راییبەکاندا لە هەموویان
 بەختیارترىم. هەر شتیک لە بەرەبەریان و دالانەکان پووی دەدا،
 لەگەل پووحى من دەهاتەوه. پۆژیک لە پۆزان سکالام لە دەستى
 ئەو پۆژیمە توندە نەکرد، کە لە پۆژگارى خۆیندنماندا بەکار بوو،
 بەلکە بەپێچەوانەوه، لەکوتایى ئەو سەلەى پۆژیم نەختیک هاوسەنگى
 لەدەست دا، کچە راییبەکان هەلى ئاسانکاریان بۆ رەخسا، ئەوسا

من دەستم بە گلەیی و بۆلەبۆل کرد، گوتم نابن بە هیچ شیوەیەک
رینگە بەمە بدریت. کچەکان زوو دەردەچوون، گەلنک گەمە و گەپیان
دەکرد. بە نموونە بەروویان تیک دەگرتن. بەر لەوەی بشکەنەو
مالەو، لەگەڵ یەکدوو کوپ، تووشی تیر و توانج و ناو و ناتۆرە
دەهاتن.

گارسۆن تەماشای کرد کوپی قاوەکەم بەتال بوو، هەلیگرت و
پرویشت. تەماشای دەمژمیرەکەم کرد، ئاخر سەعات پینجی ئیوارە
وادە بەیەک گەیشتممان بوو. لێزە بەولا، هەقمە ئەگەر لەسەر
دواکەوتن لۆمەبارانی بکەم، ئەگەر نەشەات، بەر نەفەرەتی بدەم...
بەلام ئاخۆ دەبن چیی هەبیت ئەو دوا بخات؟ دوو هەزار دۆلار بۆ
پەناھەندەیهکی سووری، کە بەئاستەم تیکەنانتیکی لە بەیرووت
دەستگیر دەبیت، لەسەر ووی هەموو خەونەکانیەتی. پارەکە لەنیو
جانتای بەردەستم دایە، هەر کاتیک هات و دەستتووسەکە ی تەسلیم
کردم، بێ سیو دوو، پارەکە ی دەدەمی. دەستتووسەکە ژینامە ی
شیخی مەزن موحییەدینی ئیبن عەرەبییە. ئەمە تیزەکە ی منە، کە بەر
لە هەژدە سال توانیم پلە ی دکتۆرای بێ وەر بگرم. زۆر بەباشی ئەو
بەیانییەم لەبیرە، کە لە زانکۆ ی سوڤبون گفتوگو لەسەر تیزی
دکتۆراکەم کرا. بەیانییەکە ی زۆر لەو سارتر بوو، کە پیشیبینیم
دەکرد. چوار سەعات لەسەر یەک لەبەرانبەر حەوت دادوهری
فەرەنسی، لەسەر رەمز و نەزەعی هیچکەرابی لە فیکری ئیبن
عەرەبیدا، قسەم کرد. برۆانە! خویندکاریکی کچ، چوار سەعات
لەبارە ی ئیبن عەرەبی قسان دەکات، کە چی هیچ لەبارە ی خەیاڵ و
خۆشەویستی لە پروانگە ی سەردەستە ی ئەوین و ئوستادی خەیاڵی
تەسەووفی ئیسلامی، نازانیت. ئای ئەمە بۆ من چەندە جیگە ی
سەرسووڕمان و دۆشدامانە! بەلن، من بەر لە هەموویان خۆم
مەدھۆش کرد. دواتریش کاتیک تیزی دکتۆراکەم وەرگرت، موفاجەئە

گه وره که ی خۆم ته قانده وه: له بهردهم هه موویاندا رامگه یاند، که من
موسلمان بووم!

ئهو کاته ییش ده بوو نامه یه کی سه ختتر له تیزی دکتوراکه م بۆ باوکم
بنووسم، ئه مه ییش وهک په رچدانه وهی نامه که ی باوکم، که منی به
ده سه تبه رداربوون له یه سووعی پرگارکه ر، تۆمه تبار کردبوو. له
قاوه خانه یه ک وهک ئیستای چاوه پروانیم بۆ په نانه نده سووریه که، به
چهند لاپه ره یه ک نووسیم، به لام ئه ودهم له پاریس بووم. باسی
ئه ووم بۆ باوکم کردبوو، که چۆن ئیبن عه ره بی به رینگه یه کی دیکه
منی به یه سووع گه یانده وه. ئهی ئه و به رده وام نالیت یه سووع
پیتوینی کردووم؟ ئه م نووسینه زۆر سه رنجی راکیشام، که ده لیت:
"چوار ته نمان هه س: ته نی ئاده م، ته نی حه و، ته نی په چه له کی ئاده م،
ته نی عیسا. خوا ئاده می به بی دایک و باوک دروست کرد، حه وای
ته نیا له پیاو دروست کرد، په چه له کی ئه وانی له دایک و باوک، و اتا
ژن و پیاو، خسته وه. عیسا یشی ته نیا له ژن خولقاند." ئیتر هه ر له و
پۆژه وهی ئه ووم خویندوو ته وه، زیاتر هۆگری ئیبن عه ره بی بووم.
دوای چهندان سال له گه ل ئه ودا، ئیستا نازانم کامیان بۆ کامیان
پیتوینی کردووم، یه سووع یان ئیبن عه ره بی؟ من بایه خ به و
پرسیاره م ئاده م، لئ دلنیام هه ردووکیان یه کیتی ئیمانی له نیتوانیادا
هه یه، ئه مه ییش بۆ من زۆر گونجاو و له باره. من ئیمانم به هه رتکیان
هیتاوه. ئیستا من ژنیکی موسلمانم و یه سووع پیتوینی کردووم،
هه لبه ت ئه مه ییش له سه ر پیتازی شیخی مه زن، ئیبن عه ره بی. له به ر
ئه وهی هیه ک سه یک ناتوانیت به م شو ناسه ئیمانیه ئالۆزه له ولاتیکی
وه کوو لوبنان بژیت، بریارم دا له فه ره نسا بمینمه وه. شووم به
(ریمۆند) کرد، که یه کیک بوو له و حه وت دادوه وهی لیژنه ی گفتوگوی
تیزه که م، که له موسلمانبوونی من تووشی شوک هات. دواتر له
ماوهی نۆ سال، خوا سی مندالی داینی به ناوی: رۆجیه، مانو،

ئەندىرىيە. ۋەك ھەولنىك بۇ گەيشتن بە پىرەھى رۇوحى ئىبن
 عەرەبى، سەردانى مۇرسىيە، فاس، مەراكىش، تۇنۇس، قاهىرە،
 دىمەشق، ھەلب، قۇنىيا، مەلەتتەمان، بەلام، ھەولەكەمان
 شىكىستى ھىنا. رىمۇند گوتى: دەشى ھۆكارەكە ئەوھ
 بىت، كە من لەبەر ئەوھى كەسىكى مەسىحىم، نەمانتوانى بچىنە
 مەككە، بەمەيش زنجىرە سەفەرە رۇحىيەكەمان پچرا. بەلى، مەككە
 پىنگەى ھەرە بنەرەتى رۇحانىيەتى ئىبن عەرەبى بوو. ھەر بۇيە لەو
 تۇيۇنەوھ ھاوبەشەى لەوبارەوھ نۇوسىمان، سەرەتا چەند
 رۇوپەلىكىمان بەئەزمۇنى جوگرافىيەى رۇوحى شىخى مەزن پىر
 كىرەوھ، لاپەرەيەكى دىكەيشمان لەبارەى كىمىيا و سىمىيا لە
 فەلسەفەى بەرجەستەكراوى ئىبن عەرەبى نۇوسى. چەند
 لاپەرەيەكىشىمان دەربارەى رەمزىيەتى گوازەگوازی ئىبن عەرەبى
 لەنىو مەقاماتى تەسەووف، نۇوسى. ھەرەھا چەند رۇوپەرىكىمان
 لەبارەى ھالى فېمۇنۇلۇزى نۇوسى. بەشىكى دىكەمان لەسەر
 سىنۇوربەند و بىسنىورى رۇوانگەى گەردوونى ئىبن عەرەبى
 نۇوسى. وای خۇايە، نۇوسىن لەسەر ئەو زاتە چۇن ھۇش
 دەبوژىنئەوھ و پىرەھى ئەكادىمى ئىمە تىرۇتەسەل دەكات.
 تەننەت ئەو شەوھى لەسەر خۇانى نانخۇاردن گەتۇگۇمان لەبارەى
 ئىبن عەرەبىيەوھ كىر، ھەست و ئارەزۇوى ئەوین و خۇشەوېستىمان
 پىر بوو.

لە كۇتايىدا گەيشت. پىاوتىكى ھەتا بلى كزۇل و لاوازبوو،
 رۇومەتەكانى پىكدا قۇبابوون، چاكەتىكى كىنىز و پانتۇلىكى رەشى
 پۇشىبوو. قزىكى تىكھەلقزاو، دەنگىكى نۇوساا و نزم. زۇر بە
 ئەدەبەوھ سلاوى كىر و دانىشت. چاوەكانى من لەسەر چانتا
 قوماشىيەكە لەنگەريان كىر، كە بەر لەوھى دانىشىت، بە لايەكى
 كۇرسىيەكەى ھەلۇاسى. ھەزم دەكرد دەستم بېمە ناوى و ئەو

دهستتووسه‌ی، که له‌بهر خاتری ئه‌و، له پاریسه‌وه هاتومه به‌یرووت، دهستی بخه‌م. داوای قاوه‌یه‌کی کرد، دواتر دهستی دریز کرد و دهستتووسه‌که‌ی هینایه‌ دهر و خستیه دهستی من.

- فهرموو ئه‌وته خاتوون.

- ئاخ‌ر چۆن بزانه‌م ئه‌وه دهستتووسه ئه‌سلیه‌که‌یه؟

کابرا شانی خۆی راته‌کاند و پینکه‌نی و گوتی:

- نازانه‌م! من خۆم نازانه‌م ئاخۆ ئه‌سلیه‌ی یان نا.

- له‌کۆی دهستت که‌وت؟

- له‌ ژووره‌که‌ی برای په‌حمه‌تیم. له‌گه‌ل هه‌موو ئاتاج و که‌لوپه‌له

گرانه‌هاکانی خستتوویه‌ نیو باوله‌یه‌ک.

- بۆ هه‌یچ پسه‌پۆریکی بواری دهستتووسناست برده‌وه، تا‌کوو دله‌یا

بیه‌وه؟

بزه‌یه‌کی کرد و گوتی:

- خاتوون! له‌ دیمه‌شق پسه‌پۆری دهستتووسناس له‌کۆی بینم؟ باشه

ئه‌گه‌ر که‌سه‌یکی وام دۆزیه‌وه بۆی دهرکه‌وت، که دهستتووسیکی

ئه‌سلیه‌ی، چۆن دله‌یا‌بم ده‌مدا‌ته‌وه؟

- ئه‌ی چۆن من دله‌یا‌بم، که تو دهستتووسیکی ساخته‌ت به‌ من

نه‌داوه؟

دیسانه‌ شانی خۆی راته‌کانده‌وه و ئه‌برۆکانی هه‌لدانه‌ و وه‌لامی

نه‌دامه‌وه. من دله‌یا‌بووم له‌ پاریس ده‌توانم ئه‌و دهستتووسه‌ ساغ

بکه‌مه‌وه. هاوه‌له‌کانم له‌ به‌شی دهستتووسازی، به‌ئاسانی

تاقیکردنه‌وه‌ی کاربۆنی بۆ ده‌که‌ن. ده‌شتوانم داوا له‌ پسه‌پۆری به‌شی

دهستتووسه‌کان بکه‌م، ئه‌و ده‌سته‌خته‌ به‌راوردی دهستتووسه‌

ئه‌سلیه‌کان بکات، که به‌ دهستی شیخی مه‌زن نووسراون... به‌لام

راسته‌یه‌که‌ی نامه‌وێت گیلۆکه و کالفام دهرکه‌وم، له‌ ئینته‌رنیت باسی

دهستتووسیکم خویندووه‌ته‌وه، هه‌ر به‌م هۆیه‌شه‌وه له‌ پاریس

هاتومه بۆ بهیرووت، ئیستەیش نامەوێت بەبێ هیچ وردبوونەوه و سۆراخیک، راستەوخۆ دوو هەزار دۆلاری بدهمی، له بهرانبهاری ئەوهیش دەستنووستیکی ساخته وهریگرم!

- بیووره خاتوون! ههقی خۆته له راستیی دەستنوو سه که به گومان بیت، به لام زۆر به راستی و راشکاوی پێت دهلیم: هیچ چتیک له باره ی دەستنوو س نازانم. هه موو ئەو شتانه ی من له و باره وه ده یزانم، براهه کم ژماره یه ک دەستنوو سی په یدا کردبوون، کاتیکی زۆری بۆ پشکنین و نووسینه وه یان به سه ر ده برد. من پیم وایه له بهر به هاداری و بایه خه کی زۆریان، ئەو دەستوو سانه ی له نیو باوله یه کی قوفل دراو هه لگرتبوون.

دیسان شانی خۆی راهه ژاند، پیکه نی و گوتی:

- ئە من مسسازم! وهره پارچه مسیکم بدی، پێت دهلیم له بازاری (حه مدیه) چ وه ستایه ک سازی کردوه!

- جوانه، جوانه!

پاره ی ناو جانتاکه م ده رهینا و خسته مه سه ر میزه که، ئەویش هه لیگرت و و سوپاسی کردم، پاشان رویشت. بهر له وه ی له ده رگه ی قاوه خانه که ده رچیت، گه رایه وه، منیش هیشتا هه ر دانیشتبووم. داوای له خزمه تکاره که کرد، قه له میکی بداتی، ژماره ته له فۆنی خۆی له سه ر ئەو پارچه کلینکسه نووسی، که له گه ل کوپی قاوه که هاتبوو، دایه دهستی من و گوتی:

- ئە مه ژماره ته له فۆنی منه له بهیرووت. ئە گه ر ده رکه وت دەستنوو سه که ساخته یه، من پاره که ت بۆ ده نیرمه وه.

خه ریک بوو ئە سه رین به چاوه کانیدا بیت، گوتی:

- راستیه که ی نامه ویت به هۆی منه وه ئە سه ستۆی برای خوالیخۆشبووم گلاو بیت.

بہشی کۆتایی

"تەسەووف بەبى ئەخلاق، ھىچ نىيە"

ئىبن عەرەبى

سەدرەدىن باخۆش و ھەراش بوو، بە پادەيەك تىنو و عەودالى زانست بوو، نەمدەتوانى تاسە و تامەزرۆى بشكىتم. دەرس و دەورى سەدرەدىنى كورم لەگەل شىخ كرمانىدا بەش كرد، بەلام دواى ئەوھى ئامۆژگارىيەكى وام دادا، كە قەت لەبىرى نەچىتەوھ. لە خانەقا لەگەل سەدرەدىن پىكەوھبووین، لە خۆم نزىك كردهوھ، تووند چىچكەگوئىم گرت و بە توندى ھەلمگوشى، لەبەر ئازارى زۆرى، چاوەكانى نووقاندىن، ئىنجا پىم گوت:

- تۆ دەزانی شىخى كرمانى، ھاوھلى باوكى تۆيە، يەك لە كەسە ھەرە باشەكانى ئەھلى تەرىقەتە. زانستەكەى بەكەلكە و خودان زەوق و ئەحوالە، بەلام...

زىاتر چىچكە گوئىەكەم گوشى، بۆ وھى ھەموو ھەستەكانى بكاتە گوئى، ئەوسا پىم گوت:

- بەلام شىت و شەيدای گەنجى جوانە!

بە سەرسوورمانەوھ چاوەكانى ئەبلەقبوون و دەمى لى بەش بوو، وەك ئەوھى شتىكى زۆر ناشىاو و ناخۆشى لە دەمى من بىستىت، گوتى:

- چی؟

- هر ئهوهی بیستت، تکایه مه مخره باری دووزمانی هاوه له کهم. له زانسته کهی بههرمه مند به و ته اوو. ته نیا له خانه قادا له گهلی دانیشه. وریای خۆت به!
- فهرمانتته بابه گیان.

چیچکه گویم بهردا، سوور سوور هه لگه را. سه دره دین بیده نگ بوو، خهریکی تانوپۆی ئاموژگارییه کهی من بوو. من گومانم نییه شیخ کرمانی که سیکی به ته قوا و خودان فهزله، به لام راستیه کهی وهک له خۆم دلنیا نایم، له ویش دلنیا نایم. ئای چهنده پیم خۆشه سه دره دین ریشی بیت و چیت به ده رچوونی له مال، نیگه ران نهیم.

عیما ده دینیش سرک و لاساره، به هاتوهارا نه بیت، وه لام ناداته وه. خۆمی لی ترشوتال نه کهم به قسه م ناکات. تاکوو به رانیدا نه کیشم، یان نه رمه ی شانی نه گرم، واز له به دکارییه کهی ناهیتیت... ئه و ئیسته مندالکی تیز و ته واوه، له نیتو گه ره کدا جگه له یاری ساپساپانی و زارومارانی، هیه خه میکی دیکه ی نییه. زور جار له گه ل خۆم ده بییه مه خانه قا، هر چاوم لئی غافل بیت، به لایه کدا ده روات، له کن ده رگی مزگه وت یه خه ی شیته کان ده گریت و هه راسانیان ده کات، ئه وانیش تا کوتایی ریگه وه دوای ده که ون، هه رکه ئه وان له دوای ده بنه وه، ئه ویش ده گه ریته وه. پوژنیک یه عقووبه شیت، پشته ملی گرت و هینایه ناو حه ساری ده ور و ته دریس، من مژوولی وانه گوتنه وه بووم، هینای و گوتی:

- با ئه و کورپه ت وازمان لی بینیت، دهنه ئیسکه کانی تیک ده شکینم. هیندیک له فه قینکام قیتبوونه وه، ویستیان له سه ر ئه و بیئه ده بییه ی چاو ترسینی بکن، به لام ژماره یه کی دیکه نه یان هیتشت. عیما ده دین وهک ئه وه ی نه بای دینی و نه باران، له بهر ده ستی یه عقووبه شیت خۆی راپسکاند و هه لات. وهختیک چوومه ماله وه، له وئ نه بوو. شه وان که من ده خه وتم، به خشکه خشک ده هاته وه و ده چووه

ژووره‌که‌ی و له‌نیو برابره‌کانی ده‌خوت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هیج شتی‌ک له‌
گوپ‌ی نه‌بی‌ت. وه‌ختی‌ک بۆ نویژی به‌یانی خه‌به‌رم ده‌بوویه‌وه، بۆ
ئه‌وه‌ی چاوپۆشی له‌ به‌دکارییه‌که‌ی بکه‌م، بۆ چوونه‌ مزگه‌وت پینشم
ده‌که‌وت. منیش چاوپۆشیم لێ ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی هیج نه‌بووی‌ت،
به‌لام ئه‌و هه‌ر وازی نه‌هینا.

رۆژیک به‌ گریه‌ و ناله‌وه‌ ده‌گه‌رپه‌وه‌هه‌ مال، وه‌ک ئه‌وه‌ی دوو سال
بی‌ت نه‌گه‌ریا بی‌ت و بی‌هوی‌ت قه‌ره‌بووی بکاته‌وه‌. ته‌نیا سه‌فه‌یه‌ له‌ مال
ده‌بی‌ت، ئه‌ویش له‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ پینشو‌ه‌خت و گریانه‌ ناوه‌خته‌ی،
ده‌ترسیت. تا شه‌که‌ت ده‌بی‌ت، لپه‌رسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کات، به‌لام
هیج شتی‌ک له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی پنی کراوه‌، نادرکینیت. ده‌چی کونده‌ی
ئاو هه‌لده‌گریت و ده‌رواته‌ ژووری مندالان، به‌دریژی‌ی رۆژه‌که‌ پال
به‌ ده‌رگه‌وه‌ ده‌دات و ناهیلیت که‌س بی‌کاته‌وه‌، به‌رده‌وام ده‌نالینیت و
هاوار ده‌کات، سه‌فه‌ش گوئی لێ ده‌گریت.

گاهیک گه‌رپامه‌وه‌، حال و مه‌سه‌له‌که‌ی ئه‌وی بۆ گتپامه‌وه‌. په‌رسیارم
لنی کرد و هیج وه‌لامیکی نه‌دامه‌وه‌. سه‌روسۆراخی ئه‌و باسه‌م به‌
سه‌رده‌ین سپارد، شه‌و به‌ر له‌وه‌ی خه‌وم لێ بکه‌وی‌ت، پنی گوتم
شیته‌کان گرتوویانه‌ و بیبه‌ری تیژی کوتراویان ده‌ قینگی کردووه‌!
هه‌ر له‌وه‌ رۆژه‌وه‌ عیماده‌ین هیج پتوه‌ندیه‌کی پینانه‌وه‌ نه‌ماوه‌، چیتر
که‌مه‌ و گالته‌ی له‌گه‌ل نه‌کردنه‌وه‌، هه‌رکه‌ له‌ رینگه‌ شیتینکی ده‌بینی،
رینک ده‌گه‌رپامه‌وه‌، دواتر به‌ رینگه‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌رۆشته‌وه‌.

وا دیاره‌ عیمادی کوپم به‌م بیبه‌ره‌، ئازاریکی زۆری بینوه‌، به‌لام
هه‌ر ته‌نیا چه‌ند هه‌فته‌یه‌کی پتچوو، خه‌لکی دیمه‌شق تووشی ئازار و
مه‌ینه‌تییه‌کی زۆر گه‌وره‌تر هاتن. ئه‌گه‌ر ئاسمان به‌ خوڤ داباریبا و
زه‌ویی وه‌بنه‌خۆ دابا، گیزه‌لۆک هه‌لی کردبا، لووت و چاو و قورپک و
پروحه‌کان له‌ بیبه‌ری تیژ سیخناخ بوانه‌، به‌قه‌د ئه‌و ئازاره‌ نه‌ده‌بوو.
به‌ هه‌ر کوچه‌ و کۆلانی‌کدا ده‌رۆشستی، شین و قورپینوان بوو.
ده‌چوویه‌ هه‌ر مزگه‌وتی‌ک، ناله‌نال و لاهه‌وله‌وووه‌لاقوه‌ته‌ بوو. به‌ هه‌ر

بازیریکدا پرتدهبوویت، دیمه‌نی خه‌مناکی و دلته‌نگی بالی کیشابوو. مه‌لیک کامل به سولج به‌یتولموقه‌ده‌سی ته‌سلیمی ئیمپراتوری فه‌رهنگی کرد. نه‌گه‌ر له‌ریگه‌ی شه‌ر و کوشتار و خو‌سه‌پاندنه‌وه به‌یتولموقه‌ده‌سیان له‌ده‌ست هاتبایه‌ ده‌ر، لای موسلمانان زور خو‌شتر ده‌بوو، به‌تایبه‌ت بۆ پیره‌پیاوانی وه‌ک من، که‌شایه‌تی نه‌و رۆژه‌ بوون، که‌سه‌لاحه‌دین به‌یتولموقه‌ده‌سی له‌ده‌ست نه‌وان ده‌ره‌ینا و گێراه‌وه‌ ده‌ستی موسلمانان، که‌چی نه‌مپرو ده‌بینین یه‌ک له‌نه‌وه‌کانی سه‌لاحه‌دین له‌ژیر فشار، ته‌سلیمی فه‌ره‌نگه‌کانی ده‌کاته‌وه!

مه‌لیک ناسر داود، که‌حوکم‌رانی دیمه‌شقی ده‌کرد، به‌شیوه‌یه‌کی ره‌سمی ماته‌می سه‌رتاسه‌ری راگه‌یاندا. شین و گریان هه‌تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ماته‌مگێران بوو. ده‌رویش و فه‌قیکانی خانه‌قا له‌خه‌لکی دی‌حالیان با‌شتر نه‌بوو. به‌پرسیاری دوور له‌بابه‌ته‌کمان ده‌رسیان ده‌بری. هه‌موو پرسیار و قسه‌کردنی نه‌وان بووبوو به‌باسی قودس و جیهاد و تا‌عه‌ت، هه‌ر شتی‌ک به‌بیریان ره‌ت ده‌بوو، له‌دل و ده‌ماره‌کانیان قه‌تیس ده‌بوو، دواتر ده‌یانخسته‌ روو. ته‌نانه‌ت سو‌دکین، که‌هیشتا مژوولی گاکوله‌ و گروگالی کوره‌که‌ی بوو، شم‌شیز و زری و خو‌ده‌یه‌کی کریبوو، وای ده‌زانی زوو‌به‌زوو مه‌لیک ناسر داود، بۆ گرتنه‌وه‌ی به‌یتولموقه‌ده‌س، چاری جیهاد ده‌دا.

وه‌لی نه‌بۆ جیهاد و نه‌بۆ شتیکی دیکه‌، که‌س ده‌رنه‌چوو. ناسر داود نه‌چاری جیهادی دا و نه‌هیچ سو‌پایه‌کیشی ریک‌خست، به‌لکه‌ له‌جیاتی نه‌مه‌، ئاهه‌نگی‌کی گه‌وره‌ی له‌حه‌وشه‌ی مزگه‌وتی گه‌وره‌ ساز کرد، هه‌رچی وتارییژ و شاعیر هه‌بوو کوی کردنه‌وه‌، له‌هه‌جوی مه‌لیک کاملی مامی و لاواندنه‌وه‌ی شاری قودس، پیش‌برکێیان ده‌کرد. خه‌مه‌راسته‌قینه‌کان، تیکه‌ل به‌چلک و گلاویی سیاست بوون. مه‌لیک کاملیش هه‌ر له‌گه‌ل ته‌سلیم‌کردنی قودس به‌

فەرەنگەکان، بە نیازی دەرھیتانی دیمەشق لە چنگی برازاكەى، بەرەو
شارى دیمەشق هات. یەك سالى پەبەق گەمارۆى داین، دارا و
دەولەمەندەكان هەموو پێگە و سەرچاوەیەكى ئابووریان لى بپرا،
نرخى شتومەك بیتام بەرز بووئەو. بەلام ئەهلى تەسەووف، كە
خوویان بە نان و شیرەوێ گرتبوو، بە هیچ جۆریك هەستیان بەم
گرانییە نەکرد. ناخر ئەوان لە كاتی خۆشییدا گەمارۆیان خستبوو
سەرخۆیان، بۆیە لە كاتی ناخۆشى و نەهامەتیدا هەستیان بەم
گەمارۆیە نەکرد. بەپێچەوانەى خەم و ناخۆشى، بوومەلەرزەى
سیاسى سەر دیمەشق، ئارامى و سەكینهتى بەسەر من و فەقیكانمدا
هەلپشت. خەلك هیندەى سەرقالى ئەو بوون كى لە كۆشك
نیشتەجى دەبیت، هیندە خەمى ئەویان نەبوو ئاخۆ كى لە خانەقاكان
ژیان بەسەر دەبات.

" ھەر ژيانتيك فەنابوونی بەدواوہ بیت، ھېچ نیہ"

ئىبن عەرەبى

ھەفتا سال، ھەم بەسەر شانمەوہ قورسە و ھەمیش چەرنووکدارە. ئەو تە زاکیرەى خاشخاش کردووم. بۆ کارىک ملی پى دەگرم، تا نیوہى دەچم، دواتر لەبیرم دەچیت لە کوئ ھاتووم و بۆ کوئ دەچم. ھەموو جومگە و گەھیکم لەجى چوہ، ھەرکە ھەلدەستم و دادەنیشم، دەبیتە تەقوھۆپیان، ھەر دەلئى لە دووکانى ئاسنگەریم. سەفیە ھەموو شەویک ئەژنۆکانم بە گىزاوہى زەغفەران و زەیتى کافوور چەور دەکات، بەلام بیسوودە. بەدەم پۆیشتنەوہ رادەھەژیم. بۆ ئەوہى لەکاتى دانیشتندا ئەژنۆکانم نەنووشتینەوہ، قاچەکانم دريژ دەکەم. مەرگ دەیان نامەى ھەرپەشەوگورەشەى بۆ ناردووم، ھەر ساتیک لە ھەر شەو و پۆژیکدا، دەورم بەدا، ھېچ بەلگەيەکی خۆبەدەستەوہنەدانم پى نەماوہ. قژم سىپى بووہ و پشتم چەماوہتەوہ، ژانى ئازاکانم زۆر بووہ، چاوەکانم کز و کوپچەکانیشم تەپ بوون، زاکیرەشم ویران بووہ. بەدەر لەمانەیش، ھەموو ھاوہل و دۆستەکانم لیزە باریان کردووہ و

چوونه ته خزمهت باری ته عالا. له دیمه شق شه کهت بووم هیندهی
به دواى جه نازه کانیانه وه برؤم، له شار و ولاتانی دیکه یش،
به رده وام خه بهری دؤستانی دیکه م پنده گات.

هاورپیکانم: عه بدوللای ئه رمه نی خاوه ن که رامهت، بیرمی ماردینی
خه لوه تچی، سوهره وه ردی به مروئته، ئیین فاریزی خودان
قه سیده ی تائی، هه موو سه ریان نایه وه و بو دنیاى ئه ودیو
رؤیشتن. زؤری نه ماوه ئیین عه ره بی گوناهاکار و دل به
حه سره تیش، به وان بگات!

حالم زور شه پرتو بووه، ته نانهت ناتوانم به ته واوی فریای یه ک
وانه یش بکهوم. چه ند فه قنیه کم داناوه کتیب بخویننه وه و ئه وانى
دیش گوئیان بو رادیرن تا ته واو ده بیت، ئینجا پرسیارم لئ بکه ن.
ئه گه ر پرسیاره که زور پاته بکریته وه سو دکین، یان ئه وانه ی تئی
که یشتون وه لامی ده ده نه وه. له سو دکین بترازیت، هیچ هاوه لیکم
له ته ک نه ماوه. کرمانی به هاوه لئی سه دره دین بو قاهیره چوون،
ئاخر ناهق نه بوون، له دیمه شق زانستیگ نه ما وه ری نه گرن،
کتیب نه ماوه نه یخویننه وه، شیخ نه ماوه پرسیارى لئ نه که ن،
راستییه که ی منیش بو ئه مه دنه م دان. سه عده دینیش هه راش بووه
و له گه لم دیته خانه قا، به هیمنی داده نیشی و گوچکه کانی قولاخ
ده کات، به لام هیچ قسه و پرسیاریک ناکات. براگه وره که یشی به
چه ندان رؤژ، مه گه ر پینش خه وتن به ریکه وت، یان له کاتی
وه خه به ر هاتنه وه ی بکه ویته به رچاوم، ده نا هه ر ناییبیم. قه فه زیکی
که وره ی کرپیوو، جوړه ها بالنده ی تیدا مالی ده کردن و ده چوو له
بازار ده یفرؤشته وه، یان له گه ل هاورپیکانی یاری و که پی پی

ده کردن. کاتیک له دیمه شق لافاو ههستا، چهندان خانوو و خانهقای خستنه ژیرخۆ، به قهه بهژنیک ئاو له کوچه و کۆلانان بهرزبووهوه، لهو کاتهدا قهفهزهکهی ئهویش ژیر ئاوکهوت و چهندان مهلی پهنگینی تیدا مرداربووویهوه، زۆر خهمی بۆ خواردن، ههروهک ئهوهی ئایینی ئیسلام لهبهین چووینت و دواتریش به غهریبی و غهوارهیی گهپابیتهوه.

ئهووبویییهکان یهکبهدوای یهک فرمانپهواپی دیمهشقیان کرد. ئهویان له دوای برابهکه و ئهمیان پاش باوکی، تهناته ههنوکه گهلیک جار نازانم ئیستهها کامیان جلهوی حوکمداری ئیمهی لهدهسته. وهختیک وتاریژی ههینی نزا بۆ مهلیک دهکات، ئهو کات بیرم دهکهوینتهوه کینه، بهلام که له مزگهوت دیمه دهرهوه، لهبیرم دهچینهوه. فهقینانم پیمان گوتم ناسر داود له (کهرک) سوپاکهی وهگهپخستوووه و بهیتولموقهدهسی لهدهستی هههنگهکان دهرهیناوهتهوه، بۆ ئهم ههواله فرمیسهکی شادیم ههلهشت. پۆژی دوایی، له کۆتایی وانهکهه نزام کرد و گوتم: "خودایه بهیتولموقهدهس بخرهتهوه دهستی موسلمانان." فهقینانم زۆر به سهرسوورمانهوه نیگای پر شهفهقهتیان تیبیریم، دواتر تیگهیشتم ئهو نیگا پر شهفهقهتانهی ئهوان چی بوون. دوای ههموو ئهو پووداوانه، درکم بهوه کرد گهیشتووومه تهمنیک، ژیان زۆر له مهرگ ناخۆش و دژوارتره.

کلۆلی و چارهپهشی، بهس به نهخۆشی و چهنگهپننی مهرگ نهوهستا، بهلکه دهستی له گیرفانیشم گیر کرد و تووشی ههزاری و نهبوونی بووم. دوای بهرزکردنهوهی سکالایهکی زۆر له دژی

من، قازی ئیبن زهکی وهک فشاریک مووچهکهی بریم. ئه وهقفهی، که مهسرهفی خانهقای دهکرد، بههوی لافاوهکه پروخا و نهما. پوژنیک هیچ پارهیهکم نهما بو مالوه خهرجی بکه. سهفیهش ماوهیهک بهرگهی ئه و حالهی گرت، دواتر ئه ویش به بوئه کهوت و گوتی: هیچ چتیکمان نییه ئیواره بیخوین. سهعهدهدین دوا کولیزه و چهند دانهیهکی کهمی خورمای نیو سهبهتهکهی دهرخوارد داین و ئه وشهوهمان به برسیهتی بهسهر برد. بهیانی سکی بهتالم، حالی گیرفانمی بیرخستمهوه. له مال دهرچووم و به پیچهوانهه ریگهی خانهقا رویشتم و چومه غوته. لهتهک ئه و پیاوانه وهستام، که بو کریکاری هاتبوون، زوربهیان بردن و منیش مامهوه. کاتیک تهماشای پیری و کهنهفتی و پشتکوروپیان دهکردم، وهک ئه و هردوو پیاوهی که یهکیان کولهواری دهستان و ئهویتیش کولهبنه بوو، لیم دهسلهمینهوه. له چاوهپوانی برزقینکا به سئ قوئی بهدهم ریگهوه دانیشتین، وهختی نیوهپو پیاویک هات و هر سیمانی برد. دوو پیاوهکهی پهوانه کیلگه کردن و منیشی برده باخیکی نزیک مالیان. ههتا ئیواره، خهریکی ههلهپرداوتنی دار و خرکردنهوهی گهلا و رنینی بهر و ئاودانی کشتوکال بووم. پوژانه هاوژینهکهی نانی دهدامی و ئه ویش دوو دهههمی پی دهدام، بهمه نانی ئیوارهم بو سهفیه و سهعهدهدین دهکپی.

ههشت نو مانگم بهم تاسوچهمامه بهپری کرد. راستیهکهی باش بیرم نییه به دهقیقی چهند بوو. له ئاخروئوخری زستان دهستم پی کرد، ها ئه وهته ئیستایش داخلی زستانیکی نوی دهینهوه.

فہ قیکان لہ خانہ قا بہ دوامدا گہ پابوون، دواتر ہاتنہ مالہ وہ، پینم
 گوتن لہ مپو بہ دواوہ من نایہم۔ ناوی متمانہ دارہ کانم پین گوتن،
 کہ کتیبہ کانی منیان لی ژنہ وتبوون، ٹیتر ٹہوانیش وازیان لہ من
 ہیٹا۔ سو دکین وای زانیبوو لہ خہ لوہ تدام، ٹہویش لہ دہرہ وہی
 دیمہ شق کہ وتبووہ خہ لوہ ت۔ چوونہ ناو باخی کابرا، بووہ پینگہ ی
 سپتدہ و ٹیوارانم۔ ہہردوو ٹہ ژنو کانم ژانیان دہ کرد و دہ یاننالا ند،
 تا دہ گہ ی شتمہ باخ، چہند جاریک دادہ نیشتم و پشووم دہدا۔
 سہرہ تا لہ کارہ ٹاسانہ کان دہست پین دہ کہم، ٹہمہ ییش لہ بہر
 ٹہوہی نہ بادا کارہ ناقہ تپروو کین و قورسہ کان، ہیژ و تینم لی
 بپرن و ٹیشہ کہم پین تہواو نہ کریت۔

دان بو مریشکان پرو دہ کہم و کو لیتیان خاوین دہ کہمہ وہ۔ لہ نیو
 سہ بہ تہ یہ ک ہیٹکہ کو دہ کہمہ وہ و لہ پیش دہرگہ ی مالی کابرا
 دایدہ نیم۔ پاشان گہ لای و ہریو دہ مالم و ٹاو لہ جوگہ ہل دہ بہ ستم،
 ٹہو کارہ پشتی و ہژان خستووم، بہ قینگہ خشکی گیسک لی دہ دہم،
 پیمہ پڑہ کردن و تہورکاری، بو من ٹہرکیکی قورسہ۔ ناتوانم بیل
 ہلگرم، بہ دہستہ کانم سہرہ جوگہ دہ کہمہ وہ۔ باسکہ کانم
 شہرہ مہ زاریان کردم، داریک ٹہ گہر نہ ختیک لہ من بہر زتر بیت،
 ناتوانم پینی بگم و بہرہ کہی بپرنم۔

کار کردن بو من زور قورس بووہ، ٹہوہی پیشتر بہ دانہ پروژیک
 دہم کرد، ٹیستہ یہ ک پروژی پڑہ بہ قی پیوہ دہ بم، بہ لام راستیبہ کہی
 ہیچ کاریک لہ مہ ٹاسانتر و دوور لہ چاوی خہ لکم دہست
 ناکہ ویت۔

لەو تىگەيشتم ئەگەر لەبارەى كىتەبەكانم داواى لىبووردن بكم و لە قسە و وتەكانيشم پاشگەز بيمەوه، ئەوه مووچە و پارەم پى دەدرىتەوه و ژيانم خوش دەبىتەوه، بەلام تازە گەيشتوومەتە تەمەنىك پاشگەزبوونەوه زۆر لە ئىش و ئازار و پىرىم تالوژارتە. جارىكى دىكە بۆ وەرگرتنى يەكدوو دىنار، ناچمەوه كىن ئىبن زەكى و بەرپۆبەبرى خانەقا. تا بەسەر پىيانەوه بىم، بۆخۆم لەو باخەدا كار دەكەم، هەتا هەق تەعالا بۆ خانەى خۆى دەمباتەوه، لىزە بەروبوومى دەستى خۆم دەخۆم، هەلبەت لە دىناى ئەودىووش، نە كار هەيه و نە ماندووبوون.

زىستان بەنىوه بوو، سەرماوسۆلەكەى هەتا دەهات بەتىنتر دەبوو. وەختىك رووبەرووى رەشەباى نىو كۆلانە تەنگ و تەسكەكان دەبمەوه، خەرىكە هاوسەنگىم لەدەست بەدم. لە مال دەرچووم بە لچكى پىچەكەم دەموچاوم داپۆشى، جوبەيهكى قورسى خورىم بە خۆم دادا. شەقامەكان ئالۆزى و پەشئوييان تىكەوتبوو، خەلك پۆل پۆل لە كوچە و كۆلانەكاندا تەكبىريان لى دەدا و بانگيان دەدا، مندالىش لە دەرگەى مالانىيان دەدا، داوايان لە پىاوگەل دەگرد رەگەلىيان بكمەون. خۆم لە رىزى ئەو خەلكە دوورەپەرىز گرت، ئاخىر ئەو خەلكە وەك ئەوهى لە جەنگدا بن وابوون. بەبن دىواراندا رۆيشتم، تا زوو بگەمە باخەكە و دوا نەكەوم. بەلام ئەو رىگەيهى من پىندا رۆيشتم، زۆر بە جۆشوخرۆشتر بوو. تەواوى رىگەكە بە زايەلەى دەنگى وان دەلەرايهوه، يەك بە دەنگى خۆيان هاواريان دەگرد:

- شكۆ بۆ ئىمە...سەرشۆرى بۆ ئىوه.

له هیکران، دهستهیهک سهرباز به سواری ئهسپهکانیانهوه پهیدابوون، قامچیان به دهستهوه بوو، بهبی جیاوازی، له خه لکیان هدا. به قامچیان وهرگه رانه ئه و خه لکه، دهستیان له پیر و مندال و گهنج نه پاراست. قامچیان له شان و پرومهمه تم سره واند و به زه ویدا که وتم. که وتمه بن قاچی خه لکه که و سه رم به دیواری مالیک که وت. به حال هه ستامه وه، ئازا و جومگه کانم ناله نالیان بوو، سه رسوورکییه کی تووندم گرت، خه ریک بوو له هوش خۆم بجم. له ترسی به ربوونه وه، خۆم به دیواریک گرته وه، له به رده م ده رگه ی مالیک هه لکورمام. په یتا په یتا خه لک به کۆلانه که دا رته ده بوون و چریکه و هاواریان هینده ی تر به رز ده بووه وه و په له به ردیان له عه سه که ران ده گرت. هیزم دایه به ر خۆم و هه ستامه وه، نه ختیک رۆیشتم، که سینک خۆی به جله کانمه وه گرت و دیسان به ربوومه وه. به تۆزوتالی ژیرپیی پاکردوان و سمی ئه سه په کان، خه ریک بوو ته نگه تاو ده بووم. به ردیک له زریی عه سه که ران هه لزوقیه وه و شه ویلاکی پیکام و سه ری سووراندیم. زانیم چیتر ناتوانم به پیوه بوه ستم. ده ستم له سه رم وهره یتان و هاواری خوام کرد:

- یا له تیف. ماوه یه ک بیهوش که وتم، نه مزانی چهند بوو. وه ختیک وه ناگا هاتمه وه له شم له خۆل وهرچووبوو، پینچه شم کرابوویه وه. خوین له ده م ده چۆرایه وه، ددانیکیشم له قه له قی بوو. ژاوه ژاو و جه نجالی کوچه که م بوو بووه وه، زۆربه ی خه لک په رته یان لی کردبوو، یان رایانکردبوو. گویم له دهنگی کومه له هه رزه کاریک

بوو، که به لامدا تیپه پربوون و دروشمیان ده کیشا. یه کینک منی
بینی به زهویدا که وتووم، هاته لام و دهستی دریژ کرد و گوتی:
- یا شیخ! خوا پاداشتی هه قبیژیه که ت بداته وه.

پاشان لای له هاو پیکه ی کرده وه و گوتی:

- ده بی چ پاساویکمان به دهسته وه بیت، نه گهر کومه کی عیزی
کوری عه بدوسه لام نه کهین و له زیندان ده ری نه هینین، له کاتیکدا
ئیمه له شساغ و تهنروسستین، که چی ئه و پیاوه به و پیرییه بۆ
هاوکاری بی ئه و هاتووه و تووشی ئه و ئه شکه نه جیه بووه.

ئه و گه نه جه کومه کی کردم، دواتر وه ستام و ههستم به نازاریکی
زوری په راسووه کانم کرد. ههستم کرد یه کدوو په راسووم
شکاون. بیرم له حالی خۆم ده کرده وه. نه گهر بچمه باخ، ئه وه
به دلنیا بی هیچ کاریکم بی ناکریت. نه گهر بشکه ریمه وه مال، ئه وه
ئه وشه و به بی خواردن ده میتینه وه. دواتر بریارم دا به هر حالیک
بیت، بچمه وه باخ. خۆ ئه گهر په راسووم شکا بیت، ئه وه نازاره که ی
تا چه ندان رۆژی دیکه ته واو نابیت. بۆ ده بی نازاری په راسوو و
برسییه تی، به سه رییه که وه له خۆم کۆ بکه مه وه.

له کۆتاییدا گه یشتمه باخه که، دهستی چه په م خسته سه ر
په راسووی شکا و دهستم به کارکردن کرد. هیلکه یه کم له دهست
به ربوووه وه و شکا. ناوم هه لبه ست و دانیشتم و پشووم دا.
گه لاکانم خپکردنه وه و هیندییک میوه م لی کرده وه، ئینجا به
هانکه هانک وه ستام. ههستم کرد خوین له سه رم ته کان ده دات،
وهک ئه وه ی له باتی قاچه کانم، له سه ر سه رمه وه وه ستایم.
دانیشتم بۆ ئه وه ی هه ناسه یه ک هه لمژم، دیسان هه ولّم دا ههستم.

سهرم سووړا و به سهر پوومدا كه وتم. مريشكيش له ترسان له
دهورم تيكه لقران. چاوم كه و ته سهر كه لايه كي زهر د، كه هيشنا
پام نه ماليبوو. نه وسا مالاواييم كرد و مردم.

ثای خوايه ژيانی نیو به رزه خه كان چنده سیتایه. تو له ژيان
راماويت، له كاتيكدا ته نی ئیرادهيت و بهس. هيچ نه كه يت،
هه لنه چيت. ژن و پياويك هه لنده گرن و ده تبه نه ماليكي غريب.
دهستت پيدا ده هينن و لاحه وله ووه لاقوه ته ده كن، پاشان هر به
جوبه كه ی خوت دنيات لي ده شان نه وه. دواتر ته ختی ره وانم ده به نه
ماليكي ناشنا، ها نه وه دهنگيان ده ژنه وم و بونيان ده كه م. كاتيك
پيلوه به يه كدا گيراوه كانم ده كه ونه بزاون، ده موچاوی گرياناوييان
ده بينم. نه وه ته سه فيه ده گری، بؤ جاری دوهم بيوه ژن كه و ته وه.
سودكين به سوزه وه ده ستي له قاچه كانم هه لپيكاوه، وهك نه وه ی
قاچه كانم له گه ل من ده فن نه كرين. سه عده دين وهك چوله كه ی
شه ويكي باراناوی، هه موو جه سته ی هه لده له رزيت. ئيبين زه كي
دهست به سنگ و نه دنامه كانمدا دينيت و پينمايی مردووشور
دهكات. ها نه وه يش عيماده دين خه ريكه ناو به سه رمدا دهكات.
ناوی كافورم پيدا دهكات و كونه لوو ته كانم له بؤنكردن ده گريت.
كفنم دهكات و پي بينيشم لي ده گريت. جه سته م به سهر شانی
جه نازه هه لگرانه وه ده له ريته وه. له كو تايدا له ميحرايی مزگه وت
داده نريم. بانگ ده دريت و ئيمام نويز دهكات. سوپه تي ياسين
ناخوينيت. خه لكه كه هه لم ده گرن. هاتوهاوار و ناله نال،
به رزه بيه ته وه. دهنگي گريانی فه قيكانم، له ناو هه موويان جيا
ده كه مه وه. گويم له ته په ته پي نه عله كانيانه. له گه ل خول

به سه رداکردنمدا ورده ورده دهنکی گریان نزم ده بیته وه و دوور
ده که ویتته وه. دواتر به یه کجاری دواپی دیت، ته نیا دهنکی سودکین
نه بیت، که به بی ئه وهی ئاگای له خوی بیت، یه ک به دهمی خوی
هاوار ده کات و ده چریکینیت.

محمد حسن علوان

که نه دا- تورینتو ۲۰۱۶

وه رگینانی: حهیدر عه بوللا

کورستان- هه ولتیر- ۲۰۱۷

منتدی اقرأ الثقافی

(کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

پۆژگاریکی دوورودریژه من خه‌ریکی هه‌لزانم، ریی وه‌سلم
لی ده‌گیریت، دووباره دیمه خواره‌وه، دیسان رینه‌کی دیکه
ده‌گرم و تی هه‌له‌چمه‌وه. سه‌رده‌که‌وم، خۆم له‌سه‌ر هه‌لدیریکی
ده‌بینمه‌وه، هه‌مدیس به‌ ریی خۆمدا ده‌گه‌ریمه‌وه.
ریشم هینده‌ی تر ئالوزاوه، لیوه‌کانم شه‌قیان بردووه، وه‌ختیک
بو خواردنی تیکه‌نانیک ده‌یانکه‌مه‌وه، خوینیان لی
ده‌چۆرپته‌وه! هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌ستم وه‌ناله‌نال که‌وتوون،
که‌چی هه‌ر ده‌پۆم و ناوه‌ستم...

په‌نانه‌ی یازمه‌هه‌رگه‌سه‌ر

نوع: ۱۳۰۰ دینار

100000442

AMER 442

په‌رگ: ناگه‌ر جه‌لیل